

فارابى

پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى

ھۆرمەتجان فىكرەت
تەرجىمە قىلغۇچى:
جايپار ئەمەت

شىنجاڭ خەلق سەھىيە نەشرىياتى

نەشرىياتتىن

ئۇلۇغ ئۇيغۇر قارلۇق ئالىمى ئەبۇ نەسىر مۇھەممەد ئىبنى ئۇزلۇق ئىبنى تارخان ئەل فارابى مىلادىيە 870 - يىلى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى فاراب - ئوتتار - جەۋھەر شەھرىنىڭ «ۋاسىچ» ھەربىي قەلئەسىدە، مانى دىنىغا ئېتىقاد قىلىدىغان توققۇز ئوغۇز - توققۇز ئۇيغۇر چەۋەنداز ھەربىي ئوفىتسېر ئائىلىسىدە تۇغۇلۇپ، مىلادىيە 950 - يىلى سۈرىيىنىڭ دەمەشق شەھىرىدە ئالەمدىن ئۆتكەن. ئۇ ئۆز ھاياتىدا بىر يۈز ئاتمىش پارچىدىن ئارتۇق ئەسەر يېزىپ، ئىنسانىيەت مەنىۋى كامالىتى ئۈچۈن ئۆز تۇلغۇسىز تۆھپىلەرنى قوشقان. گەرچە ئۇنىڭ ئىنسانىيەت دۈن-ياسى بىلەن خوشلاشقىنىغا مىڭ يىلدىن ئاشقان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئىنسانىيەت پەلسەپە ئىدىيىسىگە قوشقان ئالەمشۇمۇل تۆھپىسى ھېلىمۇ تىللاردا داستان بولماقتا. ئەمما ئالىم فارابىنىڭ ئەسەرلىرى ئۇيغۇرلارغا تولۇق تونۇشتۇرۇلۇپ كەڭرى تارقىتىل-مىغاچقا، كۆپلىگەن كىشىلىرىمىز ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدىكى پەلسەپىۋى ئىدىيىلەردىن روھىي ئوزۇق ئېلىشتىن خېلىلا يىراققا تۇرۇۋاتىدۇ. شۇ سەۋەبتىن بىز خەلقىمىزنى فارابى ئەسەرلىرى بىلەن كۆپرەك ئۇچراشتۇرۇش مەقسىتىدە ھۆرمەتچان فېكرەت تەرجىمە قىلغان «پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى»، چاپپار ئەمەت

تەرجىمە قىلغان «ئەرەستۇ پەلسەپىسى»، «ئەپلاتۇن قانۇنلىرى»
نىڭ ماھىيىتى»، مەھمۇت زەيىدى تەييارلىغان «شائىرلار سەن-
ئىتى قانۇنلىرى»، ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن نەشرگە تەييار-
لىغان «فارابى شېئىرلىرىدىن نەمۇنە» قاتارلىق ئەسەرلەرنى بىر-
لەشتۈرۈپ بۇ كىتابنى نەشر قىلدۇق. ئىشىنىمىزكى، بۇ كىتاب
بىزدە فارابىنىڭ تۇنجى نەشر قىلىنغان ئەسەرلەر توپلىمى بولۇش
سۈپىتى بىلەن قىممەتكە ئىگە.

مۇندەرىجە

- 1 تەرجىمە قىلغۇچىدىن
- 6 فارابى كىم؟
- 16 پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى
- 16 1. دەسلەپكى مەۋجۇتلۇق ھەققىدە
- 18 2. تەڭدىشى (شېرىكى) يوقلۇقى توغرىسىدا
- 19 3. زىتى (قارشى) يوقلۇقى توغرىسىدا
4. مۇقەددەس بارلىقنى تەرىپلەپ بەرگىلى بولمايدىغانلىقى
- 22 توغرىسىدا
5. بىرلىكى، زاتنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكى ۋە ئۇلۇغ ۋە تەڭرىنىڭ ئالىم، ھاكىم، ھەق، تىرىك ۋە ھاياتنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكى توغرىسىدا
- 23 6. بۈيۈك تەڭرىنىڭ قۇدرىتى، بۈيۈكلۈكى ۋە ئۇلۇغلىقى توغرىسىدا
- 29 7. پۈتۈن مەۋجۇداتلارنىڭ ئۇنىڭدىن قانداق پەيدا بولغانلىقى توغرىسىدا
- 32 8. مەۋجۇداتلارنىڭ مەرتىۋىلىرى (دەرىجىلىرى) توغرىسىدا
- 34 9. ناھايىتىمۇ ئۇلۇغ بولغان دەسلەپكى بارلىقنى ئاتايدىغان ناملار توغرىسىدا
- 35 10. سەۋانى (ئىككىنچى مەۋجۇتلۇقلار) ۋە كۆپلۈكنىڭ بولۇشى توغرىسىدا
- 37

11. ئارمىزدىكى جىسىم ۋە بارلىقلار توغرىسىدا..... 39
12. ماددا ۋە شەكىل توغرىسىدا 39
13. جىسمى بارلىقلارنىڭ دەرىجىلىرى ۋە ماددىي جىسىملارنىڭ بۆلەكلىرى توغرىسىدا 41
14. ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ئورتاق نۇقتىلىرى توغرىسىدا 44
15. ئاسمان جىسىملىرىنىڭ قەيەردە ئايلىنىدىغانلىقى، قانداق ۋە نېمە ئۈچۈن ئايلىنىدىغانلىقى توغرىسىدا..... 46
16. دەۋرىي ھەرىكەتلەر بىلەن ئورتاق تەبىئەتلىرىدىكى ھاللار توغرىسىدا..... 48
17. دەسلەپكى شەكىلنى ۋە دەسلەپكى ماددىنى مەيدانغا كەلتۈرگەن سەۋەبلەر توغرىسىدا..... 50
18. بار بولغان ماددىي جىسىملارنىڭ دەرىجىلىرى توغرىسىدا..... 51
19. ماددىدىكى شەكىللەرنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىسىدا 54
20. روھنىڭ قىسىملىرى ۋە قۇۋۋەتلىرى توغرىسىدا 60
21. بۇ قۇۋۋەتلەر ۋە بۆلەكلەرنىڭ قانداقسىگە يەككە بىر روھ ئىكەنلىكى توغرىسىدا 64
22. نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ قانداق ۋە قەيەردىن چۈشىدىغانلىقى توغرىسىدا 73
23. ئىرادە بىلەن ئىختىيار ئارىسىدىكى پەرق ۋە بەخت توغرىسىدا 76
24. چۈشلەرنىڭ سەۋەبلىرى ھەققىدە 79
25. ۋەھىي ۋە مالاىكىلەرنى (پەرىشتىلەرنى) كۆرۈش توغرىسىدا 84
26. ئىنساننىڭ جەمئىيەت ۋە ئۆز ئارا ياردەملىشىشكە بولغان ئېھتىياجى توغرىسىدا 87

27. ھاكىم ئىزا توغرىسىدا 90
28. پەزىلەتلىك شەھەر باشلىقىنىڭ (رەئىسنىڭ) 96
- سۈپەتلىرى توغرىسىدا 96
29. پەزىلەتلىك شەھەرگە قارىمۇ قارشى بولغان 100
- شەھەرلەر توغرىسىدا 100
30. روللارنىڭ بىر - بىرى بىلەن بىرلىشىشى 105
- توغرىسىدا 105
31. سەنئەتلەر ۋە بەختلەر توغرىسىدا 106
32. بۇ [جاھىل] شەھەرلەرنىڭ ئاھالىسى توغرىسىدا 108
33. پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىگە ئورتاق بولغان نەرسىلەر 111
- توغرىسىدا 111
34. جاھىل ۋە نادان شەھەر ئاھالىسىنىڭ پىكىرلىرى 115
- توغرىسىدا 115
- [35. جاھىل شەھەر چۈشەنچىسىدىكى] ئادالەت ... 121
- [36. جاھىل شەھەر ئاھالىسىنىڭ قارىشىدىكى] 124
- ئىتائەتچىلىك 124
37. جاھىل شەھەرلەر توغرىسىدا 129
- 137 137
- ئەرەستۇ پەلسەپىسى 137
- بىرىنچى بۆلۈم 137
- ئىككىنچى بۆلۈم 169
- ئۈچىنچى بۆلۈم 171
- تۆتىنچى بۆلۈم 177
- بەشىنچى بۆلۈم 186
- ئالتىنچى بۆلۈم 187
- يەتتىنچى بۆلۈم 190
- سەككىزىنچى بۆلۈم 192
- توققۇزىنچى بۆلۈم 198

- 204 ئونىنچى بۆلۈم
- 205 ئون بىرىنچى بۆلۈم
- 213 ئون ئىككىنچى بۆلۈم
- 213 ئون ئۈچىنچى بۆلۈم
- 215 ئون تۆتىنچى بۆلۈم
- 216 ئون بەشىنچى بۆلۈم
- 218 ئون ئالتىنچى بۆلۈم
- 219 ئون يەتتىنچى بۆلۈم
- 219 ئون سەككىزىنچى بۆلۈم
- 220 ئون توققۇزىنچى بۆلۈم
- 225 ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى
- 228 بىرىنچى بۆلۈم
- 237 ئىككىنچى بۆلۈم
- 244 ئۈچىنچى بۆلۈم
- 251 تۆتىنچى بۆلۈم
- 256 بەشىنچى بۆلۈم
- 261 ئالتىنچى بۆلۈم
- 267 يەتتىنچى بۆلۈم
- 270 سەككىزىنچى بۆلۈم
- 275 توققۇزىنچى بۆلۈم
- 279 شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە
- 279 ئا. ئىرساۋنىڭ مۇقەددىمىسى
- 299 شېئىر كىتابى
- 310 فارابى شېئىرلىرىدىن نەمۇنە
- 316 ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بېسىلىۋاتقان ئافىيىسى

تەرجىمە قىلغۇچىدىن

ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ ئۇلۇغ پەيلاسوپى، ئېنىكلوپىد-
دىك ئالىم ئەبۇناسىر فارابىنىڭ نامى شەرقتىلا ئەمەس، پۈتۈن
دۇنياغا مەشھۇر. فارابىنىڭ ئارستوتىلىدىن كېيىنكى بۈيۈك دا-
نىشمەن سۈپىتىدە ھۆرمەتلىنىپ «ئىككىنچى ئۇستاز» دەپ تەرىپ-
لەنگەنلىكى ئۇنىڭ ئىلىمنىڭ ھەرقايسى تۈرلىرىدە، جۈملىدىن
پەلسەپە ساھەسىدە ئېرىشكەن شۆھرىتىنىڭ نەقەدەر يۈكسەك ئى-
كەنلىكىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپتۇ.

فارابى ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيەت تارىخىدىكى پارلاق نامايەندە
بولۇپلا قالماي، پۈتۈن دۇنيا مەدەنىيەت تارىخىنىڭمۇ ئەڭ نۇرلۇق
يۇلتۇزلىرىدىن بىرى ئىدى. فارابى ئىلىمنىڭ ھەممە ساھەلىرىگە
(پەلسەپە، لوگىكا، تىل، گېئومېتىرىيە، ئاسترونومىيە، فىزى-
كا، جەمئىيەتشۇناسلىق، ئىلاھىيەتشۇناسلىق...) دېگەندەك
كىرگەن ھەم بۇ ساھەلەردە ئۆز زامانداشلىرىنى تاڭ قالدۇرارلىق
دەرىجىدە ئاجايىپ زور ئۇتۇقلارنى قولغا كەلتۈرگەن بولۇپ،
ئىلىمنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرى بويىچە مەخسۇس رىسالەلەر، كى-
تابلار يېزىپ قالدۇرغان. ھازىرغىچە مەلۇم بولغان فارابى ئەسەر-
لىرى كاتولوگىدىن قارىغاندىمۇ فارابىنىڭ ئەسەرلىرى 200 پار-
چىدىن ئاشىدۇ.

فارابىنىڭ ئەسەرلىرى ئەينى دەۋردىلا ئىبراي، لاتىن تىللى-
رىغا تەرجىمە قىلىنىشقا باشلىغان بولۇپ، بەزى ئەسەرلىرى-
رى قايتا - قايتا بېسىلغان. يېقىنقى يىللارغا كەلگەندە غەرب
ئالىملىرىنىڭ فارابىغا بولغان قىزىقىشى تېخىمۇ كۈچىيىپ،
كۆپلىگەن شەرقشۇناسلار، ئىسلامشۇناسلار ئۆزلىرىنىڭ ئاساسىي

تەرجىمە قىلغۇچىدىن

دېققىتىنى فارابى ئەسەرلىرىنى تەتقىق قىلىشقا قاراتتى. بۇنىڭ بىلەن فارابى ئۈستىدىكى تەتقىقاتلار تېخىمۇ كېڭىيىپ شەرقشۇناسلىقنىڭ ئايرىم بىر تەركىبى سۈپىتىدە فارابىشۇناسلىق تەتقىقات شەكىللەندى. ئۇلار بىر تەرەپتىن، فارابىنىڭ ئەسەرلىرىنى نەشر قىلدۇرۇش، تەرجىمە قىلىش، ئىزاھلاش بىلەن مەشغۇل بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، بۇ ئەسەرلەر ئۈستىدىكى تەتقىقاتلارنى ئېلان قىلىشقا باشلىدى. فارابىغا بېغىشلانغان مەخسۇس ئەسەرلەر، ئىلمىي ماقالىلەر توپلاملىرى ئارقا - ئارقىدىن نەشر قىلىنىپ تۇردى. فارابى ئەسەرلىرىنىڭ ھەر قايسى تىللاردىكى (ئىنگلىز، نېمىس، رۇس، لاتىن، ياپون، تۈرك تىللىرىدا) يېڭى تەرجىمىلىرى يورۇققا چىقتى.

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى جۇمھۇرىيەتلەردىن ئۆزبېكىستان بىلەن قازاقىستاندا فارابى ئەسەرلىرىنى تەرجىمە ۋە تەتقىق قىلىش ئىشلىرى خېلى بۇرۇنلا باشلانغان بولۇپ، فارابىنىڭ ئەسەرلىرىنى رەتلەپ، تۈرگە ئايرىپ نەشر قىلىش جەھەتتە كۆپلىگەن ئىلمىي ئىشلارنى ئېلىپ باردى.

ئەپسۇسكى، فارابىنىڭ ۋارىسلىرى بولغان بىزدە بولسا، «پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى» نىڭ مەرھۇم ئىبراھىم ئۆمەر ئەپەندى رۇسچىدىن تەرجىمە قىلغان قىسمىن بابلارنىڭ تەرجىمىسى «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» دا (1982 - يىللىق 2 - ، 3 - ، 4 - سانلاردا) ئېلان قىلىنغانىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، تا ھازىرغىچە فارابىنى ئەسەرلىرى توپلىمىدىن بىرەر - سىمۇ نەشر قىلىنغانى يوق.

بۇ ئورۇندا ئەپسۇسلىنىش ئىچىدە يەنە شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش زۆرۈركى، بىز مەدەنىيەت تارىخىمىزدىكى ئالەمشۇمۇل شۆھرەتكە ئىگە بولغان نۇرغۇن ئالىم، پەيلاسوپ، مۇتەپەككۇرلەر - رىمىزنىڭ ئىسمى ۋە ئەسەرلىرىنىڭ قىسمىن تىزىملىكى بىلەنلا تونۇشقاندىن سىرت، ئۇلارنىڭ جىسمى - ئەسەرلىرىنىڭ ئۆزى

بىلەن تونۇشالمايۋاتىمىز. مەنىۋى جەھەتتىن قاغىرىغان، بارغان-
سېرى گادايلىشىپ، روھىي كىرىزىسقا دۇچ كېلىپ قېلىشىمىز-
نىڭ مۇھىم سەۋەبلىرىدىن بىرىمۇ ئېھتىمال مۇشۇ نۇقتىدا بول-
سا كېرەك. چۈنكى بىز روھىيىتىمىزنى ئۆزىمىزنىڭ مەنىۋى
بۇلاقلىرىدا سۇغۇرۇپ، ئاندىن ئۆزگە مەنبەلەردىن ئوزۇقلانماق
روھىيىتىمىز تېخىمۇ كۈچلۈك، قەدەملىرىمىز تېخىمۇ مۇستەھ-
كەمرەك بولاتتى. ھازىرقىدەك روھىي داۋالغۇش، ئەخلاقىي
چۈشكۈنلۈك ئىچىدە تېڭىرقاپ كىرىزىسقا دۇچ كېلىۋاتقان مەنىۋى-
يىتىمىزنى قايتىدىن جانلاندۇرۇپ، ئۇنىڭغا يېڭى ھاياتىي كۈچ
بېغىشلاپ «مەنىۋى گۈلزارلىق» ىمىزنى قايتىدىن تىكلەش، ياش-
نىتىش ئۈچۈن تەپەككۈر بۇلىقىدىن ئۇرغۇغان ئەقىل دۇردانىلىد-
رى بىلەن تەپەككۈرىمىزنى قۇۋۋەتلەندۈرۈش ناھايىتىمۇ مۇھىم-
دۇر. ئەقىل دۇردانىلىرىدىن ئوزۇقلانغان تەپەككۈر روھلانىماي،
كۈچلۈنمەي قالمايدۇ. ئۇنىڭ پەرۋازىمۇ بارغانسېرى يۈكسەكلى-
شىپ بارىدۇ. تەپەككۈرنىڭ ئۆتكۈرلۈكى — تالاشنىڭ توغرا ھەم
ئۇتۇقلۇق بولۇشىنىڭ كاپالىتى. پىكىر قۇۋۋىتىنىڭ ئېشىشى
بولسا ئەقىل - پاراسەتنىڭ ئۆسۈشىدۇر.

فاراڭى ئۆزىنىڭ ئۆتكۈر ئەقىل - پاراسىتى بىلەن ئاجايىپ
مول مىراسلارنى قالدۇرۇپلا قالماي، يەنە ئىلىم ئەھلىدە بولۇشقا
تېگىشلىك يۈكسەك دەرىجىدىكى روھنىڭ نەمۇنىسىنىمۇ قالدۇ-
رۇپ كەتكەنىدى. ئۇ ئىلىمدە پەقەت ھەقىقەتنى ئۆلچەم قىلىش،
ھەقىقەتنى ئۆلچەشتە بولسا، ئەمەلىيەتنى ئاساس قىلىش كېرەكلى-
كىنى، شەخسىي ھېسسىياتقا تايانماسلىق، ناپۇزغا چوقۇنماسلىق
لازىملىقىنى ئىزچىل تەكىتلىگەن. ئۇ بۇ ھەقتە «ئارستوتېلىنى
ئۆلچەم قىلىش لازىم. ئەمما ئۇنىڭغا مۇھەببەت باغلىغۇچىلار
مۇھەببەتلىرى تۈپەيلىدىن ھەقىقەتنى ئىرغىتىپ تاشلىۋەتمەسلى-
كى، ئۇنىڭغا نەپرەت قىلغۇچىلار نەپرەتلىرى تۈپەيلىدىن ئۇنىڭ
تەلىماتىنى ئىنكار قىلماسلىقى لازىم» دەيدۇ. ئىلىم ئەھلىگە

تەرجىمە قىلغۇچىدىن

قويۇلىدىغان تەلەپ ئۈستىدە توختالغاندا «كىم ئىلىم تەتقىقاتىغا كىرىشنى خالىسا، ئۇ ئۆز تەبىئىتى بىلەن نەزەرىيىۋى بىلىمگە قىزىقىدىغان بولۇشى لازىم. . . . ئۇ كىشى شەيئىلەرنىڭ ماھىيىتى توغرىسىدا ناھايىتى ياخشى ئۇقۇم ۋە چۈشەنچىلەرگە ئىگە بولۇشى لازىم. ئۇ ئىلىم ئۆزلەشتۈرۈش جەريانىدا ئىمكانقەدەر تەمكىن ۋە ئۆزىنى تۇتقان بولۇشى، ئۆز تەبىئىيىتى بويىچە ھەقىقەتنى سۆيۈشى ۋە ئۇنىڭغا زېھىن قويغان بولۇشى لازىم. . . .» دەيدۇ.

بۇ ئىلىم ساھەسىگە قەدەم قويۇۋاتقان ياشلارنىڭ ئۆزىدە ھازىرلىشى كېرەك بولغان شەرتلەر بولۇپ، فارابىنىڭ ئىلىم ئەھلىگە نىسبەتەن قويغان ئۆلچەملىرىنىڭ ھېلىمۇمۇ ئۆز قىممىتىنى يوقاتمىغانلىقىنىڭ دەلىلىدۇر.

فارابىنىڭ پائالىيەتلىرى، پەلسەپىۋى تەلىماتلىرى ۋە ئىلمىي مىراسلىرىنى تەتقىق قىلىش، ئۆگىنىش ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا ناھايىتى زور ئەھمىيەتكە ئىگە.

ئۇنىڭ ئۈستىگە بۈگۈنكى مەنىۋى مەدەنىيەت قۇرۇلۇشى ئالاھىدە تەكىتلىنىۋاتقان ۋاقىتتا خەلقىمىزنىڭ مەنىۋى ساپاسىنى تېخىمۇ يۇقىرى كۆتۈرۈپ، ئۆزىمىزگە بولغان ئىشەنچىمىزنى ئاشۇرۇش، ئۆزىمىزنى ھەقىقىي يوسۇندىكى پەزىلەتلىك، مەرد-پەتلىك شەھەر ئاھالىسى قىلىپ يېتىشتۈرۈش ئۈچۈنمۇ فارابىنىڭ بۇ ئەسىرى ۋە باشقا مىراسلىرى بىلەن تونۇشۇش مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە.

شۇڭا، مەن فارابىنىڭ «پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىنىڭ پىكىرلىرى» ناملىق بۇ ئەسىرىنى 1990 - يىلى ئىستانبۇلدا 3 - قېتىم بېسىلغان تۈركچە تەرجىمىسىگە ئاساسەن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ كەڭ كىتابخانلارغا تەقدىم قىلىشنى ئۆزۈمنىڭ قىلىشقا تېگىشلىك ۋەزىپىسى سۈپىتىدە قولغا ئېلىپ قىسقا ۋاقىت ئىچىدىلا تاماملىدىم. ئاخىرقى بىرنەچچە بايىنىڭ تەرجىمىدە

سىنى ئىشلەشتە ئىبراھىم ئۆمەر ئەپەندى رۇسچىدىن قىلغان تەرجىمە بىلەن سېلىشتۇرۇپ قارىسام، بۇ تەرجىمە بىلەن تۈركچە نۇسخىدا بەزى ئوخشىماسلىقلار بايقالدى. شۇنىڭ بىلەن رۇسچە نۇسخىسىنىمۇ تېپىپ سېلىشتۇرۇپ كۆرۈش ئارقىلىق مەزمۇن جەھەتتە قىسمەن پەرقلەر بارلىقىنى ھېس قىلدىم. شۇڭا بۇ بىرقانچە بابنىمۇ يەنىلا تۈركچە نۇسخىسىغا ئاساسەن تەرجىمە قىلدىم. تەرجىمە جەريانىدا ئېھتىمال دىققەتسىزلىكتىن بەزى خاتالىقلارغا يول قويۇلۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. كەڭ كىتاب-خانلارنىڭ تەنقىد، تەكلىپلىرىنى بېرىشنى قىزغىن قارشى ئالدىمەن.

ئاخىرىدا بۇ كىتابنىڭ تەرجىمىسىنى ئىشلەش جەريانىدا بىر قىسىم ئەرەبچە سۆز - ئاتالغۇلارنىڭ مەنىسىنى چۈشىنىش ۋە ئىزاھلاشتا ئۆزىنىڭ ياشىنىپ قالغىنىغا قارىماي قىزغىن ياردەم قىلغان مۆھتەرەم ئۇستاز شۈكۈر يالقىن ئاكىغا چىن دىلىمدىن تەشەككۈر ئېيتىمەن.

فارابى كىم؟

ئافىز دانىشمەن (تۈركچە نەشرىنىڭ سۆز بېشى)

ئۆزلۈك ئوغلى مۇھەممەدنىڭ ئوغلى مۇھەممەد ئەبۇل ناسىر فارابى ئىسلامىي ئىلىملەر ۋە پەزىلەتنى پىششىق ئىگىلىگەن، غەربنىڭ نۇرغۇن ئىلىملىرىدىن ناھايىتىمۇ كەڭ دائىرىدە پايدىلانغان بۈيۈك بىر تۈركىي پەيلاسوفتۇر. بۇرۇنقى ئىسلام مۇئەللىپلىرى ئۇنى ئوخشاش ئىسمىدىكى باشقا ئىسلام ئالىملىرىدىن پەرقلىنىدۇرۇش ئۈچۈن ئىسىم ۋە قەبىلىسىنىڭ ئاخىرىغا يەنە «تۈرك» سۆزىنىمۇ ئىلاۋە قىلغان بولۇپ، ئۇنى «مۇھەممەد ئەبۇل ناسىر ئەل فارابى ۋە تۈركىي» دەپ ئاتاشقان.

فارابى توغرىسىدا توختالغان ئىسلام مۇئەللىپلىرى ئۇنىڭ پەلسەپە ۋە باشقا ئىلىملىرىدىكى بىلىمىنىڭ مەنەنەت ۋە پاساھىتى ھەققىدە بىردەك پىكىرلىرىدۇر. ئومۇمىي جەھەتتە ئۇنىڭ پىكىر - چۈشەنچىلىرىنىڭ كەڭلىكى، قاراش ۋە سېزىشلىرىنىڭ ئىنچىكىلىكى ھەممە مۇئەللىپلەرنىڭ بىردەك ماختىشىغا سا-زاۋەر بولغان. ئۇنىڭ ئىشلىرى ۋە تەتقىقاتلىرىنىڭ نەقەدەر قىممەتلىك ئىكەنلىكىنى ۋاقىت بىزگە بارغانچە چوڭقۇر تونۇتۇۋاتىدۇ. بۇلار بىلەن بىرلىكتە فارابىنىڭ ئەخلاقىي جەھەتتىكى پاكلىقى، دىندارلىقى ۋە ئىنسانىي تۇيغۇلىرىنىڭ تەسىرى ئۇنى كامىل ئىنسان دەرىجىسىگە يۈكسەلدۈرگەنىدى.

فارابى مەشغۇل بولغان ئىلىملەرنىڭ ھەر بىرى ناھايىتىمۇ كەم ئۇچرايدىغان ئىختىساس ئىگىسىگە خاس بولغان قابىلىيىتىنى

فارابى كىم؟

نامايان قىلغان. شۇ سەۋەبتىنمۇ ئۇنى ئالىم دېگەندىن كۆرە، ئاكادېمىك دېيىش تېخىمۇ توغرىراق بولىدۇ. ئۇ ناھايىتىمۇ كەم-تەرلىك بىلەن «ناۋادا مەن ئارستوتىل دەۋرىدە تۇغۇلۇپ قالغان بولسام ئىدى، ئۇنىڭ ئەڭ ياخشى شاگىرتلىرىدىن بىرسى بولاتتىم» دېيىش ئارقىلىق ئۆزىنىڭ ئارستوتىلنىڭ ئەڭ ياخشى ئىز باسارى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرگەنىدى. مۇبادا فارابى ئون سەككىدە-زىنچى ئەسىردە تۇغۇلۇپ قالغان بولسىدى، شۈبھىسىز ھالدا ئىنىسكولوپېدىستلارنىڭ ئەڭ ياخشى ئاقىللىرىدىن بىرسى بولاتتى. ئەگەر بۈگۈن ئارىمىزدا بولسىدى، ئىلىم ئاسمىنىدىكى نۇرلۇق چولپان بولۇپ، ھەممىمىزگە نۇر چاپاتتى. ئىدىيە تارد-خىدا بۇ خىلدىكى ئىنسانلار ھەر ۋاقىت چىقىۋەرمەيدۇ.

پەرىزىمچە، فارابىنىڭ ئەڭ چوڭ ئىزىتىرابى يالغۇزلۇق بولسا كېرەك. لېكىن ئۇنىڭ بۇ يالغۇزلۇقى ئۆزىنىڭ روھىي ۋە زېھنىي ئۈستۈنلۈكىنىڭ مەھسۇلى ئىدى.

فارابىنىڭ بۇ يالغۇزلۇقىنى ئۆزى ھېس قىلغىنىغا ئوخشاش، ئەتراپىدىكىلەرمۇ تولۇق ھېس قىلغان. شۇ سەۋەبتىن ئۆز زامانداشلىرى، ھەتتا بىر مەملىكەت، بىر شەھەردە بىللە ياشاۋاتقان زامانداشلىرى گۇيا ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن خەۋەرسىزدەك ھەرىكەت قىلاتتى ھەم ئۇنىڭ قارشىسىدا سۆزلىگۈدەك بىرنەرسە تاپالمىغاچقا، پەقەت ئۇن چىقارمىغان رەۋىشتە سۆزلىشەتتى. ئەبۇ ناسىر فارابىنىڭ ئۆلچەملىرى ئەڭ بىلىملىك ھېسابلانغان زامانداشلىرىنىڭمۇ بېشىنى ئايلاندۇرغۇدەك دەرىجىدە كەڭ ئىدى. بۇ سۆزۈمنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە ئۇنىڭ ھەققىدە سۆزلەنگەن رىۋايەتلەردىن بىرىنى نەقىل كەلتۈرىمەن:

ئەبۇ ناسىر فارابى ئىراقتىن سۈرىيگە كەلگەندە، بۇ مەملىكەتنىڭ دانىشمەن ئالىملىرى يىغىلىپ ئۇنى مۇنازىرىگە تەكلىپ قىلغان. مۇنازىرە باشلانغاندا، ھەر تەرەپتىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان تەد-

پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى

قىم ۋە ئېتىراز ئاۋازلىرى فارابىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاتماي قويغانىدى. لېكىن ئۇنىڭ قايىل قىلارلىق جاۋابلىرى ئالدىدا بۇ ئاۋازلار ئاستا - ئاستا پەسىيىپ، ئاخىر يوقالغان. پەقەت فارابىلا سۆز - لەشنى داۋاملاشتۇرغان، باشقا ئالىم - ئۆلىمالار قوللىرىغا قەغەز - قەلەم ئېلىپ ئۇنىڭ سۆزلىگەنلىرىنى يېزىشقا كىرىشكەن. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ فارابى بولسا - بولمىسا مۇشۇنداق يالغۇز - لۇقتىن شىكايەت قىلاتتى. يېقىن - يىراقلاردىن ئۆزى بىلەن پىكىرداش بولغۇدەك ھەمسۆھبەت ئادەم تاپالمايتتى. شۇ سەۋەب - تىن ئۇ ئۆزىنىڭ ئىچكى دۇنياسىغا چۆكۈپ، ئورغۇۋاتقان روھىي ۋە ئەقلىي كامالىتىنىڭ چەكسىز ئۇيۇقلىرىدىن ئۆزىگە تەسەللىي ئىزدەيتتى. بۇ ھالىنى تۆۋەندىكى شېئىرلىرى بىلەن تەسۋىرلەپ شۇنداق دېگەن:

«زامانىنىڭ تەتۈرلۈكى، دوستلۇقنىڭ پايدىسىزلىقى، ھەر باشلىقنىڭ كىشىنى بىزار قىلىشلىرى ۋە ھەر كالىسىنىڭ كېسەل ئىكەنلىكىنى كۆرگىچە، ئۆيۈمگە مۆكۈنۈپ شەرىپىمنى (نا - مىمنى) ساقلاشنى زۆرۈر بىلدىم، يېنىمدا بىللە تۇرغان ۋە ئالىقلارنى پەرلەپ نۇر چاچىدىغان ھېكمەت شارابىدىن ئىچمەن. ھەمدەستىمىز مۇرەككەپ شېئىرلەردۇر. سازىم ئۇلار - نىڭ شاگىرتلىرىدۇر. بۇ ۋاقىتتا دۇنيانى ئوتتۇرغان ھېكمەت ئەرەبىنىڭ سۆھبىتى بىلەن شادلىنىمەن». ۋە ھالەنكى، فارابى - نىڭ بۇ كاتتا يالغۇزلۇق ھاياتىنى بېزەپ، ھۆسن قوشۇپ تۇرغان باشقا گۈزەللەرمۇ بار ئىدى. ئۇ بولسىمۇ ئاجايىپ باي روھىيەت - نىڭ ساماسىدا جىمىلىدىشىپ تىترەۋاتقان يۇلتۇزلارنى بىر خىل سىرلىق (مىستىك) بېقىشلار بىلەن تاماشا قىلىپ، كائىناتنىڭ ئىلاھىي ئاھاڭىنى - ئۆز ئىجادىيىتى بولغان ساز ۋە قالۇن تارىلىرى بىلەن مۇڭداشتۇرۇپ، كۆكلىم پەيزىدە گۈل - گىياھلارنىڭ خۇش ھىدلىرى بىلەن بارلىققا كەلتۈرگەن ھېكمەتلىرىنىڭ

سىرلىرى ئىچىدە مەستخۇش بولاتتى. ھاياتىنىڭ پەقەت ئوقۇش ۋە يېزىش بىلەن قىممەتكە ئىگە بولىدىغانلىقىنى بىلگەن بۇ بۈيۈك ئىنسان، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئوقۇغان ۋە يازغان. ئۇ ئۆز زامانداشلىرىدىن كۆرە كەلگۈسى ئەۋلادلار ئۈچۈن يازغانىدى. ئىبن سىناغا ئوخشاش ئالىمۇ ئۆزى دۇچ كەلگەن مۈشكۈللەرنى پەقەت فارابىنىڭ كىتابلىرىنى ئوقۇش ئارقىلىقلا ھەل قىلغانىدى. ئىبنى ئەبى ئۇسەبىنىڭ قەيت قىلد. شىپچە، فارابى ئىككى يۈزدىن ئارتۇق كىتاب ۋە رسالە يازغان. بۇلارنىڭ بىر قىسمى ئۇنىڭ بولمىغان تەقدىردىمۇ، ھەر ھالدا يېرىمىدىن كۆپرەكى ئۇنىڭ ئۆز قەلىمىدىن چىققانىدى. مىسال ئۈچۈن ئۆزى يازغانلىقى ئېنىق بولغان بىر قانچە كىتاب ۋە رسالىنىڭ ئىسمىنى كۆرسىتىپ ئۆتىمەن:

1. پەلسەپە، مەنتىق (لوگىكا)، ئەخلاق ۋە روھىيەت ئىلمى. مى ھەققىدە: (1) «پەلسەپە سۆزىنىڭ مەنىسى»؛ (2) «ئەپلا-تون ۋە ئارستوتىلنىڭ پەلسەپىلىرى»؛ (3) «ئەقىل ھەققىدە كىتاب»؛ (4) «قىياس ئۇسۇللىرى»؛ (5) «ئىسپات كىتابى»؛ (6) «ئەخلاق كىتابى»؛ (7) «روھنىڭ ماھىيىتى ھەققىدە رسالە».

2. مېتود ھەققىدە: (1) «بىر ۋە بىرلىك كىتابى»؛ (2) «بىرلىكنىڭ قىسىملىرى ھەققىدە رسالە».

3. تۈرلەرگە بۆلۈش ھەققىدە: (1) ئىلىملەرنىڭ دەرىجىلىرىگە ئاساسەن تۈرلەرگە بۆلۈنۈشى («كىتابۇ مەراتىب-ول ئۇلۇم»); (2) ئىلىملەرنىڭ تۈرلىرى («كىتابۇ ئېھسا-ھۇل ئۇلۇم»).

4. فىزىكا ۋە خىمىيە ھەققىدە: (1) «سۈرئەت ۋە مىقدار ھەققىدە»؛ (2) «ئاتوم كىتابى»؛ (4) «كىميا سەئىتىنىڭ زۆرۈرلۈكى ھەققىدە».

پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى

5. پەلەك ۋە ھەنەسە (گېئومېتىرىيە) ھەققىدە: (1) پەلەك ھەرىكىتىنىڭ دائىملىقى ھەققىدە؛ (2) «قىياسىي گېئومېتىرىيەگە كىرىش».
6. تەبىئەت ھەققىدە: (1) مەۋجۇداتنىڭ باشلىنىشى؛ (2) ئىنساننىڭ باشلىنىشى؛ (3) ھايۋانلارنىڭ ئەزالىرى (ئورگانلىرى) ھەققىدە.
7. سىياسەت، ئىجتىمائىيەت ۋە ھەربىي ئىشلار ھەققىدە: (1) پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىنىڭ كۆز قاراشلىرى؛ (2) سىياسەت كىتابى؛ (3) ئوردىلارنى باشقۇرۇش رىئالىسى.
8. دىن، تەسەۋۋۇپ ۋە كالام ھەققىدە: (1) پەيغەمبەرنىڭ سۆزلىرى ھەققىدە چۈشەنچە؛ (2) بىلگەنلەر بىلەن بىلمىگەنلەر ئوخشاش بولامدۇ؟ (3) راۋاندىگەرەددىيە؛ (4) رازىغا رەددىيە؛ (5) تەبىئىي ساما ئىلمى؛ (6) تەسەۋۋۇپ ھەققىدە رىسالە.
9. كاتىپلىق، شېئىر ۋە خىتابەت (نۇتۇق سەنئىتى) ھەققىدە: (1) كاتىپلىق سەنئىتى؛ (2) شېئىر سەنئىتىنىڭ قانۇنلىرى؛ (3) كىنايە كىتابى؛ (4) خىتابەت كىتابىغا مۇقەددىمە.
10. تىلشۇناسلىق ۋە فىلولوگىيە ھەققىدە: (1) سۆزلەر ۋە ھەپلەر كىتابى؛ (2) تىللار ھەققىدە كىتاب.
11. مۇزىكا ھەققىدە: (1) مۇزىكا كىتابى؛ (2) مۇزىكا ئىلمىنىڭ ئېلىمېنتلىرى.

دەققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغىنى شۇكى، فارابى توختالغان بىر قاتار مەسىلىلەرگە ئۇنىڭ ئۆز زامانداشلىرى ئەمەس، ھەتتا ئۇنىڭدىن تۆت - بەش ئەسىر كېيىن ئوتتۇرىغا چىققان ئىسلام ئالىملىرى توختىلالمىغانىدى. «چەكسىز قۇۋۋەت كىتابى»، «ئىنساننىڭ باشلىنىش كىتابى»، «تىللار كىتابى»، «مۇزىكا ئىلمىنىڭ ئېلىمېنتلىرى كىتابى» قاتارلىق ئەسەرلىرى ئونىنچى ئەسىردىن كۆپرەك يىگىرمىنچى ئەسىردىكى ئەۋلادلارنىڭ مەشھۇر

غۇل بولۇۋاتقان تېمىلىرىغا دائىر ئەسەرلەردۇر. ئەسلىي مۇھىم بولغان نەرسە تېما ۋە ئەسەرلىرىنىڭ كۆپلۈكىگە قارىماستىن، ئۇنىڭ ئۆمۈر بويى مۇئەييەن بىر مەپكۇرە ئاساسىدا، پىلانلىق رەۋىشتە مەشغۇلىيەت ئېلىپ بارغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

فارابی ئالەمنى ئىسلامدىكى تەۋھىد (بىرلىك يېگانىلىق) نۇرى ئاستىدا كۆرگەن ۋە ھەربىر شەيئىنى تەۋھىد ئاساسلىرىغا ئاساسەن چۈشەنگەن ۋە تونۇغان. ئۇنىڭ قارىشىچە، پۈتۈن مەۋجۇ-دات ۋاھىدىنىڭ ۋەھدەتى (يېگانىلىقنىڭ بىرلىكى) ئىچىگە يوشۇ-رۇنغان كائىناتتىكى بىلىنگەن ۋە بىلىنمىگەن پۈتۈن مەخلۇقات، جانلىق ۋە جانسىز بارلىق شەيئىلەر ئاللاننىڭ يېگانە بىرلىكىدىن نۇرغا ئوخشاش پارلاپ پەيدا بولغان. فارابىنىڭ تەسەۋۋۇپقا مايىل-لىقلىرىمۇ ئۇنىڭ بۇ ئەقىدىسىنىڭ قوشۇمچىسى جۈملىسىگە كى-رىدۇ.

گەرچە ئىسلامنىڭ باشقا ئالىم ۋە پەيلاسوپلىرىمۇ بىرلىك (تەۋھىد) تەرەپدارى بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار تەۋھىدىنى بىر تەپەك-كۈر ۋە تەھلىل سىستېمىسى سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا قويىمىغانىدى. فارابی بولسا تەۋھىدىنى ئۆزىنىڭ پىكىر ۋە قاراشلىرىنىڭ ئاساسىي سۈپىتىدە تونۇپ، ئىلمىي مەشغۇلىيەتلىرىنىڭ دەستۇرى قىلغانى-دى. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ تەتقىق قىلغان ھەربىر تېمىنى ۋاھىد-نىڭ (بىرلىكنىڭ) خۇسۇسىيىتى ۋە ئىپادىسى ھېسابلىغان ۋە ھەربىر مەسىلىدە بىرلىكنىڭ بۆلەكلىرىگە يانداشقانىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇ ئۆزىگە ھەم ناھايىتى چوڭ، ساغلام بىر تەپەككۈر سىستېمىسى قۇرغان، ھەم ناھايىتىمۇ مۇھىم ۋە باي بىر تەتقىقات مېتودىنى تاپقانىدى. ئۇ تەتقىقات مېتودىنىڭ ئەڭ ئۈنۈملۈك يېرى شۈبھىسىز تەھلىل ئىدى. «ۋاھىدىنى (بىرلىكنى) تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىش ۋە ئىگىلەش ئۈچۈن ئۇنى ئايرىم قىسىملارغا ۋە ھەر-بىر ئايرىم قىسمىنى تېخىمۇ ئۇششاق بۆلەكلەرگە بۆلۈپ تەھلىل

يەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى

قىلىش — مانا بۇ فارابىنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان تەتقىقات ۋە پىكىر يۈرگۈزۈش مېتودى ئىدى. بۇ نۇقتا ئۇنىڭ پىكىر ھاياتىدا شۇ قەدەر ئەھمىيەتلىك بىر مەۋقە كەسىپ ئەتكەنكى، بۇ نۇقتىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرمەي تۇرۇپ، فارابىنى ھەقىقىي چۈشەنمىش ئەسلا مۇمكىن ئەمەستۇر. ئۇنىڭ كىتابلارنىڭ تىزىملىكى تەتقىق قىلىنسا، ئۇنىڭ ھەتتا بۇ تېمىدا ئايرىم ئىككى پارچە ئەسەر يازغانلىقى كۆزگە چېلىقىدۇ. بۇلارنىڭ بىرىنچىسىگە، «كىتابول ۋاھىد ۋەل ۋەھد» (بىر ۋە بىرلىك كىتابى) نامى بېرىلگەن. ئىككىنچىسىگە، «رىسالە تۇن فى تەقسىمىل ۋاھىد ۋەل ۋەھد» (بىر ۋە بىرلىكنى بۆلەكلەرگە ئاجرىتىش رىسالەسى) نامى بېرىلگەن. ماددىي ياكى زېھنىي بىرلىكنى بۆلەكلەرگە ئايرىش ۋە بۆلەكلەرنى تېخىمۇ ئۇششاق بۆلەكلەرگە بۆلۈپ ئىنچىكە تەتقىق قىلىش خۇسۇسىيىتىنى فارابىغا ئونىنچى ئەسىردە كارتېزىيان (Cdartesien) مۇشۇنداق بىر مېتود بىلەن ئىلىم ئىگىلەش ئىمكانىيىتىنى بەرگەن. ھەتتا ئۇنى مۇشۇ مېتودنىڭ ئەڭ مۇھىم ئۇنسۇرى بولغان تەھلىل ھەققىدە «تەھلىل كىتابى» نامى بىلەن بىر ئەسەر يېزىپ چىقىشقىمۇ دەۋەت قىلغانىدى.

فارابى ھەققىدە بىر نەرسە يازغان مۇسۇلمان ۋە غەيرىي مۇسۇلمان ئاپتورلار پەيلاسوپنىڭ تەركىبلەرگە بۆلۈش ۋە بىرلەشتۈرۈش (ماسلاشتۇرۇش) ئالاھىدىلىكلىرى توغرىسىدا كۆپ توختالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ناھايىتىمۇ ئەھمىيەتلىك بولغان تەھلىل قىلىش ئالاھىدىلىكى ھەققىدە توختالمىغانىدى. ھالبۇكى، فارابىدىكى ناھايىتىمۇ قۇۋۋەتلىك بۇ تەھلىل ئىقتىدارى بولمىغان بولسا، ئۇنىڭ تەركىبلەرگە (گۇرۇپپىلارغا) بۆلۈش ۋە بىرلەشتۈرۈش قابىلىيىتى نەتىجىسىز قالغان بولاتتى. ئايرىم مەۋقە ۋە مەسلەكتىكى ئاپتورلارنىڭ ئوي - پىكىرلىرىدىكى يېتەكچىلىكنى كۆرۈپ بىرلەشتۈرمەك ئۈچۈن، ئالدى بىلەن تەھلىل

ئاستىغا قويۇپ ئۇزۇن ھەم ئىنچىكە تەھلىل قىلىش لازىم بولدى. دۇ. فارابىنىڭ سېنىڭ (بىرىكمە) ۋە ئېكلىكتىزىمى (كېلىشتۈر-مىچىلىك) چوڭقۇر ئانالىز قابىلىيىتىگە تايانغان. ئۇنىڭ بۇ تەھلىل قابىلىيىتى پۈتۈن كىتابلىرىدا كۆزگە چېلىققىنىغا ئوخشاش، مەن تەرجىمە قىلغان «پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىنىڭ كۆز قاراشلىرى» دېگەن نام بىلەن يېزىلغان بۇ كىتابىدىمۇ ناھايىتىمۇ روشەن ھالدا كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ.

فارابی بۇ كىتابىدا ھەممىدىن ئاۋۋال، بارلىقنىڭ مەنبەسى بولغان دەسلەپكى ۋە يېگانە بارلىقىنى تۈرلۈك نۇقتىلاردىن بايان قىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن پۈتۈن مەۋجۇداتلارنىڭ ئۇنىڭدىن قانداق پەيدا بولغانلىقىلىرى ۋە بۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ دەرىجە ۋە قىسىملىرىنى ئىزاھلايدۇ. ئاندىن كېيىن ئىككىنچى دەرىجىدىكى مەۋجۇداتلار بولغان ماددىي بارلىقلارنىڭ قايسى تەرىزدە پەيدا بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ ۋە ھەر ئىككى تەرەپنىڭ ئورتاق ئالاھىدىلىكلىرىنى ئۆزىدە مۇجەسسەملىگەن ئىنسانغا ئۆتۈپ، ئۇنىڭ ماددىي ۋە روھىي خۇسۇسىيەتلىرىنى مۇلاھىزە قىلغاندىن كېيىن، ئىنساننىڭ ئىجتىمائىي خۇسۇسىيەتلىرىدە توختىلىدۇ. فارابی بۇ يەردە ئىنسانلار جەمئىيىتىنىڭ ئەڭ مۇكەممەل سەھنىسى بولغان شەھەرلەر ئۈستىدە سۆز ئېچىپ، ئالدى بىلەن پەزىلەتلىك شەھەرنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى، بۇ شەھەرنىڭ باشقۇرۇش ئۇسۇلى ۋە شەرتلىرى توغرىسىدا توختىلىدۇ. ئاندىن پەزىلەتلىك شەھەرنىڭ قارشى تەرىپى بولغان جاھىل شەھەرنى قولغا ئېلىپ، ئۇنىڭ ھەرخىل تۈرلىرىنى ئايرىم - ئايرىم ناملار بىلەن تىلغا ئېلىپ، ھەربىرىنىڭ خۇسۇسىي خاراكتېرى ۋە قانائەتچانلىقلىرى ئۈستىدە توختىلىپ كىتابىنى تاماملايدۇ.

«پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىنىڭ كۆز قاراشلىرى» نىڭ بىر شىئىرى ئاخىرىغا قەدەر، فارابی يۇقىرىدا مەن بىر ئاز توختىلىپ

پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى

ئۆتكەن مەتبۇدنىڭ تەسىرى ئاستىدا بولغان ھەم بۇ مەتبۇدنىڭ تەھلىل ۋە تەركىب ئىمكانىيىتىدىن ناھايىتىمۇ كەڭ دائىرىدە پايدىلانغان. بۇ ھال ئەسەرنىڭ ھەربىر بېتىدە كۆزگە چېلىقىپ تۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە فارابىنىڭ دادىل تەھلىل ۋە تەكشۈرۈشلىرىدىن چەتتە قالغان نەرسىلەرمۇ يوق ئەمەستۇر. جۈملىدىن ھەرامىسە دېيىلىدىغان ھەررەن سەبئاسىنىڭ تەسىرى ئاستىدا قالغىنى ئۈچۈن بىرىنچى مەۋجۇتلۇقتىن (دەسلەپكى بارلىق) پەيدا بولغان سەۋانىيلەر (يەنى ئىككىنچى مەۋجۇداتلار) نى ۋە بۇلارنىڭ قاتارىدا تىلغا ئالغان زوھەل، مۇشتەرى، مېرىخ، قۇياش، زۆھرە، ئۇتارىد ۋە قەمەر (ئاي) نى ئەقىل ۋە ئىدراكقا ئىگە دەپ ھېسابلىغان. فارابىنىڭ قارىشىچە، بۇ بارلىقلارنىڭ ھەربىرى ھەم ئۆزىنى، ھەم ئۆزىگە ھاياتلىق بەرگەن بارلىقنى تونۇغىنى ئۈچۈن، ئۇمۇ يەنە ئۈچىنچى بىر بارلىققا ھاياتلىق بېرەلەيدۇ. پەقەت قەمەر (ئاي) دىن پەيدا بولغان يەر شارى ئەقىل - ئىدراكسىزدۇر.

فارابىنىڭ تەكشۈرۈشىدىن چەتتە قالغان يۇقىرىقىغا ئوخشاش سىرتقى تەسىرلەردىن قەتئىينەزەر، «پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى» ئەسىرى ناھايىتىمۇ قىممەتلىك بىلىملەر بىلەن تولغان. بولۇپمۇ بۇ كىتابتا جەمئىيەتشۇناسلىققا (سوتسىئولوگىيە) دائىر ئىنچىكە مۇلاھىزىلەرگە توختالغانلىقى بىلەن فارابى جەمئىيەتشۇناسلىق ئىلمىنىڭ ئەڭ قەدىمكى باشلامچىلىرىدىن بىرى ھېسابلىنىدۇ.

فارابىنىڭ ئۇسلۇبى ئۇنىڭدىن قۇسۇر ئىزدىگۈچىلەرنىڭ پەكرىلىرىگە خىلاپ ھالدا ئوچۇق، قۇلاي ۋە ئاددىدۇر. بۇنىڭغا قارىماستىن، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئاسانلىقچە ئوقۇپ چۈشەنگىلى بولمايدۇ. بۇنىڭ ئاساسىي سەۋەبى، تېما ۋە مۇلاھىزىلەرنىڭ بەك ئابىستراكت ئىكەنلىكىدۇر. فارابى ئۆزىمۇ ئابىستراكت گەپلەرنى

كونكرېت تەبىرلەر بىلەن ئىپادىلەشتىن مۇمكىنقەدەر ساقلانغانلىق-
قىنى مەزكۇر كىتابنىڭ بىرقانچە يېرىدە ئىشارە قىلغان. ئۇ
زۆرۈر بولمىغان ئەھۋالدا، كونكرېت مىساللارنى كەلتۈرمىگەن.
ھاياتنىڭ ھېچبىر باسقۇچىدا ماددىي نەرسىلەرگە ئۆزىنى ئۇرمى-
غان. بېغىشلاش روھىنى تولۇق نامايان قىلغان، زۆرۈرىي ئېھتى-
ياجلىرىدىن ئاشقان مائاشنى ئېلىشنى رەت قىلغان، شادلىقتىن
ئايرىلىپ قالماسلىق، جامائەت ئىچىدە ياشاش ۋە نەپسىنى ئىدارە
قىلىش ئۈچۈن ئىشچىلىق بىلەن كۈن ئۆتكۈزگەن، مەغرۇرلۇق
قىلغۇچىلارغا قاتتىق نەپرەتلىنىپ، ئۇلارغا قاراشتىنمۇ ئۆزىنى
قاچۇرۇپ، ئۇلاردىن يىراقلاشقان بۇ ئۇلۇغ ئىنسان ھىجرىيە
339 - يىلى (مىلادىيە 950 - يىلى) شامدا ئالەمدىن ئۆتكەندە،
ئۇنىڭ جىنازا نامىزىنى سۈرىيە ۋە جەزىرە شاھى ھەمدان ئوغلى
سەيفەددەۋلە ئوقۇغانىدى.

پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى

1. دەسلەپكى مەۋجۇتلۇق ھەققىدە

دەسلەپكى مەۋجۇتلۇق باشقا بارلىقلارنىڭ سەۋەبىدۇر، ئۇ پۈتۈن نۇقسانلاردىن خالىيدۇر. ئۇنىڭدىن باشقىلىرىنىڭ بىر-ياكى بىرىدىن ئارتۇق نۇقسانى تېپىلىدۇ. لېكىن ئۇنىڭ ھېچقانداق نۇقسانى يوقتۇر. ئۇنىڭ بارلىقى بارلىقلارنىڭ ئەڭ ئۈستۈنى ۋە تۇنجىسىدۇر. ئۇنىڭ بارلىقىدىن ئۈستۈن ۋە ئىلگىرى بولغان بىر بارلىقنىڭ تېپىلىشىغا ئىمكان يوقتۇر. ئۇ مەۋجۇدات پەزىلىتى-نىڭ ئەڭ يۈكسەك پەللىسىدە ۋە بارلىق مۇكەممەللىكنىڭ ئەڭ يۈكسەك دەرىجىسىدۇر. شۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ بارلىقىدا ۋە جەۋھىرىدە يوقلۇق (ئەدەم) نىڭ ئەسلا ئورنى يوقتۇر. يوقلۇق ۋە زىتلىق پەقەت قەمەر پەلەكنىڭ ئاستىدىلا (يەنى ماددىي دۇنيا-دا) تېپىلىدۇ. ئەدەم (يوقلۇق) بار بولۇشى لازىم بولغان شەيئە-نىڭ يوقىلىشىدۇر. دەسلەپكى مەۋجۇتلۇق (بارلىق) نە بىرەر كۈچ تەسىرى بىلەن، نە باشقا بىر تەرىزدە پەيدا بولغان ئەمەس. ئۇنىڭ ھەر قانداق بىر سەۋەب بىلەن مەۋجۇت بولماسلىقىمۇ مۇمكىن ئەمەس. شۇ سەۋەبتىن ئۇ ئەزەلدۇر. جەۋھەر ۋە زاتى ① بىلەن دائىم بار بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئەزەلى بولۇ-

① جەۋھەر ۋە زاتى بۇ يەردىكى جەۋھەر ئىسلام پەلسەپىسىدىكى ئاتالغۇ بولۇپ، غەرب پەلسەپىسىدىكى سۈبىستانىيە دېگەنگە ئوخشاش مەنىدە قوللانغۇچا ئوخشاش فارابىيۇ «جەۋھەر» نى بىر قانچە مەنىدە قوللانغان. مەسىلەن: يەزىدە شەيئىلەرنىڭ ئەسلى مەنبەسى سۈپىتىدە قوللانسا، يەنە يەزىدە شۇ مەنبەدىن پەيدا بولغان يېڭى بىر شەيئىنىڭ مەنبەسى سۈپىتىدە قوللىنىلىدۇ. شۇڭا بۇ ئاتالغۇنى كونكرېت ئىشلىتىلگەن ئورۇندىكى مەنىسىگە قاراپ چۈشىنىش كېرەك. «زاتى» - بۇ شەيئىلەرنىڭ بارلىقىنىڭ ئەسلى، يەنى ئەسلى زاتى دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئىسلام پەلسەپىسىدە كۆپرەك ئاللاغا قارىتىلىدۇ. يەنى بارلىقىنىڭ ئەسلى مەنبەسى ئاللا دەپ قارىلىدۇ.

شى ئۈچۈن ياردەمدە بولىدىغان ھېچقانداق بىر شەيئىگە موھتاج ئەمەستۇر. ئۇنىڭ جەۋھىرى ئەبەدىيلىكى بىلەن بارلىقىنىڭ داۋا- مى ئۈچۈن يېتەرلىكتۇر. ئۇنىڭ بارلىقىغا (ۋۇجۇدىغا) ئوخشاش باشقا بىر بارلىقنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەستۇر. بارلىق (مەۋ- جۇتلۇق) مەرتىۋىسىدە ئۇنىڭ ئۆزىگە ئوخشاش ياكى ئۆزىدىن ئۈستۈن بولغان باشقا بىر بارلىقنىڭ تېپىلىشى ھەم مۇمكىن ئەمەستۇر. ئۇ شۇنداق بىر بارلىقكى، ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ئۈچۈن نە «ئۇنىڭ بىلەن بولدى»، نە «ئۇنىڭدىن پەيدا بولدى»، نە «ئۇنىڭ ئۈچۈن پەيدا بولدى...» دەيدىغانغا ھېچ- قانداق سەۋەب تېپىلمايدۇ. ئۇ ماددىمۇ ئەمەس، شۇنداقلا ماددا ۋە ماكان بىلەن تىك تۇرىدىغان نەرسىمۇ ئەمەس. ئۇنىڭ بارلىقى ھەر قانداق ماددا ۋە ھەر قانداق ماكاننىڭ سىرتىدىدۇر. ئۇنىڭ شەكىلىمۇ يوقتۇر، چۈنكى ماددىسىز شەكىل بولمايدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ شەكلى بولغان بولسا، زاتىنىڭ ماددا ۋە شەكىلدىن تەش- كىل تېپىشى كېرەك بولغان بولاتتى. شۇنداق بولسا ئۆزىنى تەشكىل قىلغان بۇ ئىككى قىسىم بىلەن بىللە بولۇشى لازىم ئىدى ۋە مەۋجۇت بولۇشى ئۈچۈن بىرەر سەۋەبكە تايانغان بولاتتى. چۈنكى بۇ قىسىملارنىڭ ھەربىرى ئۇنىڭ پۈتۈن ھالەتتە بولۇشقا سەۋەب بولغان بولار ئىدى. ھالبۇكى، بىز ئۇنىڭ بىرىنچى سە- ۋەب ئىكەنلىكىنى تەن ئېلىۋاتىمىز. ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ئۈچۈن ھېچبىر غايە ۋە مەقسەت يوقتۇركى، ئۇ غايە ۋە مەقسەت ئۈچۈن مەۋجۇت بولغان ئەمەس. ئەگەر شۇنداق بىر نەرسە بولسا ئىدى، بۇلار ئۇنىڭ مەۋجۇت بولۇشى ئۈچۈن بىرەر سەۋەبنى تەشكىل قىلغان بولار ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇمۇ بىرىنچى سەۋەب بولماس ئىدى. ئۇ، ئەينى ۋاقىتتا مەۋجۇتلۇقى ئۈچۈن ئۆزىدىن قەدىمىي بىر شەيئىگە موھتاج بولمىغىنىغا ئوخشاش ئۆزىدىن تۆۋەن بىرەر شەيئىگىمۇ موھتاج ئەمەستۇر.

2. تەڭدىشى (شېرىكى) يوقلۇقى توغرىسىدا

ئۇ جەۋھەر بولغانلىق ئېتىبارى بىلەن ئۆزىدىن باشقا ھەر قانداق شەيئىدىن پەرقلىنىدۇ. ئۇنىڭ بارلىقى (ۋۇجۇدى) باشقا بارلىقلارنىڭ نەق ئۆزى بولالمايدۇ. چۈنكى ئۇ ۋاقىتتا ئۆزى بىلەن شۇ بارلىقتىكى نەرسە ئوتتۇرىسىدا ئايرىملىق (پەرق) قالمىغان بولاتتى ۋە ئۇ يەردە ئىككى ئەمەس، پەقەت يېگانە بىر زات بولغان بولاتتى. ئەگەر ئارىلىرىدا ئايرىملىق (پەرق) بولسا ئىدى، ئۇ ھالدا ئەنە شۇ ئايرىملىققا ئىگە شەيئى ئورتاق شەيئەدىن باشقا بىر شەيئى بولۇشقا توغرا كېلەتتى. بۇ سۈرەتتە ئايرىلغانلىقى تۈپەيلى ھەربىرىنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلغان ئايرىم بىرەر قىسىم بولاتتى. ئورتاق بولغانلىقى سەۋەبلىك ھەر بىرسىنىڭ ئايرىم بىر جۈزى (قىسىم، بۆلەك) ھېسابلانغانلىقى ئۇ. چۈن ھەربىر سۆزدە ئىككىگە بۆلۈنگەن ۋە ھەر بىرسىنىڭ ھەر ئىككى جۈزى زاتىنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلغان بولاتتى. بۇ ھالدا يەككە - يېگانە بىر دەسلەپكى بارلىقنىڭ بولۇشىغا مۇمكىن. چېلىكمۇ قالماستىن، چۈنكى ئۇ يەردە ئۇنىڭ بارلىقىغا (مەۋجۇت - جۇتلۇقىغا) سەۋەب بولغان تېخىمۇ قەدىمىي بىر بارلىق (مەۋجۇت - لۇق) بولغان بولاتتىكى، ئەمەلىيەتتە بۇ مۇمكىن ئەمەستۇر. ئەگەر ئۇلاردىن بىرسى، ئۆزىنى باشقىسىدىن پەرقلىندۈرىدەنغان بىر ئايرىملىقنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولسا ۋە بىرسى باشقىسىدىكى ئايرىملىق (پەرق) سەۋەبى بىلەن ئۇنىڭدىن ئايرىلسا، ئىككىسىنىڭ ئومۇمىي بارلىقلىرى يېنىدا، ھەربىرى ئۆزىنى باشقىسىدىن ئايرىپ تۇرغان خۇسۇسىي بىر بارلىققا مەزھەر (ئېرىش - كەن) بولاتتى. بۇنداق بولغاندا بۇلاردىن بىرسىنىڭ بارلىقى ئىككى نەرسىدىن، يەنى خۇسۇسىي (ئايرىم) ۋە ئورتاق بىرەر شەيئىدىن تەشكىل تاپقان بولار ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بىرسىنىڭ

بارلىقى يەنە بىرسىنىڭ بارلىقى ئەمەستۇر. بىرىنىڭ بارلىقى ئاددىي ھەم بۆلۈنمەستۇر. باشقىسىنىڭ زاتى بۆلۈنىدۇ ۋە شۇ سەۋەبتىن ئىككى قىسىم بىلەن بىللە بولىدۇ. بۇ ھالدا بارلىقىنىڭ بىر سەۋەبى بولىدۇ ھەم ھەربىرىنىڭ بارلىقى باشقىسىنىڭ بارلىقىدىن كەمتۈك ياكى يۇقىرى دەرىجىدە ئەمەستۇر.

بۇنىڭدىن تاشقىرى، بىرىنىڭ بارلىقى يەنە بىرىنىڭ بارلىقىغا ئوخشاش بولۇشى بىلەن بىرگە، بىرىنىڭ ھەر قانداق بىر خۇسۇسىيىتى يەنە بىرىنىڭ سىرتىدا قالسا، ئۇنىڭ بارلىقى (مەۋجۇتلۇقى) تولۇق بولالمايدۇ. چۈنكى تولۇق (مۇكەممەل) بولغان بىر شەيئىنىڭ سىرتىدا ئۆز تۈرىدىن (خىلىدىن) باشقا بىر بارلىق تېپىلمايدۇ. ھەر قانداق شەيئى مۇشۇنداق تۇرىدۇ. بۈيۈكلۈكتە تولۇق دېمەك، ئۇنىڭ سىرتىدا باشقا بىر بۈيۈكلۈكنىڭ تېپىلماسلىقى دېمەكتۇر. گۈزەللىكتە تولۇق دېمەك، شۇ خىلدىكى گۈزەللىكنى تولۇق دېمەك، شۇ خىلدىكى گۈزەللىكنىڭ ئۆزىدىن سىرتىدا قالمايلىقى دېمەكتۇر. جەۋھەردە تولۇقلۇق (مۇكەممەللىك) بولسا، جەۋھەرنىڭ تۈرىدە (خىلىدا) بولغان بىر شەيئەنىڭ ئۆزىنىڭ سىرتىدا قالمايلىقى دېمەكتۇر. پۈتۈن جىسىملاردىكى تولۇقلۇق (پۈتۈنلۈك) مانا شۇنداق بولىدۇ. يەنى ئۆز تۈرلىرىدىن بولغان بىر شەيئىنىڭ ئۆزىدىن سىرتىدا قالمايلىقىدۇر. قۇياش، ئاي ۋە باشقا پۈتۈن يۇلتۇزلارمۇ شۇنداق تۇرىدۇ. ئەگەر دەسلەپكى بارلىق (مەۋجۇتلۇق) تېخىمۇ تولۇق بىر بارلىق ئىگىسى بولسا، ئۇ بارلىققا باشقىسىنىڭ ھېچبىر ئۆلۈشى تېپىلمايدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئۇ بارلىق مۇستەقىلدۇر، يېگانىدۇر ۋە بۇ نۇقتىدىن ئۇ بىردۇر.

3. زىتى (قارشى) يوقلۇقى توغرىسىدا

ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ زىتىمۇ (قارشىسىمۇ) بولمايدۇ. بۇنى

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

قوبۇل قىلىش ئۈچۈن زىتلىقنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئىزاھلاش كۇپايدۇر. بىر شەيئىنىڭ زىتى ئۇنىڭ تەتۈرسى (قارشىسى) دېمەكتۇر. زىت تەرەپ ھېچقاچان شەيئىنىڭ ئۆزى بولالمايدۇ. شۇنداق ئىكەن، ھەربىر تەتۈر (خىلاپ) شەيئى زىت (قارشى تەرەپ) بولمىغىنىغا ئوخشاش، ئەسلىدىكىنىڭ نەق ئۆزى بولمىغان شەيئىمۇ زىت ئەمەستۇر. پەقەت بىر - بىرىنىڭ ئەكسى بولغان ۋە بىر يەرگە كەلگەن ھامان بىر - بىرلىرىنى چەتكە قېقىپ، ئىنكار قىلىدىغان ھەم بىرسى بار يەردە يەنە بىرسى بولالمايدىغان نەرسىلەر زىت بولىدۇ ياكى بىرىنىڭ يوق بولۇشى، يەنە بىرىنىڭمۇ خۇددى شۇ شەرتلەر ئاستىدا بولغانلىقى ئۈچۈن يوق بولۇشنى بەلگىلەيدىغان شەيئى زىت بولىدۇ. بۇ ھال زىت تەرىپى بار بولغان ھەر قانداق شەيئىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

بىر شەيئى باشقا بىر شەيئىگە پەقەت ھەرىكەتلىرىدىلا زىت بولۇپ، باشقا خۇسۇسىيەتلىرىدە زىت بولمىسا، بۇ ئىككى شەيئى بىر - بىرلىرىگە پەقەت ھەرىكەتلىرىدە زىت بولىدۇ. ئەگەر خۇسۇسىيەتلىرىدە ياكى جەۋھەرلىرىدە زىت بولسا، بۇلار پەقەت خۇسۇسىيەت ۋە جەۋھەرلىرىدە زىت بولغان بولىدۇ.

بىر شەيئىنىڭ باشقا شەيئىگە زىت بولۇشى ئۈچۈن تۆۋەندىكىدەك خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك: بىر شەيئىنىڭ يەنە بىر شەيئىنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتالىشى، باشقا شەيئىنى يوق قىلالىشى ۋە جەۋھىرى ئېتىبارى بىلەن باشقىسىغا زىت بولۇشى لازىمدۇر. بۇزۇلۇشقا (يوقىلىشقا) دۇچار بولغان شەيئى بولسا ئۆز جەۋھىرى بىلەن تىك تۇرالمايدۇ ۋە باقىي بولالمايدۇ. ئۇنىڭ جەۋھىرى ئۆزلۈكىدىن دائىملىق ياكى پەيدا بولۇش قابىلىيىتىگە ئىگە ئەمەستۇر. ئۇ، پەقەت باشقىسى ۋاسىتىسى بىلەن بۇنداق قابىلىيەتكە ئىگە بولالمايدۇ. بارلىق (مەۋجۇتلۇق) ۋە ئەبەدىيلىك كىگە (باقىسىغا) جەۋھىرى يەتمىگەن شەيئىنىڭ بارلىقى (مەۋجۇتلۇقى) ۋە ئەبەدىيلىكى ئۈچۈن باشقا سەۋەبلەرنىڭ بولۇشى

لازىمدۇر. شۇ سەۋەبتىن بۇنداق شەيئى بولمايدۇ. چۈنكى بۇنداق بىر شەيئىنىڭ بار بولۇشى زىتتىڭ بولۇشىدىن ئىلگىرى تۇرىدۇ. بۇنىڭدىن شۇنداق دېمەك كېرەك بولىدۇكى، ئۇنىڭ بارلىقىغا سەۋەب زىتتىڭ يوق بولغانلىقىدۇر.

بۇنىڭدىن باشقا (ھەر ئىككى زىتلىقنىڭ) بىر يەردە باراۋەر بولۇشى لازىمدۇركى، ئۇ يەردە بولۇش بىلەن بۇلار بىر - بىرلىرىنى يوق قىلسۇن. بۇ يەردە ئۇلارنىڭ سىرتىدا قالغان بىر مەسىلە، بىر تۈر ياكى باشقا بىر شەيئى بولىدۇ. بۇ يەر ئەينى ۋاقىتتا مۇقىم (تۇرغۇن) بولۇش كېرەكتۈركى، ئۇنىڭ ئۈستىدە ھەر ئىككى زىتلىق بىرلەشسۇن، شۇ سەۋەبلىك، بۇ يەرنىڭ بارلىق ئېتىبارى بىلەن ھەر ئىككىسىدىنمۇ قەدىمىي بولۇشى لازىمدۇر.

ھەرقانداق بىر كىشى بۇ سۈپەتلەرگە ئىگە بولمىغان بىر شەيئىنى باشقا بىر شەيئىگە زىت قويۇپ چۈشەندۈرسە، ئۇ چۈشەندۈرگەن بۇ شەيئى باشقا شەيئىنىڭ زىتى ئەمەس، بەلكى غەيرىسىدۇر. بۇنىڭ باشقىسىدىن ئايرىلىپ تۇرۇشى زىتىدىن ئايرىلىشتىن پەرقلىقتۇر. شۇنىڭ بىلەن بىللە دەسلەپكى شەيئىگە قارشى (تە-تۈر) شەيئىلەرنىڭ بولىدىغانلىقىنى ھەم بۇلاردىكى غەيرىيلىكلەر-نىڭ ئۇنىڭ زىت تەرەپلىرىدىكى ۋە مەۋجۇت بولغان شەيئىلەردىكى غەيرىيلىكلەردىن پەرقلىق بولىدىغانلىقىنى ئىنكار قىلمايمىز. شۇ سەۋەبتىن ھېچبىر بارلىق ئۇنىڭ بارلىقى (مەۋجۇتلۇقى) مەرتىۋىسىدە بولالمايدۇ. چۈنكى ئىككى زىتلىقنىڭ مەۋجۇتلۇق ئېتىبارى بىلەن دەرىجىلىرى ئوخشاش بولىدۇ. بۇ سەۋەبتىنمۇ ئۇ بارلىقىدا (مەۋجۇتلۇقىدا) يېگانىدۇر. ئۇنىڭغا بارلىقنىڭ (مەۋجۇتلۇق) تۈرلىرىدىكى ھېچقانداق بىر بارلىق تەڭداش بولالمايدۇ. ئۆز مەقامىدا ئۇ پۈتۈنلەي بىر يالغۇزلۇق ئىگىسىدۇر. بۇ نۇقتىدىنمۇ ئۇ بىردۇر.

4. مۇقەددەس بارلىقنى تەرىپلەپ بەرگىلى بولمايدىغانلىقى توغرىسىدا

يۇقىرىدىمۇ چۈشەندۈرۈپ ئۆتكىنىمىزگە ئوخشاش، شۈبھە-سىزكى، ئاللا بارلىقى (مەۋجۇتلۇقى) ئۆزىگە باغلىق بولغان شەيئىلەرگە، ھەتتا ئېغىزدىكى سۆزدىمۇ بۆلۈنمەيدۇ. چۈنكى بۇ ھال ئۇنىڭغا مۇمكىن ئەمەستۇر. ئۇنىڭ مەنىسىنى سۆز بىلەن تەرىپلىگىلى بولىسىدى، بۇ تەرىپ بىر جەھەتتىن ئۇنى بىلدۈر-مەك ئۈچۈن بارلىقىغا سەۋەب بولغان قىسىملاردىن بىرىگە ياكى ئىككىسىگە دالالەت ئەتكەن بولاتتى. قانداقسىگە بىر شەيئىنىڭ بىر بۆلىكىگە قارىتىلغان مەنە، ئۆزى بىلەن بىرلىكتە تەرىپلىنىد-ۋاتقان شەيئىنىڭمۇ بارلىقىغا دالالەت ئېتىش نۇقتىسىدىن ئۇنىڭ قىسىملىرىنىڭ بىر بۆلىكى بولالايدۇ؟ قانداقسىگە ماددا ۋە شە-كىلدىن مۇرەككەپ بولغان شەيئىنىڭ بارلىقىمۇ ماددا بىلەن شەكىل سەۋەب بولىدۇ؟

بۇ ئۇنىڭ ھەققىدىكى پىكىر ئەمەستۇر. چۈنكى ئۇ ھەرقانداق شەيئىدىن ئاۋۋال مەۋجۇتتۇر (باردۇر). بار بولۇشمۇ ھېچبىر سەۋەبكە تايانغان ئەمەستۇر. دېمەك، ئۇ بۇ شەكىل بىلەن بۆلۈن-مىگەنمىكەن، سان ياكى باشقا بىر شەكىل بىلەن ئەسلا بۆلۈنمەي-دۇ. بۇ جەھەتتىنمۇ ئۇ بىردۇر. چۈنكى بىرنىڭ مەنىلىرىدىن بىرىمۇ ئۇنىڭ بۆلۈنمەيدىغانلىقىدۇر. بىر شەيئى بىر جەھەتتىن بۆلۈنمىسە، ئۇ شەيئى بۆلۈنمىگەنلىكى جەھەتتىن بىردۇر. خۇ-سۇسىيىتى جەھەتتىن بۆلۈنمىسە، خۇسۇسىيەت جەھەتتە بىردۇر. جەۋھىرى ئېتىبارى بىلەن بۆلۈنمىسە، جەۋھىرى ئېتىبار بىلەن بىردۇر. ئۇ ھالدا دەسلەپكى مەۋجۇدىيەت (بارلىق) جەۋھىرى ئېتىبارى بىلەن بۆلۈنمەستۇر.

5. بىرلىكى، زاتىنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكى ۋە ئۇلۇغ ۋە تەڭرىنىڭ ئالىم، ھاكىم، ھەق، تىرىك ۋە ھاياتىنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكى توغرىسىدا

بارلىقى پۈتۈن مەۋجۇداتلاردىن پەرقلىق بولۇشى بىلەن ئۇ ئۆزىدىن باشقا بىر شەيئە بولالمايدۇ. ئۇنىڭ باشقىسىدىن ئايرىم بولۇشى زاتىنىڭ بىرلىكى سەۋەبىدىندۇر. بىرلىكىنىڭ مەنىلىرىدىن بىرىمۇ، ھەربىر مەۋجۇتلۇقنى باشقىدىن ئايرىپ تۇرىدىغان يەككە بارلىقىدۇر. بۇ سەۋەبتىن ھەر بىر بارلىققا ئۆزىنىڭ خۇ-سۇسىي بارلىقى جەھەتتىن بىردۇر دېيىلىدۇ. بىرىنىڭ مەنىلىرىدىن بىرى بولغان بۇ مەنە، دەسلەپكى بارلىققا ماس كېلىدۇ. بۇ تەرەپ-تىنىمۇ ئۇ بىردۇر ۋە بىرىنىڭ ئىسمىغا ۋە مەنىسىگە ھەر قانداق بىرلىكتىنمۇ بەكرەك لايىقتۇر.

ئۇ ماددا ئەمەسلىكى ۋە ھېچقانداق ماددىسى بولمىغانلىقى ئۈچۈن جەۋھىرى ۋە ئېتىبارى بىلەن ئەمەلىي (بىل فېئىل) ئەقىلدۇر. چۈنكى شەكىلنىڭ ئەقىل بولۇشى ۋە ئەمەلىي چۈشەنمىسى - شۇ شەكىلنىڭ مەزمۇنىنى تەشكىل قىلغان ماددىغا توسقۇندۇر. شۇ سەۋەبتىن ھەر قانداق شەيئە مەۋجۇتلۇقى ئۈچۈن ماددىغا موھتاج بولمىغاچ، جەۋھىرى ئېتىبارى بىلەن ئەمەلىي ئەقىل بولىدۇ. مانا بۇ ھال ئۇنىڭ ھالىدۇر. ئۇ ئەمەلىي ئەقىل-دۇر. جەۋھىرى ئېتىبارى بىلەن ئەقىلگە مۇۋاپىقتۇر. چۈنكى بۇ شەيئىنىڭ ئەقىلگە ئۇيغۇن بولۇشىغا (ماقۇل بولۇشىغا) يەنە ماددا توسقۇن بولۇۋاتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئەقىل بولۇشى جەھەتتىنمۇ ماقۇلدۇر (يەنى ئەقىلگە ئۇيغۇندۇر). ① ھۇۋىيەتى

① ماقۇل - ئەسلى سۆز مەنىسى «ئەقىلگە ئۇيغۇن». ئەقىلگە مۇۋاپىق» دېگەنلىك. فارابى «ماقۇل» سۆزىنى قوللانغان. ئىبن سىنا ھەم شۇ مەنىلەردە قوللانغان. شۇڭا تەرجىمىدە بەزى ئورۇنلاردا «ئەقىلگە ئۇيغۇنلۇق»، «ئۇيغۇنلۇقلار» دېيىپ قالغاندىن سىرت، كۆپىنچە ئورۇنلاردا «ماقۇل»، «ماقۇللار» دېيىپ كېلىنىدۇ.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

(ماھىيىتى) ئەقىل بولغانلىقىنىڭ ماقۇل بولۇشى ئۈچۈن ئۆز سىرتىدا بولغان بىر زات تەرىپىدىن تونۇلۇشقا (بىلىنىشكە) موھتاج ئەمەستۇر. ئۆزىنى ئۆزلۈكىدىن بىلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇ ھەم ئاقىلدۇر (ئەقىل ئىگىسىدۇر)، ھەم ھەقىقەتەنمۇ ماقۇلدۇر (ئەقىلگە ئۇيغۇندۇر). بۇنىڭدىن باشقا ئۇنىڭ ئەمەلىي ئەقىل ۋە ئەمەلىي ئاقىل بولۇشى ئۈچۈن ئۆزىدىن تاشقىرىدىكى بىر زاتنى بىلىشكە ئېھتىياجى يوقتۇر. ئۇ ئۆز زاتىنى بىلگەنلىكى بىلەن ئەقىل ۋە ئاقىل بولىدۇ. بىلگەن زەت بىلىنگەننىڭ ئەينەن ئۆزى بولغانلىقى ئۈچۈنمۇ، ئۇ ماقۇل (ئەقىلگە مۇۋاپىق) بىر ئەقىل-دۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ھەم ئەقىل، ھەم ماقۇل، ھەم ئاقىل بولغان يېگانە زاتتۇر ۋە بۆلۈنمەس يېگانە بىر جەۋھەردۇر.

ھالبۇكى، ئىنساننىڭ ئۆزى ماقۇل بولغىنى بىلەن، ئىنسان-نىڭ چۈشەنگەن نەرسىسى ئەمەلىي (بىل فېئىل) ماقۇل (ئەقىل-گە ئۇيغۇن) ئەمەستۇر. ئۇ بۇ ئاساسقا كۆرە ئالدى بىلەن ئىمكانى (بىلقۇۋۋە) ① ماقۇل بولغان، ئاندىن ئەقىل تەرىپىدىن چۈشىنىد-لىپ ھەقىقىي (بىل فېئىل) ماقۇل بولغان بولىدۇ. شۇ سەۋەب-لىك ئىنسان تەرىپىدىن چۈشىنىلگەن شەيئى بىلىنگەن شەيئى ئەمەستۇر. ئۇنىڭ ئەقلىمۇ دائىم ماقۇل ئەمەستۇر. يەنى ئەقىل-مىز، بىر ئەقىل بولۇشى ئېتىبارى بىلەن ماقۇل بولمىغانلىقىغا ئوخشاش، بىزمۇ جەۋھىرى ئەقىل بولغان ئاقىللاردىن ئەمەس-مىز. چۈنكى بىز چۈشەنگەنلىرىمىز بىلەن جەۋھەرگە ئىگە ئەمەسمىز. ئۇ بولسا بۇنداق ئەمەستۇر. ئۇنىڭدىكى ئەقىل، ئاقىل

① بىلقۇۋۋە - «قۇۋۋەت بىلەن، كۈچ بىلەن، كۈچ تەسىرى بىلەن ئىمكانىي-ت بىلەن...» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. ئەسەردە «بىلقۇۋۋە» بىلەن «بىل فېئىل ماقۇل» دېگەندەك شەكىلدە قوللىنىلغان. بۇ سۆزلەر ئىلمىزدە قوللىنىلمايدىغان بولغاچقا، ئىشلىتىلگەن ئورنىغا قاراپ، «بىلقۇۋۋە بارلىق» - «ئىمكان بارلىق»، «بىل فېئىل بارلىق» نى «ھەقىقىي بارلىق» دەپ ئالدىم. چۈنكى فارابىنىڭ بىزىچە، تېخى ۋۇجۇدقا چىقمىغان ھالەتتىكى بارلىق «بىلقۇۋۋە بارلىق» (ئىمكانى بارلىق) ۋۇجۇدقا چىققان، بارلىققا كەلگەن بارلىق بولسا «بىل فېئىل بارلىق» (ھەقىقىي بارلىق) ھېسابلىنىدۇ. مەسىلەن: شىرە ياسىماقچى بولغان ياغاچ ماتېرىياللار «بىلقۇۋۋە بارلىق» بولسا، ياسىلىپ بولغان شىرە «بىل فېئىل بارلىق» بولىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاشلا «بىلقۇۋۋە بىلەن «بىل فېئىل ماقۇل» مۇ «ئىمكانى ماقۇل» ۋە «ئەمەلىي ئۇيغۇنلۇق» (ئەمەلىي ماقۇل) دەپ ئېلىنىدۇ.

ۋە ماقۇل ئەينى مەنىنى، ئەينى زاتنى ۋە بۆلۈنمەيدىغان ئەينى جەۋھەرنى ئىپادىلەيدۇ.

ئۇنىڭ ئالىم بولۇشىمۇ مۇشۇنداق تۇر، چۈنكى ئۇ بىلىمكە ئۈچۈن زاتنىڭ سىرتىدىكى پەزىلەتنى ئۆزىگە بىلدۈرىدىغان باشقا زاتقا موھتاج ئەمەستۇر. ئۇنىڭ بىلىشى ئۈچۈنمۇ باشقا زاتقا ئېھتىياجى يوقتۇر. ئۇنىڭ بىلىش ۋە تونۇشى ئۈچۈن ئۆز جەۋھەرىدە قابىلىيەت باردۇر. ئۇنىڭ ئۆزىنى بىلىشى ئۆز جەۋھەرىدىن باشقا بىر نەرسە ئەمەستۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ھەم بىلىدۇ، ھەم بىلىنىدۇ، ھەم بىلىمىمۇ ئۆزىدۇر. بۇ جەھەتتىن ئۇنىڭ ئۆزى يېگانە بىر زات ۋە يەككە بىر جەۋھەردۇر.

ئۇنىڭ ھاكىم (ھەممىگە ھۆكۈمرانلىق قىلغۇچى) بولۇشىمۇ مۇشۇنداق تۇر. چۈنكى ھېكمەت ئاقىلىنىڭ شەيئىلەرنى ئەڭ يۇقىرى بىلىم ۋە ئۆزىنى چۈشىنىپ بىلىشىدۇر. بىلىم بىلەن ئەڭ يۇقىرى شەيئى بىلىنىدۇ. بىلىمنىڭ ئەڭ يۇقىرىسى بولسا زاۋال تاپمايدىغان دائىملىق بىلىمدۈركى، مانا بۇمۇ ئۇنىڭ ئۆز زاتىنى بىلىشىدۇر.

ئۇنىڭ ھەق بولۇشىمۇ مۇشۇنداق تۇر. چۈنكى ھەق بار بولۇشقا ماس كېلىدۇ. بىر شەيئىنىڭ ھەقىقىتى ئەڭ مۇكەممەللىكى بولسا، ھەقتىن ئۇلۇشنى ئالغان بارلىقتۇر. ھەق ئەينى ۋاقىتتا ئەقىلىنىڭ بارلىقىغا ئۇيغۇن كېلىش مەقسىتى بىلەن توغرا كەلگەن ماقۇلغا قارىتا ئېيتىلىدۇ. ئەينى بارلىققا ماقۇل بولۇشى جەھەتتىنمۇ ھەق دېيىلىدۇ. ئۇنىڭغا بىلىنگەن شەيئىگە قوشۇمچە قىلىنماستىن، پەقەت ئۆزى تەرىپىدىن باردۇر دېيىلىدۇ. ئۇنىڭغا بىلىنگەن شەيئىگە قوشۇمچە قىلىنماستىن، پەقەت ئۆزى تەرىپىدىن باردۇر دېيىلىدۇ. دەسلەپكى بارلىققا (مەۋجۇتلۇققا) ئىككى سەۋەب بىلەن ھەق دېيىلىدۇ. ئۇ ھەم بارلىقنىڭ ئەڭ مۇكەممەل بارلىق بولۇشى يۈزىسىدىن ھەقتۇر، ھەم مەۋجۇتلۇقنى مەۋجۇت بولغىنىدەك بىلگەن بىر ماقۇل بولۇشى جەھەتتىن ھەقتۇر.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئۇ ماقۇل بولۇش ئېتىبارى بىلەن ھەق بولۇشى ئۈچۈن ئۆزىنى سىرتتىن بىلىدىغان باشقا بىر زاتقا موھتاج ئەمەستۇر. ئۇ ئەينى زاماندا ھەق دېيىشكە ھەر ئىككى جەھەتتىن ئەڭ لايىقەتلىكتۇر. ئۇنىڭ ھەقىقىتى ھەق بولۇشتىن باشقا بىرنەرسە ئەمەستۇر.

ئۇنىڭ تىرىك ۋە ھاياتنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكىمۇ مۇشۇنداق تۇر. بۇ ئىككى سۆز بىلەن ئىككى ئايرىم زات كۆزدە تۇتۇلماستىن، بەلكى بىر يېگانە زات نەزەردە تۇتۇلىدۇ. تىرىك دېمەك، ئۇنىڭ ئۈستۈن ماقۇلىنى (ئەقىلگە ئۇيغۇنلۇقىنى) ئۈستۈن ئەقىل بىلەن بىلىش دېمەكتۇر. ئەمەلىيەتتە، بىزگە تىرىك دېيىلسە، مەخسۇسلارنى (ھېس قىلىنغانلارنى) - بۇلار ئەڭ ياخشى مەلۇملار. دۇر - ئىدراكلىرىنىڭ ئەڭ ياخشىسى بولغان سەزگۈ بىلەن ئىدراك قۇۋۋىتىنىڭ ئەڭ ياخشىسى بولغان تۇيغۇلار بىلەن ئىدراك ئەتكىنىمىز ئۈچۈندۇر. ئۇ ھالدا ماقۇللارنى ئۈستۈن بىلىم بىلەن بىلىپ يەتكەن ئەقىلنىڭ ئۆزى قانداق بولۇشى كېرەك؟ ئۇ تىرىك بولۇشى كېرەك. چۈنكى ئۇ ئەقىل بولۇش ئېتىبارى بىلەن بىلىدۇ. ئۇنىڭ ئاقىل ۋە ئەقىل بولۇشى، ئالىم ۋە ئىلىم بولۇشى بىر يەككە مەنىنى ئىپادىلەيدۇ. تىرىك سۆزى ئەينى زاماندا جانلىق بولمىغان شەيئەلەرگىمۇ قوللىنىلىدۇ.

ئاخىرقى مۇكەممەللىككە ئېرىشكەن بارلىققا ۋە مۇكەممەللىككە ئۆزلۈكىدىن كەلگەنلەر بىلەن، ئۆز ۋاسىتىسى بىلەن بولغانلار ئوتتۇرىسىدا پەرق بولمىغان ھەر قانداق مەۋجۇتلۇققىمۇ تىرىك دېيىلىدۇ. بۇ ئېتىبار بىلەن دەسلەپكى مەۋجۇتلۇق ئەڭ ئۈستۈن بارلىق بولۇش بىلەن بىرگە، ئۇ بۇ ئىسىمغا ئىستىئارە يولى بىلەن، بىز تىرىك دېگەن ھەر قانداق شەيئىدىن بەكرەك لايىقتۇر. بارلىقىمىز تولۇق بولغان نىسبەتتە بىلگەن ۋە چۈشەنگەن شەيئە، بىزنىڭ قارىشىمىزدا شۇ قەدەر ياخشى بىلىنىپ چۈشىنىلىدۇ. چۈنكى روھلىرىمىزنىڭ ئۇنى چۈشىنىش نىسبىتى

بولغانلىقى ھەر ھالدا بىر قىسىمغا تاقابىل تۇرىدۇ. ئۇ ھالدا روھلىرىمىزنىڭ سىرتىدىكى بارلىق بىزگە چۈشىنىلگەن بارلىققا ئۇيغۇن (ماس) كېلىدۇ. كەمتۈك بولسا، بىزمۇ ئۇنى كەمتۈك چۈشىنىمىز.

ھەرىكەت، زامان، چەكسىزلىك ۋە مۇشۇلارغا ئوخشاشلا بار بولغان شەيئىلەردۇر. روھلىرىمىز بۇلارنىڭ ھەر بىرىنى كەمتۈك سۈرەتتە چۈشىنىدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەر بىرى بارلىق ۋە سان جەھەتتىن كەمتۈكتۇر. ئۈچكەن، تۆتكەن... ۋە مۇشۇنىڭغا ئوخشاشلار بىز تەرەپتىن تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىلىدۇ. چۈنكى بۇلار يەنىمۇ مۇكەممەل بارلىقلاردۇر. دەسلەپكى بارلىق (مەۋ-جۇتلۇق) مۇ مۇشۇنداق چۈشىنىلىدۇ. چۈنكى ئۇ بارلىقنىڭ ئەڭ مۇكەممەللىكىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچىدا بولۇشى بىلەن، بىز تەرەپتىن ئەڭ مۇكەممەل سۈرەتتە بىلىنىشى كېرەكتۇر. ھالبۇكى، بىز ئىشنىڭ بۇنداق بولمىغانلىقىنى كۆرۈۋاتىمىز.

گەرچە مۇكەممەللىكنىڭ ئاخىرقى باسقۇچىدا بولسىمۇ، بىز ئىدراك قىلالىمىغۇدەك بىر ھال ئەمەستۇر. بۇ شۇ سەۋەبتىنكى، ئەقلىي قۇۋۋەتلىرىمىزنىڭ زەئىپلىكى ھەم ماددا ۋە ئەدەم (يوق-لۇق) بىلەن قوچۇلۇپ كەتكەنلىكى، ئۇنىڭ بىز قىلىدىغان ئىد-راكىنى مۈشكۈل ۋە تەسەۋۋۇرنى قىيىن قىلىپ قويغانلىقى ئۈ-چۈن، بىز ئۇنى ئەسلىدىكىدەك چۈشەنمەيمىز. ئۇنىڭ چەكسىز دەرىجىدىكى مۇكەممەللىكى بىزنى دەھشەتكە غەرق ئەتكەچكە، بىز ئۇنى تولۇق تەسەۋۋۇر قىلالمايمىز. ئەمەلىيەتتە، نۇر كۆرۈنگەن شەيئىلەرنىڭ ئەڭ مۇكەممەللىكى ۋە ئوچۇقى بولۇپ باشقا كۆرۈد-گەنلەر ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈنىدۇ. رەڭلەرنىڭ كۆرۈنۈشىنىڭ سە-ۋەبىمۇ ئۇدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن، بىر شەيئى قانچىلىك تولۇق ۋە بۈيۈك بولسا، كۆز ئۇنى شۇ دەرىجىدە تولۇق كۆرمىكى كېرەك-تۇر. ھالبۇكى، بىز ئەھۋالنىڭ ئۇنداق بولمىغانلىقىنى كۆرۈۋا-تىمىز. نۇر (يورۇقلۇق) قانچىلىك كۈچلۈك بولسا، كۆزلىرىد-

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

مىزنى شۇنچە چاقىدۇ. بۇ ھال (نۇرنىڭ) ئاجىزلىقى ۋە كەم-تۈكلۈكى سەۋەبىدىن ئەمەس، ئەكسىچە ئاشكارىلىقنىڭ ۋە يورۇقلۇقنىڭ ئەڭ يۇقىرى درىجىدە بولغانلىقىدىندۇر. ئۇ كۆزلەر-نى قاماشتۇرىدىغان بىر نۇر بولغىنى ئۈچۈن كۆزلەرنى چاقىدۇ. دەسلەپكى سەۋەب، دەسلەپكى ئەقىل ۋە دەسلەپكى ھەق بۇ-نىڭغا قىياس ئېتىلىدۇ. ئۇنىڭ بىز تەرىپىمىزدىن كەمتۈك چۈ-شىنىلىشى، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ كەمتۈكلۈكىدىن ئەمەستۇر. پەقەت ئەقىل قۇۋۋەتلىرىمىزنىڭ زەئىپ بولۇشى تۈپەيلى ئۇنىڭ تەسەۋ-ۋۇر قىلىنىشى تەس بولىدۇ. ئەسلىي ئۆزىمىزنىڭ ماقۇللىرىمىز كەمتۈك ۋە ئۇلارنى تەسەۋۋۇر قىلىشىمىز ئاجىزدۇر.

ئېيتىش كېرەك بولىدۇكى، بۇ ھال خىل يول بىلەن مۇتا-لىئە قىلىنىدۇ (ئۆگىنىلىدۇ)؛ بىرى، ئىمكانىيىتى بولۇپ، ئۇنىڭ بارلىقىدىكى ھەم زات ۋە جەۋھىرىدىكى كەمتۈكلۈك يۈز-سىدىن تولۇق ھالەتتە تەسەۋۋۇر ئېتەلمەسلىكى ۋە چۈشىنەلمەس-لىكىدۇر؛ يەنە بىرى، كۆپلۈك بولۇپ، ئۇنىڭ تولۇق بىر ھالەتتە چۈشىنىلىپ، تەسەۋۋۇر ئېتىلىشى مۇمكىن بولسىمۇ، زېھنىل-رىمىزنىڭ ۋە ئەقلىي قۇۋۋەتلىرىمىزنىڭ زەئىپ ھەم ئۇنىڭ جەۋ-ھىرىدىن ئۇزاق بولۇشىمىز، ئۇنى تولۇق بىر ھالەتتە ۋە مۇكەم-مەللىك دەرىجىسىدە تەسەۋۋۇر ئېتەلمەسلىكىمىز سەۋەبىدۇر.

بۇ مۇتائىلە ۋۇجۇدىنىڭ بىر - بىرىدىن ئۇزاق ئىككى ئۇچىغا جايلاشقان بولىدۇ. بىرى، مۇكەممەللىكنىڭ ئۇچىدا؛ يەنە بىرى، كەمتۈكلۈكنىڭ ئۇچىدا. لېكىن شۇنىمۇ بىلىشىمىز لازىمكى، ماددىغا بولغانغىنىمىز سەۋەبلىك جەۋھىرىمىز ئۇنىڭ جەۋھىرىدىن يىراقلاپ كەتكەن. جەۋھىرىمىز ئۇنىڭغا يېقىنلاشقانسېرى ئۇ ھەقىتىكى تەسەۋۋۇرىمىز تېخىمۇ تولۇق، تېخىمۇ توغرا ۋە تېخىمۇ ھەقىقىي بىر ھالغا كېلىدۇ. بۇ شۇنداق دېگەنلىكىكى، بىز ماددى-دىن يىراقلاشقانسېرى دەسلەپكى بارلىقنى تولۇق بىر سۈرەتتە تەسەۋۋۇر قىلالايمىز. بىز ھەقىقىي ئەقىلگە ئىگە بولغانسېرى

ئۇنىڭغا تېخىمۇ بەكرەك يېقىنلىشىمىز. نىھايەت ماددىدىن پۈتۈنلەي قۇتۇلغان ۋاقىتىمىزدا زېھنىمىز ئۇنى ئەڭ مۇكەممەل ھالەتتە چۈشىنىدۇ.

6. بۈيۈك تەڭرىنىڭ قۇدرىتى، بۈيۈكلۈكى ۋە ئۇلۇغلۇقى توغرىسىدا

ئۇنىڭ قۇدرىتى، بۈيۈكلۈكى ۋە ئۇلۇغلۇقى مۇنداقتۇر. بىر شەيئىنىڭ قۇدرىتى، بۈيۈكلۈكى ۋە ئۇلۇغلۇقى يا جەۋھىرىدىكى ياكى خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ ئارەزلىرىدىن ① (تاشقى ئىپادىلىرىدىن) بىرىدىكى مۇكەممەللىككە ئاساسەن بولىدۇ. بۇ (خۇسۇسىيەتلەر) بىزگە نىسبەتەن ئېيتىلسا، تېنىمىزنىڭ ئەزالىرىدىن بىرىدىكى ۋە ياكى مال - مۈلۈك ۋە ئىلىم كەبى ئارەزلىرىمىزدىن بىرىدىكى مۇكەممەللىكىمىزگە قارىتىلغان بولىدۇ. ئۇنىڭ مۇكەممەللىكى ھەر قانداق مۇكەممەللىكتىن پەرقلىق بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ قۇدرىتى، بۈيۈكلۈكى ھەر قانداق ئۇلۇغ ۋە بۈيۈك شەيئىدىن ئۈستۈندۇر. قۇدرىتى ۋە ئۇلۇغلۇقى جەۋھىرىدىن ئۇنىڭ غايىلىرىدىن ئىبارەت بولۇپ، جەۋھىرى ۋە زاتى سىرتىدا ئەمەستۇر.

ئۇ باشقىسى تەرىپىدىن ھۆرمەتلەنسۇن، ھۆرمەتلەنمىسۇن، تەزىم قىلىنسۇن - قىلىنمىسۇن، زاتىدا ئەزىم (بۈيۈك) ۋە ئۇلۇغدۇر. ھەر قانداق مەۋجۇتلۇقنىڭ گۈزەللىكى، جۈلالىقى ۋە زىننىتى ئۆزىدىن ئۈستۈن بارلىققا يېتىشى ۋە ئۆزىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مۇكەممەللىكىگە ئېرىشىشتۇر. دەسلەپكى بارلىقنىڭ (مەۋجۇتلۇقى) بارلىقى بولسا، ئەڭ ئۈستۈن بارلىق بولغانلىق.

① ئارەز - بۇ جەۋھىرنىڭ زىتى بولۇپ، غەرب پەلسەپىسىدىكى ئاكىدىنسىيە ئاتالغۇسى بىلەن ئوخشاش مەنىدە. ئۇ بارلىقلاردىكى جەۋھىرنىڭ زىتى بولۇپ، بارلىقلاردا بولىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ جەۋھىرىنى تەشكىل قىلمايدۇ. بۇ شۇ شەيئىنىڭ بار بولۇشىنى تەشكىل قىلمايدىغان، يەنى ماھىيەتلىك بولمىغان تاشقى خۇسۇسىيەتلەردۇر.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

تىن، ئۇنىڭ گۈزەللىكى ھەر قانداق گۈزەللىكتىن ئۈستۈندۇر. زىننەت ۋە جۇلاسىمۇ مۇشۇنداق تۇر. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ جەۋھىرى ۋە زاتىدا، يەنى ئۆز بارلىقىدا ۋە بىلگەن زاتىدا بولىدۇ. ھالبۇكى، بىزنىڭ گۈزەللىكىمىز ۋە زىننىتىمىز زاتىمىزدا ئەمەس، بەلكى ئارەزلىرىمىزدىدۇر. جەۋھىرىمىزدە ئەمەس، بەلكى سىرتىمىزدىكى شەيئىلەردىدۇر. ئۇنىڭ جامالى، مۇكەممەللىكى ۋە باشقا خۇسۇسىيەتلىرى بولسا، زاتىدىن باشقا شەيئى ئەمەستۇر.

لەززەتنىڭ، سۆيۈنۈشنىڭ ۋە ھەۋەسنىڭ كۆپلۈكى مۇكەممەل ۋە تولۇق بىر ئىدراك بىلەن ئەڭ گۈزەل، ئەڭ نەپىس ۋە ئەڭ چىرايلىق شەيئىنى ئىدراك قىلماق بىلەن ھاسىل بولىدۇ. دەسلەپكى بارلىق گۈزەللىكنىڭ، پاكلىقنىڭ ۋە زىننەتنىڭ ئەڭ يۇقىرى باسقۇچىدا بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۆز زاتىنى ئىدراك ئېتىشى ئىدراكنىڭ ئەڭ مۇكەممەللىكىدۇر. جەۋھىرىنى بىلىش، مۇتلەق ھالدا بىلىمنىڭ ئەڭ ئۈستۈندۇر. بىز دەسلەپكى بارلىق تۇيغان لەززەتنىڭ ئەسلىنى ۋە بۈيۈكلۈكىنى پەقەت ئەقىل، بىلىم، خاتىرە ۋە سەزگۈ بىلەن - ئۆز كامالەت ۋە گۈزەللىكىمىزنىڭ يۇقىرى باسقۇچىنى پۈتۈن ئىدراكىمىز بىلەن ئىدراك ئەتكەنكى لەززەتكە سېلىشتۇرۇش (تەققاسلاش) ئارقىلىق چۈشىنىمىز ۋە ئۆگىنىمىز. لەززەتنىڭ بۇ دەرىجىسىگە بارغان ۋاقتىمىزدا، بۇ لەززەتنىڭ بۈيۈكلۈكتە ھەر قانداق باسقۇچتىن ئاشقانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئىچىمىزدە چەكسىز دەرىجىدە خۇشاللىق سېلىرىمىز. گەرچە بۇ خۇشاللىقىمىز ۋاقىتلىق ۋە ئۆتكۈنچى بولسىمۇ - دە! ... شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ سۆيۈنچىنى، لەززەتنى ۋە ھەۋەسنى (ئىشتىياقنى) ئۆز سۆيۈنچىمىزگە، لەززەتنىمىزگە ۋە ئىشتىياقىمىزغا قىياس ئەتسەك، ئۇنىڭ ئىلمىنى ئىلمىمىزگە - زاتىنىڭ ئۈستۈن گۈزەللىك ۋە ئىدراك قىلىشىنى، بىزدىكى ئەڭ گۈزەل ۋە ئەڭ چىرايلىق شەيئىلەرنى ئىدراك قىلىدۇ.

شىمىزغا قىياس ئەتمەك دېمەكتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىدراكىمىز بىلەن ئۇنىڭ ئىدراكى ئارىسىدا، بىز بىلگەن شەيئىلەر بىلەن ئۇنىڭ بىلگەنلىرى ئارىسىدا، ئۆز گۈزەللىكىمىز بىلەن زاتىنىڭ گۈزەللىكى ئارىسىدا ھېچبىر نىسبەت يوقتۇر. بۇنداق بىر نىسبەت بولغان تەقدىردىمۇ ناھايىتىمۇ ئاددىي ۋە كىچىكتۇر. بۇ سەۋەبتىن بىزنىڭ ئۆز لەززىتىمىز، سۆيۈنچىمىز، ھەۋەس - ئىشتىياقىمىز بىلەن ئۇنىڭكى ئارىسىدا نىسبەت يوقتۇر. چۈنكى بۇ نىسبەت بەك جۈزىدۇر. ئۇششاق (كىچىك) بىر مىقدار بىلەن كۈللى (پۈتۈن) ئارىسىدا ۋە ئەڭ كەمتۈك شەيئى بىلەن مۇكەممەللىكنىڭ ئاخىرقى چېكى ئارىسىدا قانداقمۇ بىر نىسبەت بولماستۇن!...

دەسلەپكى بارلىق ئۆز زاتىدىن قانچىلىك لەززەت، سۆيۈنۈش ۋە زەۋق ھېس قىلسا، ئۆز زاتىنىڭ ئاشىقى بولۇپ، زاتىنى ئۆز نىسبىتىدە سۆيىدۇ ۋە ھەۋەسلىنىدۇ. بىزنىڭ ئۆز پەزىلىتىمىزگە ئاشىق بولۇشتىن ھېس قىلغان زەۋقنىڭ دەسلەپكى بارلىققا كەلمىسى، بىزنىڭ پەزىلىتى ۋە كامالىتىنىڭ بىز ياخشى كۆرگەن ئۆز پەزىلەت ۋە كامالىتىمىزغا بىز ياخشى كۆرگەن ئۆز پەزىلەت ۋە كامالىتىمىزغا بولغان نىسبىتىگە ئوخشاشتۇر. بۇ شۇ قەدەركى، ئۇنىڭدا سۆيگەن سۆيۈلگەننىڭ ئۆزىدۇر. ياخشى كۆرگەن ياخشى كۆرۈلگەننىڭ ئۆزىدۇر. ئاشىق - مەشۇقنىڭ ئۆزىدۇر. بىزدە بولسا بۇنىڭغا خىلاپ ھالدا، پەزىلەت ۋە گۈزەللىك مەشۇقلىرىمىز بولسىمۇ، ئاشىق ئەمەستۈرلەر. بىزدىكى ئاشىق ئۇنىڭدىكىدىن باشقا بىر قۇۋۋەتتۇر، ئۇندا مەشۇقتىن ئەسەر يوقتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن بىزدە مەشۇق ئاشىقنىڭ ئۆزى ئەمەستۇر. ئۇنىڭدا بولسا مەشۇق ئاشىقنىڭ ئۆزىدۇر. ئۇ سۆيۈلسۇن، سۆيۈلمىسۇن دەسەلەپكى يار ئۇدۇر. ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇنسۇن، بولۇنمىسۇن دەسەلەپكى مەشۇق شۇدۇر.

7. پۈتۈن مەۋجۇداتلارنىڭ ئۇنىڭدىن قانداق پەيدا بولغانلىقى توغرىسىدا

دەسلەپكى بارلىق ئۇنىڭدىن پەيدا بولغان. دەسلەپكى بارلىقنىڭ ئۆزىگە خاس بارلىقىدىن (مەۋجۇتلۇقىدىن) باشقا مەۋجۇت-لۇقلارنىڭ خالىسۇن، خالىمسۇن پەيدا بولۇشى لازىم بولىدۇ. بۇ بارلىقلارنىڭ قىسمەن تۇيغۇ بىلەن مۇشاھىدە ئېتىلگەن ۋە قىسمەن دەلىل - ئىسپاتلار بىلەن بىلىنگەن بارلىقى، ئىنساننىڭ ئىرادىسى ۋە ئىختىيارى بىلەن پەيدا بولغان ئەمەستۇر. دەسلەپكى بارلىقتىن باشقىسىنىڭ پەيدا بولۇشى، ئۇنىڭ بارلىقىنىڭ باشقا بارلىققا تېشىشى ① ۋە باشقىسىنىڭ ئۇنىڭ بارلىقىدىن تېشىش قابىلىيىتىدىندۇر. شۇنداق قىلىپ، ئۇنىڭ بارلىقى ھېچبىر رە-ۋىشتە ئۆزىنىڭ نەسەۋەبى، نەمەقسىتى بولالمايدۇ. ئەمەلىيەتتە، بالىنىڭ ۋۇجۇدى (بارلىقى) ئانا ۋە دادىنىڭ بار بولۇشىغا (سە-ۋەب) ۋە مەقسەت تەشكىل قىلالمايدۇ. بۇ پەقەت شۇنداق دېگەن-لىكتۇركى، ئۇنىڭدىن ھاسىل بولغان بارلىق، ئۇنىڭغا كامالەت ئەكېلىدۇ، نىھايەتكى، بىزنىڭ قىلغان ئىشلىرىمىزنىڭ كۆپى بىزگە شۇ نەرسىنى تەمىن ئېتىدۇ. مەسىلەن، باشقا بىرسىگە مال بەرگەن ۋاقىتىمىزدا، پەيدا بولغان شەرەپ ۋە مەمنۇنلۇق ۋە ياكى باشقا ياخشىلىقلار بىزگە كامال ئەكېلىدۇ. ئۇنىڭدا ئۆزىدىن باشقىسىمۇ يوقكى، ئۇنىڭ بارلىقىدىن (مەۋجۇتلۇقىدىن) مەق-سەت باشقا شەيئىلەرنى پەيدا قىلىشتىن ئىبارەت ھەم بارلىقىغا (مەۋجۇتلۇقىغا) بىر تاشقى سەۋەب بار ئىكەنلىكى بىلەن دەسلەپ-

① تاشماق - تېشىپ چىققان دېگەن مەنىدىكى بۇ سۆز فارابىنىڭ «فەيز» سۆزىنىڭ تەرجىمىسى بولۇپ، سۆز مەنىسى «موللۇق، كۆپلۈك، ئېشىپ - تېشىپ تۇرماق، بەھىرە، ئىلھام ئالماق...» دېگەن مەنىلەردە. بۇ ئورۇندا بىر شەيئىدىن يەنە بىر شەيئىنىڭ ھاسىل بولۇشىغا نىسبەتەن قوللىنىلغان. يەنى تېشىپ يەنە بىر شەيئىنى بارلىققا كەلتۈرگەن دېگەن مەنىدە قوللىنىلغان.

كى (بىرىنچى) بولۇشتىن قالدۇ. ئۇ ئەينى زاماندا باشقىسىغا ۋۇجۇد (بارلىق) بەرمەك بىلەن ئۆزىدە بولمىغان ۋە ئۆز كامالى (مۇكەممەللىكى) سىرتىدىكى بىر كامالەتنى بەرمەيدۇ. نىھايەت كى، مېلىنى ياكى باشقا نەرسىسىنى تەقدىم قىلغان كىشى زەۋۇق، شەرەپ، باشقۇرۇش ۋە ياكى باشقا ياخشىلىقلارغا ئېرىشىپ كامال تاپماق مەقسىتى بىلەن قىلىدۇ. بۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەرنىڭ ئۆزىگە بولۇشى مۇمكىن ئەمەستۇر. چۈنكى دەسلەپكى بارلىق ئۇ ۋاقىتتا دەسلەپكىلىكتىن قالغان ۋە بىرىنچىلىكتىن چۈشۈپ، ئۆزىدىن باشقىسىنىڭ بىرىنچىلىكىنى قوبۇل قىلغان ھەم ئۆز مەۋجۇتلۇقىغا باشقىسىنى سەۋەب قىلغان بولىدۇ.

ھەقىقەت سۈپىتىدە ئۇنىڭ بارلىقى ئۆز زاتى ئىچىدىدۇر. جەۋھىرى بارلىقنى تەقىپ ئېتىپ ئارقىسىدىن كېلىش بىلەن ئۆزىگە باشقىسى پەيدا بولىدۇ. شۇ تەرىزدە ئۇنىڭ بارلىقى باشقىسىنىڭ بارلىقىغا سەۋەب بولىدۇ.

ئۇنىڭ جەۋھىرى ۋە زاتىنى جەۋھەرلەندۈرگەن ۋۇجۇدى، باشقىسىنىڭ بارلىقىنى مەيدانغا كەلتۈرگەن ۋۇجۇدنىڭ (بارلىق-نىڭ) ئۆزىدۇر. شۇ سەۋەبتىن ئۇ بىزنىڭكىگە ئوخشاش، مەسىلەن، بىزنىڭ ئالاھىدىلىكىمىز بولغان نۇتۇق بىلەن يېزىش قابىلىيىتىدىن - ئىككى ئايرىم خۇسۇسىيەت پەيدا بولمايدۇكى، ئۇنىڭ بىرى بىلەن زاتىنى بىلىدىغانغا، يەنە بىرى بىلەن باشقىسىنى ھاسىل قىلىدىغانغا. ئۇ ھەقىقەت سۈپىتىدە بىر يېگانە زات ۋە يەككە جەۋھەردۇركى، ئۇنىڭ بىلەن ھەم جەۋھەرلىنىدۇ، ھەم باشقىلىرىنى ھاسىل قىلىدۇ. ئۇنىڭ بارلىقىدىن، ئەينى زاماندا باشقا بىر بارلىقنىڭ - ئۆز زاتىدا بولمىغان - باشقا بىر شەيئىگە پارلاپ چىقىشقىمۇ ئېھتىياجى يوقتۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ نە ئۆزىدە بار بولغان بىر بەلگە، ئالامەتكە، نە ئۆزىدىن سىرتتا بولغان بىرەر ۋاسىتىگە تېخىمۇ ئېھتىياجى يوقتۇر. مەسىلەن، ھور چىقىرىش ئۈچۈن ئىسسىقلىق بېرىدىغان ئوت ۋە ھورغا

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئايلىنىدىغان سۇغا ئوخشاش ۋاسىتىلەرگە ئېھتىياجى يوقتۇر ياكى قۇياشنىڭ سۈنى ئىسسىتىشى ئۈچۈن سۇنىڭ ھەرىكەتكە كېلىشى ۋە بۇ ھەرىكەت بىلەن يېڭى بىر ھالەتكە ئىگە بولۇشى ھەم مۇشۇ ھالەت بىلەن سۇنىڭ ئىسسىش قابىلىيىتىدەك بىرەر ۋاسىتىگە ئېھتىياجى يوقتۇر. ياكى بولمىسا، ياغاچچىنىڭ تاختاينى بۇ-لۇش، تىلىش ۋە يېرىش ئۈچۈن ھەرە ۋە كەسكۈچ قاتارلىق قوراللارغا موھتاج بولغىنىغا ئوخشاش، بۇلارغا ئېھتىياجى يوق-تۇر.

باشقىسىنىڭ بارلىقىغا سەۋەب بولغان ۋۇجۇد (بارلىق) ئۇنى جەۋھەرلەندۈرگەن ۋۇجۇدىدىن (بارلىقتىن) مۇكەممەل ئەمەس-تۇر. ئەمەلىيەتتە ئۇنى جەۋھەرلەندۈرگەن ۋۇجۇدى باشقىسىنىڭ بارلىقىغا سەۋەب بولغان ۋۇجۇدىدىن مۇكەممەل ئەمەستۇر. ئەگەر سىچە، بۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى زاتنىڭ ئۆزىدۇر. بۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇندىن باشقا بارلىقىنىڭ بارلىققا كېلىشىگە توسقۇن بولغۇ-دەك ئىچىدە ياكى سىرتىدا ھېچقانداق بىر توسالغۇ يوقتۇر.

8. مەۋجۇداتلارنىڭ مەرتىۋىلىرى (دەرىجىلىرى) توغرىسىدا

بارلىقلار (مەۋجۇتلار) ناھايىتىمۇ كۆپتۇر. كۆپلۈكى بىلەن بىرگە بىر - بىرلىرىدىن ئۈستۈندۇر. ھەربىر بارلىق تولۇق بولسۇن ياكى كەمتۈك بولسۇن، ئۇنىڭ جەۋھىرىدىن بارلىققا كەلگەندۇر. جەۋھىرى شۇنداق بىر جەۋھەردۇركى، پۈتۈن بار-لىقلار دەرىجىلىرىگە ئاساسەن ئۇنىڭدىن پەيدا بولغاچقا، ھەربىرى مەۋجۇتلۇقتىكى رەت تەرتىپىگە ئاساسەن ئۇنىڭدىن ئۆز ئۆلۈشىنى ئېلىپ پەيدا بولىدۇ. ئالدى بىلەن ئەڭ كەمتۈكى پەيدا بولىدۇ. مۇشۇ يول بىلەن كەمتۈكتىن يەنىمۇ كەمتۈككە ماڭغاچ، ئەڭ ئاخىرىدا شۇنداق بىر بارلىققا (مەۋجۇتلۇققا) بارىدۇكى، ئۇنىڭ-

دىن تۆۋەنگە ماڭغان تەقدىردە تولۇق بىر يوقلۇققا بارغان بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن مەۋجۇتلۇقلار (بارلىقلار) ۋۇجۇدىدىن قالغان بولىدۇ.

پۈتۈن بارلىقلار، پەقەت ئۆز ۋۇجۇدىغا خاس جەۋھەرلەردىن پەيدا بولغىنى ئۈچۈن، ئۇ جۆمەرددۇر (سېخىيدۇر). بۇ جۆ-مەردلىك ئۇنىڭ جەۋھىرىدۇر. يەنى پۈتۈن بارلىقلار تەرتىپكە ئاساسەن ئۇنىڭ جەۋھىرىدىن ئولۇشلىرىنى ئېلىپ بارلىققا كېلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئۇ ئادىلدۇر. ئۇنىڭ ئادالىتىمۇ جەۋھىرىدە بولۇپ، جەۋھەرنىڭ سىرتىدا ئەمەستۇر. بۇ جەۋھەر شۇنداق بىر جەۋھەردۈركى، بارلىقلار ئۇنىڭدىن ئۆز دەرىجىلىرىگە ئاساسەن پەيدا بولغاندىن كېيىن، بىر - بىرلىرى بىلەن شۇنداق بىر تەرتىپتە ماسلىشىدۇكى، بىر توپ شەيئى قوشۇمچە شەيئى ھالدىمىدە شۇ توپتىن پەيدا بولىدۇ.

بارلىقلارنى بىر - بىرىگە يېقىنلاشتۇرۇپ باغلاپ تۇرغان بۇ باغلىغۇچىلار بەزى شەيئىلەرنىڭ ئۆز جەۋھەرلىرى ئىچىدە بولىدۇ. مۇ، بۇلار بەزى شەيئىلەرنىڭ جەۋھەرلىرىدىكى تەبئىي خۇسۇسىيەتلەردىن بولۇپ، ئىنسانلارنى بىر - بىرىگە باغلاپ تۇرغان سۆيگۈگە ئوخشايدۇ. سۆيگۈ ئىنسانلارنىڭ ئەھۋالىغا تېگىشلىك بولۇپ، ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى ئۇنىڭ بىلەن قائىم ئەمەستۇر (يەنى ئۇنىڭ بىلەن تىك تۇرمايدۇ). گەرچە سۆيگۈمۇ ئاللاڭدىن كەلگەن بولسىمۇ، چۈنكى ئۇنىڭ جەۋھىرى شۇنداق بىر جەۋھەر - دۈركى، ئۇنىڭدىن ھاسىل بولغان بارلىقلارنىڭ ئۆز ئارا ماسلىشىش ۋە توپلىشىشىنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ.

9. ناھايىتىمۇ ئۇلۇغ بولغان دەسلەپكى بارلىقنى ئاتايدىغان ناملار توغرىسىدا

ئۇنى ئاتايدىغان ئىسىملار، ئارىمىزدىكى ئەڭ ئۈستۈن بار -

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

لىقلارنىڭ مۇكەممەللىكلىرىنى كۆرسىتىدىغان ئىسىملاردۇر. لېكىن بۇ ئىسىملار بىز قوللانغان مەنە ۋە ئاساستا قوللىنىلماس. تىن، دەسلەپكى بارلىقنىڭ كامالىتىگە دالالەت قىلىشى لازىم. ئاندىن بۇ ئىسىملار كۆرسەتكەن مۇكەممەللىكلەر كۆپ بولسىمۇ، بۇلارنىڭ دەسلەپكى بارلىقتىكى تۈرلۈك مۇكەممەللىكلىرىنى كۆرسىتىدىغانلىقى، ئۇنىڭ قىسىملىرىدىن ئىكەنلىكىنى ھەم دەسلەپكى بارلىقنىڭ بۇ مۇكەممەللىكلەردىن ھەربىرى بىلەن جەۋ- ھەرلەنگەن دەپ چۈشەنمەيلى. بۇ تۈرلۈك ئىسىملارنىڭ بىر يەككە جەۋھەرنى ۋە بۆلۈنمەس بىر يېگانە بارلىقنى كۆرسەتمىكى لازىم. دۇر.

كۆز ئالدىمىزدىكى شەيئىلەرنىڭ كامال ۋە پەزىلىتىنى كۆر- سىتىدىغان ئىسىملارنىڭ بىر قىسمى، بىر شەيئىنىڭ باشقىسىغا نىسبەتەن ئەمەس، بەلكى مەخسۇس ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلىرى- گە دالالەت ئېتىدۇ. مەسىلەن، يەككە ۋە تىرىك قاتارلىقلار. بىر قىسمى بولسا، بىر شەيئىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنىڭ پەقەت باشقا بىر شەيئىگە بولغان نىسبىتىگە دالالەت ئېتىدۇ. ئادىل ۋە جۆمەرد (سېخىي) قاتارلىقلار.

بۇ ئىسىملار ئارىمىزدا ئىپادىلەنگەن پەزىلەت ۋە كامالەتكە دالالەت ئېتىدۇ. ئۇنىڭ سىرتىدا قالغان بىر شەيئىگە بولغان نىسبەتلىرى كامالىتىنىڭ بىر قىسمىغا دالالەت ئېتىدۇ. بۇ شۇنداق دېگەنلىكى، بۇ ئىسىم ياكى پەزىلەت كامال، ئۇنىڭ قوشۇمچىسى بولغان رەۋىشتە ئۇنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلىدۇ. بۇلارغا ئوخشاش ئىسىملار نەقىل ئېتىبارى بىلەن دەسلەپكى بار- لىققا قوللىنىلىدۇ. باشقىسىغا بولغان نىسبىتى بىلەن بۇلار دەس- لەپكى بارلىقتىن پەيدا بولغان بارلىقلارغا دالالەت ئېتىدۇ. شۇ- نىڭ ئۈچۈن بۇ نىسبەتنى نە ئۆزىنىڭ بىر قىسمى (جۈزى) دەپ چۈشەنمەسلىكىمىز، نە ئۇ ئىسىم ئىپادىلەنگەن كامالەتنى، ئۇ نىسبەت ۋاسىتىسى بىلەن ئۇنىڭ ئاساسى بولغان دەپ چۈشەنمەس-

لىكىمىز لازىم. لېكىن ئۇ ئىسىم بىلەن ئۇ نىسبەتنىڭ زۆرۈر-
يىتىدىن ئۇنىڭغا تەۋە بولغان جەۋھەر ۋە كامال دەپ چۈشەنمەسلىك-
كىمىز كېرەككى، ئۇ جەۋھەر بىلەنلا تىك تۇرالايدۇ ۋە ھەم
ئۇ ئىسىمنىڭ كۆرسىتىشى تەلپ قىلىنغان جەۋھەرنى
ئىپادىلەيدۇ.

10. سەۋانى (ئىككىنچى مەۋجۇتلۇقلار) ۋە كۆپلۈكنىڭ بولۇشى توغرىسىدا

دەسلەپكى بارلىقتىن ئىككىنچىسىنىڭ ۋۇجۇدى بارلىققا كې-
لىدۇ. بۇ ئىككىنچىسى تېخى جىسىمغا ئايلىنىغان ۋە ماددىسىز
بىر جەۋھەر بولۇپ، ئۆز زاتىنى ۋە دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىدۇ.
ئۆز جەۋھىرىدە بىلگەن شەيئى زاتىدىن باشقا نەرسە ئەمەستۇر.
دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىشى سەۋەبى بىلەن ئۇنىڭدىن ئۈچىنچى بىر
ۋۇجۇدنىڭ بارلىققا كېلىشى كېرەك بولىدۇ. ئۆزىگە خاس زاتى
بىلەن جەۋھەرلەنگەن بولغانلىقتىن، ئۇنىڭدىن بىرىنچى ئاسمان
پەيدا بولىدۇ. ئۈچىنچىسى ھەم ماددىسىز بولۇپ، جەۋھىرى
ئېتىبارى بىلەن ئەقىلدۇر. ئۆزىنى ۋە دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىد-
دۇ. ئۆزىگە خاس زاتى بىلەن جەۋھەرلەنگەن بولغانلىقتىن، ئۇ-
نىڭدىن تۇرغۇن يۇلتۇزلار تۈركۈمى بارلىققا كېلىدۇ. دەسلەپكى
بارلىقىنى بىلىشى سەۋەبى بىلەن ئۇنىڭدىن تۆتىنچى بىر ۋۇجۇد
(بارلىق) مەيدانغا كېلىدۇ. بۇمۇ ماددىسىز بولۇپ ھەم ئۆزىنى،
ھەم دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىدۇ. ئۆزىگە خاس زاتى بىلەن جەۋ-
ھەرلەنگەن بولغانلىقتىن، ئۇنىڭدىن زوھەل يۇلتۇزى بارلىققا
كېلىدۇ. دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىشى سەۋەبى بىلەن ئۇنىڭدىن
بەشىنچى بىر ۋۇجۇد (بارلىق) نى بارلىققا كەلتۈرۈشى كېرەك
بولىدۇ. بەشىنچىسىمۇ تېخى ماددىسىز بولۇپ، ئۆزىنى ۋە دەس-
لەپكى بارلىقىنى بىلىدۇ. ئۆز زاتى بىلەن جەۋھەرلەنگەن بولغانلىق.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

تىن، ئۇنىڭدىن مۇستەھزى يۇلتۇزى پەيدا بولىدۇ. بۇنىڭ ۋۇجۇ-
دىمۇ ماددىسىز بولۇپ، ئۆز زاتىنى ۋە دەسلەپكى بارلىقىنى بىل-
دۇ. ئۆز زاتى بىلەن جەۋھەرلەنگەن بولغانلىقتىن ئۇنىڭدىن مې-
رىخ يۇلتۇزى پەيدا بولىدۇ. دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىشى سەۋەبى
بىلەن ئۇنىڭدىن يەتتىنچى بىر بارلىق پەيدا بولۇشى كېرەك.
بۇنىڭدىمۇ ۋۇجۇدى ماددىسىز بولۇپ، ئۆزىنى ۋە دەسلەپكى بار-
لىقىنى بىلىدۇ. ئۆز زاتى بىلەن جەۋھەرلەنگەنلىكتىن ئۇنىڭدىن
قۇياش بارلىققا كېلىدۇ. دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىشى سەۋەبىدىن
ئۇنىڭدىن سەككىزىنچى بىر ۋۇجۇد بارلىققا كېلىدۇ. ئۇنىڭمۇ
ۋۇجۇدى ماددىسىز بولۇپ، ئۆزىنى ۋە دەسلەپكى بارلىقىنى بىل-
دۇ. ئۆز زاتى بىلەن جەۋھەرلەنگەن بولغاچقا، ئۇنىڭدىن زوھرە
يۇلتۇزى بارلىققا كېلىدۇ. بۇنىڭمۇ دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىشى
سەۋەبى بىلەن، ئۇنىڭدىن توققۇزىنچى بىر ۋۇجۇد بارلىققا كېل-
دى كېرەك. بۇمۇ ماددىسىز بولۇپ، ئۆز زاتىنى ۋە دەسلەپكى
بارلىقىنى بىلىدۇ. ئۆز زاتى بىلەن جەۋھەرلەنگەن بولغانلىقتىن
ئۇنىڭدىن ئۇتاردى يۇلتۇزى بارلىققا كېلىدۇ. دەسلەپكى بارلىقىنى
بىلىشى سەۋەبى بىلەن ئۇنىڭدىن ئونىنچى بىر بارلىق پەيدا بولۇشى
كېرەك. بۇنىڭ ۋۇجۇدىمۇ تېخى ماددىسىز بولۇپ، ئۆز زاتىنى
ۋە دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىدۇ. ئۆز زاتى بىلەن جەۋھەرلەنگەن-
لىكتىن ئۇنىڭدىن قەمەر (ئاي) نىڭ بارلىققا كېلىشى لازىم.
بۇنىڭمۇ دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىشى يۈزىسىدىن ئون بىرىنچى
ۋۇجۇدىنىڭ (بارلىقىنىڭ) پەيدا بولۇشى ئۈچۈن، ماددا ۋە ماكانغا
ھېچ ئېھتىياجى بولمىغان شەيئىلەر بۇ يەردە ئاخىرلىشىدۇ. ئۇلار
ماددىدى ئايرىم بولۇپ، جەۋھەرلىرى ئېتىبارى بىلەن ھەم ئەقىل-
دۇر، ھەم ماقۇلدۇر (ئەقىلگە ئۇيغۇندۇر). قەمەر (ئاي) شار-
نىڭ يېنىدا ئاسمان جىسىملىرى پايانغا (چېكىگە) يېتىدۇ.
بۇلار ئۆز تەبىئەتلىرى سەۋەبلىك دەۋرىي ھەرىكەت قىلىپ
ئايلىنىدۇ.

11. ئارمىزدىكى جىسىم ۋە بارلىقلار توغرىسىدا

بۇ يەردە ساناپ كۆرسەتكەن بارلىقلار، باشلىنىشتا جەۋھەر-
لىرى ئەڭ ئۈستۈن مۇكەممەللىكلەرگە ئۇلاشقان بارلىقلاردۇر.
ئۇلارنىڭ بارلىقى ئاخىرقى ئىككىسىنىڭ ① يېنىدا چېكىگە
يېتىدۇ.

بۇلاردىن كېيىنكىلەر، تەبىئەتلىرى تۈپەيلىدىن باشلىنىشتا
تېخى ئۈستۈن مۇكەممەللىكلەرگە يەتكەن بولمايدۇ. ئەكسىچە،
ئۇلاردىن ھەربىرى، ئەڭ كەمتۈك بارلىقلاردىن باشلىنىپ پەيدىن-
پەي تەرەققىي قىلىپ، ئۇۋال جەۋھىرىدە، ئاندىن ئارەزلىرىدە،
مۇكەممەللىكلەرنىڭ ئەڭ ئالدىنقى باسقۇچىغا ئۇلىشىدۇ. بۇ تۈر-
نىڭ تەبىئەتلىرىدىن پەيدا بولغان بۇ ھال، ئۆزىدە يات بولغان باشقا
شەيئىدىن كەلگەن ئەمەستۇر. ئۇ قىسمەن تەبىئىدۇر. قىسمەن
ئىرادىدۇر (يەنى مەجبۇرىيىتىدۇر). يەنە قىسمەن تەبىئىي بىلەن
ئىرادىنىڭ بىرلەشمىسىدۇر. بۇلاردىكى تەبىئىي بولغانلار ئىرادىي
بولغانلارنىڭ مۇقەددىمىسىدۇر. ۋۇجۇدلىرى زامان ئىچىدە ئىرا-
دىي بولغانلارنىڭكىدىن ئالدىن كېلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن تەبىئىي-
لىرى بولماي تۇرۇپ، ئىرادىلەر بولالمايدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدىكى
تەبىئىي جىسىملار «ئۈستۈقۇسلار» (ئۇنسۇرلار، ئېلېمېنتلار)
بولۇپ، ھاۋا، سۇ، تۇپراق ۋە شۇنىڭغا ئوخشىغان ھور، ئوت
ۋە باشقا شەيئىلەردۇر. مەدەنىلەر بولسا ھەرخىل تاشلار، ئۆسۈم-
لۈكلەر ۋە نۇتۇققا ئىگە بولغان، بولمىغان ھايۋانلاردۇر.

12. ماددا ۋە شەكىل توغرىسىدا

بۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ئاساسى ئىككى شەيئىدىن تەشكىل

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

تاپىدۇكى، بىرى، بۆشۈكنىڭ، بىرى، بۆشۈكنىڭ ياسىلىش ئۇ- سۇلىدۇر. تاختاي ھالىتىدە تۇرغان شەيى ماددا ۋە خىيالىدۇر (ئويدۇر)، ياسىلىش (قۇرۇلۇش) ھالىتىدە تۇرغان نەرسە سۇ- رەت، شەكىل ۋە ئۆرنەك شەيىلەردۇر.

ماددا شەكىلنىڭ ئورنى (مەھەل) ۋە جايلاشقان جايىدۇر (مەۋجۇتى). ماددا بولمىسا شەكىلنىڭ نە ئاساسى، نە ۋۇجۇدى (بارلىقى) بولمايدۇ. ماددا، شەكىلگە نىسبەتەن ئېيتىلغانلىقى ئۈچۈن، شەكىل بولمىسا ماددىمۇ بولمايدۇ. شەكىلنىڭ بولۇشى ماددىنىڭ بولۇشى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى جىسمىغا ئايلانغان جەۋ- ھەرنىڭ ھەقىقىي جەۋھەر بولۇشى ئۈچۈندۇر. ھەر تۈرنىڭ شەك- لى پەيدا بولسا، ئۇ تۈر ئەمەلىي ۋە ئەڭ مۇكەممەل مەۋجۇدىيىتى بىلەن پەيدا بولغان ھېسابلىنىدۇ. ئۇ تۈرنىڭ ماددىچى بولۇپ، تاكى شەكىلى بولمىغىچە، ئۇنىڭغا بولغان دېيىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە، بۆشۈكنىڭ تاختىسى شەكىلگە ئىگە بولمىسا (يەنى بۆشۈك ياسال- مىسا)، ئۇ پەقەت ئىمكانى (بىلقۇۋۇۋە) ① بۆشۈكتۇر. ئۇنىڭ ئەمەلىيەتتىكى بۆشۈك بولۇشى ئۈچۈن شەكىلنىڭ ماددىسىدا تە- جەللى قىلىشى (كۆرۈنۈشى) لازىم. بىر شەيىنىڭ ئىككى بارلىق- قىدىن ماددىي بارلىقى ئەڭ كەمتۈك بىر ھالىدىدۇر. بۇ ئىككى بارلىقنىڭ ئەڭ مۇكەممەللىكى، ئۇنىڭ سۈرەت (شەكىلگە ئىگە بولغان) ھالىدۇر.

جىسىملارنىڭ سۈرەتلىرى (شەكىللىرى) بىر - بىرىگە زىت بولۇپ، ھەربىرى ھەم بولىدۇ، ھەم بولالمايدۇ. ھەربىرىنىڭ ماددىسى ھەم سۈرىتىنى ئۆز سۈپىتىگە، زىت تەرىپىگىمۇ لازىم.

① بىلقۇۋۇۋە - «قۇۋۋەت بىلەن، كۈچ بىلەن، كۈچ تەسىرى بىلەن، ئىمكانىيەت بىلەن...» دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. ئەسەردە «بىلقۇۋۇۋە» بىلەن «يىل فىئىل» (ئەمەلىي، ھەقىقىي) سۆزى بىللە ئىشلىتىلگەن بولۇپ، «بىلقۇۋۇۋە بارلىق» يىل فىئىل بارلىق» «بىلقۇۋۇۋە ماقۇل» «يىل فىئىل ماقۇل» دېگەندەك شەكىلدە قوللىنىلغان. بۇ سۆزلەر تىلىمىزدا قوللىنىلمايدۇ. خاپىدىغان بولغاچقا، ئىشلىتىلگەن ئورنىغا قاراپ، «بىلقۇۋۇۋە بارلىق» - «ئىمكانى بارلىق»، «يىل فىئىل بارلىق» نى «ھەقىقىي بارلىق» دەپ ئالدىم. چۈنكى قارايمىزلىق يېزىشىچە، تىخى ئۇچۇدۇقا چىقىمىغان مەلەتتىكى بارلىق «بىلقۇۋۇۋە بارلىق» (ئىمكانى بارلىق)، ۋۇجۇدۇقا چىققان، بارلىققا كەلگەن بارلىق بولسا «يىل فىئىل بەتلىك».

دۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەر بىرىنىڭ ماددىسى ھەممىسى ئارىسىدا ئورتاق تۇر. ئۇ ماددا ھەم ئۆزىگە كۆرە بىردۇر. چۈنكى كۆك ئاسماننىڭ ئاستىدىكى باشقا جىسىملار ئېلېمېنتلاردىن تەشكىل تاپىدۇ. ئېلېمېنتلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ ئۆزىگە خاس ماددىسى يوق. تۈر. ئۇلار كۆك ئاسمان ئاستىدىكى ھەر بىر شەيىنىڭ ئورتاق ماددىلىرىدۇر. بۇ ئىسىملارنىڭ ھېچبىرى سۈرىتىنى ئالدىن ئالمايدۇ. لېكىن ئۇلار ئاۋۋالدىن ھەقىقىي بارلىقلىرىغا ئەمەس، بەلكى ئۇزاقتىكى بارلىقلىرىغا مەزھەر (ئېرىشكەن) بولىدۇ. چۈنكى ئۇلار يالغۇز دەسلەپكى ماددىلىرىنىلا ئالغان بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئۇلار ئۆزلىرىنى داۋاملىق جەۋھەرلەندۈرگەن ھالدا شەكىلگە ئەگىشىپ، ھەقىقىي بارلىقلارنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلغان - سۈرەتلەرنىڭ (شەكىللەرنىڭ) پەيدا بولۇشى ئۈچۈن پەيدىنپەي تەرەققىي قىلىدۇ.

13. جىمى بارلىقلارنىڭ دەرىجىلىرى ۋە ماددىي جىسىملارنىڭ بۆلەكلىرى توغرىسىدا

بۇ بارلىقلار تۆۋەندىكىدەك تەرتىپتە بولىدۇ: ئالدى بىلەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئەڭ تۆۋىنى بولىدۇ. ئاندىن مۇكەممەلەر - كىگە، ئەڭ ئاخىرىدا ئۇنىڭدىن مۇكەممەلەرەك بولغان مۇكەممەل - لىكلىرىگە بارىدۇ. بۇلارنىڭ ئەڭ تۆۋىنى ئورتاق دەسلەپكى ماددىدۇر. ئۇنىڭدىن مۇكەممەل بولغان ئۈستۈنلۈكلەر ① كېلىدۇ. ئاندىن ئۆسۈملەكلەر، ئاندىن نۇتۇقسىز ھايۋانلار، ئۇنىڭدىن كېيىن نۇتۇقلۇق ھايۋان (ئىنسان) كېلىدۇكى، بۇنىڭدىن مۇكەممەل شەيى يوقتۇر. بىز ئالدىنقى باپلاردا ئېيتقان بارلىقلار تۆۋەندىكىدەك تەرتىپتە بولىدۇ: ئالدى بىلەن ئەڭ مۇكەممەللىرى، ئاندىن كەمتۈكرەكلىرى، يەنىمۇ كەمتۈكلىرى ۋە ئەڭ

① ئۈستۈنلۈكلەر - تۆت ئۇنسۇر، يەنى سۇ، ئوت، ھاۋا، تۇپراقتىن ئىبارەتتۇر.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

كەمتۈكلىرى كېلىدۇ. بارلىقلارنىڭ ئەڭ ئۈستۈن ۋە ئەڭ مۇ-
كەممەللىرى دەسلەپكى بارلىقتۇر. دەسلەپكى بارلىقتىن ھاسىل
بولغان شەيئىلەرنىڭ ئەڭ مۇكەممەللىرى ئومۇملۇق بىلەن جىسىم
بولمىغان ۋە جىسىملاردىن كەلمىگەنلەردۇر. ئۇلاردىن كېيىن
ئاسمان جىسىملىرى كېلىدۇ. بۇ بارلىقلارنىڭ ئەڭ مۇكەممەللى-
رىمۇ ئىككىنچى بارلىقلار بولۇپ، ئاندىن كېيىن باشقىلار، شۇ
تەرتىپ بويىچە ئون بىرىنچىگە قەدەر كېتىدۇ. دەسلەپكى بارلىق-
تىن كېيىن كەلگەن ئايرىم تەرتىپتىكى شەيئىلەرنىڭ سانى ئون
بولۇپ، ئاسمان جىسىملىرى توققۇز بولغانلىقى ئۈچۈن ھەممىسى-
نىڭ يىغىندىسى ئون توققۇز بولىدۇ. بۇ ئون شەيئىنىڭ ھەربىرى
ئۆز بارلىق ۋە دەرىجىسى جەھەتتىن ئايرىم بولۇپ، بارلىقىنىڭ
ئۆزىدىن باشقىسىغا تەئەللۇق بولۇشىغا ئىمكان يوقتۇر. چۈنكى
بارلىقىدا ئۇنىڭغا ئورتاقلىق قىلىدىغان باشقا بىر بارلىق بولغان
تەقدىردە، ئۇ بارلىق بۇنىڭ غەيرىسى بولغانلىقتىن، بۇنى ئۇنىڭ-
دىن پەرقلىنىدۇرىدىغان بىر خۇسۇسىيەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك-
كى، بۇ پەرقلىنىدۇرگۈچى قۇۋۋەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق
باشقا بىرىنىڭ بارلىقى بولالمايدۇ. شۇ سەۋەبتىن ھەر ئىككىسىگە
تەئەللۇق بارلىقلار بىلەن بولماستىن، ھەر بىرىنى باشقىسىدىن
پەرقلىنىدۇرىدىغان باشقا بىر خۇسۇسىيىتى باردۇر. بۇلاردىن ھەر-
بىرىنىڭ زىتىمۇ يوقتۇر. چۈنكى زىتى (قارشى) بولغان نەرسى-
نىڭ ئۆزى بىلەن زىتى ئوتتۇرىسىدا ئورتاق بىر ماددىسى بولماي-
دۇ.

بۇ ئون شەيئىدىن ھېچبىرىنىڭ ماددىسى يوقتۇر. تۈرنىڭ
سۈرەت (شەكىل) ماسسىلىرى كۆپەيگەنسېرى، شەخسلەرمۇ
(يەككىلىك، ئايرىملىقلار) كۆپىيىدۇ. بۇ سەۋەبتىن ماددىسى
بولمىغان بىر شەيئىنىڭ تۈرىدە ئۆزىدىن باشقىسى بولمايدۇ.
بۇنىڭدىن باشقا، زىت شەيئىلەر، يا جەۋھەردە بىر - بىرىگە
زىت بولغان يالغۇز شەيئىدىن پەيدا بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە سوغۇق-

مۇ، ئىسسىقمۇ قۇياشتىن كېلىدۇ. قۇياشنىڭ يېقىن ۋە يىراقلىق-قىغا ئاساسەن ئىككى خىل پەرقلىق ھالەتتە بولغانلىقىدىن بۇ ئىككى ھالەتتىن بىر - بىرگە زىت بولغان ھال ۋە نىسبەتلەر پەيدا بولىدۇ. دەسلەپكى بارلىقنىڭ زىتىمۇ (قارشىسىمۇ) بولمايدۇ. ئىككىنچى شەيئىنىڭ زىت ھال ۋە نىسبەتلىرىنىڭمۇ تەسىرىدە ئۇچرىمايدۇ. ئىككىنچى، ئۈچىنچى تاكى ئونىنچىغا قەدەر زىتلىق بولمايدۇ.

بۇ ئوننىڭ ھەربىرىمۇ ئۆز زاتىنى دەسلەپكى (بىرىنچى) سەۋەب دەپ چۈشىنىدۇ. ھېچبىرىدە يالغۇز ئۆز زاتىنىلا چۈشىنىدەيدىغان بىر خىل مەۋجۇدىيەت ئۈستۈنلۈكى يوقتۇر. لېكىن ھەر بىرى ئۆز زات بىلەن بىرىنچى سەۋەبىنىڭ زاتىنى چۈشىنىپ، قۇسۇرسىز پەزىلەتنى قوللىنىدۇ ھەم پەزىلەت ئۈستۈنلۈكىنى چۈشىنىش نەتىجىسىدە ئۆز پەزىلىتىدىن زوق ئالىدۇ.

دەسلەپكى بارلىقنىڭ ئۆزىنى تونۇشتىن ھېس قىلغان زەۋققە بولغان نىسبىتى [بۇلارنىڭ بارلىققا كېلىشىگە سەۋەب بولغان دەسلەپكى] بارلىقىنى تونۇشتىن ھېس قىلغان زەۋقنىڭ ئۈستۈن-لۈكىنىڭ ئۆز كاماللىرىغا بولغان نىسبىتى - دەسلەپكى بارلىقنىڭ كاماللىرىدىكى ئۈستۈنلۈك مەنبەسىدىندۇر. ئۆزلىرىنى تو-نۇماق بىلەن ئۆزلىرىنى سۆيۈپ خۇشاللىنىشلىرىنىڭ، دەسلەپكى بارلىقىنى تونۇغاندىكى خۇشاللىقلىرىغا بولغان نىسبىتى، دەسلەپكى بارلىقنىڭ نەپىس ۋە گۈزەللىكىنىڭ ئۆز نەپىس ۋە گۈزەللىكىلىرىگە بولغان نىسبىتىگە ئوخشاشتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار دەسلەپكى بارلىقىنى تونۇش بىلەن ئۆزلىرىگە نىسبەتەن ئاۋۋال سۆيۈلگەن ۋە ئاۋۋال خۇشال بولۇنغان ھېسابلاشمۇ، يەنە ئۆز زاتلىرىنى تونۇش بىلەن ئىككىنچى قېتىم سۆيۈلگەن ۋە خۇشال قىلىنغان بولىدۇ. بۇ ئون بارلىققا بولغان نىسبىتى بىلەنمۇ دەسلەپكى بارلىق يەنە دەسلەپكى يار ۋە دەسلەپكى مەشۇقەتتۇر.

14. ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ئورتاق نۇقتىلىرى توغرىسىدا

ئاسمان جىسىملىرى توققۇز دەرىجىلىك، توققۇز قىسمىدىن تەشكىل تاپقانكى، ھەر بىر قىسىم بىر يۇمىلاق جىسىمدىن ئىبارەتتۇر. بۇلارنىڭ بىرىنچىسى يالغۇز بىز جىسىمنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولۇپ، ناھايىتىمۇ تېز سۈرئەتلىك ھەرىكەت بىلەن ئايلىنىدۇ. ئىككىنچىسىمۇ يالغۇز بىر جىسىمدىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇ ئورتاق ھەرىكەت قىلىدىغان بىر توپ جىسىملارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئورتاق ھالدا ئىككى خىل ھەرىكەت بىلەن ئايلىنىدۇ. ئۈچىنچىسى، تۆتىنچىسى، بەشىنچىسى، ئالەمىنچىسى ۋە يەتتىنچىلىرىنىڭ ھەر بىرى ھەرخىل جىسىملارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ. بۇ جىسىملاردىن ھەر بىرىنىڭ ئۆزىگە خاس ھەرىكەتلىرى بولۇشى بىلەن بىرگە ھەممىسىنىڭ ئارىسىدا ئورتاق بولغان ھەرىكەتلەرمۇ باردۇر.

بۇ جىسىملارنىڭ ھەممىسى جىنىسلىرى (تۈرلىرى) ئېتىبارى بىلەن بىر بولۇپ، پۈتۈنلۈكلىرى ئېتىبارى بىلەن ھەرخىل دۇر. ھەر بىر پۈتۈنلۈكنىڭ يەنە بىر پۈتۈنلۈك بىلەن ئورتاق بولمىغان ئايرىم بىر خۇسۇسىيىتى باردۇر. ئەمەلىيەتتە، قۇياش باشقا بىر پۈتۈنلۈك بىلەن ئورتاق بولماستىن، ئۆز بارلىقىدا يېگانىدۇر. قەمەر (ئاي) ۋە باشقا يۇلتۇزلارمۇ شۇنداق تۇر. بۇلار ماددىي جىسىملارنىڭ تۈرلىرىدندۇر. چۈنكى ئۇلارنىڭ سۈرەتلىرىنىڭ پۈتۈنلۈكلىرىگە ۋە مىسالغا ئوخشايدىغان يەرلىرى بار. دۇر. ئۇ شەيىلەر شۇ يەرلەر بىلەن تىك تۇرىدۇ. شۇ دەرىجىدىكى سۈرەتلىرىنىڭ زىتى (قارشى) بولمايدۇ. ھەر بىرىنىڭ تۇرغان ئورنى ئۇ سۈرەتتىن باشقىسىنى قوبۇل قىلالمايدۇ. ئۈنىڭسىز بارمۇ بولالمايدۇ.

سۈرەتلەرنىڭ تۇرغان ئورۇنلىرىدا ھېچبىر ئۇسۇل بىلەن يوقلۇق بولمىغانلىقتىن ھەم ئۇلارنىڭ قارشى بولغىنىدەك يوقلۇق بولمىغانلىقتىن، بۇ ئورۇنلار ئۇ سۈرەتلەرنىڭ بىلىشىگە ۋە دەل ئەقىل بولۇشىغا توسقۇن ئەمەستۇر. ئۇ ھالدا بۇلارنىڭ ھەربىرى سۈرئىتى ئېتىبارى بىلەن ئەمەلىي (بىل پېئىل) ئەقىلدۇر. ئۇ [ئەقلى] بىلەن دەسلەپكى بارلىقنىڭ ۋە ئۇنىڭدىن ئايرىپ چىققان بارلىقنىڭ زاتىنى بىلىدۇكى، ئۇ زاتتىن شۇ جىسمىنىڭ بارلىقى [پەيدا بولغان] بولىدۇ.

ئۆزلۈكىدىن بىلگەن شەيئىنىڭ ھەممىسى ئەقىل ئەمەستۇر. چۈنكى ئۇ جايلاشقان ئورۇننى (ماۋزۇنى) بىلىمىمۇ، ئەمما ئۇ-رۇننىڭ ئۆزىنى بىلمەيدۇ. شۇڭا ئورۇن (ماۋزۇ) بىلەن بىلمەس-تىن، سۈرەت بىلەن بىلىسە، ئۇنىڭدا بىلىنمىگەن بىر ماقۇل باردۇر. ئۇ ئۆزىنى جەۋھەرلەندۈرگەن ۋە ئۆزىگە سۈرەت (شە-كىل) بەرگەن ھەر شەيئىنى بىلىدۇ، يەنى ئۇ سۈرەت ۋە ماۋزۇ بىلەن جەۋھەرلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن دەسلەپكى بارلىقتىن ۋە ھەيۋەلەدىن (ماددىلىقتىن) قۇتۇلغان ئون شەيئىدىن ۋە ھەر ماۋ-زۇدىن ئايرىلىدۇ. ئىنسان ئۇنىڭدا ماددا ئېتىبارى بىلەن ئورتاق-لىشىدۇ. ئۇنىڭمۇ ھەۋەس قىلغان نەرسىسى يالغۇز ئۆز زاتىنى بىلىشتىنلا ئىبارەت ئەمەس، بەلكى دەسلەپكى بارلىقىنى بىلىشى ۋە ئۆزىنىڭ بارلىقىغا سەۋەب بولغان ئايرىلىپ چىققان شەيئىنىڭ زاتىنى بىلىشتىن ئىلگىرى كېلىدۇ. مۇفەررەق (ئايرىلىپ چىق-قان) - دەسلەپكى بارلىققا بولغان ئىشقى ۋە دەسلەپكى بارلىقتىن ئېرىشكەن نەپىسلىك ۋە گۈزەللىكى بىلەن ئۆزىنى خۇشال قىلىش نۇقتىسىدىن يەنىلا دەسلەپكى بارلىققا ھەمىشەرىكتۇر. (مۇشە-تەرك). شۇ دەرىجىدىكى ئۇ خۇسۇستا ئاشەرنىڭ (ئون شەيئە-نىڭ) ئەڭ تۆۋىنىدە بولۇش بىلەن بىرگە، ھەيۋەلانى (ماددىي) جىسىملارنىڭ ئۆزىگە ئورتاق بولغان خۇسۇسلىرىنىڭ ئەڭ شەرەپ-لىكىگە ۋە ئەڭ ئۈستۈنىگە ھەم شەكىللەرنىڭ ئەڭ ئۈستۈنى ھەم

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

شەكىللەرنىڭ ئەڭ ئۈستۈنى بولغان يۇمىلاقلىققا ۋە تەرتىپتىكى خۇسۇسىيەتلەرنىڭ ئەڭ شەرەپلىكىگە ۋە ئەڭ ئۈستۈنگە ھەم شەكىللەرنىڭ ئەڭ ئۈستۈنى بولغان يۇمىلاقلىققا ۋە تەرتىپتىكى خۇسۇسىيەتلەرنىڭ ئەڭ ئۈستۈنى بولغان نۇرغا مالىكتۇر (ئىگە بولغاندۇر). ئۇنىڭ بەزى قىسىملىرى ئەمەلىي نۇر ئۆتكۈزگۈچە-لەردۇر. چۈنكى ئۇلار يا ئۆزلىرىدىن يورۇقلۇق (نۇر) چىقىرىدۇ ياكى يۇلتۇزلار ۋاسىتىسى بىلەن يورۇغان بولىدۇ. ھەرىكەتلىرى دەۋرىي بولغانلىقى ئۈچۈن ھەرىكەتلەرنىڭ ئەڭ يۇقىرىسىدۇر. ئۇلار تېخى باشلىنىشتا ئەڭ يۇقىرى سۈرئەتتە جەۋھەرلەنگەن بولغانلىقىدىن، ئەڭ بۈيۈك شەكىللىرىنى ۋە ئۆزلىرىگە خاس بولغان تەرتىپ خۇسۇسىيىتىنى ئالغان [ئاشارە (ئون شەيئى)] غا ئورتاق تۇر.

15. ئاسمان جىسىملىرىنىڭ قەيەردە ئايلىنىدىغانلىقى، قانداق ۋە نېمە ئۈچۈن ئايلىنىدىغانلىقى توغرىسىدا

[يۇلتۇزلارنىڭ] قەيەرگە قاراپ ئايلىنىدىغانلىقى، ئۇلارنىڭ قارشىدا باشلىنىشتىلا بېلىمىگەن ۋە چەتتە قالغان بىر نەرسىدۇر. ھالبۇكى، ئۇلارنىڭ قايسى تەرەپكە قاراپ ئايلىنىدىغانلىقى، ھەر جىسىمنىڭ ئەڭ ئاددىي ۋە ئەڭ سىرتقى ئارەز-لىرى ئارىسىدا بولىدۇ. چۈنكى ھەر قانداق بىر جىسىم مۇئەييەن بىر ئورۇندا بولىدۇ. ئۇنىڭ ئورنىنىڭ تۈرى دېگەندە، مۇئەييەن بىر جىسىمنىڭ ئايلىنىۋاتقانلىقى كۆزدە تۇتۇلغان بولىدۇ. ئورنى شۇ تۈردىن بولغان بىر شەيئىنىڭ پۈتۈنلۈكى، تۈرىنىڭ پۈتۈنلۈكىدىن ئايرىم بولمايدۇ. بۇ شۇ دەرىجىدىكى ھەر تۈرىنىڭ بۆلەكلىرى ھەم ئۇنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جىسىمنىڭ بۆلەكلىرى بار-دۇر. بۇ جىسىمنىڭ ھېچبىر بۆلىكى، خۇسۇسىي مەھىيەتتە ئەت-

راپىدىكى ھەرقانداق بىر بۆلەككە ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل كەلمەيدۇ. لېكىن جىسمىنىڭ ھەربىر بۆلىكى ئەتراپىدىكىلەرنىڭ ھەربىر بۆلىكىگە ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، جىسمىنىڭ ھەر بۆلىكى ئەتراپىدىكى جىسىملارنىڭ بۆلەكلىرىگە مۇئەييەن بىر ۋاقىتتا بولمىسىمۇ، ئەمما ھەر ۋاقىت ۋە دائىم ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل كېلىدۇ. لېكىن بۇ جىسمىنىڭ ھەر قانداق بىر بۆلىكىنىڭ ئەتراپىدىكى جىسمىنىڭ ھەر قانداق بىر بۆلىكىدە پەيدا بولۇشى، باشتىكى بۆلەكنىڭ (قىسمىنىڭ) ئالدىدا چۈشۈشنى شەرت قىلدۇ. بۇ يولدا ھەر ئىككى قىسمىنىڭ بىرلا ۋاقىتتا بولۇشىغا ئىمكانىيەت يوقتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەتراپتىكىنىڭ قىسىملىرىدىن ھەربىر ئايلا نىمىسىنى (دەۋرى) تولۇق تاماملاشتىن ئىلگىرى، تۇرغان ئورنىدىن چىقىپ، ئاندىن ئايلىنىشى لازىم. قىسمىنىڭ (بۆلەكنىڭ) ئىچىدە تۇرغان ۋاقىتىدىكى ھالەت، ھەر قانداق بىر ۋاقىتقا توغرا كەلمىگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆز ھالىتىدە دائىم تۇرۇشى كېرەك. ئۇ بۆلەك دائىم ئۆز ئورنىدا قېلىپ سان جەھەتتىن بىر، تۈر جەھەتتىنمۇ بىر بولسا، يەنى گاھ ئۇنداق بولۇپ، گاھ ئۇنداق بولمىسا، ئاندىن تۈر جەھەتتىن ئۆزىنىڭ ئوخشىشىغا قايتىپ، بىر مۇددەتتىن كېيىن ئۇ يەردىن چىقىپ ئۈچىنچى بىر ئوخشىشىغا قايتسا، بىر مەزگىلدىن كېيىن ئۇنىڭدىنمۇ ئايرىلىپ چىقىپ تۆتىنچى بىر ئوخشىشىغا قايتسا ۋە مۇشۇ تەرتىپتە داۋام قىلىۋەرسە، بىلگىنكى، ھەرىكەت قىلغان نۇقتا ئۈستىدىكى ئۆزگىرىش ۋە ئۇنىڭغا ئۇدۇل قايتقان شەيئى ئۆز ئايلىنىشىدا بولغان بولىدۇ. ئاسماندىكى جىسىملارغا بولغان نىسبىتى [مۇنداق] تۈر، نىسبەت دېمەك، شۇنىڭغا ئاساسەن بۇ ۋە شۇنىڭدىن بۇ كېلىپ چىقىدۇ ياكى مىسال بولىدىغان شەيئىلەر دېگەنلىك بولۇپ، بىر مەۋقە (ئورۇن) نىڭ مەنىسى، بىر جەسىمغا ئۇيغۇنلاشقان يەنە بىر جىسىمغا بولغان نىسبىتى دېگەنلىك. تۈر. مۇجەسسەم بىر دائىرنىڭ يۇمىلاقلىقىدا بولغان ھەر قانداق

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بىر ئاسمان جىسىملىرى بۆلەكلىرىنىڭ، شۇ جىسىمنىڭ ئاستىدىكى يۈزلىرىنىڭ بۆلەكلىرىگە بولغان نىسبەتلىرى دائىم ئۆزگەرىش ئىچىدە بولۇپ، كېلەچەكتە ئۇ نىسبەتلەرنىڭ ھەربىرى ئالدىنقى نىسبەتلەرنىڭ ئوخشاشلىرىغا قايتىپ كېتىدۇ. ھالبۇكى بىر شەيئىنىڭ باشقا بىر شەيئىگە بولغان نىسبىتى ئۇنىڭ ئادەتتىكى (تۆۋەن) ھاللىرىدىن بولۇپ، ئۇ شەيئىنىڭ جەۋھىرىدىن ئەڭ ئۇزاققا بولغان ئارەزلىرى ئارىسىدا بولىدۇ. مۇستەقىل بىر ھەرىكەت بىلەن ئايلىنغان ھەربىر شارنىڭ ۋە مۇجەسسەم دائىرىدىكى ھەرىكىتى، باشقىسىنىڭدىن يا تېخىمۇ ئېغىر ياكى تېخىمۇ تېز بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە قەمەر (ئاي) نىڭ شارى زۇھەلنىڭ شارىغا قارىغاندا تېخىمۇ تېز ئايلىنىدۇ.

16. دەۋرىي ھەرىكەتلەر بىلەن ئورتاق تەبىئەتلىرىدىكى ھاللار توغرىسىدا

[ئاسمان جىسىملىرىنىڭ] ھەرىكەتلىرىدىكى بۇ ئالاھىدىلىك بىر - بىرلىرىگە ئاساسەن ئەمەس، بەلكى ئۆز - ئۆزىگە ئاساسەندۇر. ئۇلاردىن ئېغىر بولغانلىرى ھەر زامان ئېغىر بولىدۇ. تېز بولغانلىرى دائىم تېزدۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئاساسەن قىسمىلىرىنىڭ كۆپىنىڭ ھالەتلىرى ئارىلىرىدىن ۋە ئاستىلىرىدىن ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ. ھالەتلىرىدىكى بۇ ئۆزگىرىشچانلىقى يۈزىسىدىن ھەربىرىگە ئۆز ئورنى ئەتراپىدا بەزەن تېز ئايلىنىش، بەزەن ئېغىر (ئاستا) ئايلىنىشتەك ئارەزى (تاشقى) بىر خۇسۇسىيەت لايىقتۇر. گەرچە بۇلارنىڭ بەزىلىرى دائىم تېز ياكى دائىم ئاستا ئايلىنىدىغان بولسىمۇ، زۇھەلنىڭ ھەرىكىتى بىلەن قەمەر (ئاي) نىڭ ھەرىكىتىنىڭ سېلىشتۇرۇلۇشى ھەم مۇشۇ سەۋەبتىندۇر. بۇلار ئۇلاردىكى قارشىلىق نىسبەتلىرىگە مايىل بولۇپ، بەزىدە بىرلىشىدۇ، بەزىدە ئايرىلىدۇ. يەنە بەزىدە بىر - بىرىگە قارىمۇ

قارشى نىسبەتلەر ئاستىدىمۇ بولىدۇ. بۇلار ئەينى زاماندا ئاستىدىمۇ بولىدىكى [جىسىملارنىڭ] بىر قىسمىغا بەزىدە يېقىنلىشىدۇ، بەزىدە ئۇنىڭدىن يىراقلىشىدۇ. يەنە بەزىدە ئاشكارىلانمايدۇ. بۇ قارىمۇ قارشى شەيئىلەر، ئۇلارنىڭ جەۋھەرلىرىگىمۇ ياكى جەۋھەرگە يېقىن ئارەزلىرىگىمۇ كىرمەيدۇ.

لېكىن ئۇلارنىڭ نىسبەتلىرى بىلەن باغلىنىشلىق بولۇپ، قۇياشنىڭ چىقىشى ۋە پېتىشىغا ئوخشاش شەيئىلەردۇركى، بۇلار ئاستىلىرىدىكى [مەۋجۇتلۇققا] بولغان نىسبەت بىلەن قارىمۇ قارشى ھېسابلىنىدۇ. ئاسمان جىسىملىرى زىتلىققا ئۇچرىغان بار. لىقلارنىڭ دەسلەپكىسىدۇر. زىتلىق پەيدا قىلغان دەسلەپكى شەيئىلەر، بۇ جىسىمنىڭ ھەم ئاستىدىكى جىسىملارغا بولغان نىسبەتىدىن ھەم ئۇ شەيئىلەرنىڭ بىر - بىرلىرىگە بولغان نىسبەتىدىن ئىبارەتتۇر. بىر - بىرلىرىگە زىت بولغان بۇ شەيئىلەر زىت شەيئىلەرنىڭ ئەڭ ئادەتتىكىسىدۇر. زىتلىق بولسا، بارلىقتىكى (مەۋجۇتلۇقتىكى) بىر كەمتۈكلۈكتۇر. كەمتۈكلۈك ئاسمان جىسىملىرىغا - بار بولۇشى بەلگىلەنگەن - ئەڭ تۆۋەندىكى شەيئىلەرگە خاستۇر.

پۈتۈن ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ئورتاق بىر تەبىئەتلىرى بار. كى، شۇ تەبىئەت سايىسىدە دەسلەپكى جىسىمنىڭ ھەرىكىتى بىلەن ھەرىكەت قىلىدۇ. بۇ ھەرىكەتلەردىن بىرى بىر كېچە ۋە بىر كۈندۈز ئىچىدە پەيدا بولغان دەۋرىي ھەرىكەتتۇر. بۇ ھەرىكەت بىرىنچى ئاسماننىڭ ئاستىدا زورلۇق بىلەن پەيدا بولغان ئەمەس. تۇر. چۈنكى ئاسمان جىسىملىرىدىن ھېچبىرى زورلۇق بىلەن پەيدا بولمايدۇ. ئارىلىرىدا زىتلىقسىز بىر جەۋھەر پەرقى بولمىدۇ. زۇھەل ۋە مۇشتەرى بىلەن ياكى ھەر قانداق بىر يۇلتۇز بىلەن باشقىسى ۋە ياكى ھەر قانداق ئىككى شار (پىلانېتا) ئوتتۇرىسىدىكى پەرق مۇشۇ سەۋەبتىندۇر. ئاندىن ئۇلارنىڭ نىسبەتلىرىدە، - بۇ نىسبەتلەر بىلەن زىت.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

لىرىنى ئۆزگەرتسە ھەم بىر زىتلىق بىلەن بولغان بولىدۇ. [بۇ نىسبەتلەر بىلەن] ئۇ [جىسىملار] ئۈستىدە بىرلىشىپ، بىر نىسبەتتىن قارشى نىسبەتكە ئۆتىدۇ ھەم ئۆزى تەركى ئەتكەن ھالغا سان ئېتىبارى بىلەن ئەمەس، تۈر (جىنس) ئېتىبارى بىلەن قايتىدۇ. شۇنداق قىلىپ تەكرارلانغان، بىرىدىن يەنە بىرىگە ئۆتكەن، تېخىمۇ ئۇزۇن ياكى ناھايىتىمۇ قىسقا بىر ۋاقىت ئىچىدە قايتقان نىسبەتلەر بىلەن، ھېچ تەكرارلانمايدىغان ھاللار ۋە نىسبەتلەر ئۇچرىشىدۇ. ئۇلارنىڭ بەزى توپلىرىنىڭ يالغۇز بىر شەيىسى بىلەن زىت كېلىدىغان نىسبەتلىرىمۇ بار. ئەمەلىيەتتە، ئۇلارنىڭ بىر قىسمىنىڭ بىر شەيىسىگە يېقىنلىشىشى، باشقا بىر قىسمىنىڭ شۇ شەيىلەردىن يىراقلىشىشى مۇشۇ سەۋەبتىندۇر.

17. دەسلەپكى شەكىلنى ۋە دەسلەپكى ماددىنى مەيدانغا كەلتۈرگەن سەۋەبلەر توغرىسىدا

[ئاسمان جىسىملىرىنىڭ] ئورتاق تەبىئەتلىرى ئاستىلىرىدىكى ھەربىر شەيىنىڭ ئورتاق دەسلەپكى ماددىسىنىڭ بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. جەۋھەرلەرنىڭ ئىختىلاپى سەۋەبىدىن ھەرخىل جەۋھەرلەردىكى جىسىملار پەيدا بولىدۇ. نىسبەتلىرىنىڭ ۋە مۇناسىۋەتلىرىنىڭ زىتلىقلىرى بولسا قارىمۇ قارشى شەكىللەر مەيدانغا كېلىدۇ. بۇلاردىكى زىت نىسبەتلەرنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە بىرلىشىشىدىن دەسلەپكى ماددىدىكى زىت سۈرەتلەرنىڭ (شەكىللەرنىڭ) ئۆزگىرىشى ۋە بىرلىشىشى مەيدانغا كېلىدۇ. زىت نىسبەتلەرنىڭ ۋە تەنۇر مۇناسىۋەتلىرىنىڭ پەيدا بولۇشىدىن زىت - سۈرەتتىكى شەيىلەردە ئايلىنىش ۋە ئۇيغۇنلۇق تەلەپ قىلىدىغان بىر تۈركۈم جىسىمدىن - ئەينى زاماندا يەككە زاتقا ئۇدۇل كېتىشى لازىم بولىدۇ. ھەرخىل تىپتىكى ئۆزگىرىشچان ئۇيغۇنلۇق - لاردىن ناھايىتىمۇ كۆپ جىسىملار پەيدا بولۇشى كېرەك.

[بۇلارنىڭ] تەكرارلىنىش ۋە ئەسلىگە قايتىش مۇناسىۋەتلىرىدىن بەزىسى قىسقا، بەزىسى ئۇزۇن ۋاقىتتا تەكرارلىنىدىغان ۋە ئەسلىگە قايتىدىغان شەيئىلەر پەيدا بولىدۇ ھەم تەكرارلانمايدىغان، ئەمما ھەر قانداق ۋاقىتتا مەيدانغا كېلىدىغان - ئىلگىرى بولمىغانغا ئوخشاشلا كېيىنمۇ بولمايدىغان ھال ۋە مۇناسىۋەتلىر سەۋەبىدىن پەيدا بولغاندىن كېيىن، قايتا تەكرارلانمايدىغان شەيئىلەر ھاسىل بولىدۇ.

18. بار بولغان ماددىي جىسىملارنىڭ دەرىجىلىرى توغرىسىدا

ئالدى بىلەن ئۈستۇقۇسلار (ئېلېمېنتلار، يەنى تۆت تادۇ) پەيدا بولىدۇ. ئاندىن ئۇلارنىڭ تۈرى ۋە تەبىئەتلىرىدىكى جىسىملار پەيدا بولىدۇ. ھور ۋە بۇت كۈمدىن بولغان بۇلۇتلار، شاماللا-ر ۋە ھاۋا بوشلۇقىدا پەيدا بولغان باشقا شەيئىلەر ھەم يەرنىڭ گەتراپىدا، ئاستىدا، سۇدا ۋە ئوتتا بولىدىغان شەيئىلەر مۇشۇلار جۈملىسىدىندۇر. ئۈستۇقۇش (ئېلېمېنتلار) ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش شەيئىلەردىن ھەربىرى ئۈچۈن ياكى شۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن بار بولغان ۋە ھېچقانداق تاشقى ھەرىكەتلەندۈر-گۈچ كۈچى بولمىغان شەيئىلەرگە، توغرا ھالدا ئۆزلۈكىدىن ھەرىكەت قىلىدىغان قۇۋۋەتلەر، بىر - بىرلىرىگە تەسىر كۆرسىتىدىغان قۇۋۋەتلەر ۋە بىر - بىرلىرىدىن تەسىرلىنىدىغان قۇۋۋەتلەر پەيدا بولىدۇ. ئاندىن بۇلار ئاسمان جىسىملىرىنىڭ ۋە بىر - بىرلىرىنىڭ تەسىرلىرى ئاستىدا بولغاچقا، بۇ خۇسۇس-تىكى پېئىللارنىڭ ئىجتىمائىيلىقىدىن زىتلىق ۋە زىتلىقسىز سۈرەتتە - بىر - بىرلىرىدىن پەرقلىق بولغان تۈرلۈك ئۆزگىرىشلەر ۋە بىر قاتار ئۇيغۇنلۇقلار، مىقدارلار پەيدا بولىدۇ. بۇلاردىن يەنە باشقا جىسىملار پەيدا بولۇشى كېرەك. بۇلار تۆۋەندە:

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

دىكى تەرەپتە بولىدۇ. ئالدى بىلەن ئۇستۇقۇسلار (ئېلېمېنتلار) بىر - بىرلىرى بىلەن ئارىلىشىپ بۇلاردىن بىر - بىرىگە زىت بولغان بىر توپ جىسىملار بارلىققا كېلىدۇ. ئاندىن بۇ قارشى تەرەپلەرنىڭ بىر قىسمى يالغۇز بىر - بىرى بىلەن ئارىلىشىدۇ، يەنە بىر قىسمى بولسا ھەم بىر - بىرى بىلەن، ھەم ئۇستۇقۇسلار بىلەن ئارىلىشىپ، ئىككىنچى بىر ئارىلاشما (بىرىكمە) پەيدا قىلىدۇكى، بۇنىڭدىنمۇ شەكىل جەھەتتىن بىر - بىرىگە زىت بولغان بىر توپ جىسىملار بارلىققا كېلىدۇ. بۇلارنىڭ ھەرىرىدە دىنىمۇ بىر - بىرلىرىگە تەسىر كۆرسىتىدىغان قۇۋۋەتلەر ۋە تاشقى ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى بىلەن ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى بولمىدە. خان ئۆزلۈكىدىن ھەرىكەت قىلىدىغان قۇۋۋەتلەر ھاسىل بولىدۇ. بۇلارغىمۇ ئاسمان جىسىملىرى تەسىر قىلىپ بىر - بىرلىرىگە تەسىرى بولماي، ئۇستۇقۇسلارنىڭ (ئېلېمېنتلارنىڭ) تەسىرىگە ئۇچراشقا ۋە ئۇستۇقۇسلاردا (ئېلېمېنتلاردا) تەسىر كۆرسىتىشكە باشلايدۇ. بۇ تۈرلۈك تەسىرلەرنىڭ تۈرلۈك جەھەتلەردە بىر - لىشىشىدىن ھەرخىل ئىختىلاپلار پەيدا بولۇپ، ئۇستۇقۇسلاردىن ۋە دەسلەپكى ماددىدىن ناھايىتىمۇ يىراقلاپ (ئۇزاپ) كېتىدۇ. شۇنداق قىلىپ ئارىلىشا - ئارىلىشا كونا تەركىبلەردىن تېخىمۇ ئارىلىشىپ كەتكەن يېڭى تەركىبلەر ھاسىل بولۇش بىلەن شۇنداق بىر قارشىلىققا دۇچ كېلىدۇكى، ئارتۇق ئارىلىشىش مۇمكىنچىلىكىنى يوقىتىدۇ ھەم ئۇلارنىڭ ئارىلاشمىلىرىدىن پەيدا بولغان جىسىملار، ئۇلاردىنمۇ بەكرەك ئۇستۇقۇسلارغا (ئېلېمېنتلارغا) يىراق بولۇپ كېتىپ، ئۆزگىرىش (ئايلىنىش) تاماملىنىدۇ.

شۇنداق قىلىپ، بەزى جىسىملار دەسلەپكى ئايلىنىشتىن (ئۆزگىرىشتىن)، بەزىلىرى ئىككىنچىسىدىن، باشقىلىرى تۆتىنچىسىدىن، يەنە بەزىلىرى ئاخىرقى ئايلىنىشتىن پەيدا بولىدۇ. مەدەنلەر نىسبەتەن ئاددىي ۋە ئۇستۇقۇسلارغا تېخىمۇ يېقىن ئايلىدۇ.

نىشلاردىن ھاسىل بولغاچقا، ئۇستۇقۇسلاردىن ئانچە يىراقلاپ كەتمىگەن بولىدۇ. نىبات (ئۆسۈملۈك) تېخىمۇ ئارىلىشىپ، سىم-ئىچىپ كەتكەن بولۇپ، ئۇستۇقۇسلاردىن تېخىمۇ يىراق تەركىبلەر-دىن ھاسىل بولغاچقا، ئالدىنقىلىرىغا نىسبەتەن ئۇستۇقۇسلاردىن يەنىمۇ يىراقتا بولىدۇ. نۇتۇققا ئىگە بولمىغان ھايۋان نەباتتىن (ئۆسۈملۈكتىن) تېخىمۇ ئارىلاشما بىر تەركىبتىن بارلىققا كېلىدۇ. ئىنسان بولسا مۇستەسنا ھالدا، ئاخىرقى تەركىبتىن پەيدا بولىدۇ.

بۇ جىسىملارنىڭ ھەربىرىدە ئۆزلۈكىدىن ھەرىكەت قىلىدىغان قۇۋۋەتلەر، باشقىلارغا تەسىر كۆرسىتىدىغان قۇۋۋەتلەر، باشقىلارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن تەسىرلىنىدىغان، يەنى قوزغاتقۇچى كۈچى باشقىسىدا بولغان قۇۋۋەتلەر بولىدۇ. تەسىرچان قۇۋۋەتلەرنىڭ تەسىرلىرى، ئەڭ كۆپ، ئەڭ ئاز ۋە باراۋەر دەرىجىدە بولۇشى ئېتىبارى بىلەن ئۈچ دەرىجىدە تەتقىق قىلىنىدۇ. تەسىر-لەنگەن (تەسىرگە ئۇچرىغان) قۇۋۋەتلەرمۇ ئەڭ كۆپ، ئەڭ ئاز ۋە باراۋەر بولۇشى ئېتىبارى بىلەن ئۈچ دەرىجىدە تەتقىق قىلىنىدۇ. ھەر قۇۋۋەتنىڭ باشقىسىغا بولغان تەسىرى يا يۆنىلىشچان (قاراتمىلىق)، يا زىت ماھىيەتتە بولىدۇ. ئاندىن كېيىن بۇلار بىر - بىرلىرىگە تەسىر كۆرسەتكەندە ئاسمان جىسىملىرى ئۇلار-نىڭ بىر قىسمىغا ئۇدۇل يۆنەلگەن، يەنە بىر قىسمىغا ئەكسىچە (قارشى) يۆنىلىشتە بولىدۇ. يۆنەلگەن شەيئىلەرگىمۇ بەزىدە يۆنىلىدۇ. بەزىدە قارشى (زىت) بولىدۇ. قارشى (زىت) بولغان شەيئىگىمۇ بەزىدە زىت بولىدۇ، بەزىدە يۆنىلىدۇ. بۇ سۈرەت بىلەن ئۇلارنىڭ بىر - بىرلىرى ئالدىدىكى پېئىللىرىغا (ھەرىكەت-لىرىگە) ئاسمان جىسىملىرىنىڭ پېئىللىرىنىڭ (ھەرىكەتلىرى-نىڭ) تەسىرلىرى قوشۇلۇپ، شۇ قەدەر كۆپ ئۇيغۇنلۇق ۋە ئايلىنىشلار پەيدا بولىدۇكى، ھەربىر تۈرىدە ئاخىرقى دەرىجىدە ئارىلىشىپ كەتكەن بىر تۈركۈم شەخسلەر (ئايىملىقلار، يەك-

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

كىلىكلەر) بارلىققا كېلىدۇ. مانا بۇ كۆك ئاسمان ئاستىدىكى ئەبىئىي شەيئىلەرنىڭ بار بولۇشىنىڭ سەۋەبلىرىدۇر.

19. ماددىدىكى شەكىللەرنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىسىدا

بۇ [ئەبىئىي شەيئىلەر] ئالدى بىلەن تۆۋەندىكى سۈرەتتە بار بولىدۇ. بار بولغاندىن كېيىن ئەبەدىي ھەر دائىم بولۇشى كېرەك. تۈر. لېكىن بۇ خىلدىكى بارلىقلارنىڭ ئاساسى ماددا ۋە شەكىل. دىن تەشكىل تاپقىنى، شەكىلمۇ قارىمۇ قارشى ھالەتتە بولغىنى ۋە ھەر قانداق ماددىنىڭ بۇ شەكىل بىلەن ئۇنىڭ زىتىدىن تەشكىل تاپقىنى ئۈچۈن، بۇ جىسىملارنىڭ ھەربىرىنىڭ ھەم شەكىلى جەھەتتىن ھەقىقى ۋە لايىقلىقى بولىدۇ ھەم ماددىسى جەھەتتىن ھەقىقى ۋە لايىقلىقى بولىدۇ. شەكىلنىڭ ھەقىقى ئۇنىڭ بولغان ۋە بولىدىغان ھالىتىدە قېلىشىنى بۇيرۇيدۇ. ھەر ئىككى خىل ئەھۋالنى ئەينى زاماندا رېئاللاشتۇرالىغان تەقدىردە، ئالدى بىلەن بىرىنى رېئاللاشتۇرۇپ مەۋجۇت بولۇشى ۋە بۇ بارلىقنى (مەۋجۇت-لۇقنى) بىر مۇددەت ساقلىغاندىن كېيىن، قارشى تەرىپىنىڭ مەۋجۇت بولۇشىنى تەرەپ قىلىپ، باقىي (ئەبەدىي) قىلىشى لازىم. بۇ ھال مۇشۇ بويىچە داۋاملىنىش بىلەن، بۇ ھالەتلەردىن ھېچبىرىنىڭ ئەبەدىيلىكى (بايقاش) باشقىسىنىڭ ئەبەدىيلىكىدىن ئۈستۈن بولالمايدۇ. چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ۋۇجۇد (بار-لىق) ۋە باقىيدىن (ئەبەدىيلىكتىن) ئۆلۈشى باردۇر.

بۇنىڭدىن باشقا، ئەينى ماددا ئىككى زىت تەرەپ ئارىسىدا ئورتاق بولغاندا ھەم بۇ زىتلارنىڭ ھەربىرى ئۇنىڭ بىلەن بار بولغاندا، ماددا ئىككى زىتتىن بىرىنى ئەۋزەل قىلمىغان ۋە ھەر بىرىنى ئەينى زاماندا ئايرىۋېتىلمىگەن تەقدىردە، ئۇ ماددىنىڭ گاھ بۇ زىتىنى، گاھ ئۇ زىتىنى نۆۋەتلەشتۈرۈپ ئېلىشى لازىم

بولدۇكى، بۇنىڭ بىلەن ھەربىرىنىڭ باشقا بىرىدە ھەقىقى بار-دەك بولىدۇ. ھەر بىرىنىڭ ئايرىلغان قىسمىدا باشقىسىغا ئائىت بىر نەرسە بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەربىرىنىڭ باشقىسىغا قايتۇرىدۇ. خان ھەقىقى بولغان بولىدۇ. بۇ خۇسۇستى ئادالەت، ھەربىرىنىڭ ماددىسىدىن باشقىسىنىڭ ھەققىنى ئايرىپ ئېلىپ، ئىگىسىگە قايتۇرۇش دېمەكتۇر.

بارلىقلار ئارىسىدا ئادالەتنىڭ ئورنىغا كېلىشى ئۈچۈن، بىر شەيئىنىڭ سان جەھەتتىن دائىم بىر تۇرۇشىغا مۇمكىنچىلىك بولمىغاچقا، زامان بويىچە تۈرى ئېتىبارى بىلەن بىر بولۇپ تۇرۇشى كېرەك. بىر شەيئىنىڭ تۈرى ئېتىبارى بىلەن بىر بولۇپ قېلىۋېرىشى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئائىت شەخسلەرنىڭ بىر مۇددەت مەۋجۇت بولغاندىن كېيىن يوقىلىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا شۇ تۈردىكى باشقا شەخسلەر كېلىشى كېرەك. بۇ يول بىلەن داۋام قىلغان شەيئىلەرنىڭ بىر قىسمى ئۈستۇقۇسلاردىن (ئېلېمېنتلار-دىن) تەشكىل تېپىپ، يەنە بىر قىسمى ئۇلارنىڭ ئايلىنىشىدىن تەشكىل تاپىدۇ. بۇ ئايلىنىشتىن (ئۆزگىرىشتىن) كەلگەنلەرنىڭ بىر قىسمى ناھايىتىمۇ ئارىلاشما تەركىبىتە بولۇپ، يەنە بىر قىسمى ناھايىتىمۇ ئاددىي تەركىبىتە بولىدۇ. ئۈستۇقۇسلارغا كەلگەندە ھەربىرىنىڭ تەلەپ قىلىدىغان زىت تەرىپى يالغۇز سىرتىدىلا بولىدۇ. چۈنكى ئۆز جىسمىنىڭ قىسمىلىرى ئارىسىدا زىتى بولمايدۇ. ئاز تەركىبىتىن ھاسىل بولغان ئۆزگىرىشلەرنىڭ ئىچكى زىتلىقلىرى ئاددىي بولۇپ، قۇۋۋىتى ئاجىز ۋە زەئىپتۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنى ھالاك قىلغۇچى زىتلىقلىرى ئاساس ئېتىبارى بىلەن زەئىپ ۋە قۇۋۋەتسىزدۇر. بۇنىڭ ھالاك بولۇشى ئۈچۈن سىرتتىن كەلگەن بىر ياردەمچىگە موھتاجدۇر. مۇشۇ رەۋىشتە بۇلارنىڭمۇ ھالاك قىلغۇچى زىتى سىرتتىن كەلگەن بولىدۇ. بۇنىڭدىنمۇ ئاز تەرتىپتىكى ئايلىنىشلارنىڭ ھالاك قىلغۇچى زىت-لىرى يالغۇز سىرتتىنلا كېلىدۇ.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئارىلاشما تەركىبىتىكى ئايلىنىشلارغا كەلسەك، بۇلارنىڭ ئىچىدىكى ۋە تەركىبلىرىدىكى زىتلارنىڭ كۆپلۈكى نىسبىتىدە ئىچىلىرىدىكى ۋە ھەر تۈرلۈك شەيئىلەردىكى زىتىلىرى ئاشكارا بولىدۇ ھەم ئىچكى زىتىلىقلارنىڭ تەسىرلىرى شۇ نىسبەتتە كۈچلۈك ۋە ئورتاق بولىدۇ. شۇنىمۇ ئېيتايلىكى، بۇ ئايلىنىشلار بىر - بىرىگە ئوخشىمىغان زىتلاردىن تەشكىل تاپقىنى ئۈچۈن، ئىچىلىرىدە بىر زىتىلىقنىڭ بولۇشى بولمايدىغان ئىشلاردىن ئەمەستۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ بۇلارنى ھالاك قىلغۇچى زىتىلىرى جىسىملارنىڭ ئىچىدىن ۋە سىرتىدىن كېلىدۇ.

جىسىملارنىڭ تاشقى زىتىلىقلار بىلەن ھالاك بولغانلار، دائىم ئۆز لۈكىدىن پارچىلىنىپ (بۆلۈنۈپ) كەتمەيدۇ. نىھايەتكى، تاش قۇم ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلار پەقەت سىرتتىن كەلگەن تەسىرلەر بىلەن پارچىلىنىدۇ. ئەمما نەبات (ئۆسۈملۈك) بىلەن ھايۋان ئۆز ئىچىلىرىدىكى زىتىلىقلارنىڭ تەسىرى بىلەن بۆلۈنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇلاردىن بىرى تەدرىجىي بولسا، شەكلى - پەقەت بۆلۈنگەن جىسىمنىڭ ئورنىغا كەلگەن بىر بەدەل بولغان تەقدىردە، بىر مۇدەت تىنچ بولىدۇ. شۇنداق قىلىپ، بۆلۈنگەن جىسىمنىڭ ئورنىغا باشقا بىر شەيئە كەلگەن بولىدۇ. ھەرقانداق بىر جىسىمنىڭ ئورنىغا كەلگەن جىسىم بىلەن باغلىنىشى بولغان بىر بەدەل يوق. شۇڭا ئۇ جىسىمنىڭ سۈرىتىنى (شەكلىنى) ئالمايدۇ. چۈنكى ھەربىر جىسىمدا ھاياتلىق قۇۋۋىتى (ئىقتىدارى) ۋە بۇ قۇۋۋەتنىڭ ياردەمچىلىرى بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن جىسىملارنىڭ ھەربىرى ئۆزىگە زىت بولغان شەيئىلەرنى ئۆزىگە قارىتىش بىلەن ئارىلىرىدىكى زىتلىق يوقىلىدۇ ھەم ئۇ شەيئىنى ئۆزىگە قوشۇپ، ئۆزىنىڭ شەكلىنى بېرىدۇ. لېكىن بۇ ھاياتلىق قۇۋۋىتى ۋاقىت - نىڭ ئۆتۈشى بىلەن باشقىسىغا ئۆتۈش قابىلىيىتىنى يوقىتىپ، مەزكۇر جىسىم يوقىلىدۇ. چۈنكى ھەيدىگۈچى قۇۋۋەت ئۆزىنى سىمىنى ئەسلىدىكى ھالىتىگە قايتۇرالمىدۇ. شۇڭا ھەرقانداق

جىسىم ئىچىدىكى بۆلۈنمىلەردىن مۇشۇنداق ساقلىنىدۇ. ئۇنى ھالاك قىلىدىغان تاشقى كۈچتىن ئۆزىنىڭ ئىچكى ۋە تاشقى قۇرۇلمىلىرى بىلەن قوغدىنىدۇ. شۇ سەۋەبتىن تۈرنىڭ بىر خىللىق قىنى ساقلىغان ھالدا داۋاملىشىشى ئۈچۈن، يوقالغان قىسىملارنىڭ ئورنىغا باشقا بىرلىكلەر كېلىشى لازىم. بۇلاردىن يوقالغانلارنىڭ ئورنىغا يەنە باشقىلار كېلىدۇ. بۇ [ئەمەلىيەت] تۆۋەندىكى سۈرەت بىلەن پەيدا بولىدۇ. يا دەسلەپكى بىرلىكلەرنىڭ يېنىدا يېڭى بىرلىكلەر بولۇپ، دەسلەپكىلىرى يوقالغان ھامان ئۇلارنىڭ ئورنىغا بۇ يېڭى بىرلىكلەر دەسلەپدۇ - دە، شۇنىڭ بىلەن يا ئۇ يەردە ياكى باشقا بىر يەردە ھەر ۋاقىت تۈرنىڭ بىرلىكلىرىنىڭ بىرى بولۇپ قالىدۇ ياكى بولمىسا، دەسلەپكى بىرلىكنىڭ ئورنىغا كېلىدىغان ئورۇنباشار دەسلەپكى بارلىقنىڭ يوقىلىشىدىن خېلى ۋاقىت كېيىن پەيدا بولىدۇ. بۇنىڭ بىلەن تۈرنىڭ بىرلىكلىرىدىن خالىي بولغان بىر زامان (ۋاقىت) ئوتتۇرىغا چىقىدۇ.

بۇ بىرلىكلەرنىڭ بەزىلىرىدە ئۆزلىرىگە تۈرى ئېتىبارى بىلەن ئوخشاپ قالدىغان كۈچلەر بولىدۇ، بەزىلىرىدە بولمايدۇ. [ئوخشاشلىرى] بولمىغانلارنىڭ يوق بولغان سەۋەبلىرىنى پەقەت ئاسمان جىسىملىرىلا بارلىققا كەلتۈرىدۇ. چۈنكى بۇ جىسىملار باشقىلىرىغا ئۇستۇقۇسلار (ئېلېمېنتلار) نى يەتكۈزىدۇ. تۈرلىرى ئېتىبارى بىلەن ئوخشاشلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر قۇۋۋەتكە ئېرىشكەن [جىسىملارنىڭ] بۇ قۇۋۋەتلىرىگە ساماۋى بولغان ۋە بولمىغان جىسىملارنىڭ تەسىرى قوشۇلۇپ، بۇ قۇۋۋەتنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىشىغا يا پايدىلىق بولىدۇ، ياكى ئۇنىڭ تەسىرىنى يوققا چىقارمىغان، ھەتتا ئۇنىڭغا تەرتىپ بېرىدىغان بىر قارشىلىق (زىتلىق) بېغىشلايدۇ. بۇ تەرتىپ بىلەن قۇۋۋەتنىڭ ئىچىدىكى تەسىر يا ئۇيغۇنلۇققا ئېرىشىدۇ، ياكى ئۇ تەسىرنى يوققا چىقارمىغان رەۋىشتە ئۇ ئۇيغۇنلۇقتىن ئاز ياكى كۆپ دەرد.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

جىدە پىراقلىشىدۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇ تۈردىكى ھالاك قىلغۇ-
چى كۈچنىڭ (قۇۋۋەتنىڭ) ئورنىغا كېلىدىغان يېڭى بىر شەيى
پەيدا بولىدۇ.

پۈتۈن شەيىلەر يا كۆپلۈكتە، يا ئاز ساندا ياكى تەڭ نىسبەت-
تە پەيدا بولىدۇ. بارلىقلار (مەۋجۇتلۇقلار) ئارىسىدا جىنىسنىڭ
(تۈرنىڭ) ئەبەدىيلىكى مۇشۇ سەۋەبتىن ھاسىل بولىدۇ. بۇ
جىسىملاردىن ھەربىرىنىڭ شەكلى جەھەتتىن ھەقىقى ۋە لايىقلىقى
بولغىنىغا ئوخشاش، ماددىسى ئېتىبارى بىلەنمۇ ھەقىقى ۋە لايىق-
تى باردۇر. شەكلى ئېتىبارى بىلەن بولغان ھەقىقى بار بولغان
شۇ شەكىلنىڭ يوقالماسلىقىدۇر. ماددىسى ئېتىبارى بىلەن ھەق-
قى بارلىرىغا (ۋۇجۇدىغا) زىت بولغان باشقا بىر بارلىقنىڭ يوق
بولغانلىقىدۇر. ئادالەت بولسا، بۇلاردىن ھەر بىرىنىڭ ئۆز لايى-
قىتىنىڭ ئېھتىياجلىرىنى ئورۇنلىشىدىن ئىبارەتتۇر. بۇنى بىر-
راقلا ئورۇنداش مۇمكىن بولمىغان تەقدىردە، ئالدى بىلەن بىر-
نى، ئاندىن يەنە بىرىنى ئورۇندىمىقى لازىمدۇر. ھەربىرى مۇ-
شۇنداق بىر ۋاقىت ئۈچۈن مەۋجۇت بولىدۇ ۋە مەۋجۇتلۇقى ساق-
لانغاندىن كېيىن يوقىلىپ قارشىسى (زىتى) يېڭىلىنىدۇ ھەم
مۇشۇ تەرتىپتە داۋاملىشىدۇ. [جىنىسنىڭ] بارلىقىنى ساقلىغان
نەرسە، يا ئۇنىڭ سۈرىتىنى (شەكلىنى) ھازىرلىغان جىسىمدا
بولدىغان قۇۋۋەتتۇر. بۇ قۇۋۋەت (كۈچ) ئۇنىڭ بارلىقىنىڭ
ساقلىنىشىغا يارىغان بىر ۋاستە ياكى ئۇنىڭ ساقلىنىشىنى روپاي-
قا چىقارغان ھەرقانداق بىر جىسىم بولۇپ، مەھپۇز (ساقلاند-
غان) بولغان [جىسىمغا] باشچىلىق قىلغان - ساماۋى ياكى
غەيرى ساماۋى بىر جىسىمدۇر ياكى بولمىسا، بۇ ھال پۈتۈن
شەيىلەرنىڭ بىر يەرگە كېلىشىدىن ھاسىل بولىدۇ.

بۇنىڭدىن باشقا، پۈتۈن بارلىقلار بىر - بىرلىرىگە زىت
بولغانلىقتىن، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ھەر ئىككى زىتنىڭ ماددى-
سىمۇ ئورتاق بولىدۇ، بۇ شۇنداقكى، بىر جىسىمنىڭ ماددىسى

يەنە بىرىنىڭ ماددىسى بولۇپ، بۇ يەنە بىرىنىڭ ماددىسىمۇ ئەينەن باشتىكى بىرىنچىنىڭ ماددىسىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەر بىرىنىڭ زىتىدا باشقىسىغا ئائىت بىر نەرسە بولغىنىغا ئوخشاشلا، باشقىدە سىنىڭ زىتىدىمۇ ئۇنىڭغا ئائىت بىر نەرسە بولىدۇ. بۇ جەھەتتىن گويا ھەر بىرىنىڭ باشقا زىتىدا بىر ھەقىقىي بولغان بولىدۇكى، بۇ ھەق توغرىدىن - توغرا بىرىدىن يەنە بىرىگە ئۆتەلمىشى لازىم. بىر شەيئىنىڭ باشقا زىتىدىكى ماددىسى - باشقا جىسىم بىلەن توپۇنغان بىر جىسىمغا ئوخشاش - يا ئۇنىڭ شەكلىگە ئەينەن ئورۇندۇ ۋە ياكى بىر تۈركۈم ئىنسانلارنىڭ ئاۋۋالقى ئىنسانلارغا ئىزباسار بولغىنىغا ئوخشاش - ئۇ شەيئىنىڭ ئۆز سۈرىتىگە (شەكلىگە) ئەمەس، بەلكى تۈرىنىڭ سۈرىتىگە ئورۇندۇ. بۇ خۇسۇستىكى ئادالەت، ئۇ [شەيئىنىڭ] ئۆز زىتىدا بولغان باشقا بىر شەيئىنىڭ ماددىسىنى تېپىپ، ئۇنىڭغا قايتىشى ۋە باشقا بىرىنىڭ زىتى بولغان [ئۆز] ماددىسىغا قايتىشىدۇر. بىر شەيئىنىڭ ئۆز ماددىسىنى زىتىدىن ئېلىپ چىقىشى يا جىسىمنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭ شەكلىگە يېقىنلىشىدىغان قۇۋۋەتتىن بولىدۇ ۋە شۇ جىسىم بۇ خۇسۇستا [ئۇ قۇۋۋەتنىڭ] ئايرىلمىغان بىر ۋاسىتىسىنى تەشكىل قىلىدۇكى، [ئۇنىڭ سايبىسىدە] يالغۇز ئۆز زىتىدىن ماددىسىنى ئېلىپ چىقىشقا يارايدۇ. ئۇ جىسىمدا ياكى باشقا بىر جىسىمدا باشقا بىر قۇۋۋەت (كۈچ) بولىدۇكى، ئۇ شۇ جىسىمغا يا ئەينەن ئۆز سۈرىتىنى ياكى تۈرىنىڭ سۈرىتىنى بېرىدۇ ياكى بولمىسا ھەر ئىككى ئىشنى قىلىدىغان يەككە بىر قۇۋۋەت بولىدۇ ياكى ئۇنىڭغا باشچىلىق قىلغان جىسىمدىن ھەق قىنى (ئۆلۈشنى) ئالغان بىرەر قۇۋۋەت (كۈچ) بولىدۇ. بۇمۇ يا ساماۋى قۇۋۋەتتىن ياكى بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ جەم بولۇشىدىن ئىبارەتتۇر.

بىر جىسىم باشقا بىر جىسىمنىڭ يا شەكلىنى تولۇق بېرىش بىلەن ئۇنىڭ ماددىسى بولىدۇ ياكى ئۆزىنىڭ شەكلىنى ئۇنىڭغا

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بەخش ئېتىپ، پىداكارلىق قىلىش ئارقىلىق ئۇنىڭ ماددىسى بولىدۇ. باشقا بىر جىسىمغا ۋاسىتە بولۇپ خىزمەت قىلغان جىسىم شۇ ئىككى ھالدىن بىرىگە ۋاسىتە بولىدۇ. يا سۈرەتنىڭ (شەكىلنىڭ) پۈتۈنلۈكى بىلەن بولىدۇ ياكى سۈرىتىنىڭ شۆھرىتىدىن بىر قىسمىنى پىدا قىلىش ئارقىلىق ئۆز ماھىيىتىنى ئۆزگەرتىمەستىن ئۇنىڭغا ۋاسىتە بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، قۇللارنى ئىشلەتمەكچى بولغانلار، ئۇلارنى ئۇرۇپ تېخىمۇ پەسلەشتۈرۈپ ئىشلىتىدۇ.

20. روھنىڭ قىسىملىرى ۋە قۇۋۋەتلىرى توغرىسىدا

بارلىققا كەلگەن ئىنساننىڭ ئەڭ دەسلەپ بارلىققا كەلگەن قۇۋۋىتى ئۇنى ھاياتلىققا ئىگە قىلغان قۇۋۋەت بولۇپ، بۇ ھاياتلىق قۇۋۋىتى دېيىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئىسسىقنى، سوغۇقنى، تۈيۈيدىغان، يېمەكلىكلەرنى ۋە ھىد - پۇراقلىرىنى پۇرايدىغان، ئا-ۋازلارنى تۈيۈيدىغان، رەڭلەر، نۇر ۋە كۆرۈنگەن ھەر بىر نەرسىنى تۈيۈيدىغان ۋە تۈيۈلگەن بۇ شەيىلەرگە قارىتا بىزدە ئارزۇ - ئىستەك ئويغىتىدىغان ھەم بۇ نەرسىلەر ئىزدەتكۈزىدىغان ۋە يات كۆرگۈزىدىغان قۇۋۋەت پەيدا بولىدۇ. بۇ [سەزگۈ قۇۋۋىتى دېيىلىدۇ]، ئاندىن كېيىن، تۈيۈلىرىمىز بىلەن كۆزىتىپ ھېس قىلغانلىرىمىزنىڭ روھىمىزدا قالدۇرغان ئىزلىرىنى (تەسىردىن) ساقلايدىغان قۇۋۋەت بارلىققا كېلىدۇ. بۇ تەسەۋۋۇر (خىيال) قۇۋۋىتى دېيىلىدۇ. بۇ قۇۋۋەت ھېس قىلغانلىرىنى بىر - بىرىگە قوشۇمچە قىلغان ھالدا بىر گۇرۇپپا قىلىدۇ ياكى ئۇلارنى بىر - بىرىدىن ئايرىيدۇ. بۇ ھەرخىل قوشۇمچىلار ۋە ئايرىلمىلارنىڭ بىر قىسمى ئالدامچى، بىر قىسمى ھەقىقىي بولۇپ، بىزدە ئويلاۋاتقان نەرسىگە قارىتا بىر ئارزۇ ئويغىتىدۇ.

ئاخىرىدا نۇتۇق قۇۋۋىتى بارلىققا كېلىدۇكى، ئۇنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ئىنسان چۈشىنىلىدىغان شەيئىلەرنى چۈشىنىدۇ. گۈزەلنى چىركىتىدىن پەرقلەندۈرىدۇ. سەنئەت ۋە ئىلىملەرگە ئىگە بولىدۇ. چۈشەنگەنلىرىمىزنى خالىشىمىز مانا شۇ قۇۋۋەتنىڭ خۇسۇسىيىتىدندۇر.

ھاياتلىق قۇۋۋىتىدىن يېگانە بىر ھاكىم (باشقۇرغۇچى) قۇۋۋەت بىلەن، بىر قىسىم تەۋە (قارام) ۋە خىزمەتچى قۇۋۋەتلەر بارلىققا كېلىدۇ. بۇلار باشقۇرغۇچى (ھاكىم) قۇۋۋەتنىڭ باشقۇرۇشىدا بولىدۇ. قارام (تەلۋە) ۋە خىزمەتچى قۇۋۋەتلەر باشقا ئەزالارغا تارقالغان بولىدۇ. بۇلارنىڭ ھەربىرى ئايرىم - ئايرىم ئەزالارغا جايلاشقان. ھاكىم قۇۋۋەت ئۆز تەبىئىتى بويىچە باشقىلارنى ئىدارە قىلىدۇ. بۇلار يۈرەككە جايلاشقان، باشقۇرغۇچىنىڭ مەقسەتلىرىگە ئاساسەن ئىشلىرىنى توغرىلاپ تەرتىپكە سالىدۇ. قورساق، جىگەر، تال ۋە بۇلارغا خىزمەت قىلىدىغان ئەزالار ھەم بۇ ئەزالارنىڭ خىزمىتىنى كۆرىدىغان باشقا ئەزالار، بۇلارنىڭ خىزمەتچىسى بولغان يەنە باشقا ئەزالارمۇ مۇشۇ جۈملىسىدندۇر. جىگەر ھەم بۇيرۇغۇچى، ھەم ئورۇنلىغۇچى ئورگانىدۇر. ئۇ يۈرەكنىڭ خىزمەتچىسى، لېكىن ئۆت، بۆرەك ۋە شۇنىڭغا ئوخشاشلارنىڭ باشقۇرغۇچىسىدۇر. سۈيىدۈك يولى بۆرەككە، بۆرەك جىگەرگە، جىگەر بولسا يۈرەككە خىزمەت قىلىدۇ. باشقا ئەزالارمۇ مۇشۇ ھالەتتىدۇر.

سەزگۈ قۇۋۋىتىنىڭمۇ باشقۇرغۇچىسى ۋە بىر قاتار تارماقلىرى (تەۋەلىرى) باردۇر. بۇ تارماقلار ھەممە كىشى بىلىدىغان بەش خۇسۇسىيەت بولۇپ، كۆزلەرگە، قوللارغا ۋە باشقا ئەزالارغا تارقالغاندۇر. بۇ بەش خۇسۇسىيەتنىڭ ھەربىرى ئۆزىگە خاس بولغان سېزىمنى سېزىدۇ. ھاكىم قۇۋۋەت بولسا، بەش سەزگۈ ئەزالىرى سەزگەننى توپ ھالدا بىراقلا سېزىدۇ. بۇ ئەزالار ئۇنىڭ ئويغاتقۇچىسى ۋە خەۋەر يەتكۈزگۈچىلىرىدۇر. گويىكى

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ھەربىرى ئۆزىگە (ھاكىم قۇۋۋەتكە) مەملىكىتىنىڭ بىر بۇرجىدىن ئايرىم خەۋەر يەتكۈزۈشكە مەجبۇردۇر. بۇ ھاكىم قۇۋۋەت يۈرەكتە بولىدۇ.

تەسەۋۋۇر (خىيال) قۇۋۋىتىنىڭ بولسا باشقا ئەزالارغا تارقالغان تارماقلىرى يوقتۇر. ئۇمۇ يۈرەكتە بولىدىغان يەككە بىر قۇۋۋەتتۇر. ھېس قىلغان تۇيغۇلار تۇيغۇلىرىمىزغا (سەزگۈلىرىمىزگە) كىرگەندىن كېيىن ئۇنى ساقلايدۇ. ئۆز تەبىئىتى بىلەن تۇيغۇلىرىمىزغا ھاكىم بولۇپ، ئۇلارنى تەسەررۇپ (ئىدارە) قىلىدۇ. ئۇلارنى بىر - بىرلىرىدىن پەرقلىنىدۇرۇپ ئايرىيدۇ ياكى ئۇلارنى بىر - بىرلىرىگە شۇ شەكىلدە يېقىنلاشتۇرۇپ، تەركىبكە ئايرىيدۇ. بۇ تەركىبلەر بەزىدە سەزگەن تۇيغۇمىزغا ئۇيغۇن كېلىدۇ، بەزىدە زادىلا ئۇيغۇن كەلمەيدۇ.

نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭمۇ ئۆزىدىن باشقا ئەزالارغا تارقالغان تارماقلىرى ۋە خىزمەتچىلىرى يوقتۇر. ئۇ پەقەت تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە باشقۇرغۇچى ۋە خىزمەت قىلغۇچى بولغان، باشقا قۇۋۋەتلەرنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان قۇۋۋەتلەرگە رىياسەتچىلىك قىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە يېتەكچىلىك (رەئىسلىك) قىلغىنىغا ئوخشاش، سەزگۈ قۇۋۋىتىنىڭمۇ ھاكىم قۇۋۋەتلىرىگە يېتەكچىلىك قىلىدۇ.

مەيىل (خاھىش) قۇۋۋىتى بولسا، بىر شەيئىنى سېغىنىدۇ. رىدىغان ياكى ياتلىق ھېس قىلدۇرىدىغان قۇۋۋەتتۇر. ئۇنىڭ رەئىسلىك (باشقۇرۇشى) ئاستىدىمۇ خىزمەتچى قۇۋۋەتلەر بار. دۇر. ئىرادە مانا شۇ قۇۋۋەت جۈملىسىگە كىرىدۇ. چۈنكى سى ئىرادە - تۇيغۇ، خىيال ۋە چۈشىنىش يولى بىلەن ئىدراك قىلغان نەرسىلەرنى ئىستىشسىمىز (خالىشىمىز) ۋە ئىستىمەسلىككىمىز ھەم ئۇ نەرسىلەرنى قولغا كەلتۈرۈش ياكى تاشلاش ھەققىدە بەرگەن ھۆكۈمىمىزدۇر.

مەيىل بىر نەرسىنى ئۆگىنىشكە ياكى ئۇ نەرسىنى ۋۇجۇددە-

مىزنىڭ پۈتۈن قىسمى بىلەن ياكى بىر ئەزاسى بىلەن ئورۇنلاشقا يۆنىلىشىمىزدۇر. ئىستەكمۇ مەيىل قۇۋۋىتىنىڭ باشقۇرۇشى ئاستىدا پەيدا بولىدۇ. جىسمىمىز بىلەن قىلغان ئىشلار بولسا مەيىل قۇۋۋىتىگە خىزمەت قىلىدىغان قۇۋۋەتلەر بىلەن پەيدا بولىدۇ. بۇ قۇۋۋەتلەر شۇ ئىشلارنى ئىجرا قىلىدىغان ئەزالارغا تارقىلىپ خاندۇر. بۇلار ھايۋان ۋە ئىنسانلارنىڭ ئارزۇلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان ئەزالار ھېسابلانغان نېرۋا ۋە مۇسكۇللاردىن ئىبارەت بولۇپ، قول - پۇتلار ۋە ئىرادىنىڭ خاھىشى بويىچە ھەرىكەت قىلىدىغان باشقا ئەزالاردۇر. ھەرخىل ئەزالارغا تارقالغان بۇ قۇۋۋەتلەر جىسمىمىزنىڭ قوراللىرى بولۇپ، يۈرەكتىكى رەئىسنىڭ مەيىل قۇۋۋىتىنىڭ خىزمەتكارلىرىدۇر.

بىلىمگە كەلسەك، ئۇ نۇتۇق قۇۋۋىتى بىلەن ھاسىل بولۇش. تىن ئىلگىرى تەسەۋۋۇر ۋە سەزگۈ قۇۋۋەتلىرى بىلەن ھاسىل بولىدۇ. بىر نەرسىنى نۇتۇق قۇۋۋىتى ۋاسىتىسى بىلەن ئۆگەنىشنى ئىستىگەن ۋاقىتىمىزدا، بۇ ئىستىكىمىزنىڭ ئەمەلگە ئېشىشىغا ياردەم قىلغان قۇۋۋەت، ئەمەلىي نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ ئىچىگە جايلاشقان باشقا بىر قۇۋۋەتتىن تۇغۇلىدۇكى، بۇنىڭغا پىكىر قۇۋۋىتى دېيىلىدۇ. چۈشىنىش، كۆرۈش ۋە سوراشلار بۇنىڭ بىلەن بولىدۇ. ئەگەر ئۆگەنمەكچى بولغان نەرسىنى سەزگۈ ۋاسىتىسى بىلەن ئۆگەنمەكچى بولساق، بۇ ھەرىكىتىمىز مۇرەككەپ بولىدۇكى، بىرى جىسمانىي، يەنە بىرى روھىيىدۇر. مەسىلەن: كۆرمەكچى بولغان نەرسىلىرىمىزگە كۆزلىرىمىزنى ئېچىپ قاراش ياكى بولمىسا ئۇنىڭغا ئۇدۇل بېرىش، ئالدىدا بىرەر توسالغۇ بولسا، ئۇ توسالغۇنى قوللىرىمىز بىلەن ئېلىۋېتىش قاتارلىق ھەرىكەتلەر جىسمانىي پېئىلدۇر (ھەرىكەتتۇر). سەزگۈنىڭ ئۆزى بولسا روھىي پېئىلدۇر (ھەرىكەتتۇر).

بىر نەرسىنى تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى بىلەن ئۆگەنمەكچى بولساق، تۈرلۈك ۋاسىتىلەرگە مۇراجىئەت قىلىمىز. بۇ ۋاسىتىلەر-

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

دىن بىرىنى تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ پېئىلى بىلەن ئىستىگەن ۋە ئۈمىد قىلغان نەرسىنى ئويلىشىمىز ياكى ئۆتمۈشتىكى بىر نەرسىنى ئويلىشىمىز ۋە ياكى تەسەۋۋۇرنىڭ (خىيالىنىڭ) ئەسرى بولغان بىر نەرسىنى (يەنى يىال قىلىۋاتقان نەرسىنى) ئىستىشە-مىزدىن ئىبارەتتۇر. يەنە بىر ۋاسىتىمۇ تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى ئۈس-تىگە تۇيغۇلىرىمىز قالدۇرغان قورقۇنچ ياكى سۆيۈنچىلىك تە-سىرلەردۇر. بۇ ھال نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ پېئىلى بىلەن ھاسىل بولىدۇ. مانا بۇ شەيئىلەر روھىي (نەپسانى) قۇۋۋەت دېيىلىدۇ.

21. بۇ قۇۋۋەتلەر ۋە بۆلەكلەرنىڭ قانداقسىگە يەككە بىر روھ ئىكەنلىكى توغرىسىدا

ھاياتلىق قۇۋۋىتىنىڭ رەئىسىنى (باشقۇرغۇچى قۇۋۋەتنى) سېزىش قۇۋۋىتى رەئىسنىڭ ماددىسى ئورنىدىندۇر. سەزگۈ قۇۋ-ۋىتىمۇ ھاياتلىق قۇۋۋىتىنىڭ ئىچىدە سۈرەت (شەكىل) رولىنى ئوينايدۇ. تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ رەئىسىمۇ نۇتۇق قۇۋۋىتى رە-ئىسنىڭ ئورنىدىدۇر. نۇتۇق قۇۋۋىتىمۇ تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى ئى-چىدە سۈرەت (شەكىل) رولىنى ئوينايدۇ. ئەمما باشقا قۇۋۋەت-لەرگە ماددا بولالمايدۇ. ئۇ پەقەت ئۆزىدىن ئىلگىرى كەلگەن سۈرەتلەرنىڭ سۈرىتىدۇر. مەيىل قۇۋۋىتىنىڭ سەزگۈ، تەسەۋ-ۋۇر (خىيال) ۋە نۇتۇق مۇۋەپپەقىيەتلىرىنىڭ رەئىسلىرىگە تەۋە بولۇ-شى ئوتتىكى ئىسسىقلىقنىڭ، ئوتنى جەۋھەرلەندۈرگەن شەيئىگە تەۋە بولۇشىغا ئوخشايدۇ.

يۈرەك بەدىنىمىزنىڭ ھاكىم ئەزاسىدۇر. ئۇنىڭغا رىياسەت-چىلىك قىلىدىغان باشقا ئورگان يوقتۇر. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭە كېلۈركى، ئۇ ئىككىنچى دەرىجىدىكى ھاكىم ئورگانىدۇر ھەم باشقا ئەزالارغا پەقەت يۈرەكنىڭ باشقۇرۇش ئاستىدا باشچىلىق قىلىدۇ. مېڭە يۈرەككە خىزمەت قىلىدۇ. باشقا ئەزالار ئۇنىڭغا

ئۆز تەبىئەتلىرى بويىچە يۈرەكنىڭ مەقسەتلىرىگە ئاساسەن خىزمەت قىلىدۇ. بۇ جەھەتتە مېڭە بىر قوناق (مېھمانخانا) ئىش باشقۇرغۇچىسىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئىش باشقۇرغۇچى قوناق ئىگىسىگە خىزمەت قىلىدۇ. قوناقنىڭ خىزمەتچىلىرى بولسا، بۇ ئىش باشقۇرغۇچىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولغان ھالدا، قوناق ئىگىسىنىڭ مەقسەتلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن مېڭە يۈرەككە ھاۋالە ئېتىش بىلەن بىرگە، ئۇنىڭ تەسىرىدە بولغان ئۆزگىرىشلەر، يۈرەكنىڭ ئەمرى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئەمەس. تۈر. ئۇ پەقەت يۈرەكنىڭ يۈكسەك ئەمىرلىرىگە خىزمەت قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئىسسىقلىقنىڭ (ھارارەتنىڭ) مەنبەسى بولغان يۈرەكنىڭ تومۇرلار ۋاسىتىسى بىلەن ھەرقايسى ئەزالارغا يەتكۈزگەن ھارارىتىنى مېڭە ئۆلچەملىك تەرتىپكە سالىدۇ. چۈنكى مېڭىنىڭ باشقا پۈتۈن ئەزالار بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولغان ئەڭ مۇھىم خىزمىتى نېرۋىلار بىلەن مۇناسىۋەتلىكتۇر. نېرۋىلار ئىككى ئايرىم تۈرگە بۆلۈنىدۇ. بىر تۈردىكى نېرۋىلار يۈرەكتە بولىدىغان ھاكىم سەزگۈ قۇۋۋىتىگە تەۋە بولغان ئەزالارغا ۋاسىتە بولۇپ، ئۇ ئەزالادىن ھەر بىرىنىڭ ئۆزىگە خاس سەزگۈنى سېلىشقا ياردەم قىلىدۇ. يەنە بىر تۈردىكى نېرۋىلارمۇ يۈرەكتە بولىدىغان مەيىل قۇۋۋىتىگە خىزمەت قىلىدىغان ئەزالارنىڭ ۋاسىتىسى بولۇپ، بۇ ئەزالارنىڭ ئىرادىي ھەرىكەتلىرىنى قوغدايدۇ. مېڭە مانا شۇ رەۋىشتە سەزگۈ نېرۋىلىرىنىڭ قۇۋۋەتلىرىنى ھىمايە قىلىش بىلەن يۈرەككە پەقەت مۇشۇ تەرتىپتە سەزگۈ جەھەتتىكى خاسلىقىنى ساقلايدۇ. مېڭە ئىرادىي ھەرىكەت نېرۋىلىرىنىڭ قۇۋۋەتلىرىنىمۇ ساقلاش بىلەن يۈرەككە خىزمەت قىلىدۇ. ھەرىكەت ئەزالىرى پەقەت مۇشۇ بويىچە يۈرىكىمىزدە ئورۇن تۇتقان مەيىل قۇۋۋىتىگە خىزمەت قىلىدۇ.

بۇ نېرۋىلارنىڭ كۆپىنىڭ ئۆسىدىغان ئېتىزلىقى مېڭە بولۇپ، ئۇلارنى قوغدايدىغان قۇۋۋەتلەر ئۆزى مېڭىدىن قۇۋۋەت

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئالدىدۇ. بەزى نېرۋىلارنىڭ ئۆسىدىغان ئېتىزلىقى، ئومۇرتقا يىدىلىمىكى بولۇپ، ئۆستۈنكى ئۇچىدىن مېڭىگە تۇتاشقان بولىدۇ. بۇ نېرۋىلارنى مېڭە ئومۇرتقا يىلىمىكى ئارقىلىق تويۇندۇرىدۇ (باقىدۇ).

شۇڭلاشقا، ئەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ خىيال قىلىشى ئۈچۈن يۈرەك ھەرىكىتى مۇئەييەن بىر نىسبەتتە بولۇشى لازىم. ئۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ تەپەككۇر قىلىشى ئۈچۈنمۇ بۇ ھەرىكەتنىڭ ھەر قانداق بىر پېئىلغا ئازار بېرەلمەيدىغان ماھىيەتتە بولۇشى لازىم. دۇر. بىر نەرسىنى خاتىرىگە ئېلىپ ساقلاشمۇ مۇشۇ رەۋىشتە بولىدۇ. دېمەك، مېڭىنىڭ يۈرەككە خىزمىتى - ياخشى خىيال قىلالايدىغان، چوڭقۇر چۈشىنىپ ئىچكىرىلىيەلەيدىغان، ياخشى ئەسكە ئېلىپ خاتىرە ساقلىيالايدىغان سۈرەتتە - ھارارىتىنى تەرتىپكە سېلىش ۋە رىتىمغا چۈشۈرۈش بىلەن مۇمكىن بولىدۇ. مېڭە بىر قىسمى بىلەن ئوي - خىيالنى تەرتىپكە سالىدۇ. ئىككىنچى بىر قىسمى بىلەن تەپەككۇرنى، ئۈچىنچى بىر بۆلىمىكى بىلەن ئەسكە ئېلىش ۋە خاتىرىلەشنى تەرتىپكە سالىدۇ. چۈنكى يۈرەك باشقا تاشقى ھارارىتىنىڭ مەنبەسى بولۇش بىلەن ئەزالارغا ھارارىت تارقىتىش ئۈچۈن ئۆز ھارارىتىنىڭ زىيادە دەرىجىدە مول بولمىقى لازىمدۇر. [بىر تەرەپكە ئاساسلانغاندىمۇ] يۈرەكنىڭ كەم ياكى مول بېرىش خەۋپى ئالدىدا، يەنى يۈرەكنىڭ مەنپەئەتسىز يولىدا - [مېڭە بىلەن يۈرەك ئوتتۇرىسىدا] مۇشۇنداق بىر ماسلىشىش (ئۇيغۇنلۇق) تۈزۈلگەندۇر. ئۇنىڭ ئەزالارغا يەتكۈزگەن ھارارىتىنىڭ ۋە ئۆز ھەرىكەتلىرىنىڭ ياخشى ئېلىپ بېرىلىشى ئۈچۈن، ئۆز ھارارىتىنىڭ تېخىمۇ ياخشى تەرتىپكە چۈشكەن بولۇشى كېرەك. بۇ سەۋەبتىن مېڭە ئۆز تەبىئىتى بىلەن سوغۇق ۋە نەم بولىدۇ. ئۇنىڭ باشقا ئەزالارغا نىسبەتەن سوغۇق بولىدىغانلىقى قول تەگكەن ھامان مەلۇم بولىدۇ. ئۇنىڭدا يۈرەكنىڭ ھارارىتىنى بەلگىلىك بىر نىسبەتتە رەتكە سالىدىغان روھىي قۇۋۋەت.

ۋەت باردۇر.

سەزگۈ ۋە ھەرىكەت نېرۋىلىرى تەبىئەتلىرىگە ئاساسەن ئۆت-كۈنچىدۇر. ناھايىتىمۇ تېز غايىب بولىدىغان بولغانلىقتىن، يېڭى ھالىتىدە قېلىشى ۋە ئۆزىراپ - قىسقىراشقا ماس ھالدا يۇمشاقلىققا بولۇشى كېرەك. شۇنىڭ بىلەن بىللە سەزگۈ نېرۋىلىرىنىڭ ھېچقانداق قاراڭغۇلۇققا چىداشلىقى بولمىغان تاشقى روھقا ئېھتىياجلىرى باردۇر. مېڭىنىڭ ھەرقايسى قىسىملىرىغا نەسر كۆرسىتىدىغان تاشقى روھمۇ مۇشۇنداق تۇر.

يۈرەك زىيادە دەرىجىدە ئىسسىق ۋە ئاتەشنى بولغانلىقى ئۈچۈن جانلىق ۋە بىر سۈرەتتە مۇھاپىزەت قىلماقچى بولغان نېرۋىلارنىڭ ئۆسۈش مەركەزلىرىنى تېز قۇرۇپ پايدىسىز بولۇپ قالمىسۇن دەپ، ئۆز ئىچىدە (يەنى يۈرەكتە) قىلىمىغان. بۇ نېرۋىلارنىڭ پائالىيەت تەرزى ئۆزلىرىنىڭ ئۆسۈش مەركەزلىرىنى مېڭە ۋە ئومۇرتقىغا يۆتكەشتىن ئىبارەت بولىدۇ. چۈنكى بۇ ئىككى مەركەز بەك نەم بولۇپ، ھەربىرىدىن چىققان سالقىنلىق نېرۋىلارنىڭ يۇمشاقلىقىنى قوغداشقا ۋە روھىي قۇۋۋەتلىرىنى ياشارتقۇزۇشقا كۇپايدۇر.

نېرۋىلارنىڭ بىر قىسمى تويۇنغان نەملىكنىڭ سۇيۇق ھەم يېقىملىق بولۇشى، قىيامغا ئايلانغان بولۇشىنى ئىزدەيدۇ. بەزىلىرى بولسا، بۇ نەملىكنىڭ ئازغىنە قىيام بولۇشىنى ئىزدەيدۇ. بۇلاردىن يېقىملىق بىر سۇيۇقلۇققا موھتاج بولغانلارنىڭ ئۆسۈش (كۆكلەش) مەركەزلىرى مېڭىدە بولىدۇ. ھالبۇكى، نەملىكنىڭ قىسمەن قىيام بولۇشىنى ئىستىگەنلىرىنىڭ كۆكلەش مەركەزلىرى ئومۇرتقا ئىلكىدە بولىدۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدىن ناھايىتىمۇ ئاز نىسبەتتە نەملىككە موھتاج بولغانلارنىڭ كۆكلەش مەركەزلىرى ئۈگىلەر ۋە ئومۇرتقا سۆڭىكىنىڭ ئاستىدۇر.

مېڭىدىن كېيىن جىگەر، ئاندىن تال، ئاندىن كېيىن نەسىل قالدۇرۇش ئەزالىرى كېلىدۇ. بىر ئەزاغا جايلاشقان ھەر قانداق

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بىر قۇۋۋەتنىڭ فىزىئولوگىيىلىك ۋەزىپىسى ئۇ ئەزادىن بىر ماددىنىڭ ئايرىلىپ چىقىپ باشقا بىر ئەزاغا كېتىشىنى ئورۇنلاشتىن ئىبارەتتۇر. شۇ سەۋەبتىن بۇ ئىككىنچى ئەزانىڭ باشقا ئەزاغا باغلانغان بولۇشى لازىمدۇر. بۇنىڭمۇ يا نېرۋىلارنىڭ مېڭىگە ۋە ئومۇرتقا ئىلىكىگە باغلانغان شەكىلدە باغلىنىشى ياكى شۇ ئەزادىن باشقىسىغا ئۆتكەن ماددىنىڭ ئېقىشىغا قۇلاي بىر يول بىلەن باغلانغان بولۇشى لازىمدۇر. ئۇ قۇۋۋەت مەزكۇر ئەزانىڭ يا خىزمەتچىلىرىدىن بولىدۇ ياكى ئېغىز، ئۆپكە، بۆرەك، جىگەر، ئال ۋە باشقىلارغا ئوخشاش ھاكىم قۇۋۋەتلەردىن بولىدۇ. بۇ قۇۋۋەت ئىككىنچى ئەزادا نەپسانى (روھىي) بىر تەسىر ئىجرا ئېتىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلغاچقا، بۇ ئىككى ئەزا ئوتتۇرىسىدا، يۈرەك بىلەن مېڭە ئارىسىدىكى يولغا ئوخشاش بىر يولدىن پايدىلىنىشى كېرەك بولىدۇ.

تەناسۇل (نەسل قالدۇرۇش) قۇۋۋىتىمۇ ئىككىگە بۆلۈندى. بۇلارنىڭ بىرى ھاكىم (باشقۇرغۇچى) قۇۋۋەتتۇر. يەنە بىرى خىزمەتچى قۇۋۋەتتۇر. ھاكىم قۇۋۋەت يۈرەكتە بولىدۇ. خىزمەتچى قۇۋۋەت بولسا، جىنسىي ئەزالاردا بولىدۇ. جىنسىي قۇۋۋەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئەرلىك بەزىلىرىدىن بىرى جانلىقنى بارلىققا كەلتۈرىدىغان ماددىنى ھازىرلايدۇ. باشقىسى بولسا جانلىققا ئۆز تۈرىگە خاس بولغان سۈرىتىنى (شەكلىنى) بېرىدىغان ماددىنى ئايرىپ چىقىرىدۇ. ماددىنى ھازىرلىغان قۇۋۋەت [ئەرلىك بېزىنىڭ] ئەركەك قۇۋۋىتىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن چىشى چىشلىق ماددىسىنى ھازىرلىشى ئېتىبارى بىلەن چىشىدۇر. ئەركەكمۇ ئۇ ماددىغا ئۆز تۈرىنىڭ سۈرىتىنى ۋە قۇۋۋىتىنى بېرىشى ئېتىبارى بىلەن ئەركەكتۇر.

جانلىقنىڭ ماددىسىنى بېرىش بىلەن يۈرەكنىڭ بۇيرۇقلىرىغا خىزمەت قىلغان ئەزا بالىياتقۇدۇر. ئىنسان ۋە ھايۋاننىڭ سۈردىنىنى بېرىش بىلەن يۈرەكنىڭ بۇيرۇقلىرىغا خىزمەت قىلغان ئەزا

مەنبىي چىقىرىدىغان ئەزادۇر.

مەنبىي ئايالنىڭ بالىياتقۇسىغا بېرىپ، ئۇ يەردە ئىنساننىڭ سۈرىتىنى پەيدا قىلىشى ئۈچۈن، بالىياتقۇدا ھازىرلانغان قاننى تېپىپ ھەرىكەتكە كەلتۈرۈش بىلەن ئىنسان ئەزالىرىنىڭ ھەربىرىنى، ئەزالارنىڭ سۈرەتلىرىنى ۋە ئىنساننىڭ پۈتۈن سۈرىتىنى پەيدا قىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن بالىياتقۇدا ھازىرلانغان قان ئىنساننىڭ ماددىسىنى تەشكىل قىلىدۇ. مەنبىي بولسا ماددىنى، ئىنساننىڭ سۈرىتىنى پەيدا قىلغانغا قەدەر ۋە سەۋەبىگە سالىدۇ. مەنبىي-نىڭ بالىياتقۇدا ھازىرلانغان قان بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى سۈتتىن ئېچىتىدىغان ئېچىتقۇلارنىڭ [سۈت بىلەن] بولغان مۇناسىۋەتلىرىگە ئوخشاشتۇر. سۈتتىن ئېچىتقان نەرسىلەر، ئېچىغان سۈتنىڭ نەبىر پارچىسى، نەبىر ماددىسى بولمىغىنىغا ئوخشاش، مەنبىيۇ بالىياتقۇدا بارلىققا كەلگەن نەرسىنىڭ نەبىر پارچىسى، نەبىر ماددىسى بولمايدۇ. تۆرەلىمنىڭ مەنبىدىن شەكىللىنىشى قېتىق-نىڭ ئېچىتقۇدىن شەكىللەنگىنىگە ئوخشايدۇ. بالىياتقۇدىكى قاندىن شەكىللىنىشى بولسا سېغىلغان سۈتتىن قېتىقنىڭ شەكىللەنگىنىگە ھەم مىستىن ئېۋرىقنىڭ ياسالغىنىغا ئوخشايدۇ.

ئىنساندا مەنبىي پەيدا قىلىدىغان ئەزا مەنبىي ئۆز ئىچىگە ئالغان مەزى بەزلىرىدۇر. بۇلار (ئۆت يېرى قىللىرىنىڭ) ئاس-تىدىكى تومۇرلاردۇر. مەنبىي بۇ تومۇرلارغا قىسمەن ئەرلىك بەزىلەر يەتكۈزىدۇ. بۇ تومۇرلار جىنسىي ئەزا يوللىرىغا ئېچىلىدۇ. مەنبىي بۇ يوللاردىن ئېقىپ بالىياتقۇغا قۇيۇلىدۇ ۋە بالىياتقۇدىكى قانغا بىر قوۋۋەت پرىنسىپى بېرىدۇ. بۇنىڭ بىلەن قان ۋۇجۇدىنىڭ ئەزالىرىنى بارلىققا كەلتۈرۈپ، ھەربىر ئەزانىڭ خاس سۈرىتىنى ۋە پۈتۈن ۋۇجۇدىنىڭ سۈرىتىنى بەرگەنگە قەدەر شەكىلدىن شەكىلگە ئۆتىدۇ.

مەنبىي ئەر كەكلىك قورالىدۇر. قوراللار ئومۇمىيلىق جەھەتتىن بىر - بىرلىرىگە قوشۇلغان ياكى بىر - بىرلىرىدىن ئايرىم

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بولغان بولىدۇ. مىسال قىلىپ دوختۇرنى ئالايلى، دوختۇرنىڭ قولى، ئوپىراتسىيە پىچىقى ۋە دورىسى بىر داۋالاش قورالىدۇر. دورا دوختۇرنىڭ [شەخسەن] نەق بىر قورالىدۇر. دوختۇر-نىڭ ئۇ قورال بىلەن تېگىشى، دورىنى تەرتىپ بىلەن تەييارلىشى - يەنى بىمارنىڭ جىسمىدا سالامەتلىككە قارىتا بىر بۇرۇلۇش بولغان ھالەتكە كەلگەن مۇددەتكىچە كۈچكە ئىگىدۇر. لېكىن دورىدا بۇ قۇۋۋەت بار بولۇپ، كېسەلگە بېرىلگەندىن كېيىن، دوختۇر غايىب بولسا ياكى ۋاپات قىلىسمۇ، كېسەل ياخشىلىنىشقا قاراپ كېتىۋېرىدۇ. مەنىمۇ مانا شۇنىڭغا ئوخشاش بىر ھالەتتىدۇر. ئوپىراتسىيە پىچىقى دوختۇرنىڭ قولىدا بولىد-غىچە ئىشقا كىرەلمەيدۇ. قول دوختۇرنىڭ ئۆزىگە ئوپىراتسىيە پىچىقىدىنمۇ يېقىنراق بىر سۈرەتتە باغلىنىشلىقتۇر. ھالبۇكى دورا دوختۇرنىڭ ئۆزىدىن ئايرىم بولسىمۇ، ئۆزى ئىگە بولغان قۇۋۋەت بويىچە تەسىرىنى كۆرسىتىۋېرىدۇ.

مەنىي بەزىلىرى ۋە ئەزىلىك بەزىلىرى جىسمىغا تۇتاش بولغان نەسىل قالدۇرۇش ۋاسىتىلىرىدۇر. مەنىي قوراللىرىنى ئورۇنلايدىغا تومۇرلارنىڭ يۈرەكتىكى ھاكىم قۇۋۋەتكە بولغان نىسبەتلىرى، قولنىڭ دوختۇرغا بولغان نىسبىتىنىڭ ئورنىدىدۇر. دوختۇر ئۇ قول بىلەن بىمارنى ياخشى ئەسلىگە كەلتۈرىدىغان دورىنى ھازىرلاپ بېرىدۇ. يۈرەكنىڭ ئىشلەتكەن بۇ تومۇرلىرىمۇ شۇنداق بىر قورالدىركى، مەنىگە بەرگەن قۇۋۋەت بىلەن بالىياتقۇدا ھازىرلانغان قاننى ھەرىكەت كەلتۈرۈپ، جانلىقلارنىڭ سۈرىتىنى پەيدا قىلىدۇ. قان ئۆزىنى سۈرەتكە ئايلاندۇرغان ھەرىكەت قۇۋۋىتىنى مەنىدىن ئالغاندا، ئۇنى ئالدى بىلەن يۈرەك ئالىدۇ ۋە يۈرەكنىڭ شەكىللىنىشى بىلەن باشقا ئەزالار پەيدا بولۇشقا باشلايدۇ. بۇلارنىڭ [جىنسىيەت نۇقتىسىدىن] شەكىللىنىشى يۈرەكتە بولىدىغان قۇۋۋەتلەرگە ئۇيغۇن بولىدۇ. ئەگەر يۈرەكتىكى ھاياتلىق قۇۋۋىتى بىلەن ماددىنى ھازىرلىغان قۇۋۋەت بىر يەردە

ئۇچراشسا مەيدانغا كەلگەن ئەزالاردا چىشلىق ئۈستۈن بولىدۇ. ئۇنداق بولماي، ھاياتلىق قۇۋۋىتى سۈرەتنى بارلىققا كەلتۈرىدۇ. خان قۇۋۋەت بىلەن بىر يەردە ئۇچراشسا، مەيدانغا كەلگەن ئەزالاردا ئەركەكلىك ئۈستۈن بولىدۇ. مانا شۇنداق بىرىنچى خىل [ئارىلاشما] دىن چىشلىق (ئاياللىق) ئەزالىرى، ئىككىنچى ئارىلاشمىدىن ئەركەكلىك ئەزالىرى پەيدا بولىدۇ. بۇلارنىڭ كەينىدىن نەپسانى (روھىي) قۇۋۋەتلەر كېلىدۇكى، ئايال ۋە ئەركەكلەردە ئەينەن سۈرەتتە پەيدا بولىدۇ.

ئىنسان تۈركۈمىدىن ئەركەكلىك ۋە چىشلىق ئايرىمىسى شەخسلەردە بولىدۇ. لېكىن ئۆسۈملۈكلەردە، بۇلار ئەينى بىرىدە توپلانغان بولىدۇ. ئۇرۇقتىن بارلىققا كەلگەن پۈتۈن ئۆسۈملۈكلەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق تۈر. ئۆسۈملۈك، ماددىنىڭ نەق ئۆزى بولغان ئۇرۇقنى بەرگىنىگە ئوخشاش، ماددىنى سۈرەتكە كىرگۈزىدىغان ھەرىكەتتىمۇ بېرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇرۇقتا ھەم سۈرەتنى قوبۇل قىلىش ئىقتىدارى، ھەم سۈرەتنى بارلىققا كەلتۈرۈش ئىقتىدارى باردۇر. ئۇرۇققا سۈرەتنى قوبۇل قىلىش ئىقتىدارىنى بەرگەن قۇۋۋەت چىشلىق قۇۋۋەتتۇر. بۇنىڭغا قارشى ھالدا ئۇنىڭغا سۈرەتكە توغرا كىرىش ئىقتىدارىنى بەرگەن قۇۋۋەت چىشلىق قۇۋۋەتتۇر. بۇنىڭغا قارشى ھالدا ئۇنىڭغا سۈرەتكە توغرا كىرىش ئىقتىدارىنى بەرگەن قۇۋۋەت ئەركەكلىك قۇۋۋەتتۇر. ھايۋانلار ئارىسىدىمۇ بۇنىڭغا ئوخشاش ھاللار ئۇچرايدۇ. بۇنىڭدىن باشقا، ھايۋانلار ئارىسىدا چىشلىق قۇۋۋىتى تولۇق بولغان، لېكىن بۇ قۇۋۋەت بىلەن بىللە بولىدىغان - ئەركەكلىك قۇۋۋىتى كەم بولغانلىرىمۇ باردۇر. بۇ كەم ئەركەكلىك قۇۋۋىتى مۇئەييەن بىر مىقدار ئاستىدا تەسىرىنى كۆرسىتىپ يوقالغىنى ئۈچۈن، تاشقى ياردەمچىگە موھتاج بولىدۇ. تۇخۇمنى شامالغا سۈرۈۋەتكەن ھايۋانلار بىلەن تۇخۇملىرىنى مۇئەييەن يەرلەرگە تاشلىۋەتكەن بېلىقلار مۇشۇ جۈملىدىندۇر. بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

كەلگەن ئەركەكلىرى تۇخۇملارغا بىر سۇيۇقلۇق ئېقىتىدۇ. سۇ-يۇقلۇق تەگكەن تۇخۇملار جانلىنىدۇ، تەگمىگەن تۇخۇملار بۇزۇلىدۇ.

ئىنسان ئۇنداق ئەمەستۇر. بۇ ئىككى قۇۋۋەتنىڭ ھەربىرى ئايرىم شەخسلەردە بولىدۇ. ئىنسانلاردا ھەربىر قۇۋۋەتنىڭ ئۆزىگە خاس ئورگانلىرى بار. تەناسۇل (جىنسىي) ئەزالارنىڭ سىرتىدە-كى باشقا ئەزالاردا [ئەركەك، ئايال] ئوخشاشتۇر. ئۇلارنىڭ باشقا روھىي قۇۋۋەتلىرىمۇ ئورتاق تۇر (ئوخشاشتۇر). پەقەت ئورتاق بولغان ئەزالار ئەركەكلەردە قىزىقراق (ئىسسىقراق) بولىدۇ. ھەرىكەت ۋە ئىشلەش ئەزالىرى ئەركەكلەردە بەكرەك قۇۋۋەتلىك بولىدۇ. لېكىن غەزەپ، شىددەت قاتارلىق قۇۋۋەت ئىپادىلىگەن روھىي خۇسۇسىيەتلەر ئاياللاردا يوشۇرۇن (تۇتۇق)، ئەركەكلەردە بولسا ناھايىتى گەۋدىلىكتۇر. بۇنىڭغا قارشى ھالدا [باشقىلارغا] ئىچ ئاغرىتىش، ئېچىنىش قاتارلىق ئاجىزلىق ئىپادىلىگەن خۇسۇسىيەتلەر ئاياللاردا ناھايىتى گەۋدىلىك، ئەركەكلەردە بولسا ناھايىتىمۇ تۇتۇقتۇر (سۇستۇر). شۇ سەۋەبتىن بۇ جەھەتلەردە ئاياللارغا ئوخشىغان ئەركەكلەر ۋە ئەركەكلەرگە ئوخشىغان ئاياللار يوق ئەمەستۇر. بىز پەقەت ئەركەكلەرنى ئاياللاردىن ئايرىپ تۇرغان خۇسۇسىيەتلىرىنى كۆرسەتمەكچىمىز.

سەزگۈ (تەسەۋۋۇر) نۇتۇق قۇۋۋەتلىرىدە ئىككى تەرەپ ئارىسىدا پەرق يوقتۇر. ھەر ئىككىسىدە سىرتتىن سەزگۈ ئەزالىرىدا قالغان تەسىرلەر ئىككىنچى بىر نەرسىنى سېزىش قۇۋۋەتلىرى ۋاسىتىسى بىلەن ھاكىم (باشقۇرغۇچى) سەزگۈ قۇۋۋىتىدە توپلىنىدۇ. بەش سەزگۈ بىلەن سەزگەن تۇيغۇلىرىمىزدىن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىدە بىر تۈركۈم خىيال قىلىنغان رەسىملەر (يەنى سەزگۈ-نىڭ قالدۇرغان تەسىرلىرى) بارلىققا كېلىدۇ. بۇ رەسىملەر - سەزگۈلەر بىلەن پۈتۈن ئالاقىنى ئۈزگەن ھالدا - خىيالدا ساقلىنىپ تۇرىدۇ ۋە تەسەۋۋۇر (خىيال) نىڭ ھۆكۈملىرىگە بويسۇنىدۇ.

دۇ. تەسەۋۋۇر (خيال) ئۇلارنى بەزىدە بىر - بىرىدىن ئايرىپ، بەزىدە بىر - بىرىگە قېتىپ، ئۇلاردىن چەكسىز تەركىبلەر چىقىدۇ. بىر دۇكى، بۇلارنىڭ بىر قىسمى ئالدامچى، بىر قىسمى ھەقىقىي بولىدۇ.

22. نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ قانداق ۋە قەيەردىن چۈشىدىغانلىقى توغرىسىدا

ئەمدى نۇتۇقتا ھەرخىل ماقۇللارنىڭ (ئۇيغۇنلۇقلارنىڭ) تەسىر قالدۇرۇشى مەسىلىسى قالدى. نۇتۇقتا (سۆزلەش قابىلىتىدە) تەسىر (ئىز) قالدۇرغان ماقۇللارنىڭ (ئۇيغۇنلۇقلارنىڭ) بىر قىسمى جەۋھەرلەردىكى ئەمەلىي ئەقىلدىن ئىبارەت بولغان ماقۇللاردۇر. يەنە بىر قىسمى ئەمەلىي ماقۇللاردىن ئىبارەت بولۇپ، ماددىدىن تامامەن ئازاد بولغاندۇر. بىر قىسمى جەۋھەرلىرى ئېتىبارى بىلەن ئەمەلىي بولمىغان ماقۇللاردۇركى، بۇلاش - تالاش، ئۆسۈملۈك، جىسىم، جىسىمنىڭ مەزمۇنى، ماددا ۋە ماددىغا ئوخشاش نەرسىلەر بىلەن باغلىنىشلىق بولغان نەرسىلەردۇر. بۇ [ئۈچىنچى تۈر] نە ئەمەلىي ئەقىل، نە ئەمەلىي ماقۇللار قاتارىدا ئەمەستۇر.

ئىنساندا تەبىئىي بىلەن ھاسىل بولغان ئىنسانىي ئەقىل بولسا، ماقۇللارنىڭ قالدۇرغان تەسىرلىرى (ئىزناللىرىنى) قوبۇل قىلىشقا تەييار بولغان ماددىي بىر شەكىل بولۇپ ھەم ئەمەلىي ئەقىلدۇر، ھەم ماددىي ئەقىلدۇر، ئۇ ئەينى زاماندا ئىمكانىي (بىلقۇۋۋە) ماقۇللاردۇر. لېكىن بىر ماددىنىڭ ئىچىدىكى نەرسىلەر ياكى ماددىنىڭ ئۆزى ۋە ياكى ماددا بىلەن ئالاقىدار بولغان ھەرقانداق نەرسە نە ئەمەلىي (بىل پېئىل) ئەقىل، نە ئىمكانىي ئەقىل ئەمەستۇر. ئۇ پەقەت ئىمكانىي ماقۇلدۇر (ئۇيغۇنلۇقتۇر). ئەمەلىي ماقۇل بولالغىنىمۇ مۇمكىن، پەقەت جەۋھەر.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

رىنىڭ يېتەرسىزلىكى سەۋەبىدىن ئۆزلۈكىدىن ئەمەلىي ماقۇل (ئۇيغۇنلۇق) بولالمايدۇ. بۇ يېتەرسىزلىك تۈپەيلىدىن نۇتۇق قۇۋۋىتىمۇ، ھەتتا خۇيىمىزنىڭ بېرىدىغانلىرىمۇ ئۆزلۈكىدىن ئەمەلىي ئەقىل بولالمايدۇ. بۇلارنىڭ ئەمەلىي ئەقىل بولۇشى ئۈچۈن ئۇلارنى قۇۋۋەتتى (كۈچتىن) ھەرىكەتكە كۆچۈرىدىغان باشقا بىر شەيئىگە موھتاج بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئەمەلىي ئەقىل بولۇشى ئۈچۈن ئىچىدە ماقۇللارنىڭ (ئۇيغۇنلۇقلارنىڭ) ھاسىل بولۇشى لازىمدۇر. ئىمكانى ماقۇل (بىلقۇۋۋە ماقۇل) بولغان نەرسىلەرنىڭ ئەمەلىي ماقۇل (ئۇيغۇنلۇق) بولۇشلىرى ئۈچۈن ئەمەلىي ئەقىل تەرىپىدىن بىلىنىشى لازىم. ئۇلارنى قۇۋۋەتتىن ھەرىكەتكە چىقىرىدىغان ۋاسىتە شۇنداق بىر زاتتۇركى، جەۋھىرى ھەرقانداق ئەمەلىي ئەقىلدىن شەكىللىنىپ، ماددا بىلەن ئەسلا ئالاقىسى يوقتۇر. مانا بۇ ئەقىل ئەمەلىي ئەقىل بولغان ماددىي ئەقىلگە نۇر تۈركۈمىدىن بىر نەرسە بېرىدۇكى، ئۇ قۇياشنىڭ كۆزگە بەرگەن نۇرى ئورنىدىدۇر. ئۇنىڭ ماددىي ئەقىلگە نىسبەتتىن قۇياشنىڭ كۆزگە بولغان نىسبىتىگە ئوخشاشتۇر. چۈنكى كۆرۈش دېگەن نەرسە مۇئەييەن بىر ماددىنىڭ ئىچىدە بولغان شۇنداق بىر قۇۋۋەت ۋە كۆرۈنۈشتۈركى، كۆرۈشتىن ئىلگىرىمۇ ئۇنىڭدا ئەمەلىي بىر تەجرىبە بار ئىدى. رەڭلەرمۇ مۇشۇنداق تۇردى. يەنى ئۇلار تېخى كۆرۈنۈشتىن ئىلگىرى يوشۇرۇن كۆرۈنۈۋاتقاندى. كۆزدىكى كۆرۈش قۇۋۋىتىنىڭ جەۋھىرىدە ئەمەلىي كۆرۈش ئىقتىدارى بولمىغانلىقىغا ئوخشاش، رەڭلەرنىڭ جەۋھەرلىرىدىمۇ ئەمەلىي كۆرۈنۈش ئىقتىدارى يوقتۇر. ئەمەلىيەتتە بولسا، كۆزنى ۋ رەڭلەرنى يورۇتقىنى قۇياش نۇرىدۇر. بۇ سۈرەت بىلەن كۆز پەقەت قۇياشتىن ئالغان نۇر بىلەن ئەمەلىي كۆرۈنىدۇ. رەڭلەرمۇ يەنە مۇشۇ سۈرەتتە، پەقەت ئاشۇ نۇر بىلەن ئەمەلىي كۆرۈنىدۇ. ھالبۇكى، باشتىلا ئۇلار پەقەت يوشۇرۇن كۆرۈنۈۋاتقاندى. ئەمەلىي ئەقىل ماددىي (ھەيۋەتلى) ئەقىلگە مانا مۇشۇ سۈرەتتە پايدى-

لىق بولىدۇ. ئۇنىڭ ھەيۋەتىنى ئەقىل بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى، نۇر بىلەن كۆزنىڭ مۇناسىۋىتىگە ئوخشاشتۇر.

ئەمدى كۆز - كۆرۈش ۋاسىتىسى بولغان نۇر بىلەن - ئۆز نۇرى ۋە نۇرنىڭ مەنبەسى بولغان قۇياشنى قانداق كۆرسە، ھەيۋەتنى (ماددىي) ئەقىل - ئۆزىگە نىسبەتەن قۇياشنىڭ ئورنىدا بولغان شەيئىنى - مۇشۇنداق بىلىدۇ. بۇ شەيئى ۋاسىتىسى بىلەن ھەيۋەتنى (ماددىي) ئەقىل، ئۇ شەيئىنىڭ ياردىمىگە سەۋەب بولغان ئەمەي ئەقىلنى بىلىدۇ. بۇ ياردەم بىلەن يوشۇرۇن ئۇيغۇن - لۇق بولغان نەرسىلەر ئەمەلىي ئەقىل بولىدۇ.

مانا شۇ پەرقلىق ئەقىلنىڭ ھەيۋەتىنى ئەقىلگە بولغان تەسىرى قۇياشنىڭ كۆزگە كۆرسەتكەن تەسىرىگە ئوخشىغانلىقتىن، ئۇنىڭغا پائال ئەقىل (ئاكتىپ ئەقىل) دېيىلىدۇ. ئۇنىڭ بىز يۇقىرىدا بايان قىلغان ئايرىملىقلار (پەرقلەر) ئارىسىدىكى مەۋقەنى - بىرىنچى سەۋەبىنى ھېسابقا ئالمىساق - ئونىنچىدۇر. شۇ سەۋەب - تىن ھەيۋەتنى ئەقىلگە مۇنەئىل ئەقىل (پاسسىپ ئەقىل) دېيىلىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن كۆزگە نىسبەتەن قۇياش ئورنىدا بولغان شەيئى پائال ئەقىل ۋاسىتىسى بىلەن نۇتۇق قۇۋۋىتىدە پەيدا بولغۇچە، تۇيغۇلىرىمىز - خىيالدا ساقلانغان شەكىللەر بىلەن - ئۇيغۇن (ماقۇل) شەيئىلەر سۈرىتىدە ئاشكارا بولىدۇ. بۇ ئۇيغۇن - لۇقلار (ماقۇللار) پۈتۈن ئىنسانلاردا ئورتاق بولغان دەسلەپكى ئۇيغۇنلۇقلاردۇر (ماقۇللاردۇر). پۈتۈن پارچىدىن چوڭدۇر. بىر نەرسىگە باراۋەر (تەڭ) بولغان مىقدارلار بىر - بىرلىرىگىمۇ باراۋەردۇر. . . دېگەنلەر مۇشۇ جۈملىدىندۇر.

ئورتاق بىرىنچى ماقۇللار (ئۇيغۇنلۇقلار) ئۈچ تۈردە بولىدۇ: بىر تۈرى ھەندەسە (گېئومېتىرىيە) نىڭ دەسلەپكى پرىنسىپلىرىدىن ئىبارەتتۇر. يەنە بىر خىلى، ئىنساننىڭ قىلىدىغان گۈزەل ۋە چىركىن ئىشلىرىنى بىلدۈرىدىغان دەسلەپكى پرىنسىپ.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

لاردىن ئىبارەتتۇر. ئۈچىنچى بىر خىلى، پائالىيەتلەر بىلەن ئالاقىدار بولمىغان، بارلىقلارنىڭ ھالىرىنى ئۆگىنىشكە كېرەك بولىدۇ. بۇ تۈر بارلىقلارنىڭ پرىنسىپلىرىنى، بىرىنچى سەۋەبىدىكى، كۆكتىكى دەرىجىلىرىنى، باشقا پرىنسىپلىرى ۋە بۇ پرىنسىپلاردىن تۇغۇلغان نەتىجىلەرنى ئۆگىتىدۇ.

23. ئىرادە بىلەن ئىختىيار ئارىسىدىكى پەرق ۋە بەخت توغرىسىدا

ئىنساندا بۇنىڭغا ئوخشاش ئۇيغۇنلۇقلار پەيدا بولۇشتىن ئىلا. گىرى، ئۇنىڭدىن تەبىئىتى بىلەن ئويلاش، چۈشىنىش، خاتىرىلەش، ئايرىم مەنە چىقىرىش ئارزۇسى ھەم چۈشەنگەن، ئارزۇ قىلغان ۋە مەنە چىقارغان شەيئىلەرگە قارىتا مەيىل ياكى نەپرەت پەيدا بولىدۇ. ئىرادە بولسا ئىنساننىڭ پۈتۈن ئىدراك قىلغان شەيئىلەرگە بولغان مايىللىقىدۇر. بۇ مەيىل، سەزگۈ ۋە خىيال ۋاسىتىسى بىلەن بولسا ئىرادە دېگەن ئومۇمىي نام بىلەن ئاتىلىدۇ. لېكىن ئويلاش ۋە چۈشىنىش يولى بىلەن بولسا، ئۇنىڭغا ئومۇمىي ئىختىيار دېيىلىدۇكى، بۇ ھال يالغۇز ئىنسانلارغىلا خاستۇر.

ھالبۇكى، تۇيغۇ ۋە خىيال ۋاسىتىسى بىلەن بارلىققا كەلگەن مايىللىق باشقا ھايۋانلاردىمۇ بولىدۇ. ئىنساندا دەسلەپكى ئۇيغۇنلۇقلارنىڭ (ماقۇللارنىڭ) پەيدا بولۇشى ئۇنىڭدا دەسلەپكى مۇكەممەللىشىش ئارزۇسىنى ئىپادىلەيدۇ. ئىنسان بۇ ئۇيغۇنلۇقلارنى ئاخىرقى مۇكەممەللىك باسقۇچىغا يېتىش ئۈچۈن قوللىنىدۇكى، بۇ باسقۇچ بەخت دېيىلىدۇ.

بەخت — ئىنسان روھىنىڭ ۋۇجۇدىدا ماددىغا ئېھتىياجلىق بولمىغان بىر تەكاملۇلۇق مەرتىۋىسىگە ئۆلىشىدۇر. بۇمۇ جەسىم بولمىغان شەيئىلەرنىڭ ۋە ماددا بولمىغان جەۋھەرلەرنىڭ

قاتارىغا كىرىشى بىلەن ۋە بۇ ھالەتتە ئەبەدىي قېلىشى بىلەن مۇمكىن بولىدۇ. شۇڭا بەخت دەرىجە جەھەتتە پائال ئەقىلنىڭ ئاستىدىدۇر. روھنىڭ (نەپسنىڭ) بەختكە ئۆلىنىشى ئۈچۈن ئىرادىي ھەرىكەتلەرگە ئېھتىياجى باردۇر. بۇ ھەرىكەتلەرنىڭ بىر قىسمى ئەقلىدۇر. بىر قىسمى جىسمانىدۇر. بۇ شۇ دەرىجىدە. كى بۇ ھەرىكەتلەرنىڭ بولۇشى گۈزەل ھەرىكەتلەردىن بولماس. تىن، چەكلىك ۋە مۇئەييەن بەزى ئۇرۇنۇش ۋە ئادەتلەر بىلەن قولغا كەلتۈرگەن چەكلىك ۋە مۇئەييەن ھەرىكەتلەردۇر. چۈنكى ئىرادىي ھەرىكەتلەر ئارىسىدا بەختكە توسالغۇ بولىدىغان ھەرىكەت. لەرمۇ باردۇر. بەخت ياخشىلىق ئۈچۈن قىلىنغان ياخشىلىقتۇر. ئۇ ھېچبىر ۋاقىت ياخشىلىقتىن باشقا نەرسىلەر ئۈچۈن تەلەپ قىلىنمايدۇ. ئىنساننىڭ بەختتىن ئارتۇقراق ئېرىشىدىغان تېخىمۇ بۈيۈك بىر نەرسىسى بولمايدۇ. بەختكە ئۆلىشىشتا ياردەم قىلىدە. ىغان پېئىللار گۈزەل پېئىللاردۇر. بۇ پېئىللاردىن سادىر بولغان ھەرىكەتلەر ۋە ئادەتلەر ئۇنىڭ پەزىلەتلىرىدۇر.

بەختكە توسالغۇ بولغان پېئىللار يامانلىقلاردۇركى، بۇلار چىركىن (يامان) پېئىللاردۇر. بۇ پېئىللاردىن بارلىققا كەلگەن ھەرىكەتلەر بىلەن ئادەتلەر - چۈشكۈنلۈك، رەزىللىك ۋە خەسەسلىكتۇر. ئىنساندىكى ھاياتلىق قۇۋۋىتى ۋۇجۇدقا خىزمەت قىلىش بىلەن كەمچىلىكسىزدۇر. لېكىن سەزگۈ قۇۋۋەتلىرى ھەم بەدەنگە، ھەم نۇتۇق قۇۋۋىتىگە خىزمەت قىلىش بىلەن كەمچىلىكسىزدۇر. نەتىجىدە، ھەر ئۈچ قۇۋۋەتنىڭ مەقسىتى، بەدەن بىلەن تىك تۇرغان (بار بولغان) - نۇتۇق قۇۋۋىتىگە خىزمەت قىلىش. تۇر.

نۇتۇق قۇۋۋىتىمۇ يا ئەمەلىدۇر، يا نەزەرىيىۋىدۇر. بۇلارنىڭ ئەمەلىيسى نەزەرىيىسىگە خىزمەت قىلىدۇ. نەزەرىيىۋى قۇۋۋەت بولسا ھېچنەرسىگە خىزمەت قىلمايدۇ. ئۇ پەقەت بەختكە

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

يېتىشكە خىزمەت قىلىدۇ.

پۈتۈن بۇ قۇۋۋەتلەر مەيىل قۇۋۋىتىگە باغلىقتۇر. ئىستەك ھەم سەزگۈ قۇۋۋىتىگە، ھەم تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە، ھەم نۇتۇق قۇۋۋىتىگە خىزمەت قىلىدۇ. ئىدراك قىلىش قۇۋۋەتلىرىنىڭ ھەممىسىمۇ ئۆزلىرىنىڭ خىزمەت ۋە ۋەزىپىلىرىن پەقەت مەيىل قۇۋۋىتى ۋاسىتىسى بىلەن ئىپادىلەيدۇ. سېزىلگەن، خىيال قىلىنغان، چۈشىنىلگەن ياكى ئۆگىنىلگەن شەيئىلەرگە قارىتا بىرەر ئارزۇ بىلدۈرمىگۈچە سەزگۈ، خىيال ۋە چۈشىنىش قۇۋۋەتلىرى [ئۆزلۈكىدىن] يېتەرلىك دەرىجىدە پائال (ئاكتىپ) ئەمەستۇر. چۈنكى ئىرادە ئىدراك قىلغان نەرسىنى مەيىل قۇۋۋىتى بىلەن ئىزدەيدۇ.

بەختى نەزەرىيىۋى قۇۋۋەت بىلەن تونۇغاندىن (بىلگەندىن) كېيىن، ئۇنى غايە قىلىپ، ئۇنىڭغا ئۇلاشماق ئۈچۈن تەسەۋۋۇر ۋە سەزگۈ قۇۋۋەتلىرىنىڭ ياردىمى بىلەن نېمە قىلىدىغانلىقىنى چۈشىنىش قۇۋۋىتىدىن سورايسەن، ئاندىن بۇ ھەرىكەتلەرنى مەيىل قۇۋۋىتىنىڭ ۋاسىتىلىرى بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرسەن، ئۇ ۋاقىتتا پۈتۈن پېئىللىرىڭ (ھەرىكەتلىرىڭ) ياخشىلىق ۋە گۈزەللىك بولىدۇ.

خەير بەختى بىلىمىڭ ياكى بىلىپ ئۇنى ئارزۇ قىلىدىغان بىر غايە قىلىمىساڭ ۋە ياكى ئۇنىڭدىن باشقا بىر نەرسىنى غايە (مەقسەت) قىلىپ ئىشقا ئاشۇرۇشقا ئۇرۇنساڭ - تەسەۋۋۇر ۋە تۇيغۇلارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن بۇ ئىككىنچى غايىگە يەتمەك ئۈچۈن لازىم بولغان پېئىللارنى (ھەرىكەتلەرنى) ئەقلىڭدىن سورايدىن كېيىن، ئەمەلگە ئېشىشى ئۈچۈن مەيىل ۋاسىتىلىرىنى ھەرىكەتكە كەلتۈرسەن - ئۇ ۋاقىتتا پېئىللىرىڭ (ھەرىكەتلىرىڭ) گۈزەل بولىدۇ.

24. چۈشلەرنىڭ سەۋەبلىرى ھەققىدە

تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى سەزگۈ ۋە نۇتۇق قۇۋۋەتلىرىنىڭ ئارىسىدا بولغان ئارا قۇۋۋەتتۈر. سەزگۈ قۇۋۋىتىنىڭ ئەزالىرى ئەمەلىي روللىرىنى ئويناپ سەزگۈلەرنى سەزگەندە تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى بۇ ھالدىن تەسىرلىنىپ، ھېس - تۇيغۇلار ئۇنىڭغا يەتكۈزگەن ھېس-لارنى قەيد (يېزىش) ۋە ئوبراز بىلەن ئىگىلەيدۇ. ئەينى ۋاقىتتا نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ خىزمىتىنى كۆرۈپ، مەيىل قۇۋۋىتىنى ھەردە-كەتكە كەلتۈرىدۇ. سەزگۈ، مەيىل ۋە چۈشىنىش قۇۋۋەتلىرى دەسلەپكى مۇكەممەللىكلىرىگە يېتىپ - ئۇيغۇ ۋاقىتدا بولغانغا ئوخشاش، ئارتۇق ۋەزىپىلىرىنى كۆرمەستىن، ئۇنى رەت قىلغانلىرىدا تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى تولۇق ئەركىنلىككە ئېرىشىدۇ - دە، ئارتۇق ھېسلارنىڭ [بىز ئويغاق بولساق] قالغانلىرىنى تازىلاپ، ھېس قىلغانلارنىڭ قەيد ۋە ئوبرازلىرىدىن قۇتۇلىدۇ ھەم نۇتۇق قۇۋۋىتى بىلەن مەيىل قۇۋۋەتلىرىنىڭ خىزمەتلىرىنى تەرك ئېتىپ، ئالدىدا ساقلانغان ھېسلارنى خاتىرىگە ئېلىشقا قايتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن مەشغۇل بولۇپ، بەزىسىنى بىر - بىرىگە قوشىدۇ، بەزىسىنى بىر - بىرىدىن ئايرىيدۇ.

ھېس قىلىنغانلارنىڭ رەسىملىرىنى (ئوبرازلىرىنى) ساقلاش ۋە بۇلارنى بىر - بىرىگە قوشۇپ گۈرۈپپىلارغا ئايرىشتىن باشقا، تەسەۋۋۇرنىڭ (خىيالىنىڭ) ئۈچىنچى بىر رولى ھەم بار. كى، ئۇنىڭغا ئوخشاتما ۋە تەقلىد قىلىدۇ. بۇ ھال پۈتۈن نەپس (روھ) قۇۋۋەتلىرى ئارىسىدا يالغۇز روھقا خاس بولغان بىر ئىمتىياز دۇركى، بۇ تەسەۋۋۇردىكى (خىيالىدىكى) ھېسلارنىڭ تەقلىد تەرىقىسىدىكى ئىپادىسىدىن ئىبارەتتۇر. بۇ شۇنداقكى، ئۆزىدە ساقلانغان مەخسۇسلارنى (ھېس قىلىنغانلىرىنى) مۇناسىدە ۋەتلىك بولغان بەش سەزگۈگە ئوخشىتىدۇ. بەزەن ئۇيغۇنلۇقلار.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

نى (ماقوللارنى) ھاياتلىق قۇۋۋىتىنى، بەزەن مەيىل قۇۋۋىتىنى تەقلىد قىلىدۇ. بەزىدە ئۇلارنىڭ جىسمىمىزنىڭ تەسىرى ئاستىدا قالغان مىزاجىنى تەقلىد قىلىدۇ. جىسمىمىزنىڭ مىزاجى ھۆل بولسا، سۇ ياكى ئۇزۇش قاتارلىق ھۆللۈك بىلەن مۇناسىۋەتلىك ھېسلا رەقەت تەقلىد قىلىدۇ. جىسمىمىزنىڭ مىزاجى قۇرۇق بولسا، قۇرغاقلىق بىلەن ئالاقىدار شەيئىلەرنى تەقلىد قىلىدۇ. خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش سوغۇق ياكى ئىسسىق بولغان جىسمىمىز سوغۇقلۇق ياكى ئىسسىقلىقنى تەقلىد قىلىدۇ. بۇ قۇۋۋەت جىسمىمىزنىڭ كۆرۈنۈشى ۋە سۈرىتىنى ھەم تەقلىد قىلىدۇ. جىسمىمىز مۇئەييەن بىر مىزاجدا (مىجەزە) بولغان ۋاقىتتا، مىزاجىنى شۇ قۇۋۋەتتە تەكشۈرىدۇ. شۇ دەرىجىدىكى، بۇ قۇۋۋەت روھىي بولغانلىقى ئۈچۈن تەكشۈرۈش ئىشى ئۇ قۇۋۋەتنىڭ قابىلىيەت ئاستىدا تەقلىد قىلىدۇ. مۇمكىنچىلىكلىرى ئىشتىراكىدا پەيدا بولىدۇ. ھەرگىزمۇ ماددىي جىسىملارنىڭ شۇ مىزاجلاردىن تەسىر ئېلىشى ۋاسىتىسى بىلەن پەيدا بولمايدۇ. چۈنكى ھۆل بىر جىسىم ئۆز نەملىكىنى باشقا بىر جىسىمغا ئۆتكۈزە، ئۇنى ئۆزىگە ئوخشاش ھۆل قىلىدۇ. ھالبۇكى بۇ [تەقلىدى] قۇۋۋەت نەملىك تەسىرىگە ئۇچراش بىلەنلا ياكى نەملىككە يېقىن كېلىشى بىلەنلا، ھۆل [بىر جىسىمغا ئوخشاش] تەسىرچان بولمايدۇ. ھۆللۈكنى پەقەت نەملىكنى ئىپادىلەيدىغان ھېسلارغا تەقلىد قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئۇ ئۇق قۇۋۋىتىمۇ ھۆللۈككە دۇچ كەلسە، پەقەت ھۆللۈكنى ئىدىراك قىلىش سۈرىتى بىلەن ئۇنىڭ تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. بولمىسا ھۆللۈكنىڭ [دەل] ئۆزىدىن تەسىرگە ئۇچرىمايدۇ. بۇ [تەقلىدچى] قۇۋۋەت بىر شەيئەنىڭ تەسىرى ئاستىدا قالسا، ئۇ شەيئەدىن ئۆز جەۋھەر ۋە ئىستېداتلىرىنىڭ مۇمكىنچىلىكلىرى ئىشتىراكىدا پەقەت مۇشۇ سۈرەتتە تەسىرگە ئۇچرايدۇ. ئەمدى بۇ قۇۋۋەت تەسىرلىنىدىغان ھەرقانداق شەيئەدىن ئىككى خىل يول بىلەن تەسىرلىنىدۇ. بىرىنچىسى، ئۇ شەيئەنىڭ

ئەسلى ھالىتىدىكىدەك ۋە ئۆزىگە يەتكۈزۈلگەن سۈرەتتە قوبۇل قىلىپ تەسىرگە ئۇچراش. شۇڭا ئۇ شەيئىنى ئەسلىدىكى ھالىتىدىكىدەك قوبۇل قىلىسىمۇ، ئۇ شەيئى قارىشىسىدا دۇچ كەلگەن ھېس - تۇيغۇلار بىلەن ئىپادە قىلىپ تەقلىد ئېتىدۇ. ئۇ يالغۇز ماقۇللىرى (ئۇيغۇنلۇقلىرى) بولغىنىدەك قوبۇل قىلمايدۇ. نۆ - تۇق قۇۋۋىتى ھاسىل قىلغان ئۇيغۇنلۇقلىرىنى (ماقۇللارنى) بۇ قۇۋۋەتكە كۆچۈرگەندە، بۇ قۇۋۋەت ئۇ ئۇيغۇنلۇقلارنى (ماقۇللارنى) نۇتۇق قۇۋۋىتىدىكى شەكىل ۋە سۈرىتى بىلەن قوبۇل قىلىپ، ئۇلارنى سېزىلگەن شەيئىلەرگە ئوخشاش يول بىلەن قوبۇل قىلىدۇ.

جىسمىمىز ئۇنىڭغا مىزاجىنى بەرگەن زامان، [تەقلىد قۇۋۋەتتىن] ئالدىدىكى ئوخشاش ھېسلار بىلەن بۇ مىزاجىنى ئۆزلەشتۈرىدۇ. بۇ قۇۋۋەتكە سېزىلگەن [ئاڭلىق] بىر نەرسە يەتكۈزۈلگەن زامان، ئۇنى ياقانداق ھالەتتە بولسا، شۇ ھالەتتە قوبۇل قىلىدۇ ياكى ئۆز تۈرىدىكى باشقا ھېس قىلىنغانلار بىلەن ئىپادىلەيدۇ. [مەزكۇر قۇۋۋەت] مەيىل قۇۋۋىتىنى ماھىيىتىنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى ئىپادىلەشكە نىسبەتەن ئىستېداتلىق. يەنى غەزەپ، شەھ - ۋەت ۋە پۈتۈن پېئىللارغا ئىگە بولغاندا يالغۇز مەيىل قۇۋۋىتىنى تەقلىد قىلىپ، ئۇنىڭ ئەمرى بىلەن ھەرىكەت قىلىشقا تەييار تۇرغان پېئىللارنى تەتبىق قىلىدىغان ئىككىنچى قۇۋۋەتلىرىنىڭ، بەدەن سەگەك مەيىل قۇۋۋىتىنىڭ ئەمىرلىرىنى ئىشقا ئاشۇرۇش - تەك پائالىيەتكە ئۆتكەنلىكىنى كۆرىمىز. بۇ ھالەت ئالدىدا تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ بەزەن بىز بىلەن ئويناشقانلىقىنى ياكى ئۆلۈك رولىنى ئوينىدىغانلىقىنى تەخمىن قىلىمىز. بۇنىڭ بىلەنلا قالماي، جىسمىمىزنىڭ مىزاجى، مەيىل قۇۋۋىتىدە نېرۋا بۇزۇلۇش - تى قوزغاش ماھىيىتىدە بولسا، بۇ بۇزۇلۇشتىن تۇغۇلىدىغان ھەرىكەتلەر مىزاجىنى تەقلىدكە قىستايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن نېرۋىنىڭ بۇزۇلۇشىغا ھاجەت يوقتۇر. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن مەيىل

ئەبۇ ناسىر فازابى ئەسەرلىرىدىن

قۇۋۋىتىگە خىزمەتچى بولغان قۇۋۋەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغان قۇۋ-
ۋەتلەر، ئۇ پېئىلنىڭ ئىجراسىغا (ئەمەلگە ئېشىشىغا) ئەمەلىي
يۈزلىنىدۇ. ئەمەلىيەتتە، جىسمىنىڭ مىزاجى مەيىل قۇۋۋىتىدە
نىكاھ ئارزۇسىنى قوزغىغۇچى، ماھىيەتتە بولسا، ئۇ مىزاجنى
نىكاھ ھەرىكەتلىرى بىلەن تەقلىد قىلىپ، بۇ ئىشنىڭ ئەزالىرى
نىكاھ پېئىلىنى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن ھازىرلىنىدۇ. بۇ ھەرىكەت
ئۆيەردە ئويغانغان شەھۋەتنىڭ تەسىرى بىلەن ھاسىل بولغان
ئەمەستۇر. لېكىن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ شەھۋەتنى شەھۋەت
پېئىللىرى بىلەن تەقلىد قىلىشى ئارقىلىق ھاسىل بولغاندۇر.
باشقا نېرۋا بۇزۇلۇشلىرىغا ھەم مۇشۇنداق ئەھۋال يۈز بېرىدۇ.
ئويغانغان كىشىنىڭ ئويغىنىپ باشقا بىرسىنى ئۇرۇشى ياكى
ھېچقانداق بىر سىرتقى تەسىر بولماستىن بىر كىشىنىڭ ئۇيقۇدىن
ئويغىنىپلا قېچىشى قاتارلىقلارمۇ شۇ جۈملىدىندۇر.

بۇ خۇسۇستى تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى ھەقىقىي تەسىرلەرنىڭ ئور-
نىغا ئۆتىدۇ. بۇ قۇۋۋەت ئەينى زاماندا، نۇتۇق قۇۋۋىتى ۋە نۇتۇق
قۇۋۋىتىنىڭ ئىچىدە بارلىققا كەلگەن ئۇيغۇنلۇقلارنى (ماقۇللار-
نى) ئۇلارغا خاس شەيئىلەر بىلەن كۆرسىتىپ تەقلىد ئېتىدۇ.
مۇكەممەللىكنىڭ ئاخىرقى باسقۇچلىرىدا بولغان ماقۇللارنى
(ئۇيغۇنلۇقلارنى)، مەسىلەن: بىرىنچى سەۋەبىنى ماددا بىلەن
باغلىنىشلىق بولمىغان شەيئىلەرنى ۋە ئاسمانلارنى ھېس قىلىنغان-
لارنىڭ ئەڭ ئۈستۈن ۋە ئەڭ مۇكەممەلى بولغان گۈزەل شەيئىلەر
بىلەن ئىپادىلەيدۇ. يامان ماقۇللارنى (ئۇيغۇنلۇقلارنى) بولسا،
ھېس قىلىنغانلارنىڭ ئەڭ تۆۋىنى ۋە ئەڭ كەمتۈكى بولغان چىر-
كىن شەيئىلەر بىلەن ئىپادىلەيدۇ. باشقا ەۋزەل ھېسلا رەھىم
مۇشۇ رەۋىشتە تەقلىد قىلىدۇ.

ئىمكانى ئۇيغۇنلۇق (بىلقۇۋۋە ماقۇل) بولغان شەيئىلەرنىڭ
ئەمەلىي ئۇيغۇنلۇق (بىل پېئىل ماقۇل) نىڭ ئىمكانى (بىلقۇۋ-
ۋە) بولۇشىغا ۋە ئەقىلنىڭ ئەمەلىي ئەقىل بولۇشىنىڭ سەۋەبى

پائال ئەقىلدۇر. نۇتۇق قۇۋۋىتىمۇ ئەمەلىي ئەقىل بولۇشقا نام-زات قۇۋۋەتتۇر. نۇتۇق قۇۋۋىتى نەزەرىيە ۋە ئەمەلىي دەپ ئىككى خىل بولىدۇ. ئەمەلىيسى ھازىر ۋە كېلەچەكتىكى قىسمەنلىكنى (ئائىرىملىقلارنى) بىلىدۇ. نەزەرىيىسى، بىلىم بىلەن ئالاقىدار بولغان ماقۇللارنى (ئۇيغۇنلۇقلارنى) بىلىدۇ. تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى بولسا، نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ ھەر ئىككى تۈرى بىلەن تۇتاشتۇر. پائال ئەقىلدىن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ ئۈستىگە ئۆتىدۇ. بۇنىڭ بىلەن پائال ئەقىلنىڭ ئىدراك قۇۋۋىتىگە بولغان تەسىرى، بەزىدە نەزەرىيە نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ پەيدا قىلغان ئۇيغۇنلۇقلار تۈرىدىن بولىدۇ. بەزىدە ئەمەلىي نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ پەيدا قىلغان جۈزىي ھېسلا تۈرىدىن بولۇپ، ماقۇل (ئەقىلغە ئۇيغۇن) شەيئىلەرنى توپلىغان ئوخشاشلىقلىرىدىن تەركىب تاپقان ھالدا ئۇلارنى قوبۇل قىلىدۇ. بەزىدە بولسا ئۇلارنى باشقا ھېسلا بىلەن ئىپادىلەيدۇ. مانا شۇ ئەمەلىي سۆزلەش ئىقتىدارىنىڭ (نۇتۇقنىڭ) ئاڭلىق ھالدا ئورۇنلىغان ئىشلىرى مانا مۇشۇ جۈملىدىن بولۇپ، بۇلار-نىڭ بىر قىسمى بۈگۈنگە، بىر قىسمى ئىستىقبالغا ئائىتتۇر. شۇنىڭ بىلەن بىللە، تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ - ئاڭنىڭ ۋاسىتىسى-چىلىقىغا موھتاج بولماي - ئىگە بولغان پۈتۈن نەرسىلىرى ئەس-لىدىنلا ئاڭدىن ئېلىنغان بولىدۇ.

مانا شۇنداق بىر يول بىلەن پائال ئەقىلنىڭ تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە يوللىغان جۈزئىيان (ئائىرىملىقلار) نامى ياكى توغرا چۈش-لەر ۋاسىتىسى بىلەن ھاسىل بولىدۇ. [يەنى شۇ يول بىلەندۇر-كى، پائال ئەقىلنىڭ] تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە يوللىغان ۋە بۇ قۇۋۋەتنىڭ قوبۇل قىلغان ئۇيغۇنلۇقلىرىنى چۈشلەر بىلەن تەقىل-دەتكەن يەردە، ئىلاھىي شەيئىلەر بىلە باغلىنىشلىق ھالدا بېشا-رەتلەر سۈرىتىدە ئىپادىلەيدۇ.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇدا پەيدا بولغىنىغا ئوخشاش، ئۆي-خاقلىقتىمۇ پەيدا بولىدۇ. شۇنچىلىك دەرىجىدىكى، ئۇيغاقلىقتا

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

يۈز بەرگەنلىرى ئاز بولغانلىقى ئۈچۈن ناھايىتىمۇ ئاز بىر قىسمى نېسىپ بولىدۇ. ئۇيغۇلۇقتا پەيدا بولغانلىرى بولسا كۆپلۈك ئېتىد-بارى بىلەن ئايرىملىقلار بولۇپ، ئەقىلغە ئۇيغۇنلىرى (ماقۇللار-رى) ئازدۇر.

25. ۋەھىي ۋە مالا ئىكەنلىرىنى (پەرىشتىلەرنى) كۆرۈش توغرىسىدا

بۇ شۇنداق بولىدۇ. بىر ئىنساندا تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى ناھايىتىمۇ كەسكىن ھەم تولۇق بولسا، تاشقىرىدىن ئۇنىڭغا چۈشكەن ھېس - تۇيغۇلار ئۇنىڭ ھەممىسىنى تولۇق قاپلىسا ھەم ئۇنىڭ تۇتۇق قۇۋۋىتىنى ۋاستە قىلمىسا، بۇنداق شەيئىلەرگە ئۇچرىغاندا [تەسەۋۋۇرىدا (خىيالدا)] ئۆز خۇسۇسىي ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇشقا قۇلاي بىر ئۈستۈنلۈك ئۇلۇشى بولسا ۋە ئۇيغاق ۋاقىتتىكى ھالى ئۇخلاۋاتقاندىكى ھالىدىن پەرقسىز بولسا ھەم پائال ئەقىل بەرگەن نەرسىلەرنى كۆز بىلەن كۆرگەن خاس نەرسىلەرگە تەقلىد ۋە ئىپادە قىلسا، ئۇ ۋاقىتتا تەسەۋۋۇرنىڭ خىيال قىلغان بۇ نەرسىلىرى قايتىدۇ (ئايلىنىدۇ) ۋە سەزگۈ قۇۋۋىتىگە رەسىم (ئوبراز) قالدۇرىدۇ. تەسەۋۋۇرنىڭ (خىيالنىڭ) بۇ رەسىملىرى ئورتاق سەزگۈ قۇۋۋىتىگە ئۆتۈشى بىلەن ئۇلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان كۆرۈش قۇۋۋىتىدە ئىنكاس پەيدا قىلىدۇ. كۆرۈش قۇۋۋىتىمۇ بۇ رەسىملەرنى (ئوبرازلارنى) كۆرۈش نۇرى بىلەن نەچچە قاتلارغا بۆلۈنگەن يورۇق ھاۋاغا ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ھاۋاغا ئىنكاس قىلىنغان بۇ رەسىملەر (ئوبرازلار)، بۇ قېتىم تەتۈرىگە قايتىپ كۆزدە بولىدىغان كۆرۈش قۇۋۋىتى ئۈستىگە قايتىدىن ئوبرازلىنىدۇ (گەۋدىلىنىدۇ). بۇنىڭ بىلەن پائال ئەقىل بەرگەن نەرسىلەر ئۇ ئىنسان تەرىپىدىن كۆرۈلگەن بولىدۇ. ئەمدى تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنى بىرىكمىگە ئايلاندۇرغان شەيئە

لەر ئەڭ گۈزەل ۋە مۇكەممەل ھېس قىلىنغان نەرسىلەردىن بولغاچقا، بۇلارنى كۆرگەن كىشى «ئاللاننىڭ نەقەدەر ئۇلۇغ ۋە ئاجايىپ بىر كارامىتى بار - ھە!» دەيدۇ ھەم كۆرگەن بۇ ئاجايىپ شەيئىلەرنىڭ باشقا مەۋجۇتلۇقلار ئارىسىدا ئوخشاشلىرى ئۇچرىمايدىغانلىقىنى كۆرىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى، مۇكەممەللىكنىڭ ئال- خىرقى چېكىگە يەتكەن بىر ئىنسان پائال ئەقىل بىلەن ئويغاق بولغانىكەن، مەيلى ھازىر ياكى ئىستىقبالدىكى (كەلگۈسىدىكى) جۇزىياتىنى قوبۇل ① قىلسا ياكى ئۇلارنى ھېس قىلىنغانلار بىلەن ئىپادىلىسە ھەم پەرقلىق بولغان ئۇيغۇنلۇقلارنىڭ ۋە باشقا مۇقەد- دەس بارلىقلارنىڭ بىرىكىشلىرىنى قوبۇل قىلىپ ئۇلارنى كۆرسە، ئۇ كىشى تەسىرگە ئۇچرىغان ئۇيغۇنلۇقلارنىڭ تەسىرى ئاستىدا پەيغەمبەرلەرگە ئوخشاش ئىلاھىي نەرسىلەردىن سۆزلىيەلەيدۇ. بۇ ھال تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى ئېرىشەلەيدىغان ئەڭ يۈكسەك مەرتىۋە بولغىنىغا ئوخشاش ئىنساننىڭ تەسەۋۋۇر (خىيال) ۋاسىتىسى بىلەن ئېرىشەلەيدىغان ئەڭ يۈكسەك مەرتىۋىدۇر. بۇنىڭ تۆۋىنىد- ىكى مەرتىۋىلەردە، ئىنسان بۇ شەيئىلەرنىڭ بىر قىسمىنى چۈ- شىدە كۆرىدۇ، بىر قىسمىنى ئويغاقلىقتا كۆرىدۇ، بەزىدە بۇ نەرسىلەرنى خىيال قىلىدۇ. ئەمما كۆزلىرى بىلەن كۆرمەيدۇ. بۇنىڭ تۆۋىنىدىكى مەرتىۋىدە، ئىنسان بۇ نەرسىلەرنى پەقەت چۈشىدىلا كۆرىدۇ. بۇلار ئاللىگورىك (سىمۋوللۇق) ماھىيەتتە بولغاچقا، ئىنسان ئۇلارنى سىمۋوللار بىلەن، يوشۇرۇن ياكى تەتۈر مەنىلەر بىلەن ئوخشىتىش (تەشبىھ) ۋە تەپتىشماقلار بىلەن ئىپادىلەيدۇ. ئىنسانلار بۇ جەھەتتە ئوخشاش بولمىغان دەرىجىلەر-

① بۇ يەردە ئالماق، قوبۇل قىلماق ۋە كۆرمەك سۆزلىرىنىڭ مەنىسى تۆۋەندىكى مەنىلەردە چۈشىنىلىدۇ: ئالماق ياكى قوبۇل قىلماق - پائال ئەقىل ئىلھام سۈپىتىدە بەرگەن سۈرەت ياكى پىكىرنى ئالماق ياكى قوبۇل قىلماق دېمەكتۇر. كۆرۈشۈشتىن مەقسەتتۇر پىكىر ياكى تەسەۋۋۇر بىلەن كۆرمەكتۇر. كۆز بىلەن كۆرۈش مەقسەت قىلىنسا، قاراى بۇ سۆزنىڭ يېنىغا كۆز ياكى بەسەر (كۆز) سۆزلىرىنى ئىلاۋە قىلىدۇ. — تۈركچە تەرجىمىسىنىڭ ئىزاھاتى.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

دە بولىدۇ. بەزىسى يالغۇز جۈزئىياتنى (ئايرىملىقلارنى) قوبۇل قىلىپ، ئۇلارنى ئويغاقلقتا كۆرىدۇ. لېكىن ئەقىلغە ئۇيغۇنلۇق قىنى (ماقۇللۇقنى) ئەسلا قوبۇل قىلمايدۇ. بەزىلىرى ئەقىلغە ئۇيغۇنلۇقنى قوبۇل قىلىدۇ ھەم ئۇلارنى ئويغاقلقتا كۆرىدۇ. لېكىن جۈزئىياتنى ئەسلا قوبۇل قىلمايدۇ. بەزىسى بۇلارنىڭ بىر قىسمىنى قوبۇل قىلىدۇ. بىر قىسمىنى كۆرىدۇ، يەنە بىر قىسمىنى كۆرمىەيدۇ. بەزىلىرى بۇلارنىڭ بىر قىسمىنى ئويغاقلقتا كۆرىدۇ. بىر قىسمىنى چۈشىدە قوبۇل قىلمايدۇ. بەزىلىرى بۇلاردىن ھېچبىرىنى ئويغاقلقتا قوبۇل ئەتمەي، پەقەت چۈشىدىلا قوبۇل قىلىدۇ. مەسىلەن: چۈشىدە يالغۇز جۈزئىياتنى قوبۇل قىلىپ، ئۇيغۇنلۇقلىرىنى (ماقۇللىرىنى) قوبۇل ئەتمەي. باشقا بىرسى بولسا بۇلاردىن بىر ئاز، ئۇلاردىن بىر ئازنى ئالىدۇ. باشقا بىرسى ھەم پەقەت جۈزئىياتتىن ئازراقنى ئالىدۇ. چۈنكى ئىنسانلارنىڭ كۆپى مۇشۇ خىلدا بولۇپ، ئارىلىرىدىكى دەرىجە پەرقى بىلەن ماختىنىدۇ.

بۇ نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ ياردەمچىلىرى ئورنىدىدۇر. شۇڭا بىر قاتار تەسىرلەر ئاستىدا ئىنساننىڭ مىزاجى (مىجەزى) ئۆزگىرىدۇ ۋە بۇ نەرسىلەرنىڭ بىر قىسمىنى پائال ئەقىلدىن گاھ ئويغاق ھالدا، گاھ ئۇيقۇدا قوبۇل قىلىدۇ. بۇ ھال بىر كىشىدە ئۇزۇن مۇددەت داۋاملاشقىنىدەك، بەزىدە ناھايىتىمۇ قىسقا بىر ۋاقىت ئىچىدە يوق بولىدۇ. يەنە بىر قاتار تەسىرلەر ئاستىدا بىر كىشىنىڭ مىزاجى ۋە خىياللىرى بۇزۇلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىنىڭ تەركىبىنىڭ مەھسۇلى بولغان شۇنداق ئاجايىپ نەرسىلەرنى كۆرىدۇكى، بۇلار ئەمەلىيەتتە نە مەۋجۇتتۇر، نە مەۋجۇت بولغان شەيئىلەرگە ئوخشاشتۇر. ئابداللار، ساراڭلار ۋە شۇلارغا ئوخشاشلار بۇ تۈركۈمگە مەنسۇپتۇر.

26. ئىنساننىڭ جەمئىيەت ۋە ئۆزئارا ياردەملىشىشكە بولغان ئېھتىياجى توغرىسىدا

ھەربىر ئىنسان ياشاش ۋە يۈكسەك كامالەتكە يېتىش ئۈچۈن، يارىتىلىشتا نۇرغۇن نەرسىلەرگە موھتاج ھالەتتە يارىتىلغان بولۇپ، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئىنسان ئۆزى يالغۇز قولغا كەلتۈرەلمەيدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر ئىنسان نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ بىر يەرگە توپلىشىشىغا موھتاجدۇر. ھەربىر ئىنسان بۇ ئېھتىياجىلارنىڭ بىر قىسمى بىلەن تەمىن ئېتىدۇ. پۈتۈن ئىنسانلارنىڭ بىر - بىرلىرى ئالدىدىكى ۋەزىيەتنى مانا مۇشۇ مەركەزدە بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەربىر ئادەم تەبىئىيەتتىكى مۇكەممەللىككە يېتىش ئېھتىياجىنى پەقەت باشقا ئىنسانلارنىڭ ياردەملىشىشى مەقسىتىدە بىر يەرگە جەم بولۇشى بىلەن قولغا كەلتۈرەلەيدۇ.

تۈرلۈك ئىنسانلارنىڭ بىر يەرگە كېلىپ ياشىشىدىن جەمئىيەت پەيدا بولىدۇ. بۇ جەمئىيەتلەرنىڭ بەزىلىرى تولۇق، بەزىلىرى كەمتۈك (تولۇق بولمىغان) تۇر. تولۇق بولغانلىرى چوڭ، ئوتتۇرا ۋە كىچىك دەپ ئۈچ خىلغا بۆلىنىدۇ.

چوڭ جەمئىيەت — يەر يۈزىدىكى پۈتۈن ئىنسانلاردىن ئىبارەتتۇر. ئوتتۇرا جەمئىيەت دېگىنىمىز، يەر يۈزىدىكى [ئايرىم - ئايرىم] مىللەتلەردىن تەشكىل تاپقان جەمئىيەتتۇر. كىچىكى بولسا، بىر مىللەتنىڭ يېرىنىڭ بىر قىسمىدا ئولتۇراقلاشقان شەھەر ئاھالىسىدىن ئىبارەتتۇر.

كەمتۈك جەمئىيەت بولسا، يېزا، مەھەللە، كوچا ياكى ئائىلىدە ياشىغۇچى كىشىلەردىن تەشكىل تاپىدۇ. ئائىلىدىن كەچىك بولغان كۈلۈپمۇ مۇشۇ تۈركۈمگە تەئەللۇقتۇر. مەھەللە ۋە يېزىنىڭ ھەر ئىككىسى شەھەرگە تەۋە. لېكىن شۇ مەنىدە تەۋە.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

كى، يېزا شەھەرگە خىزمەت قىلىدىغانلىقى ئېتىبارى بىلەن شەھەرنىڭ بىر قىسمى (بۆلىكى) سۈپىتىدە تەۋەدۇر. بۇ سەۋەبتىن ئۆي (ئائىلە) كوچىنىڭ بىر قىسمى بولۇشى ئېتىبارى بىلەن ئۇنىڭغا (كوچىغا) تەۋەدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆي كوچىنىڭ بىر قىسمى، شەھەر مىللەتنىڭ زېمىنىنىڭ بىر قىسمى، مىللەتمۇ دۇنيا نوپۇسىنىڭ بىر قىسمى ھېسابلىنىدۇ.

بۇنىڭغا كۆرە، ئەڭ زور ياخشىلىق ۋە يۈكسەك كامالەتكە شەھەردىن كىچىك بولغان جەمئىيەت مەركەزلىرىدە ئەمەس، بەلكى شەھەر دائىرىسى ئىچىدە ئېرىشكىلى بولىدۇ. شۇنى ھەم ئېيتايلىكى، ياخشىلىق قانداق ئارزۇ ۋە ئىرادە بىلەن قولغا كەلتۈرۈلسە، يامانلىقمۇ ئارزۇ ۋە ئىرادە بىلەن قولغا كەلتۈرۈلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، بىر شەھەرنىڭ چېگرىسى ئىچىدىكى ھەمكارلىقنىڭ يامان مەقسەتلەر تەرەپكە كېتىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن. لېكىن ئاھالىلىرى پەقەت بەختكە ئېرىشىش مەقسىتىدە ئۆزئارا ھەمكارلاشقان شەھەر پەزىلەتلىك شەھەردۇر. چۈنكى بەختكە ئېرىشىش مەقسىتى بىلەن تەشكىللەنگەن ھەرقانداق بىر جەمئىيەت پەزىلەتلىك جەمئىيەت ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنكى، پۈتۈن شەھەرلىرى بەختكە ئېرىشىش يولىدا قول تۇتۇشۇپ تىرىشىۋاتقان بىر مىللەتمۇ پەزىلەتلىك مىللەتتۇر. پۈتۈن مىللەتلەرنى بەختكە ئېرىشتۈرۈش مەقسىتىدە ھەمكارلاشتۇرغان دۇنيا ھەم پەزىلەتلىك دۇنيا بولىدۇ.

پەزىلەتلىك شەھەر ھەممە جەھەتتىن ساغلام بولغان بىر بەدەنگە ئوخشايدۇ. پۈتۈن ئەزالىرى ئۇنىڭ ھاياتلىقىنى ئاخىرىغىچە ساقلاش ئۈچۈن بىر - بىرىگە ياردەملىشىدۇ. بەدەننىڭ ئەزالىرى قانداق كۆپ خىل بولسا، يارىتىلىش ۋە قۇۋۋەتلىرى جەھەتتىن بىر - بىرلىرىدىن قانداق ئۈستۈن بولسا ھەم ھەممىنىڭ ئۈستىدە باش رول ئوينايدىغان - يۈرەك ئىسمىلىك بىر ئەزا بولۇپ، بۇ ھاكىم ئەزاغا دەرىجىلىرى يېقىنراق بولغان ئەزالار

ۋە ئۇلار بىلەن يېقىن مۇناسىۋەتتە بولغان باشقا ئەزالار بولغىنىدەك ھەم بۇ ئاخىرقى ئەزالار بىلەن باغلىنىشلىق بولغان ۋە بۇلارنىڭ ئەمرى بىلەن ھەرىكەت قىلىدىغان تۆۋەن دەرىجىلىك ئەزالار ۋە بۇ ئەزالارغا باغلىنىشلىق باشقا ئەزالار، نىھايەت ھەردەكەتلىرى ۋە كۈچلىرى پەقەت باشقىلىرىغا قىلىنغان خىزمەتتە بولىدىغان تېخىمۇ تۆۋەن دەرىجىلىك ئەزالار بولغىنىغا ئوخشاش، شەھەرمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاشتۇر. يەنى شەھەردىن تەشكىل قىلغان ئۇنسۇرلار، يارىتىلىشتا ھەرخىل ۋە بىر - بىرلىرىدىن ئۈستۈن ھالەتتە بولىدۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدا باشلىقلىق ۋەزىپىسىنى ئۆتەيدىغان بىر ئىنسان بىلەن دەرىجە جەھەتتىن ئۇنىڭغا يېقىن بولغان باشقا ئادەملەر بولىدۇ. بۇلارنىڭ ھەربىرى ئۆز قابىلىيەت ۋە پائالىيەتلىرىنى باشلىقنىڭ غايىلىرىگە ئۇيغۇن بىر سۈرەتتە ئېلىپ بارىدۇ. بۇ يۈكسەك مەرتىۋە ئىگىلىرىنىڭ باشقۇرۇشىدا باشقىلار بولغىنىغا ئوخشاش، بۇلارنىڭ ئەمىرىدىمۇ يەنە باشقىلار بولىدۇ. دەرىجە تەرتىپلىرى مۇشۇ تەرىقىدە مېڭىپ، ئاخىرىدا ئەڭ تۆۋەندىكى تەبىقىلەرگە بارىدۇكى، بۇ ئاخىرقى دەرىجىدىكىلەر باشقىلارنى باشقۇرمايدۇ، پەقەت ئۆزىدىن ئالدىنقى دەرىجىدىكىلەرنىڭ ئەمىرلىرىنى بەجا كەلتۈرىدۇ.

ھالبۇكى، شۇنى ھەم سۆزلىمەك ھاجەتكى، بىر جىسىمنىڭ ھەم ئەزالىرى تەبىئىيىدۇر، ھەم ھەيئەتلىرى تەبىئىي قۇۋۋەتلەردىن ئىبارەتتۇر. لېكىن بىر شەھەرنىڭ تەركىبىي قىسىملىرى تەبىئىي بولۇش بىلەن بىرگە، بۇلارنىڭ شۇ شەھەر خىزمىتىدە كۆرسىتىدىغانلىرى پائالىيەت، ماھىيەت ۋە تەرزى (ئۇسلۇب) جەھەتتىن تەبىئىي ئەمەس، بەلكى ئىرادىدۇر.

شۈبھىسىزكى، شەھەرنىڭ تەركىبىي قىسىملىرى [بولغان ئىنسانلار] بىر - بىرىدىن ئۈستۈن خۇسۇسىيەتلەر بىلەن يارىتىلغان بولۇپ، بەزى ئىنسانلار يەنە بەزىلىرىگە بەزى تەرەپلەردە پايدىلىق بولىدۇ. بەزى تەرەپلەردە پايدىلىق بولمايدۇ. شۇ سەۋەب.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

تىن ئۇلار يالغۇز يارىتىلىشلىرى بىلەنلا ئەمەس، بەلكى يۇقىرىدىن كىگە ئوخشاش ئىرادىي قابىلىيەتلىرى بىلەنمۇ شەھەرنىڭ تەركىبىي قىسمى ھېسابلىنىدۇ. ئادەم بەدىنى ئەزالىرىنىڭ قۇۋۋەتلىرى تەبىئىي بولسا ھەم شەھەر ئاھالىسىنىڭ بۇنىڭغا ئوخشاش پائالىيەتلىرى تەرىز ۋە ماھىيەت نۇقتىسىدىن پەقەت ئىرادىدۇر (ئىختىيارىدۇر).

27. ھاكىم ئەزا توغرىسىدا

بەدىنىمىزدىكى ھاكىم ئەزا قانداق ھالدا باشقا ئەزالارنىڭ ئەڭ مۇكەممىلى بولسا ھەم ئۆزلۈكىدىن ۋە ئۆزىگە ئائىت خۇسۇسلاردا باشقا ئەزالارنىڭ ئەڭ تولۇقى بولسا، ياردەملەشكۈچى ئەزالار ئارىسىدا قايسى يوسۇندا ئەڭ يۈكسەك ئورۇن ئىگىسى بولسا ۋە بۇلارنىڭ باشقۇرۇشىدا باشقا ئەزالار شۇنداقلا بۇ ئەزالارنىڭ باشقۇرۇشىدىمۇ باشقا ئەزالار بولغىنىغا ھەم بۇلارنىڭ باشقۇرۇلۇشلىرى ھاكىم ئەزانىڭ باشقۇرۇشىغا ئوخشىماي، ئۇلار باشقۇرغۇچى بولۇش بىلەن يەنە باشقۇرۇلغۇچى بولغىنىغا ئوخشاش، شەھەر باشلىقىمۇ ئۆزىگە ئائىت ئىشلاردا شەھەر ئەزالىرىنىڭ ئەڭ مۇكەممىلى بولۇپ، ئۇنىڭغا ھەمدەمدە بولغۇچى كىشىلەر ئارىسىدا ئەڭ يۈكسەك ئورۇن ئىگىسىدۇر. ئۇنىڭ باشقۇرۇشىدىكى ئادەملەر بولىدۇ. بۇلارمۇ باشقىلىرىنى ئىدارە قىلىدۇ.

يۈرەك ھەممىدىن ئاۋۋال شەكىللىنىپ، ئۇنىڭدىن كېيىن كەلگەن ئەزالارنىڭ شەكىللىنىشىگە، قۇۋۋەتلىنىشىگە ۋە دەرىجىلىرىگە ئاساسەن ئورۇن ئېلىشقا سەۋەب بولغىنىغا ھەم بۇلارنىڭ بىرەرىدىن چاتاق چىقسا، يۈرەك بۇ چاتاقنى تۈگىتىدىغان ۋاسىتىنى يەتكۈزۈپ بەرگىنىگە ئوخشاش، شەھەر باشلىقىنىڭمۇ ھەممىدىن بۇرۇن مەۋجۇت بولۇشى زۆرۈردۇركى، ئۇ شەھەر ۋە شەھەر ئاھالىسىنىڭ شەكىللىنىشىگە سەۋەب بولىدۇ. ئۇلارنىڭ دەرىجىسى

لىرى بويىچە ئورۇن ئېلىشى ئۈچۈن كېرەكلىك بولغان ئىرادىي پائالىيەتلەرنى شەكىللەندۈرۈش بىلەن بىللە، شەھەر جامائە ئەزا-لىرىنىڭ بىرەردىن چاتاق چىقسا، بۇ چاتاقنى تۈزەيدىغان ۋاسىتى-نى يەتكۈزۈپ بېرىدۇ.

ھاكىم ئەزاغا يېقىن بولغان ئەزالارنىڭ تەبىئىي پېئىللىرى رەئىسنىڭ (ھاكىم ئەزانىڭ) مەقسەتلىرىگە مۇۋاپىق خىزمەت قىلىش بىلەن قانچىلىك ئىپتىخارلانسامۇ بۇ ئەزالارنىڭ تۆۋەندى-كى ئەزالار ئىگە بولغان تەبىئىي پېئىللار دەرىجە جەھەتتىن ئۆز-دىن يۇقىرى بولغان ئەزالارنىڭ دەرىجىسىگە قانداق يېتەلمىسە ۋە مۇشۇ بويىچە ھەربىر شەيئى دەرىجە بويىچە تۆۋەنلەپ بېرىپ، ئەڭ تۆۋەن ۋەزىپىلەرنى ئورۇنلايدىغان ئەزالارغا قەدەر بارسا، مەرتىۋە جەھەتتىن شەھەر باشلىقىغا (رەئىسكە) ئەڭ يېقىن بولغان جاما-ئەلەرنىڭ ئورۇنلىغان ئىرادىي خىزمەتلىرىمۇ دەرىجە جەھەتتىن ئەڭ شەرەپلىك ئىشلار ھېسابلىنىدۇ. ئۇلاردىن تۆۋەندە بولغان ئەزالارنىڭ خىزمەتلىرى ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇلارمۇ دە-رىجە بويىچە مېڭىپ، ئاخىرىدا ئەڭ تۆۋەندىكى ئىشلارنى بېجىرىد-ىدىغان قىسىملارغا قەدەر بارىدۇ. ئىشلارنىڭ تۆۋەنلىكى - سۈي-دۈك يولى ۋە توغرا ئۈچەيدە بولىدىغانغا ئوخشاش، گاھىدا ئۈنچە بەك پايدىلىق بولماسلىقىغا قارىمىسىن، ئورنىنىڭ تۆۋەنلىكى بىلەن ئۆلچىنىدۇ. بەزىدە پايدىسىز ياكى يەكمۇ قۇلاي بولۇشى بىلەن ئۆلچىنىدۇ.

شەھەرمۇ شۇنىڭغا ئوخشاشتۇر. ئۇنىڭ بۆلەكلىرى بىر - بىرلىرىگە ماسلاشقان ۋە بىر - بىرى بىلەن قەتئىي رەۋىشتە زىچ باغلانغان، ھەربىر بۆلەكمۇ مۇشۇنداق تۇر. بۇنىڭمۇ بىر رەئىسى (باشلىقى) بولۇپ، باشقا قىسىملىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى مۇشۇ ھالەتتە بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، پۈتۈن بارلىقلارمۇ مۇشۇ ھالەتتە تۇرىدۇ. بىرىنچى سەۋەبىنىڭ باشقا بارلىقلارغا بولغان نىسبى-تى، پەزىلەتلىك شەھەرنىڭ شەھەردىكى باشقا قىسىملارغا بولغان

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

نېسبىتىگە ئوخشاشتۇر. مەسلەن: ماددىسىزلىق دەسلەپكى بار-لىقنىڭ ئالاھىدىلىكىدۇر. ئۇنىڭ تۆۋىنىدە ئاسمان جىسىملىرى بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاستىدا ماددىي (ھەيۋانى) جىسىملار تۇرغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەممىسى دەسلەپكى سەۋەبىنىڭ ئىزىغا ئەگەشپ ماڭىدۇ. مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ھەرقانداق بىر شەيئە ئۆز قۇربىنىڭ يېتىشىچە بۇ يولدا ماڭىدۇ. شۇ دەرىجىدە بولىدۇكى، ئۇلار مۇئەييەن بىر تەرتىپ بويىچە ماڭىدۇ. بۇ شۇنداقكى، تۆۋەن دەرىجىدىكى شەيئە ئۆز دەرىجىسىدىن بىر ئاز ئۆستۈن بولغان شەيئەنىڭ ئىزىنى بويلاپ نىشانغا قاراپ كېتىۋېرىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىنكىنىڭ نىشانىمۇ ئۆزىدىن يۇقىرى دەرىجىدىكىدۇر. مۇشۇ باغلىنىش، مۇشۇ تەرتىپتە داۋاملىشىپ، ئاخىرىدا دەسلەپكى بار-لىق بىلەن ئارىلىرىدا ھېچقانداق بىر ۋاسىتە قالمىغان باسقۇچقا بارىدۇ. پۈتۈن مەۋجۇتلۇق مۇشۇ تەرتىپ بويىچە دەسلەپكى سەۋەب-نى نىشان قىلىپ شۇنىڭغا ئىنتىلىدۇ. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ۋۇ-جۇدلىرىنىڭ (بارلىقلىرىنىڭ) ئاساسىنى تەشكىل قىلىدىغان ھەربىر نەرسە دەسلەپتىلا ئىگە بولغانلىرى، دەسلەپكى بارلىقنىڭ مەقسىتىنى دەسلەپكى ئىنتىلىشتىلا بىلگەن ۋە ئۇنىڭ ئىزىدىن يۈرگەن بولغاچقا، يۈكسەك مەرتىۋىلەرگە ئېرىشكەن بولىدۇ. ئەمما دەسلەپتە ۋۇجۇدلىرىنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلىدىغان پۈ-تۈن ئىمكانىيەتلەرگە ئىگە بولمىغانلىرى بولسا، ئېھتىماللىق ئى-چىدىكى نىشانغا يېتىش ۋە بۇ تەرتىپتە دەسلەپكى بارلىقنىڭ مەقسىتىگە مۇۋاپىق ھەرىكەت قىلىش ئۈچۈن كېرەك بولغان قۇۋ-ۋەتنى ئالىدۇ.

پەزىلەتلىك شەھەرمۇ مۇشۇنداقتۇر. پۈتۈن بۆلەكلەر دەرىجە ۋە مەۋقەلىرى بويىچە دەسلەپكى سەۋەبىنىڭ مەقسىتىگە مۇۋاپىق يولدا مېڭىشى كېرەك. كۆرۈنۈشى چىرايلىق بولغان ھەرقانداق ئادەم پەزىلەتلىك شەھەرگە باشلىق (رەئىس) بولالمايدۇ. باشقۇ-رۇش (رىياسەت) ئىككى نەرسە بىلەن بولىدۇ. بىرى، رەئىس

(باشلىق) بولىدىغان ئادەمنىڭ تەبىئەت ۋە يارىتىلىشىدا رىياسەت-كە (باشقۇرۇشقا) قابىلىيىتى بولۇشى لازىم. يەنە بىرى، رەئىس-نىڭ (باشلىقنىڭ) ھەيئەتكە خاسلىقى ۋە ئىرادىي ئادىتى بىلەن رىياسەتكە قابىلىيىتى بولغان كىشىنىڭ ئورۇنلايدىغان ماھارىتى ھېچقانداق بىر سەنئەت (ماھارەت) بولالمايدۇ. چۈنكى شەھەردە-كى سەنئەتلەرنىڭ كۆپى باشقۇرۇشقا ئەمەس، بەلكى خىزمەت قىلىشقا خاستۇر. ئەمەلىيەتتە ئىنسانلارنىڭ كۆپمۇ خىزمەت قىلماق ئۈچۈن يارىتىلغاندۇر.

سەنئەتلەر (ماھارەتلەر) ئارىسىدا ھەم باشقۇرۇشقا (رىياسەتكە)، ھەم خىزمەت قىلىشقا ماس كېلىدىغان سەنئەتلەر بولغىنىغا ئوخشاش، يالغۇز خىزمەت قىلىشقىلا ماس كېلىدىغان، ئەمما رىياسەتكە ماس كەلمەيدىغان سەنئەتلەرمۇ باردۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ، كۆرۈنۈشى گۈزەل بولغان ھەرقانداق بىر سەنئەت ياكى ھەرقانداق بىر ئادەت پەزىلەتلىك شەھەردە رەئىسلىك سەنئىتى بولالمايدۇ. ئەڭ بۈيۈك رەئىس ئۆزى مەنسۇپ بولغان تۈركۈمدىن ھېچكىمنىڭ رەئىسلىكىنى (باشقۇرۇشىنى) قوبۇل قىلمايدۇ. بۇ خۇددى بەدەندىكى رەئىس بولغان ئەزا باشقا بىر ئەزانىڭ رەئىسلىكىنى قوبۇل قىلمىغانغا ئوخشاشتۇر. ھەرقانداق بىر جەمئىيەتنىڭ رەئىسى (باشلىقى) مۇ مۇشۇنداق بولىدۇ.

پەزىلەتلىك شەھەر باشلىقنىڭ باشقۇرۇش سەنئىتى شۇنداق بولۇشى كېرەككى، باشلىققا (رەئىسكە) خىزمەت تەكلىپ قىلىدىغان ماھىيەتتە بولۇپ قالماستىن ۋە بۇ باشقۇرۇش سەنئىتىدىن تېخىمۇ يۈكسەك بولغان بىر سەنئەت ئۆزىگە نىشان قىلغان غايە ئېتىبارى بىلەن باشقا سەنئەتلەرگە رەھبەرلىك قىلىدىغان ماھىيەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك. پەزىلەتلىك شەھەردىكى پۈتۈن ئىشلارنىڭ نىشانى رەئىسنىڭ دەل ئۆزى بولۇشى كېرەك. ئۇ باشقىدەلارنىڭ ھۆكۈمى ئاستىغا كىرمىگەن بىر ئىنسان بولۇشى لازىم. لېكىن رەئىس (باشلىق) شۇنداق مۇكەممەل بىر ئىنسان بولۇش

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

كېرەككى، ھەم ئاقىل بولسۇن، ھەم ھەقىقىي ئەقىلگە ئۇيغۇن بولسۇن. بىز باشتا تىلغا ئېلىپ ئۆتكىنىمىزدەك، تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتى ئۆز تەبىئىتى بىلەن مۇكەممەللىكنىڭ ئەڭ يۈكسەك دەرىجىسىگە يەتكەن بولسۇن، ھەم بۇ قۇۋۋەت پائال ئەقىلنىڭ جۈزىياتى (بۆلەكلىرى) بولغىنىغا ئوخشاش ياكى سىمۋول قىلىندىغان بىر ھالدا ئويغاق ۋە ياكى ئۇيقۇلۇق ئەسنادا قوبۇل قىلسۇن، پاسسىپ ئەقلى (مۇنئائىل ئەقىل) پۈتۈن ئۇيغۇنلۇقلار (ماقۇل-لار) بىلەن مۇكەممەللەشكەن بولسۇنكى، ئۇلاردىن ھېچبىرى سىرتتا قالماستىن، ئەمەلىي ئەقىل (بىلپىئىل ئەقىل) بولسۇن، چۈنكى پاسسىپ ئەقلى (مۇنئائىل ئەقىل) پۈتۈن ئۇيغۇنلۇقلار (ماقۇللار) بىلەن مۇكەممەللەشكەن ھەربىر ئىنسان ئەمەلىي ئۇيغۇنلۇق ۋە ئەمەلىي ئەقىل بولغانىدى ۋە ئۆزىدىكى ئەقىلگە ئۇيغۇن نەرسىلەرنى چۈشىنىشكە باشلىغانىدى، ئۇنىڭدا ئەمەلىي بىر ئەقىل ھاسىل بولىدۇكى، بۇ [ئەقىل] مەرتىۋە جەھەتتىن پاسسىپ ئەقىلدىن (مۇنئائىل ئەقىل) ئۈستۈندۇر. ماددىدىن تېخىمۇ تولۇق ۋە قەتئىي بىر سۈرەتتە پەزىلىتى ۋە پائال ئەقىلگە ناھايىتىمۇ يېقىندۇر.

بۇ ئەقىلگە ئېرىشىلگەن ئەقىل (مۇستەفاد ئەقىل) دېيىلىدۇ. بۇكى، پاسسىپ ئەقىل (مۇنئائىل ئەقىل) بىلەن پائال ئەقىل ئارىسىدا ئوتتۇرا ھالدا بولىدۇ. بۇ ئەقىل بىلەن پائال ئەقىل ئوتتۇرىسىدا باشقا بىر ۋاسىتە يوقتۇر. شۇ سەۋەبتىن پاسسىپ ئەقىل (مۇنئائىل ئەقىل) ئېرىشىلگەن ئەقىلنىڭ (مۇستافاد ئەقىل) ماددىسى ئورنىدىدۇر. تەبىئىي بىر شەكىل بولغان نۇتۇق قۇۋۋىتىمۇ پاسسىپ ئەقىلنىڭ ماددىسى سۈپىتىدە بايان قىلىندۇ.

دەرھەقىقەت، ئىنساننى ئىنسان قىلغان دەسلەپكى باسقۇچ، بۇ تەبىئىي شەكىلنىڭ پائال (ئاكتىپ) بولۇشىدىكى ئىستېدات ۋە قابىلىيىتىدىن ئىبارەتتۇر. بۇمۇ ھەممىسىنىڭ ئورتاق ئاساسى.

نى تەشكىل قىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن پائال ئەقىل ئارىسىدا ئىككى باسقۇچ بار: بىرى، پاسسىپ ئەقىلنىڭ ئەمەلىي ھاسىل بولۇشى، يەنە بىرى، ئېرىشلىگەن ئەقىلنىڭ ھاسىل بولۇشىدۇر.

ئىنسانلىقنىڭ بۇ يۈكسەك مەرتىۋىسىگە ئۇلاشقان كىشى بىلەن پائال ئەقىل ئارىسىدا يەنە ئىككى باسقۇچ بار بولۇپ، ئۇلار شۇنداقكى، مۇكەممەللىككە ئېرىشكەن پاسسىپ ئەقىل (مۇنئائىل ئەقىل) بىلەن تەبىئىي شەكىل - ماددا بىلەن شەكىلنىڭ بىرلىك شەمىدىن، يالغۇز بىر شەيئى ھالىغا كەلگەندە ۋە بۇ بىرلىشىش بىلەن ئەمەلىي (ھەقىقىي) ھاسىل بولغان پاسسىپ ئەقىل ئىد. سان شەكلىگە كىرگەندە، ئۇنىڭ بىلەن پائال ئەقىل ئارىسىدا بىر باسقۇچ قالىدۇ.

تەبىئىي شەكىل - ئەمەلىي ئەقىل ھالىغا كەلگەن پاسسىپ ئەقىلنىڭ ماددىسى بولغاندا ۋە پاسسىپ ئەقىل ئېرىشلىگەن ئەقىلنىڭ ماددىسى بولغاندا ھەم بۇلارنىڭ ھەممىسى يېگانە بىر شەيئى ھالىتىدە قوبۇل قىلىنغاندا، ئۇ ۋاقىتتا شۇ ئىنسانغا پائال ئەقىل سىڭىپ كىرگەن (ھۆلۈل) بولىدۇ.

بۇ ھال ئۇ ئىنساننىڭ نۇتۇق قۇۋۋىتىنىڭ ھەر ئىككى قىسمىدا يەنى ئەمەلىي ۋە نەزەرىيى قىسىملىرىدا ۋە تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىدە پەيدا بولغاندا، ئۇ ئىنسانغا ۋەھىي نازىل بولۇشقا باشلايدۇ. ئۇلۇغ ۋە ئەزىز تەڭرى ئۇنىڭغا ئەقىل ۋاسىتىسى بىلەن ۋەھىي بېرىدۇ. بۇ سۈرەت بىلەن ھەممىدىن ئۈستۈن ۋە مېھرىبان ئاللا-دىن چىققان ۋەھىي پائال ئەقىلگە كېلىدۇ. پائال ئەقىلدىن ئېرىشلىگەن ئەقىل ۋاسىتىسى بىلەن چىققان ۋەھىي پاسسىپ ئەقىلگە ۋە تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە كىرىدۇ.

ۋەھىي بىر ئىنساننىڭ پائال ئەقىلدىن پاسسىپ ئەقىلگە ئۆتكەندە، ئۇ ئىنسان تولۇق مەنىدە ھەكىم، پەيلاسوپ ۋە ئەقىل ئىگىسى بولىدۇ. ۋەھىي بىر ئىنساننىڭ پائال ئەقىلدىن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە ئۆتكەندە ئۇ ئىنسان پەيغەمبەر بولىدۇ - دە،

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

كەلگۈسىدىن بېشارەت بېرىدۇ ۋە ئىلاھنىڭ بىلدۈرگەن بارلىقى بىلەن كۆز ئالدىدىكى جۇزئىيات (قىسمەنلىكلەر) ھەققىدە ئالدىن خەۋەر بېرىدۇ. بۇ مەرتىۋىگە ئېرىشكەن ئىنسان ئىنسانلىق مەدەنىيەتلىرىنىڭ ئەڭ مۇكەممەللىكىگە ۋە بەختنىڭ ئەڭ يۈكسەك دەرىجىسىگە يەتكەن بولىدۇ. ئۇنىڭ روھىمۇ تاكامۇللىشىپ باشتا ئېيتقىنىمىزدەك، پائال ئەقىل بىلەن بىرلەشكەن بىر ھالدا بولىدۇ ۋە بەختكە ئېرىشتۈرىدىغان ھەرقانداق پېئىلدىن (ھەرىكەت-تىن) خەۋەردار بولىدۇ.

رەئىسلىكنىڭ ئالدىنقى شەرتى مانا شۇدۇر. ئاندىن ئۇنىڭ تىلىدا شۇنداق بىر قۇدرەت بولۇشى لازىمكى، بىلگەنلىرىنى ياخشى مۇلاھىزە قىلىپ چىرايلىق سۆزلەر بىلەن ئىپادىلىسۇن، بەخت - سائادەتنى ۋە بەختكە ئېلىپ بارىدىغان ئىشلارنى ئۆگەتسۇن، ئۇ بۇ يولدىكى ئايرىملىقلار بىلەن باغلىنىشلىق بولغان ئىشلارنى روياپقا چىقىرىش ئۈچۈن جىسمانىي جەھەتتىن ساغلام ۋە كۈچلۈك بولۇشى كېرەك.

28. پەزىلەتلىك شەھەر باشلىقىنىڭ (رەئىسنىڭ)

سۈپەتلىرى توغرىسىدا

بۇ، ئۈستىدە ھېچقانداق ئادەم بولمايدىغان رەئىستۇر (باشلىقتۇر). ئۇ پەزىلەتلىك شەھەرنىڭ رەھبىرى ۋە رەئىسىدۇر. ئۇ ھەم پەزىلەتلىك مىللەتنىڭ رەئىسى ھەم ماكان بولغان يەر يۈزىنىڭ رەئىسىدۇر. بۇ ھال پەقەت تۇغۇلۇشىدىن ئون ئىككى خىل سۈپەتنى ئۆزىدە مۇجەسسەم قىلغان كىشىگە نېسىپ بولىدۇ. ئالدى بىلەن بەدىنى ساغلام ھەم ھەممە ئەزالىرى تولۇق ۋە ئۆز ۋەزىپىلىرىنى ياخشى ئورۇنلىيالايدىغان بولۇشى لازىم. ئاندىن ئۆزىگە سۆزلەنگەن ھەر بىر نەرسىنى تەبىئىي بىلەن ياخشى ئاڭقىرىپ چۈشىنىش كېرەككى، ھەم سۆزلىگۈچىنىڭ

مەقسىتىنى، ھەم سۆز تېمىسى نېمە ھەققىدە بولۇۋاتقانلىقىنى چۈشەنمىكى لازىمدۇر.

ئاندىن خاتىرىسى قۇۋۋەتلىك بولۇشى كېرەككى، چۈشەندگەن، كۆرگەن، ئاڭلىغان ۋە ھېس قىلغان ھەربىر نەرسىنى ئېنىق ئېسىدە ساقلىشى ۋە ئۇنتۇماسلىقى كېرەك.

سەگەك ۋە ھوشيار بولۇشى كېرەككى، ئۇچراتقان ھەربىر ئۇششاق دەلىللەرنىمۇ ئوبدان پەرقلەندۈرۈپ، ئۆز ئورنىدا قوللىنىشى، بىلىشى لازىم.

چىرايلىق سۆھبەتلىشىشنى بىلىش لازىمدۇركى، ئۆزىنىڭ ئىچكى ھېسسىياتىدىكى ھەربىر نەرسىنى ئوچۇق - ئاشكارا ئەزاھلىيالايدىغان بولۇشى كېرەك.

ئۆگىنىش ۋە ئۆگىنىشنى سۆيۈش، بۇنىڭغا ئۆزىنى بېغىشلىغان بولۇشى ۋە ھەربىر نەرسىنى تېز ئۆگىنىشى لازىمدۇركى، ئۆگىنىش ۋە ئۆگىنىش ئىشلىرىدىن نە ئىزتراپ چېكىدىغان، نە ھېرىپ - چارچاپ قالدىغان بولماسلىقى كېرەك.

يېمەك - ئىچمەككە ۋە ئاياللارغا بېرىلگەن بولماسلىقى ۋە تەبىئىي بىلەن ئويۇن - تاماشىدىن ئۆزىنى تارتقان بولۇشى لازىم.

راستچىللىقنى ۋە سەمىمىي، راستچىل ئادەملەرنى سۆيۈشى، يالغانچىلىقتىن ۋە يالغانچىلاردىن نەپرەتلىنىدىغان بولۇشى لازىم.

ئۇلۇغ بولۇشى ۋە ئۇلۇغلۇقنى سۆيۈشى لازىمدۇركى، خىجالەتتە قالدىغان ھالغا چۈشۈپ قالماسلىقى، تەبىئىي بىلەن يۈكسەك نەرسىلەرگە ئىنتىلىدىغان بولۇشى، ئالتۇن - كۈمۈش قاتارلىقلار ۋە باشقا دەپى - دۇنيالارغا ئۆزىنى ئۇرماشلىقى لازىم. ئادالەتنى ۋە ئادالەتپەرۋەر كىشىلەرنى سۆيۈشى، ئىستىباداتتىن، زۇلۇمدىن، زالىملاردىن نەپرەتلىنىشى لازىمدۇركى، ئۆز قوۋم - قەبرىنداشلىرىدىنمۇ، باشقىلاردىنمۇ ھەقىقەت ئىزدىشى ۋە

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئۇلارنى ھەققانىيەتكە دەۋەت قىلىشى، ئىستىبدات قۇربانلىرىنىڭ دەردى - ھالىغا يېتىشى، گۈزەل ۋە ياخشى دەپ قارىغان نەرسىلەرنى چىڭ تۇتۇشى كېرەك.

ئوتتۇراھال (مۆتىدىل) مەجىزە بولۇشى كېرەككى، ئۆزىدىن ئادالەت تەلەپ قىلىنغان ۋاقىتتا قەھرى - غەزەپ كۆرسەتمەسلىكى، ئىتتىكىلىك ۋە تەتۈرلۈك قىلماسلىقى، لېكىن ئىستىبداتقا ۋە يامانلىققا دەۋەت قىلىنغان ھامان قەھرى - غەزەپ، تەتۈرلۈك كۆرسىتىشى لازىم.

ئاجايىپ مۇستەھكەم ۋە ئۇلۇغ بىر ئىرادە ئىگىسى بولۇشى كېرەككى، زۆرۈر بولغان نەرسىلەرنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن جاسەرەت كۆرسىتىشى، ھەرگىزمۇ قورقۇنچاق ياكى يۇمشاق قول بولماسلىقى لازىم.

بۇ سۈپەتلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ بىر كىشىدە توپلانغان بولۇشى قىيىن بولغاچقا، بۇنداق يارىتىلغان كىشىلەر ئىنسانلار ئارىسىدا ئاز ئۇچرايدۇ. ئەگەر پەزىلەتلىك شەھەر مۇشۇنداق بىر كىشى بولۇپ ۋە ئۇ چوڭ بولغان ھامان يۇقىرىدا بايان قىلغان رىياسەت (باشلىقلىق) شەرتلىرىنىڭ دەسلەپكى ئالتىسىنى ياكى بەشىنى ھازىرلىغان بولسا، بۇلاردىن تەسەۋۋۇر قۇۋۋىتىگە ئائىت بولغان باشقا خىلدىكى سۈپەتلەر ئۇنىڭدا ھازىرلانمىغان بولسىمۇ، رەئىس بولسا بولىدۇ. بۇنداق بىر ئادەم زادى تېپىلمىسا، ئۇ شەھەرنى باشقۇرۇشقا كەلگەن بىرىنچى رەئىس (باشلىق) بىلەن ئۇنىڭ ئورۇنباسارلىرى كۆرسەتكەن شەرىئەت ۋە سۈننەتلەر بىلەن ئىدارە قىلىنىدۇ. ئاخىرقى رەئىسمۇ تۇغۇلۇشىدىن ۋە بالىلىقىدىن باشلاپلا يۇقىرىدا زىكىر قىلىنغان شەرتلەر توپلانغان بولۇشى لازىم. چوڭ بولغان ۋاقىتتا، ئۇنىڭغا ئالتە خىل ئالاھىدىلىك ھازىرلانمىقى شەرت:

بىرىنچىسى، ھەكىم (دائىشمەن) بولۇشى لازىم.
ئىككىنچىسى، ئۇنىڭدىن ئىلگىرىكىلەرنىڭ شەھەردە ئورنات-

قان قانۇن - نىزاملارنى تولۇق بىلىشى ۋە ھەممە ئىشلىرىدا شۇلارنىڭ ئىزىدىن مېڭىشى، بۇ قانۇنلار بويىچە ھەرىكەت قىلىشى لازىم.

ئۈچىنچىسى، بۇرۇنقىلارنىڭ قانۇنلىرىدا كۆرسىتىلگەن ئاي-رىم مەسىلىلەر ھەققىدە ياخشى قىياسلارنى كۆرسىتەلەيدىغان بولۇشى ۋە بۇ قىياسلىرىدا ئىلگىرىكىلەرنىڭ ئىزىدىن مېڭىشى لازىم.

تۆتىنچىسى، ئىلگىرىكىلەرنىڭ تەبىئىتى بىلەن مەشغۇل بولمىغان كۆز ئالدىدىكى ئەمەلىي مەسىلىلەر ھەققىدە ياخشى ھۆكۈم چىقىرالايدىغان بولۇشى ئۈچۈن قۇۋۋەتلىك زېھنىغا ۋە سەزگۈرلۈكلەرگە ئىگە بولۇشى، چىقارغان ھۆكۈملىرى شەھەر مەنپەئەتلىرىنى نەزەردە تۇتقان بولۇشى لازىم.

بەشىنچىسى، ئىلگىرىكىلەرنىڭ شەرىئەتلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئىزىدىن مېڭىپ، ئۆزلىرى ئورناتقان ياخشى ئۇسۇللار بىلەن ئۆگىتىشنى بىلىشى كېرەك.

ئالتىنچىسى، ھەربىي ئىشلارنى ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان جىسمانىي قۇۋۋەتكە ئىگە بولۇشى ۋە ھەربىي ماھارەت-نىڭ ئاساسلىق ۋە نېگىزلىك ئالاھىدىلىكلىرىنى بىلىشى لازىم. ئەگەر بۇ شەرتلەرنى ئۆزىدە تاپالمىغان يالغۇز بىر ئادەم تېپىلسا، ئىككى ئادەم بولۇپ قالسا، ھەم بۇلارنىڭ بىرسى ھەكىم (دانىشمەن) بولۇپ، يەنە بىرسى باشقا شەرتلەرنى ھازىرلىغان بولسا، ھەر ئىككىسى رەئىس بولىدۇ.

ئەگەر بۇ شەرتلەر ھەرخىل كىشىلەر ئارىسىغا تارقالغان بولسا، ۋە ئۇلارنىڭ بىرىنچىسىدە ھېكمەت، ئىككىنچىسىدە ئىككىنچى شەرت، ئۈچىنچىسىدە ئۈچىنچى شەرت، تۆتىنچىسىدە تۆتىنچى شەرت، بەشىنچىسىدە بەشىنچى شەرت، ئالتىنچىسىدە ئالتىنچى شەرت ھازىرلانغان بولسا ھەم ئۇلار بىر - بىرلىرىنى چۈشەنگەن ۋە ماسلاشقان ئەھۋالدا، ئۇلارنىڭ ھەممىسى رەئىس

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بولسا بولىدۇ.

لېكىن، ھېكمەت رىياسەتنىڭ (باشقۇرۇشنىڭ) شەرتى بولۇشىدىن چىقىرىۋېتىلگەن كۈن - باشقا شەرتلەرنىڭ ھەممىسى ھازىر بولسىمۇ، پەزىلەتلىك شەھەر باشلىقىسىز (رەئىسسىز) قالىدۇ. شەھەرنى باشقۇرغۇچى رەئىس، شاھ بولمىغاندا، شەھەر تەھلىكە ئاستىدا قالىدۇ. ئۆزىگە خىزمەت قىلىدىغان بىر ھەكىم (دانىشمەن) بولمىغان شەھەر ئۇزۇن ئۆتمەي ھالاك بولىدۇ.

29. پەزىلەتلىك شەھەرگە قارىمۇ قارشى بولغان شەھەرلەر توغرىسىدا

پەزىلەتلىك شەھەرگە قارشى بولغان شەھەرلەر - جاھىل شەھەر، پاسىق شەھەر، ئۆزگىرىپ كەتكەن شەھەر، نادان شەھەرلەردىن ئىبارەتتۇر. پەزىلەتلىك شەھەرگە قارىمۇ قارشى بولغان كىشىلەرنىمۇ شەھەرنىڭ بالايىئاپەتلىرى [بالا - ئاپەت كەل- تۈرىدىغان كىشىلەر] دەپ ھېسابلىماق كېرەك.

جاھىل شەھەر شۇنداق بىر شەھەردۇركى، ئاھالىسى بەخت- نىڭ نېمىلىكىنى بىلىشى، چۈشىنىشى مۇمكىن ئەمەس، ئۇلارغا ئۆگىتىلسىمۇ ئۇنى قوبۇل قىلمايدۇ ھەم ئۇنىڭغا ئىشەنمەيدۇ. ئۇلار پەقەت سالامەتلىك، بايلىق، شەھۋەت، ئەرگىن - ئازادە بولۇش، نام - ئاتاققا ئېرىشىش قاتارلىق زاھىرى نەرسىلەرگە ھاياتىنىڭ نىشانى سۈپىتىدە قارايدۇ. بۇ نەرسىلەرنىڭ ھەربىرىنى جاھىل شەھەر ئاھالىسى بەخت دەپ قارايدۇ. ئۇلارنىڭ ئەڭ زور بەخت - سائادىتىمۇ مۇشۇ نەرسىلەرنىڭ بىر يەردە جەم بولۇشىدىن، ئىبارەت خالاس.

ئۇلارنىڭ قارىشىچە، بەختنىڭ زىت تەرەپلىرى - بەختسىزلىك، كېسەللىك، نامراتلىق، لەززەتلەردىن مەھرۇم بولۇش، خالىغان ئىشنى قىلالماسلىق ۋە ئېتىبارسىز قېلىشتىن

ئىبارەتتۇر. بۇ شەھەرمۇ يەنە بىر تۈركۈم ئايرىم شەھەرلەرگە بۆلۈنىدۇ:

زۆرۈرىي شەھەر - بۇ شەھەرنىڭ خەلقى ياشاش ئۈچۈن كېرەكلىك بولغان يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، ئۆي ۋە خوتۇن قاتارلىقلارنى پەقەت زۆرۈرىي (ئېھتىياجلىق) بولغان مىقداردا ئېلىش بىلەن قانائەتلىنىدۇ ھەم بۇ شەيئىلەرنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن بىر - بىرلىرىگە ياردەم قىلىدۇ.

تېگىشتۈرگۈچى (بەد دالە) سەرراپ (سودىگەر) شەھەر - بۇ شەھەرنىڭ خەلقى پەقەت بايلىق ۋە مال - دۇنيالىرىنى كۆپەيتىش ئۈچۈنلا تىرىشىدۇ. يىغقان بايلىقلىرىنى باشقا ئىش يولىدا پايدىلانماستىن، ئۇنى ھاياتنىڭ مەقسىتى قىلىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئۇلار تىنىمسىز ھالدا بايلىقلىرىنى ئارتتۇرۇپ، تېخىمۇ كۆپەيتىشكە تىرىشىدۇ.

پەسكەشلىك ۋە بەختسىزلىك (سەت ۋە شىكۋەت) شەھىرى - بۇ شەھەرنىڭ خەلقى تۇرمۇشنىڭ ماددىي ئىنتىلىشىدا - رىگە قۇل بولغاندۇر. يېمەك - ئىچمەك، شەھۋەتپەرەسلىك قىلماق، قۇرۇق خىيالغا بېرىلمەك قاتارلىق نەرسىلەرنى، بەزمە - مەشرەپ، كۈلكە - چاقچاقلارنى ھەممە نەرسىدىن ۋە ھەممە تەرەپتىن ئۈستۈن قويدۇ.

نام - ئابروئي (ھايىسىيەت) شەھىرى - بۇ شەھەرنىڭ خەلقى باشقا خەلقلەر ئارىسىدا ئابروئي ۋە ئېتىبار قازىنىش، ماختىلىش، ھۆرمەتلىنىش ۋە شان - شۆھرەتلىرىنى ئاشۇرۇش يولىدا بىر - بىرىگە قول بېرىدۇ. ياتلار ۋە ئۆز خەلقى ئارىسىدا ئۇلۇغ - لىنىشىنى ئىزدەيدۇ. ھەربىر ئادەم قولىدىن كېلىشىچە ئىززەت - ئېكرام كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىدۇ.

زومىگەرلىك شەھىرى - بۇ شەھەرنىڭ خەلقى باشقىلارنى ئېزىشكە، ئەمما باشقىلار تەرىپىدىن ئېزىلمەسلىككە تىرىشىدۇ. پۈتۈن ئىشتىياقلىرى غەلبە ۋە زورلۇقتىن ئىبارەتتۇر.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

شەھۋەتپەرەسلىك (جىمائىي) شەھىرى - خەلقى ئەركىن -
لىكتە ياشاشنى مەقسەت قىلىدۇ. ئۆزلىرى خالىغانچە ياشايدۇ ۋە
خالىغىنىنى قىلىدۇ.

بۇ جاھىل شەھەرلەر ئومۇمەن مۇتلەق ھوقۇقلۇق ئەمىرلەر -
نىڭ مەيىل - خاھىشى بويىچە گىدارە قىلىنىدۇ. بىز بۇ شەھەر -
لەرنىڭ غايىلىرىنى جاھالەت ئەھلىنىڭ ئارزۇ ۋە ئىنتىلىشلىرىگە
ئاساسەن تۈرلەرگە بۆلۈپ كۆرسەتتۇق.

پاسىق شەھەر بولسا، كۆز قاراشلىرى ئېتىبارى بىلەن يەزد -
لەتلىك شەھەردىن پەرقلىنمەيدۇ. ئۇلۇغ ۋە ئەزىز ئالانى، سەۋا -
نىنى (ئىككىنچى ئورۇندىكى ئۇلۇغ بارلىقلار)، پائال ئەقىلىنى
ۋە پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى بىلىدىغان ۋە ئىشىنىدىغان نەرسە -
لىرىنىڭ ھەممىسىنى بىلىدۇ. ئەمما قىلغان ئىشلىرى جاھىل
شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئىشلىرىدىن ئىبارەتتۇر.

ئاينىغان (ئۆزگىرىپ كەتكەن) شەھەر بولسا، خەلقى بۇ -
رۇندىنلا پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىگە ئوخشاش چۈشەنچىدە بول -
غان ۋە شۇ بويىچە ئىش قىلغان بولسىمۇ، باشقا پىكىرلەرنىڭ
تەسىرى بىلەن ئاينىپ ئۆزگىرىپ كەتكەن ۋە باشقىچە يول بىلەن
مېڭىشقا باشلىغان.

نادان شەھەرنىڭ ئاھالىسى بولسا، بۇ دۇنيادىكى ھاياتتىن
كېيىن بەختكە ئېرىشكىلى بولىدۇ دەپ قاراش بىلەن بىرگە،
ئۇلۇغ ۋە ئەزىز ئاللا ھەققىدە، سەۋانىي (ئىككىنچى ئورۇندىكى
مۇقەددەس بارلىقلار) ۋە پائال ئەقىل ھەققىدە بولمىغۇر پىكىر -
لەردە بولىدۇ. دۇرۇس بولمىغان بۇنداق پىكىرلەرنىڭ مۇتلەق
ھالدا تەمسىل ۋە خىيال قىلىنىشىغا ئەسەر بولۇش شەرت ئەمەس -
تۇر. ئەمما شەھەرنىڭ بىرىنچى باشلىقى، ئۆزىگە ۋەھىي چۈش -
كەنلىكىنى ئويدۇرۇپ چىقىرىپ، بۇ ھەقتە يالغان سۆزلەشتىن،
ئالداش ۋە ئالدىنىشتىن ئۆزىنى چەتكە ئالمايدۇ.

بۇ شەھەرلەرنىڭ ئەمىرلىرى پەزىلەتلىك شەھەر ئەمىرلىرىد -

نىڭ ئەكسى، رەئىسلىرىمۇ (باشقىلىرى) پەزىلەتلىك شەھەر رەئىسلىرىنىڭ ئەكس ھېسابلىنىدۇ. ئاھالىسى ھەم شۇنداقتۇر. پەزىلەتلىك شەھەرگە ئوخشاش بولمىغان ۋاقىتدا باش بولغان ئەمىرلەر گويا يالغۇز بىر ئەمىردە كلا بولۇپ، ھەر ۋاقىت ياشايدىغان يېگانە بىر ئەمىرگىلا ئوخشايدۇ. بۇلار ئوخشاش بىر شەھەردە ياكى ھەرخىل شەھەرلەردە ئوتتۇرىغا چىققان بولسىمۇ، يەنىلا شۇ ھالەتتىدۇر. خەلقلەرى گويا يېگانە بىر ئەمىردەك، روھلىرىمۇ گويا يالغۇز بىر روھتەكتۇر. شەھەر خەلقىنىڭ ھەربىر قاتلىمى ھەم مۇشۇ ھالەتتىدۇر. يەنى ئوخشاش بولمىغان زامانلاردا ئوتتۇرىغا چىققان بولسىمۇ، ھەر ۋاقىت ئوخشاشلا بىر روھ كەبىدۇر. بۇلار تۈرلۈك شەھەرلەردە ياشىسىمۇ، مۇشۇ ھالەتتىدۇر. بۇ تەبىقىلەر قايسى مەرتىۋىدە بولسا بولسۇن، مەيلى ئەمىر بولسۇن، مەيلى خىزمەتچى بولسۇن، گويا بىر روھتەكلا ياشايدۇ.

پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى بىلىدىغان ۋە قىلىدىغان ئورتاق نەرسىلەر بولغىنىغا ئوخشاش، بىلىم ۋە ئىشتا ھەم تەبىقىنىڭ ۋە ھەربىر ئادەمنىڭ ئۆزىگە خاس نەرسىلىرىمۇ باردۇر. ئۇلار بەخت باسقۇچىغا مۇنۇ ئىككى نەرسە بىلەن يېتەلەيدۇ. بىرى، ھەربىر ئادەمنى باشقىسىغا باغلاپ تۇرغان باراۋەرلىك بىلەن، يەنە بىرى، شۇ ئادەمنى ئۆزى مەنسۇپ بولغان تۈركۈمگە باغلاپ تۇرغان باراۋەرلىك بىلەن. ھەربىر كىشى بۇ بەختكە ئۇلاشماق ئۈچۈن ئەجىر قىلسا، روھىي جەھەتتىن تېخىمۇ ئۈستۈن سەۋىيىگە بارىدۇ. مۇشۇ يولدا تىرىشقانسېرى روھىي ئۈستۈنلۈكى ئارتىپ، كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن پەزىلەت قۇۋۋىتىگە ئېرىشىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئۇ يەتتىمۇ چىرايلىق خەت يېزىش ئۈچۈن ئۇزۇن ۋاقىت مەشىق قىلىشقا توغرا كېلىدۇ. چىرايلىق خەت يېزىش ماھارىتىنى ئىگىلىگەنلىكىمىزدىن كېيىن يازغانسېرى ماھارىتىمىزدە بالاغەت ۋە ئۈستۈنلۈك كۆرۈلىدۇ. روھنىڭ بۇ ئۈستۈنلۈكتىن ھېس قىلغان زوقى ئارتقانسېرى خەتتاتلىققا بولغان ئىشقىمۇ ئارتىپ بولىدۇ.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بەختكە ئېرىشتۈرىدىغان ئىشلارمۇ مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ما-
ھىيەتتە بولۇپ، ئىنسان ئۇلار بىلەن قانچىلىك كۆپ مەشغۇل
بولسا ۋە قانچە كۆپ تەكرارلىسا، شۇنچە قۇۋۋەتلىك ۋە شۇ قەدەر
ئۈستۈن ھەم مۇكەممەل بىر بەخت مەرتىۋىسىگە يېتىدۇ. ئەڭ
ئاخىرىدا ماددىدىن تامامەن بىزار بولۇپ، ئۇنىڭدىن
يىراقلىشىدۇ - دە، ماددىنىڭ يوق بولۇشى بىلەن ئۆزىنى يوق-
تىپ قويۇش، نە ماددىنىڭ باقىي قىلىشى بىلەن ئۆزىنى ئۇنىڭغا
ئاتاپ، ئۇنىڭغا موھتاج بولۇش دېگەندەك ھالەتلەر بولمايدۇ.
روھ ماددىنىڭ تەسىرىدىن قۇتۇلغاندا، جىسىملارغا تاشقى
كۆرۈنۈش بولغان ھاللاردىن خالاس بولىدۇكى، بۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ-
غا جىمجىت ياكى ھەرىكەت ھالىتىدە دېيىش توغرا ئەمەستۇر.
ئۇنىڭ توغرىسىدا پەقەت جىسىم بولمىغان نەرسىلەرگە خاس بول-
غان ئىپادىلەرنى قوللىنىش لازىم. بۇ ئايرىلغان روھنىڭ ھالىتى-
نى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن جىسىملارنىڭ سۈپەتلىرى بىلەن مۇنا-
سەۋەتلىك خالىي (بوش) ئىبارىلەرنى قوللىنىشتىن چېكىنمەك
لازىمدۇر. بۇ ۋاقىتتىكى ھالەتنى چۈشىنىپ تەسەۋۋۇر قىلىش
قىيىندۇر. چۈنكى [روھ] ئادەتتىكى نەرسىلەردىن ئەمەستۇر.
روھ ماددىدىن ئايرىلغاندا، جىسىملارغا خاس بولغان پۈتۈن خۇ-
سۇسىيەتلىرىنى تاشلايدۇ.

[شۇنىڭ بىلەن بىللە] ماددىدىن ئايرىلغان روھلار ھەرخىل
ماددىي جىسىملار (ھەيۋلانى) ھالىتىدە بولىدۇ. روھىي (نەپس-
نى) شەكىللەر ئازدۇر - كۆپتۈر بارلىقلارنىڭ مىزاجلىرىغا تەئەل-
لۇق بولغانلىقتىن، ھەربىر روھىي شەكىل (نەپسانى ھەيەت) شۇ
بارلىقنىڭ (ۋۇجۇدنىڭ) مىزاجىغا ئۇيغۇنلىشىدۇ. شۇ سەۋەب-
تىن، روھلار ۋە تۈرلۈك شەكىللەر نامايان بولىدۇ. ۋۇجۇد
(بارلىق) لار چەكسىز ئۆزگىرىش ئىچىدە بولغىنىغا ئوخشاش،
روھلار ھەم چەكسىز ئۆزگىرىشچاندۇر.

30. روھلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن بىرلىشىشى توغرىسىدا

بىر تائىپە كۆچۈپ ۋۇجۇدلىرى يوق بولغاندىن ۋە روھلىرى قۇتۇلۇپ سائادەتكە ئۇلاشقاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن شۇلار بىلەن ئوخشاش مەرتىۋىدە بولغان كىشىلەر كېلىدۇ ھەم ئىلگىرىكىلەرنىڭ ئورنىنى بېسىپ، ئۇلارغا ئوخشاش ئىش بىلەن مەشغۇل بولىدۇ. بۇلارمۇ كۆچۈپ ئارىدىن يوقالغاندىن كېيىن، ئاۋۋال كۆچكەنلەرگە ئوخشاش بەخت مەرتىۋىسىگە ئۆلىشىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەربىرى مىقدار ۋە خۇسۇسىيەت جەھەتتە ئۆزى بىلەن ئوخشاش بولغان [روھقا] قوشۇلىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى جىسىم بولۇشتىن خالاس بولۇپ، بىر يەرگە يىغىلغان ۋاقىتتا - مەيلى قانچىلىك كۆپ بولسا بولسۇن، ئورۇن جەھەتتىن تارلىق ھېس قىلمايدۇ. چۈنكى ئۇلار ماكان ئىچىدە ئەمەستۇر. ئۇلارنىڭ ئۈچ-رىشىشى ۋە بىر - بىرىگە قوشۇلۇشى جىسىملاردىكىگە ئوخشاش يۈز بەرمەيدۇ. بىر - بىرىگە ئوخشايدىغان بۇ پەرقلق روھلار بىر ماقۇلنىڭ (ئۇيغۇنلۇق) يەنە بىر ماقۇلغا قوشۇلۇش قابىلىيىتىنى ئارتىپ كۆپەيگەنسېرى، ھەربىرىنىڭ زوقلىنىش ئىمكانىيىتى ھەم شۇ نىسبەت بويىچە ئارتىپ بارىدۇ.

يېڭىلىرىنىڭ كۈنلىرىغا قوشۇلۇشىدىن ھەم يېڭىلىرى مەم-خۇن بولىدۇ، ھەم كۈنلىرى مەمنۇن بولىدۇ. ھەربىر بىرلىك ھەم ئۆزىنى، ھەم ئۆز ئوخشىشىنى بىلىدىغان بولغانلىقتىن، بىلىنگەن شەيئىنىڭ خۇسۇسىيىتىنى ئارتىدۇ. بۇ ئارتىش خۇددى خەتتاتنىڭ يېزىش ئىشلىرىنى داۋاملاشتۇرۇش بىلەن كاتىپلىق ماھارىتىنى قۇۋۋەتلەندۈرگىنىگە ئوخشايدۇ. تەكرارلاش كاتىپ-نىڭ قەلىمىگە قۇۋۋەت ۋە ئۆزگىچىلىك بەخش ئېتىدۇ. ئارقىدىن كەلگەنلەرنىڭ كۆپىيىشى بىرلىكنىڭ قۇۋۋىتىنى ئارتۇرمايدۇ.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئەمما، چەكسىز نىسبەتتە ھۇزۇرنى ئارتتۇرىدۇ. ھەربىر كۆچ-
كەن تائىپەنىڭ ھالى مۇشۇنداق تۇر.

31. سەنئەتلەر ۋە بەختلەر توغرىسىدا

بەختلەر بىر - بىرلىرىدىن ئۈچ جەھەتتە ئۆستۈن تۇرىدۇ.
تۈرى (خىلى)، مىقدارى (سانى) ۋە خۇسۇسىيىتى (سۈپىتى)
جەھەتتە، بەختلەرنىڭ بىر - بىرىدىن ئۆستۈن بولۇشى تۈر جە-
ھەتتىكى ئىختىلاپتىن ۋە بىرنىڭ يەنە بىرىدىن ياخشى بولۇشىدىن
تۇغۇلىدۇ. توقۇمىچىلىق، باپكارلىق، خۇشبۇي نەرسىلەرنى
ئىشلەش، ئەخلەت توشۇش (تازىلىق قىلىش بىلەن شۇغۇللى-
نىش)، ئۆسۈملۈكچىلىق، قانۇنچىلىق، پەلسەپە، ئاتىقلىق سەنئەت-
لىرى ۋە بۇ سەنئەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار ئارىسىدىكى ئۆس-
تۈنلۈك پەرىقلىرى مۇشۇ جۈملىدىندۇر.

ئوخشاش بىر سەنئەت بىلەن مەشغۇل بولغۇچىلار ئارىسىدىمۇ
مىقدار جەھەتتە ئۆستۈنلۈك پەرقى بولىدۇ. مەسىلەن: كاتىپلىق
بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئىككى كىشىدىن بىرسى يەنە بىرسىدىن
بىلىملىككە بولۇشى مۇمكىن. بۇ سەنئەت تىل بىلەن ئاتىقلىق-
نىڭ ۋە چىرايلىق يېزىش بىلەن ھېساباتنىڭ بىر يەرگە كېلىشى-
دىن تەشكىل تاپقىنى ئۈچۈن، ئىككى كاتىپ ئارىسىدىكى ئۆستۈن-
لۈك پەرقىنى بەلگىلەش مۇمكىندۇر. مەسىلەن: ئۇلاردىن بىر-
سى يالغۇز ئاتىقلىقنى ۋە خۇشخەتنى بىلسە، يەنە بىرسىمۇ ئاتىق-
لىقنى ھەم خۇشخەتنى، ھەم لۇغەتنى ياخشى بىلىدىغان بولۇشى
مۇمكىن. ئۈچىنچى بىرسى بەلكى كاتىپلىق شەرتلىرىنىڭ تۈتىنى
تولۇق ھازىرلىغان بولۇشىمۇ مۇمكىن.

خۇسۇسىيەت جەھەتتىكى ئارتۇقلۇق مۇنداق بولىدۇ: ھەر
ئىككى كاتىپ كاتىپلىق سەنئىتىنىڭ ئاساسلىرىغا ئىگە بولۇش
بىلەن بىرگە، بىرسى يەنە بىرسىگە قارىغاندا ناھايىتىمۇ قۇۋۋەت-

لىك (كۈچلۈك) ۋە ئەتراپلىق چۈشىنىدىغان بولۇشى مۇمكىن. بەختلەرمۇ مۇشۇ ئاساسلارغا ئاساسەن بىر - بىرىدىن ئۈستۈن بولىدۇ.

باشقا شەھەرلەرنىڭ خەلقىگە كەلسەك، بۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرى يامان بولغانلىقتىن، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى ئۇلاردا يامان ئادەتلەرنى يېتىلدۈرۈپ قويغان، ئەمەلىيەتتە، كاتتىلىق ئىشلىرىدا خاتا ۋە يامان بىر تەرەپكە قاراپ كېتىۋېرىش، ئىنسانغا يامانلىقنىڭ يامىنى بولغان ناچار ۋە بۇزۇق بىر خەتتاتلىق ئاتا قىلىدۇ. بۇ يولدا كېتىۋەرسە، سەنئەتنىڭ قۇسۇرلىرى كۆپىيىدۇ. بۇ شەھەرلەردە ئولتۇرغانلارنىڭ يامان خۇيلىرىمۇ روھلىرىغا مۇشۇنداق يامان خاھىشلار بېغىشلايدۇ. شەھەر ئادەملىرىنىڭ ھەربىرىنىڭ روھىي خاسلىقلىرىمۇ مۇشۇ نىسبەتتە ئارتقان بولىدۇ. ئاخىر بېرىپ شۇنداق بولىدۇكى، بۇ ھال ئۇلارنىڭ روھىدا بىر خەستىلىك (كېسەللىك) شەكىلگە كىرىدۇ ۋە بۇ يامان خاھىشلاردىن ھۇزۇر ئېلىشقا باشلايدۇ. مانا شۇ سەۋەبتىن بەزى گەك كېسىلىگە مۇپتىلا بولغان خەستىلەرنىڭ كۆپىنچىسى مىزاج (مىجەز) بۇزۇلۇشى تۈپەيلىدىن كىشىگە خۇش كەلمەيدىغان نەرسىلەردىن ھۇزۇر ئالىدۇ. تاتلىق ۋە لەززەتلىك نەرسىلەردىن يىرگىنىدۇ ۋە بۇلاردىن باشقا نەرسىلەرنى چۈشەنمەيدۇ.

روھىي كېسەل بولغانلار - ئىرادە ۋە ئادەتلىرى بىلەن ئېرىشكەن ئەخمىقانە خىياللار سەۋەبىدىن يامان ئىشلارغا ۋە يامان خاھىشلارغا ئىنتىلىدۇ. گۈزەل ۋە ئۇلۇغ نەرسىلەردىن يىرگەنمىدۇ، ھەتتا ئۇلار بۇ نەرسىلەرنى تەسەۋۋۇرمۇ قىلالمايدۇ.

ئاغرىقلار (خەستىلەر) ئىچىدە دەردىنى بىلمىگەنلىكى ئۈچۈن ئۆزىنى ساغلام ھېسابلاپ ۋە بۇ قارىشىنىڭ كۈچىيىشى بىلەن تېۋېپنىڭ سۆزلىرىگە ئەسلا قۇلاق سالمايدىغان كىشىلەرمۇ بولغىنىغا ئوخشاش، روھىي كېسەللەر ئارىسىدىمۇ ئۆزىنىڭ كېسەل ئىكەنلىكىنى بىلمەيدىغان، ئەكسىچە، ئۆزىنى ئۈستۈن ۋە روھىي

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

نى ساغلام ھېسابلايدىغان ھەم ھەرقانداق بىر يېتەكچىنىڭ، مۇ-
ئەللىمنىڭ ياكى تەربىيىچىنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالمايدىغان
كىشىلەرمۇ باردۇر.

32. بۇ [جاھىل] شەھەرلەرنىڭ ئاھالىسى توغرىسىدا

جاھىل شەھەرلەرنىڭ ئاھالىسى روھىي جەھەتتىن كەمتۈك
قالغانلاردۇر. روھىي پۈتۈنلەي ماددىغا بېرىلگەندۇر. چۈنكى ئۇ-
لارنىڭ روھلىرىدا ماقۇللار (ئۇيغۇنلۇقلار) قالدۇرغان ھېچبىر
ھەقىقەت يوقتۇر. ئۇلارنىڭ ھايات تايانچى بولغان ماددىنىڭ پار-
چىلىنىپ يوقىلىشىغا ئەگىشىپ، ماددىدىن قۇۋۋەتلەنگەن ھايات-
لىق ئىمكانلىرى ھەم پارچىلىنىپ يوقىلىدۇ. لېكىن ماددىنىڭ
[باشقا بىر شەكىلدە] داۋاملىشىشىغا خىزمەت قىلىدىغان قۇۋۋەت-
لەر ھايات قالىدۇ. بۇمۇ پارچىلىنىپ بۆلۈنگەندە، قالغان شەيى
پارچىلىنىپ بۆلۈنگەن شەيىنىڭ شەكلى بولىدۇ. بۇ پارچىلىنىش
ۋە بۆلۈنۈش داۋاملىشىش بىلەن ھاسىل بولغان شەيى ئۆزىدىن
ئىلگىرىكى نەرسىنىڭ شەكلىنى ئالىدۇ. نىھايەت، بۇ پارچىلى-
نىش ۋە بۆلۈنۈشلەردىن ئۈستۈنلۈكلەر (ئېلېمېنتلار) ھاسىل
بولىدۇ. ئېلېمېنتلارمۇ پارچىلىنىپ، شەكىللىرى غەبەدىي قال-
دۇ.

ئېلېمېنتلارنىڭ پارچىلىنىش ۋە بۆلۈنۈشلىرىدىن پەيدا بول-
غان ئەڭ كىچىك بۆلەكلەر بىر - بىرلىرى بىلەن ئۇچراشقاندا،
ئىنساننى شەكىللەندۈرىدىغان سۈرەتتە بىر - بىرلىرى بىلەن
بىرىكىپ، ئىنسان شەكلىدە جەم بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۇچرىشىش-
لىرى جانلىق ۋە جانسىز باشقا تۈرلەرنى مەيدانغا كەلتۈرىدىغان
سۈرەتتە بىرىكىگەندە، بۇ تۈرلەرنىڭ شەكىللىرىدە توپلىنىدۇ.
ھالاك بولغاندىن كېيىن يوقىلىدىغان شەيىلەر گۆش ۋە ئوت
پەيدىغان ھايۋانلار بىلەن يىللانلار تۈركۈمىدىكى نەرسىلەردۇر.

ھەممىسىنىڭ تەقدىرىگە پۈتۈلگەن ئاقىۋىتى مۇشۇنداق تۇر. لېكىن پەزىلەتلىك شەھەر خەلقىنىڭ ئەجدادلار پېكىرلىرىدىن ئالغان روھىي ھالىلىرى ئۇلارنى ماددا بولۇشتىن قۇتۇلدۇرىدۇ. رەزىل ئىشلاردىن پەيدا بولغان نەپسانىي يامان ھاللا ئالدىنقى ھاللار بىلەن بىرلىشىپ ئۇلارنى بۇلغايدۇ ۋە ئۇلارغا قارىمۇ قارشى بىر ھالەتتە بولىدۇ. بۇ خىل قارىمۇ قارشى ھالەتتىن روھ ئاجايىپ زور بىر ئازاب چېكىدۇ. ياخشى ھاللار يامان ھاللارغا قارشى بىر ھالەتتە بولغانلىقلىرى ئۈچۈن روھ يەنە ئىزتىراپ چېكىدۇ. شۇنىڭ بىلەن روھ ئىككى چوڭ ئازاب ئىچىدە تولغىنىدۇ.

جاھىلانى ئىشلاردىن پەيدا بولغان ھاللار ھەقىقەتەنمۇ روھنىڭ نۇتۇق قىسىملىرىغا ئاجايىپ زور بىر زۇلۇم ئەكېلىدۇ. لېكىن نۇتۇق قىسمى تۇيغۇلار يەتكۈزگەن [تەسىرلەر] بىلەن مەشغۇل بولغاچقا، بۇ زۇلۇمنى تۇيۇمايدۇ. بۇ ھال ۋە شەكىللەر - نىڭ زۇلۇملىرىنى سەزمەسلىك ئۈچۈن، يالغۇز قېلىپ تۇيغۇلار - نىڭ تەسىرىدىن قۇتۇلماق لازىمدۇر. چۈنكى ئۇ ۋاقىتتا بۇلارنى ماددا بولۇشتىن قۇتۇلدۇرغان ۋە تۇيغۇلار بىلەن سىرتتىن كېلىدىغان پۈتۈن تەسىرلەرنى ئايرىۋەتكەن بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، تەقدىر - پېشانىلىق ئىكەنلىكىنى بىلىدىغان ئىنسان تۇيغۇلىرىنىڭ ئۆزىگە يوللىغان نەرسىلىرى بىلەن ئاۋۇنۇپ، تەقدىرلىرىنى ئۇندىتىدۇ ياكى ئۇلارنى تۇيۇمايدۇ. ئۇنىڭ بۇ دەردكە قاپتا مۇپتىلا بولۇشى ئۈچۈن ھېس - تۇيغۇلارنىڭ تەسىرىدىن بىر مەھەل قۇتۇلۇش لازىمدۇر. ئازاب چېكىۋاتقان بىمار ھەم مۇشۇ ھالەتتەدۇر. بەزى نەرسىلەر بىلەن ئاۋۇنسا ئازابى يېنىكلىپ، ئۇنى تۇيۇماي قالىدۇ. مەگرىكى، ئۆزى مەشغۇل بولۇۋاتقان ئىشنىڭ تەسىرىدىن قۇتۇلۇشى بىلەن ئەڭ ئاغرىق ئازابىنى يەنە سېزىدۇ ياكى ئاغرىق ئازابى ئۇنى قايتىدىن باسىدۇ.

نۇتۇق قىسمىمۇ مۇشۇنداق تۇر. تۇيغۇلىرى ئەكەلگەن نەرسىلەر بىلەن مەشغۇل بولغاندا، ناچار شەكىللەرنىڭ (كۆرۈنۈشلەر -

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

نىڭ) بېرىدىغان ئىزىراپىنى تۇيۇمايدۇ. پەقەت پۈتۈنلەي يالغۇز-
لۇققا چۆكۈپ، تۇيغۇلىرىنىڭ تەسىرلىرىدىن ھالقىپ چىققان ۋا-
قتتا بولسا، بۇ ھاللارنىڭ ئەكىلىدىغان ئىزىراپلىرى ئۇنىڭغا
زاھىر بولىدۇ، ئۇنى قىينايدۇ ۋە ھەر ۋاقىت ئۇنى ئازابلايدۇ.
[نۇتۇق قىسمىغا] ئۇ شەھەر ئاھالىسىنىڭ كەلتۈرگەن ئىزىراپ-
لىرى قوشۇلغاندا، چېكىدىغان جەبرى - زۇلۇملىرىنىڭ دائىرى-
سى تېخىمۇ ئارتىدۇ. بۇ دائىرىنىڭ چەكسىز ئىكەنلىكى چۈش-
ىلىگەندە، بۇ دۇنيادىن كۆچۈپ كەتكەن ۋاقىتتا، ئىچكى جەھەت-
تىن چېكىدىغان زۇلۇمنىڭ قانچىلىك زور بولىدىغانلىقى بىلىنىد-
دۇ. مانا بۇ ھال بەختنىڭ ئەكس تەرىپى بولغان بەختسىزلىك-
تۇر.

نادان شەھەر ئاھالىسىگە كەلسەك، ئۇلارنى ئازدۇرغان ۋە
بەختنىڭ نېمىلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، جاھىلان مەقسەتلەر يولىدا
بۇ شەھەر ئاھالىسىنى بەخت - سائادەت يولىدىن چەتلىشتۈرگەن
ئادەم - پاسىق شەھەر ئاھالىسىدىن بىرسى ھېسابلىنىپ، بەخت-
سىز بولىدۇ. ئۇنىڭ خەلقى بولسا جاھىل شەھەر ئاقىۋىتىگە
دۇچار بولۇپ، نادان ھالىتىدە قالىدۇ.

خاتا ۋە يېڭىلىش ھالدا بەختنى تەرك - ئەتكەن ھەرقانداق
ئىنسان ھەم مۇشۇ ھالەتتە بولىدۇ. ئەمما پەزىلەتلىك شەھەر
ئاھالىسىدىن بولۇپ، زورلۇق - زومبۇلۇق بىلەن جاھىللارچە
ئىشلارنى قىلىشقا مەجبۇر قىلىنغانلار ئىچىدىن قىلىشنى خالىماي
تۇرۇپ قىلغان بۇ ئىشلىرى ئۈچۈن قاتتىق ئازاب ھېس قىلىدۇ.
لېكىن ئۇلارنىڭ مەجبۇر قىلىنغان ئىشلارنى داۋاملاشتۇرۇشى،
ئۇلارغا ياخشى بىلىنگەن روھىي شەكىللەرگە زىت شەكىللەرنى
پەيدا قىلالىمىغىنىغا ئوخشاش، ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەپ تۇرغان
روھىي شەكىللىرىنى بۇلغاشتەك بىر ھالغا پەيدا قىلالىمىغىنى
ئۈچۈن، ئۇلار پاسىق شەھەر ئاھالىسىنىڭ سەۋىيىسىگە چۈشۈپ
قالمايدۇ. بۇلار زورلۇق بىلەن قىلىشقا مەجبۇر بولغان ھەرىكەت-

لىرى ئۈچۈن سوئال - سوراق قىلىنمايدۇ. چۈنكى ئۇلارغا خۇش كەلمەيدىغان بۇ زورلۇق يا پەزىلەتلىك شەھەرنىڭ ئەكسى بولغان شەھەرلىكلەردىن بىرىگە مەنسۇپتۇر ۋە ياكى ئۆزلىرى شۇ زورا-ۋانلارنىڭ ئىستىبىدات ۋە ھۆكۈمرانلىقىغا تەۋە بولغان شەھەردە ياشاش زۆرۈرىيىتىدە قالغانلىقىدىن بولغاندۇر.

33. پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىگە ئورتاق بولغان نەرسىلەر توغرىسىدا

پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسىنىڭ ھەربىر ئادىمى بىلىشى زۆرۈر بولغان نەرسىلەر بۇلاردۇر: ئالدى بىلەن بىرىنچى سەۋەبى ۋە ئۇنىڭ بارلىق سۈپەتلىرىنى بىلىشى لازىم. ئاندىن ماددىدىن ئايرىم بولغان شەيئىلەر ۋە ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ سۈپەتلىرى، دەرىجىلىرىنى ھەم پەرقلىق ھالەتتىن پائال ئەقىلگە بارغانغا قەدەر بولغان پېئىللىرىنى (ھەرىكەتلىرىنى) بىلىشى لازىم. ئۇنىڭدىن كېيىن جەۋھەرلەرنى ۋە ھەربىرىنىڭ ئۇنىڭدىن كېيىن جەۋھەرلەرنى ۋە ھەربىرىنىڭ سۈپەتلىرىنى، ئاندىن بۇلارنىڭ ئاستىدا بولغان تەبىئىي جىسىملارنى ۋە ئۇلارنىڭ قانداق شەكىللىنىدىغانلىقى، قانداق بۇزۇلىدىغانلىقىنى ھەم بۇ تەۋە بولۇش ھادىسىلىرىنىڭ مۇكەممەل ئېھتىياتلىق دانا بىر تەدبىرىنىڭ نەتىجىسى ئىكەنلىكىنى ۋە بۇ تەدبىردە بىپەرۋالىق، كەمتۈكلۈك، ئادالەتسىزلىك بولمايدىغانلىقىنى بىلىشى لازىمدۇر. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئىنساننىڭ پەيدا بولۇشىنى، روھىي قەۋۋەتلەرنىڭ شەكىللىنىشىنى ۋە پائال ئەقىلنىڭ بۇلار ئۈستىدە تۈرىنى ئەكس ئەتتۈرۈشى بىلەن دەسلەپكى ماقۇللارنىڭ (ئۇيغۇنلۇقلارنىڭ) ۋە ئىرادىي ئىختىيارنىڭ قانداق ھاسىل بولىدىغانلىقىنى بىلىشى لازىم. ئاندىن پەزىلەتلىك شەھەر بىلەن ئاھالىسىنى، روھلىرىنىڭ ئېرىشىدىغان بەختىنى، پەزىلەتلىك شەھەرگە زىت بولغان شەھەرلەر-

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

نى، روھلارنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن دۇچار بولىدىغان ئاقىۋىتىنى ۋە قايسىلىرىنىڭ سائادەتكە، قايسىلىرىنىڭ يوق بولۇشقا يۈزلىنىدىغانلىقىنى بىلىشى لازىم. ئاندىن كېيىن پەزىلەتلىك ئاھالەلەر ۋە بۇلارنىڭ قارىمۇ قارشىسى بولغانلارنى بىلىشى لازىمدۇر. بۇ نەرسىلەر ئىككى يول بىلەن بىلىنىدۇ. يا [خەلقنىڭ] روھىدا بولغان ۋە بولىدىغانغا ئوخشاش ھالدا قايتا گەۋدىلىنىشى بىلەن ياكى مۇناسىۋەت ۋە تەمسىل يولى بىلەن، يەنى ئوخشاش مىساللىرى ئارقىلىق روھلارغا ئەكس ئېتىشى بىلەن پەزىلەتلىك شەھەرلەرنىڭ ھاكىملىرى بۇ شەھەرنى روھلىرىنىڭ بوھرانلىرى ۋە سەگەكلىكى بىلەن بىلىدۇ. ھاكىملارنىڭ ئارقىسىدىن كەلگەنلەر بولسا، ھاكىملارغا تەۋە بولۇشى بىلەن، ئۇلارغا ئىشىنىپ تايىنىش بىلەن بۇ نەرسىلەرنى ھاكىملارنىڭ نەزىرىدە قانداق بولسا شۇ بويىچە قوبۇل قىلىدۇ. بۇلارنىڭ بىر تىپىدىكىلەرمۇ بۇ نەرسىلەرنى شۇلارنى بىلدۈرىدىغان مىساللىرى بىلەن بىلىدۇ. چۈنكى بۇ نەرسىلەرنى ئەسلى ھالىتىدە چۈشىنىش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ زېھنىلىرىدە نە يارىتىلىشتا بېرىلگەن نە كۆنۈكۈش - ئادەتلىنىش ئېلىپ كەلگەن [روھىي] بىر ھال تېپىلمايدۇ. بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندىكى، ھاكىمنىڭ چۈشىنىش ئۇسۇلى ئۇلارنىڭكىدىن ئۈستۈندۇر. بىلدۈرگۈچى مىساللار بىلەن چۈشەنگەنلەرنىڭ بىر قىسمى بۇ نەرسىلەر يېقىن كېلىدىغان مىساللار بىلەن، بىر قىسمى بولسا ئۇزاق مىساللار بىلەن، بەزىلىرى ئۈنىڭدىنمۇ ئۇزاقراق مىساللار بىلەن، يەنە بەزىلىرى ناھايىتىمۇ ئۇزاق مىساللار بىلەن بىلىدۇ. ھەربىر مىللەتنىڭ ۋە ھەربىر شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئالدىدىكى مىساللار بۇ نەرسىلەرنى ئەڭ كۆپ ۋە ئەڭ ياخشى بىلگەن شەيئەلەرگە ئوخشىتىلغان مىساللاردۇر. شۇ سەۋەبتىن تۈرلۈك مىللەتلەر ئارىسىدا بۇ خۇسۇسلارنىڭ كۆپىنچىسىدە ياكى بىر قىسمىدا ئوخشىماسلىقلار (ئىختىلاپ) چىقىشى مۇمكىن. ھەربىر مىللەتنىڭ قوبۇل قىلغان مىساللىرىنى ئىپادىلىگەن ئۇقۇم باشقا

مىللەتلەر ئارىسىدا ئەينى شۇ ئۇقۇمنى ئىپادىلىمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن پەزىلەتلىك مىللەتلەرنىڭ ۋە پەزىلەتلىك شەھەرلەرنىڭ مەزھەپلىرى بىر - بىرىدىن يىغىلىنىدۇ. لېكىن بۇ پەرق ھەممە - نىڭ ئەينى شۇ بىر مەقسەتنى كۆتۈشىگە توسقۇن ئەمەستۇر. بۇ ئورتاق نەرسىلەر دەلىل - ئىسپاتلىرى (بۇرھانلىرى) بىلەن بىلىنگەن بولسىمۇ، ھېچبىر نۇقتىدا - مەيلى يېڭىلىش، مەيلى چۈشىنىكسىزلىك يۈزىسىدىن بولسۇن، سىر ۋە ئىشەنچ تېمىسى بولالمايدۇ. چۈنكى ئىشەنگۈچى كىشى ئۆز ئىچىدە مەسە - لىنىڭ ھەقىقىتىنى ئەمەس، خاتالىقىنى چۈشەنگەن بولىدۇ. لې - كىن بۇلار ئوخشاشقۇچى مىساللىرى بىلەن بىلىنگەن بولسىمۇ، بۇ مىساللاردا ئىشەنچ سەۋەبلىرى بەزەن ئاز، بەزەن كۆپ بولىدۇ. شۇڭا ئۇلار بەزىلىرىگە بىلىنگەن بولىدۇ. بەزىلىرىگە بولسا يوشۇ - رۇن پېتى قالىدۇ. بۇ شەيئىلەرنى ئوخشاشقۇچى مىساللىرى بىلەن تونۇغان كىشىلەرنىڭ ئۇ نىسبەتلەردىكى ئىشەنچ نۇقتىلىرى بى - لىش ھالىتىدە تۇرۇشى دائىملىق ئىشلاردۇر. بۇ كىشىلەرمۇ خىلمۇ خىل بولىدۇ.

بۇلارنىڭ بىر قىسمى ئۆگىنىشكە تەشنا بولۇپ، بىر نەرسە - دىن شۈبھىلەنگەندە، ئۇلارنى خەلققە يېقىنلاشتۇرىدىغان مىسال تېپىلسا ئىشەنچلىرى يوققا چىقىدۇ. قانائەت قىلمىغان تەقدىر - دە، ئۇلارغا باشقا مىساللار كۆرسىتىلىدۇ. قانائەت قىلىنسا تېخى ياخشى، بولمىسا ئۇلارغا باشقا بىر مىسال تەقدىم قىلىنىدۇ. مۇشۇنداق ھەربىر بېرىلگەن مىسالدىن شۈبھىلەنگەندە، ئۇلارغا تېخىمۇ يۇقىرى پەللىدىن بىر مىسال كەلتۈرۈلىدۇ. بېرىلگەن پۈتۈن مىساللار ئۇنىڭ شۈبھىلىرىنى يوقىتالماي، ئۇلاردىكى ھەقىقىي تونۇش ئارزۇسى ئاشكارىلانغان بولىدۇ ۋە ھاكىملارنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى قاتارىغا كىرىدۇ. بۇنىڭمۇ قانائەت قىلماي، ھېكمەتكە تەشنا ئىكەنلىكىنى كۆرسەتسە، ھېكمەتنى ئۆگىنىش ئارزۇسىنى ئىزھار قىلغان بولىدۇ.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بىر قىسمى بولسا ئېتىبار، باياشادلىق، مال سەۋداسى ۋە شۇلارغا ئوخشاش باشقا جاھىلانە غايىلەرنىڭ قۇلى بولىدۇ. بۇلار پەزىلەتلىك شەھەر قانۇنلىرىنىڭ ئۆز ئارزۇلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشقا توسقۇن بولۇۋاتقانلىقىنى كۆرگەندە، بۇ قانۇنلارنى - مەيلى ئۇ ئادالەتكە ئۆرنەك بولسۇن، مەيلى ئادالەتنىڭ نەق ئۆزى بولسۇن، يوق قىلماق ئۈچۈن كۈرەش قىلىدۇ. مىساللار ئىككى خىل شەكىلدە يوق قىلىنىدۇ.

بىرىسى ئىشەنچ ماۋزۇلىرىدىن بىرىنى مۇنازىرە تېمىسى قىلىش بىلەن، يەنە بىرىسى ئېزىقتۇرۇش ۋە ھىيلە - مەكرلىك بىلەن، ھەققانىيەت پەقەت ئېزىقتۇرۇش ۋە مەككارلىق بىلەن يوقىتىلىشى مۇمكىن. بۇنى قىلغانلار جاھىللارچە ۋە چىركىن مەقسەتلىرىگە ئېتىراز بىلدۈرۈلۈشىنى خالىمىغانلاردۇر. بۇنداق ئادەملەر پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى جامائەلىرى ئارىسىدا بولمايدۇ.

بىر قىسمى پۈتۈن مىساللارنى ئىككى تەرەپتىن يوقىتىشقا باشلايدۇ. بىرى، مىساللار ئۆز ئىچىگە قامىغان ئىشەنچنىڭ ئۆزى بىلەن، يەنە بىرى ئەخمىقانە ئويلايدىغانلىقلىرى ۋە خاتا چۈشەنگەنلىكلىرى ئۈچۈن، مىساللاردىكى ئاشكارا ھەقىقەتنى خاتا چۈشىنىش بىلەن بۇ سۈرەت بىلەن ئىشەنچى ئەسلا كېرەك بولمىغان مىساللار ئۇنىڭ قارىشىدا ئاساسسىز ھېسابلىنىدۇ. بۇلار ھەقىقىي بىلىش ئۈچۈن ھەق مەرتىۋىسىگە كۆتۈرۈلگەن تەقدىردە، ئەخمىقانە چۈشەنچىلىرى ئۇلارنى كۈلدۈرلىتىدۇ. ھەقىقەت بولمىغان باشقا نەرسىلەرنى خىيال قىلغانلىقلىرى ئۈچۈن، ھەق بولمىغان نەرسىنى ھەق ھېسابلايدۇ. ئۇلارنىڭ ھەق چۈشەنچىسى نەزەرلىرىدە سۈكۈت قىلىشتىن ئىبارەت بولۇپ، سۈكۈت قىلغان شەيئىنىڭ ئۆزى يېڭىلىش چۈشەنچىلەر بولماستىن، بەلكى ھەقىقەتنىڭ نەق ئۆزى بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ھەقىقەتنىڭ مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى، ھەقىقەتنى ئۆگىنىش ئىدىدە.

يېسىدە بولغانلارنى سۇيقەست ۋە ھىيلە - مېكىر بىلەن باشلىق-لىقنى قولغا كەلتۈرۈشكە ئۇرۇنغانلىق دەپ قارىشىدۇ. بۇ ھال بۇلارنىڭ بەزىلىرىنى ھاماقەتلىككە ئېلىپ بارىدۇ. بەزىلىرى بولسا بىر نەرسىنى يىراقتىن ياكى بولمىسا چۈشىدە كۆرگەنگە ئوخشاش، ھەقىقەتنىڭ مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى، ئەمما بىر مۇنچە سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن ئىدراك قىلغىلى بولمايدىغانلىقنى ئېيتىشىدۇ. شۇ سەۋەبتىن، ئۇلار ھەقىقەت دەپ بىلگەن نەرسىنى قەستەن يالغانغا چىقىرىپ، ئۇنىڭ ھەقىقەت ئەمەسلىكىنى چۈشىنىشكە ئۇرۇنىدۇ. بىر مەزگىلدىن كېيىن ئۆزلىرى سېستىپ يوققا چىقارغان بۇ نەرسىنىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى ئويلايدۇ ياكى شۇنداق چۈشىنىدۇ.

34. جاھىل ۋە نادان شەھەر ئاھالىسىنىڭ پىكىرلىرى توغرىسىدا

جاھىل ۋە نادان شەھەرلەر كونا ۋە پاسىق پىكىرلەرگە تايانغان مەزھەپلەرنىڭ ئەسىرلىرىدۇر، بۇلارنىڭ قوۋملىرىدىن بىرى شۇنداق دەيدۇ:

بىز مەۋجۇتلۇقلارنىڭ بىر - بىرىگە زىت ئىكەنلىكىنى كۆ-رۈۋاتىمىز. ھەربىر مەۋجۇتلۇق باشقىسىنى ھالاك قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ. ھەربىر ۋۇجۇد پەيدا بولۇشتىنلا ئۆز بارلىقىنى پارچىلى-نىشتىن ساقلايدىغان بىر ئىقتىدارغا ئىگە بولغىنىغا ئوخشاش، ئالدىدىكى قارشىسىنىڭ تەسىرىنىمۇ يوق قىلىدىغان ۋە ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قوغدايدىغان بىر ئىقتىدارغىمۇ ئىگە بولىدۇ. بۇنىڭدىن باشقا قارشىسىنى (زىتىنى) ھالاك قىلىپ، ئۇنى تۈرگە ئوخشى-تىش ئارقىلىق ھەربىر شەيئىنى ئۆزىنىڭ ئۈستۈن بارلىقىغا كېرەك بولىدىغان ۋە ئەبەدىيلىكنى قوغدايدىغان بىر شەكىلدە سۇندۇرۇشتەك ئىستېداتقا ئىگە بولىدۇ. كۆپىنچە مەۋجۇداتلار

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئۈستۈنلۈك ۋە ئۆزىنىڭ زىتلىرىغا قەھرىلىنىدىغان ئىستېداتقا ئىگە بولىدۇ.

ھەربىر مەۋجۇتلۇقنىڭ ئۆز زىتىغا ۋە ئۆزىدىن باشقا ھەرقانداق شەيئىگە قارىتا بۇ ھالەتتە بولۇشى، بىزنى تۆۋەندىكىدەك يول بىلەن چۈشىنىشكە ئېلىپ بارىدۇ. ھاياتتا ھەربىر بارلىق ئۆز ئالدىغا يالغۇز ياشاشنى مەقسەت قىلىدۇ ياكى باشقا بارلىقلار ئارىسىدا ئەڭ ئۈستۈن ھاياتلىقنىڭ يالغۇز ئۆزىگىلا بېرىلگەن بولۇشىنى تەلەپ قىلىدۇ. چۈنكى ئۆزىگە زەرەرلىك ۋە پايدىسىز بولغان ھەربىر شەيئىنى ئىسپاتلاش ۋە ئۆزىنىڭ ئەبەدىيلىكى ئۈچۈن پايدىلىق بولغان ھەربىر شەيئىدىن پايدىلىنىش مۇمكىنچە-لىكى بېرىلگەندۇر. بىز كۆپىنچە ھايۋانلارنىڭ باشقا ھايۋانلارغا ھۇجۇم قىلىپ، ئۇلارنى كېرەكسىز ۋە پايدىسىز يەرگە قوغلاپ، ئۆزلىرىنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى ساقلاش خاھىشىدا بولىدىغانلىقىنى كۆرىمىز. بۇ ھايۋانلار گويا ئالەمدە ئۆزلىرىدىن باشقا ھايۋانلار يوقتەك ياكى بولمىسا ئۆزلىرىدىن باشقا ھايۋانلارنىڭ ياشىشى ئۇلارغا زىيان يەتكۈزىدىغاندەك، باشقا ھايۋانلارنىڭ مەۋجۇت بولۇشىنى ياقتۇرمايدىغان تەبىئەتتە بولىدۇ. ھالبۇكى، ئۇ ھايۋاننىڭ ئەمەلىيەتتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشتىن باشقا ھېچقانداق يامانلىقى يوقتۇر. يارىتىلىش ۋە تەبىئىيەتتە بۇنداق بولمىغان بۇ مەۋجۇت-لۇقلار بىر - بىرىنى شەخسىي مەنپەئەت يولىدا ئەسەر ۋە قۇل قىلىشنى ئويلايدۇ. ئۇلارنىڭ قارىشىدا ھەربىر تۈرنىڭ باشقا تۈر بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى مۇشۇ ئاساسقا تايانغان بولىدۇ. شۇ بىر تۈرنىڭ ئىچىدىمۇ ھەربىر شەخسنىڭ باشقا شەخس بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ھەم مۇشۇ ئاساسقا تايىنىدۇ. ماھىيەتتە، بۇ بارلىقلار بىر - بىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىش ۋە بىر - بىرىنى قوغلاش تەبىئىيەتتە بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئەڭ كۈچلۈكى يەنى باش-قىلىرىنى ئېزىدىغىنى تېخىمۇ ياخشى ھايات كەچۈرىدۇ. بۇلاردىن دائىم غالىب چىققانلار يا بىر - بىرىنى يوق قىلىدۇ. چۈنكى

ھەربىرى باشقا بارلىقنى ئۆز بارلىقىغا نۇقسان ۋە زەرەر يەتكۈزىدۇ دەپ ھېسابلايدۇ ياكى بىر - بىرىنى قۇلغا ئوخشاش يالاپ، ئېكسپلاتاتسىيە قىلىدۇ. چۈنكى ئۇلار باشقىلارنىڭ پەقەت ئۆز-لىرى ئۈچۈنلا ياشايدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ.

بۇنىڭدىن تاشقىرى، بۇ كىشىلەر بىر تۈركۈم شەيئىلەرنىڭ تەرتىپسىز (قائىدە - نىزامسىز) يۈرۈۋاتقانلىقىنى ۋە مەۋجۇتلۇق-لارنىڭ دەرىجىلىرىگە ئەمەل قىلىنمىغانلىقىنى ھەم بەزى ئادەم-لەرنىڭ مەۋجۇتلۇققا لايىق ئەمەسلىكىنى ۋە توغرا بولمىغان يەرگە بەزى ئىمتىيازلاردىن پايدىلانغانلىقىنى، ھەتتا ئىمتىياز دېگەن نەرسىنىڭ ئەمەلىيەتتە مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى، ئويدۇرما نەرسە-لەردىنلا ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەن ھېسابلىشىدۇ. بىز كۆرگەن ۋە بىلگەن مەۋجۇتلۇقلار مانا شۇنداق تۈر، دېيىشىدۇ. بۇ ھەقتە باشقا بىر قەۋم شۇنداق دەيدۇ: بۇ ھال مەۋجۇتلۇق-لارنىڭ تەبىئەت ۋە يارىتىلىشلىرىدىنلا شۇنداق تۈر. تەبىئىي جە-سىملارنىڭ ئىجرا قىلغان ھۆكۈملىرىنى ئىرادە ۋە ئېھتىيات ئىگىسى بولغان ھايۋانلار ئۆز ئاززۇ ۋە ئىرادىلىرى بىلەن ئورۇن-لايدۇ. ئەقلى بىلەن چۈشىنىش ئارقىلىق قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈ-چۈن بۇ ئادەملەر بۇنى شۇنداق چۈشىنىدۇ. شەھەرلەر بىر - بىرى بىلەن ئۇرۇشۇش ۋە دۈشمەنلىشىش ۋەزىيىتىدە بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا نە قانداق - نىزام، نە رەت، تەرتىپ بولمايدۇ. ھېچبىر شەخسنىڭ قابىلىيىتى ۋە ئېتىبارى ئۇنى ئىمتىيازغا ئىگە قىلماي-دۇ. ھەربىر ئىنسان ئۆز ياخشىلىقىنى ئۆز كۈچىگە تايىنىپ قولىغا كەلتۈرۈشى كېرەك. ئۆزىگە پايدىلىق ھېسابلىغان ياخشى-لىقنى ئارزۇ قىلغاندا، ئۇنىڭ ئۈچۈن كۈرەش قىلىمىقى كېرەك. ئەڭ بەختىيار ئىنسان كۈرەش ئاخىرىدا پۈتۈن رەقىبلىرىنى يە-غىچىپ، غەزەپ ياغدۇرغان ئىنساندۇر.

بۇ جاھىللارچە پىكىرلەر ئاخىر بېرىپ شەھەرلەردە باشقا پىكىرلەرنىڭ تۇغۇلۇشىغا سەۋەب بولىدۇ. بۇنىڭغا ئاساسلىنىپ،

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بەزى قوۋملار شۇنداق دېيىشىدۇ: [مەۋجۇتلۇقلارنىڭ] بىر - بىرلىرىگە يېقىنلىشىشى ۋە بىر - بىرلىرىدىن يىراقلىشىشى نە تەبىئەت، نە ئىرادە ئەمرى ئەمەس. ئەكسىچە، ئىنساننىڭ ئىدى- ساننى ئۇرۇش ۋە ئۇنىڭغا دۈشمەنلىك قىلىشى توغرىدۇر. ئىككى ئادەم بىر - بىرى بىلەن پەقەت زۆرۈرىيەت تۈپەيلى چۈشىنىدۇ ۋە ئېھتىياج سەۋەبىدىن بىرلىشىدۇ. بۇ بىرلىشىش ۋە چۈشىنىش- نى مەيدانغا كەلتۈرگەن سەۋەب نېمە بولسا بولسۇن، بىرلەشكەن مەزگىلدە ئۇلاردىن بىرسى مۇتلەق غالىب، يەنە بىرسى مۇتلەق مەغلۇپ ھالەتتە بولىدۇ. ئۇلارنىڭ سىرتقا قارشى شەكىللەندۈر- گەن بىرلىكى، ئۇلاردىكى قورقۇنچ داۋاملاشقان مۇددەتكىچە داۋام قىلىدۇ. قورقۇنچ، ۋەھىمە يوقالغان ھامان، دەرھال ئايرىلىش- ىرى ۋە بىر - بىرىدىن نەپرەتلىنىشلىرى توغرىدۇر. ئىنسانلىق پرىنسىپلىرىدىن «داۋو سەبىئى (داء سجى = dāu sebī) ھاياۋا- نىيلىق خۇمارى» دەپ ئاتىلىدىغان پرىنسىپ مانا شۇدۇر. يەنە باشقا بىر قوۋم بولسا، بىر ئادەمنىڭ ئۆزى يالغۇز پۈتۈن ئېھتىياجلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ياردەمچىلىرىگە موھتاج بولىدىغانلىقىنى نەزەرگە ئالغان ھالدا، بىرلىشىشنىڭ زۆرۈرلىكىگە قايىل بولىدۇ. لېكىن يەنە بىر قوۋم، بۇ بىرل- شىشنىڭ پەقەت زورلۇق بىلەن ئەمەلگە ئاشىدىغانلىقىنى ئېيتىد- شىدۇ. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، باشقىلارنىڭ ياردىمىگە موھتاج بول- ىغان كىشى، بىر قىسىم ئادەملەرگە زورلۇق بىلەن قەھىر - غەزەپ ئىشلىتىش ئارقىلىق ئۆزىگە قۇل قىلىدۇ. ئاندىن بۇلار- نىڭ ۋاسىتىسى بىلەن باشقىلارغا زورلۇق ئىشلىتىپ قۇللىرىنىڭ سانىنى كۆپەيتىدۇ. بۇ ياردەمچىلەرنىڭ ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ئورۇندا بولۇشى مۇمكىن ئەمەستۇر. بۇلارمۇ ئۇ تەرەپتىن زورلۇق بىلەن قۇللۇققا چۈشۈرۈلگەن كىشىلەردۇر. مەسىلەن: ئۇ ئۆزى بۇلار- نىڭ ئارىسىدا جىسمانىي جەھەتتىن ئەڭ كۈچلۈك، ئەڭ ياخشى قورال - ياراققا ئىگە بولغىنى ئۈچۈن كۆزگە چېلىققان ئادەمنى

يېڭىپ ئۆزىگە قۇل قىلدۇ. بۇ ئادەم ئارقىلىق باشقىلىرىغا زورلۇق ئىشلىتىپ قۇل قىلدۇ. بۇلارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن يەنە باشقىلىرىغا زورلۇق قىلىپ، مۇشۇنداق زەنجىرسىمان شەكىلدە ئۆزى خالىغانچە ياردەمچى تاپىدۇ. ئاندىن بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆزىنىڭ كەيپى ۋە ئارزۇ - ئىستەكلىرى يولىدا قورال ئورنىدا ئىشلىتىدۇ.

يەنە باشقا بىر قەۋم بولسا، بۇ خىل ئۇيۇشۇشنىڭ، سۆيۈ-شۈشنىڭ ۋە ماسلىشىشنىڭ ھەقىقەتەنمۇ رول ئوينايدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ. لېكىن بۇ خىل توپلىشىشنىڭ قانداق كۈچ تەسىرى ئاستىدا پەيدا بولغانلىقى مەسىلىسىدىكى پىكىرلىرىدە ئىختىلاپ بار. بەزىلىرى بىر ئاتىدىن كېلىپ چىققان بولۇشنى بۇ خىل ئۇيۇشۇش، بىرلىشىش، ماسلىشىش، سۆيۈشۈشنىڭ ۋە باشقىلار - نى يېڭىش ياكى باشقىلار تەرىپىدىن يېڭىلىنىشنىڭ ئاساسىي سەۋەبى ھېسابلىنىدۇ.

ئۇلارنىڭ قارىشىچە، ئايرىلىش ۋە نەپرەت ئاتىنىڭ ئايرىملىق قىدىن تۇغۇلىدۇ. ئەڭ كۈچلۈك تۇتاشتۇرغۇچىنى ئەڭ يېقىن ۋە ئۆز دادىسىنىڭ بىرلىكىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىدۇ. بۇ بىرلىك كې-ئىگىگە نىسبەتەن ئادەملەر ئارىسىدىكى باغلىنىشنى كۈچەيتىدۇ. ئا-خىر شۇنداق دەرىجىگە يېتىپ بارىدۇكى، ئارىدىكى بۇ باغلىنىش پۈتۈنلەي يوقىلىپ، ئۇلارنىڭ ئورنىنى قارشىلىق نەپرەت ھېسلى-رى ئىگىلەيدۇ. زۆرۈرىيەت ئۇلارنى پەقەت تاشقى قورقۇنچىنىڭ يوقىلىشى ئۈچۈن چوڭ بىر جامائەت ھالىتىدە توپلىنىشقا مەجبۇر قىلىدۇ.

بەزىلىرى بۇ ئۇيۇشۇشنى ئەۋلاد قالدۇرۇش - باراۋەرلىكنىڭ نەتىجىسى دەپ ئىشىنىدۇ. ئۇلارنىڭ پىكرىچە، بىر تائىپىنىڭ ئوغۇل بالىلىرى يەنە بىر تائىپىنىڭ قىزلىرىدىن بالىلىق بول-دۇ، بۇنى (ئۆزئارا ئۇرۇق - تۇغقان بولۇش) (مۇستاهارەت) دېيىشىدۇ.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بەزى كىشىلەر بولسا، بۇ ئۇيۇشۇشنىڭ سىرىنى، ئۆزلىرىنى دەسلەپتە يىغىپ تەدبىر كۆرسەتكەن، ئۇلارنىڭ زەپەر قازىنىپ جاھىللارغا خاس مەنپەئەتلەرگە ئېرىشىش ئىمكانىيىتىنى بەرگەن كاتتا رەئىسلەرنىڭ (باشلىقلارنىڭ) ئەتراپىغا توپلىنىشتا، دەپ قارايدۇ.

باشقىلىرى بولسا، بۇ ئۇيۇشۇشنى ياۋلارنى يىغىش ۋە ئۇلارنىڭ زوراۋانلىقىنى يوقىتىش مەقسىتى بىلەن ھەر بىر ئادەمنىڭ جەمئىيەتتىن ئايرىلماسلىق ۋە بۇزغۇنچىلىق قىلماسلىق توغرىسىدا بەرگەن ۋەدىسى ۋە ئىچكەن قەسىمنىڭ مەھسۇلى دەپ قارىشىدۇ.

بەزىلىرى بۇ ئۇيۇشۇشنىڭ ئەخلاقى ئوخشاشلىق، مەجەزىدىكى ئوخشاشلىققا، تىل ۋە شىۋە ئوخشاشلىقىغا ئاساسلىنىدىغانلىقىنى ئېيتىشىدۇ. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، مىللەتلەر بىر - بىرىدىن ئۈچ جەھەتتىن ئايرىلىپ تۇرىدۇ. بۇ جەھەتلەردىكى پەرق باشقا جەھەتلەردىكى پەرقلەرگە سەۋەب بولىدۇ.

باشقا كىشىلەر، بۇ ئۇيۇشۇشنى ئەينى بىر مەھەللە ۋە ئەينى رايوندا بىللە ئولتۇرغانلىقى سەۋەبىدىن بولىدۇ، دېيىشىدۇ. بۇلار ئارىسىدا ئالدى بىلەن ئۆي بىرلىكى، ئاندىن كوچا بىرلىكى، ئاندىن مەھەللە بىرلىكى ناھايىتى زور رول ئوينايدۇ. شۇ سەۋەبىدىن قوشنىلار بىر - بىرىگە يار بولىدۇ، دېيىشىدۇ. قوشنا بىز بىلەن بىر مەھەللە، بىر كوچىدا ئولتۇرغان كىشىدۇر. ئاندىن كېيىن، شەھەرلەرنىڭ بىرلىكى، ئاندىن شۇ شەھەر جايلاشقان رايوننىڭ بىرلىكى كېلىدۇ.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا، كىچىكرەك بىر جامائەنىڭ ئەزالىرى ئارىسىدىكى ياكى ئىككى كىشى ئارىسىدىكى ئۇيۇشۇشنى مەيدانغا كەلتۈرگەن ئامىللار ئىچىدە، بىر يەردە ئۇزۇن ۋاقىت تۇرۇپ قېلىش، ماكانلىشىپ قېلىش قاتارلىق سەۋەبلەر بىلەن مەسىلەكە داخلىق، دەردداشلىق قاتارلىق ئامىللارنىمۇ كۆرسىتىپ ئۆتدۇ.

مىز. دەردلىرى بىر - بىرىگە ئوخشايدىغان دەردداشلارنىڭ بىر يەرگە كېلىشى ئاجايىپ زور بىر تەسەللىي بۇلىقىدۇر! بۇنىڭدىن تاشقىرى، لەززەت ۋە بەزمە - مەشرەپ ئورتاقلىقى بىلەن ئۇزۇن ۋە خەتەرلىك يوللاردىكى سەپەرداشلىق ھەم بۇ يەردە تىلغا ئېلىشقا ئەرزىيدۇ.

[35. جاھىل شەھەر چۈشەنچىسىدىكى] ئادالەت

ئېيتىشتىكى، قەبىلىنىڭ قەبىلىدىن، شەھەرنىڭ شەھەر-دىن، پىرقىنىڭ پىرقىدىن ۋە مىللەتنىڭ يەنە بىر مىللەتتىن [قىسقىسى] ھەرقانداق بىر تائىپىنىڭ باشقا بىر تائىپىدىن ئايرىلىشى (پەرقلىشى) بىر كىشىنىڭ باشقا بىر كىشىدىن ئايرىلىشىغا ئوخشايدۇ. تائىپىلەرنىڭمۇ بىر - بىرىدىن پەرقلىق بولغان ئادەملىرى بولغىنىغا ئوخشاش، ئۆز ئىچىدىمۇ سوقۇشۇش، ئۆرۈشۈشلار بولۇشى تەبىئىي.

ئارىلىرىدىكى تالاش - تارتىش تېمىسى، سالامەتلىك، شان - شەرەپ، بايلىق، لەززەت ۋە شۇلارغا ئوخشاشلارغا ئېرىشەتۈرىدىغان ۋاسىتىلەردۇر.

شۇ سەۋەبتىن ھەربىر تائىپە باشقا تائىپىلەرنى ھالاكەت قىلىپ، ئۇلارنىڭ قولىدىكى نەرسىلىرىنى يۇلۇۋېلىشنى ئويلايدۇ. ھەربىرىنىڭ باشقىسىغا قارشى ۋەزىيەتتە بولۇشى مۇشۇ نۇقتىغا مەركەزلەشكەندۇر. قايسىسى باشقىسىنى بويسۇندۇرۇپ ئەزسە غەلبە قىلغان، شەرەپ قۇچقان بەختىيار شۇ بولىدۇ. ھەربىر ئىنساننىڭ ۋە ھەربىر تائىپىنىڭ روھىدىكى بۇ خىل تەبىئىي خاھىشلار، مەۋجۇداتلارنىڭ ئەسلى تەبىئىيىتى سەۋەبىدىن بولىدۇ.

ھەربىر تەبىئىي شەيى ئادالەتكە ئۇيغۇنلۇقىدىن، پەيدا بولۇشتىنلا ئادالەتنىڭ نەق ئۆزى بولىدۇ. ئادالەت باشقىلارنى ئەز-

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

مەكتۇر. مەغلۇپ بولغۇچى بولسا يا بەدىنىنىڭ سالامەتلىكىنى قوغداش ئۈچۈن مەغلۇپ بولىدۇ ياكى ھالاك بولۇپ، ئۆلۈمگە يەرتۇتۇپ غالىبقا ئۆز ھاياتىنى بىكارغا تاپشۇرىدۇ ياكى بولمىسا، مۈشكۈل بىر ئەھۋال ياشاش شەرتى بىلەن غالىب تەرىپىدىن قۇل ئورنىدا پايدىلىنىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ غالىبنىڭ ياخشىلىقى ۋە مەنپەئىتى ئۈچۈن ئىشلەشكە مەجبۇر بولىدۇ. بۇ ئېتىبار بىلەن غالىبنىڭ مەغلۇپ بولغۇچىنى ئىشلىتىشى ئادالەت ھېسابلا. نىغنىغا ئوخشاش، مەغلۇپ بولغۇچىنىڭ غالىبقا خىزمەت قىلىشى ھەم ئادالەت ھېسابلىنىدۇ. بۇ بابىمكى تەبىئىي ئادالەت پەزىلەتلىكىنىڭ دەل ئۆزىدۇر. مۇشۇ سۈرەتتە ھەرىكەت قىلىشمۇ پەزىلەتلىك پېئىللاردىن ھېسابلىنىدۇ.

غالىب تائىپە بۇ ئۇتۇقلارنى قولغا كەلتۈرگەندىن كېيىن، بۇلارنى قولغا كەلتۈرۈشتە ئەڭ زور تۆھپە كۆرسەتكەنلەرگە ئەڭ زور ئۇلۇش بېرىدۇ. تائىپىنىڭ ئۇتۇقى شوھرەت ۋە شەرەپتىن ئىبارەت بولسىمۇ، ئەڭ كاتتا خىزمەت كۆرسەتكەن كىشىگە شەرەپنىڭ ئەڭ چوڭى بېرىلىدۇ. ئېرىشكەن ئۇتۇقلىرى مالىدىن ئىبارەت بولسا، ئۇنىڭغا ناھايىتى كۆپ مال بېرىلىدۇ. باشقا ئولجىلارمۇ شۇ تەرتىپتە تارقىتىلىدۇ. بۇ ھەم ئۇلارنىڭ قارىشىدا، تەبىئىي بىر ئادالەتتۇر.

ئۇلار ئېيتىشتىكى، ئېلىش - بېرىشتە، ئامانەتلەرنىڭ قايى-تۇرۇلۇشىدا غەزەپلىنىش ۋە زورلۇق قىلىشنى تەرىك ئېتىمىشتە، ۋە شۇلارغا ئوخشاش ئىشلاردا، قورقۇش، ئاجىزلىق ياكى تاشقى زۆرۈرىيەت ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلەيدۇ. ئۇلارنىڭ پىكرىچە شەخس بولسۇن، مەيلى تائىپە بولسۇن، ھەر ئىككى تەرەپ كۈچ جەھەتتىن بىر - بىرىدىن ئۈستۈن بولۇپ، بىر - بىرىگە زورلۇق قىلغان تەقدىردە، بۇ سوقۇشۇشنىڭ ئۇزۇنغا سوزۇلۇشى ۋە ھەر - بىرىنىڭ بۇ سەۋەبتىن تارتىدىغان ئازابلىرىنىڭ ھەسسىلەپ ئېشىشى تەبىئىيىدۇر. بۇ ۋاقىتتا ھەر ئىككى تەرەپ بىر - بىرىگە

يېقىنلىشىپ ئارىلىرىدىكى ئىنساپ توغرىسىدا چۈشىنىش ھاسىل قىلىپ، ھەربىرى باشقىسىغا تالاش - تارتىش قىلىشقا سەۋەب بولغان نەرسىلەرنىڭ بىر قىسمىنى تاشلايدۇ. شۇنداق قىلىپ، ھەربىرىنىڭ كۆزقاراش ۋە ئىشەنچلىرىدە ئۆزگىرىش بولمىغان ھالدا، ھەربىرى مۇئەييەن شەرتلەر ئاستىدا يەنە بىرىنىڭ قولىدىكى مېلىغا بەلگىلەنگەن ۋاقىت ئىچىدە چېقىلماسلىققا كېلىشىم ھاسىل قىلىشىپ، مۇرەسسەلىشىپ سۈلھى تۈزىدۇ.

ئۆزئارا ئېچىنىش ۋە ھەمكارلىشىش قاتارلىقلارغا كەلسەك، بۇلار ھەر ئىككى تەرەپنىڭ ئۆزلىرىنى شۇ دەرىجىدە ئاجىز ھېس قىلىشى ۋە بىر - بىرلىرىدىن قورقۇشتىن ئىلگىرى بولىدۇ. بۇ ھال داۋاملاشسا، ئارىلىرىدىكى باراۋەرلىك داۋام قىلىدۇ. مۇبادا ئىككى تەرەپتىن بىرى ئۆزىنى قارشى تەرەپتىن كۈچلۈك سەزسە، شۇ زامان شەرتلەرنى بۇزۇپ، ئىلگىرىكى زوراۋانلىققا قايتىدۇ.

ياكى ھەر ئىككى تەرەپ سىرتتىن كەلگەن ۋەھىمنى پەقەت ئۇرۇشۇپ يوقىتىشقا ۋە قول تۇتۇشۇپ ئۇنىڭ ئالدىنى ئېلىشقا مۇمكىن بولىدىغانلىقىنى تونۇپ يەتسە، چۈشىنىش ھاسىل قىلىدۇ. بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىدۇ.

ياكى بولمىسا، ئۇلاردىن ھەربىرى ئارزۇ قىلغان نەرسىگە پەقەت باشقىلارنىڭ ياردىمى بىلەن ئېرىشەلەيدىغانلىقىنى چۈشىنىپ، بۇ مەقسىتىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بىرلىكتە ھەرىكەت قىلىشنى ماقۇل كۆرىدۇ.

ئەمدى، بۇ سەۋەبلەر يۈزىسىدىن باراۋەرلىك داۋام قىلىۋاتقان مەزگىلدە تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئەۋلادلار كۆرگەنلىرى ۋە ئۆزلىرى ئىچىدە ياشىغان نەرسىلەرنى ئادالەت ھېسابلايدۇ. ھەقىقەتتە بولسا، ئادالەتنىڭ قورقۇنچ ۋە ئاجىزلىق ئاساسىغا تايىنىدىغانلىقىنى بىلىۋېلىدۇ. شۇڭا ئۇنى تەتبىق ئېتىشتىن غۇرۇر ھېس قىلىشىدۇ. ۋەھالەنكى، بۇ نەرسىلەرگە قىممەت بەرگەن كىشى يا ئاجىزدۇر

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ياكى ئىنتىلگەن [زورلۇقنىڭ] ئاقىۋەتلىرىدىن شەخسەن زەخمەت يېيىشتىن قورققان كىشىدۇر.

[36. جاھىل شەھەر ئاھالىسىنىڭ قارىشىدىكى] ئىتائەتمەنلىك

ئىتائەتمەنلىك دېمەك - ئالەمنى بىر ئىلاھنىڭ ياراتقانلىقىغا، دىندارلارنىڭ پۈتۈن ئىشلارنى ئىدارە ۋە كونترول قىلىدىغانلىقىغا، ئىلاھنى ئۇلۇغلاش ئۈچۈن ناماز ئوقۇپ، تەسبىھ ئېيتىپ مۇقەددەس بىلىدىغانلىقىغا، ئىنساننىڭ غەپلەتتە تۇرماستىن ئىبادەت قىلسا ۋە ھاياتتىكى كۆڭۈل بەرگەن بۇ دۇنيالىقلاردىن كەچسە، مۇكاپاتقا ئېرىشىدىغانلىقى ھەم ئۆلگەندىن كېيىن ناھايىتىمۇ كۆپ نېمەتلەرگە ئىگە بولىدىغانلىقىغا، بۇنىڭ ئەكسىچە، ئىبادەتنى تاشلاپ، ھاياتنىڭ ئەش - ئىشرەتلىرىگە بېرىلىپ، بۇ دۇنيالىق ئىشلار بىلەن قۇۋانسا، ئاخىرەتتە جازالىنىدىغانلىقى ۋە ئېغىر ئازابلارغا دۇچار قىلىنىدىغانلىقىغا ئىشىنىش دېمەكتۇر. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەمەلىيەتتە بىر گۇرۇھنىڭ يەنە بىر گۇرۇھنى ئالداش ۋە توزاققا چۈشۈرۈش ئۈچۈن توقۇپ چىقارغان ھىيلە - نەيرەڭ ۋە ئالدامچىلىقىدىن باشقا نېمە بولاتتى. بۇ نەرسىلەر دۇنيا نېمەتلىرى ئۈچۈن ئوچۇق - ئاشكارا كۈرەش قىلىشقا ئاجىز كىشىلەرنىڭ قورقماستىن، ئويدۇرۇپ چىقارغان تەرتىپ ۋە توزاقلاردىن ئىبارەتتۇر. دۇنيا لەززەتلىرىنى ۋارقىراپ - جارقىراپ تەلەپ قىلىشقا، قولى ۋە ئەسۋاب - ياراقلارنى ئىشلىتىپ بىر نەرسىگە ئېرىشىشكە، ھېچ كىشىدىن ياردەم سورىماستىن قولغا كەلتۈرۈشكە قۇربى يەتمەيدىغانلارنىڭ نەيرەڭلىرىدۇر، خالاس.

[خەلقنى] بۇ دۇنيالىقنىڭ ھەممىسىدىن ياكى بىر قىسمىدىن ۋاز كەچتۈرۈش مەقسىتى بىلەن قورقۇنۇش ۋە تەھدىت سېلىش،

دۇنيا مەئشەتلىرىگە يول ئېچىش ئۈچۈندۇر. دۇنيانىڭ مەئشەتلىرىگە ئۈچۈك - ئاشكارا ئىنتىلىشتىن ۋە ئۇلارنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۈرەش قىلىشتىن قورقىدىغان كىشى كۆرۈنۈشتە بۇ دۇنيالىقلارنىڭ قولى بولمىغان ھېسابلىنىپ، ھۆرمەتكە لايىق كۆرۈنىدۇ. كىشىلەر ئۇنىڭدىن قورقمايدۇ، گۇمانلانمايدۇ. ھېچكىشى ئۇنى ئەيىبلەيدۇ. مەقسىتى يوشۇرۇن بولغىنى ئۈچۈن ھەرىكىتى ۋە ئۇرۇنۇشلىرى خۇدا يولىدا بولۇۋاتىدۇ دەپ قارىلىدۇ. [دىندارلارنىڭ] قىلىق ۋە قىياپەتلىرىدىمۇ بۇ دۇنيالىق مەئشەتلەرگە ئىنتىلىدىغان كىشىلەرنىڭ قىلىقى ۋە قىياپەتلىرى ئەمەستۇر. شۇ سەۋەبتىن، ئۇلارغا ھۆرمەت ۋە ئېتىبار قىلىنىپ، مال - دۇنيا ئاتىلىدۇ ھەم ھەربىر كىشى يۈرىكىدىن ئۇلارغا باغلانغان بولىدۇ. ھەرقانداق كىشى تەرىپىدىن سۆيۈلگەن ئۈچۈن، نەپسىگە قانچىلىك قۇل بولغان بولسىمۇ، يەنىلا ئەپۇ قىلىنىدۇ. قىلغان پۈتۈن ئەسكىلىكلىرى خۇش كۆرۈلىدۇ. مانا شۇ سەۋەبتىن ئېتىبار، رىياسەت، مال - مۈلۈك، لەززەت ۋە ھەرخىل مەئشەتلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش جەھەتتە ئۇلار ھەرىكىمىدىن كۈچلۈك ۋە ئۈستۈن ۋەزىيەتتىدۇر. گويىكى پۈتۈن نەرسىلەر ئۇلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈنلا بولغاندەك.

ھايۋانلار ئوۋ ئولجىلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن قانداق ھىيلە ۋە قىلتاق ئويلاپ چىقارسا [دىندارلارمۇ] دۇنيا مەئشەتلىرىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن شۇنىڭغا ئوخشاش ھىيلە - نەيرەڭ ۋە توزاقلاردىن پايدىلىنىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئادەم بالىسى بۇلارنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنى، بىز يۇقىرىدا ئېيتقان مەقسەتلىرى يولىدا ئەمەس، بەلكى باشقا مەقسەتلەر يولىدا بولۇۋاتىدۇ دەپ ئويلىغانلىقلىرى ئۈچۈن، ئۇلاردىن گۇمانلانمايدۇ، قاچمايدۇ ۋە قورقمايدۇ. ھېچكىم ئۇلار بىلەن سوقۇشۇشقا جۈرئەت قىلالمايدۇ. بولغاچقا، ئۇلار مەقسەتلىرىنى ئاسانلا ئىشقا ئاشۇرالايدۇ. [ئىتائەتمەنلىك] دەيدىغان بۇ نەرسىگە داۋاملىق ھالدا ئۆزىنى

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بىغىشلىماقچى بولغانلار، ماددىي مەقسەتلەرگە يەتمەك، يەنى دۇئا-
يا مەنىشەتلىرىگە ئېرىشمەك ئۈچۈن تاشقى كۆرۈنۈشتە سوپىلار-
دەك كۆرۈنۈش ئارقىلىق قولغا كەلتۈرگەن ئېتىبار ۋە ھۆرمەت-
نى، ئەقىل - ھېكمەت، ئىلىم - مەرىپەت بىلەن دەستەكلىۋې-
لىشىنى بىلسە، خەلق نەزىرىدە تېخىمۇ ئۇلۇغ ۋە تېخىمۇ شۆھرەت-
لىك بولىدۇ.

بۇ دۇنيالىقلارنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئەمەس، پەقەت
ئۆز نەپسى ئۈچۈنلا ئىبادەت قىلغان كىشى، كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە
ئالدىنغان، ناھەقچىلىككە ئۇچرىغان، بەختسىز، ئەخمەق، ئەقىل-
سىز، مەنپەئەتتىن ئويلاش ئىقتىدارى يوق، قەدىر - قىممەتتىن
مەھرۇم ۋە بەتتام ھېسابلىنىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە كۆپىنچە
كىشىلەر ئۇنى چاقچاق بىلەن كۆپتۈرىدۇ. بەزى كىشىلەر بولسا
ئۇنىڭ رىقابەت دائىرىسىدىن چەتتە ئىكەنلىكى بىلەن ئۆزلىرىنىڭ
ۋە باشقىلارنىڭ مال - دۇنيالىرىدىن تېخىمۇ كەڭ دائىرىدە پايدى-
لىنىشقا ئىمكانىيەت يارىتىپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ بۇ
يولدا داۋاملىق مېڭىشىنى تەشۋىق قىلىدۇ. بەزىلىرى بولسا ئۇ-
نىڭ بۇ يولدىكى پىكىر ۋە ھەرىكەتلىرىنى ماقۇل كۆرىدۇ. يەنە
باشقىلار بولسا ئۇنىڭغا ئوخشاش ئالدىنغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى ياخشى
كۆرىدۇ ۋە مەدھىيىلەيدۇ.

بارلىقلاردا كۆرۈلگەن بۇ ۋە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش جاھىلانە
پىكىرلەر نۇرغۇن ئىنسانلارنىڭ روھلىرىدا يىلتىز تارتقان بولىدۇ.
ئۇ كىشىلەر مەزكۇر مال - دۇنيالارنى زورلۇق بىلەن قولغا
كەلتۈرگەندىن كېيىن، بۇلارنى كېمەيتىمەي ساقلاش ۋە داۋاملىق
ئارتتۇرۇشنى ئويلايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ بىر قىسمىمۇ
دۇنيا نېمەتلىرىنى ھەم بىر - بىرلىرىدىن، ھەم باشقىلاردىن
يۇلۇش پىكىرىدەدۇر. بۇلارنى ساقلاش ۋە ئىشلىتىش ئۈچۈن يا
ئۆزئارا ئېلىش - بېرىش ۋە ئالماشتۇرۇش قىلىدۇ ياكى بۇلارنى
باشقىلاردىن زورلۇق بىلەن قولغا كەلتۈرىدۇ. بىر قىسىم كىشى-

لەرمۇ بۇ نېمەتلەرنى ھەر ئىككى خىل ئۇسۇلدىن پايدىلىنىپ ئارتتۇرۇش پىكرىدىدۇر. يەنە باشقىلىرى بۇ پىكرىنى قوللاش بىلەن بىرگە كۈچلىرىنى ئىككىگە بۆلىدۇ. بىر قىسمى بۇ نېمەتلەرنى ئىشلىتىدۇ ۋە پايدىلىنىدۇ. يەنە بىر قىسمى ئۇرۇش ۋە قىرغىنچىلىق بىلەن مەشغۇل بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىقتىدارلىرى بىر - بىرلىرىدىن پەرقلەنىدىغان ئىككى گۇرۇپپا شەكىللەندۈكى، بىرى ئۇرۇشتا، يەنە بىرى ئىرادىي ئىشلاردا [قابىلىيەت كۆرسىتىدۇ]. يەنە باشقىلىرى بولسا ئىرادىي ئىشلارنى خوتۇنلارغا قالدۇرۇپ، ئۇرۇشنى ئەرلەرگە يۈكلەش پىكرىنى ياقلايدۇ. ئەرلەرگە بىر قىسىم ئىشلارنى ئىش كۆرگەنلەرنىڭ ئارىسىغا قوشۇۋېتىدۇ. بۇ يەردىمۇ پايدىسىز ئىكەنلىكى مەلۇم بولسا، كېرەكسىز پارازىتلار ئارىسىغا كىرىدۇ. يەنە بىر قىسىملىرى، ئىش كۆرگەنلەرنىڭ، يېڭىلىگەن ۋە قۇللۇققا چۈشۈرۈلگەن كىشىلەردىن تاللانماسلىقىنى ياقلىشىدۇ. ئەكسىچە، ئۇلارنى زورلۇق بىلەن قولغا چۈشۈرۈلگەن ماللارغا قارىغۇچى قىلىش ھەم ماللارنى قوغداش بىلەن ئىشلىتىپ كۆپەيتىشكە مەسئۇل قىلىش كېرەك، دېيىشىدۇ. باشقا بىر قىسىملار بولسا، بارلىقلار ئارىسىدىكى جەڭ ھەرخىل جىنسار ئوتتۇرىسىدا بولىدۇ، دېيىشىدۇ.

ئەينى بىر گۇرۇپپىغا مەنسۇپ بولغانلارنىڭ كېلىپ چىقىش جەھەتتىكى بىرلىكى، ئۇلارنىڭ سوقۇشۇشنى توسۇپ، سۈلھى - كېلىشىم بىلەن ياشاشىغا دەۋەت قىلىدۇ. پەقەت ئۇلاردىن پايدا كۈتكەن كىشىلەر بىلەن سوقۇشۇپ، پايدا ئۈمىد قىلمىغان تۈردە كىلەردىن قالدۇرۇش كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن، بۇلارنىڭ ئارىسىدىكى زىيانلىق (خەتەرلىك) كۆرۈنگەنلەرنى يوقىتىپ، زەرەر سىز بولغانلارنى قويۇپ قويۇش لازىمدۇر. بۇ خىل ئەھۋال ئاستىدا ئىنسانلارنىڭ ئۆز تۈرىدىن كۈتكەن نېمەتلەرنى ئىرادىي مەسىلىلەر يولى بىلەن باشقىلاردىن ئىزدىگەن نېمەتلىرىنى كۈچ يولى

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بىلەن قولغا كەلتۈرۈشلىرى مۇمكىن. كېيىنكىلەرنىڭ تىلى بول-
مىغانلىقى ئۈچۈن ئىرادىي ھەرىكەتتىن مەھرۇمدۇر.
[بۇنىڭدىن شۇنداق خۇلاسىە چىقىرىپ] ئېيتىدۇكى، تەبىئىي
ئىنسان مانا شۇنداق بولىدۇ. ھالبۇكى ھەربىي ئادەم جەڭ قىلد-
ۋاتقاندا تەبىئىي ئەمەستۇر. ئىنسانلار ئارىسىدا تەبىئىيلىكتىن
يىراق بىر مىللەتنىڭ ياكى بىرەر تائىپىنىڭ بولۇشى كېرەك
بولسا، ئۇ تائىپىنىڭ ياكى مىللەتنىڭ باشقا تائىپىلەرنى يوقى-
تىپ، قوللىرىدىكى ماللىرىنى تارتىۋېلىشقا ئۇرۇنۇشى لازىم-
دۇر. مانا شۇنداق ئويلايدىغانلار، تەبىئىي مىللەت ۋە ياكى تەبى-
ئىي بىر تائىپىنىڭ - پەقەت سىرتتىن كەلگەن تاجاۋۇزدىن
قوغدىنىش ئۈچۈن، ئارىسىدىكى بىر تۈركۈم كىشىلەرنى مۇداپىئە
قىلىشقا ئايرىپ، تاجاۋۇزچىلارنى چېكىندۈرۈش ياكى تارتىۋېلىند-
غان ھوقۇقلىرىنى قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئۇرۇشقا ئاتلاندۇرىدۇ.
بۇ سەۋەبتىن ھەرقانداق بىر تائىپە ئىككى خىل ئايرىم كۈچتىن
تەشكىل تاپقان بولىدۇ. ئۇنىڭ بىرى جەڭ قىلىپ ئۆزىنى قوغداي-
دۇ. يەنە بىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىدۇ. شۇڭا مۇداپىئىگە ئاجرات-
قان بۇ كۈچ ئۆزىنىڭ ئىستەك ۋە ئىرادىسى بىلەن ئۇرۇش قىلماي-
دۇ. پەقەت چەتتىن كەلگەن تاجاۋۇزنى يوقىتىش زۆرۈرىيىتى
بىلەن جەڭ قىلىدۇ.

بۇ تەرىزدە چۈشىنىدىغانلار ئالدىنقى تائىپىنىڭ پۈتۈنلەي
ئەكسىدۇر. بۇلار سۈلھىنىڭ مۇقىملىقى ئۈچۈن تاشقىرىدىن
ھېچقانداق تاجاۋۇز بولماسلىقى لازىم دەپ قارىشىدۇ. يەنە بىرلە-
رى بولسا ئۇرۇشنىڭ سىرتىنىڭ تاجاۋۇزى بىلەن ھېچقانداق
ئالاقىسى يوقلۇقىنى ئوتتۇرىغا قويۇشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن سۈلھى
قىلغۇچى شەھەرنىڭ نەزەرىيىسىمۇ مەيدانغا چىققان بولىدۇ.

37. جاھىل شەھەرلەر توغرىسىدا

جاھىل شەھەرلەرنىڭ بىر قىسمى زۆرۈرىي، بىر قىسمى ئۆزگەرتىلگەن (ئاينىتىلغان)، بىر قىسمى چۈشكۈن، بىر قىسمى - مى ئابروپپەرەس، بىر قىسمى بولسا (ئىجتىمائىدۇر). ① ئىجتىمائىي شەھەر ئاھالىسى ھېسابقا ئېلىنمىغاندا، قالغان شەھەرلەرنىڭ ئاھالىسى غايىدە ئورتاقلىققا ئىگىدۇر. ئىجتىمائىي شەھەرنىڭ مەقسەتلىرى ناھايىتىمۇ كۆپتۇر. مەقسەتلىرى - ئۆزۈش قىلىش ۋە قوغدىنىشقا مايىل بولغانلىقى ئۈچۈن، مۇرەسسە - چى شەھەرلەرنى ئۆز ئارىلىرىغا ياكى ئۆزىگە تەئەللۇق شەھەرلەر دائىرىسىگە كىرگۈزۈش زۆرۈرىيىتى بىلەن قالدۇرۇپ قويدۇ. شۇڭا، بۇ شەھەر ئاھالىسى ئىككى گۇرۇپپىغا بۆلۈندۇ. بىر گۇرۇپپىسى بۇ ئىمكانىيەتتىن مەھرۇم بولىدۇ. بۇ [شەھەرلەر] ئۆزلىرىنىڭ مال ۋە نېمەتلىرىنىڭ داۋاملىشىشىنى مۇشۇ يوسۇندا قوغدايدۇ. جاھىل شەھەرلەر تۈركۈمىگە كىرگەن بۇ سۈلھىچى تائىپىنىڭ خەلقى پاك، روھلۇقتۇر. چۈنكى ئۇلار ئۇرۇش ۋە تالىشىشنىڭ ئەڭ ياخشى ئىش ئىكەنلىكىگە ئىشىنىدۇ. ئۇرۇشنى ئوچۇق - ئاشكارا ياكى مەخپىي ھالدا ئېلىپ بارىدۇ. ئۇرۇش قىلىشقا قادىر بولغانلار ئاشكارا ھەرىكەت قىلىدۇ. قادىر بولمىغانلار بولسا ھىيلە - نەيرەڭ، ئالدامچىلىق، يالاقچىلىق، جازانخورلۇق، ئېزىتقۇلۇق قاتارلىقلاردىن پايدىلىنىدۇ. لېكىن سۈلھىچى شەھەر ئاھالىسى بولغان يەنە باشقىلار بەخت ۋە تاكامۇللۇققا ئېرىشىش مۇمكىنلىكىگە، بۇنىڭ ئۈچۈن

① تولىۇمچۇ - بۇ سۆزنىڭ مەنىسى ئىجتىمائىي دېگەنلىك بولىدۇ. رۇسچە تەرجىمىدە «شەھەرتەرس» دەپ ئېلىنغان. ئىبراھىم ئۆمەرىمۇ شۇ بويىچە «شەھەرتەرس شەھەر» دەپ تەرجىمە قىلغان. لېكىن تۈركچە نۇسخىسىدا بولسا «تولىۇمچۇ» (ئىجتىمائىي)، «تولىۇمچۇ شەھەر» (ئىجتىمائىي شەھەر) دەپ ئېلىنغان. مەن بۇ بايىنىڭ گومۇنى مەزمۇنىغا ئاساسەن تۈركچە تەرجىمىدىكى «ئىجتىمائىي شەھەر» دەپ ئېلىنغانىنى توغرا دەپ ھېسابلىدىم ھەم ئۇيغۇرچىمىز شۇ بويىچە «ئىجتىمائىي شەھەر» دەپ ئالدىم.

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

دۇنيادا پەزىلەتنى سۆيۈش ۋە پازىل ئىشلارنى قىلىش لازىملىقىغا ئىشىنىدۇ. بۇلار ئەتراپلىرىغا قارىغاندا، نەزەرلىرىگە تاشلانغان تەبىئىي بارلىقلارنىڭ ئىنكار ۋە گۇمانغا ئورۇن قالدۇرمىغانلىقىنى قىنى كۆرۈپ ئېيتىدۇكى، ھەرقانداق شەيئى تەبىئىيلىكنى پەقەت كۆزگە كۆرۈنگەن قىياپەتتە پەيدا قىلسا، جاھالەتلىك شەھەر ئاھا-لىسىنىڭ قاراشلىرىنى قوبۇل قىلماق لازىمدۇر. ئەمما بىزنىڭ مۇشۇنداق چۈشەنگىنىمىز توغرا بولىدۇ. كۆزگە كۆرۈنگەن تەبىئىي بارلىقلارنىڭ بۈگۈنكى ۋۇجۇدلىرىدىن (بارلىقىدىن) باشقا ۋۇجۇدلىرىمۇ باردۇر. بۈگۈنكى ۋۇجۇدلىرى تەبىئىي بولماس-تىن، ھەقىقىي تەبىئىي بولغان يەنە بىر ۋۇجۇدلىرى بىلەن زىددىيەت ھالىتىدە بولىدۇ. تەبىئىي مۇكەممەللىكنىڭ ئىپادىسى بولغان يەنە بىر ۋۇجۇد (بارلىق) نىڭ ھاسىل بولۇشى ئۈچۈن، بۈگۈنكى ۋۇجۇدنىڭ يوق بولۇشى لازىمدۇر. چۈنكى زاھىرى ۋۇجۇد (بارلىق) كامالەتكە ئۆلىشىمىزغا توسقۇندۇر. پەقەت ئۇنىڭ يوقىلىشى بىلەنلا كامالەتكە يېتىش مۇمكىن بولىدۇ.

يەنە باشقىلىرى تۆۋەندىكىدەك ئويلايدۇ. بارلىقلار بۈگۈننىڭ مەھسۇلىدۇر. لېكىن ئۇلارغا بىر تۈركۈم شەيئىلەر قوشۇلۇپ ئارىلىشىپ كېتىدۇ ۋە ئۇلارنى بۇزۇپ ۋەزىپىلىرىنى ئورۇنلاشقا توسالغۇ بولغان، خېلى كۆپلىرىگە ئەسلىدىكى سۈرەتلىرىدىن باش-قىچە سۈرەتلەر بەرگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسان بولمىغانلار ئىنسان دەپ قارىلىپ، ئىنسان بولغانلارمۇ ئىنسان بولمىغان ھېساب-لانغان. ئىنسانىي پېئىللارنىڭ بىزگە تەۋە ئەمەسلىكى ۋە ئىنسان-نى پېئىللاردىن بولمىغان شەيئىلەرگە بىزگە تەۋە ئىكەنلىكى كۆرسىتىلگەن. شۇ سەۋەبتىن ئىنسانلار بۈگۈنكى كۈندە قىلىن-ماسلىققا تېگىشلىك ئىشلارنى قىلىشقا، قىلىشقا تېگىشلىك ئىش-لارنى قىلماسلىققا باشلىدى. [شۇنىڭغا ئوخشاش] سادىق بولمى-غان نەرسىلەر سادىق ھېسابلىنىپ، مۇمكىن بولمىغان شەيئىلەر مۇمكىن ئەمەس دەپ قارىلىۋاتىدۇ.

ھەر ئىككى نەزەرىيىنىڭ ئىگىلىرى تۆۋەندىكى نۇقتىدا ئور-
تاق پىكىرىدۇر. كۆز بىلەن كۆرۈلگەن بارلىق (مەۋجۇتلۇق)
يوقىلىشى كېرەككى، بۇنىڭدىن يەنە بىر تەبىئىي بارلىق ھاسىل
بولىدۇ. چۈنكى ئىنسان تەبىئىي بارلىقلاردىن بولۇش بىلەن بىر-
گە، ھازىر تەبىئىي بارلىقنى ياشىمايۋاتىدۇ. ئۇنىڭ تەبىئىي بار-
لىقى بۈگۈنكى بارلىقىدىن باشقىدۇر. بۈگۈنكى بارلىقى ھەقىقىي
بارلىقى بىلەن زىت ھالەتتە بولۇپ، ئەسلى بارلىقىغا قايتىش
يولىدىكى توسالغۇدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن، ھازىر ياشاۋاتقان بىر
ئىنساننىڭ بۈگۈنكى ھالىتى تەبىئىي ئەمەستۇر.

يەنە بەزى كىشىلەر تۆۋەندىكىدەك چۈشىنىدۇ: روھنىڭ تەنگە
كىرىشى تەبىئىي ئەمەستۇر. ئىنسان ئەسلى روھتۇر. تەننىڭ
روھ بىلەن بىرلىشىشى ئۇنى بۇزۇپ، پېئىللىرىنى ئۆزگەرتىدۇ.
خۇنۇكلۇك تەننىڭ روھ بىلەن بىرلىشىشىدىن تۇغۇلىدۇ. روھ-
نىڭ مۇكەممەللىكى ۋە پەزىلىتى تەندىن قۇتۇلۇشىدۇر. ئۇ بەخت
سۈپىتىدە تەنگە موھتاج بولمىغىنىغا ئوخشاش، بەختكە ئېرىشىش
ئۈچۈنمۇ تەنگە، تەننىڭ سىرتىدىكى مال - مۈلۈك، دوست،
ئۇرۇق - تۇغقان ۋە شەھەر ئاھالىسى قاتارلىقلارغا موھتاج ئە-
مەستۇر. چۈنكى تەننىڭ سىرتىدىكى نەرسىلەرگە ۋە شەھەر جاما-
ئەلىرىگە پەقەت جىسمانىي بارلىق موھتاج بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن
بۇ نەزەرىيە ئىگىلىرى روھنىڭ جىسمانىي بارلىقتىن قۇتۇلۇشى
لازىملىقىنى ياقلايدۇ.

باشقا بىر تۈركۈم كىشىلەر تۆۋەندىكىدەك چۈشىنىدۇ: تەن
ئىنساننىڭ تەبىئىي بارلىقىدۇر. ئۇنىڭدا ھەقىقىي تەبىئىي بولمى-
غان نەرسە روھنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشلىرىدۇر. (ئارزۇلىرى)
بەختكە ئۇلاشتۇرىدىغان كەم - كۈتسىز پەزىلەت بولسا بۇ (رو-
ھى) كۆرۈنۈشلەرنى (ئارزۇلىرىنى) ھالاك قىلىپ ئۆلتۈرىدۇ.
بەزى كىشىلەر بۇ ھالنى ئاچچىق (غەزەپ) شەھۋەت ۋە
شۇلارغا ئوخشاش بولغان كۆرۈنۈشلەرگە تەتبىق قىلىدۇ. چۈنكى

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

ئۇلارنىڭ قارىشىچە، بۇ كۆرۈنۈشلەر ياخشىلىق ھېسابلىنىدىغانلىقى ئۈچۈن، بۇلارنى يوق قىلىشنى توغرا تاپىدۇ. بەزى كىشىلەر، بۇ پىكىرنى يالغۇز ئاچچىق ۋە شەھۋەت تۈرىدىن بولغان نەرسىلەرگە تەتبىق ئېتىپ، پەزىلەت ۋە مۇكەممەلىكلەرنى بۇلارنىڭ ھالاكىتىدە بولىدۇ، دەپ قارايدۇ. باشقا كىشىلەر، قىزغانچۇقلۇق، پىخسىقلىق قاتارلىق كۆرۈنۈشلەر (ئارزۇ) ھەققىدىمۇ مۇشۇنداق ئويلايدۇ.

شۇڭا بەزى كىشىلەر شۇنداق دەيدۇ: تەبىئىي بارلىققا پايدىلىق بولغان شەيئىلەر، بۈگۈنكى بارلىقىمىزغا پايدىلىق بولغان شەيئىلەردىن پەرقلىق بولىدۇ. شەھۋەتنى، ئاچچىقنى ۋە باشقا روھىي ئارەزلەرنى (كۆرۈنۈشلەر) مەيدانغا كەلتۈرگەن سەۋەبلەر نۇتۇق قىسمىغا پايدىلىق بولغان سەۋەبلەرگە زىتتۇر. بۇنىڭ سەۋەبىنى ئېپىدوكل^① غا ئوخشاش كىشىلەر ئىش قىلغۇچىنىڭ زىتلىقىغا يۈكلەيدۇ. بۇ قاراش پارمېند^② ۋە باشقا تەبىئەتشۇناسلارنىڭ ئەسەرلىرىدە ئوچۇق - ئاشكارا چېلىقىدۇ. بۇ قاراشلار دىن بىرى قەدىمكى مۇتەپەككۇرلارنىڭ كۆپى تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنغان بولۇپ، خۇلاسىسى شۇنداق: «ئىرادە بىلەن ئۇل، تەبىئەتنىڭ بىلەن ياشايسەن». چۈنكى ئۇلار ئىككى تۈرلۈك ئۆلۈم بار دەپ قارىغان بولۇپ، بۇلار تەبىئىي ئۆلۈم ۋە ئىرادىي ئۆلۈم. ئىرادىي ئۆلۈمدىن مەقسەت شەھۋەت ۋە غەزەپلىنىشكە ئوخشاش روھ ئارەزلىرىنى (تاشقى كۆرۈنۈشلەرنى) يوق قىلماق. تۈر. تەبىئىي ئۆلۈمدىن مەقسەتمۇ روھنىڭ تەندىن ئايرىلىشىدىن ئىبارەتتۇر. [ئەمەلىيەتتە] تەبىئىي ھاياتتىن مەقسەت مۇكەممەلىك ۋە بەختكە ئېرىشىشتۇر. بۇ پىكىردە بولغۇچىلار، شەھۋەت ۋە غەزەپلىنىش قاتارلىق روھ ئارەزلىرىنىڭ ئىنساندا، شۈبھە.

① ئېمپىدوكل (Empedokles) تەخمىنەن مىلادىدىن بۇرۇن 492 - 432 - يىللار، قەدىمكى يۇنان پەيلاسوفى، تەرجىمانىدىن.

② پارمېند (parmenides) تەخمىنەن مىلادىدىن بۇرۇن (515 - 445) قەدىمكى يۇنان پەيلاسوفى، تەرجىمانىدىن.

سىز، ئارزۇغا خىلاپ ھالدا بىرلىشىدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ.
قەدىمكىلەر قاراشلىرى ھەققىدە بىز يۇقىرىدا نەقىل قىلغان
بىر قىسىم ناتوغرا قاراشلار، نادان شەھەرلەردە مەزھەپ ھالىتىدە
ساقلانغاندۇر.

بەزى كىشىلەر يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك، تەبىئىي بارلىق-
لارنىڭ ئەھۋالىنى مۇشاھىدە ئېيتىپ (كۆزىتىپ)، بارلىقلارنىڭ
ھەرخىل ۋە قارىمۇ قارشى بولىدىغانلىقى ۋە بارلىقلارنىڭ بەزىدە
بار بولۇپ، بەزىدە يوق بولىدىغانلىقى ھەم مۇشۇنىڭغا ئوخشاش
ئىشلارنى تەتقىق قىلىپ كۆرىدۇكى، ھازىرنىڭ ئۆزىدە ھېس
قىلىنغان (مەخسۇس) ۋە ئەقىلغە مۇۋاپىق بولغان (ماقۇل)
بارلىقلار، چەكلىك، جەۋھەرلەرگە ھەم ھەر بىرى ئايرىم خۇسۇ-
سىي تەبىئەتكە ئىگە ئەمەستۇر. ئۇلارنىڭ جەۋھەرلىرى تەبىئىتىدە-
نىڭ ئۆزىدىنلا ئىبارەت بولىدۇ ۋە ئۇنىڭدىن باشقا بىر شەيئى
بولمايدۇ. ئەكسىچە، ئۇلار شۇنى كۆرىدىلەركى، ئۇ بارلىقلاردىن
ھەربىرىنىڭ مەسىلەن: ئىنساننىڭ جەۋھىرى - چەكسىز نەرسە-
لەردىن تەشكىل تاپقان بولىدۇ. بۇ سۆزدىن جەۋھەرنىڭ چەكلىك
بولمايدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ چەكسىز نەرسىلەردىن تەشكىل تاپىدۇ-
غانلىقى ئايدىڭلاشتى. بۇ شۇنچىلىك دەرىجىدىكى، ئىنساننىڭ
جەۋھىرىدە بىز ھېس قىلغان نەرسە، بىزنىڭ قارىشىمىزدا ھېس
قىلىنغان (مەخسۇس) نەرسىدۇر. بىز چۈشەنگەن نەرسىمۇ ئۇ-
نىڭدىن چۈشەنگەن نەرسىدۇر. ئۇنىڭ بۇ ھېس قىلىنغان (مەخ-
سۇس) ۋە ئەقىلغە ئۇيغۇن بولغان (ماقۇل) نەرسىدىن باشقا بىر
نەرسە بولماسلىقىمۇ توغرىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنكى ھازىر بولغان
بىر نەرسىنىڭ يەنە بولۇشىمۇ جائىزدۇر (توغرىدۇر). ئۇنىڭ
جەۋھىرى يالغۇز بۇ ماقۇل سۆزدىن ئىبارەت ئەمەستۇر. لېكىن
بۇنى ئەسلىدىكى ھالىتى بويىچە سەزمىگەنلىكىمىز ۋە چۈشەنمى-
گەنلىكىمىز ئۈچۈن، باشقا شەيئىدىن ئىبارەت بولىدۇ. چۈنكى
ئۇ مۇباددا ھازىرنىڭ ئۆزىدە مەۋجۇت بولغان شەيئىنىڭ ئورنىغا

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

دەسسەگەن بولسىدى، ئۇ چاغدا بىز ئۇنى تۇيغان ۋە چۈشەنگەن بولاتتۇق. قولىمىزدا بار نەرسە شۇ تۇرسا، بۇنىڭغا نېمە ئامال؟! شۇڭا بىر كىشى: «تەبىئەت ھەربىر سۆزنىڭ ئاڭلاشقان مەنىسىنىڭ تەبىئەتتىدۇر. ھازىر بىز چۈشەنگەن شەيئىنىڭ ئۆزى ئەمەستۇر. لېكىن چەكسىز ھالدا باشقا شەيئىلەردىن ئىبارەتتۇر» دېگەندە، ئۇ مۇشۇدۇر. ئەمما بىز بىلگەن شەيئى باشقا بىر شەيئى بولۇشىمۇ مۇمكىن دېسە، [ئىككى سۆز ئارىسىدا] ھېچبىر پەرق يوقتۇر. چۈنكى جائىز (كېرەك) بولغان شەيئى بىلەن بولۇشى پەرىز قىلىنغان شەيئىنىڭ مۇمكىنچىلىكىگە ئىگە بولماسلىقى شەرت ئەمەستۇر. ئەمەلىيەتتە، بىزنىڭ قارىشىمىزدا ئۇنىڭدىن باشقىسى جائىز (كېرەك، توغرا) ئەمەستۇر، دېيىش بىلەن، ئۇنىڭدىن باشقىسى مۇمكىندۇر دېيىش، بىزنى ئوخشاش نەتىجىگە ئېلىپ بارىدۇ. ھالبۇكى، ئۇ باشقا شەيئى بولۇشىمۇ مۇمكىن. شۇنداقلا بۇ شەيئىنىڭ مۇتلەق ھالدا ئۆزى بىلەن كۆپەيتىلگەن بىر سان تۈرىدىن، يەنى «ئۈچ كەرە ئۈچ توققۇز بولىدۇ» دېگەن تۈرىدىن بولۇشى شەرت ئەمەستۇر. بۇ ئۇنىڭ جەۋھىرى بولماسلىقى بىلەن بىرگە، بۇنىڭدىن تۇغۇلغان ساندىكى باشقا بىر شەيئى بولىدىغانلىقى ياكى بىز سەزمىگەن ۋە بىلمىگەن باشقا بىر شەيئى بولۇشى، ياكى بولمىسا بىز ھازىرغىچە سەزمىگەن ۋە بىلمىگەن چەكسىز ھالەتلەردىن ۋە ماقۇللاردىن (ئۇيغۇنلۇقلاردىن) بولۇشى ۋە ياكى مەۋجۇت بولمىغانلىقى ئۈچۈن سېزىلىپ بىلىنمىگەن بىر شەيئى بولۇشىمۇ مۇمكىن. چۈنكى ھەرقانداق بىر شەيئى ئۆزىگە لازىملىقىنى، جەۋھەر بىرلىكى كېرەكلىكىنى، يوق دەپ لازىم قىلمايدۇ. لېكىن ئۇنىڭغا شۇ شەكىلدە دۇچ كەلگەن بولۇشى مۇمكىن ياكى بولمىسا، تاشقىر بىر تەسىر ئۇنىڭ بۇ ئەھۋالىدىن بىرەرسىنى بارلىققا كەلتۈرگەن بولسا، ئۇ ھالدا باشقىسىنىمۇ بارلىققا كەلتۈرگەن بولۇشى مۇمكىن. بۇ شەرتلەر ھازىرلانغاندا مەۋجۇت بولغان ھەربىر ھال ئۈستىدە ھاسىل بولىدۇ. ھەممىسىدە.

مۇيا دۇچ كېلىپ قېلىشنى نەتىجىسىدە شۇنداق بولىدۇ ياكى ھەر ئىككىسىگە سىرتتىن كەلگەن بىرەر تەسىر ۋۇجۇد (بارلىق) ئاتا قىلغان بولىدۇ.

سۆزىمىز ئىپادىلىگەن شەيئىنىڭ ئورنىدا، بۈگۈن بىز بىلەلمەيدىغان باشقا بىر شەيئىنىڭ ھازىر بولۇشىمۇ مۇمكىن ئىدى. سىرتقى تەسىرلەرنىڭ قىلىدىغان ئىشلىرىدىن بىرى، ئۇ شەيئىنى بۇ ماقۇلنىڭ (ئەقىلگە ئۇيغۇنلۇق) قىياپىتىدە قويمىسا، ئۇنىڭ سۈرىتىدە باشقا كىشىنى كۆرۈش ۋە بىلىش مۇمكىن بولمايدۇ.

بۇ تۆۋەندىكى ئۇسۇلدا چۈشەنگەنلەرنىڭ قارىشىدۇر: بۈگۈن چۈشەنگەن ھەربىر شەيئىنىڭ زىتى ۋە قارىمۇ قارشىسى توغرا بولىدۇ. مۇبادا بۈگۈن كۆرگەن شەيئىنىڭ ھەق ۋە توغرا ئىكەنلىكىنى ياكى ئاسادىپىي ياكى مۇشۇنىڭغا ئوخشاش ئەھۋالدا گۇمان قىلغان بولايلى، ئىنسان سۆزىدىن چۈشىنىلگەن شەيئىنىڭ بۈگۈن باشقا بىر شەيئى ئىكەنلىكىنى ياكى چەكسىز شەيئىلەردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەن بولايلى، گەرچە بۇ شەيئىلەرنىڭ ھەربىرى بىز چۈشەنگەن زاتنىڭ تەبىئىتى بولسىمۇ، ئەگەر ئۇ شەيئىلەر بىلەن بۈگۈنكى ماقۇل (ئۇيغۇنلۇق، مۇۋاپىقلىق) سان جەھەتتىن شۇ بىر شەيئى بولسا ۋە ئەگەر ئۇلار بىر شەيئى بولماي كۆپلۈك بولسا ھەم دائىرىسى تۈرلۈك بولسا، بۇ ئىنسان دەپ ئاتىلىدىغان بۇ بىر توپنىڭ ھەممىسىگە قارىتىلغان بولىدۇ.

ئۇنىڭ بىلەن بىللە، ئەگەر ئۇلارنىڭ ھاياتتا بىر يەردە كۆرۈلۈشى مۇمكىن بولسا، بۈگۈن ئۇلار ئۆزلىرىگە بېرىلگەن پەرقلىك دۈرگۈچى سۈپەتلەر بىلەن تىلغا ئېلىنىدۇ. شۇڭا چەكسىز شەيئىلەرمۇ سان جەھەتتىن بىر بولىدۇ. ئەمما بىرلا ۋاقىتتا بولماي ئارقا - ئارقىدىن تىزىلغان بولسىمۇ، پۈتۈنلۈك ھالدا بىر - بىرىگە زىت ۋە قارىمۇ قارشى ھالەتتە بولىدۇ. ئەگەر ئۇلار بىر - بىرىگە قارشى تۇرۇش بىلەن بىرگە چەكسىز ياكى چەكلىك

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىدىن

بولغان بولسا، بىزنىڭ قارىشىمىزدا، «ئۆزىدىن باشقىسى ياكى قارىمۇ قارشىلىقى توغرا بولمىغان شەيئىلەرنىڭ پۈتۈنلۈك ھالدا قارىمۇ قارشىسى، زىتى ياكى تاقابىل (قارشى) تۇرغۇچىسى بولىدۇ» دېيىش تېخىمۇ توغرا بولىدۇ. ئەمما [بىر شەيئىنىڭ] بەدىلى ياكى قارشىسىغا كەلسەك، ئۇ توغرىدىكى ھېچقانداق سۆز توغرا بولماسلىقى كېرەك بولغاندەك، سۆزلەنگەن ھەربىر سۆزنىڭمۇ راست بولۇشى ۋە كائناتتا ھېچقانداق مەۋجۇت بولماسلىقى لازىمدۇر. چۈنكى بىر شەيئى باشقا بىر شەيئىنىڭ تەبىئىتىگە كىرگەندە، بۈگۈن ئۇنىڭ سۆزىدىن مەقسەت قىلىنغان نەرسىدىن باشقىسى بولمايدۇ.

بىر شەيئىنىڭ تەبىئىتى دېگىنىمىزدە، ئۇنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىمگەن بىر شەيئىنىڭ تەبىئىتىمۇ؟ سېزىش ئۈچۈن بىلىش ياكى چۈشىنىش ئۈچۈن ئۇنىڭ بارلىقى ئېھتىماللىق ھېسابلىنامدۇ؟ بۈگۈن بىزنىڭ نەزىرىمىزدە، ئەقىلغە ئۇيغۇن (ما-قۇل) بولمىسا، نېمە ئىكەنلىكىنى بىز بىلىمگەن بۇ شەيئى ئومۇمىيلىق ئېتىبارى بىلەن، ئۇنىڭ زىتى ياكى قارشى تۇرغۇچىسى بولۇشى مۇمكىندۇر دەپ ئويلايمىز ھەم مۇشۇنداق. بىزنىڭ قارىشىمىزدا يوق ھېسابلانغان شەيئىنىڭ يوق قىلماسلىقىمۇ مۇمكىن. چىلىك دائىرىسىگە كىرىدۇ.

بۇلارغا ئوخشاش پىكىرلەر ھېكمەتنى بۇزۇپ يوققا چىقىرىدۇ. روھلاردا ئەكس ئەتكەن شەيئىلەرنى يوق قىلىدۇ. ھالبۇكى، بۇلار ھەقىقىي ۋە جەۋھەرلىرى ئېتىبارى بىلەن بار شەيئىلەردۇر. بارلىقلار جەۋھەر ۋە ئارەزلىرى بىلەن مەۋجۇت بولۇپ، ئۆزئارا زىت ۋە چەكسىز ۋۇجۇدلاردىن تەشكىل تاپىدۇ ۋە ھېچبىر شەيئىنىڭ يوق بولۇشىغا ئەسلا ئېھتىماللىق قالدۇرمايدۇ.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى (فەلسەفەتۇ ئەرەستۇتالىس)

بىرىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ ئىنسان بەركاماللىقىنى خۇددى ئەفلاتۇنغا ئوخشاش، بەزىدە كەڭرەك تەھلىل قىلىدۇ. ئەمما ئەرەستۇ ئۆزى چۈشەندۈرەلمىگەندە ياكى ئۆز مۇلاھىزىلىرىنى ئىلمىي يېقىنلىققا ئېرىشتۈرۈشكە قادىر بولغۇدەك دەلىللەر ياردىمىدە ئاسانلاشتۇرالايمىغاندا، ئەفلاتۇن (ئادەتتە) باشلايدىغان ھاللاردىن ئەمەس، بەلكى ئۇلاردىن ئاۋۋالقىلىرىدىن باشلاش زۆرۈر، دەپ ھېسابلايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەستۇ ئارزۇ قىلىنىدىغان بولۇپ كۆرۈنگەن ۋە ۋاقىت نۇقتىئىنىزىرىدىن باشقا تىلەكلەردىن ئۈستۈن تۇرغۇچى ئەزگۈلۈك دەپ بىلىنىدىغان ۋە ئىنتىلىدىغان (ئادەملەرنىڭ) مەقسەتلىرى تۆت دەپ چۈشەندۈرىدۇ. بۇلار: تەن ساغلاملىقى، تۇيغۇ (ئەزالىرىنىڭ) ساغلاملىقى، تۈرلۈك نەرسىلەرنى ئىدراك ئېتىشكە بولغان قابىلىيەت ساغلاملىقى (بۇ قابىلىيەت بارلىقى ئۈچۈن ئەنە شۇ ساغلاملىقمۇ بولىدۇ) ئىنتىلىشكە بولغان قابىلىيەت ساغلاملىقى، (بۇ قابىلىيەت بالقى ئۈچۈن ئەنە شۇ ساغلاملىقمۇ بولىدۇ).

بۇلارنىڭ (ھەممىسى) بىلىش زۆرۈر بولغان پايدىلىق بىلىمدۇر. زۆرۈرى پايدىلىق ۋە پائال ئىنتىلىش — بۇ ئالدى بىلەن شۇنداق ئىنتىلىشكى، ئۇنىڭدا شۇ ئىنتىلىش باشقا بىرىدەننىڭ ئىنتىلىشى بىلەن قوشۇلۇپ مەزكۇر ئادەم ئۈچۈن بولىدۇ ياكى (شۇ ئىنتىلىش) مەزكۇر ئادەمنىڭ ئىنتىلىشى بىلەن قوشۇلۇپ.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

شۇلۇپ باشقا بىرسى ئۈچۈن بولىدۇ ۋە بۇ ئىنتىلىش بىرەر ھەرىكەت ياكى مۇلاھىزە بولامدۇ - يوقمۇ، بۇنىڭ پەرقى يوق. ئەگەر ئىنتىلىش ھەرىكەتنىڭ ئۆزى بولسا، ئۇ ھالدا ئۇ دەسلەپكى (بىرىنچى) ۋە پايدىلىق (ئىنتىلىش) بولىدۇ. ئەگەر ئىنتىلىش مۇلاھىزە بولسا، ئۇ ھالدا مۇلاھىزە سۈپىتىدە پايدىلىق بولىدۇ. ئەرەستۇ ئېيتىدۇكى، ئىنتىلىدىغان بۇ تۆت مەقسەت ئىنسان سالامەتلىكىنىڭ ئەڭ ئالىيجاناب ھالەتلىرىدۇر. ئۇلار شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆزگىرىپمۇ تۇرىدۇ. (بۇرۇلۇش ياكى كامالەتكە يېتىش تەرىپىگە قاراپ.)

ئەرەستۇ يەنە ئېيتىدۇكى، ئاسمان ۋە يەردىكى تۇيغۇ بىلەن ھېس قىلىنىدىغان نەرسىلەر ۋە كۆزگە كۆرۈنىدىغان ھالەتلەرنى ھەمدە روھنىڭ ئۆزىدىكى تۇيغۇلارنىڭ مەۋجۇتلۇق سەۋەبلىرىنى بىلىشكە روھ دائىما ئىنتىلىپ تۇرىدۇ. روھ يەنە روھىيەتتە پەيدا بولىدىغان باشقا غايىلەر ۋە ئەستەلىكلەرنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىنى، خاھ ئۇلار مەزكۇر ئادەم روھىدا پەيدا بولۇۋاتقان بولسۇن، خاھى باشقا بىر ئادەم روھىدا پەيدا بولۇپ، ئۇنىڭغا (مەزكۇر ئادەمگە) مەلۇم بولغان بولسۇن، بەربىر بىلىشكە ئىنتىلىدۇ. ئەمما بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاۋۋالقى ئەسلىنىۋاتقان مەقسەتلەر (مەجمۇئەسىگە) كىرمەيدۇ. ئۇلارنى ئىداراك ئېتىش بىلەن روھ ۋە ساغلاملىق ۋە قانداقتۇر بىر نەرسە ئۈچۈن پايدا تاپمايدۇ. ئۇلاردىن روھ پەقەت بىلىمنى بىلىم سۈپىتىدەلا ئۆزلەشتۈرىدۇ. يۇقىرىدا ئېيتىلغان نەرسىلەردىن بىر نېمىنى بىلىپ ئالغان ئادەم شادلىق ۋە ھۇزۇر تاپىدۇ.

ئەگەر ئىنسان خەيرىخاھلىق، گۈزەللىك، ئالىيجانابلىق ۋە ئۇلۇغۋارلىققا باشقا ئادەملەر ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى ئۆزى ۋە ئۆز روھى ئوتتۇرىسىدىكى مەۋجۇت نەرسە ئارقىلىق ئېرىشىدىغان بولسا، ئادەم ھەقىقەتەنمۇ خەيرىخاھلىق ۋە كامالەتكە ئېرىشىدۇ. بۇنى ئۇنىڭ ئۆزىدىن باشقا ھېچكىم سەزمىگەن تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ

روھى ئۇلۇغۋار ۋە ئالىجاناب بولىدۇ؛ ئۇ ئادەم بۇ پەزىلەتلەرگە ئېرىشكەنلىكىدىن تولمۇ خۇشال بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ ئادەم مەلۇم بىر دەرىجىدە شۇ خەيرىخاھلىقلارنى ئۇنىڭغا خەلق بەخشەندە قىلغان دەپ ئويلايدۇ ياكى ئۆزىدىكى پەزىلەتلەرنىڭ بەركاماللىقى، ئۇلۇغۋارلىقى ئالقىشقا سازاۋەرلىكىگە، بولۇپمۇ كۆپچىلىك ئادەملەر ئېرىشەلمەيدۇ دەپ تەسەۋۋۇر قىلغان خەير-خاھلىقلارغا ئېرىشكەنلىكىگە خەلق سەۋەبچى دەپ ئويلايدۇ.

ئەمما كۆپچىلىك يۇقىرىدا زىكىر قىلىنغان نەرسىلەر ۋە مەلۇماتلارنى بىلىش شەرت ئەمەس. ئىزدەلگەن مەقسەتلەرگە ئۇلارنىڭ پايدىسى تەگمەيدۇ. ئەكسىچە ئۆزىنىڭ زورۇرىيىتى ۋە پايدىسى بىلەن ئارتۇقچىدۇر، دەپ ھېسابلايدۇ. شۇنىڭغا قارىماي ئۇلار بۇ بىلىمنى ئۇلۇغۋار ۋە ئالىجاناب دەيدۇ. ئىنسان ئىنتىد-لىنىدىغان بىلىمنى ئۇلار ئالدى بىلەن ئىككى خىلغا بۆلىدۇ: (1) ئىزدەلگەن شۇ تۆت مەقسەتتىكى ساغلاملىققا ئېرىشىشتە ئىنسان پايدا تېپىش ياكى ئەڭ يۈكسەك دەرىجىدىكى ساغلاملىققا ئىگە بولۇشتا ياردەم بەرگۈچى، ئېھتىياجلىق بىلىم؛ (2) ئۆزى ھەر-قانچە پايدىلىق بولسىمۇ ئارتۇقچە بولغان بىرەر نەرسە ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆز - ئۆزىچە خاھلىنىدىغان بىلىم. بىلىمنى بۇنداق بۆلۈش توغرا، چۈنكى ئۇ روھلار ئارىسىدا ئالاقە ئورنىتىد-لىشتىن خېلى بۇرۇن روھلارنىڭ ئۆزلىرى (ئايرىم - ئايرىم) بىلىملەرگە ئىنتىلىشكە ئىمكانىيەت يارىتىدۇ. ئاشۇ بىلىملەردىن بىرىگە ھەرىكەتنى (ئۇنىڭ ياردىمىدە) ئەمەلگە ئاشۇرۇشى ئۈچۈن مۇراجىئەت قىلىدۇ، باشقا بىلىمدىن ئۆزلىرىنى تارتىدۇ. بىلىم-نىڭ بىرىنچى خىلى «ئەمەلىي»، «ئىككىنچىسى بولسا «نەزە-رىي» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئەمما ئادەملەر ئاشۇ ئىزدەلگەن تۆت مەقسەتتىن نېمىلەر پايدىلىق ئەمەسلىكىنى پەملەش ئۈچۈن بەزەن ئۆز ھېس - تۇيغۇ-لىرىدىن پايدىلىنىدۇ. ئۇلار سەزگۈ - ھېسسىيات ئارقىلىق ئىد-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

راك ئېتىلگۈچى نەرسىلەرنى بىلىشكە ئىنتىلىدۇ، ئەمما ئۇلارنى ئۆز سەزگۈلىرى ئارقىلىق ئىندراك قىلىسىمۇ، مەسىلەن: ھەي-كەلتراشلىق، نازۇك رەسىملەر، ئارامبەخش كۈيلەر، خوشبۇي ھىدلار، نازۇك بۇيۇملارنى بىلگەندەك بىلىسىمۇ، ئۇلاردىن ئىز-دەلگەن مەقسەتلەرگە (ئېرىشىش) ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى پەقەت زوق ئېلىش ئۈچۈنلا پايدىلىنىدۇ. بۇ ھالدا زوقلىنىشنىڭ مەنىسى خەيرىخاھلىققا ئېرىشىش، خەيرىخاھ (زوققا) ئېرىشىش ماقۇل كۆرۈلگەندىن ئىبارەت بولۇپ قالىدۇ، خالاس. ھۇزۇرغا ئې-رىشمەي ھۇزۇرلىنىپ بولمايدۇ. ئۇنىڭغا سەزگۈ - تۇيغۇ ئارقى-لىق ئېرىشكەندىلا ئۇ نامايان بولىدۇ ۋە سەزمەي تۇرۇپ تۇيغۇسىز ھۇزۇر ئېلىپ بولمايدۇ. باشقا سەزگۈ ئارقىلىق ئېرىشىدىغان بىلىملەرمۇ شۇ يوسۇندا مەۋجۇتتۇر. بەزەن ئىنسان ئىندراك ئې-تىش ۋە بىلىش ئارقىلىق زوق ئالىدىغان، سەزگۈ - تۇيغۇ ئارقى-لىق ئىندراك ئېتىدىغان نەرسىلەرنىڭ مەۋجۇتلۇقى سەۋەبىنى (كۆرسەتكۈچى) بىلىملەرگە نىسبەتەن بۇ بىلىملەر (يەنى، پەقەت ھېس قىلىپ ئالىدىغان بىلىملەر) تاشقى بىلىملەردۇر. ئەمما ئىنسان ئەپسانىلەر، لەتىپىلەر، ۋە خەلق رىۋايەتلىرىنى بىلىشتە-مۇ شادلىنىپ ھۇزۇر ئالىدۇ. بۇنىڭ (ھەقىقىي) قۇۋانچ ئېلىش ئۈچۈن ئەھمىيىتى يوق. ھېكايە قىلغۇچى، ئەپسانىلەرنى ئېيتقۇ-چىلار، شېئىرىيەت ۋە خەلق رىۋايەتلىرىنى ئاڭلىغۇچى، كېيىن باشقىلارغا ئېيتىپ بەرگۈچىلەرگە نىسبەتەن بولغان پىكىرمۇ شۇنداق. ئادەمگە ئېيتىپ بېرىلگەن ۋە ئوقۇلغان شېئىرىيەت ئەپسەنلەردىن پەيدا بولىدىغان ھېسسىياتلار ئۇ ئالىدىغان قۇۋا-نىچ، ھالاۋەت ۋە ھۇزۇرنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىدىغان ھېسسىياتلار-دۇر. ئەڭ يۈكسەك، كامالەتكە يەتكەن بىلىم دەرىجىسىگە ئې-رىشكەن ھەربىر ئىنسان ئەڭ يۈكسەك ھۇزۇرغا مالىك بولىدۇ. ئۇ روھىدا بەركامال بىلىمگە ئېرىشكەن چېغىدا ئۇنىڭدىن ئالىد-غان ھۇزۇرىمۇ تولۇق ۋە بەركامال بولىدۇ. بۇ بىلىم ۋە كامالەت

پەقەت ئۆزىچە بىلىم ۋە كامالەت بولۇپ قالدى ۋە ھۇزۇرنى ئىزدەلگەن تۈپكى مەقسەتتە ئەمەس، ئۇلارنىڭ ئۆزىدىن ئاشۇ بىلىم ۋە كامالەتتىن) ئالدى. شۇنىڭغا قارىماي ئادەملەر ئۇلار-دىن پەيرىلىنىدۇ. ئىزدىلىنىدىغان تۆت مەقسەت ئۈچۈن ھۇزۇر-لىنىشقا ئېرىشىش نىيىتىدە ئۇلاردىن پايدىلىنىش ئاسادىيى بىر ھالدۇر.

كېيىن ئەرەستۇنىڭ پىكرىچە زۆرۈر بولغان بۆلۈملەر خۇددى ئادەم بىلەن دۇنياغا كەلگەندەك، تۇغۇلغاندىن بېرى ئۇنىڭغا تەئەل-لۇقتۇر. ئۇلار ھېس - تۇيغۇ ئارقىلىق ئېرىشىلگەندىن كۆپرەك تەبىئەتتىن ئېھسان قىلىنىدۇ. بەزىدە ئىنسان شۇ ئىزدىلىۋاتقان مەقسەتلەرنىڭ ساغلاملىقىغا يېتىشمەك ئۈچۈن ھېس - تۇيغۇدىن ئالغان بىلىملىرىدىن پايدىلىنىدۇ. كېيىن ئەرەستۇ ئېيتىدۇكى، ئىنسانغا ئېرىشىلگەن بىلىملەر يېتەرلىك بولمىغانلىقتىن، ئۇ ئىنسان تۇغما بىلىملەردىن پايدىلىنىشقا ئىنتىلىدۇ. ئەگەر ئۆزى-گە زۆرۈر بولغان جەھەتلەرگە چوڭقۇر نەزەر تاشلايدىغان بولسا، ئۇ ئۆزى بېجىرىش زۆرۈر ۋە موھتاجلىق ھېس قىلغان ئىشلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن تۇغما بىلىملەر ئىچىمۇ يېتەرلىك ئەمەس-لىكىنى چۈشىنىدۇ. شۇنىڭدا ئىنسان بىلىملىرىنىڭ باشقا كۆپ تۈرلىرىگىمۇ مۇراجىئەت قىلىدۇ ۋە تاكى ئۇلار ئۈستىدە پىكىر يۈرگۈزمەي، ئۆگىنىپ چىقماي ھېچ ئىشقا قول ئۇرمايدۇ. ئۇ ئۆز تەشەببۇسى بىلەن دائىما باشقىلار ئۈچۈن نەپ يەتكۈزۈشنى خالايدۇ، باشقىلارنى سوئاللارغا تۇتىدۇ. ئۆزى ئويلىغان ئىشلار توغرىسىدا باشقىلار بىلەن مەسلىھەتلىشىدۇ. ئۆزىنىڭ كەشپىياتى ۋە ھېس - تۇيغۇسى توغرىمۇ - يوقمۇ، بۇنى بىلگۈسى كېلىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى بىلىملەرنى باشقۇرغۇچى تۇغما قابىلىيەت قۇۋۋىتىنىڭ كۆرسەتكۈچىدۇر. پىكىر قىلىش ۋە تەھلىل قىلىش تۈپەيلى ئادەم ئۆزىدە بۇرۇندىن نامەلۇم بولغان بىلىملەرنى تاپىدۇ. كۆپىنچە ئۇ قايسى خۇلاسە پايدىلىق، قايسى زىيانلىق ئىكەن-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

لىكىنى بىلمەي، ھەيران قېلىشى ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس. كۆپىنچە ئۇ تەھلىل، تەكشۈرۈشلەر نەتىجىسىدە كەشپىياتى ئاۋ-ۋال ئۆزى سەزمىگەن بولسىمۇ، خاتا ئىكەنلىكىنى كېيىن بىلىپ قالىدۇ.

ئىنسان پەنلەرگە ھەۋەس قىلىپ، ئاۋۋال ئۇنى ئۆگىنىپ، تەھلىل قىلىدۇ، ئاندىن ئۇلاردىن بەزىلىرىنىڭ ئىشەنچلىك ۋە ھەقىقىي ئىكەنلىكىنى، بەزىلىرىنىڭ بوش ۋە ئەھمىيەتسىز ئىكەنلىكىنى بىلىپ قالىدۇ. ئەمما ئۇ ئۆز ئىزلىنىشلىرى سەۋەبىلىك ھەقىقەتكە ئېلىپ بارغۇچى يولدا تۇرغان بولسا، ئۇ ئىدراك ئەتمەكچى بولغان نەرسە ھەققىدىكى كامالەت دەرىجىسى بولىدۇ. بۇ بەركامەللىق ئۆزىنىڭ ھەققانىيلىقى بىلەن ئاخىرىغا يېتىپ بارمىغان. بىر چېگرا، ئۆزىدىن كېيىن يەنە بىر چېگرسى بار مەنزلەدۇر. ئەمەلىي پەنلەرگە ئېرىشىش جەھەتتە ئىنساننىڭ ھالىتى شۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ. ئەرەستۇ ئەمەلىي پەنلەرگە ئېرىشىشنىڭ ئۈچ ئۇسۇلى بار دەپ چۈشەندۈرىدۇ. (ئۇلار: 1) ھېس - سەزگۈ ياردىمىدە؛ (2) سەزگۈ ئارقىلىق ئېرىشىلگەن بىلىملەردىن مىقدار جەھەتتىن كۆپرەك بولغان بىرىنچى (تۇغما) بىلىم ياردىمىدە؛ (3) تەھلىل، تەكشۈرۈشلەر ياردىمىدە نەزەرىيە پەنلىرىدە شۇلار بار. ئېرىشىشنىڭ ئۈچ ئۇسۇلىغا ئىدراك قىلىشنىڭ ئۈچ ئۇسۇلى توغرا كېلىدۇ: (1) ھېس - سەزگۈلەر؛ (2) ھېس - سەزگۈدىن ئېلىنغان بىلىم مەلۇماتىدىن كۆپرەك بولغان بىرىنچى بىلىم مەلۇماتلىرى؛ (3) تەكشۈرۈش، تەھلىل قىلىش نەتىجىسىدىن ئېلىنغان مەلۇماتلار. تەكشۈرۈش، تەھلىل قىلىش نەتىجىسىدە ئېلىنغان بىلىملەر دەسلەپ تەكشۈرۈلمىگەن بىلىملەردىن ئېلىنىدۇ. ئۆگىنىپ، تەكشۈرۈپ چىقىشتىن ئاۋۋال ئۇلار ئىزدىلىۋاتقان مەقسەتتە بولىدۇ ۋە «ئىدراك ئېتىش نۇقتىسى» دەپ ئاتالغانلاردۇر. پەن تەلەپ قىلغان تەرەپلەرنى ئېنىقلاش ئۈچۈن پايدىلىنىدىغان دەسلەپكى مەلۇماتلار «مۇقەددىمات»

دەپ ئاتىلىدۇ. پەن تەكشۈرىدىغان نەرسىلەرنى «مەتلۇب ۋە مەقسەت» دەپ، ئۆگىنىلىگەنلىرىنى بولسا، «خۇلاسات» دەپ ئاتايدۇ. شۇنداق قىلىپ بۇ نەرسىنىڭ ھەممىسى ئالدىدىن مەۋجۇت-تۇر.

ئەرەستۇ ئىنسان پايدىلىق نەرسىلەر ھەققىدىكى بىلىم ھەققى-قىممىتىگە يېتىشەلمەيدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئىنسان ئۆزىنىڭ ئىنتىلىشى قانداق ئىكەنلىكىنى ۋە پايدىلىق نەرسىلەردىن قايسى بىرىگە ئىنتىلىش زۆرۈرلۈكىنى بىلەلمەيدۇ، ئىنتىلىشنىڭ چېگرىسى ۋە بۇ چېگرا ئېنىقلانغانمۇ، نەتىجىسى بارمۇ - يوقمۇ، ئۇنىڭغا نامەلۇمدۇر. ئەمما بىز ئىنساننىڭ ئەسلىتىپ ئۆتۈلگەن ئىزدەنگۈچى مەقسەتلىرىنىڭ ساغلاملىققا ئېرىشىشكە ئىنتىلىشلىرىنى بىلىمىز. ئەگەر ئىنسان ئېنىق بىر مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن پايدىلىق نەرسىلەردىن قايسى بىرى كېرەكلىكىنى، كۆرۈپ ئۆتۈلگەن تۆت مەقسەتتىن قايسى بىرى زۆرۈرلىكىنى ئېنىقلاشقا ھەرىكەت قىلىپ كۆرسە، ئۇنىڭدا مەسىلەن: تۆۋەندىكىدەك سوئاللارغا، ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقى بەدەن ساغلاملىقىغا باغلىقمۇ - ئەمەسمۇ؟ ياكى بەدەن ساغلاملىقىنى تەمىنلەش ئۈچۈن ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقى زۆرۈرمۇ ۋە ھېس - سەزگۈ تۈپەيلىدىن بەدەن ساغلاملىقى بىر قارارمۇ - ئەمەسمۇ؟ ياكى بۇلارنىڭ ھەممىسى ئايرىم بىر پايدىلىق نەرسىنى ساقلاپ تۇرۇش ئۈچۈن كېرەكمۇ؟ دېگەن سوئاللارغا جاۋاب ئىزدەشكە ئەھدى قىلغىنىدا ئۇ قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان بولاتتى.

ئەگەر سەزگۈلەر مەقسەتنىڭ ئۆزى بولسا، ئۇ چاغدا ئۇلار-دىن بەدەننى ساغلاملاشتۇرۇش ئۈچۈن پايدىلىنىش كېرەك بولماس ئىدى، چۈنكى بەدەننى ھېس - سەزگۈلەرنىڭ ھەممىسىنى تەمىنلىگۈچى بىر ئۈسكۈنە ياكى ۋاسىتىچى، يا بولمىسا ئەشيا دەپ ھېسابلاش مۇمكىن. بەدەن ساغلاملىقى ۋە ئىنتىلىشلەر قۇۋۋىتى ساغلاملىقنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاپ تۇرغۇچى ئىنسانغا خاس

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

قابىلىيەت ۋە ئىنتىلىشلەر قۇۋۋىتى ھېس - سەزگۈلەر ساغلام - لىقىنىڭ مەۋجۇتلۇقى، بار بولۇشى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. بەزەن سەزگۈلەر تەسىرى ۋە شۇ ھېس - سەزگۈلەر سەۋەبلىك بولىدىغان ئىنسان ئىستىكى ۋە ئەمەلىي مەقسەتنىڭ ئۆزى بولۇشى مۇمكىن.

بۇ خۇلاسەلەرنىڭ ھەممىسىگە ئېتىراز بىلدۈرۈش مۇمكىن. ئەمما بىلىمىزكى، بىز ئۆزىمىزنىڭ بەدىنىمىز ۋە باشقا بارچە نەرسىلەرنى ساغلاملاشتۇرۇش ئۈچۈن ياردەم بەرگۈچى نەرسىگە ئېرىشىش نىيىتىدە ئۆز ھېس - تۇيغۇ، سەزگۈلىرىمىزدىن پايدى - لىنىمىز ياكى ئۇلاردىن بىرى (يەنى ھېس - سەزگۈ)، باشقا بىرى (يەنە بەدەننى ساغلاملاشتۇرۇش) ئۈچۈن مەۋجۇتتۇر، دەپ ھېسابلايمىز. شۇنداق قىلىپ ئايلىنىۋېرىدۇ: ئۇلارنىڭ بەزىلىرى باشقىلىرى ئۈچۈن ۋە باشقىلىرى تۈپەيلىدىن مەۋجۇتتۇر.

ئىنسان مەقسەتكە يېتىپ بارماسلىق ياكى مەقسىتى بولىمىغان نەرسە ئالدىغا يېتىش ئۈچۈن ئەمەس، ئەكسىچە ئۆزىنىڭ ئىنتى - لىشلىرىنىڭ مەلۇم بىر مەقسىتى بولۇشى ئۈچۈن ھەقىقەتكە يې - تىشىشنى خالايدۇ. ئۆزىنىڭ روھى تەبىئەتتىن بەدەن ساغلاملىقى ۋە روھ - تۇيغۇ ساغلاملىقىغا باغلىقلىقىنى ۋە ساغلاملىقىنىڭ بۇ ھالەتلىرى ئىسپات تەلەپ قىلىشنى كىشىلەر چۈشىنىدۇ. ئۆزلى - رى ھەققىدە ئەۋۋەلەن تۈگەل بىلىم بەرمەيدىغان، ئەمما بۇ بىلىم - نىڭ ئەرزمەس ئۆلۈشىنى بەرگۈچى نەرسىلەرنىڭ بار بولغانلىقى سەۋەبلىك، ئېيتىش مۇمكىنكى، ئىنسان كامالەتكە ئېرىشىشكە يا تەبىئەتتىن ياكى ئىستەك ۋە سۈباتى بىلەن ئىنتىلىدۇ.

ئەمما بەدەن ساغلاملىقى ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقىدىن ئېلىنىدىغان نەرسە ئادەمنىڭ بالىلىق ۋە ئۆسمۈرلۈك دەۋرىدە ئېرىشىدىغان (نەرسىلەرگە) ئوخشايدۇ. بەدەن ساغلاملىقى ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقىنىڭ قىسقىرىشى بالىلىق ۋە ئۆسمۈر - لۈك دەۋرىنىڭ قىسقىرىشىغا ئوخشاسا كېرەك. بەزىدە بەدەن

ساغلاملىقى باشقا بىر مەقسەتكە قارىتىلغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئۇ ھالدا ھېس - تۇيغۇ ساغلاملىقى، بەدەن ساغلاملىقىغا شەرت - شارائىت ياراتقۇچى، شۇ ساغلاملىققا ئېرىشىش ئۈچۈن پايدىلىنىدىغان مەقسەتكە ئاساس بولۇپ قالىدۇ. ئەگەر ئىنسان بەدەن ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقلىرىنى، ئاشۇ ھېس - سەزەۋ ۋە بەدەن ساغلاملىقىنى تەمىنلىگۈچى پەرق ئېتىش كۈچى ساغلاملىقىنى چېگرىلەيدىغان بولسا، ناھايىتى مۇشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈپ قېلىشى مۇمكىن. كېيىن ئۇ بەدەن ساغلاملىقى ھالىتى ياخشىمۇ ياكى ھېس - تۇيغۇ ساغلاملىقى ھالىتى ياخشىمۇ، دەپ ئويلاپ قالغان بولاتتى. گەرچە كۆپچىلىك ئېيتقىنىدەك ئەڭ ئەۋزىلى ھېس - سەزگۈ، تۇيغۇ ساغلاملىقى بولسىمۇ، كېيىن ئۇ ئىنساننىڭ پەرق ئېتىش كۈچى ياخشىمۇ ياكى ئىنتىلىش كۈچى ياخشىمۇ دەپ ئويلاشقا چۈشەتتى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنى چۈشىنىش ناھايىتى مۇشكۈل ئىشتۇر.

تۆۋەندىكىلەرنىمۇ ئىنسان مۇلاھىزە قىلىپ چۈشىنىشى بەك قىيىن. ئەگەردە ئىزلىنىۋاتقان مەقسەتلەردىن ئەڭ زۆرۈرلىرى چېكىلىنىپ قويۇلسا ياكى ئۇلارنى كامالەت دەرىجىسىگە يەتكۈزۈلسە، بۇ ئىستەك - خاھىشلاردا ھەممىسىدىن ئۆتۈپ كېتىدىغان ۋە ئىنسانغا خاس بولمايدىغان نەرسىنى ئۇنىڭ روھى خاھلامدۇ ياكى ئۇنىڭ روھى ھەربىر ئىزدىلىۋاتقان مەقسەتلەردىن ھەربىر - نىڭ بەشەرىيات ئۈچۈن بەركامال ۋە ئىنسانغا خاس بولغان ئەڭ ياخشى ھالىتىگە ئىنتىلىمدۇ؟

روھىي ھەقىقەتلەرگە ئېرىشىشتە نېمىلەرگە ئىنتىلىشنى، روھىيەتتە نېمىلەر پەيدا بولۇۋاتقانلىقىنى، كۆرۈنۈپ تۇرغان نەرسىلەرنىڭ ئاساسلىرىنى، ماھىيىتىنى بىلىشتە، بۇ ئاددىي ئىنسانىي بىلىمگە ئېرىشىشكە بولغان ئىنتىلىش ياكى نەپەنگە، نە ئادەمگە تەئەللۇق بولمىغان ھەددىدىن تاشقىرى خاھىشىمۇ ياكى شۇ ئىزدىلىۋاتقان تۆت مەقسەتكە ئائىت بولغان، ھەقىقەتەنمۇ چىن

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

ئىنسانىي خاھىشمۇ؟ مۇنداق مەسىلىلەرنى مۇلاھىزە قىلىشتا، ئىنسان كۆپ قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كېلىدۇ. ئاشۇ ئىنسانغا خاس، ئىزدىلىۋاتقان تۆت مەقسەت ھايۋانلار- غىمۇ تەئەللۇقتۇر. چۈنكى ھەربىر ھايۋاننىڭمۇ بەدىنى، ھېس - سەزگۈسى، پەرق ئېتىش ئىقتىدارى بار ۋە شۇلار سەۋەبلىك ئۆزىنىڭ بەدىنى ۋە ھېس - سەزگۈسىنىڭ ساغلاملىقىنى ساقلاپ قېلىشقا ئىنتىلىدۇ. ئەمما ھايۋاندىن ھېس - سەزگۈ ئارقىلىق ئىدراك قىلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ مەۋجۇت بولۇش سەۋەبلىرىنى بىلىشكە ۋە يەردىكى ھەممە نەرسىنىڭ (مەۋجۇتلۇقى) سەۋەبلىرى- نى بىلىشكە بولغان ئىنتىلىش يوق. مەۋجۇتلۇقى سەۋەبلىرىنى بىلىشكە بولغان ئىنتىلىش پەيدا قىلغۇچى نەرسىلەرگە ھايۋان ھېچ بىر ھەيران قالمايدۇ.

تۆۋەندىكى نەرسىلەرنى مۇلاھىزە قىلغاندىمۇ ئىنسان كۆپ قىيىنچىلىقىدۇر. ئىنساننىڭ بىلىمگە بولغان ئىنتىلىشىنىڭ سەۋەبى نېمىدە؟ ئەگەر ساپ ئىنسانىي سۈپەت بولمىسا، ئىنساننى ھەقىقەت تەرەپكە ياشىغۇچى بىلىش، ئىدراك ئېتىشكە بولغان ئىنتىلىش قابىلىيىتى ۋە بىرىنچى دەسلەپكى بىلىملەر ئۇنىڭغا نېمىشقا بېرىلگەن؟ بەلكى بۇلار پەقەت ئادەمزاتقا خاس خىسلەتتۇر.

ئېھتىمال، ئادەمزات ئىچىدىن بەزى ئادەملەر يا ئۆزلىرىنىڭ ئەسلى ماھىيەتلىرى ياكى تاسادىپ كۈچى تۈپەيلىدىن بىلىملىرى بىلەن ئەڭ بەركامال ئىنسان بولالسا كېرەك. بەلكى بىلىش، ئىنسان ماھىيىتى ياكى ئىنسان ماھىيىتىنىڭ تەسىرلىرىدىن بىرىدۇر. ئەگەردە بىلىش — ئىنسان ماھىيىتى تەسىرلىرىدىن بىرى بولسا، ئۇنىڭ ماھىيىتى، بۇ تەسىر (ھەرىكەت) يۈز بېرىدۇ. ۋاتقان چاغدا ئەڭ يۈكسەك بەركاماللىققا ئېرىشىشكە بولغان ئىنتىلىش ئىچىدە پەيدا بولغان. ئۇنىڭ ماھىيىتىنىڭ تەسىرى (ھەرىكەتىدىن) ئىبارەت بولىدۇ. شۇنداق ئىكەن، ئاشۇ تەسىرىدىن (ھەرىكەتى) پەيدا قىلغۇچى نەرسىنىڭ ئۆزى نېمە؟ ئۇنىڭغا

ئىزلىگۈچى ھەربىر ئىنسان ئۈچۈن ئۇ ئىزدىلىۋاتقان مەقسەتمۇ ياكى ئەمەسمۇ؟ بۇنى بىلىۋېلىش كېرەك، ئەلۋەتتە. ھەقىقەتەنمۇ ئادەملەر زۆرۈرىيەت ئارقىلىق ئۆزلىرى ئېھتىياج سەزگەن ھالەتلەرنى بىلىشكە، ئىدراك ئېتىشكە ئىنتىلىدۇ. نەرسىلەرنى ئىدراك ئېتىش بىلىش ئۈچۈن زۆرۈرىيەت تۇغۇلماي تۇرۇپ، بىلىم خەيرلىك بولمايدۇ. يەنە بىلىم سۈپىتىنىڭ دەرد-جىسى زۆرۈر بولغان دەرىجىدىن ئېشىپ كەتمەسلىكى كېرەك. ئىنسان ئىنتىلىۋاتقان نەرسە ھەددىدىن زىيادىمۇ — ئەمەسمۇ؟ ئىنسانغا تەبىئەتتىن خاس بولغان بۇ ھەددىدىن زىيادە خاھىشنى چېگرىلاش ۋە بېسىپ تۇرۇش كېرەكمۇ ياكى ئومۇمەن يوقىتىش زۆرۈرمۇ؟ بۇ سوئاللارنىڭ ھەممىسى مۇلاھىزە قىلىشنى تەلپ قىلىدۇ ۋە ئۇلار بويىچە كۆپتىن — كۆپ تۈرلۈك پىكىرلەر مەۋجۇت. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئادەمنى ھەيرەتكە سالدىغان مەسىلىلەردۇر، تۈرلۈك پىكىرلەر مەۋجۇت بولغان مۇلاھىزە ماۋزۇ-لىرىدۇر.

ئادەم ئەگەر بۇلاردىن (تۈرلۈك پىكىرلەردىن) بىرەرسىنى ئەۋزەل كۆرىدىغان بولسا، بۇ ئىشنى ئۇ يا ئۆزىنى چېنىقتۇرۇش ئۈچۈن ياكى باشقا بىرنى چېنىقتۇرۇش ئۈچۈن قىلغان بولىدۇ. بۇ ھەقتە تۈرلۈك پىكىرلەر كۆپ. لېكىن ئۇنىڭغا خاس تۇرمۇش، ھايات كەچۈرۈش سۈپىتىنى چېگرىلاپ قويۇلمايدۇ؟

ئەگەر ئادەم، بەدەن ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقى، تەبىئەت ئېھسانى بولغان پەرق ئېتىش، بىلىش قابىلىيىتى ھەمدە ئىركىن تاللاشقا بولغان نىيەت ۋە قابىلىيەت ھەققىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزىدە-غان بولسا، ئۇ ھالدا ئىنسانغا تەبىئەت تەرىپىدىن، ھايۋانات، تەبىئەت ۋە تەبىئەتتىكى باشقا نەرسىلەرگە بېرىلگەن قابىلىيەتلەر، بەدەن ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقىغا ئېرىشىش ئۈچۈن يېتەر-لىكمۇ — ئەمەسمۇ دېگەن سوئال تۇغۇلىدۇ.

ئەگەر نىيەت ۋە ئىركىن تاللاش مەقسەت بولسا، تەبىئەتتىن

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

ئېلىنغان قابىلىيەتلەر بىلەن ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقىغا ئېرىشىش ئۈچۈن يېتەرلىك بولسا، ئۇ چاغدا نېمىشقا ئىنسانغا نىيەت ۋە ئەرەكنى تاللاش (ئىمكانىيىتى) ئاتا قىلىنغان؟ بەلكى نىيەت ۋە ئەرەكنى تاللاشنى تەبىئەت ھەددىدىن ئارتۇق بەرگەندۇر. ئۇنداقتا ئۇنى چېگرىلاپ قويۇش كېرەك بولىدۇ. ئەمما تەبىئەت ئاتا قىلغان نىيەت ۋە ئەرەكنى تاللاش (ئىمكانىيىتىنى) قانداق چېگرىلاش مۇمكىن؟ ئەگەر نىيەت (خاھىش)، ئەرەكنى تاللاش ئادەمگە خاس بولسا، ئۇلار تەبىئەت بەرگەن بەدەن ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقىغا ئېرىشىشكە خىزمەت قىلامدۇ؟ ياكى ئىنسانغا تەبىئەتتىن خاس بولغان نەرسە نىيەت ۋە ئەرەكنى تاللاش تۈپەيلىدىن ئىنساندا مەۋجۇت بولغان نەرسە ئۈچۈن خىزمەت قىلارمۇ؟ ياكى تۇغما ئادەت ۋە نىيەت بىلەن بىللە ئىنسان باشقا بىر نەرسىگە رىئايە قىلىش ئۈچۈن خىزمەت قىلارمۇ؟ ئىنسان ئېرىشكەن ئەڭ يۈكسەك كامالەت، تەبىئەت ئاتا قىلغان كامالەت دەرىجىسىنىڭ ئۆزىمۇ ياكى ئۇنىڭغا يېتەرلىك دەرىجىدىكى كامالەت ئەمەسمۇ؟ ئىنسان ئېرىشكەن بەركاماللىق، نىيەت ۋە ئەرەكنى تاللاش نەتىجىسىمۇ ياكى ئۇلار ۋە يەنە تۇغما كامالەتلىكمۇ ياكى بۇ بەركاماللىق باشقا بىر ئالاھىدە سۈپەتتە نامايان بولامدۇ؟

قىسقىسى، ئىنساننىڭ ئەڭ يۈكسەك بەركاماللىقى بولغان مەقسەتنىڭ ئۆزى نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىش كېرەك بولىدۇ. بۇ ئەڭ يۈكسەك بەركاماللىق ئىنسانىي ماھىيەتمۇ ياكى ئىنسان ئەسلى ماھىيەتكە ئىگە بولغاندىن كېيىن پەيدا بولىدىغان تەسىر (ھەرىكەت) مۇ؟ بۇنى ئېنىقلاش زۆرۈر. ئاشۇ ئەڭ يۈكسەك بەركاماللىق ئىنسانغا تەبىئەت ئاتا قىلغان نەرسىمۇ ياكى تەبىئەتتىن ئېلىنغان ماددا (ماتېرىيە) بۇ بەركاماللىق ئۈچۈن ئاساس ۋە مەنبەنى تەييارلاپ بېرىمدۇ ۋە ئۇلارنى (ئاساس، مەنبەلەرنى) ئىنسان ئۆزىنىڭ نىيىتى ۋە ئىرادە ئەرەكلىكى ۋاسىتىسىدە ئەنە شۇ ئەڭ يۈكسەك بەركاماللىققا ئېرىشىش ئۈچۈن پايدىلىنىپمۇ؟

ئادەمنىڭ بەدەن ۋە ھېس - سەزگۈ ساغلاملىقى ئۇنىڭ (ئادەم - نىڭ) ماھىيىتىنى بەلگىلىگۈچى نەرسىنىڭ ساغلاملىقىمۇ ياكى ئۇلار (بەدەن ۋە ھېس - تۇيغۇ ساغلاملىقى) ئوقسانلىرىدىن ئىبارەتمۇ بۇلارنىڭ ھەممىسى بارچە ھايۋانلارغا تەكەللۇق بولغىنى ئۈچۈن بەدەن ۋە ھېس - تۇيغۇ ساغلاملىقى ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزىچە ماھىيەت كەسىپ قىلىشىغا تەييارلىق ۋە مەنبە بولۇپ قالىدۇ.

ئىنسان نەرسىلەر، بۇيۇملارنى بىلگەنلىكى سەۋەبلىك ئىنتىد - لىۋاتقىنى ھەمدە شۇ بىلىمگە ئىگە بولۇشى يولىدا پەقەت ھەقىقەت - نى بىلىش بىلەن چەكلىنىپ قېلىشى ئىنساننىڭ ماھىيەت كە - شىپ قىلىشىغا سەۋەب بولىدىغان بەركاماللىق ئۈچۈن پايدا كەل - تۈرەمدۇ ياكى ھەقىقەتنى بىلىش ئىنسان ماھىيىتىنىڭ تەسىرلى - رىدىن بىرى بولۇپ، ئۇنىڭ تۈپەيلىدىن ئىنسانىي ماھىيەت بەركا - ماللىقتا ئۆزىنىڭ ئەڭ يۇقىرى دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلەمدۇ؟

بۇ سوئاللارغا جاۋاب تېپىش ئۈچۈنمۇ ئىنساننىڭ ئەسلى ماھىيىتى نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئەڭ يۈكسەك بەركاماللىقى قانداق، ئادەمنىڭ ماھىيەت كەسىپ قىلىشىغا ۋە ئەنە شۇ ئەڭ يۈكسەك بەركاماللىققا ئېرىشىشكە ئۇنىڭ (ماھىيەت - نىڭ) تەسىرى نېمىلەردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى تەھلىل قىلىش - قا ئادەم مەجبۇر بولىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ، ئىنساننىڭ ئۆزىنىڭ قانداقلىقىنى، ئىنسانىيلىقى نېمىدە ئىكەنلىكىنى، بۇلارنى بى - لىشكە ئىنتىلىش ئۈچۈن (ئەگەر شۇنداق ئىنتىلىش بولسا) ئۇنىڭ مەۋجۇدىيىتىنى نېمىشقا يارىتىلغان ۋە نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى بىلىپ ئالمىسا، ئىدراك ئەتمىسە، ئۇ چاغدا قانداق مەقسەتكە ئىنتىلىش زۆرۈرلۈكى مەۋھۇم (خىيالەن) بولۇپ قا - لىدۇ.

ئەرەستۇ ھەقىقىي ئىنسانىي پائالىيەت بولغان پائالىيەت (ھەرىكەت)، ئەگەر ئىنساننىڭ كائىناتتا يېتىلىشى سەۋەبى بول -

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

خان مەقسەت ئېنىق مەلۇم بولسا، ئۇ چاغدا ئىنسان ئۆزىنىڭ (كائىناتنىڭ) بىر قىسمى ئىكەنلىكى ۋە شۇ كائىنات بىلەن بىر ئومۇمىيلىقنى تەشكىل قىلىشى ھەققىدە خەۋەر بېرىشنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەگەر توقۇمىچى، كاسىپ ۋە شەھەر پۇقراسىنىڭ ھەر بىرى ئۆزىنىڭ نېمە ئۈچۈن ياشايدىغانلىقىنى بىلمىسە، مەقسەت ۋە مەنپەئەت دەرىجىسى مەۋھۇم بولسا، ھەربىرىنىڭ ئايرىم - ئايرىم مەقسەتلىرىمۇ نامەلۇم بولىدۇ. بۇ خۇددى ئەگەر بۆلەكلەر - دىن ئىبارەت ئومۇمىيەتنىڭ مەقسىتى نامەلۇم بولسا، ئۇنىڭ بىر بۆلۈمىنىڭ مەقسىتىنى ئېنىقلاپ بولمىغانلىققا ئوخشايدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش ياكى بەدەندىكى باشقا ئەزالار ئارىسىدا قولنىڭ ماھىيىتى، مەقسەت ۋە پائالىيىتى نامەلۇم قالار ئىكەن، بىر بارماقنىڭمۇ ماھىيىتى، مەقسەت ۋە پائالىيىتى نامەلۇم بولۇپ قېلىۋېرىدۇ. بىز ئاۋۋال پۈتۈن ۋۇجۇدنىڭ ئاخىرقى، ئەڭ يۈك - سەك مەقسىتىنى بىلىپ ئېلىشىمىز زۆرۈر. شۇنداق قىلىپ ۋەقەلىكلەرنىڭ ئومۇملاشمىسى، ھەربىر بۆلىكىنىڭ مەقسىتى ياكى شۇ بۆلەكنىڭ ئۆزى ۋە ياكى بارچە ئومۇمىيەت ئېرىشىدىغان ئاخىرقى مەقسەتكە سەۋەب بولغۇچى مۇقەررەر، زۆرۈرى پايدىلىق بىر نەرسە بولىدۇ.

مۇقەررەر، ئىنسان كائىناتنىڭ بىر بۆلىكى (قىسمى) ئىدەن ۋە ئەگەر بىز ئۇنىڭ مەقسىتىنى، پائالىيىتىنى، پايدىلىقلىقىنى (ۋە پۈتۈن بارلىققا مۇناسىۋىتىنىڭ دەرىجىسىنى) ئېنىقلىماقچى بولساق، بىز ئاۋۋال پۈتۈن كائىناتتىن كېلىپ چىقىدىغان مەقسەتنى بىلىۋېلىشىمىز زۆرۈر بولاتتى. شۇ چاغدا بىزگە پۈتۈن كائىناتنىڭ مەقسىتى بولغان مەقسەتكە ئېرىشىشتە، شۇ كائىناتنىڭ بىر بۆلىكى بولۇشىمىز زۆرۈرلۈكى روشەن بولاتتى. ئادەمگە مۇناسىۋەتلىك بولغان نەرسىنى بىلىش ئۈچۈن بىز ئادەمنىڭ مەقسىتىنى (ئۇنىڭدىن پەيدا بولغۇچى مەقسەتنى) ۋە ئىنسانىي بەركاماللىق (نېمە ئىكەنلىكىنى) بىلىشكە ئىنتىلىشىمىز لازىم.

بۇنىڭ ئۈچۈن بىز پۈتۈن كائىناتتىن كېلىپ چىقىدىغان مەقسەتنى بىلىشكە مەجبۇرمىز. ئەمما بۇنىڭغا پۈتۈن كائىناتنى تەشكىل قىلغان بارچە بۆلەكلەرنى ۋە ئۇنىڭ ئاساسلىرىنى بىلمەي تۇرۇپ، ئېرىشكىلى بولمايدۇ. بىز بۇ مەقسەت نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى، قانداقلىقىنى، نېمە سەۋەبتىن ۋە نېمە ئۈچۈن مەۋجۇتلۇقىنى بىلىشىمىز لازىم. بۇ پۈتۈن كائىناتنى تەشكىل قىلغان بارچە نەرسىلەر يىغىندىسىغا ھەم ئۇنىڭ ھەربىر بۆلىكىگىمۇ تەئەللۇقتۇر.

ئىنسانغا ئىككى نەرسە خاس. ئۇنىڭ بىرى — تەبىئەتتىن ئېلىنغان، يەنە بىرى — نىيەت (خاھىش) بويىچە. ئەگەر بىز تەبىئەتتىن ئېلىنغان بەركاماللىق ۋە شۇ بەركاماللىق مەھسۇلى بولغان مەقسەت ھەققىدە بىلىشنى خالىساق، ئۇ چاغدا بىز ئاخىرقى مەقسىتى ئىنسان بولغان تەبىئەت ئومۇملاشمىسى ھەققىدە بىلىشىمىز كېرەك بولىدۇ. (ئۆز نۆۋىتىدە) ئىنساننىڭ ئۆزىمۇ شۇ كائىنات مەقسەتلىرى ئومۇملاشمىسىنىڭ (تۈپ يارىلىشىدىن شۇنداق بولغان) تۇغما قىسمىدۇر. دەرھەقىقەت، ئەگەر كائىنات تەبىئەتكە تەئەللۇق بولسا ۋە ئۇنىڭ كۆپلىگەن بۆلەكلىرىمۇ تەبىئەت ئەشياسىلىرىغا كىرسە، ئۇ چاغدا تەبىئەتتىن كائىناتنى بىلدۈرگۈچى ھەممە نەرسە — پۈتۈن ياكى بۆلەكلىرىنى ۋە ئۇنىڭدىن تەبىئىي ھالدا ئىنسانغا خاس بولغانلىرى ھەققىدە تەتقىقات، مۇلاھىزە ۋە ئۆگىنىش ئارقىلىق ئايرىم پىكىر قىلىش كېرەك بولىدۇ. بۇنداق تەتقىقاتنى «تەبىئىي پىكىرلەش» دەپ ئاتايدۇ. ئىنسانغا ۋە باشقا نەرسىلەرگە مۇناسىۋەتلىك بولغان نىيەت - خاھىش ئارقىلىق ھەمدە نىيەت خاسلىقىدىن كېلىپ چىقىدىغان خاس نەرسىلەر تەتقىقات، مۇلاھىزە ۋە ئۆگىنىش ئارقىلىق مەلۇم بولىدۇ. ئۇنى «ئىرادىگە ئاساسلانغان ئىنسانىي بىلىم» دەپ ئاتايدۇ. بۇ ھالەت ئىنسانىيەتكە مۇناسىۋەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن بىر ئادەمگىمۇ تەئەللۇقتۇر.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

ئەگەر ئىنسان يارىتىلىشنىڭ مەقسىتى بولغان بەركاماللىق ئىنسانغا پەقەت تەبىئەتتىن خاس بولغىنىدا ۋە پەقەت ياخشى نىيەت بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرۇلغىنىدا، ئۇ چاغدا بەركاماللىققا يېتىشتۈر-گۈچى پائالىيەت ۋە ھايات يوسۇنى پەقەت چىن ئىنسانىي پائالىيەت، ئەزگۈ ئىشلار ۋە پائالىيەتلەر گۈزەل ھايات سۈرئىتى بولار ئىدى. ئەمما ئىنساننى بۇ بەركاماللىقتىن مەھرۇم قىلىدىغان ھالەتلەرمۇ بار. ئۇلار ئىنسانىي بولمىغان پائالىيەتلەر ۋە ھايات يوسۇنى بولۇپ، ئۇلار مەرەز، خۇنۇك ۋە يامان ئىشلار ھەمدە يامان پائالىيەتلەردۇر. بىز ئۇلاردىن قايسى بىرىنى قوبۇل قىلد-شىمىز ۋە قايسى بىرىدىن ئۆزىمىزنى ئېلىپ قېچىشىمىز كېرەك-لىكىنى بىلىۋېلىشىمىز لازىم بولىدۇ.

ئەگەر ئىنسانغا تەبىئەتتىن خاس بولغان بىرەر نەرسە ۋاقىت-نىڭ ئۆتۈشى بىلەن نىيەت ۋە ئەركىن تاللاشقا ئۆتسە، ئۇ چاغدا ئاۋۋال ئۇنىڭغا تەبىئىي ئەتەللۇق بولغانلىرىنى، كېيىن ئەركىن تاللاش ئارقىلىق ئۆزلەشتۈرگىنىنى تەھلىل قىلىش كېرەك. دېمەك، ئەگەر ئىنسانغا نىيەت ۋە ئەركىن تاللاش ئارقىلىق مۇنا-سىۋىتى بولغان ياكى ئۇلار (نىيەت ۋە ئەركىن تاللاشنىڭ) مەھ-سۇلى ئىكەنلىكىنى ئېنىقلاش مۇمكىن بولمىسا؛ ئۇ چاغدا دەس-لىپ ئىنسانغا تەبىئىي خاس پائالىيەتنى تەھلىل قىلىش كېرەك. ئىنساننىڭ ئېرىشىمكى زۆرۈر بولغان ۋە ئۆزى ئۈچۈن ئۇنى بىلىشى شەرت دەپ قوبۇل قىلىنغان بىلىمنى ئىلىم ئىلمەلىيەقد-نىيە (ئىشەنچ ئىلمى) دەيدۇ. ئىنسانغا تەبىئىي ۋە نىيەت ئارقىد-لىق مەنسۇپ نەرسىلەرنى ئىلىم ئىلمەلىيەقنىيە تەتقىق قىلغانلىد-رىنىڭ ھەممىسىنى ئىنسان ئەمەل قىلىدىغان قائىدە قىلىشى كېرەك بولىدۇ.

شۇنداق قىلىپ ئەرەستۇنىڭ پىكرىچە، ئەۋۋەلا ئىلىم ئىل-مەلىيەقنىيەنى، بۇ ئىلىمنىڭ سالمىقى قانچىلىك ئىكەنلىكىنى، قانداق خىللىرى بارلىقىنى، قانداق ماۋزۇلارنى ئۆگىنىشنى،

ئۇنىڭ ئىزدىلىۋاتقان بىلەن قانداق قىلىپ ۋە نېمە سەۋەبتىن مۇناسىۋىتى بارلىقىنى بىلىۋېلىشى كېرەك. قەيەردە ۋە قانداق قىلىپ ۋە نېمىدىن ئۇلار پەيدا بولىدۇ؟ ئىلمەلىيەقنىيەنى تەتقىق قىلىش پەيتىدە توساقلار، قارشىلىقلار بولۇشى مۇمكىن. بۇ قارشىلىقلارنىڭ ئۆزى نېمىلەردىن ئىبارەت؟ ئىلمەلىيەقنىيەنى ئۆگىنىشنىڭ قانداق شەكىللىرى بار؟ ئۇنىڭدا ئوقۇتىدىغانلار بۇ شەكىللەرنىڭ قايسى بىرىدىن پايدىلىنىدۇ؟ ھەقىقىي، ئىشەنچلىك بولغانلىرىنىڭ قايسى دەرىجە ۋە تۈركۈملىرى ئىشلىتىلىدۇ؟ ئې-تىقاد، ئىشەندۈرۈشنىڭ ھەمدە تەسەۋۋۇرنىڭ شەكىللىرىدىن ئو-قۇتۇش مەزگىلىدە پايدىلىنامدۇ؟ ئىلمەلىيەقنىيەنى ئۆگىنىش ۋە ئۇنى ئىدراك قىلىش قابىلىيىتىنى بەخش ئەتكۈچى سەنئەت قانداق سەنئەت، ئۇ نېمىلەردىن ئىبارەت؟ بۇ سەنئەتنىڭ قانچە تۈرى بار؟ ئۇلارنىڭ ھەربىرى ئۆزى قانداق؟ ئۆگىنىشنىڭ باشقا ھەممە تۈر-لىرى بويىچە قابىلىيەت بەرگۈچى سەنئەت نېمىلەردىن ئىبارەت؟ كېيىن ئەرەستۇ، تۈرلۈك تۈركۈم، دەرىجىدىكى ئادەملەرنى قانداق، نېمىلەرگە، بىلىملەرنىڭ قايسى تۈرلىرىگە ئۆگىتىش زۆرۈرلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. تاكى ھەربىر ئادەم ئۆزى ئىنتىلىد-ۋاتقان مەقسەتنى ياخشى تەسەۋۋۇر قىلسۇن، كوركرانە جاھىلىد-يەتتە قالماي، شۇ بىلىمنى ئۆزىگە رەھنەما، دەستۇر قىلىپ ئالسۇن.

كېيىن ئۇ بەس - مۇنازىرىدىن كېلىپ چىقىدىغان سوفىزم-نىڭ نېمىلىكىنى، ئۇلار نېمىلەر بىلەن ئاجىزالماس باغلىنىشلىق ئىكەنلىكىنى، قانچە تۈرلىرى بارلىقىنى، ئۇنىڭ قانداقلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. تۈرلۈك سوفىزمىلەر تەسىرىدىن بولغان ئىنسان-نىڭ يامان خىسلەتلىرى ۋە ھالەتلىرى ھەققىدە مىساللار كەلتۈرد-دۇ. سوفىزمىنىڭ قايسى تۈرلىرى قانداق خىسلەتلەرنى تۇغدۇرد-دىغانلىقىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. كېيىن ئۇ بۇ شۇ خىسلەتلەر ۋە ھالەتلەرنىڭ بەش ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. ئۇلاردىن قايسى

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

جەھەتتىن ئاگاھ بولۇش زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈرىدۇ. پەقەتلا «ئەسەنئەئى مەنتىقىيە» (مەنتىق سەنئىتى) لا سوفىزمدىن ساقلايدۇ، ئۇ روھنىڭ ئاقىل قىسمى، ئوقۇتۇش ھالقىلىرىدا نۇتۇق ۋە سۆھبەتلەردىن قانداق پايدىلىنىشىنى، بەس - مۇنازىرە قانداق قىلىپ سوفىزمنى كەلتۈرۈپ چىقىرىشنى بىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرىدىن پايدىلىنىپ، بىرىدىن ئاگاھ بولۇش لازىملىقىنى بىلىۋالىدۇ.

ئەرەستۇنىڭ پىكرىچە، نۇرغۇن پەنلەر ئارىسىدا بىر تۈرى (فارابىي بۇ تۈرنى «ئەل - جىنس» دەيدۇ) باركى، ئۈچ خىلدا نامايان بولىدۇ. ئۇلار «مەنتىق سەنئىتى»، «تەبىئەت ھەققىدىكى پەن»، «فىزىكا ۋە نىيەتلەر ھەققىدىكى پەن» لەردۇر^①. مەنتىق سەنئىتى بۇ ئىككى پەندىن ئالدىنراق ۋە يۇقىرىراق تۇرىدۇ ۋە بۇ ئىككى پەنگە ئېرىشكەن ھەربىر ئادەمنى مەنتىق سەنئىتى سىنىقىدىن ئۆتكۈزىدۇ. ئىككى پەندە، يەنى تەبىئەت ھەققىدىكى پەن، فىزىكا ۋە نىيەتلەر ھەققىدىكى پەنلەرگە كەلسەك، مەۋجۇت بولغان ئۆز جىنسلىرى بىلەن بىر خىل نەرسىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. مەنتىق پېنى بولسا، ئاۋۋال فىزىكا ۋە نىيەتلەر ھەققىدىكى پەنلەر ئۆز ئىچىگە ئالغان نەرسىلەر توغرىسىدا بىلىم بېرىشكە ئىنتىلىدۇ. ماددا، ماتېرىيە ۋە مەۋجۇت ئەشیا لار بۇ ئۈچ پەن نۇقتىئىنەزىرىدىن بىر جىنىستىكى نەرسىلەردۇر، دېگەن قاراش بار. مەنتىق پېنى بۇ ئىككى پەندىن پېشىۋاراق بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ ئۈچ پەنگە ئۆز خاراكتېرىگە ئاساسەن بارچە مەۋجۇت نەرسىلەر - نى ۋە نىيەت بويىچە بارچە مەۋجۇت نەرسىلەرنى ئۆگىنىدۇ. ئۆز تەبىئىتىگە ماس مەۋجۇت نەرسە، تەبىئىي نەرسىلەرنى ئۆگەنگۈچى پەنگە تەئەللۇق بولىدۇ. مەۋجۇتلۇقى پەقەت نىيەتكە باغلىق نەرسىلەر نىيەت ھەققىدىكى پەن تەسەۋۋرۇپىغا كىرىدۇ. ئەگەر ئۇلار

① «نىيەتلەر ھەققىدىكى مەنتەت» دەپ ئىنساننىڭ ئىدراك قىلىش، بىلىش قابىلىيىتىنى ئۆگەنگۈچى «ئىدراك ئېتىس، بىلىش ئىلمى» نەزەردە تۇتۇلىدۇ.

بىرلەشكەن بولۇپ، ئۇلارغا تەبىئەتتىن ۋە نىيەت تۈپەيلى ئېرى-
شلسە، بۇ ھەرگىزكى پەنگە تەئەللۇق بولىدۇ.
شۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەستۇ مۇقەددىمات بەرگۈچى نەرسىلەرنىڭ
جىنس تۈرلىرىنىڭ ئىزدىلىنىدىغان مەقسىتى بار دەيدۇ ۋە ئۇلار-
نى تەتقىق قىلىدۇ، ئۇلارغا كۆپچىلىككە مەلۇم بولغان سۆز ئىش-
رتى قىلىدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ. بۇ نەرسىلەرنىڭ ھەقىقەتەن
مەۋجۇتلۇقىغا ھېس - تۇيغۇ (شۇئۇر) (گۇۋاھلىق) بېرىدۇ.
ھەربىر ئەقلىن ئىدراك ئېتىلىدىغان ماھارەت بولسا، ھېس -
تۇيغۇ بىلەن ئۆزلەشتۈرۈلىدىغان نەرسە ھېسابلىنىدۇ.
مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ بۇ خىللىرى ئون جىنسىقا — تۈرگە
بۆلۈنىدۇ ۋە ئۇلار سىنىپ - كاتېگورىيە دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇلار
«كاتېگورىيە» ياكى «كىتاب فىلىمەتۇلات» ناملىق رسالىدە
تەسۋىرلەنگەن. بۇ نەرسىلەر تەبىئىي پەنلەر ئۆگىنىدىغان نەرسە-
لەر بولۇپ، شۇنىڭ بىلەن بىللە يا «ماھىيەت» نى ياكى «قانچە»
لىكىنى ۋە ياكى «قانداق» ۋەھاكازا ئىكەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ.
كېيىن ئەرەستۇ مەنتىق سەنئىتىنىڭ تەسىرى ۋە ئۇنىڭدىن
قانداق پايدىلىنىش زۆرۈرلۈكىنى تەھلىل قىلىدۇ.
ئۇ مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ خىللىرى، نەۋىلىرىنىڭ قانداق
تەپەككۈر ئېتىلىشىنى، ئۇلاردىن مۇقەددىمات كېلىپ چىقىشىنى،
بۇ مۇقەددىمات قانچە خىلغا ئۆتۈشىنى، ئۇلاردىن ئىزدىلىدىغان
مەقسەتنىڭ قانداق پەيدا بولۇشىنى، مۇقەددىمات ۋە ئىزدىلىنىدى-
غان مەقسەتلەر قايسى نۇقتىدا بىر - بىرى بىلەن تۇتىشىدىغانلى-
قىنى ۋە ئاجرىلىشىنىڭ سەۋەبلىرىنى چۈشەندۈرىدۇ. ھەربىر
ئىزدەلگۈچى مەقسەت ئومۇمىيىتى بىلەن، زۆرۈرىيەتتىن ھەقى-
قەت ۋە يالغاننى بىلدۈرىدىغان ئىككى قارىمۇ قارشى مۇلاھىزە
ئۆگىنىدىغان ماۋزۇدۇر. ئۇلار ئۆگىنىشتە بۇ ئىككى قارىمۇ قار-
شى مۇلاھىزىلەرنىڭ قايسى بىرى ھەقىقەتلىكى نامەلۇم بولىدۇ.
ھەقىقىي بىلىم ئىزدىلىنىدۇ ۋە تەخمىن قىلىنىدۇ. ئۇلار (يەنى

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

قارىمۇ قارشى مۇلاھىزىلەر) ئىككى زۆرۈرىي مۇقەددىماتقا بۆلۈندۈ. مۇقەددىماتنىڭ ھەربىرى مەۋجۇت بولماي قالمايدۇ. مەۋجۇت بولۇپمۇ قالالمايدۇ. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى زۆرۈرىي مۇقەددىماتقا بۆلۈندۈ.

مۇمكىن مەۋجۇت ۋە مۇمكىن مەۋجۇت ئەمەس مۇقەددىماتلار. نى «مۇمكىننى ئىمكانىي مۇقەددىماتلار» دەيدۇ. ھازىر مەۋجۇت ۋە مەۋجۇت ئەمەس (نامەۋجۇت)، شۇنىڭغا ئوخشاش كېلەچەكتە مۇ مەۋجۇت بولۇشى ۋە مەۋجۇت بولماسلىقى مۇمكىن بولغان مۇقەددىماتلار «ئېھتىمال بولۇشى مۇمكىن مۇقەددىماتلار» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇلار «بارىمىننەس» ياكى «كىتابۇل - ئىبارەتۇن» ناملىق رسالىدە يېزىلغان.

كېيىن ئۇ، مۇقەددىماتلار قانداق بىر ياقلىق قىلىنىشىنى، ئۇلار بىر - بىرى بىلەن قانداق يېقىن بولۇشىنى ئېنىقلىغانلىقىدىن، ئۇلاردىن قانداق قىلىپ مۇلاھىزە پەيدا بولىدۇ، بۇ مۇلاھىزە قانداق قىلىپ مۇقابىل (قارىمۇ قارشى) مەقسەت ئارقىلىق مۇقۇل بىل مۇلاھىزىلەردىن بىرىگە ئايلىنىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. بىز قىياس دەپ تەخمىن قىلغىنىمىز ھەربىر ئىزدىلىدىغان نەرسىنى قانداق قىلىپ ھەقىقەتنىڭ ئۆزى دېيىشىمىز مۇمكىن؟ ھەقىقەت مەنىسىگە جەھەتتە شۇ قىياستىن ئاشۇ ئىزدىلىۋاتقان نەرسە ۋاسىتىسىدە كېلىپ چىقىدۇ؟ ئەگەر مۇلاھىزە بىز ئۈچۈن تەخمىنەن بولسا، ئۇ چاغدا بۇ مۇلاھىزە، مۇلاھىزىنى ئۆزى ئۈچۈن ئىزدىلىنىدىغان نەرسىگە ئايلاندۇرغۇچى ھەقىقىي ئىزدىلىنىدىغان (نەرسىنى) مەنىسىگە جەھەتتىن كەلتۈرۈپ چىقىرىدىغان مۇلاھىدە. نېمە ياكى ئەمەسمۇ دېگەننى قانداق تەكشۈرۈشىمىز مۇمكىن بولىدۇ؟ ئەرەستۇ پىكىر قىلىش شەكلىنى تەكشۈرۈش ئۆز ماۋزۇسى بولغان مەنىنى تەرتىپتىن بىرىنىڭ ئۆسۈللىرىدىن چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ روھىيەتتە پىكىر، ھەقىقىي ۋە ساختا بولماي تۇرۇپ ۋە يەنە ئەگەر ئەلۋەتتە ھەقىقىي ياكى ساختا بولسا،

قانداق پەيدا بولۇشىنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇ ھالەتلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن «كىتابۇل ئىبارەتۇن» رىسالە-سىدە تەكىتلەپ ئۆتۈلگەن. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەرەستۇ، ئوقۇ-تۇشتا پايدىلىنىدىغان ھەربىر سەنئەتتىكى ھەربىر سۆھبەت - دىئالوگ، شۇ قاتارلىق بەس - مۇنازىرىدە پايدىلىنىلمايدىغان سۆھبەتنىڭ ھەربىر تۈرى، يا ئوقۇتۇشتا ياكى سوفىستىك (سۇفىستانىستىيە) دە ۋە ئوقۇتۇشنى قوبۇل قىلالىغاندا ئېرىشە-لىدىغان مەقسەتكە سەۋەب بولۇشىنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى يۇنانچە «ئانالىستىكا»، ئەرەبچە «كىتاب فىلقىياس» ناملىق رىسالىدە ئەكس ئەتكەن.

ئەرەستۇ ئومۇمەن ئالغاندا بىلىمنىڭ نېمىلىكىنى، ئىلمىي پەقنىيەنىڭ نېمىلىكىنى، ئۇنىڭ ئۆزى قانداق سۈپەتلەرگە ئىگە، ئۇنىڭ خىللىرى قانچە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ، ئەرەستۇ ئىلمىي پەقنىيە، نەرسىنىڭ، بۇيۇمنىڭ مەۋجۇتلۇق ئۈچۈن مەۋ-جۇت ئىكەنلىكىنى ۋە نەرسە زاتىنىڭ مەۋجۇتلۇقى سەۋەبلىك مەۋ-جۇتلۇقى ھەققىدە ھەمدە بۇ بىلىم نەچچە خىلغا بۆلۈنۈشى ھەققىدە سۆزلەيدۇ. ئۇ بىلىمنىڭ ئۆزى نېمە، ئۇ نېمىدىن پەيدا بولىدۇ ۋە ئۇ نېمە ئۈچۈن زۆرۈر دېگەن ئۈچ ھالنى ساناپ ئۆتىدۇ. ئەرەستۇ ئىلمىي پەقنىيەنىڭ بىرى مەۋجۇت بولغان مۇقەد-دىماتلار قانداق بولۇشى كېرەك، ئۇشبۇ ئىزلىنىدىغان ۋە مۇقەد-دىماتلارنى مۇجەسسەم قىلغۇچى ماددىلار ۋە مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ ئۆزى نېمىلىكىنى، ئۇلارنىڭ ھالەتلىرى خۇددى شۇ ھالەت، شەرت - شارائىتلىرى خۇددى شۇ شەرت - شارائىت ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇلار مۇمكىن مەۋجۇت ۋە مۇمكىن مەۋجۇت گەمەس زۆرۈرى مۇقەددىمىناتلارنى بىر تەرەپ قىلغۇچى ماددىلار بېرىپ مۇجەسسەم بولىدىغانلىقىنى ھەمدە ئىمكانىي (ئېھتىمالى) ۋە مۇمكىننى مۇ-قەددىمىناتلار ئارقىلىق ئىلمىي پەقنىيەگە ئېرىشىپ بولمايدىغانلى-قىنى چۈشەندۈرىدۇ. شۇنداق قىلىپ نەرسىنىڭ مەۋجۇدىيىتىنى

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

تەييارلايدىغان مۇقەددىماتلار ئۇلاردىن نەرسىنىڭ بارلىق سەۋەبلىرى ھەققىدە ياكى ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقى ھەققىدىكى بىلىمنى ئالغاندا، لىقىمىز ئۈچۈن ئوقۇتۇشنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلىدۇ ۋە ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقى ھەققىدىكى بىلىمنى ئالغانلىقىمىز ئۈچۈن ئوقۇتۇشنىڭ ئاساسىنى تەشكىل قىلىدۇ ۋە نەرسىنىڭ «مەۋجۇدىيىتى سەۋەبلىرى» ياكى «نەرسىنىڭ مەۋجۇدىيەت ئاساسى» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئۇ يەنە ئىزدىلىۋاتقاندا بۇ ماددىلارنىڭ قايسى خىللىرى ۋە ئىلمىي يەقىنىيەتنىڭ قايسى خىللىرى بارلىقىنى ۋە زۆرۈرىي مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ بىرەر خىلىدا ئىلمەلىيەقنىيەتنىڭ ھەر قانداق خىلى بولۇشى مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئېيتىپ ئۆتىدۇ. ئەگەر نەرسىنىڭ مەۋجۇدىيىتى ئاساس ۋە سەۋەبلەرگە ئىگە بولمىسا، شۇ نەرسىنىڭ نېمىشقا مەۋجۇت ئىكەنلىكى ھەققىدە ئىلمەلىيەقنىيەتكە ئېرىشكىلى بولمايدۇ. ئەمما نەرسىنىڭ مەۋجۇدىيىتى بار ئىكەن، ئىلمەلىيەقنىيەتكە يېتىشە بولىدۇ.

ئەرەستۇ ئىلمەلىيەقنىيەتنى ئۆزىگە ماكان قىلىۋالغان بۇ ماددىلار ۋە مەۋجۇت نەرسىلەرنى ئۆگەنگۈچى سەنئەتنىڭ ماھىيىتىنى، ئۇنىڭ نېمىلەردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ ئىلمىي يەقىنىيەتكە ئېرىشىشكە ئىمكانىيەت بەرمەيدىغان، مەۋجۇت نەرسىلەرنى ئۆزىدە ماكان قىلدۇرغان زۆرۈرىي مۇقەددىماتلار بىلەن، زۆرۈرىي ۋە ئىمكانىي (ئېھتىمالىي) مۇقەددىماتلارنى بىر ياقلىق قىلىشقا ۋاسىتە بولغان ماددىلاردىن پايدىلىنىپ، ئۇلارنى (ماددىلارنى) تەھلىل قىلغۇچى سەنئەتلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرقنى كۆرسىتىدۇ. ئەرەستۇ بۇ سەنئەتنى «فەلسەفە» دەپ ئاتايدۇ.

ئەرەستۇ پەلسەپە دەپ ئاتالغان بۇ سەنئەتتىن تاشقىرى باشقا سەنئەتلەرمۇ بار ۋە ھەر بىر شۇ سەنئەتكە (پەلسەپەگە) تەقلىد قىلغۇچى ھەمدە بىلىملەرنى، ئەمەللەرنى چوڭقۇر ئۆگىنىشنى

قوبۇل قىلغان باشقا سەنئەت ھەم پەلسەپە سەنئىتىگە ئوخشاشلىقى سەۋەبلىك پەلسەپە دېيىلىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. بۇ خۇددى پەرىشتە ئىسىملىك ئادەم ياكى پەزىلەتلىك ئادەم ئۆز ئىش - ھەرىكىتى بىلەن پەرىشتىگە ياكى پەزىلەتلىك ئادەمگە ئوخشاشنى خاھلىغانلىقىدەك ئىش. ئىنساننىڭ ئۆز زاتىغا (ماھىيىتىگە) ۋە پائالىيىتىگە بولغان مۇناسىۋىتى پەزىلەتنىڭ ئۆز ئەسلى ماھىيىتىگە ۋە ئەمەللىرىگە (پائالىيىتىگە) مۇناسىۋىتى سۈپىتىدە كۆرۈلگىنى ئۈچۈن ئۆز نامى بىلەن ئاتىلىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش باشقا سەنئەتلەر ئارىسىدا پەلسەپىمۇ ئۆز نامى بىلەن ئاتىلىدۇ. چۈنكى ئۇ ئاشۇ سەنئەتكە ئوخشاشلىقى نوقتىئىنەزىرىدىن ۋە ئۇنىڭ ھەققىدە شۇ سەنئەت سۈپىتىدە قانداق پىكىردە بولۇنسا، شۇ دەرىجىدە ئاتىلىدۇ.

ئەرەستو بۇ سەنئەتنىڭ قانچە بۆلۈم ۋە خىللىرى بارلىقىنى، ھەربىر خىلى نېمىلەردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ماھىيىتىنى، ئۇنىڭ ھەربىر خىلى ماددىلار ۋە مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ قايسى خىللىرىنى ئۆگىنىدۇ، ئۇنىڭ بىلەن (پەلسەپە بىلەن) مەخسۇس باغلىق ئىزلىنىدىغان مەقسەتلىرى قانداق ئۇنىڭ مۇقەددىماتلىرى قانداق، ئىزدىلىنىدىغانلىرى ۋە ئۇنىڭ مۇقەددىماتى ئىلگىرى قانداق بولۇشى كېرەك ئىدى، بۇ سەنئەتنىڭ ھەربىر خىلىدىن پەيدا بولىدىغان ئىزلىنىدىغانلىرى تەتقىق قىلىشنىڭ قانداق ئۇسۇللىرى بار، دېگەن مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرىدۇ. ھەربىر نەزەرىيە سەنئەتكە ئۇنىڭ بىلەن مەخسۇس باغلانغان ماۋزۇدا ئىزدىلىنىدىغان مەقسەتلەر ۋە مۇقەددىماتى ئاۋۋال ماس كېلىدۇ. بۇلارنى ئۇ «پەلسەپە» دەپ ئاتالغۇچى نەزەرىيە سەنئەتلەرنىڭ ھەربىرى مىسالىدا چۈشەندۈرىدۇ.

ئەرەستو نەزەرىيە سەنئەتلەرنىڭ ھەممە خىللىرىنىڭ قانداق تەرتىپتە بولۇشىنى، ئۇلارنىڭ ئوخشاشلىق ۋە پەرقلىق تەرەپلىرىنى، ئۇلاردىن قايسى بىرى كۆپرەك، قايسى بىرى كەمىرەك

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

راۋاجلانغانلىقىنى قايسىلىرى باشقىلىرىدىن پەسرەك تۇرۇشنى تەھلىل قىلىدۇ. ئۇلار ئارىسىدا باشقىلىرىغا قارىغاندا كۆپرەك راۋاج تاپقان سەنئەت بارمۇ ياكى يوقمۇ؟ بۇنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇ بىر سەنئەتنىڭ باشقىدىن قانچىلىك تۆۋەن تۇرۇشنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ يەنە كۆپرەك راۋاجلانغان دەپ، ئالدىن ئېيتىلغان سەنئەت «پەلسەپە» ۋە «بىلىم»، «ئىلىم» دېگەن ئۇنۋانغا ئەڭ لايىق سەنئەت ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ. ئۇنى ئادەتتە مۇتلەق مەنەدە «پەلسەپە» ۋە «بىلىم» دەپ ئېيتىدۇ ياكى يەنە «پەلسەپەلەر پەلسەپىسى»، «بىلىملەر بىلىمى» دەيدۇ.

كېيىن ئۇ، سەنئەتتە ئىزدىلىنىدىغاننى تېپىش ئۈچۈن «مۇ-قەددىماتى ئەۋۋەل» دىن قانداق پايدىلىنىشنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ نەزەرىيىۋى سۆھبەت - بەھس (خىۋەرۈن نەزەرد-يىيۈن) قانداق ئۆتكۈزۈلۈشىنى، ئۇنىڭ قانچە خىلى بارلىقىنى، سۆھبەت - بەھس خىللىرىنىڭ نەزەرىي سەنئەتلەرنىڭ بىرەر خىلىغا خاس ھەرىرىدىن قانداق پايدىلىنىش كېرەكلىكىنى، ئۇ-قۇتۇش، تەلىم بېرىشنىڭ ئۆزى نېمىدىن ئىبارەت. ئۇنىڭ قانچە خىلى بارلىقىنى، ئوقۇتۇش نېمە بىلەن باغلىق، ئوقۇتۇشنىڭ قايسى خىلى نەزەرىي سەنئەتلەرنىڭ قايسى خىلىغا بىۋاسىتە تەئەللۇق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئەرەستۇ ئۇشبۇ سەنئەتكە قابىلىيەت كەسىپ ئېتىش ئۈچۈن ئىنسان ئوقۇتۇش - ئۆگىنىش جەريانىدا ئۆزىنى قانداق تۇتۇش كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇ سەنئەتنى ئىگىلەش ياكى بۇ سەنئەتنى پۇختىلاش ئۈچۈن ئىنسان قانداق تەبىئىي روھىي قابىلىيەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك؟ تەبىئەتتىن ئېلىنىدىغان روھىي قابىلىيەتنىڭ ئۆزى قانچە؟ كىمكى تەبىئەت ئاتا قىلغان بۇ قابىلىيەتلەرگە ئىگە بولمىسا، ئۇ ئۇشبۇ سەنئەت بىلەن شۇغۇللىنالمىي-دۇ. چۈنكى بۇ سەنئەت بىلەن شۇغۇللىنىشنىڭ ئۆزى ئۇنىڭ ھەممە ئۇسۇللىرىنى ئىگىلەشكە قابىلىيەت بەرمەيدۇ. ئەگەر ھە-

قىقەتەنمۇ شۇنداق بولسا، ئۇ چاغدا سەنئەت بىلەن بىرلىكتە ئىنسان ھالىتىنى ياخشىلايدىغان نەرسىلەرنى، ئۇنىڭ ئىرادىگە ئاساسلانغان تەبىئەتتىن بېرىلگەن خىسلەتلىرىنى باشقا بىر ئوقۇ-تۇش ئۇسۇلى ۋە بىلىمنىڭ باشقا خىلىغا ئاساسلىنىپ بىلىۋېلىش كېرەك بولىدۇ. ھەممە ئادەملەرمۇ ھەقىقەتنى تۈرلۈك يوللار بىلەن ئۆزلەشتۈرۈشكە قادىر. ئۇلار تۈرلۈك ۋاسىتىلەر بىلەن ئۆز روھىيەتلىرىدە ھەرخىل بىلىملەرنى ئاشۇرۇشقا ئىنتىلىدۇ ۋە ئۇنىڭغا ئېرىشىدۇ. تەبىئىي تۇغما خىسلەتلىرى ۋە قابىلىيەتلىرى بارلار شۇ كىتابتا تەسۋىرلەنگىنىدەك ھەقىقەتەن ئالاھىدە ئادەملەردۇر. ئالاھىدە قابىلىيەتنى بولمىغان ئادەم ھەقىقەتەن ئادەم دېيىلەلمەيدۇ. يۇقىرىدىكىلەر ھەممىسى «ئىككىنچى ئانالىتىكا» (كىتاب فېلېۇرخان) رىئالىسىدە بايان قىلىنىدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ، باشقا بىر سەنئەت ھەققىدە توختىلىدۇ. بۇ سەنئەت سەۋەبىدىن ئىنسان ھەر قانداق ئىزلىنىدىغان مەقسەت ھەققىدە ئېھتىمالىي ئاخبارات بەرگۈچى ھەربىر قىياس (سىللو-گىزم) نى تېزلىك بىلەن ئېلىش قابىلىيىتىگە ئېرىشىش بويىچە مەشىق قىلىدۇ. بۇ سەنئەت مەۋجۇت بولغان بارچە نەزەرىيىۋى سەنئەتلەرنىڭ ھەر قاندىقى بىلەن ماس كېلىدۇ. تەتقىقاتچى بۇ قىياسلاردىن تاپقان نەرسە يۇقىرىدا ئەسلىتىپ ئۆتۈلگەن كىتابتا ئەرەستۇ ئېيتىپ ئۆتكەن ئىلمىي قانۇنلارنى تېپىشقا قانداقتۇ تەييارلىق ۋە زېمىننى ئۆتۈشى زۆرۈر. ئەرەستۇ ئۇلارنى (ئىلمىي قانۇنلارنى) تەكشۈرۈپ چىقىدۇ، ئۆزى ياقىتۇرغانلىرىدىن پايدىلىنىدۇ ۋە ئۇلاردىن نېمە پەيدا بولۇشىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ ئادەمنىڭ كېلىپ چىقىشىنى، ئاڭنىڭ باش مەنبە ئىكەنلىكىنى ئاۋۋالدىن باشلاپ تەھلىل قىلىدۇ. ئۇنىڭ كۆز قارىشى ۋە ئوي - پىكىرلىرىنى دەلىل - ئىسپاتلار ياردىمىدە ئىزاھلاپ بېرىدۇ. دەلىل - ئىسپاتلار تۈپەيلى ئۇ ئىزدىلىۋاتقان نەرسە ھەققىدىكى ئىلمىي پەقنىيەگە كۆپ قىيىنچىلىقلار بىلەن ئېرىد.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

شىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئىلمىي پەقنىيەنى ئۆزلەشتۈرۈشى تەييارلاشقا ۋاستە بولۇپ خىزمەت قىلىدىغان ئەمەلىي سەنئەت قابىلىيىتىگە زۆرۈرىيەت سېزىدۇ. ئۇ ئىنسان ئۆز تەتقىقاتلىرى ۋە مۇلاھىزىلىرىدە پايدىلىنىشقا مۇمكىن بولغان ھەممە قانۇنلار ھەققىدە بايان قىلىدۇ: ئۇلارنىڭ بەزىلىرىدە ئۆزى ۋە روھىيىتى ئارىسىدا بولغاننى تەتقىق قىلىش ۋاقتىدا، بەزىلىرىدىن ئۆزى ۋە باشقا ئادەم ئارىسىدا بولغاننى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن پايدىلىنىدۇ. بۇ سەنئەت ئىنساننىڭ ئۆزى ۋە باشقا بىرسى ئوتتۇرىسىدىكى مەۋجۇت نەرسىنى ئۆگىنىش جەريانىدا تېزلا قىياس (سىللوگىزم) لارنى تېپىش قابىلىيىتىگە ئېرىشىشكە تەييارلىق كۆرۈش-تەبىر ۋاستە بولىدۇ. بۇنداق تەييارلىق ئۆز ماھىيىتى بويىچە بۇ سەنئەتتىن ئىنسان ۋە ئۇنىڭ روھىيىتى ئارىسىدىكى ھالەتنى تەتقىق قىلىشتا پايدىلىنىش قابىلىيىتىنى بېرىدۇ.

ئىنسان ۋە ئۇنىڭ روھىيىتى ئارىسىدىكى ھالەتنى تەتقىق قىلىشتا ئىنسان ئۆز قابىلىيىتىدىن ناھايىتى ئېھتىياتكارلىق ۋە نازاكەت بىلەن پايدىلىنىدۇ. چۈنكى ئادەم ئۆزى ۋە روھىيىتى ئارىسىدىكى تەتقىق قىلىۋاتقان ھالەتنى تەسەۋۋۇر قىلىۋاتقان چېغىدا، ئۇنى خۇددى بىرسى كۆزىتىۋاتقانغا، تەكشۈرۈۋاتقانغا ئوخشايدۇ. ئەقىلنىڭ نازاكتىنى ۋە رەھمەتكە سازاۋەر ئېھتىياتچانلىقىنى نامايان قىلىدۇ. ئۆزى ۋە باشقا بىر ئادەم ئارىسىدىكى مەۋجۇت ھالەتنى تەتقىق قىلىشتا پايدىلىنىشقا، سوئال ۋە جاۋاب شەكلىدە تەييارلايدۇ.

ئۆشۈپ مەشقىي، پەننى ئۆگىنىشكە تەييارلىغۇچى ۋە تەتقىق قىلغۇچى سەنئەتنى «سەنئەي جەدەلىيە»، «دىئالېكتىكا سەنئەتى» دەپ ئاتايدۇ. بۇلار ھەققىدە ئەرەستۇ «كىتابىي تۇبىقە» ياكى «كىتاب بۇل جەدەل» رىسالىسىدە توختىلىدۇ.

مەشىقلەرگە ئاساسلانغان سەنئەت بىرىنچى تەتقىقات مەۋجۇت

بولغانلىقىغا سەۋەبچى سەنئەت بولغانلىقىدىن سوئال ۋە جاۋاب شەكلىدە تەتقىقاتتا پايدىلىنىش ئۈچۈن تەييارلانغان ۋاسىتە بولۇپ قالدۇ. نېمە ئۈچۈن ئىنساننىڭ ئۆزى ۋە روھىيىتى ئارىسىدىكى ھەقىقەتنى تەتقىق قىلىشتا ئۇنى توغرا يولدىن ئازدۇرۇپ، باشقا تەرەپكە باشلىغۇچى، ئىزدىلىۋاتقان مەقسەتتىن كېلىپ چىقىدىغان ھەقىقەتكە نىسبەتەن ئاداشتۇرغۇچى بىر نەرسىنى تېپىشقا ئىشەن- چى كامىل بولمايدۇ؟ چۈنكى مەشىققە ئاساسلانغان تەتقىقات ھە- قىقەتنى ئىزدەشكە ئەزەلدىنلا ئۈندەپ كەلگەن، خالاس. ھەر ھال- دا، شۇ سەۋەبلىك ئىنسان توغرا يولدا بولىدۇ. ئەمما شۇ ۋاقىت- نىڭ ئۆزىدە ئۇ، مەشىققە ئاساسلانغان سەنئەت ئۇنى دەلىللەردىن پايدىلىنالايدىغان بولۇشىغا تەييارلىغانغا قارىغاندا كۆپرەك ئادە- شىشقا مايىل بولىدۇ. دەلىللەر قوللىنىلغاندا ئادەم ئاداشمايدۇ ياكى ئاساسەن ئاداشمايدۇ تاكى ئۇ مەشىققە ئاساسلانغان سەنئەتتىن پايدىلىنىدىكەن، (بەزىدە) ئادىشىۋاتقانلىقىنى بىلمەيدۇ. چۈنكى ئۇ توغرا ئۇسۇللار دەپ ھېسابلىنىدىغان دەلىللەر ۋە ئۇسۇللاردىن پايدىلىنىپ، تەتقىق قىلىپ بارىدۇ.

خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش ئەگەر بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىنسان- نى بۇ ئۇسۇللارنى ئۆزى ۋە باشقا بىرسى ئارىسىدىكى مۇناسىۋەت- نى، بار نەرسىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن ئۆتكۈزۈلىدىغان تەتقىقاتلاردا سوئال ۋە جاۋاب شەكلىدە پايدىلىنىشقا تەييارلايدىغان بولسا، ئۇ ھالدا بۇ ئۇسۇللارنى ئوقۇتۇش — ئۆگىنىشنىڭ شەكىللىرى دەپ بولمايدۇ. ئۇ بەھس - مۇنازىرىچىلەرنىڭ بەغەرەز بو- لۇش قابىلىيەتلىرىنى نامايان قىلىش شەكىللىرى دەپ بولمايدۇ. ئۇ بەھس - مۇنازىرىچىلەرنىڭ بەغەرەز بولۇش قابىلىيەتلىرىنى نامايان قىلىش ئۈچۈن بىر مەشىق بولۇپ، ئەگەردە بەھس - مۇنازىرىچىلەردىن بىرى باشقىسىنىڭ پىكرىنى رەت قىلالىسا، ئۇ ئىلاجسىز قېلىپ، ئۆز مەقسىتىدىن ۋاز كېچىدۇ. شۇنىڭغا ئوخ- شاش سوفىزملارنى (قۇرۇق سەپسەتنى) رەت قىلغۇچىلارنىڭ

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

ئىمكانىيەتلىرى خېلى كۆپ بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەستۇ مەشىققە ئاساسلانغان پەقەت ئۇشبۇ سەنئەتتەلا ئەمەس، بەلكى ئۆزى ۋە باشقا بىرسى ئارىسىدا مەۋجۇت بولغان نەرسىنى تەتقىق قىلىشتا توغرا يولدىن ئازدۇرغۇچى ھەممە نەرسىلەردىن ھەقىقەت كە ئېرىشىشكە توسقۇنلۇق قىلغۇچى ۋە توغرا يول ھەققىدە ئالدام-چى تەسەۋۋۇر بەرگۈچى بەھس - مۇنازىرە ھەققىدە ئاگاھ ئەتكۈ-چى سەنئەتنى بايان قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ. بۇ سەنئەتمۇ شۇ سەنئەت ۋاسىتىلىرى بىلەن ئىنساننىڭ ئۆزىگە ئەمەس، باشقا بىرسىگە مەنسۇپ پىكىرنى رەت قىلىش ئۈچۈن تەييارلايدىغان بىر سەنئەت بولۇپ قالىدۇ.

مەشىقلەرگە ئاساسلانغان سەنئەت — ئۇنىڭ ئۇسۇللىرىدىن بەھسلىشىشكۈچى ئىككىلا تەرەپ پايدىلىنىشقا تەييارلايدىغان بولغىنى ئۈچۈن، بۇ سەنئەت ئۇنىڭ ۋاسىتىسىدە سوفىزم ۋە ھەقىقەتكە ئېرىشىشكە توسقۇنلۇق قىلغۇچى ۋە يولدىن ئازدۇرغۇچى نەرسىد-لەرگە شۈبھە ئويغىتىدىغان سەنئەتكە ئايلىنىدۇ. بۇ سەنئەت ئۆز ۋاسىتىسى بىلەن باشقا بىرسىدە نامايان بولىدىغان پىكىرنى رەت قىلىشقا تەييارلايدۇ.

ئەرەستۇ ئىككى سەنئەت ھەققىدە سۆزلەۋاتقاندا كۆرۈند-دۇ: ئۇنىڭ بىرى — مەشىقلەرگە ئاساسلانغان سەنئەت سەۋەبلىك يېتىشىدىغان توغرا يولدىن ئازدۇرغۇچى باشقا بىر كىم تەرىپىدىن بىلدۈرۈلىدىغان پىكىرنى ئۆز تەسىرى بىلەن رەت قىلغۇچى سەن-ئەتتۇر. ھەقىقەتكە ئېرىشىش ۋە مەشىققە ئاساسلانغان سەنئەتنى تەتقىق قىلىش ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى مە-شىققە ئاساسلانغان سەنئەتتىن پايدىلىنىشقا، ئاشۇ ئىنسان ۋە باشقا بىرسى ئارىسىدىكى مەۋجۇت نەرسىنىڭ تەتقىقاتىغا ھەمدە پۈتۈنلەي مەشىققە بېرىلىشكە قارشىلىق كۆرسەتكۈچى نەرسىلەرنى نامايان قىلىش ئۈچۈن پايدىلىنىدىغان سەنئەت — ئىككىنچى سەنئەتتۇر. ئەرەستۇ ئېيتىپ ئۆتكەن، ھەييارلىققا ئاساسلانغان بۇ سەنئەت

ئۇنىڭ پىكىرىچە ئادەمنى ھەمدە باشقا بىرسى تەرىپىدىن بىلدۈرۈلدىغان پىكىرنى رەت قىلىش ۋە مەشىقلەرگە ئاساسلانغان سەنئەت ۋاسىتىسىدىن چەتلىشتۈرگۈچى سەنئەت بولۇپ، ئۇنى «ئەسلىمىيە» (سوفىستىكا) دەپ ئاتىلىدۇ.

ئىنسان باشقا بىرسىنىڭ پىكىرىنى رەت قىلىش ئۈچۈن تېمىدىن ئۆزلەشتۈرۈش مۇمكىن بولغان سەنئەت، مەشىقلەرگە ئاساسلانغان سەنئەت بىلەن سوفىستىكىيە سەنئىتى ئوتتۇرىسىدىكى ئارىلىق بىر سەنئەتتۇر. بۇ سەنئەتنى بىرىنچى مەقسەت پايىدىسى ئۈچۈن (يەنى، ھەقىقەتنى تېپىش ئۈچۈن)، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ روھىيىتى ئارىسىدىكى مەۋجۇت نەرسىنى ۋە ئۇنىڭ ئۆزى ۋە باشقا بىرسى ئارىسىدىكى مەۋجۇت نەرسىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن ئىشلىتىپ بولمايدۇ. ئۇ سوفىستىكىيە يارىتىدىغان مەسلىھەتنى ئۆزلىشتۈرگۈچى قابىلىيەت بولماي، بەلكى ئىنسان ئىرادىسى ئىنتىلىدىغان نەرسىنى ئەكس ئەتتۈرگۈچى ۋە ئىنكار قىلغۇچى بىر قابىلىيەتتۇر.

بۇلار يا تەتقىقاتچىغا ياكى بەھس - مۇنازىرىدە غالىب كېلىدۇ. ۋاتقان تەرەپتىن ۋە ياكى شۇ يەردە بولغان فەيلاسوفتىن ئەگەر ئۇ يالغۇز بولسا ياكى پەيلاسوپلاردىن (ئۇلار بىرقانچە بولسا)، پايدىلانغۇچى باشقا ئاڭلىغۇچىلارغا تەئەللۇقتۇر. بۇ يەردە سوفىستىك بەھس - مۇنازىرە توغرىسىدا سۆزلىنىۋاتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاڭلىغۇچى پەقەت تاماشىچىلار ۋە جامائەت ئالدىدا سوفىستىكىنىڭ (سوفىستىكىيەنىڭ) پىكىرى - مۇلاھىزىسى قانداق بولۇشىغا ئېتىبار بېرىشى كېرەك. پەقەت كىمىنىڭ ئاڭلىغۇچى جامائەت ئىكەنلىكىنى ئاجرىتىپ ئېلىش زۆرۈر، دېمەكچى بولسا كېرەك. ئۇ يا ھەقىقەت توغرىسىدا ئۆز پىكىرىنى بىلدۈرمەي، سۈكۈت ساقلىشى ياكى تاماشىچىلار ۋە پەيلاسوپلار ھۇزۇرىدا پىكىرىنى بىلدۈرمەي سۈكۈت ساقلىشى ياكى تاماشىچىلار ۋە پەيلاسوپلار ھۇزۇرىدا پىكىرىنى ئېيتىشى كېرەك بولىدۇ. مۇشۇ سەنئەت.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

ئەت، مەشىقلەرگە ئاساسلانغان سەنئەت ۋە ئۇسۇللىرى بەھس - مۇنازىرىدىن ئىبارەت بولغان باشقا سەنئەتلەرگە كىرمەيدۇ.

سوفىستانىيە سەنئىتى بويىچە بەھس - مۇنازىرىگە قاتناشقۇچىلارنىڭ ھەربىرى قوللىدىكى ئالتە نەرسىنى قوللايدۇ: 1. تەن-بىھ (ئاگاھلاندۇرۇش)؛ 2. سەراسىمە (ھودۇقۇش)، تەمتىرەش؛ 3. تۆھمەت ۋە قەتئىيلىك؛ 4. نۇتۇقتا دۇدۇقلاشقا مەجبۇر قىلىش؛ 5. مەنىسىز سۆزلەردىن پايدىلىنىش، سەپسە-تە؛ 6. سۈكۈتقا مەجبۇر ئېتىش، ھەتتا مۇنازىرىچى سۆزلەشكە قادىر، قابىلىيەتلىك بولسىمۇ ئۇنىڭ سۆزلىشىنى مەنى قىلىش. مۇنازىرىلەشكۈچى ئادەمنى سۆزلىمىگەن ياخشىراق دېگەن خۇلاسىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن شۇنداق قىلىنىدۇ.

تەنبىھ شۇنداق نەرسىكى، ئۇنىڭدا بىرىنچى ھالەتكە نىسبەتەن ئاداشتۇرغۇچى نەرسىلەر سەۋەبلىك يارىتىلىدىغان مۇقابىل (قارىمۇ قارشى) ھالەتنى ئاڭغا سىڭدۈرىدۇ. بۇ نەرسىلەر ماھىيەتتە شۇنداقكى، ئەگەر ئادەم ئۆزى ۋە روھىيىتى ئوتتۇرىسىدىكى مەۋجۇت نەرسىنى تەتقىق قىلىشتا، ئۇلاردىن پايدىلانغان بولسا، ئۇ چاغدا ئۇلار ئۇنى ئاداشتۇرىدۇ ۋە ھەقىقەتەن مۇقابىل تەرەپكە بۇراپ كېتىدۇ. نەتىجىدە ھەقىقەت ئىنكار قىلىنىپ، ھەقىقەتكە مۇقابىل بىرەر نەرسە ماقۇللىنىدۇ.

سەراسىمە بۇنداق ئەمەس، ئىككى قارىمۇ قارشى پىكىر (چۈشەنچە) مەۋجۇت بولغاندا پەيدا بولغۇچى سەراسىمە ئىنسان تەبىئىتىگە خاس نەرسىدۇر. بۇ ھالەت ئادىشىۋاتقان بىر ئادەم ئۆزى ئىشەندۈرمەكچى بولغان پىكىرنى ئىنكار قىلىدۇ ۋە ئۆزىمۇ ئۇنىڭغا قارشى تەرەپنىڭ ئىشەندۈرمەكچى بولغان پىكىرنى ئۆزىچە ئىنكار قىلىدۇ. بۇنداق ھالەت «بۇ نەرسە شۇنداقمۇ ياكى شۇنداق ئەمەسمۇ؟» دەپمۇ سورالغان پەيدا بولىدۇ. قانداق جاۋاب بەرسىمۇ تەنبىھ ئالىدۇ. بۇنىڭ ئۆزى سەراسىمىگە سېلىش ئۇسۇلىدۇر.

تەنبەھ بىر مۇقابىل تەرەپتىن باشقىسىغا ئۆزلەشتۈرۈش ئار- قىلىق ئۆتىدۇ. سەراسىمە (تەرەددۇت) بولسا، قارىمۇ قارشى تەرەپلەرنىڭ سەراسىمىيلىك پىكىرلىرى بىرىنچىسىدىن ئىككىنچىسىگە ئۆتىدۇ. ئىككىنچىسىدىن يەنە بىرىنچىسىگە، كېيىن يەنە بىرىنچىسىدىن ئىككىنچىسىگە ئۆتۈپ، بۇ ھال تاكى ھەر ئىككى مۇقابىل تەرەپنىڭ ئىككىلا چۈشەنچىسى (پىكىرى) مۇ بىرلىككە كەلمىگەنگە قەدەر داۋام قىلىۋېرىدۇ.

تۆھمەت ۋە قەتئىيلىك (مۇلىھ) كە كەلسەك، ئۇلارنىڭ تەسىرىدە تەرەپلەردىن بىرى پۈتۈنلەي ئېنىق نەرسىنى ئىنكار قىلىدۇ. ۋە ئۆز ماھىيىتى بويىچە چۈشىنىشلىك ۋە روشەن ھالەت- لەرگە شۈبھە بىلەن قارايدۇ. بۇ ھالەت تاكى باشقا تەرەپ ئادد- شىپ، ھەقىقىي نەرسىنىڭ بارلىقىغا گۇۋاھلىق بەرگۈچى دەلىل- لەرنى ھەمدە مەلۇم نەرسىلەر ۋە ھەقىقەتلىكى ئايان بولغان نەر- سىلەر ئۈستىدە خاتا تەسەۋۋۇر ھاسىل قىلىمغۇنچە داۋام قىلىۋې- رىدۇ. بۇ، سوفىستىئە سوفىستىك سەنئەتنىڭ ئۇسۇللىرىدىن بىرىدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ سەنئەتنىڭ مەقسىتى ھەقىقەتكە ۋە ئېنىق دەلىللەر ياردىمىدە بىرەر نەرسىگە ئېرىشىشكە توسقۇنلۇق قىلىشتىن ئىبارەت.

بۇ ئۈچ (تەنبەھ، سەراسىمە، تۆھمەت) ئەڭ يامان روھىي سۈپەتلەر بولۇپ، ئۇلارغا سوفىستىئە سەنئىتى ۋاسىتىسىدە ئې- رىشلىنىدۇ. قالغان ئۈچى بولسا، ئاڭغا تەسىر قىلماي پەقەت تىلنى كىشەنلەيدۇ، ئالدىنقى ئۈچى بولسا، ئاڭنى جاراھەتلەندۈ- رىدۇ.

بەھس - مۇنازىرىدە دۇدۇقلاشقا مەجبۇر بولغان ئادەم يا توغرا مەنادا تەبىئىي ۋە ئادەت بولۇپ قالغىنىدەك دۇدۇقلايدۇ ياكى باشقا خەلقنىڭ تىلىدا مۇنازىرە قىلىۋاتقان بولسا، مەجبۇرەن دۇدۇقلايدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش دۇدۇقلاش يا توغرا مەنادا تەبىئىي ياكى تەلەپپۇزغا ئۇقسان يەتكۈزگۈچە يالغاندىن تەشكىل قىلىنغان

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

نەرسىلەر سەۋەبىدىن ئىنسانغا خاس بولىدۇ. بۇ ھالەت بىرەر باشقا خەلقنىڭ تىلىدىكى سۆزلەردىن كېلىپ چىقسا، ھەر ئىككى مۇنازىرىچى شۇ خەلق تىلىدا سۆزلىشىشى كېرەك.

سەپسەتنىڭ ئىشلىتىلىشىمۇ شۇ تەرىقىدە يۈز بەرگەن. دۇ-دۇقلىنىش ئىشلىتىلىدىغان ئىبارىنىڭ مەنىسىنى ئىپادىلەش ئۈچۈن يېتەرلىك بولمىغانلىقتىن پەيدا بولىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن مەنا-نى شۇنداق دەرىجىگە كەلتۈرۈش كېرەككى، ئىبارە قىسقا بولسۇن (بۇ يەردە فارابىي ئىشلىتىلىدىغان ئىبارىلەردە — لەۋزىدە مەنانى تولۇق ئەكس ئەتتۈرەلمەسلىك نەتىجىسىدە، مەنانى ئىپادىلىگۈچى ئىبارە ۋە مەنا مەۋقئىي مۇتائاسىب بولمىغاندا دۇدۇقلاش پەيدا بولىدۇ، دېگەن پىكىرنى بىلدۈرۈۋاتقاندا كۆرۈنىدۇ). بۇ سەپسەتە بولسا، ئىبارىنىڭ مەناسىنى كۆپەيتىدۇ، بۇنى كۈچەيتۈ-رۈشتىن پەرق قىلىش كېرەك. (يەنى تۈرلۈك مەنالار زەنجىرىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ دېمەكچى). شۇنىڭ ئۈچۈن مەنا جەھەتتىن تەسىر ئۆتكۈزگۈچى ھالەت زۆرۈر بولۇپ قالىدۇ. بۇنىڭدا كۆپ مەنالار بولۇپ، ئۇلار پەقەت قايتۇرۇشلار (كۆپ تەكىتلەر) دىكى ئىبارىلەرگە تەئەللۇقتۇر. كۆپ تەكىتلەر بولسا، يا ئە-مەل (ئىش - ھەرىكەت) ياكى قابىلىيەت تۈپەيلى بولىدۇ. بۇ قايتۇرۇش — تەكىتلەر بىمەنچىلىكتىن ئىبارەت بولغان مەنا ئىپادىلىرىگە نىسبەتەن ئىنساننى ئىككىلەندۈرىدۇ. سوفىستانىيون (سوفىست) شۇ مىساللارغا ئوخشاش رەۋىشتە ۋە شۇ مىساللار نىسبىتىدە سەپسەتنى قوللىشى مۇمكىن.

سۈكۈتكە مەجبۇر قىلىشقا كەلسەك، ئۇ سوفىستانىيونلارنىڭ ئەڭ پەسكەش ئۇسۇللىرىدىن بىرىدۇر. بۇنىڭغا قورقىتىش، ئىزا تارتقۇزۇش ياكى ھاياجانغا سالغۇچى باشقا بىر نەرسە بىلەن ئې-رىشكىلى بولىدۇ. ئەرەستۇ بەھس - مۇنازىرە تەركىبىنى ۋە سوفىستانىيونلار مەقسىتىگە قانداق ئېرىشىشنى تەپسىلىي بايان قىلىدۇ.

كېيىن ئۇ قانۇنلار توغرىسىدا توختىلىدۇ. ئەگەر ئىنسان ئۇلارغا رىئايە قىلسا، ئۇلار تۈپەيلى ئۆز ۋەزىپىسىنى بېجىرىشتىن چەتلەشتۈرگۈچى يۇقىرىدا ئېيتىلغان بىرەر نەرسىدە ئاداشقان ئادەمگە ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ياردەم بېرىشى مۇمكىن. بۇلار ئۇنىڭ «سوفىستانىيە (سوفىستىكا) ناملىق رسالىسىدە بايان قىلىنغان. بۇلارنى بايان قىلىشتىن مەقسەت ھەقىقەتكە ئېرىشىشتە ھېلىمۇ پايدىلىنىدىغان مەشىقلەرگە ئاساسلانغان سەنئەتنى تەكىتلىگەنلىك كۆرسىتىش ئۈچۈندۇر (بۇ يەردە سۆز جەدەلىيە سەنئىتىگە قارىمۇ قارشى تۇرىدۇ). سوفىستانىيە سەنئىتى دىئالېكتىكا سەنئىتىنى ھەقىقەتكە ۋە ئىلمىي يەقىنىيەتكە ئېرىشىش يولى بولغان ئۇسۇللىرىدىن چەتلىشىدۇ. بۇ يولدا (تەرىقەتكە) ئەرەستۇ ئۆزىنىڭ «كىتابۇل تۈبىكە» (توپىكا) ئەسىرىدە بايان قىلغان سەنئەت تۈزىدۇ. بۇ سەنئەت ھەقىقەتكە ئېلىپ بارغىنى ئۈچۈن ھەقىقەت. شىڭ بىر قورالى، خىزمەتكارى بولغانلىقى ھەمدە ئىلمىي يەقىنىيەتنىڭ قورالى، خىزمەتكارى بولغىنى ئۈچۈنمۇ پايدىلىقتۇر. شۇنداق قىلىپ ئەرەستۇ ئىلىم ئەل - يەقىنىيە بىلەن باغلىق مەسىلىلەر مەجمۇئەسىنى بايان قىلدى. ئۇنى «ئىلمەليەقىنىيە» گە ئېلىپ بارغۇچى يولنى كۆرسەتتى. ئىلمىي يەقىنىيەگە ئېرىشىشكە توسالغۇ بولغان نەرسىلەر توغرىسىدا سۆز قىستۇرۇپ ئاگاھلاندۇردى.

ئىككىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ ئىلمى ئەل - يەقىنىيە مەسىلىسىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، ئىلمەليەقىنىيەگە ئېرىشىش ئۈچۈن مەنتىق (لوگىكا) ئىلمىدىن پايدىلىنالمىدىغانلارنى ئۆگىتىشكە ئىنساننى قادىر قىلغۇچى سەنئەتلەرنىڭ تەھلىلىگە ئۆتۈدۇ. ئۇلار ئىككى گۇرۇھقا بۆلۈنىدۇ. بىرىنچىسىگە تەبىئەتتىن ئالاھىدە قابىلىيىتى بولمى-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

خانلار كىرىدۇ. ئىككىنچى گۇرۇھقا خۇددى شۇنداق تەبىئەتتىن ئالاھىدە قابىلىيەتكە ئىگە بولمىغان، ئەمما تىنىمىسىز مەشغۇلاتلار ئارقىلىق ئۆز سەئىي - ھەرىكەتلىرى بىلەن ئىلمەلىيەقنىيەگە يېتىشىشكە ئىنتىلگۇچىلەر كىرىدۇ. ئەرەستۇ ئىنسانىي مەقسەت - كە، بۇ مەقسەتنى مۇكەممەل بىلگۇچى بۇ مەقسەتكە ئېرىشسە ئۇنىڭ بىلەن نېمىلەر سادىر بولۇشنى تەسەۋۋۇر قىلغۇچى ۋە ئىلمەلىيەقنىيەگە ئېرىشىشتە تەبىئەتتىن تەييار ئادەملەرگىلا ئىد. تىلىش زۆرۈر دەپ ھېسابلايدۇ. ئەمما ئەرەستۇ بۇ مەقسەتكە ئىنتىلگۇچى باشقىلارمۇ ئىدراك قىلغانلىرىغىچە، شۇ مەقسەتكە ئىنتىلىشلىرى (يەنى، مەقسەتنى ئۆزلىرىمۇ ئىدراك قىلىپ، شۇنىڭغا يارشا ئىنتىلىشلىرى زۆرۈر دېگەن غايە ئىلگىرى سۈرۈ - لوۋاتقاندىك قىلىدۇ). ئۇلار مەۋجۇت نەرسىلەر ھەققىدە ئىلمەلىيەقنىيەگە ئېرىشىشنىڭ ئۆز ئۇسۇللىرى بولغان ئادەملەردىن ئوقۇتۇش جەريانىدا ئالغان بىلىملىرى بىلەن چېگرىلىنىپ قال - ماسلىق كېرەك، دەپ ھېسابلايدۇ.

ئەرەستۇ بارچە نەزەرىيىۋى ۋە ئەمەلىي نەرسىلەرگە خەلقنى ئىشەندۈرۈش مۇمكىن بولغان سەنئەت ھەققىدە ھېكايە قىلىدۇ. خالايق ئادەتتە ئومۇمىي ئىنسانىي مۇناسىۋەتلەرنى ئۆزىدە ئەكس ئەتتۈرگەن ئايرىم ھاللار بىلەن قانائەت ھاسىل قىلىدۇ. ئۇلار شۇنداق نەرسىلەركى، ئۇلار تۈپەيلى ئادەم يارىتىلىشنىڭ سەۋەب - چىسى بولغان مەقسەتكە ئىنتىلىشتە ئادەملەر ئارىسىدا ئۆزئارا ياردەم مەۋجۇتتۇر.

ئۇ نەزەرىيىۋى سەنئەتلەر ياردىمىدە ئىدراك ئېتىلگۇچى ھال - لارنى ئىنسان خىيالىنە تەسەۋۋۇر قىلىشقا ياردەم بەرگۇچى سەد - ئەت ھەققىدە سۆزلەيدۇ. بۇ سەنئەت يەنە مەۋجۇت كۆرگەزمىلىك نۇسخىلار ئارقىلىق تەھلىل قىلىش ۋە باشقا ئايرىم نەرسىلەرنى تەسەۋۋۇر قىلىش ۋە ساختا تەسۋىرلەش قابىلىيىتىنى ئويغىتىدۇ. بۇنىڭدا ئاساسەن مۇلاھىزە ياردىمىدە تەسەۋۋۇر ۋە تەقلىد ئۇسۇل -

لىرىدىن پايدىلىنىلىدۇ.

ئوخشاش نەرسە ۋاسىتىسىدە تەسەۋۋۇر ۋە تەقلىد خەلقىنى كۆپلىگەن نەزەرىيىۋى نەرسىلەرگە ئۆگىتىشتىكى ئۇسۇللاردىن بىرىدۇر. ئاددىي خەلق ئۈچۈن نەرسىلەرنى تەبىئىي ئۇسۇللىرى ئارقىلىق خىيالەن تەسەۋۋۇر قىلىش قىيىنچىلىقىدىن ئۇلار ئۇنى تەسەۋۋۇر قىلماي، شۇ نەرسە ھەقىقەتەن ئۇلارغا قانداق نامايان بولسا، شۇنداق تەسەۋۋۇر قىلىدۇ ۋە ئىدراك قىلىدۇ. ئەگەردە خىيالەن تەسەۋۋۇر قىلىنىۋاتقان نەرسىنىڭ ماھىيىتى ئۇنىڭ ھەقىقىي مەۋجۇدىيىتى بويىچە چۈشىنىلگەن تەقدىردىمۇ، بۇ ئىش ناھايىتى قىيىنچىلىق بىلەن يۈز بېرىدۇ. بۇنداق پىكىر بىلىش، ئىدراك قىلىش ئۇسۇلى پەقەتلا نەزەرىيىۋى پەنلەرنى بىلگەن ئا- دەملەرگىلا تەئەللۇق ئەمەس.

ئىنسان ئۆزى ۋە روھىيىتى ئارىسىدىكى ھەمدە ئۆز ۋە باشقا بىرسى ئارىسىدىكى مەۋجۇت نەرسىنى تەتقىق قىلىشتا، ھەممە ئىمكانىيەتنى ئىشلىتىپ، مۇنتىزىم رەۋىشتە مەشىق قىلىپ تۇ- رۇشى كېرەك. بۇنى ئۇ ھەقىقەت ۋاسىتىلىرىنى ئىگىلەشتە سۇ- بات بىلەن يا ئوقۇتۇش ۋە تەربىيەلەش ئۇسۇللىرى ياكى بەھس - مۇنازىرە، ھىمايە ئۇسۇللىرى بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرۇشى زۆرۈر. مۇشۇ سەنئەت سەۋەبلىك ئېرىشىلگەن قابىلىيەتنى «مەد- تىقىي قابىلىيەت» دەپ ئاتايدۇ.

ئۈچىنچى بۆلۈم

بۇ مەسىلىلەرنى كۆرۈپ چىققاچ، ئەرەستۇ تەبىئىي پەن ھەققىدە سۆزلەيدۇ ۋە «كىتاب فىلجەدەل» رسالىسىدە تۈرلىرىنى بايان قىلغان مەۋجۇت نەرسىلەرگە قايتىدۇ.

ئۇ مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ بىرلىكىگە ھېس - سەزگۈ شۇنداق شاھادەت بېرىدۇكى، ئۇلاردىن ھاسىل بولغان تۈرلەر (كاتېگورىيە-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

يىلەر) دىن بىز ئۆز ئىختىيارى پايىدىلىنىمىز، ئۇلارنىڭ بىرسى باشقىسى ئارقىلىق بىزگە مەلۇمات بېرىدۇ. بەزىلىرى باشقىلار تۈپەيلىدىن ياكى ئىنساننىڭ ئۆزى ۋە روھىيىتى ۋە ياكى باشقا بىرسى بىلەن بەھس - مۇنازىرە ئارقىلىق ئىدراك ئېتىلىدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ.

تەبىئىي مەۋجۇت بولغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى بىزنىڭ ئىدراك ئېتىش قابىلىيىتىمىزگە باغلىق دەپ ھېسابلاش مۇمكىن ئەمەس. تەبىئىي مەۋجۇتلۇق تەبىئىي سۈپەت ۋە ماھىيەتلەردۇر. بۇ ئۇلارنىڭ بىز ئىدراك قىلىدىغان ۋە ھېس قىلىدىغان بەلگىسىدۇر. بىز چۈشەنچىلەر بىلەن تولدۇرغان ئاشۇ ھالەت - ئۇسۇللار مەنتىقىي ھالەت - ئۇسۇللاردۇر. مەنتىق توغرا پىكىر قىلىشقا ئالاھىدە قائىدىلەرنى ئۇسۇللار ۋە يوسۇنلارنى بېرىدۇ. ئۇنىڭ ئىختىيارىدا مەۋھۇم چۈشەنچىلەر بار. ئۇ ئىنساننى (ئۇنىڭ ئەقلىنى) ئادىتىش ۋە خاتالىشىشنى ئاگاھلاندۇرىدۇ، مۇھاپىزەت قىلىدۇ.

مەۋجۇت نەرسىلەر ھالىتىگە نىسبەتەن ھېس - سەزگۈ شاھادەت بېرىدىغان نەرسە - ئەدەتسىزلىك، سان - ساناقسىزلىقتۇر. ھېس - سەزگۈ بىلەن بىز بىلىدىغان ئەدەتسىزلىك ئىككى خىلغا بۆلۈنىدۇ: بىرىنچى خىلغا، ئەدەتسىزلىكنىڭ تۈرلۈك ھالەتلىرىدە ئاجرىتىش ياردىمىدە ھېس - سەزگۈ تەرىپىدىن ئېرىشىلىدۇ. ئىككىنچى خىلغا، ئەدەتسىزلىك بىلەن بىز بىلىدىغان نەرسىلەر باشقىلىرىدىن ئايرىم ھالەت بىلەن پەرق قىلىدۇ. بۇ كۆپرەك مەلۇم بولغان بىرىنچى خىل ئەدەتسىزلىكتۇر. ئىككىنچى خىلغا بىر نەرسە (بۈيۈم) دىن ۋە بىر خىلدىكى ھېس - سەزگۈ تۈپەيلىدىن بېلىپ ئالىدىغىنىمىزغا كۆپ نەرسىلەر كىرىدۇ. بەزى بۇ نەرسىلەر (بۈيۈملەر) بىر - بىرىگە زىت بولمىغان نەرسىلەر بولۇشى مۇمكىن. بۇنىڭغا مۇنداق بىر مىسالنى كەلتۈرۈشكە بولىدۇ: بىز بىر جىسىمغا قول تەگكۈزۈپ كۆرۈپ، ئۇنىڭ ئىسسىق، سۇ-

غۇق، قاتتىق، يۇمشاقلىقىنى بىلىمىز.

بەزى نەرسىلەر بىر - بىرىگە زىت بولىدۇ. مەسىلەن: ئىسسىق ۋە سوغۇق، قاتتىق ۋە يۇمشاق، قوپال ۋە سىلىق دېگەندەك. شۇنىڭغا ئوخشاش، بەزى ئاڭ - سېزىم ئارقىلىق بىلگىنىمىز مەۋجۇت سۈپەتلەرنىڭ ئەدەتسىزلىكى پەرقلىق بولىدۇ. مەسىلەن: بۇ نەرسە ئىسسىق ۋە ئاق. ئۇلاردىن بىرىنى قول تەگكۈزۈپ سېزىش تۇيغۇسى (قۇۋۋەتى لامىسا) بىلەن، باشقىسىنى كۆرۈش ئارقىلىق بىلگىلى بولىدۇ. شۇنىڭغا ئوخشاش بۇ ھالەت باشقا سەزگۈ ئەزالىرىغىمۇ تېگىشلىك.

كېيىن ئەرەستۇ ئاڭ - چۈشەنچە ئارقىلىق بىلىنىدىغان ھەربىر نەرسە توغرىسىدا، سەزگۈدىن ئېلىنىدىغان بىلىم دەرىجىسى ھەققىدە ۋە ئۇلاردىن بىرىنى باشقىلاردىن پەرق قىلىدىغان بەلگىلەر ھەققىدە توختىلىدۇ. ئاڭ - مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ياكى كۆپى ئۆزگىرىش ياكى بىر جايدىن باشقا جايغا ئۆتۈپ تۇرۇشلىرى، بىر ھالەتتىن باشقا ھالەتكە ئۆزگىرىشلىرى ھەققىدە گۇۋاھلىق ھەم بىلىم بېرىدۇ. مەسىلەن: ئاق نەرسىنىڭ قانداق قىلىپ قارا بولغىنى ھەققىدە.

سانسىز زىددىيەتلەر ئۆزئارا ئورۇن ئالماشتۇرۇپ تۇرىدۇ. ئۇشبۇ تەناۋاب (ئالمىشىپ تۇرۇش) لاردا بىر ئۆزگەرمەيدىغان دائىملىق نەرسە بار. ئۇ ئاشۇ ئالمىشىشلارنى ساقلاپ تۇرىدۇ ۋە ئۇلارغا سىڭىپ كېتىدۇ. نەرسىلەر بىر - بىرلىرىگە ئەگىشىپ ۋە ئۆزگىرىپ تۇرغانلىرى ھالدا دائىملىق بولۇپ تۇرىدىغان نەرسە «جەۋھەر» (سۇبىستانتسىيە Субстанция -)، ئالمىشىپ ۋە ئۆزگىرىپ تۇرغۇچى نەرسىلەرنى «ئارەز» (ئاكتسىدېنتسىيە - акциденция) دەپ ئاتىلىدۇ.

بىز ھېس - تۇيغۇ بىلەن بىلىدىغان ۋە ئۇلار تەستىق ئېتىد - خان نەرسىلەر تەبىئەتتە مەۋجۇت نەرسىلەردۇر. مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ دەرىجە (كاتېگورىيە) لىرى خەۋەر قىلىدىغان نەرسىلەر.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

گە كەلسەك، كاتېگورىيىلەر بىزگە باشقا بىر نەرسە ھەققىدە ئەمەس، پەقەت شۇ نەرسە ھەققىدە ئاخبارات بېرىدۇ. ئۇلار بىزگە شۇ نەرسىنىڭ قانچىلىكىنى (مىقدار جەھەتتىن)، قانداقلىقىنى بىلدۈرىدۇ ياكى ھېس - تۇيغۇ بىلەن بىلىنىدىغان نەرسىگە نىسبەتەن تاشقىرىدا بولغان باشقا نەرسە ھەققىدە ئاخبارات بېرىدۇ. بۇ ھالەت قاچانكى بىرسىدىن باشقىسى ئارقىلىق پايدىلىنىلسا، قاچانكى، بىرى باشقىسى ئارقىلىق ئېنىقلانسا يۈز بېرىدۇ.

بىز پىكرەت تەسەۋۋۇر قىلىدىغان مەقۇلات (ئەقلىي بىلىم - لەر) چۈشەنسە بولىدىغان ماھىيەتلەر، سۈپەتلەرنىڭ كۆپلىكى بىلەن ئاجرىلىپ تۇرىدۇ. بۇلاردىن ھېس - تۇيغۇ بىلەن بىلىنىدىغان نەرسىگە ئوخشىتىپ، ئۇلارنى ھالىتىگە قاراپ خىيالەن تەسەۋۋۇر قىلىنىدىغانلىرى بۇنىڭ سىرتىدا. بىزنىڭ تەسەۋۋۇردىمىزدا ئەقلىي بىلىملەر قانداق ھالەتتە ئىكەنلىكىنى سەزگىنىمىزدە، بىز پىكىر قىلغان ئەدەتسىزلىكنى خىيالەن تەسەۋۋۇر قىلىمىز. چۈنكى بىز ئەقلىي بىلىم دەپ خىيالەن تەسەۋۋۇر قىلىدىغان ۋە سېزىدىغان ۋاھىد (بىر) نەرسە بىز ئەدەتسىزلىك سۈپىتىدە خىيالەن تەسەۋۋۇر قىلىدىغان ۋە پىكىر يۈرگۈزىدىغانلىرىمىز، سۈپەتلەرنىڭ كۆپلۈكىدىن تۇيغۇلار بىلەن بىلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ ئەدەتسىزلىكىگە ئوخشىمىغۇنچە ئەدەتسىز (كۆپ - لۈك) بولۇپ قېلىۋېرىدۇ. چۈنكى بىر نەرسە توغرىسىدا بىر ھالەتتە ئۇ ئەدەتسىز سۈپەتلەر ۋە مەھمۇللار (پېرىدىكات) غا ئىگە، دەپ ئاخبارات بېرىلسە، ئۇ چاغدا ئاشۇ نەرسىگە شۇ سۈپەتلەردىن ھەر قانداق بىر سۈپەت مەنسۇپ، دەپ چۈشىنىلىدۇ. شۇنداق قىلىپ يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، ئاشۇ (ئادەم) نەيد، ئۇنىڭغا تىرىكلىك، ئاقلىق، بويى ئېگىزلىك سۈپەتلىرىنىڭ خاسلىقىنى تەكىتلەپ ئۆتسەك بولىدۇ. بىز زېھنىمىز بىلەن ئۇنىڭغا ئەدەتسىز مەۋجۇتلۇق (سۈپەتلىرى) مەنسۇپ ئىكەنلىكىنى چۈشىنىمىز.

ئەگەر بىز بىر نەرسىنى ئەدەتسىز مەئقۇلاتلىرى بولغان ئەدەتسىز ئەشialارنىڭ ھەر قايسىسى بەرگەن ئاخباراتنى پەرق ئېتىدەن بولغان بولساق، بىز شۇ نەرسىنى زېھنىنى بىلەن تەقدىردە ئۇنىڭ نېمىلىكىنى بەلگىلىگۈچىسىنى ئېنىقلاپ ئالىمىز. ئاشۇ نەرسەنىڭ دەسلەپكى ئاساسى (سۇبىستانتىسىيەسى) بولىدۇ. بۇ نەرسەنىڭ جەۋھىرى (سۇبىستانتىسىيەسى) دەپ ئاتىغىنىمىز، ئۆزى ھەققىدە مۇنۇلارنى بىلدۈرىدۇ: «نېمىلىك» نىڭ ئۆزى نېمە؟ قانداق ياكى «ئۆزى نېمە ئىكەنلىكى» دىن باشقا بىر ھالەت ھەققىدە خەۋەردار قىلىدۇ. ئاشۇ نەرسە ۋە ئاشۇ مەلۇماتلار ھەققىدە دە بىز ئۇلارنى ھەقىقەتەنمۇ جەۋھەر دەپ ئاتايمىز. چۈنكى «نېمەلىكىلىكى ھەققىدە» ئاخبارات بېرىدۇ ۋە ئۇلار ئارەز دېيىلىدۇ. ئېمىشقا ئۆزلىرى ھەققىدە «نېمىلىك» دىن تاشقىرى باشقا ئېنىقلىغۇچىلارنى مەلۇم قىلىدۇ.

ئەگەر يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن نەرسە تۇيغۇ بىلەن ئىدراك قىلىنىدىغان نەرسە بولسا ۋە كۆپلىگەن ئەقلىي بىلىملەرگە ئىگە بولسا، ئۇلار ئارىسىدا ئاشۇ تۇيغۇ بىلەن ئىدراك قىلىنىدىغان نەرسىنىڭ «نېمىلىكى» ھەققىدە مەلۇمات بېرىدىغان ئەقلىي بىلىملەر بار بولسا ۋە ئەگەر بىزگە باشقا بىر نەرسە ھەققىدە ھېچ نەرسە — نە ئۇنىڭ قانچىلىكى (مىقدار ھېسابىدا)، ئۇنىڭ ئۆزى ۋە ھالىتىنىڭ قانداقلىقى مەلۇم بولمىسا، ئۇ چاغدا بىز شۇ نەرسىنى سۆزنىڭ تولۇق مەنىسى بويىچە جەۋھەر دەپ ئاتىغان بولاتتۇق. ئەمما ئەسلا بىرەر نەرسىنىڭ جەۋھىرى ۋە باشقا نەرسىنىڭ ئارەزى بولۇش ئۈچۈن قوبۇل قىلغان جەۋھەر دەپ ئاتالماستىن ئىدى. ئەگەر شۇنداق ئىكەن بىز بارچە تەبىئىي ئەقلىي بىلىملەرنى سۆزنىڭ تولۇق مەناسىدا جەۋھەر دەپ ئاتايمىز. ئۇنىڭ تەبىئىيىتىگە خاس بولغان مۇناسىۋەتلىك بولمىغان باشقا نەرسىلەر بولسا، مۇتلەق جەۋھەر دەپ ئاتالغۇچى نەرسىنىڭ تەبىئىيىتىگە ئېرىگەن ھالدا مۇناسىۋەتلىك بولغان ئارەزى (ئاكتسىدېنتسىيە)

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

دەپ ئاتىلىدۇ. نىھايەت، ئېرىتىلگەن (مۇزافى) جەۋھەر دېگىندە. مىزنى ئۇ بىزگە نەرسىنىڭ «نېمىلىكى» ھەققىدە مەلۇمات بەر- سە، ھەقىقەتەنمۇ بۇ جەۋھەرگە بولغان ئوخشاشلىق ئۆلۈشىگە قاراپ ئۇنىڭ جەۋھىرى دەپ ئاتايمىز. مۇتلەق مەنادىكى جەۋھەر- دىن باشقا جەۋھەر مەۋجۇت ئەمەس. باشقا ھەممىسى ئومۇمىي ناما بىلەن «جەۋھەردىكى ئارەز» دەپ ئاتىلىدۇ.

ئەرەستۇ بۇ ھالنى ئىلگىرى مەنتىقە قوللىنىلغان دەۋا بى- لەن قۇۋۋەتلەيدۇ: جەۋھەردىكى مەۋجۇت ئارەزلەرنىڭ، جەۋھەر- دىكى ماھىيىتى «نېمە» ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىغۇچىلىرىمۇ «نېمە- لىكى» نى ئارەز ياردىمىدە ئېنىقلىغۇچىلىرىمۇ بولىدۇ. زاتىي، يەنى ئەينەن نەرسىگە كەلسەك، ئۇنىڭدىن بىرىنچى تەرتىپتىكى «نېمە» لىك كېلىپ چىقىدۇ. بۇ جەۋھەر شۇنداق جەۋھەركى، ئۇنى ئارەزدىن نە ھېس - تۇيغۇ ۋە نە پىكىر بىلەن ئاجراتقىلى بولسۇن. ئەمما ئەقىل ھەر ھالدا جەۋھەرنى ئارەزدىن ۋە ئارەز- لەرنى بىر - بىرىدىن، ئۇلار جەۋھەرگە خاس بولغانلىقى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى پەقەت بىرگىنە جەۋھەرنى ئىدراك قىلىش ئارقى- لىقىلا ئاجرىتىپ ئېلىشى مۇمكىن. ئۇنىڭ مەۋجۇتلۇقى ھېس - تۇيغۇلىرىمىز ۋە ئۆزىمىزنىڭ بۇ نەرسىدىن شەخسىي پايدىلىنىشى- مىز ئارقىلىق تەستىقلىنىدۇ. چۈنكى بىزگە نىسبەتەن بارچە نەرسىلەر خاستۇر.

ئەرەستۇ بۇ نەرسىلەردە بىزدە بىرىنچى جەۋھەر كەبى قوبۇل قىلىنغاننى نەزەردە تۇتىدۇ. بارلىقى ئىنسان ئىرادىسىدىن تاشقىدە- رى مەۋجۇت بولغاننى ئۇ تەبىئەتكە ئۇيغۇن مەۋجۇت نەرسە دەپ ئاتايدۇ. ئىنسان ئىرادىسىدىن تاشقىرى مەۋجۇت بولغان ئۇشبۇ جەۋھەرنىڭ ھەر بىر خىلىدا بىر جەۋھەر خاستۇر. ئۇنىڭ تۈپەيلىدە- دىن جەۋھەر ئۆز ئاساسىغا ئىگە بولىدۇ ھەمدە ئۇنىڭ تۈپەيلىدىن جەۋھەر ماھىيىتى ئۇنىڭ بارچە خىللىرىدىن (سىنىپلىرىدىن) ئاجرىلىپ تۇرىدۇ. ئۆز - ئۆزىدىن جەۋھەر بولغان بۇ ھەر بىر

سىنىپنىڭ ماھىيىتىنى ئۇ جەۋھەرنىڭ تەبىئىيىتىگە خاس خىسلەتتى، دەپ ئاتايدۇ. ماھىيەتلەرنىڭ بۇنداق پەرقلەنىشى جەۋھەرلەرنىڭ ئۆزىگە خاس خىسلەتلىرى بىلەن ئېنىقلىنىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ھەر بىر خىلنىڭ ماھىيىتى شۇنداقكى، شۇ خىل نەرسىنىڭ ئۆزى ئۆزىدىن كېلىپ چىققان ھەرىكەت بىلەن ئۇنىڭغا تەسىر قىلىشى ئېنىق روشەندۇر. شۇ خىل نەرسىدە مەۋجۇت بولغان باشقا ئىنەن زاتىي ئارەزلەرنىڭ خاھى ھەرىكەت، خاھ مىقدار، خاھ سۈپەت، ھالەت ۋە باشقا ئارەزلىرى مەۋجۇتلۇقىغا سەۋەب بولىدۇ. خۇددى مەسىلەن: تامنىڭ ماھىيىتى تورۇسنى تۇتۇپ تۇرىدۇ ۋە ئۇ تامغا تەئەللۇق خىسلەتلەرنى ئۆزلەشتۈرىدۇ. چۈنكى بۇ خىل خىسلەتلەرگە ئىگە بولۇش ئۈچۈنمۇ تامدۇر. تەبىئەت تۈپەيلىدىن مەۋجۇت جەۋھەرلەرنىڭ خىللىرىدىن ھەر بىرىنى ئۇ «تەبىئەتكە ئۇيغۇن جەۋھەرلەر» دەپ، ئۇلارنىڭ ئىنەن (ماھىيەتلىك) ئارەزلىرىنى بولسا، ئۇ «تەبىئەتتىن ئارەزلەر» دەپ ئاتايدۇ. ئەرەستۇ ئۆز ئالدىغا مەقسەتنى قويغانلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ھېس - تۇيغۇ تۈپەيلىدىن يېتىپ بارغاندەك يېتىپ بارمىدى ۋە تۇغما ئادەت تۈپەيلىدىن ئەقلىي بىلىملەرنى بىلگەندەك بىلىمدى، بەلكى ئۆزى مەنتىقە ئەسلىتىپ ئۆتكەن تەنقىق قىلىش ئۇسۇلى تۈپەيلىدىن مۇقەددىماتى ئەۋۋەلنى ئېنىقلاپ، مەقسىتىگە ئېرىشتى.

تۆتىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ بۇلارنىڭ ھەممىسىنى چۈشەندۈرمەكچى بولغاندا، ئۇ ئاڭ - چۈشەنچە ئۈچۈن روشەن نەرسىنىڭ زىددى بولغان ۋە ئەمەلدە پايدىلىنىش ئىشلىرىدا ئاقىل ھېسابلانغان نەرسىنىڭ زىددى بولغان مۇلاھىزىلەرگە دۇچ كېلىدۇ. بۇ مۇلاھىزىلەر شۇنداقكى، ئۇلار مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ ئۆزگىرىشى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزى.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

را پەرقىنى شەك - شۈبھىگە قويىدۇ. بۇ مۇلاھىزىلەر مەۋجۇت نەرسىلەر ئارىسىدىكى پەرقلەر ۋە ئۆزگىرىشلەر، مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ مەۋجۇدىيىتىگە باغلىق بولماي، بەلكى نەرسىنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن تاشقىرى بولغان باشقا بىر نەرسىگە باغلىق ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ باشقا بىر نەرسىنىڭ ئۆزى نېمە؟ ئۇ مەۋجۇدىيەتتىن مەھرۇم بولغىنى ئۈچۈن شۇنداق ھالەتكە كېلىدۇ.

مۇشۇ تۇيغۇ بىلەن ئىدراك ئېتىلگۈچى نەرسىلەردە مەلۇم بىر يەككە نەرسىدىن ئاجرىلىپ چىققۇچى ئالاھىدە نەرسىلەر يوق. ئەگەر مەۋجۇت نەرسىنى مۇتلەق مەنادا ئېلىنىدىغان بولسا، ئۇ چاغدا، بىرەر قىسقا مۇددەت ئىچىدە جەۋھىرىنى جەۋھەر ئەمەس نەرسىدىن ئۆز جەۋھىرىدىن تاشقىرى بولغىنى سەۋەبلىك پەرق ئېتىلەيدۇ. ئەمما جەۋھىرى بولمىغان نەرسە، ئومۇمەن ھېچنەر-سە ئەمەس. پەرقلەندۈرۈپ ئېلىنىدىغان نەرسە ئومۇمەن مەۋجۇت ئەمەس. شۇنداق ئىكەن، ھەقىقەتەن مەۋجۇت بولمىغان ۋە مەۋجۇدىيەتتىن تاشقىرى بولغان نەرسە ئومۇمەن مەۋجۇت ئەمەس. ئادەتتىكىلىك (كۆپلۈك) پەرقلەنىش تۈپەيلىدىن مەۋجۇت-تۇر. دېمەك ئەھەدىي (يالغۇز) — بىرلىك نېمىدۇر مەۋجۇت. ئەرەستۇ بىرلىك (تەنھا) نەرسىنىڭ تۈرلۈك سۈپەتلىرىگە قەدەر بايان قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ (شۇ سۈپەتلىرىنىڭ) ھەربىرى شۇ نەرسىگە نىسبەتەن باشقا سۈپەتلىرى كۆرسەتمىگەن خۇسۇسىيەتلىرى كۆرسىتىدۇ. ئەدەتتىكىلىك (كۆپلۈك) سۆز بىرىكمىلىرى — ئىبارىلەر ياردىمىدە بەرسە ھەققىدە ئىپادىلەنگەن خۇسۇسىيەتلىر مىقدار جەھەتتىن بىر پۈتۈن بولۇپ قالىدۇ. ئەمما بىر سۆز ۋە بىر ئىبارەت بولمايدۇ. شۇ قائىدە بويىچە ئاڭ ھېسسىيات، شاھادەت بەرگۈچى نەرسىگە ۋە ئاشۇ ئاڭ بىلەن ئىدراك قىلىنىدىغان نەرسىلەرنىڭ مەققولاتلىرىدىن (ئەقلىي بىلىملەردىن) ئەقىل بىلەن چۈشەنچە بولىدىغان ماھىيەتتىن پايدىلانغىنىمىزدا ئېرىشىدۇ.

غىنىمىز ھالەتكە زىت بولغان ئەقلىي خۇلاسە كېلىپ چىقىدۇ. ئەرەستۇ مۇنداق مۇلاھىزىلەرنى باشتىلا مۇغلىتات، غەلەت (سوفىزم) دەپ رەت قىلىدۇ.

ئۇ ھەقىقەتەن توغرا پىكىرگە كېلىش ۋە ئىسختىلاپلىق (بىر - بىرىگە زىت) ئەقلىي خۇلاسەلەرنى ئىنكار قىلىش ئۇ. چۈن، ئۇلار ھېچقانداق پايدا بەرمەيدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ (سۆز سوفىزم توغرىسىدا بولۇۋاتىدۇ). ھەقىقىيلىككە پەقەت ئاڭ ۋە ئەقىل تۈپەيلىدىن يەتكىلى بولىدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ ئۆز تەتقىقاتلىرىنى داۋام قىلدۇرۇپ، فىزا (ئالەم بوشلۇقى) دا نامايان بولغان جەۋھەر، دەپ ئاتالغۇچى ھەربىر نەرسىنىڭ ئېنى - بويى ۋە قېلىنلىقى بار دېگەن پىكىرگە كېلىدۇ. راستىنى ئېيتقاندا، جەۋھەر فىزادا ئۆزۈنچاق دەپ تەرىپلىنىدىغان بولسا، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ بەزى «جىسىملار»، بەزى «جىسمىي جەۋھەرلەر» دەپ ئاتىلىدۇ. تەبىئىي مەۋجۇت نەرسىلەر، جىسىملارغا ئارەزلەر، جىسمىي جەۋھەرلەر ۋە ئۇلارغا خاس بەلگىلەرگە ئىگە. بۇلارنىڭ ھەممىسى تەبىئەت ھەققىدىكى پەن (فىزىكا) نىڭ ماۋزۇسىدۇر. ئەرەستۇ بۇ نەرسىلەرنى ئىسپات تەلەپ قىلمايدىغان مۇقەددىماتلاردىن ئالىدۇ ۋە ئۇلارنى تەھلىل قىلىشتا جەدەلىي (دىئالېكتىك) ئۇسۇلنى قوللايدۇ. جەدەلىي ھىۋارە ئۈچۈن ئۇ شۇنداق يول تۇتىدۇ. دېمەك، ئۇ ئاشۇ نەرسىلەرگە ئىلمىي قانۇنلارنى تەتبىق قىلىدۇ ۋە ئۇلار تۈپەيلىدىن ئۇلارنىڭ ماھىيىتىنى ئۆگىنىدۇ. ئىلمىي پەقنىيەنى بەرگۈچى ۋە تاسادىپىي ئۇچرىغۇچى ئۇلاردىكى مەۋجۇت مۇقەددىماتلارنىڭ شەرت - شارائىتلىرىنى دەلىل كەلتۈرۈش ئارقىلىق تاپىدۇ. بۇ شەرت - شارائىتلار ئۆزلىرىدە بولمىغان نەرسىلەرنى ئەرەستۇ ئۆز ھالىدا قالدۇرىدۇ.

بۇ ئۇنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن مۇشۇ مەسىلىگە يەنە قايتىشىنى خالىغان ۋە ئىلمەلىيەقنىيە تەلەپ قىلغان چاغلاردا مەدەنىي مەئقۇ-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

لاتلاردىن پايدىلىنىش ھەققىدىكى تەۋسىيەلىرىدە ئېيتىپ ئۆتكەندە، لىرىنى ئۆگىنىشكە ئۆزلىرىنى بېغىشلىغۇچىلار ئۈچۈن يازغان كىتابلىرىدا ئۆز تەستىقىنى تاپقان. كۆرۈلۈۋاتقان ھەربىر نەرسەنى ئۇ ئىككى جەھەتتىن — جەدەلىي ۋە ئىلمەلىيە قىلىپ تەرىپىدىن سېلىشتۇرىدۇ. بۇنى ئۇنىڭغا خاس بارچە نەرسىنىڭ ھەقىقىيلىقىغا يېتىشىشى ئۈچۈن قىلغان. ئەۋۋەلا ئەرەستۇ ئاشۇ ئۆس-لۈپتىن پايدىلىنىدۇ: مەۋجۇت نەرسىلەرنى تەرىپلىگۈچى ئومۇمىي تەستىق، مەلۇماتلاردىن ئىبارەت بولغان ئومۇمىي ئاساسلارنى ئېنىقلايدۇ. بۇ ئۆز - ئۆزىچە دەسلەپكى ئەقلىي بىلىم ئەمەس، بەلكى بىرىنچى ھالدىن باشلاپ نامەلۇم ئەڭ ئومۇمىي مۇلاھىزىلەردۇر. ئۇلار ئۆز - ئۆزىدىن مەلۇم بىرىنچى ئەقلىي بىلىملەردىن كېلىپ چىقىدىغان دەلىللەر ياردىمىدە ئېنىقلاش ۋاسىتىسى بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. ئۇلار ھەقىقەت تەتقىقات ئېلىپ بارغاندا، ئۇ جەدەلىي ئۇسۇللاردىن پايدىلىنىدۇ.

جىسمىي جەۋھەرلەرنىڭ ھەممىسىدە بولىدىغان مەۋجۇدىيەتنىڭ دەسلەپكى ئاساسلىرىدا مەۋجۇت قانۇنلارنىڭ ئومۇمىي ئاساسلىرىنى بايان قىلىدۇ. ئۇلاردىن ھەربىرىگە ئايرىم ھالدا ھەم - رادە، ئىككىسىگە دەسلەپكى ئاساس (ئەسلى مۇتارىفەت) لەر باردۇر. ئۇلار: بىلقۇۋۋەتى (پوتېنسىئال потенциал) مەۋجۇت دەسلەپكى ئاساس — ئۇنى «ماددا»، «ماتېرىيە» دېيىلىدۇ. مۇھىممانە (ئاكتۇئال — ئەڭ مۇھىم) مەۋجۇت ئەسلى مۇتارىفاتىنى بولسا، «شەكىل»، «فورما» دېيىلىدۇ.

ئەرەستۇ بىلقۇۋۋەت ھالەتتىن مۇھىممانىگە ئۆتۈش ئۈچۈن بىلقۇۋۋەتى مەۋجۇت ئەسلى مۇتارىفەتنىڭ (دەسلەپكى ئاساسىنىڭ) ئۆزى يېتەرلىك ئەمەس، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن بىلقۇۋۋەتتىن مۇھىممانىگە ئۆتكۈزگۈچى ئۈچىنچى بىر ئەسلى

① پوتېنسىئال — فىزىكىدا ئېلىكتىر ياكى ماگنىت مەيدانىنىڭ مەلۇم نۇقتىدىكى ھالىتىنى خاراكتېرلەيدىغان مىقدار. (2) ئىمكانىيەت، كۈچ - قۇدرەت دەرىجىسى، پايدىلىنىش مۇمكىن بولغان ۋاسىتىلەر.

مۇتارىفەتنىڭ بولۇشى زۆرۈر. ئاشۇ ئەسلى مۇتارىفەت (دەسلەپكى ئاساس) «مەخسۇلى ئەسلى مۇتارىفەت» ئەمەلىدىكى دەسلەپكى ئاساس — دەپ ئاتىلىدۇ.

ئۇ ھەرىكەتتە بولۇش ئۈچۈن ھەرىكەتلەنگۈچى ۋە ئۆزگەرگۈچى ھەممە نەرسە قانداقتۇر چېگرىغا «ئاخىرىغا» ۋە «مەقسەتكە» قاراپ بارىدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ ۋە ئۆزىچە جىسمىنى جەۋھەر بولمىش بارچە نەرسە يا «مەقسەتكە» ۋە «ئاخىرىغا» ياكى قانداق بولمىسۇن بىرەر مەقسەت ياكى چېگرىغا ئېلىپ بارغۇچى نەرسىگە بېرىشى زۆرۈر. شۇنداق قىلىپ «مەقسەتكە» مۇ، ئاخىرىغىمۇ مۇتارىفەتلەر ئېرىشىشلىرى ۋە ئۆز مەجبۇرىيەتلىرى بويىچە ئەسلى مۇتارىفەت بولمىش پارچىسىغا كۆپمۇ ئەمەس، ئازمۇ ئەمەس تۆت جىنىس ھەمراھ بولۇشى ئۈنىڭغا روشەن بولىدۇ. ئۇلار — ماددا، جەۋھەرىي سانى (ئىككىنچى جەۋھەر)، سۈبىستانىيە^①، پائال-لىيەتتىكى سەۋەب ۋە نەتىجىلەردۇر.

غەرىستۇيەنە تەبىئەتنىڭ نېمىلىكىنى، ئۇ توغرىلۇق بارچە يۈرۈتكۈچىلەرگە قانداق بولۇپ تۇيۇلۇشىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ-نىڭ ماھىيىتىنى ئومۇم كۆرۈنۈشىدە تەسۋىرلەپ، تەبىئەت ھەققىدە-دىكى پەن (فىزىكىدىن) خەۋەردار قەدىمكىلەر تەبىئەت ھەققىدە نېمىلەرنى دېگەنلىكى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىدە يۇنانلىقلاردا تەبىئەت ھەققىدە شۇ دەسلەپكى ئاساسلار مەجمۇئەسىدە نېمىلەر دېيىلگەن-لىكىنى بايان قىلىدۇ. ئۇ تەبىئەتنىڭ ماھىيىتىنى «تەبىئەت» دەپ ئاتىلىدىغان ئەسلى مۇتارىفەتنىڭ قانداق ۋەزىپىنى بېجىرىد-شىنى «تەبىئىي نەرسىلەر» دېگەن ئىبارىنىڭ مەناسى قانداقلىقىد-نى، «تەبىئەت بىرلەمچى» ئىبارىسىدە مەۋجۇدىيەتنىڭ ئاشۇ دەسلەپكى ئاساسلىرى ھەققىدە قانداق چۈشەنچە بېرىلىدۇ. «تەبىئىي جەريان بويىچە» ، «تەبىئەت بويىچە» ، «تەبىئىي جەريان بويىچە ئەمەس» دېگەن ئىبارىلەرنىڭ قانداق مەنالارى بارلىقىنى تەھلىل

① سۈبىستانىيە (Субстанция) — پۈتۈن بارلىق ۋە ھادىسىلەرنىڭ ماھىيىتى ئاساسى.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

قىلىدۇ. ئاشۇ چۈشەنچىلەرنىڭ يىغىندىسىنى مەۋجۇت نەرسىلەر ھەققىدىكى بىلىم ۋە ئۇلارنى خاتا چۈشىنىش قانداق پەرقلەندۈرۈشنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇ يەنە تۆت دەسلەپكى ئاساس ھەققىدە قانۇنلار بويىچە بىر - بىرىگە نىسبەتەن قانداق جايلاشقانلىقى، ئۇلاردىن قايسى بىرسى كۆپرەك، قايسى بىرى ئازراق راۋاجلانغانلىقى ھەققىدە توختىلىدۇ. ئۇلار مەۋجۇت نەرسىلەرگە ماھىيەت ئاتا قىلىشنى تەكىتلەيدۇ. بۇ ماھىيەتنى ئۇنىڭ ئۆزى تەتقىق قىلىدۇ. بۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ھالەت مەخسۇس تەبىئىي نەرسىلەرگە تەئەللۇقتۇر. شۇنىڭ ئۆزى بىرىنچى ئاساسلار ۋە بىرىنچى سەۋەب-لەر، مەخسۇس تەبىئىي نەرسىلەردۇر.

ئەرەستۇ جىسمىي جەۋھەرلەردە ئۆز - ئۆزىچە مەۋجۇت قانۇن ۋە ئاساسلار ھەققىدە توختىلىدۇ. ئۇ جىسىم فەزادا ئۆزۈنچاق تۇرۇش نۇقتىسىي نەزەرىيىمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى، جىسىمنىڭ فەزادا (بوشلۇقتا) ئۆزۈنچاق تۇرۇشنىڭ مۇھىملىقىنى، ئۆزۈنچاق تۇرۇش ئۆزۈنچاق تۇرۇشنىڭ قىسىملىرىدىن ئىبارەتمۇ، ئۇلارنىڭ ھالەتلىرىنى ئۆزئارا يېقىنلاشتۇرۇشقا باغلىقلىقىمۇ ياكى باشقا بىرەر ئۇسۇل تۈپەيلىدىن مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئۇ، جىسمى تەبىئەتكە ماس جەۋھەرنى، جەۋھەرنىڭ ماھىيەتىنى ئۇنىڭ ئالەم بوشلۇقىدا ئۆزۈنچاق تۇرۇشقا باغلىقلىقىمۇ - ئەمەس - مۇ دېگەنلەرنى تەھلىل قىلىدۇ. بارچە ئۆزىگە خاس ئارەزلەر (ئاكتىسېدېنتسىيە) بىلەن جەۋھەر (سۇبىستانتسىيە) بولسا، ئۇ نەرسە جىسىم ۋە ئۆزۈنچاق تۇرغان بولالامدۇ؟ ئۆزىدە شەكىل ۋە ئارەزلەر ئالمىشىپ تۇرغۇچى ۋە ئۇنىڭدىن جەۋھەرلەرنىڭ خىللىرى پەيدا بولىدىغان ماددا بولغىنى ئۈچۈن يا جىسىم ۋە ئۆزۈنچاق بولىدۇ، ياكى ئۇ نەرسە ماددىي جەۋھەر بولىدۇ. ئېمىشقا دېگەندە ئۇنىڭ ئۆزۈنچاق بويى، ئۇ ۋە قېلىنلىققا ئىگە. ئەرەستۇ بۇ ئۆزۈنچاق نەرسە جەۋھەر ئەمەس، باشقا نېمە، دەپ

چۈشەندۈرىدۇ. ئۆزۈنچاق، سوزۇلۇش ئۇنىڭ جەۋھەرلىكى نۇق-
تەئىنەزەرىدىن جەۋھەرنىڭ ماھىيىتىنى بىلدۈرمەيدۇ. بىزنىڭ
ئىبارىمىزدىكى «ئۆزۈنچاق»، «سوزۇلغانلىق» خۇددى «ئاق»
ئىبارىسىدىكىگە ئوخشاش مەناغا ئىگە ۋە جەۋھەر ھەققىدە گەپ
قىلىۋاتقىنىمىزدا، بىز مۇتلەق مەنادىكى جەۋھەر ھەققىدە سۆز
قىلىمىز. بۇ يەردە بىز ئۇنىڭ ئۆزۈنچاقلىقى، سوزۇلغانلىقى ۋە
بوي، ئەن، قېلىنلىقى بار نەرسە ھەققىدە گەپ قىلىۋاتىمىز.
جەۋھەر ئۆزىگە خاس بولغان باشقا نەرسىلەرگە ئىگە. «سوزۇل-
غان» ۋە «سوزۇلغانلىق» چۈشەنچىلىرى جىسمىي جەۋھەرنىڭ
قايسى ماددىسىغا ۋە ئۇنىڭ شەكلىگە خاس، ماددا بولسا ئۆز
ماھىيىتىگە خاس، ماددا بولسا ئۆز ماھىيىتى بويىچە جىسىم
ئەمەس، شەكىلمۇ شۇنداق — جىسىم ئەمەس. ئەمما ماددا ۋە
شەكىلنىڭ بىرلىشىپ ئۇيغۇنلىشىشى (سنتېزى) بوشلۇقتا ئۇ-
زاقلىشىش كۆرۈنۈشىنى پەيدا قىلىدۇ. ئاشۇ ئۆزۈنچاقلىق، ئۇ-
زاقلىشىش، شۇ بىرىكىش — سنتېزدا مەۋجۇت. چۈنكى ئۇ ئۆز
مەۋجۇدىيىتىدە ئۆز شەكلىنىڭ مەۋجۇدىيىتىگە ئەگىشىدۇ ۋە جەۋ-
ھەرنىڭ شەكىل مەۋجۇدىيىتى سەۋەبلىك ئۇ، يەنى ئۆزۈنچاقلىق،
سوزۇلغانلىق ھەققىي ۋە بەركامال جەۋھەر بولۇپ قالىدۇ. تەبى-
ئىي جەۋھەرنىڭ ماددىسى (ماتېرىيە) ئۆزىگە خاس بولغان شە-
كىلدىن خالىي ئەمەس. شۇنىڭ ئۈچۈن جەۋھەر قانداقتۇر ئۇزاق-
لىشىشتىن تەركىب تاپقان ئەمەس. ئۇزاقلىق، ئۇزۇنلۇق، كەڭ-
لىك، قېلىنلىقلار بولسا، ئەڭ ئاۋۋالقى (بىرىنچى) ئارەزلەردۇر
(ئاكتىسېنتسىيەدۇر). ئاشۇ ئارەزلەر تەبىئىي جەۋھەرلەردە
مەۋجۇت بولغان باشقا ئارەزلەرگە ئوخشاش ئۇنىڭدا پەيدا بولۇپ،
ئۆزگىرىپ، كۆپىيىپ ياكى كېمىيىپ تۇرىدۇ. ئەرەستۇ كېيىن
مىقياسى بويىچە چەكسىز بوشلۇقتا ئۇزاقلاشقان ئۆزۈنچاق جىس-
مىي جەۋھەرنىڭ بار - يوقلۇقى ھەققىدە سۆز ئاچىدۇ. ئۇ چەك-
سىز بوشلۇقتا ئۇزاقلاشقان جىسمىي تەبىئىي جەۋھەر يوقلۇقىنى

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

ۋە ھەربىر جىسمىي تەبىئىي جەۋھەر بوشلۇقتا چەكلەنگەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ تەبىئەت نەرسىلىرىدە بولغان چەكلەنگەن بېنئەھىيەتلىك (چەكسىزلىك)، تەبىئەت نەرسىلىرى ھەققىدە سۆزلىگۈچىلەر چەكسىزلىك ھەققىدە ئويلانغانلىرىدەك ئەھمىيەت-تىن پۈتۈنلەي باشقا ئەھمىيەتكە ئىگە، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ ئاشۇ ئەھمىيەتنى قىسقىچە تەرىپلەيدۇ ۋە ئۇنىڭ قانداقلىقى، نېمىگە تەئەللۇق ئىكەنلىكى ھەققىدە ئېيتىپ ئۆتىدۇ.

كېيىن ئۇ ھەرىكەت دەرىجىسىنى، رۇتبە (كاتېگورىيە) سىنى، ئۇنىڭ قانداق نامايان بولۇشىنى ۋە ماھىيىتىنى تەھلىل قىلىدۇ. ھەرىكەت — ئۇنىڭ بېنئەھىيەتلىكىنى كۆرسەتكۈچى ماھىيەتكە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، ھەرىكەت بوشلۇق ۋە ۋاقىت ئىچىدە بىر نەرسىدە باشقا نەرسىگە ئۆتكەنلىكى ئۈچۈن ھەرىكەت جىسمىي جەۋھەرنىڭ ئارەزى بولۇپ، ھەرىكەتلەندۈرگۈچى سەۋەب-كە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن ھەرىكەت جىسمىي جەۋھەرنىڭ ئارەزى بولۇپ، ھەرىكەتلەندۈرگۈچى سەۋەبكە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى تەتقىق قىلىشقا زۆرۈرىيەت تۇغۇلىدۇ. شۇ قاتاردا ھەرىكەت بىلەن بىللە ئۇنىڭ ماھىيىتىنى تەرتىپى بىلەن ھەمدە ئۇنىڭ ئۆزى نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكى، نېمە ئۈچۈن كېرەك ۋە ئۇ قانداق؟ ئۇنىڭ مەۋجۇدىيىتى قانداق ئىكەنلىكىنى ۋە ئاخىرى ئۇنىڭ ماھىيەت ھاسىلاتلىرىنى ئېنىقلاش زۆرۈر. ئاشۇ كۆپتىن كۆپ شارا-ئىت ھاسىلاتلىرىنىڭ ھەربىرىنى ھەرىكەت ئۆز ئىچىگە ئالغىنى ئۈچۈن، بۇ شارائىتلارنىڭ ھەر قايسىسىغا ھەرىكەت خاس ۋە ھەرىكەتلەندۈرگۈچى جىسىملارغا ھەرىكەت ھاسىلاتلىرىنىڭ شارائىتى خاس بولغانلىقى ئۈچۈن، ئەرەستۇ يۇقىرىدا ساناپ ئۆتۈلگەن ھەربىر شارائىتنى ھەرىكەت ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقىنى ۋە شارائىت-لاردىن ھەربىرى ھەرىكەتنى ئۆز ئىچىگە ئالغانلىقىنى تەتقىق قىلىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەستۇ ماكان كاتېگورىيىسىنى تەھلىل قىلىدۇ. ماكاننىڭ نېمە ئىكەنلىكى ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزىدۇ.

ماكان ماھىيەتكە خاس بولغان نەرسىلەرنىڭ تەرىپلىرىنى كەلتۈرۈپ بېرىدۇ ۋە جىسمىنىڭ ماكانى بولۇپ تۇرۇقلۇق قانداقتۇر ئارەزگە ئىگە بولۇشىغا زۆرۈرىيەت بولغان ھالدا جىسىم ئۈچۈن ماكان زۆرۈرىمۇ — يوقمۇ مەسىلىنى كۆرۈپ چىقىدۇ.

ئەرەستۇ ھەرىكەتلەندۈرگۈچى سەۋەب، ھەرىكەتنىڭ بوشلۇققا بولغان ئېھتىياجىنىڭ ئاقىۋىتىمۇ ياكى يوقمۇ دېگەن مەسىلىنى تەھلىل قىلىدۇ ۋە ئۇنىڭ (ھەرىكەتلەندۈرگۈچى سەۋەبىنىڭ) نە ئويغانغۇچى سەۋەبىكە، نە ۋاكۇئۇمنىڭ (ھاۋا ياكى سۈيۇقلۇق ئۆتۈپ كۆزىمەيدىغان ئىدىشنىڭ) يوقلۇقىغا، نە ھەر قانداق تەبىئىي سەۋەبلەر يىغىنىدىسىغا ئېھتىياجى، بۇنىڭ ئۈستىگە بوشلۇقتىكى — نە جەۋھەرگە ۋە نە ئارەزگە ئېھتىياجى يوق دەپ تەكىتلەيدۇ. ئۇ مۇتلەق بوشلۇقنىڭ يوقلۇقىنى ئانچە چوڭقۇر بولمىسىمۇ چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ «ۋاقىت» كاتېگورىيىسىنىڭ نېمىلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ ۋە بۇ ھەرىكەتنىڭ باشلىنىشىغا زۆرۈر بولغان بىر-بىر سەۋەبلەر ھەققىدە توختىلىدۇ. بىر - بىرىگە تېگىپ تۇرغۇ-چى ۋە يانمۇ يان تۇرغۇچى باشقا جىسىملاردىن ھەرىكەتلىنىدىغان مۇتەھەرىك (ھەرىكەتچان) جىسىملار بولۇشى كېرەك. ئۇلار ئۆز نۆۋىتىدە باشقا جىسىملاردىن ھەرىكەتلىنىدۇ ۋە باشقىلار. مۇنداق ھالەتتە بىر جىسمىنىڭ باشقىسىغا نىسبەتەن ھەرىكىتى ئۆزئارا يېقىنلاشقان ۋە يانداشقان، بىر ھەرىكەت ئىككىنچىسىدىن كېلىپ چىقىدىغان ۋە ئومۇمەن ئالغاندا چەكسىز بولىدۇ.

ئەرەستۇ تەبىئىي جىسىم ۋە تەبىئىيەتكە قارىغاندا باشقا بىر جىسمىنى قانداق قىلىپ ھەرىكەتكە كەلتۈرۈشنى ۋە ھەرىكەتتىكى ئالدىنقى جىسمىدىن ھەرىكەتكە كەلگەن جىسىملار ئۆز نۆۋىتىدە باشقىلىرىنى قانداق ھەرىكەتكە كەلتۈرۈشنى كۆرسىتىدۇ. بۇنىڭدا ھەرىكەت شەكلى پەقەت مېخانىك (ئەلەمپەل) ھەرىكەت بولۇپ، باشقىچە بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئەتراپتىكى باشقا جى-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

سىملارنى ھەرىكەتكە كەلتۈرگۈچى ئاشۇ ھەرىكەت توغرا سىزىق-لىق بولماي، بەلكى ئايلىنا ھەرىكەتتۇر. باشقا بىر جىسىم ئار-قىلىق ھەرىكەتكە كەلتۈرۈلىدىغان جىسىم ئاشۇ جىسىمنىڭ ھەرى-كەتكە تەسىرىدىن تاشقىرى بولمايدۇ. ئەرەستۇ بۇ قىسىم مۇتلەق مىقدارغا ئىگە بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. دېمەك، ھەممە تەبىئىي جىسىملارنى ھەرىكەتكە كەلتۈرگۈچى باش-لانغۇچ جىسىم بولۇشى زۆرۈر ۋە يەنە شۇ جىسىمدىن ھەرىكەتنى قوبۇل قىلىپ، باشقا ھەممە جىسىملاردىن ئايلىنا ھەرىكەتكە كەلتۈرگۈچى باشقا بىر جىسىم بولۇشى كېرەك.

كېيىن ئۇ ئايلىنا ھەرىكەتلەندۈرگۈچى جىسىم ھەققىدە توخ-شىلىدۇ. ئاشۇ جىسىم ئۆز - ئۆزىدىن ھەرىكەتلىنىدىغان ياكى ئۇنى ھەرىكەتلەندۈرگۈچى سەۋەب بارمۇ؟ ۋە ئۇنىڭ ھەرىكەت مەنبەئى بار بولۇشى كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ تەبى-ئىي ھالدا ئايلىنا ھەرىكەت قىلغۇچى جىسىملار ھەرىكەتلىرىنىڭ ئاساسلىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇلار جىسىملارمۇ ياكى جىسىم ئە-مەسمۇ؟ ئۇلار ماددا ۋە جىسىملىرى (تەنلىرى) بولمىغان جىسىم-سىز ماھىيەتمۇ ياكى ئەمەسمۇ؟ دېگەن مەسىلىنى ئايدىڭلاشتۇرىدۇ.

بەشىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ بۇلارنىڭ ھەممىسىنى دىققەت بىلەن ئۆگىنىپ چىق-قاندىن كېيىن، ئايلىنا ھەرىكەتنىڭ ئەڭ چېتىدە تۇرغۇچى جى-سىملار، مەۋجۇت نەرسىلەرنىڭ قانداقتۇر ماھىيىتى ئىكەنلىكىنى ۋە ھېچ ۋاقىت ئۇ ماھىيەت ۋە تەبىئەت ھادىسىسى، نە جىسىم بولۇشى مۇمكىن ئەمەسلىكى، ئۇ نە جىسىمدا ۋە ماددىدا بولۇشى مۇمكىن ئەمەسلىكى ئۇنىڭغا روشەن بولىدۇ. ئۇلارنى تەبىئىي نەرسىلەرگە نىسبەتەن قوللىنىلىدىغانغا ئوخشاش ئۇسۇلدا تەتقىق قىلماي، بەلكى پۈتۈنلەي باشقىچە ئۇسلۇب بىلەن تەتقىق قىلىش

كېرەك بولىدۇ.

يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەنلەر ئەرەستۇ تەبىئەت ھەققىدىكى پەنگە مەنسۇپ دېگەن ئاساسلارنىڭ يىغىندىسىنى تەشكىل قىلىدۇ. ئۇلار ھەققىدە ئەرەستۇ «فىزىك گارمۇنىيە» ناملىق كىتابىدا توختىلىدۇ.

ئۇ بۇ كىتابىدا تەپسىلىي يورۇتقان ماۋزۇنى يەنە باشقا بىر كىتابىدىمۇ داۋاملاشتۇرىدۇ. بۇ كىتابنى ئۆز زۆرۈرىيەت نۇقتىسىدە ئىنەزىرىدىن شۇنداق بىر جىسىم بولۇشى كېرەككى، ئۇ جىسىم ئۆز ئەتراپىدا تۇرغۇچى باشقا جىسىملارنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈشى زۆرۈر، دېگەن پىكىر بىلەن باشلايدۇ. ئەمما بۇ جىسىملار مۇتلەق بوشلۇقتا ئەمەس. يەنە ئاشۇ جىسىم باشقا يانداش جىسىملارغا تۇتىشىشنى ۋە تېگىپ جىسىملارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان مەجمۇئەنى ئەرەستۇ «كائىنات» دەپ ئاتايدۇ.

ئەرەستۇ كائىنات ئوراپ ئالغان بۇ جىسىملار مەجمۇئەسى ئىچىدە كائىناتنى تەشكىل قىلغۇچى ئەڭ بىرىنچى جىسىملار بولمىش جىسىملار بارمۇ - يوق، دېگەن مەسىلىنى ھەمدە ئۇلار كائىناتنىڭ ئەڭ بىرىنچى بۆلەكلىرى بولسا ۋە ئالەمنى يوق قەلىپ ياكى ئىنكار قىلىپ تاشلاش ئۈچۈن ئۇلاردىن بىرەر بۆلىكەنى بىر ياقلىق قىلغاندا كائىنات يوق بولۇپ كېتەمدۇ، دېگەن مۇرەككەپ مەسىلىنى ئۆگىنىدۇ. ئۇ كائىناتنى تەشكىل قىلغۇچى ئەڭ بىرىنچى جىسىملار بار ۋە ئۇلار كائىناتنى تەشكىل قىلغۇچى جىسىملار بولغان بىرىنچى مەۋجۇدىيەتلەردۇر، دەپ چۈشەندۈرگەن.

ئالتىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ كائىناتنى ئەڭ دەسلەپتە تەشكىل قىلغان جىسىملارنىڭ بەزى سۈپەتلىرىنى بايان قىلىدۇ. بۇ جىسىملار مەجمۇئەسىدە باشقا ھەممە جىسىملارغا ئايلىنىپ ھەرىكەت بەرگۈچى جىسىم

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

بولغىنى ئۈچۈن زۆرۈرىي رەۋىشتە ئىككى ماكان بولۇشى كېرەك. ئۇلار: ئوتتۇرىدىكى يەنى، مەركەزدىكى ماكان ۋە مەركەزنىڭ ئەتراپىنى قورشاپ تۇرغان ماكان. شۇنىڭ بىلەن بىللە مېخانىك ھەرىكەت تۈپەيلىدىن ھەرىكەتلەندۈرگۈچى جىسىملار بولۇشى كېرەك. ئۇلارنىڭ ئەڭ ئاددىي ئۈچ خىلى بار: ئايلانما بويلاپ ھەرىكەت، ئوتتۇرىغا (مەركەزگە) ئىنتىلگۈچى ھەرىكەت ۋە ئوتتۇرىدىن (مەركەزدىن) چەتتىكى ھەرىكەت، ھەرىكەتنىڭ بۇ ئۈچ خىل ياندېشىشنىڭ تۈرلۈك خىللىرى بولىدۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھېچقانداق بوشلۇق يوق.

ئەرەستۇ ئوتتۇرىدىن (مەركەزدىن) چەتتىكى ھەرىكەتنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇ ھەرىكەت مىقدارى جەھەتتىن بىر مۇ ياكى كۆپرەكمۇ؟ ئۇ، بۇ ھەرىكەت ئۈچ تۈرلۈك دەپ چۈشەندۈرىدۇ. بۇ ھەرىكەتلەرنىڭ ھەربىرىنى ئايرىم تەرىپلەيدۇ. ھەربىر خىلنىڭ ماھىيىتى ۋە ئۇلاردا بار بولغان ماھىيەتتىكى ئارەزلەرنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ ھەرىكەتنىڭ بۇ خىللىرىنى ئۆگىنىپ، ئۇلارنىڭ ئۆزى قانداقلىقىنى، نېمىدىن ۋە نېمە ئۈچۈن بولۇشىلىرىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇ، ئاشۇ ھەرىكەتلەر ئاددىي جىسىملارغا خاس ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. كائىناتنى تەشكىل قىلغان بۇ جىسىملار بىر قانچىدۇر. ئۇ، ئاشۇ جىسىملارنىڭ كائىناتتىكى جايلىشىشلىرى ھەمدە بىر - بىرىگە نىسبەتەن ھالەتلىرى ۋە تەرتىپىنى ئېنىقلايدۇ. يەنە ئۇلارنىڭ ھەربىر قىسمىنى ۋە ئۇ قىسىملارنىڭ جايلىشىش تەرتىپىنى تەرىپلەيدۇ. ئاددىي قىسىملاردىن بىرى «بىرىنچى قىسىم» دۇر. ئۇ، ئومۇمىي ماددىغا ئىگە ۋە شەكىل بىلەن پەرقلەنگۈچى باشقا تۆت جىسىم: تۇپراق، ئوت، ھاۋا ۋە سۇدىن پەرقلەنىدۇ. بۇ تۆت ئاددىي جىسىملار بىرىنچى جىسىمدىن تۆۋەن تۇرغۇچى باشقا جىسىملارنى يارىتىدۇ. خان ئونسۇرلار (ئېلېمېنتلار) دۇر. بۇ ئونسۇرلارنىڭ بىرى باشقىلىرىدىن، ئونسۇرلارنىڭ ئۆزلىرىدىن ئاددىي تۇپراق قىسىملاردىن

يارىتىلىدۇ. ئەمما «بىرىنچى جىسىم» دىن پەيدا بولمايدۇ. بۇلار ھەققىدە ئۇنىڭ «كىتابىل - سەما ۋەل - ئالەم» ئەسىرىدىن مەلۇمات ئالسا بولىدۇ. ئەرەستۇ بۇ ھەقتە «كىتابىل - سەما ۋەل - ئالەم» نىڭ ئاخىرىدا بايان قىلغان ماۋزۇنىڭ باشقا بىر رىئالىيىتىدە داۋاملاشتۇرىدۇ. بۇ ئەسەردە ئۆز - ئۆزىچە پەيدا بولغان ئاشۇ تۆت ئۇنسۇر، بىرى يەنە باشقىسىدىن يارىتىلىدۇ، دەپ يازىدۇ. يەنە ئۇنىڭ يېزىشىچە، ئەگىشىش ئۇسلۇبى بويىچە بىر جەۋھەرنىڭ ماددىسى باشقا يەنە بىر جەۋھەرنىڭمۇ ماددىسى بولىدۇ، دەپ چۈشەندۈرۈلىدۇ. دەر - ھەقىقەت، ھەر بىر ئۇنسۇر باشقا ئۇنسۇر ئارقىلىق يارىتىلىدۇ. باشقا يارىتىلغان جىسىملار بولسا، شۇ ئۇنسۇرلاردىن يارىتىلىدۇ. ئۇنسۇرلار خاس ۋە كۈچلەرگە ئىگىدۇر. ئۇلار تۈپەيلىدىن ئۆز - سۇرلار بىر - بىرىدىن پەيدا بولىدۇ ھەمدە ئۆزلىرى ئۈچۈن ئۆزگە جىسىملارنى يارىتىدۇ. پەيدا بولۇش ۋە بىربات بولۇش (فەساد) قا كەلسەك، ئۇلار ھەققىدە قانداق پىكىر بىلدۈرۈلگەن: بىر ھالەت باشقا ھالەتكە ئۆتىدۇ. پەيدا بولۇش - راۋاجلىنىشى، بىربات بولۇش ئىنكارنى بىلدۈرىدۇ. پەيدا بولۇش - ئەل كەۋن (مەۋجۇتلۇق) نىڭ نېمە ئىكەنلىكى روشەن ئىكەن، دېمەك بىر جىسىمنىڭ باشقىسىدىن پەيدا بولۇشى، بىرى باشقىسىنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىشى، بىرى باشقىسىغا تەسىر كۆرسىتىشى ئۈچۈن ئۇلار بىر - بىرىگە تېگىپ تۇرۇشلۇر. بۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئاۋۋال پەيدا بولۇش ۋە بىربات بولۇش جەريانىنى ئۆگىنىش زۆرۈر بولىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆزى نېمىدىن ئىبارەت، قانداق ۋە نېمىدە مەۋجۇت ئىكەنلىكلىرىنى بىلىش كېرەك. يەنە پەيدا بولۇش ۋە بىربات بولۇش ئاددىي بىرلىشىشتىن ياكى ئاجرىلىشتىن ئىبارەت ئەمەسلىكىنى، بىر ھالەتتىن باشقا بىر ھالەتكە ئۆتۈش ۋە پەيدا بولۇش ۋە نە بىربات بولۇش ئەمەسلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەك بولىدۇ.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

كېيىن ئەرەستۇ سۈپەتلەرنىڭ تەسىر قىلىش ۋە تەسىرلىك-نىش (ھەرىكەتلەندۈرۈش ۋە ھەرىكەتلىنىش) تىن ئىبارەت جىسملارنىڭ تەلامۇسىنى (بىر - بىرىگە تېگىپ تۇرۇشنى) كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇ يەنە، بىرى باشقىسىغا تەسىر ئۆتكۈزگۈچى ۋە باشقىسى ئۆزى تەسىرلەنگۈچى جىسىملارنىڭ خىسلەتلىرىنى كۆرۈپ چىقىدۇ.

كېيىن ئۇ، تەسىر (ھەرىكەت) نېمە ۋە تەسىرلىنىش (ھەرىكەتلىنىش - باشقا بىر كۈچ تەسىرىدە) نېمە ئىكەنلىكىنى، ئۇلار بۇ تۇيغۇ بىلەن ئىدراك ئېتىلگۈچى سۈپەتلەردە بولۇشلىرىنى تەھلىل قىلىدۇ، ئۇنىڭ قانداق يۈز بېرىشىنى چۈشەندىرىدۇ. ئەرەستۇ يەنە بىرىكىش (سنتېز)، قوشۇلۇپ كېتىش ۋە باشقا تەبىئىي جىسىملار مەۋجۇتلۇقىنىڭ سەۋەبى بولغان تۆت ئۇنسۇرنىڭ قوشۇلۇشى نەتىجىسىنى تەھلىل قىلىدۇ.

يەتتىنچى بۆلۈم

بۇلارنى كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن، ئەرەستۇ ئاشۇ تۆت (تۇپراق، ئوت، ھاۋا ۋە سۇ) جىسىمنىڭ تەھلىلىگە ئۆتىدۇ. بۇ ئۇنسۇرلار قانداق خىسلەتكە ئىگە، ئۇلارغا قانداق مەزمۇنلار سىڭدۈرۈلگەن، ئۇلارنىڭ شۇنداق بولۇشىغا ياردەم بېرىدىغان ئاساس ۋە كۈچلەر بارمۇ؟ ئۇلار ئۆز ماھىيەتلىرىگە قارىغاندا ئۆز-سۈرۈمۈ ياكى تەبىئىي سەۋەبلەر تۈپەيلىمۇ؟ ئۇلار بىرىنچى ئەڭ ئاددىي جىسىملارمۇ ياكى ئۇلاردىن ئاۋۋال باشقا زەررىلەر بارمۇ؟ ئۇلارغا ئۇلارنى چەكسىز قىلغۇچى كۈچلەر ھەمراھ بولامدۇ ياكى ئۇلار نىھايەتلىك (چېگرىلانغان) مۇ؟ بۇ يەردە ئەرەستۇ ئاۋۋالقى ئېيتىپ ئۆتكەنلىرىدىن پەرقلق رەۋىشتە ئۇنسۇرلارنى ناھايىتى كۆپ ئۇنسۇرلار بولۇشىغا ياردەم بەرگۈچى كۈچكە ئىگە بولامدۇ - يوق؟ ئۇنسۇرلار ئەبەدىيەتتە ياكى ئۇلارمۇ پەيدا بول-

لۇپ، يەنە بەربات بولامدۇ؟

ئۇلار ئەبەدىي (باقىي) بولالمايدۇ. چۈنكى ھاۋا، سۇ، تۈپ-
 راق ۋە ئوتقا بۆلۈنىدۇ. بىرى باشقىغا ئايلىنىدۇ ۋە بەلكى ھەربىر
 ئۇنسۇر ھەربىر باشقىسىدا مەۋجۇتتۇر. مىسال تەرىقىسىدە ھاۋانى
 ئالساق، ئۇ تۆت ئۇنسۇرنىڭ بىرىدۇر. ئۇنىڭغا قانداقتۇر بىلقۇۋ-
 ۋەت (Иотница) ① ئىمكانىيەت ھەمراھ بولۇشى مۇمكىن، شۇ
 بىلقۇۋەت ئىمكانىيەت تۈپەيلىدىن ئۇ ئۇنسۇر بولۇپ قېلىشى
 مۇمكىن ۋە ئۇنىڭغىمۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئۇنى ئۇنسۇرلارغا ئاجرىتىپ
 تاشلايدىغان باشقا بىر كۈچ ھەمراھ بولۇشى مۇمكىن. بۇ ھال
 مۇنداق چاغلاردا يۈز بېرىشى مۇمكىن: يا سۇ ناھايىتى كۆپ
 قىسىملارغا (بۆلەكلەرگە) بۆلۈنۈپ كېتىدۇ ياكى سۇنىڭ ھەربىر
 قىسمى، بۆلىكىدە شۇنداق كۈچلەر باركى، ئۇلار تۈپەيلىدىن سۇ
 ئاشۇ ھەربىر كۈچكە ئىگە بولغان ئۇنسۇر بولالايدۇ. ئەرەستۇ
 بۇلارنىڭ ھەممىسى بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى ئۇنسۇرلار
 سانى چەكسىز ئەمەس ۋە ئۇنسۇرلار مەۋجۇتلۇقىنى تەمىنلىگۈچى
 سەۋەبلەر مۇتلەق باقىي بولۇپ قالالمايدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.
 ئەرەستۇ بىلقۇۋەت ئىمكانىيەت بار، ئۇلار تۈپەيلىدىن بىر
 جىسىم باشقىسىغا تەسىر ئۆتكۈزىدۇ، بىرى باشقىلىرىدىن تەسىر-
 لىنىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. چۈنكى ھەربىر پەيدا بولىدىغان
 جىسىمنىڭ پەيدا بولۇشى ئالدى بىلەن جىسىمنىڭ بەزى تۇيغۇ
 بىلەن ئىدراك ئېتىلىدىغان سۈپەتلەرگە بولغان تەسىرى سەۋەب
 بولىدۇ. نەتىجىدە جىسىم جەۋھىرى نە يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك،
 جىسىملار ئاشۇ تۆت جىسىم ئۇنسۇر بولۇشقا سەۋەب بولغۇچى شۇ
 سۈپەتلەردىن تەسىرلىنىشلىرى ئۈچۈن زۆرۈرىيەت سەۋەب بولى-
 دۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ، ھەربىر ئايرىم ئۇنسۇر باشقىسىدىن پەيدا

① بىلقۇۋەت Иотница — ئېلىكتىر ياكى ماگنىت مەيدانىنىڭ مەلۇم نۇقتىدىكى ھالىتىنى
 خاراكتېرلەيدىغان مىقدار، ئىمكانىيەت كۈچ - قۇدرەت.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

بولامدۇ ياكى ئۈچ ئۇنسۇر بىرسىدىن پەيدا بولامدۇ، دېگەن مەسىدە. لىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇ بىر ئۇنسۇرنىڭ باشقىسىدىن پەيدا بولۇشىنى ۋە بۇ ھال قانداق يۈز بېرىشىنى بايان قىلىدۇ. كېيىن ئەرەستۇ باشقا جىسىملارنىڭ پەيدا بولۇشلىرىنى تەھلىل قىلىدۇ: ئۇلار قانداق پەيدا بولىدۇ؟ قانداق ئارىلىشىدۇ؟ بىرىكىش جەريانى قانداق ئۆتىدۇ؟ يەنى جىسىملار قايسى جەريان نەتىجىسىدە پەيدا بولىدۇ؟

سەككىزىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ بۇ مەسىلىنى ئاخىرىغا يەتكۈزۈپ، بىر خىل جىسىملارنىڭ باشقىلىرىغا تەسىر ئۆتكۈزۈشكە باشلىشى، ئىككىنچىسى بولسا تەسىرلىنىشكە باشلىنىشنىڭ سەۋەبى بولغان ئاشۇ سەۋەبلەر ۋە ئاساسلار يېتەرلىكمۇ — يوق؟ دېگەن مەسىلىنى تەتقىق قىلىدۇ. ھەربىر نەرسە ھەم ئىمكانى، ھەم ھەقىقەتەن مەۋجۇت ئۆزىدە سەزگۈچى (تەسىرلەنگۈچى) بولۇشى مۇمكىن. ئۇ، بىر - بىرىگە نىسبەتەن جايلاشقان جىسىملار كائىناتقا خاس بىرىنچى ئىمكانىيەتنى كۈچلۈك تەشكىل قىلىشلىرى ئۈچۈن، بىر خىل جىسىملاردىن باشقىلىرىنىڭ پەيدا بولۇشلىرى ئۈچۈن، ئاشۇ ھالەت يېتەرلىكمۇ — يوق؟ بىر خىل جىسىملارنىڭ ياردەمىدە بىر - بىرىگە يېقىنلىشىشلىرى ئۈچۈن، بىر - بىرى بىلەن قوشۇلۇشلىرى ئۈچۈن ياردەملەشكۈچى ۋە ئۇلاردىن يېڭى جىسىم پەيدا بولۇشىغا ئاساس بەرگۈچى بىرەر تاشقى تەسىر قىلغۇچى كۈچكە موھتاجمۇ — يوق؟ دېگەن ھالەتلەرنى بايان قىلىدۇ. ئۇ، يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن نەرسىلەر نە ئۇلارنىڭ ئاساسلىرى، نە ئۇلارنىڭ جەۋھەرلىرى، نە باشقا خىسلەتلىرى بۇنىڭ ئۈچۈن (يەنى، يېڭى جىسىملار پەيدا بولۇشى ئۈچۈن، بىرىدىن باشقىسىدىن) پەيدا بولۇشى ئۈچۈن دېمەكچى بولسا كېرەك (يېتەرلىك

ئەمەس. بۇنىڭ ئۈچۈن قانداقتۇر باشقا تەسىر قىلغۇچى سەۋەبلەر بولۇشى زۆرۈر، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەرەستۇ تەسىر قىلغۇچى ھەرىكەتتىكى كۈچلەرنىڭ ئاساسلىرىنى تەھلىل قىلىدۇ. ئۇلارنى بىر - بىرىگە يېقىنلاشتۇرىدۇ. شۇ قاتاردا، ئەرەستۇ ماددىلارنى ۋە ھەمدە ئۇلار تۈپەيلىدىن پەيدا بولغۇچى ۋە بەربات بولغۇچى جىسىملارنى تەكشۈرىدۇ، قايسى ئاساسلارنىڭ ئومۇمىيلىقىنى ۋە ئۇنسۇرلاردىكى ماھىيەتلەر قانداقلىقىنى تەتقىق قىلىدۇ.

ئۇ مۇشۇ پەيدا بولغۇچى ۋە بەربات بولغۇچى جىسىملارنىڭ سۈپەتلىرى تەرىپىدىن بەلگىلىنىدىغان مەقسەت ۋە ئارەزنى تەھلىل قىلىدۇ. ئۇ يەنە بىر جىسىمنىڭ باشقا تەرىپىدىن يارىتىلىشى ۋە قايتۇرۇلۇشلىرىنىڭ، پەيدا بولغۇچى جىسىملار تەناۋەب (نۆۋەت بىلەن ئورۇن ئالماشتۇرۇش) قائىدىسى بويىچە ئىزچىل ئالماشتۇرۇشلىرىنىڭ سەۋەبلىرىنى بايان قىلىدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ، پۈتۈنلەي ھالدا بولغۇچى ۋە پەيدا بولغۇچى بىرەر نەرسە بارمۇ ياكى ئەسلىدە مۇنداق بولمامدۇ؟ دائىما ئېمىدۇر، ئېمىدىندۇر پەيدا بولۇپ تۇرامدۇ؟ دېگەن مۇئەممائى كۆرۈپ چىقىدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇ بەربات بولۇشقا مەھكۇم نەرسىلەرنى تەتقىق قىلىدۇ؛ بۇ نەرسىلەر يەنە قايتا تىكلەنمەدۇ ۋە ئۇلار مۇندىن كېيىن ئاۋۋالقى ھالىدا مەۋجۇت بولامدۇ ياكى ئۇلاردا ماھىيەتسىزلىككە ئايلىنىپ ھېچ نەرسە ساقلىنىپ قالمايدۇ؟ ماھىيەتسىزلىك بولسا — يوقلۇق دېمەكتۇر ياكى ئۇلاردىن ئېمىدۇر قايتا تىكلەنىپ، ئېمىدۇر يوق بولامدۇ؟ ئەگەر بىرەر نەرسا قايتا تىكلەنسە، ئۇ چاغدا قايسى دەرىجىدە تىكلەنىدۇ ۋە نەچچە قېتىم؟ پەيدا بولغۇچى ۋە فەساد (بۇزۇلغان) نەرسە ئاخذىرى قايتا تىكلەنمەدۇ ياكى چەك - چېگرىسى بارمۇ؟

بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەققىدە ئۇنىڭ «كىتاب فىل - كەۋن ۋەل - فەساد» رىسالىسىدە يېزىلغان.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

كېيىن ئەرەستۇ ئۇنسۇرلارنى تەتقىق قىلىدۇ. چۈنكى ئۇلار-
غا مۇھىم ۋە خاس ئۆز ماھىيەتلىرى ۋە ئۇنسۇرلارنىڭ شۇنداق
بولۇشى سەۋەب بولغان كۈچلەر بويىچە ئۇلار بىر - بىرىگە زىددە-
يەتلىكتۇر. ئۇلاردىن بىر خىللىرى باشقىلىرىغا تەسىر (ھەردە-
كەت) ئۆتكۈزۈپ، يەنە ئۆزگىلىرى ئۈچىنچىلىرىدىن تەسىرلى-
نىپ بىر - بىرلىرىگە تېگىدۇ، ئارىلىشىدۇ، بەربات بولىدۇ،
يېتىلىرى پەيدا بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن چېكىگە يېتىۋاتقان ياكى
يېتىپ بولغان ئۇنسۇرلاردىن ھەربىرىدە ئۇلارغا ماھىيەت بەرگۈ-
چى قانداقتۇر كامالەتكە يەتكەن بولۇش ئۈچۈن ماھىيەت كامالە-
تى، ئۇنىڭدا زۆرۈرلۈكىدىن ئارتۇقچە بولماسلىقى شەرت. شۇ-
نىڭغا ئوخشاش ئۇنسۇر مەۋجۇدىيىتىنىڭ بائىسى بولمىش سەۋەب
ئەڭ ئاخىرقى ھۇدۇدىي مىزانغا ئىگە، چۈنكى ئارتۇقچە زىيادىلىك
ھەر قانداق بەركاماللىقنى بۇزىدۇ.

كامالەت ۋە كۈچتە كىچىكلەپ بارغان ئۇنسۇر، ئۇنىڭ ماھى-
يىتىگە خاس ئەڭ كىچىككىنە مىقدارغا (ھەجىمگە) ئىگە بولىد-
دۇ. كېمىيىۋېرىپ ئاشۇ ئۇنسۇرنىڭ ماھىيىتى ئەڭ تۆۋەن (مى-
نىمال) مىقدار باشقا ئۇنسۇرنىڭ ماھىيىتى بولۇپ قالىدۇ. بۇ
ماھىيەت باشقا ئۇنسۇرنىڭ ماھىيىتى بولۇشى مۇمكىن. ئۇنسۇر-
نىڭ ماھىيىتى ئەڭ تۆۋەن مىقدارغا ئىگە بولغاندا شۇنداق بولۇشى
مۇمكىن. بۇ ئىككى خىل ئۇسۇلدا يۈز بېرىدۇ: ئۇنىڭ بىرى
بويىچە قوبۇل ئەتكۈچى ماددا، تاشقىرىدىكى زىت ماھىيەتتىن
ماھىيىتى ئاللىقاچان نېمىدۇر قوبۇل قىلغان ئۇنسۇردا بولىدۇ.
ئەمما ئۇ نېمىدۇر (نەرسە) تاشقى تەسىر (تەسىر) ئەتكۈچى ھەردە-
كەت) ئەمەس ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەڭ رەۋىشتە ماھىيىتى زىت
ئاشۇ ئۇنسۇردا مەۋجۇت بولغان (تەسىر) كۈچ ھەرىكەت بولۇپمۇ
قېلىۋېرىدۇ. ئاخىرىدا ئۇ نېمىدۇر نەرسە ئۇنىڭغا زىت ئۇنسۇر-
نىڭ چۆرىسىنى چېگرىلاپ تۇرغۇچى بولىدۇ. لېكىن بۇنىڭ ئۈ-
چۈن ئاۋۋال ئۇ ئۆز چېگرىسىنى چېگرىلىغان بولۇشى كېرەك.

بۇ ھالەت زىت ماھىيەتتىن ئالدىنراق نېمىدۇر قوبۇل قىلغىنى ئۈچۈن يۈز بەرمەيدۇ. ئەرەستۇ بۇ ھالنى چەك - چېگرىسى بولمىغان نەرسىدىكى كۈچلەر تۈپەيلىدىن يۈز بېرمەدۇ - يوقمۇ دەپ كۆرۈپ چىقىدۇ.

ئەرەستۇ ئۇنسۇرلارنىڭ بىر - بىرىگە قايىسى ئۇسۇل بىلەن ياندىشىدىغانلىقىنى ھەر بىر ئايرىم ئۇنسۇرنىڭ تەشكىلىي قىسمى - لىرى باشقىلىرىغا سىڭىپ، چېچىلىپ كەتكەن ناھايىتى كۆپ ئۇششاق قىسىملارمۇ ياكى جىسىملار مەجمۇئەسى، باشقا جىسىم ماكانى بولمىغان ماكان بىلەن پەرقلەنىپ تۇرامدۇ، دېگەن مەسىد - لىنى يورۇتىدۇ. مەركەزگە جايلاشقان ۋە تۆت جىسىمدىن بىرى بولغان جىسىم، ئەگەر ئۇنىڭ قىسىملىرىدا (بۆلەكلىرىدە) باشقا جىسىمنىڭ بۆلەكلىرى بولمىسا، ئەرەكەن جىسىم بولىدۇ. كائىد - ناتىنىڭ (ئالەمنىڭ) يۇقىرى قىسمىدىكى جىسىممۇ مەركەزدىكى (ئوتتۇرىدىكى) جىسىمغا ئوخشىغان ھالەتتە بولىدۇ (يەنى، ئۇ - نىڭ ئەرەكەنلىك شەرتلىرىمۇ ئاشۇنداق دېمەكچى بولسا كېرەك). شۇنداق قىلىپ فازەئى جىسىملارغا تېگىپ تۇرغان جىسىم قانداقتۇر بىر ئۇنسۇر بولۇپ قالىدۇ، ئۇنىڭغا يېقىنلاش - قان، يانداش ۋە ئۇنىڭدىن تۆۋەندە جايلاشقان جىسىم بولسا، قانداقتۇر باشقا بىر ئۇنسۇر بولىدۇ. ئەگەر بۇ ھالەت مۇمكىن بولىدىغان بولسا، ئۇ چاغدا زۆرۈرىي رەۋىشتە ھەر بىر ئايرىم جىسىمنىڭ قىسىملىرى ھەر بىرى ئايرىم باشقا جىسىمنىڭ قىسمىمىلىرىدا؛ بىرىنىڭ قىسىملىرى بولسا، باشقىلىرىنىڭ قىسمىمىلىرىدا بولۇشى كېرەك بولىدۇ، ئەرەستۇ بۇنى ئىككى ئۇسۇلدا يۈز بېرىدۇ، دەپ تەكىتلەيدۇ.

ئەرەستۇ فەزاۋى (ئالەم بوشلۇقى) جىسىملارغا تەلامىس (تېگىپ تۇرغۇچى) جىسىمنىڭ ھالىتى قانداق بولۇشى كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇنىڭ بايانىچە، بۇ ھالەت ئۆز ماھىيىتى بويىچە خېلى ئەرەكەن ۋە ئۆز ماھىيىتىنىڭ ھەمدە ئۆز كۈچىدە -

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

نىڭ ئارتۇقچىلىقلىرىغا خېلى يېقىنراق بولۇشى كېرەك. ئۇ ئۆزى بىلەن ئارىلاشقۇچى جىسىملارغا قارىغاندا، خېلى تۆۋەن ياكى يۇقىرى ھارارەت ۋە قۇرۇقلۇققا (نەم ئازلىققا) ئىگە بولۇشى كېرەك.

كېيىن ئۇنىڭغا تەلەمس ئۇنسۇر، ماھىيەت تەرىپىدىن زىت ۋە كۈچ تەرىپىدىن بوشراق بولۇش ئۈچۈن ئۇنىڭغا قارىغاندا كەمەك ماھىيەت ۋە كۈچكە ئىگە بولۇشى كېرەك بولىدۇ. مەر-كەزگە يېقىن بولغان بارچە جىسىملار ئەڭ كەم دەرىجىدىكى كۈچ ۋە ماھىيەتكە ئىگە بولۇشلىرى شەرت، پەقەت شۇنداق كۈچكى، بۇ كۈچ ۋاسىتىسىدە ئۇنسۇر، ئۇنسۇر بولالسىۇن خالاس ۋە پەقەت شۇنداق ماھىيەتكى ئۇ ماھىيەت ۋاسىتىسىدە ئۇنسۇر جەۋھەرلىك شىپ ئالسۇن.

يەنە مەركەزدىكى باشقا بىر ئۇنسۇرغا ئىنتىلىۋاتقان ئۇنسۇر-نىڭ ھەرىكەتچانلىق قابىلىيىتى ۋە باشقا ئۇنسۇر بىلەن ئارىلىشىش قابىلىيىتى خېلى كۈچلۈك بولۇشى زۆرۈر. باشقا ئۇنىڭ بىلەن ئارىلاشقان ئۇنسۇر ئارىلىشىشنىڭ ھېسابسىز كۆپ خىللىرىدىن ئىبارەت بولىدۇ. ئەرەستۇ بۇلارغا سەۋەب تەسىر ئۆتكۈزگۈچى (ھەرىكەتلەنگۈچى) سەۋەب بولغان فەزاۋى جىسىملار ئۇلارنىڭ ماددىلىرى ۋە ئۇلارغا خاس بولغان نەرسىلەردىن كېلىپ چىقىدۇ، دەيدۇ.

كېيىن ئۇ، بۇ ئۇنسۇرلارغا نام قويۇپ بەلگىلەش زۆرۈر، دەيدۇ. چۈنكى ئۇلار قانداقتۇر يول بىلەن ئۆز زىددىيەتلىرى بىلەن ئارىلىشىشتىن ئەمەس، ئايرىم ۋە ئەرەكەن ماھىيەتلەرگە ئىگىدۇر. چۈنكى ئۇ (ئۇنسۇرلار) ئۇنسۇر بولۇشنىڭ سەۋەبى بولغان زۆرۈرىي ماھىيەتلەرگە ئىگە. بۇ ئۇلارنى بەلگىلەش ئۇ-چۈن ئۇلارغا يېڭى نام بەرمەيدۇ، بەلكى شۇ ئۇنسۇرلارنىڭ باشقا ئۇنسۇرلار بىلەن ئارىلىشىشلىرى (مۇختەلىت) نەتىجىسىدە ئېلىنغان جىسىملارنىڭ ناملىرىنى ساقلاپ قالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن

ئۇ ئۇنسۇرلارنىڭ ناملىرى مەلۇم بولغان خىللىرىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. مەسىلەن: مېخانىك ھەرىكەت خىللىرىدىن قايسى بىرى قانداقتۇر بىر ئۇنسۇرنىڭ خۇددى شۇنداق ھەرىكىتى بولۇشى ئۈچۈن ئەڭ يېقىن تۇرىدۇ ياكى تۇيغۇ بىلەن قوبۇل ئىدراك ئېتىلگۈچى قايسى سۈپەتلەرنىڭ قايسى خىلى بىرەر ئۇنسۇردا مەۋجۇت بولغان سۈپەتلەردىن بولۇپ قېلىشقا يېقىنراق تۇرىدۇ؟ ئۇنسۇرنىڭ بىر خىللىرىنىڭ نامىنى ئەرەستۇ شۇ ئۇنسۇرلار مەجىمۇئەسىنىڭ نامىغا كۆچۈرىدۇ.

فەزاۋى جىسىملارغا تۇتاشقۇچى جىسىمنى ئۇ «ئوت» دەپ ئاتايدۇ ۋە بۇ ئوت بىزدە بار بولغان ئوت ئەمەسلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. چۈنكى خەلق نەزىرىدە ئوت — يالقۇن ۋە يېنىۋاتقان چوغمەنسېنىلا ئۇقتۇرىدۇ.

چۈنكى ئوتنىڭ ھەرىكىتى، ئوت تاكى ھاۋانى ئىشغال قىلىپ ئالغانغا قەدەر، ھاۋانىڭ يېنىشى (ئىسسىقلىقى) نىڭ سەۋەبى بولغان ھەرىكەتنىڭ قانداقتۇر خىسلىتىنى ئۇقتۇرار ئىكەن، باشقا ئۇنسۇرلارنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ ۋە فەزاۋى جىسىملارنىڭ بىرەر ئەگمە يۈزىگە تۇتاشقۇچى جىسىمنى «يالقۇن» (ئەلەنگە) دەپ ئاتايدۇ. يالقۇنى بولمىغان (ئەلەنگىدىن مەھرۇم بولغان) جىسىمنى «ھاۋا»، ھاۋاسى بولمىغان جىسىمنى «سۇ»، مەركەزدىن تۇرغان جىسىمنى «يەر» دەپ ئاتايدۇ. ئۇنىڭدا بارچە ئۇنسۇرلار مۇجەسسەم بولغان، بۇ كۆزىتىش ۋە تەجرىبىلەر ئارقىلىق تەستىقلانغان.

ئۇنسۇرلارنىڭ ئارىلاشمىلىرى تۈرلۈك خىللاردا سادىر بولىدۇ: تۇپراق باشقا ئۇنسۇرلار بىلەن ئىككى خىل ئارىلىشىدۇ، سۇمۇ تۇپراق ۋە ھاۋا بىلەن شۇ يوسۇندا ئارىلىشىدۇ. ئوت بىلەن ئارىلىشىشنىڭ قانداق ئۆتكىنى سېزىلمەيدۇ. ھاۋا سۇنىڭ ئارقىسىدىن، ئوت ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىدۇ. بۇلارنى ئەرەستۇ چوڭقۇر تەھلىل قىلىدۇ.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

كېيىن ئەرەستۇ بارچە ئارىلاشمىلاردىن^① بىرىنچىسىنى تەھلىل قىلىدۇ. بۇنىڭغا ئارىلاشقۇچى ئۇنسۇرلاردىن بىرى ئۆز ماھىيىتىنى يوقاتمايدۇ. ئەرەستۇ ئارىلاشمىلارنىڭ خىللىرىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئارىلاشمىلار بەكمۇ چەكسىز بولغانلىرىدا ئۇلارغا بېرىلىدىغان ناممۇ، ئۇلارنى بىر - بىرىدىن ئېنىق ئاجرىتىدۇ. ئاندىن نەرسىمۇ يېتىشمەي قالىدۇ. پەقەت بىر - بىرىدىن ئازراقلا پەرق ئېتىشى مۇمكىن، بۇس، تۇتۇن، يالقۇنغا ئوخشاش.

توققۇزىنچى بۆلۈم

كۆپ ئارىلاشمىلارنىڭ نام ئېلىشلىرىغا زۆرۈرىيەت پەيدا بولدى. ئاندىن كېيىن، ئەرەستۇ ھەربىر ئايرىم ئارىلاشمىسىنى، ئۆز-ئارا ئارىلاشمىسىنى ئەڭ ياخشى ئەكس ئەتتۈرگۈچى نام بىلەن ئاتاشقا مەجبۇر بولىدۇ. ھاۋانىڭ ماھىيىتىنى «ھاۋالىق» نامى، ئوتنى «ئوتلۇق»، تۇپراقنى «تۇپراقلىق»، سۈنى «سۇلۇق» دېگەن سۆز ئەڭ ياخشى ئەكس ئەتتۈرىدۇ. ئۇلارنى ئەرەستۇ تۈرلۈك سىنىپلارغا ئاجرىتىدۇ: بەزىلىرىنى ئۇ مېخانىك ھەرىكەت بويىچە، باشقىلىرىنى تۇيغۇ ئارقىلىق ئىدراك ئەتكۈچى سۈپەتلەر بويىچە ئېنىقلايدۇ. ئەگەردە ئىككى ئۇنسۇردىن ئىبارەت ئارىلاشما ئۇچرىسا، ئۇ چاغدا ئۇنىڭ نامىدىمۇ ئىككى تەشكىل ئەتكۈچى ئەكس ئېتىدۇ. مەسىلەن: «تۇپراقلىق - سۇلۇق» دېگەندەك. ئۇ ئاساسىي سۈپەتلەر ۋە بۇ تۆت ئۇنسۇردا يۈز بەرگەن، ئانچە ئەھمىيەتلىك بولمىغان سۈپەت ئىنقىلىبىنى (ئۆزگىرىشىنى) تەھلىل قىلىدۇ ۋە باشقا جىسىملار تەسىرىگە ئۇچرىغان جىسىملار ئالغان ماھىيەتلەر ۋە ماددىلار ھەققىدە توختىلىدۇ، ئۇلارغا تەسىر قىلغۇچى ئاساسىي سەۋەبلەرنى ئېنىقلايدۇ. فەزاۋى جىسىملارغا تۇتاشقۇچى ئۇنسۇرلاردا ئۇلاردىن (شۇ سەۋەبلەردىن

① ئارىلاشما - سۇيۇق ياكى ئۇششاق زەررىلىك چېچىلىشچان نەرسىلەرنىڭ ئۆزئارا ئارىلىشىشىدىن ھاسىل بولغان ماددا.

دېمەكچى) قايسى بىرى بارلىقىنى، ئۇلاردىن قايسى بىرى ھاۋادا، سۇدا ۋە تۇپراقتا مەۋجۇتلۇقىنى ئېنىقلايدۇ.

كېيىن، ئۇ ئۇنسۇرلارنى تەتقىق قىلىدۇ. مەۋجۇدىيەت، كامالەت كەشىپ قىلىشقا زۆرۈر بولغان نەرسە بولۇشى ئۈچۈن ئۇنسۇرلارنىڭ مەۋجۇدىيىتى ئۆز - ئۆزى ئۈچۈنلا كېرەكمۇ دېگەن مەسىلىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇلار يا ئۇلارنىڭ ئۆزىدىن باشقا پەيدا بولغۇچى نەرسىلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى ئۈچۈن يارىتىلغان ياكى ۋۇجۇدىنىڭ بىر پۈتۈنلۈككە قوشۇمچە بولالايدىغان قىسىملىرىدىن بىرى ئۈچۈن دائىما مەۋجۇت بىرەر نەرسە بولۇش ئۈچۈن ۋە يەنە ئۇنسۇرلار ئارىلىشىش تۈپەيلىدىن ئارقا - ئارقىدىن پەيدا بولغۇ - چى جىسىملارنىڭ يارىتىلىشلىرى ئۈچۈن يارىتىلغاندۇر.

ئۇ يەنە ئاشۇ ئۇنسۇرلاردىكى خىسلەتلەرنىمۇ كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇلار بىرەر ئاساسىي مەقسەت ئۈچۈن يارىتىلغانمۇ ياكى ئۇلار قانداقتۇر باشقا مەقسەت ئۈچۈن يارىتىلغان نەرسىلەرگە باغلىق ۋە ئۇلار ئۈچۈن زۆرۈرمۇ ۋە ياكى ئۇلار مەقسەتكە خاس بولمىغان ئارتۇقچە خۇسۇسىيەتتۇر. ئۇلاردىكى زىيادىلىك قولدا ئارتۇقچە بارماقنىڭ بارلىقى، يېتىشمەسلىك بولسا — يېتىشمىگەن بارماقنى ئەسلىتىدۇ.

بۇ ھەقتە ئۇنىڭ «فەزاۋى رەمىزلەر» رسالىسىنىڭ مەخسۇس ئۈچ بابىدا يېزىلغان.

كېيىن ئەرەستۇ بۇ تۆت ئۇنسۇرنىڭ ئارىلىشىشى نەتىجىسىدە بىر - بىرىدىن تەشكىل تاپقۇچى جىسىملارنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئارىلىشىش نەتىجىسىدە ھاسىل بولغۇچى جىسىم ئىككى خىل بولىدۇ: بىر خىلى ئوخشاش جىسىملار بىلەن، باشقىسى — پەرقلىگۈچى جىسىملار بىلەن ھاسىل بولۇش. پەرقلىگۈچى جىسىملاردىن ئىبارەت خىلى، بىرىسى باشقىسىغا ئوخشاش، جىسىملارنىڭ ئارىلىشىشى نەتىجىسىدە پەيدا بولىدىغان جىسىملار ئارىلاشما ياراتقان چاغدا بولىدۇ. بۇ ئارىلاشما — ئەسلىتىلگەن جىسىملاردىن ھەر بىر ئايرىم جىسىمنىڭ ماھىيىتىنى ساقلاپ قال.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

غان بولىدۇ. بۇ ئارىلاشمىغا بىر - بىرىگە ئوخشاش جىسىملارغا كەلسەك، ھەر بىر ئايرىم جىسىمنىڭ ماھىيىتى ساقلىنىپ قالماي- دىغان ئارىلىشىش نەتىجىسىدە ھاسىل بولىدۇ. بۇ ئارىلاشما، بىر جىسىم ھەرىكەتنى ياراتقان (تەسىر ئۆتكۈزگەن)، باشقىلىرى بولسا ھەرىكەت تەسىرىگە ئۇچرىغانلىرى (تەسىرلەنگەنلىرى) نە- تىجىسىدە پەيدا بولىدۇ.

قىسىملىرى ئوخشاش جىسىملار ئىككى خىلدۇر: بىرىدە ئاساسىي خۇسۇسىيەتلەرگە ئىگە ئۇنسۇرلارنىڭ بىر قىسمى كۆپ- رەك بولىدۇ، بۇ ھال مەلۇم بىر جىنس ۋە خىلنىڭ ساقلىنىشى ئۈچۈن زۆرۈر. باشقا بىر خىلغا بولسا سابىق (ئالدىنقى) نەرسە- دىن خېلىلا كەم خىسلەتكە ئىگە بولغان جىسىملار كىرىدۇ. ئۇلار يېڭى جىسىملارنىڭ پەيدا بولۇشى ئۈچۈن زۆرۈر.

ئەرەستۇ ئالدى بىلەن ئۇنسۇرلاردىن قىسىملىرى ئوخشاش جىسىملار پەيدا بولۇشىنى تەتقىق قىلىدۇ ۋە مۇنۇلارنى كۆرۈپ چىقىدۇ: بۇ قانداق يۈز بەردى، ئۇنسۇرنىڭ ئۇنسۇر بىلەن قوشۇ- لۇشى قانداق ئۆتتى، قوشۇلغان ئۇنسۇرلاردىن قايسى بىرى تەسىر ئۆتكەزگۈچى — ھەرىكەتتىكى سەۋەب (فائىل) ۋەزىپىسىنى ئۆ- تەيدۇ؟ قايسى كۈچ ۋاسىتىسىدە ئۇنسۇرلارنىڭ قانچە قىسمى بى- رىنچى ماددا ۋەزىپىسىنى ئۆتەيدۇ؟ قانداق كۈچ تۈپەيلىدىن ئۇ- سۇرلارنىڭ قانچە قىسمى جۈزئى فائىل (ئايرىم ئىنلىگۈچى) بولۇپ قالىدۇ؟ يېڭى جىسىملارنىڭ پەيدا بولۇشى قانداق خىسلەت- لەرنىڭ ئارىلىشىشى نەتىجىسىدە يۈز بېرىدۇ؟ ئەرەستۇ خۇددى شۇ تەرتىپتە يوقىلىپ كېتىش مەسىلىسىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. جىسىملارنىڭ پەيدا بولۇشىدا ۋە يوقىلىشىدا ئۆزگىرىشلەرنىڭ قانچە خىل بولۇشىنى ۋە بۇ قايسى ماكاندا يۈز بېرىشىنى چۈشەن- دۈرىدۇ. ئۇنىڭ پىكرىچە، بۇ ماكان ئوتتۇرىلىق بولۇشى زۆرۈر. ئوتتۇرىلىق بولسا يەرگە، ئۇنىڭ يۈزى ۋە باغرىغا تۇتاش.

كېيىن ئەرەستۇ ھېس قىلىنغۇچى سۈپەتلەرنىڭ تۈزۈلۈشى (كلاسسىفىكاتسىيە) گە ئۆتىدۇ. بۇ سۈپەتلەرنىڭ خىسلەتلىرى

شۇنىڭدىن ئىبارەتكى، ئۇلار قىسىملىرى (جۈزى) ئوخشاش جىسمىلاردا ۋە بىرىنچى كۈچلەرگە بويىسۇنغان ئارىلاش قىسىملاردا بولىدۇ. بۇ كۈچلەر ۋاسىتىسىدە بىر ئۇنسۇر ھەرىكەت پەيدا قىلىدۇ. باشقىلىرى ھەرىكەتلىنىدۇ. ئۈچىنچىسى ھەرىكەت تەسىرىگە ئۇچرايدۇ. يەنى ھەرىكەتنى قوبۇل قىلىدۇ (تەسىرلىنىدۇ). بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنسۇرلارنىڭ ئارىلىشىشلىرى ۋە بىر - بىرىگە ئۆتۈشلىرى سەۋەبلىك يۈز بېرىدۇ. ئۇ ھېس ئېتىلگۈچى سەۋەبلەرنى كۆرۈپ چىقىدۇ. بۇ سۈپەتلەرنىڭ ئارىلاش جىسمىدىكى مەۋجۇتلۇقى ئۇنسۇرلاردا بار بولغان ھەرىكەتتىكى كۈچلەرگە بويىسۇنىدۇ. بۇ كۈچلەرگە بولسا جىسىملارنىڭ لاقايد (پاسسىپ ھەرىكەت تەسىرىگە ئۇچرىغۇچى) بولۇپ قېلىشلىرىغا ياردەم بەرگۈچى كۈچلەر ياردەم بېرىدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ باشقا سەزگۈ ئەزالىرى بىلەن ھېس قىلىنىدىغان ئۆزگە سۈپەت ۋە قىسىملارنى تەتقىق قىلىدۇ. لېكىن بەزى ئۇنسۇرلار باشقىلىرىغا تەسىر قىلىشتا ۋاسىتە بولغۇچى كۈچلەرگە ئوخشاش بولۇشلىرى ئۈچۈن ئۇلار يېتەرلىك ئەمەس، دەيدىغان پىكىرلەر مەۋجۇتتۇر. يەنى تاشقى كۈچلەردىن كېلىپ چىققۇچى ياكى كۈچ بىلەن مەۋجۇت بولغان باشقا قانداقتۇر كۈچلەرگە ئېھتىياج سېزىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ھالەتلەرنى ئۆگىنىش تەبىئەت ھەققىدىكى پەن (فىزىكا) نىڭ باشقا بۆلۈمىگە تەئەللۇق دەپ ھېسابلايدۇ. فىزىكىنىڭ بۇ بۆلۈمى بەسەرى (كۆرۈش)، سەمەئىي (ئاڭلاش) ۋە باشقا ھېس - تۇيغۇ ئەزالىرىنىڭ ماۋزۇسىغا تەئەللۇق نەرسىلەرنى تەتقىق قىلىدۇ. نېمە ئۈچۈنكى، مەۋجۇت رەڭلەر مۆھۈرلىنىپ قېلىشقا موھتاج، تۇيغۇ بىلەن ئىدراك ئېتىلگۈچى نەرسىلەر - شۇ قاتاردا ھېس قىلىنىدىغان نەرسىلەر - مۇ، - شۇلارغا ئوخشاش كۈچلەرگە موھتاج.

بۇلارنىڭ ھەممىسى يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن «فەزاۋىي رەمىزلەر» كىتابىدا ئۆز ئىپادىسىنى تاپقان.

كېيىن ئەرەستۇ جىنىسداش نەرسىلەردىن پەيدا بولغان، ئوخ-

ئەرەستۇ يەلسەپىسى

شاش قىسىملارغا جىسىملارنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇلارغا تاشلار ھەمدە تاش بىلەن جىنىسداش تاشلىق جىسىملار كىرىدۇ. ئەرەستۇ يەر (تۇپراق) قىسىملىرى، بۇ قىسىملارنىڭ خىلى-لىرى ۋە ئۇلارنىڭ ھالەتلىرىنى ھەمدە مەۋجۇت باغلىنىشلارنىڭ تۈرلىرى ئۈستىدە تەپسىلىي توختىلىدۇ. ئۇ قايسى ئاتەشلىك، قايسى ھاۋالىق، قايسى سۇلۇق^① ئىكەنلىكىنىڭ پەرقىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇلاردىن قايسىلىرى تۇپراق تەركىبىدىكى سانسىز كۆپ نەرسىلەر بىلەن ئاللىقاچان ئارىلىشىپ بولغانلىقىنى ئېيتىپ ئۆتىدۇ.

ئۇ ئىسسىق بۇغلىنىشلارنى كۆرۈپ چىقىدۇ. بۇ بۇغلىنىشلارنىڭ بەزى قىسىملىرى قۇرۇقلۇققا، بەزىلىرى نەملىككە، بىر قىسمى خېلى تازا ۋە نازۇك، باشقىلىرى سەل تۇتۇنلۇك بولۇشقا ماھىر دۇر. بۇغلىنىش گۈياكى تەبىئىي ھارارەت بىلەن بىرلىشىدىغان (نەرسە) بولۇپ، ئۇنىڭ تۈپەيلىدىن يەر ئاستىدىكى ۋە يەر ئۈستىدىكى جىسىملارنىڭ بالاغىتى (ۋايىغا يەتكەنلىكى) مەۋجۇت-تۇر. بۇ جىسىملار سۇ ۋە تۇپراقنىڭ ياكى نەملىك، قۇرۇقلۇق-نىڭ ئارىلاشمىسىدىن ئىبارەتتۇر. ئۇلار ئۆزلىرىگە تەسىرنى قوبۇل قىلغۇچى ماددىلاردۇر. چۈنكى ئۇلارغا ھارارەت ۋە سوغۇق-لۇق تەسىر ئۆتكۈزىدۇ. ئۆز نۆۋىتىدە بۇلار ھارارەت، سوغۇقلۇق-قا ئوخشاش جىسىملارغا ئىگە بولغان جىسىملارنىڭ فائىللىرى (ئىشلىگۈچىلىرى)، تەسىر ئۆتكۈزگۈچى سەۋەبلىرىدۇر. ئۇ يەر ئاستى بۇغلىنىشلىرى پەيدا بولۇشنىڭ بىرىنچى سەۋەبلىرى ئالدى بىلەن فەزاۋىي جىسىملاردۇر، ئاندىن قالسا ئۇنىڭغا فەزاۋىي جىسىملار ئارقىلىق ئىسسىيدىغان، يەرگە تۇتاش ھاۋا ئىمكانىيەت يارىتىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ، يەردىكى ئارىلاشقان ئۇنسۇرلارنىڭ ئايرىم-قىسىملىرى يەر ئاستىدا ۋە ئۈستىدە بولغان تاش ۋە مەدەن جە-

① بۇ يەردە سۇز دۇنيا تەشكىل تاپقان تۆت ئاناسۇر (تۇپراق، مۇت، ھاۋا، سۇ) ئۈستىدە بارىدۇ — تەرجىمان.

سىملارنى تۈزگۈچى خىللارنى چۈشەندۈرۈشكە ئۆتدۇ. ئەرەستۇ چۈشەنچە — كاتېگورىيىلىرىنىڭ يېزىلىشىنى تۈزەشكە ھەمدە شۇ خىللارنىڭ كېيىنكى شاخاچىلىرىنى ئېنىقلاشقا ھەرىكەت قىلدۇ. ئەگەر ئۇلار ئۆزئارا پەرقلەنسە، ئۇ چاغدا ھەربىرىنىڭ ئايرىم ماددىسىنىڭ ۋە شەكلىنىڭ ماھىيىتىنى ۋە شۇ يېڭى خىللا-ردىن قايسى بىرىدە مەۋجۇت بولغان ئۇلارنىڭ ھەرىكەتتىكى تەسىر قىلغۇچى ئاساسلارنى ياكى ئۇلارنىڭ ھاسىل بولۇشىنىڭ ماھىيىتىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەك بولىدۇ. شۇ قاتاردا يەنە ئاشۇ يېڭى تۈرلەردىن قايسى بىرىنىڭ يارىتىلىشىغا سەۋەب بولغان مەقسەتلىرىنىمۇ كۆرسىتىپ ئۆتۈش زۆرۈر، بۇ مەقسەتلەرنى ئېنىقلاش ۋە كائىنات مەجمۇئەسى مەقسەتلىرى بىلەن ئاۋۋال بىلىش مۇمكىن ئىش بولغىنى ئۈچۈن، ئەرەستۇ بۇ مەقسەتلەرنى كۆرۈپ چىقىشنى پەننىڭ باشقا بۆلۈمىگە ھاۋالە قىلدۇ. پەننىڭ بۇ بۆلۈمى كائىناتتىكى ئەڭ ئاخىرقى چېگرىدىكى ئاساسلىرىنى تەتقىق قىلىش بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ «ئىلمەل - مەئادىن»، «مە-نېرالوگىيە» رىسالىسىدە بايان قىلىنىدۇ.

ھايۋاناتنى كۆرۈپ چىققانغا قەدەر ئۇ نەبانات (ئۆسۈملۈك) لار ئۈستىدە توختىلىدۇ. بۇ ئىشنى ئۇ ھېس - تۇيغۇ ۋە كۆزدە-تىش ئارقىلىق مەلۇم بولغان نەرسىلەرنى يېزىش مەسىلىسىدىن باشلايدۇ. ئۇ يېڭى تۈرلەرنى بىرىمۇ بىر ساناپ ئۆتىدۇ ۋە ساناپ ئۆتۈلگەن ھەربىر تۈردىن كۆرۈنۈپ تۇرغىنىنى يازىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ بىرەر تۈردە ياكى ھەربىر تۈرنىڭ بىرەر قىسمىدا نامايان بولغان ئارەز (ئاكتىسىپىدېنتسىيە — Акциденца) لەرنى يازىدۇ. شۇ ئەسنادا ئۇ ئۆزىگە مەلۇم بولغان ھەممە نەرسىنى بايان قىلدۇ.

كېيىن ئەرەستۇ ئۆسۈملۈكلەرنىڭ ھەرقايسى قىسىملىرىنىڭ پەيدا بولۇش سەۋەبلىرى ھەققىدە ئەسلىتىپ ئۆتدۇ. ئۇ يەنە ئۆسۈملۈكلەرنىڭ بىرەر بىر خىلىنىڭ پەيدا بولۇشىد-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

نى تەھلىل قىلدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە ئۇلار پەيدا بولغان ماددا ۋە شۇ خىلىنىڭ پەيدا بولۇشىغا ۋاسىتە بولغۇچى فائىل (ھەرىكەتتىكى سەۋەب) خاس ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتدۇ. شۇنداق قىلىپ ئۇ نەباتات ماھىيىتىگە تەئەللۇق بولغان ھەممە مەسىلىلەرنى بايان قىلدۇ.

كېيىن ئۇ ھايۋانات ھەققىدىكى مەسىلىلەر ئۈستىدە توختىدى. لىدۇ ۋە ئۇلارنى كۆزىتىش، ھېس - تۇيغۇ ئارقىلىق بىلىش يوللىرىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ ھايۋانلارنىڭ خىللىرىنى ساناپ ئۆتتى. دۇ ۋە ئۇلار ھەققىدىكى مەلۇم نەرسىلەرنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئونىنچى بۆلۈم

ھايۋانات ۋە نەباتاتنىڭ مۆتىدىل ھالەتلىرى ئۈچۈن تەبىئەت ۋە تەبىئىي ئاساسلار يېتەرلىك ئەمەس. بۇ سەۋەبلەردىن تاشقىرى يەنە ئۇلار باشقا كۈچلەرگىمۇ موھتاجدۇر. تاكى ھايۋانات ۋە نەباتاتتا بۇ ئاساس فىتىرى (تەبىئىي) نەرسىلەردە مەۋجۇت بولغان تەبىئەتكە ئوخشاش بولۇشى زۆرۈردۇر. ئەرەستۇ بۇنى كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن، ھايۋانلاردا تەبىئەتتىن ۋە باشقا نەرسىلەردىن ئالغان نۇرغۇن ئاساسلار بارلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. بۇ ئۆزگىچە ئاساسنى ئەرەستۇ «روھ» (فەرايىي) «نە-فىس» (سۆزىنى ئىشلىتىدۇ) دەپ ئاتايدۇ ۋە ھايۋاننىڭمۇ، ئۆسۈم-لۈكنىڭمۇ روھى بار دەپ ئىسلىتىدۇ. روھ بىلەن جىنىسداش ئاساسلارنى ئۇ «روھىي ئاساسلار ۋە كۈچلەر» دەپ ئاتايدۇ.

ئەرەستۇ ئالدى بىلەن تەبىئىي ھالدا ھايۋانغا خاس نەرسىنى تەتقىق قىلدۇ. ئۇ ھايۋانغا خاس بولغان ھەممە نەرسىلەرگە ئېتىبار بېرىدۇ. ئاۋۋال ئۇ ھايۋانلار خىللىرىنىڭ شاخپاچىلىرىنى (تارماقلىرىنى) ۋە ھايۋاناتنىڭ تەبىئىي ھالدا يارىتىلغۇچى، ھەربىر ئايرىم خىلى يارىتىلىشىنىڭ سەۋەبى بولغان تەبىئىي مەد-سەتلەر ئۈستىدە تەتقىقات قىلدۇ. ئۇ ھايۋاناتنىڭ ھەربىر خىلىدا

ماھىيەتنى قوبۇل قىلغۇچى ئاساس بار ھەمدە بۇ ئاساس — قانداق بولمىسۇن، ھايۋاناتنىڭ قانداقتۇر خىلىنى پەيدا قىلغۇچى ماددە. دۇر، دەپ تەكىتلەيدۇ. ئۇ تەبىئىي پائال ئاساسلار ھايۋاناتنىڭ ھەربىر تۈرىدە بار دەپ چۈشەندۈرىدۇ ۋە بۇ تۈر تەبىئىي جەۋھەر بولۇشقا ۋاسىتە بولالايدىغان سەۋەبى ھەمدە ئۇنىڭغا (فىتىرىي ئاساسقا) تەبىئىي ھالدا ماس بولغان ھەممە نەرسە مەۋجۇدىيەتنىڭ سەۋەبى بولغان مەقسەتنى كۆرسىتىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسىدىن ئەرەستۇ ئۆزى ئۈچۈن فىتىرىي جەسىملار ئىككى خىلغا بۆلۈنىدىغانلىقىنى ئېنىقلاپ ئالىدۇ. بىرىنچى خىلى ئەڭ ئاخىرقى نۇقتىغا يەتكىنى بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاسىتىسىدە شۇ خىل ماھىيەت يارىلىققا كېلىدۇ. بۇ — ھەربىر ئايرىم تەبىئىي جەۋھەرنىڭ ماھىيىتى بولغان تەبىئەتنىڭ ئۆزىدۇر. ئىككىنچى خىلى ئەسلىدە تەبىئەتنىڭ ئۆزى بولغان جەۋھىرى ماددەنى تەييارلاش، پۈتۈن كۈچ، ئىمكانىيەت ياكى باشقا بىر ئاساسقا قورال بولۇش ئۈچۈن تەبىئىي ماھىيەت ھاسىل قىلىدۇ. بۇ خىل تەبىئىي جىسىملارنىڭ بىر ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە شەكىللەنگەن تەبىئەتكە، ئۆز ماددىسىغا ياكى ئۇنىڭ قورالى بولغان كۈچلەرگە نىسبەتتى، بىر ئاساس بولۇپ، ئۇ — «روھ» دۇر.

ئون بىرىنچى بۆلۈم

شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئەرەستۇ «روھ» نى تەتقىق قىلىشقا، روھنىڭ ئۆزى نېمە ئىكەنلىكىنى بىلىشكە، تەبىئەتنى تەتقىق قىلغانغا ئوخشاش زۆرۈرىيەت سېزىدۇ. ئۇ روھىي كۈچلەر ۋە روھتىن پەيدا بولغۇچى ھەرىكەتلەر ھالىتىنى تەرىپلەيدۇ. كېيىن ئۇ روھنىڭ ئۆزى نېمە ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ مەۋجۇدىيىتى نېمە سەۋەبتىن ۋە قانداق بار بولىدىغانلىقىنى، ئۆسۈملۈك، ھايۋانات ۋە ئادەمدىكى روھ قانداق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈشكە ئۆتىدۇ. ئۇ ئەدەتسىز روھ مەۋجۇتمۇ ياكى روھ بىرمۇ، ئەگەر ئۇلار كۆپ

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

بولسا، ئۇ چاغدا بۇ ھالەت قانداق نامايان بولىدۇ؟ قىسىملارنىڭ كۆپلۈكى بىلەنمۇ ياكى كۈچلەرنىڭ كۆپلۈكى بىلەنمۇ؟ دېگەندەك مۇرەككەپ مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىدۇ. ئەگەر جىسىملارنىڭ ئەدەتسىزلىكى بولسا، ئۇ ھالدا ئۇلار قانداق كۆرۈنۈشتە بولىدۇ؟ ماكان (جاي)، ماددىلار ۋە تۈرلۈك جايلارغا چېچىلىپ كەتكەن جىسىملار كۆپلۈكى بىلەنمۇ ياكى ئۇنىڭ مىقدارى، قىسىملىرى ئوخشاش ياكى پەرقلىق بىر جىسىمنىڭ قىسىملىرىنىڭ كۆپلۈكىدە باغلىقمۇ ياكى ھېسابسىز جىسىملار باشقىچە بىر ئۇسۇلدا ھازىر بولامدۇ؟ ئۇ يەنە روھىي كۈچلەر ۋە ئۇلارنىڭ ئاساسلىرى نېمىلەردىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ مۇنداق قارايدۇ: تەبىئەتكە تەبىئىي جەۋھەر خاس بولغانلىقىدىن، روھ — بۇ تەبىئىي روھىيەت جەۋھىرىنىڭ ماھىيىتى (زاتى) خاس بولغان نەرسىدۇر. مۇشۇ ماھىيەت ۋاسىتىسى بىلەن روھ روھىيەت جەۋھىرىگە ئېرىشىدۇ، يەنى ھاياتنى ئىدراك ئېتىش قابىلىيىتىگە ئىگە بولۇپ قالىدۇ. جەۋھەر بولسا، روھ ئۈچ خىل ئاساسنىڭ ئورتاق مەۋجۇت بولۇشىغا ياردەم بېرىدۇ. ئۇلار فائىل (ئىشلىگۈچى) ئاساسلىرى، شەكىل ئۈچۈن ئاساسلار ۋە خۇددى تەبىئەتتە بولغىنىدەك مەقسەت ئۈچۈن ئاساسلاردىن ئىبارەت. تەبىئەت نېمە دېيىلگەن بولسا، ئۇلارنى روھقا تەئەللۇق دېسە بولىدۇ. چۈنكى ئۇ ھەم ئاساس، ھەم جەۋھەردۇر. ئەمما ئۇ (تەبىئەت)، ماددىلارنىڭ مەۋجۇتلۇقى قائىدىسى بويىچە جەۋھەر بولامدۇ؟ بۇ جەھەتتە شۈبھە بار. ئەمما ئەرەستۇ كېيىنكى مەسىلىلەردىن ھېچنېمىنى چۈشەندۈرمەيدۇ. ئاۋۋال ئۇ، تەبىئەت تۆت ئاساسقا ئىگە، دەپ ئېيتقاندى. ئەمدى بولسا تەبىئەتنىڭ ئۆزى ماھىيەتتۇر ۋە بۇ ماھىيەت ۋاسىتىسىدە جەۋھەر جىسىمنى مۇھىممانە (ئاكتۇئال) ئۆزلەشتۈرىدۇ ھەمدە بۇ ماھىيەت يەنە روھ-نىڭمۇ ماددىسىدۇر، دېمەكتە.

كېيىن ئەرەستۇ ھەرىكەتلەر تەسىرى تەبىئەتتە مەۋجۇت بولغان فىتىرىي جىسىملارنىڭ نېمىلىكىنى ۋە ئالدىن، تەبىئەت

ھەرىكەتنى پەيدا قىلىشقا سەۋەبچى بولغۇچى تەبىئەت كۈچلىرىنىڭ نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرگەندەك، روھىي كۈچلەر ئۆزى نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. دە- مەك، ئۆزىگە بىر چۆرە ۋە قورال بولۇپ خىزمەت قىلغۇچى تەبىئەتتىن پايدىلىنىدىغان ئاساسىي ماھىيەت مەۋجۇتتۇر.

ئىككى خىل تەبىئىي جىسىم پەيدا بولىدۇ: ئۇنىڭ بىرىنچى- سى ئەڭ ئاخىرقى يۈكسەك جىسىم بولۇپ، ئۇلارنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ماھىيەتكە ئىگە بولىدۇ، بۇ — تەبىئەتتۇر. ئىككىنچىسى ئەڭ ئاخىرقى يۈكسەكلەر بولۇپ، ئۇلارنىڭ ۋاسىتىسىدە تەبىئەت ئۆزىنىڭ ماھىيىتىگە ئېرىشىدۇ. ھەقىقىي ماھىيەت ھاسىل قىلىشقا ۋاسىتە بولغۇچى نەرسە — روھتۇر ۋە روھنىڭ ھالىتى ھايۋاناتنىڭ تەبىئىي خىسلەتلىرىگە باغلىقتۇر. روھنىڭ ئۆزىگە قوبۇل قىلغۇچى — كەسىپ ئەتكۈچى تەبىئىي ماھىيىتى ماددا بولۇپ قالىدۇ. روھ ئۆز پائالىيىتىدە (ھەرىكىتى، تەسىرىدە) پايدىلىنىشى ئۈچۈن تەبىئەت ياكى ماددا قورال بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. روھىي جەۋھەردە مەۋجۇت بولغان تەبىئەت ئىككى خىلغا ئىگە: ئۇلاردىن بىرى - ماددا، ئىككىنچىسى — قورال. روھىي جەۋھەردە مەۋجۇت بولغان تەبىئەت ئۆز ماھىيىتى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى روھىيەت ئۈچۈن مەۋجۇتتۇر. تەبىئەتنىڭ ئاساسىي تەبىئىي خىسلىتى بىلەن ئاساسىنىڭ خىزمەتكارى ۋە قورالى بولغان ئۇنىڭ زوھۇرى (كۆرۈنۈشى) ئارىلىقىدا پەرق بولغىنىدەك، روھلار ئارىسىدىمۇ پەرق مەۋجۇت. ئەرەستۇ ئاۋۋال تەبىئەتتىن كېلىپ چىققۇچى ھەرىكەتلەر (تەسىرلەر) ۋە تەبىئىي جەۋھەرگە باغلىق بولغان ھادىسىلەر ھەققىدە قانداق سۆزلىگەن بولسا، خۇددى شۇنداق رەۋىشتە روھتىن كېلىپ چىققۇچى ھەرىكەت (تەسىر) لەر ۋە روھىيەت جەۋھىرىدە مەۋجۇت روھىي بولغانلىرى نوقتىئىئىزىدە رىدە — روھ مەھسۇلاتى ھادىسىلەر ھەققىدە سۆزلىنىدۇ.

تەبىئىي (تەبىئەت) جەۋھەرلەردە مەۋجۇت بولغان بەزى ھا- دىسىلەر ماددىلار (ماتېرىيەدىن)، بەزىلىرى بولسا شەكىلدىن

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

چىققانلىقى ئۈچۈن، روھىي جەۋھەرلەردە مەۋجۇت — ھادىسىلەر مەخسۇس خىسلەتكە ئىگە ماددا ۋە شەكىل ئاقىۋىتىدۇر.

ئەرەستۇ ئالدى بىلەن روھنىڭ ئەڭ بىرىنچى خىسلەتلىرىدىن بىرى بولغان غىزا (تاماق) غا خاس نەرسىنى تەتقىق قىلىدۇ. ئۇ، غىزا نېمە سەۋەبلىك روھنىڭ كۈچلىرىدىن، قابىلىيەتلىرىدىن بىرى بولۇپ قالىدۇ ۋە قايسى بىر كۈچكە ياكى روھنىڭ قايسى بىر قىسمىغا تەئەللۇق دېگەن مەسىلىنى يارىتىدۇ. ئۇ ئاساسىي روھنى چۆرە (ياردەمچى) قورال بولغان روھتىن پەرق قىلىدۇ. ئۇ روھ ۋە روھىي كۈچلەر ئۆز پائالىيىتى (ھەرىكىتى) دە پايدىلىنىش ئۈچۈن خىزمەت قىلغۇچى بەلگە ۋە قابىلىيەتلىرىنى تەتقىق قىلىدۇ. يەنە ئۇلارنىڭ تەسىرىنى — ھەرىكىتىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ: ھەرىكەت (تەسىرلەر) نىڭ نەچچە تۈرى بار. ھەربىر ئايرىم ھەرىكەت ئۆزى نېمىدىن ئىبارەت؟ ھايۋاناتلارنىڭ خىللىرىدىن بىرى ۋە شۇ روھنىڭ بىرەر ھەرىكىتىدە پايدىلىنىدۇ. خان قانداقتۇر بىر ئەزا ئۆزى قانداق بولۇشى كېرەك؟

شۇندىن كېيىن ئەرەستۇ ئوزۇق - تۈلۈك ۋە ئىشلەپچىقىرىش مەسىلىلىرىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇنىڭ پىكرىچە ئوزۇق - تۈلۈكتىن مەھرۇم مەۋجۇدات ياشىيالمايدۇ، غىزا ھايات پائالىيىتىنى تەمىن ئېتىدۇ. ئوزۇقنىڭ بىر قىسمى بىۋاسىتە تەبىئەتنىڭ ئۆزىدىن ئېلىنىدۇ، بەزى قىسمى بولسا، باشقا نەرسىلەر بىلەن ئارىلىشىش نەتىجىسىدە تەشكىل تاپىدۇ. ئۇ، ئۆسۈملۈكلەر نېمىدىن ئوزۇق ئېلىشنى چۈشەندۈرىدۇ. ھايۋانلاردا بىرسى باشقا بىرسىنى يەپ، ئىككىنچىسى ئۆسۈملۈك يەپ، ئۈچىنچىسى تەخىمىنەن ئۆسۈملۈكلەر قانداق ئوزۇقلانسا، شۇ يوسۇندا ئوزۇقلىنىدۇ. ئەرەستۇ يەنە، ئوزۇق بولغۇچى نەرسىلەر جىسىملارنىڭ يېنىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ، دەسلەپتە ئۇلار ئوزۇق تەرىقىسىدە پايدىلىنىشقا تەييار بولغانمۇ ياكى ئۇلار كائناتنىڭ بىر قىسمى بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ جىسىملار پەقەت ئۆزلىرى ئۈچۈنلا يارىتىلغانمۇ، دېگەننى چۈشەندۈرىدۇ. ئەگەر جىسىملار ئوزۇقلۇق ئۈچۈن يارىتىلغان

بولسا ياكى ئۇلاردىن ئوزۇقلانسا، بۇ ھالەت مەلۇم مەۋجۇداتلار مەۋجۇدىيىتىگە ياردەم بېرىدۇ. بۇ مەسىلە تەتقىقاتى بۇنىڭدىن ئالدىنقى تەھلىلگە ئوخشايدۇ. بۇ ئۇنىڭدا: ئۇنسۇرلار ئۆز - ئۆزى ئۈچۈن مەۋجۇتمۇ ياكى ئۇلاردىن باشقا ھاسىل قىلىنغان جىسىم - لارنىڭ يارىتىلىشى ئۈچۈن مەۋجۇتمۇ، دېگەن مەسىلە كۆرۈپ چىقىلىدۇ.

بۇ مەسىلىلەر ئەرەستۇ تەرىپىدىن باشتىلا كۆرۈپ چىقىلغان، ئەمما بۇ ساھەدە ئۇ كامالەتكە ئېرىشەلمىگەن. چۈنكى كائىنات ھالەتلىرىدە نېمە مۇھىمراق، دېگەن مەسىلە يۈزسىدىن ئۇنىڭدا ھەر خىل زىت پىكىرلەر بار.

ئەرەستۇ ساغلاملىق ۋە كېسەللىكنى ھەمدە ئۇلارنىڭ ھەربىر ئايرىم خىلىنى تەكشۈرىدۇ.

ئۇ ساغلاملىقنىڭ قانداقتۇر بىر خىلىنى ۋە كېسەللىكنىڭ بىر خىلىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇلار قانداق سەۋەب بىلەن نېمىشقا، نېمىدەپ ۋە نېمىدىن پەيدا بولىدىغانلىقىنى ئۆگىنىدۇ، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى روھىي جەۋھەر تەبىئەتتىن ۋە مەخسۇس روھىي جەۋھەرگە خاس تەبىئەت كۈچلىرىدىن ئالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بىرىنچى ئاساس روھقا ئايلىنىپ كېتىش ئېھتىمالى بار. چۈنكى - سى روھ - تەبىئەت تۈپەيلى بار بولغان ھەم ئۆز مەقسىتى بىلەن - ئۆزى روھنى ماددىغا ئېرىشتۈرىدىغان نەرسىنىڭ سەۋەبىدۇر. تەبىئەتمۇ، ماددىنىڭ تەييارلىنىشىغا سەۋەب بولغان خاسلىقمۇ تەبىئەتنىڭ ئۆزىدە بولۇپ، ماددىنى تەييارلىغۇچى تەبىئەت كۈچلىرىمۇ - ھەممىسى روھقا ئىگە بولغان نەرسىگە تەئەللۇقتۇر. شۇنداق قىلىپ ئەمەلدىكى (ھەرىكەتتىكى) ئاساس ۋە مەقسەتكە ئالاقىدار بارچە نەرسىلەر بىر پۈتۈن ھالدا روھنى تەشكىل قىلىدۇ.

بۇلار ھەققىدە ئۇنىڭ «سالامەتلىك ۋە كېسەللىك ھەققىدە» دېگەن رىسالىسىدە يېزىلغان.

ئەرەستۇ تەبىئەتتىن ئېلىنغان روھىي جەۋھەر ئېرىشكەن

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

نەرسىنى تەكشۈرىدۇ. تەبىئەت ھاياتىنى ياشتىن - ياشقا ئۆتۈش ۋاقتىدا بۇ نەرسە بىلەن مەخسۇس تەمىنلەيدۇ.

ئۇ يەنە مەۋجۇداتلارنىڭ تەبىئەتتىن ئېلىنغان ھەربىر باشقا خاس ھالىتىنى ۋە روھىي جەۋھەرلەرنىڭ ئايرىم خۇسۇسىيەتلىرى بولغان تەبىئىي كۈچلەرنى كۆرۈپ چىقىدۇ. بۇلار ئۇنىڭ «ياشلىق ۋە قېرىلىق ھەققىدە» ناملىق رسالىسىدە بايان قىلىنغان.

ئەرەستۇ ئۆمۈرنىڭ قانچىلىك داۋام قىلىشىنى، قانداقتۇر بىر خىل ھاياتنىڭ ئۆمرىنى نېمە ئۇزارتىدىغانلىقىنى ھەمدە قانداق سەۋەبلەر ئۇنىڭ ئۆمرىنى قىسقارتىدىغانلىقىنى ئۆگىنىدۇ. ئۇلارنىڭ تەبىئىي (تەبىئەتتىن) ۋە روھىي سەۋەبلىرى ۋە ئاساسلىرىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. ھايات ۋە ئۆلۈمنى، ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ئۆزى نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكىنى تەھلىل قىلىدۇ. ئۇ روھىيەت ئىگىسى بولغان ھاياتنىڭ پەيدا بولۇشى ۋە بەربات بولۇشىنى، بۇ ھال نېمىدىن، نېمىدە ۋە نېمە مۇناسىۋەت يۈز بېرىشىنى تەكشۈرىدۇ.

ئەرەستۇ بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆسۈملۈكلەرگىمۇ، ھاياتلارغا - مۇتەئەللۇق ئىكەنلىكىنى تەكىتلەيدۇ. لېكىن ئەينى ۋاقتىدا ئۆسۈملۈكلەر، ھاياتلار بىلەن تاش جىسىملار ئارىلىقىدىكى قانداقتۇر ئۆزىگە خاس جايىنى ئىگىلەيدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ. ئاددىي ئادەملەر، ئۇلارنىڭ نېمىشقا روھىي ياكى تەبىئىي جىسىملارغا تەئەللۇق ئىكەنلىكىنى بىلەلمەي شۈبھىلىنىدۇ. كۆپچىلىك ئۆسۈملۈكلەرنى ھاياتلار قاتارىغا كىرگۈزۈش زۆرۈر دەپ قارايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن روھ ياكى روھىيەتكە تەئەللۇق قانداقتۇر كۈچلەر تەبىئەتكە يېقىنراق بولىدۇ.

ئەرەستۇ يەنە ئەقىل ۋە سەزگۈ ئەزالارنى كۆرۈپ چىقىدۇ ۋە ئۇلار روھ ياكى روھىي كۈچنىڭ بىر قىسمى دەيدۇ. ئۇ يەنە سەزگۈ ئەزالارنىڭ ھالىتى ۋە بۇ ئەزالار تەسىرىدىكى ماۋزۇلارنى تەتقىق قىلىدۇ. بۇلار ھېس - تۇيغۇلار ئارقىلىق ئىدراك قىلىنىدىغان نەرسىلەر: ھەربىر ھېس - تۇيغۇ ئارقىلىق ئىدراك قىلىنىدۇ.

خۇچى نەرسە ئۆزى ئېمىدىن ئىبارەت، ئۇلارنىڭ ھەربىرى نەچچە خىل بولىدۇ؟ بۇ خىلنىڭ ئۆزى قانداق، ئۇلار ئېمىدە، ئېمىدىن ۋە نېمە ئۈچۈن مەۋجۇت؟

كېيىن ئۇ سەزگۈلەر مەنسۇپ بولغان تەبىئىي ئەزالارنى ۋە ئۇلار نېمىلەرنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن ھېس قىلىنىدىغانلىقىنى تەك-شۈرىدۇ. بەزى ئەزالار سەزگۈ ئۈچۈن ماددا، بەزىلىرى قورال بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ. بۇ ئەزالارنىڭ ھەربىرىنىڭ تەبىئىي قانداق بولۇشى زۆرۈر ۋە ئۇلارنىڭ ھەربىرىدىكى تەبىئىي كۈچلەر ۋە ھادىسىلەر قانداق بولۇشلىرى كېرەك؟ ئۇ ھېس - تۇيغۇلارغا ماس كەلگۈچى ئەزالارنى ۋە ئۇلارنىڭ ۋەزىپىلىرىنى بىرمۇبىر تەكشۈرۈپ چىقىدۇ. ئۇ ئەزالاردا مەۋجۇت روھنىڭ كۈچلىرىدىن بىرى ياكى بىرەر قىسمى تەرىپىدىن بولغان سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ.

بۇلار ئۇنىڭ «تۇيغۇ بىلەن ئىدراك قىلىنىغۇچىنى ھېس قىلىش» ناملىق رسالىسىدە بايان قىلىنىدۇ.

ئەرەستۇ جانلىق جىسىملاردا مەۋجۇت بولغان ۋە روھتىن چىققۇچى ھەرىكەتلەر (تەسىر قىلغۇچىلار) نىڭ خىللىرىنى، تەبىئىي جىسىملاردا تەبىئەتتىن مەۋجۇت بولغان خىيالىي (مېخانىك) ھەرىكەتنى تەكشۈرىدۇ. چۈنكى تەبىئەت، ھەرىكەت ۋە راھەت (سۈكەت، ھەرىكەتسىزلىك) نىڭ قانداقتۇر باشلىنىشى ۋە سەۋەبىدۇر. ئۇنىڭ پىكىرىچە ھەرىكەتنىڭ ئۆزى ئېمىلىكىنى ئاخىرغىچە ئېنىقلىماي قالدۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. ھەرىكەتنىڭ قانداق خىللىرى بار، ئۆزگىرىشنىڭ ياكى توختاپ قېلىشنىڭ ياكى ھەرىكەتنىڭ باشلىنىشى قەيەردىن پەيدا بولىدۇ، بۇلارنى بىلىش كېرەك. ئۇ ھايۋانلارنىڭ ھەربىر خىلىدىكى شۇ ھەرىكەت ئۈچۈن ماسلاشقان ئەزالىرىنى ئېيتىپ ئۆتىدۇ ۋە ھايۋان ئەزالىرىنىڭ ھەربىرىدە مەۋجۇت بولغان ئاساسلارنى، روھىي كۈچلەر ياكى ئۇلارنىڭ قىسمىلىرى ئاقىۋىتى بولغان سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. بۇ ھەرىكەتلەر شۇنداقكى، ئۇلارنىڭ ۋاسىتىسى

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

بىلەن ھايۋانلار نېمىلەرنىدۇ خالايدۇ، نېمىلەردىندۇر ئۆزىنى قاجۇرىدۇ.

يەنە بىرەر خىل ھايۋاننىڭ ياشاش جايىنى، نېمە ئۈچۈن ئۇنىڭغا شۇ جاي زۆرۈرلۈكىنى، ئۇ قانداق جايلاردا ياشىشى لازىملىقىنى تەتقىق قىلىش كېرەك بولىدۇ. ھايۋانلار بەزى جاي-لاردا ئوزۇقلۇق ئىزدەش بىلەن مەشغۇل بولىدۇ، باشقا جايلاردا دۈشمەنلىرىدىن ئۆزىنى ساقلاش ئۈچۈن يوشۇرۇنىدىغان جاي ئىز-دەيدۇ، يەنە بىر جاي بولسا، ئۇلارغا ئەۋلادلىرىنى ئۆستۈرۈش ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. كۆپ ھايۋانلار ئوزۇق - ئوقەت ساقلايدىغان جايلارغا موھتاج. بەزى ھايۋانلار ئالدىنلا يىغىپ قويغان ئوزۇقتىن پايدىلىنىدۇ، بەزىلىرى بولسا، ئۇنى ھەر كۈنى ئىز-دەپ تاپىدۇ.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ «ھايۋاندىكى خىيالىي (مېخانىك) ھەرىكەتلەر» ناملىق كىتابىدا بايان قىلىنىدۇ. كېيىن ئەرەستۇ نەپەس ئېلىشنى تەتقىق قىلىدۇ ۋە كېكىر-دەك نەپەس ئېلىش ئىزاسى بولۇپ خىزمەت قىلىدۇ، كېكىردەك-نىڭ مەۋجۇتلۇقىنىڭ سەۋەبى ئۆپكىدۇر، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ ئۇيقۇ، بىدارلىق، چۈش كۆرۈشلەرنى تەھلىل قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆزى نېمىدىن ئىبارەت، نېمىدە ۋە قانداق بولىدۇ، روھىي كۈچلەردىن قايسى بىرى سەۋەب بولۇپ ئۇلار يۈز بېرىدۇ، دېگەن سوئاللارغا جاۋاب ئىزلەيدۇ. ئۇ ئۇيقۇ ۋە چۈشنىڭ سەۋەبلىرى. خىللىرى ۋە ئاساسلىرىنى تەكشۈرىدۇ. ئاندىن يۈز بېرىدىغان ۋەقەلەردىن ئاگاھلاندۇرغۇچى چۈشلەرنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ «نېمە بولۇشىدىن» ئاگاھلاندۇرغۇچى چۈشلەر ھەققىدەكى مەسىلە، بىرگىنە روھنىڭ تەبىئىي كۈچلەر بىلەن بىرلەشكەنلىكى بىلەن چېگرىلىنىپ قالىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن بۇنداق چۈش يەنە روھ مەۋجۇدىيىتىدىن يۇقىرىراق دەردى-جىدە تۇرغۇچى باشقا ئاساسلارغىمۇ موھتاجدۇر. شۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەستۇ ئاشۇ مەسىلىنى چوڭقۇر ئۆگىنىشتىن ۋاز كېچىپ، ئۆز

ئىزدەنىشلەرنى شۇ يەردە توختىتىدۇ. كېيىن ئەرەستۇ، ئۈچ خىل — ئاڭسىز، ئەقىلسىز ھايۋان. نىڭ خاتىرىسىنى تەكشۈرىدۇ. قانداق روھنى كۈچ ۋاسىتىسىدە ئۇنىڭغا ئېرىشكىلى بولىدىغانلىقى ۋە ئۇنىڭ قانداق يۈز بېرىدىغانلىقىنى بايان قىلىدۇ.

ئون ئىككىنچى بۆلۈم

ئىنساننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ھايۋانغا خاس نەرسىلەرنى تەكشۈرگەندە، ئەرەستۇ روھىيەت ۋە روھىي كۈچلەر ئاقىۋىتى بولغان ئۇلارنىڭ سەۋەبلىرى، ئاساسلىرىنى كۆرسىتىش بىلەن چەكلىنىدۇ.

ئون ئۈچىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ ئاشۇ نەرسىلەرنىڭ ئۆزىنى تەتقىق قىلغاندا، ئىنسانغا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەندۈرۈشتە پەقەت بىرگىنە روھ بىلەن چېگرىلىنىپ قالمايدۇ. چۈنكى ئىنساندا بىز كۆزىتىدىغان نەرسىگە توغرا كېلىدىغان نەرسىلەر روھ ھەرىكەتلىرى (تەسىرلىرى) گە قارىغاندا كۆپرەك مىقداردىكى ۋە كۈچلۈك. رەك ھەرىكەتلەر (تەسىرلەر) گە ماسلاشقاندۇر. ئەرەستۇ ئىنساندا ھايۋانلاردا بولمىغان باشقا ئىمكانىيەتلەر، روھ ۋە روھىي كۈچلەردىن پەيدا بولمايدىغان سەۋەب ۋە ئاساسلارنى تاپىدۇ. ئىنسان تەبىئىتى ۋە ئۇنىڭدا مەۋجۇت بولغان تەبىئىي كۈچلەرنى چۈشەندۈرۈش جەھەتتە ئۇلار پەقەت روھ پائالىيىتى (ھەرىكىتى، تەسىرلىرى) گە قارىغاندا يۈكسەكرەك پائالىيەت (ھەرىكەتلەر) ئۈچۈن ماسلاشقان، دېگەن پىكىرگە كېلىدۇ. ئىنساننىڭ روھى ۋە روھىي كۈچلىرىنى تەكشۈرۈش جەھەتتە ئەرەستۇ ئىنسان پە-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

قەت ئۈچۈن يەنە ئۆزگە نېمىدۇر زۆرۈرلۈكىنى ئېنىقلايدۇ. بۇ ئورۇندا ئەرەستۇ، نېمىشقا مۇنداق بولۇشىنى ئۆگىنىشكە مەجبۇر بولدى ۋە ئىنسان نۇتۇق ئىگىسى ئىكەنلىكىنى تاپتى. نۇتۇق بولسا، ئەقىل بىلەن باغلىقتۇر. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئەرەستۇ ئەقىلىنى ۋە ئۇنىڭ ئۆزى نېمە ئىكەنلىكىنى تەھلىل قىلدى. بۇنى ئۇ روھ ۋە تەبىئەتنى قانداق تەتقىق قىلغان بولسا، شۇ يوسۇندا تەتقىق قىلدى. روھنىڭ قىسىملارغا بۆلۈنۈشىدەك ئەقىلمۇ قىسىملارغا بۆلۈنەمدۇ، ئۇنىڭدا قىسىملار ۋە كۈچلەر بارمۇ؟ ئەقىلنىڭ ھالىتى روھ ۋە تەبىئىي ھالەتكە ئوخشاش ئىكەنلىكى، ئەقىل قىسىملارغا ياكى كۈچلەرگە بۆلۈنۈشى، ئىنسان ماھىيەت كەسىپ ئېتىشكە ۋاسىتە بولغۇچى پائال (تەسىرچان) ئاساس ئىكەنلىكى، خۇددى تەبىئەتكە بولغاندەك، ئۇ — ئەقىل ئۆز مەقسىتى (غەرىزى) نىڭ سەۋەب ۋە ئاساسىي ئىكەنلىكى ئەرەس-تۇغا روشەن بولىدۇ.

تەبىئىي جەۋھەرلەر ئىككى خىل بولىدۇ: بىرىسىدە نېمىدۇر ئەڭ ئاخىرقى نەرسە بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاسىتىسىدە ماھىيەت ھاسىل بولىدۇ، بۇ تەبىئەتدۇر. ئىككىنچىسىدە، قانداقتۇر بىر نەرسە بار بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاسىتىسىدە روھنى تەييارلىغۇچى ماھىيەت ھاسىل بولىدۇ، بۇ ماددا ياكى قورالدۇر. خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش روھىي جەۋھەرلەرمۇ ئىككىگە بۆلۈنىدۇ: بىرى نېمىدۇر ئاخىرقى چېكىگە يەتكەن بىر نەرسىگە ئىگە بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاسىتىسىدە روھ ماھىيەت كەسىپ ئېتىدۇ. ئىككىنچىسىدە روھقا بىر نەرسە ھەمراھ بولۇپ، ئۇنىڭ ۋاسىتىسىدە ئۇ، ئەقىل ۋە ئەقلىي كۈچ ئۈچۈن ياكى بىر قورال بولۇپ، ماھىيەت كەسىپ قىلىدۇ. ئەرەستۇ ئەقىل ۋە تەپەككۈر قىلغۇچى كۈچلەرنى، ئۇلار روھ ۋە تەبىئەتتىكىگە ئوخشاش ئاساسىي قىسىم ۋە خىزمەتچى (ئىشتى-كى) قىسىملارغا بۆلىنەمدۇ — يوق؟ دېگەن سوئالغا جاۋاب

ئىزدەپ كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇ تەپەككۇر قىلغۇچى كۈچلەرنى تەك-
شۇرىدۇ، ئۇلارنىڭ قايسى بىرى قايسى بىرسى ئۈچۈن مەۋجۇت،
دېگەن مەسىلىلەرنى تەھلىل قىلىدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئە-
رەستۇ تەپەككۇر قىلغۇچى كۈچ ھەرىكەتلىرىنى (پائالىيىتى،
تەسىرىنى) ۋە ئەقىلنىڭ ھەرىكەتلىرىنى يېگانە ھالدا تەھلىل
قىلىدۇ. ئەگەر نېمىلەردۇر ماھىيىتى ئۆز - ئۆزىچە ھەرىكەت
(پائالىيەت، تەسىر) بولمىسا، ئۇ چاغدا ئۇ ئۆز ماھىيىتى ئۈچۈن
ئەمەس، بەلكى ھەرىكەت ئۈچۈن مەۋجۇت بولىدۇ.

ئون تۆتىنچى بۆلۈم

تەپەككۇر قىلغۇچى كۈچلەرنىڭ ھەرىكەت (تەسىر) لىرى ۋە
ئەقىلنىڭ ھەرىكەتلىرىنى تەتقىق قىلىش جەھەتتە ئەرەستۇ، ئۇلار
مەئۇلات (ئەقلىي بىلىم) لەرگە ئېرىشىشكە قارىتىلغان، دېگەن
پىكىرگە كېلىدۇ. ئەمما ئەرەستۇ بەزى مەئۇلاتلار شۇنداق دەرد-
جىدە ئىدراك قىلىنىدۇكى، ئۇلارنى ئىنسان تەبىئەتتىن تەبىئىي
نەرسىلەردە ئاكتۇئال مەۋجۇتلۇقنى تاپىدۇ، بەزىلىرىنى بولسا
ئىنسان دەرھال بايقىمايدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى ئىدراك قىلىش
خېلى قىيىن، دەپ ھېسابلايدۇ. ئىنسان تەبىئەتتىن ئاكتۇئال
مەۋجۇت بولۇش سۈپىتىدە بايقىشى، بىلىشى مۇمكىن بولغان ۋە
ئەگەر ئېنىقلانسا پايدىلىنىدۇ، دەپ ئويلايدىغان مەۋجۇت نەرسى-
لەرنى ئىدراك ئېتىدىغان كۈچنى ئەرەستۇ «ئەقلىي ئەمەلىيۇن»
(ئەمەلىي ئەقىل) دەپ ئاتايدۇ. ئىنسان ئېنىق نەرسىلەردىن
مۇفارىق (ئايرىلغۇچى) بولۇپ، مەۋجۇت نەرسىلەرنى مەۋھۇم
(خىيالىي) پىكىر دەپ بىلىۋېلىشقا، ئىدراك قىلىشقا ۋاستە
ۋەزىپىسىنى ئۆتىيدىغان نەرسىنى ئەرەستۇ «ئەقلىي نەزەرىي» دەپ
ئاتايدۇ. «ئەقلىي ئەمەلىي» ئىدراك قىلىپ بولغان تەبىئىي نەر-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

سەلەردىن بىرەر بىر نەرسىنى بايقاشقا، تېپىشقا ۋاسىتە بولالايدۇ. خان كۈچى ئەرەستۇ «ئىرادىيۇن ۋە ئىختىيارىيۇن» (ئەركىن ئىرادە ۋە ئەركىن تاللاش) دەپ ئاتايدۇ.

ئون بەشىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ ئەقىلنىڭ بۇ ئىككى ئەمەلىي ۋە نەزەرىي كۈچى، ئەرەستۇ ئۇلار ئىككىلىسى خىزمەتكار ئۇلارنىڭ ھەرىكەتلىرى (پائالىيەتلىرى، تەسىرلىرى) نى بولسا، خىزمەت ھەرىكەتلىرى، دېگەن پىكىرگە كېلىدۇ. ئۇلار — ئېيتىپ ئۆتۈلگەن كۈچلەر خىزمەتتە بولغان نەرسىلەرنى تەكشۈرۈش يۈزىسىدىن ئەرەستۇ، بۇ نەرسىلەرگە ئاۋۋال تەبىئەتتىكى (تەبىئىي) نەرسىلەر ۋە روھىي كۈچلەر تەئەللۇقتۇر دېگەن خۇلاسەگە كېلىدۇ. ئۇ يەنە ئەقىلنىڭ تۈرلىرى خىزمەت قىلغۇچى ئاشۇ نەرسىلەر، ئىنساندا ئۆز — ئۆزى ئۈچۈن مەۋجۇت بولىدىغان نەرسىلەر بولماي، بەلكى ئۇلار ئىنساننىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان باركاماللىققا ئېرىشىش ئۈچۈن مەۋجۇتتۇر، دەپ ھېسابلايدۇ.

ئەرەستۇ ئىنساننىڭ روھىي كۈچلىرى بىرىنچى نۆۋەتتە تەبىئىي يارىلىشنىڭ سەۋەبچىسى بولغان ئەقلىنى تەكشۈرىدۇ، بۇ كۈچلەرگە خىزمەت قىلغۇچى ئەقىلنىڭ بىر قىسمى ئۈچۈن ئۇلار (يەنە روھىي كۈچلەر) مەۋجۇتمۇ ياكى بۇ خىزمەتنى بەجا كەلتۈرۈپ، ئەقىل ئۇلاردا خىزمەتتە تۇرغان باشقا بىر نەرسىمۇ، دېگەن سوئالغا جاۋاب ئىزدەيدۇ. خىزمەتتە بولغان ئاشۇ قىسىم ئۆز ماھىيىتى بويىچە خىزمەتتە بولۇش مەقسىتىگە ئىگە بولغىنى ئۇ. چۈنكى خىزمەت قىلمايدۇ ياكى ئۇ قىسىم خىزمەتتە بولۇشقا مەجبۇر قىلىدىغان كۈچلەر بارلىقىدىنمۇ؟ ئۇ چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: ئۇنىڭدا (يەنى خىزمەتكار قىسمىدا) ئاشۇ كۈچلەرگە خىزمەت

مەت قىلىش مەقسىتى يوق ئۇ (يەنى خىزمەتكار قىسىم) خىزمەت قىلىدىغان كۈچلەر ئېنىقراق ئۇلاردىن ماددا ياكى قورال سۈپىتىدە پايدىلىنىدۇ ۋە ئۇ ئۆزى پايدىلىنىدىغان ئاشۇ كۈچلۈكلەرگە نىسبەتەن باش يېتەكچى بولىدۇ.

ئەرەستۇ ئەقلىنىڭ يېتەكچىلىكىنى تەكشۈرىدۇ ۋە ئەقلىنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن خىزمەت قىلىش مۇمكىن بولمىغان نەرسىمۇ — ئەمەسمۇ دېگەننى ئېنىقلايدۇ. ئەرەستۇ بۇ يېتەكچىلىكنىڭ ھەممە سەۋەبلىرى (تەسىرى) شۇنداق ئۇنىڭ ۋاسىتىسى بىلەن خىزمەتتە بولماسلىق مۇمكىن بولىدۇ، دېگەن خۇلاسىگە كېلىدۇ.

ئەرەستۇ نەزەرىيە ئەقلىنى تەكشۈرەر ئىكەن، نەزەرىيە ئەقىل ئېرىشىدىغان مەققۇلاتلار (ئەقلىي بىلىملەر) ئۆز ۋاسىتىسىدە ھېچبىر خىزمەتتە بولىدىغان ماھىيەتلەر ئەمەس، دېگەن پىكىرگە كېلىدۇ (يەنى بۇ مەققۇلات نەزەرىيە ئەقلىنىڭ خىزمەتتە بولۇشىغا توسقۇن بولمايدىغان ماھىيەتتۇر). ئۇ يەنە، ئاشۇ ئەقىل ئۆزىنىڭ ئالىي دەرىجىدىكى كامالىتىگە ئېرىشكىنى تەقدىردىمۇ ئۆزى قۇۋ- ۋەتلىك بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئالىي دەرىجىدىكى كامالىتىنى پائال ئەقىل سۈپىتىدە قوبۇل قىلىدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ، ئەقلىي بىلىمگە يېتىشكەندىن كېيىن پائال ئەقىلگە ئېرىشىدۇ. ئەرەستۇ پائال (ئاكتۇئال) ماھىيەت بولغان نەزەرىيە مەققۇلاتلارغا ئېمىنىڭ ۋاسىتىسىدە يېتىشىشنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ ۋە قوشۇمچە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: نەزەرىيە مەققۇلاتلار ئانچە تولۇق بولمىغان شەكىلدە ئىدراك قىلىنىدۇ ۋە بۇ ئەقىل (نەزەرىيە ئەقىل كۆزدە تۇتۇلىدۇ) ئۆزىنىڭ ئالىي كامالىتىگە ئېرىشىدۇ، ئۇنىڭدىن زىيادىراق كامالىتى بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ پىكىرىچە بۇ ھالدا ئەقىل شۇنداق جەۋھەر (سۇبىستاتسىيە) گە ئىگە بولىدۇكى، ئۇ جەۋھەر ئۆز - ئۆزىدىن ئۇنىڭ (ئەقلىنىڭ) ھەرىكىتى ۋە ياكى ئۇنىڭ ھەرىكىتى بولۇپ قېلىشقا يېقىنلاپ قالىدۇ.

ئون ئالتىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ ئەقىلنىڭ ئۇشبۇ مەۋجۇدىيىتىدىن بەركامالراق مەۋجۇدىيەت بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، دېگەن خۇلاسىگە كېلىدۇ ۋە ئۆزىگە نېمىدۇر باركى، ئۇنىڭ تۈپەيلىدىن، ئۇ (يەنى ئەقىل) ماھىيەت ھاسىل قىلىدۇ، ماھىيەت ھاسىل قىلىش جەھەتتە بولسا، ئاشۇ ئۆزىگە نېمىلەر ئىنساننىڭ ئەقىلگە (ئاڭغا) ئېرىشىدۇ. گە ياردەمچى بولىدۇ. ئەگەر ئىنسان ئۆزىنىڭ بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇقراق كامالەتلىك بولالمايدىغان ئالىي كامالەتكە (يەنى ئەقىلگە) ئېرىشسە، ئۇنىڭ ماھىيىتى ئىنساننىڭ (ئەسلى) ماھىيىتى بولۇشقا يېقىنلاشقان بىر قىسمى بولۇشقا باشلايدۇ ۋە بۇ ماھىيەت ئۇنىڭ پائالىيىتى (ھەرىكىتىدۇر). بۇنىڭدىن مەلۇمكى، نەزەرىيە ئەقىل بولغان خەيرلىك نەرسىگە ئىگە بولۇش ئۈچۈن ئىنسانغا خىزمەت قىلىش مەقسىتى بولغان كۈچلەر زۆرۈر ئىكەن. ئىنسان ماھىيىتى ئەقىلدە نامايان بولىدۇ. ئەقىلنىڭ ماھىيىتى ئۇنىڭ ھەرىكىتى (پائالىيىتى) بولۇشقا يېقىن بولغىنىدا ئەقىل ئىگەلىك قىلغۇچى پائالىيەت (ھەرىكەت) بولۇشقا باشلايدۇ. بۇنىڭ ئۈچۈن ئىنساننىڭ پەقەت تەبىئىي (تەبىئەت ئاتا قىلغان) ئەۋلادىتىن ئەۋلادقا ئۆتۈپ، ۋارىسلىق يولى بىلەن ئېرىلىشىدىغان تەپەككۈر قابىلىيىتىدىن تاشقىرى، يەنە ئەمەلىي ماھارەت بولمىقى زۆرۈردۇر. ئەقىل تەپەككۈر ۋاسىتىسىدە پائالىيەت كۆرسىتىدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئەرەستۇ ئەقىلنىڭ كامالەتكە ئېرىشىشى ئۈچۈن تەبىئىي (تەبىئەت) ۋە روھىي كۈچلەرنىڭ ئۆزلىرى يېتەرلىكمۇ دېگەن مەسىلىنى ئۆگىنىدۇ ۋە ئۇلار يېتەرلىك ئەمەس، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. دېمەك، ئىنساننىڭ ئەڭ ئالىي كامالەتكە ئېرىشىمىكى ئۈچۈن ئۇنىڭغا يەنە ئىنسان تەبىئىتى ۋە پائالىيەت

يىتىگە قوشۇمچە ئىككى خىل — ئەمەلىي ۋە نەزەرىي پىكرىي كۈچلەر زۆرۈردۇر.

ئون يەتتىنچى بۆلۈم

ئەرەستۇ بۇ مەسىلىلەرنى تەكشۈرۈشنى تۈگىتىپ، ئاۋۋال تەتقىق قىلىپ بولغان نەرسىلەرگە قايتىدۇ. تەبىئەتتىن ئىنسان ئۆزى قانداق زات، ئۇنىڭدا روھتىن نېمىلەر مەۋجۇت؟ ئۇ مۇشۇ سەۋەبلەرنىڭ، ئەگەر ئۇلار يا ماددا تەرىپىدىن ياكى قورال - ۋاسىتە تەرىپىدىن تەييارلانغۇچى بولسا، مەۋجۇتلۇق شەرت - شارائىتلىرىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. تاكى ئەقىلنىڭ ئەمەلىي كۈچلىرى نەزەرىي ئەقىلگە ئېرىشىشتە ئۇلاردىن ئىمكانىيەتنىڭ بېرىچە پايدىلىنالىسۇن.

كېيىن ئەرەستۇ ئىنسانغا خاس روھىي ماھىيەتلەرنى تەكشۈرۈشكە ئۆتىدۇ. ئۇلارنىڭ بارلىقى ئىنساننىڭ كامالەتكە ئېرىشىشىگە يېتەرلىكمۇ ياكى ئۇلار پەقەتلا ئىئانەت - ياردەمچى بولۇپ قالامدۇ؟ بۇ تەتقىقات مەۋجۇدىيەت ئۇنسۇرلىرى ھەققىدىكى نىزام - نىڭ ئۆزىدۇر. ئەرەستۇ يەنە بۇ ئۇنسۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ۋاسىتىسىدە پەيدا بولغۇچى نەرسىلەر ئۈچۈن يېتەرلىك دەپ ھېسابلىنام - دۇ — يوق؟ تەبىئىي جەۋھەرلەر ئاقىلانە پائالىيەتنى تەييارلىما - لامدۇ — يوق؟ دېگەن مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلىدۇ.

ئون سەككىزىنچى بۆلۈم

ئەمما مۇشۇ مەسىلىلەرنى ئۆگىنىشتە ئەرەستۇ مەلۇم بىر مۈشكۈللۈككە دۇچ كېلىدۇ. ئۇنىڭ روھ ۋە روھنىڭ قابىلىيەتلىرىنى تۈگەتكەندىن كېيىن باشلىغان تەتقىقاتى كۈچلۈك ئەقىل ۋە قۇۋۋەتنىڭ باشقا كۈچلەرگە باغلىق تەرەپلىرىگە بېغىشلانغان.

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

ئەرەستۇ كامالەتكە، يەنى ھەقىقەتكە ئېرىشىشتە پەقەت روھىي ماھىيەتلەرنىڭ ئۆزى يېتەرلىك ئەمەس، پىكرىي كۈچلەر يەنە باشقا ئاساسقا موھتاجدۇر، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئەرەستۇ ئىرادە ۋە پىكىر قىلىش تۈپەيلى تەپەككۈر كۈچ تەرىپىدىن ئىدراك ئەتەلگۈچى مەۋھۇم ماھىيەتلەر (بىلىملەر) تەبىئىي ئاساسلىرى بولغان ماھىيەتلەردىن ئاۋۋال مەۋجۇت بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۇلار-دىن باشقا ئەقلىي بىلىملەرگە ئېرىشىشتە پايدىلىنىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئالدىن كۈچلۈك ئەقىلگە ئەقلىي بىلىملەر قانداق تەسىر قىلىدىغانلىقىنى ئۆگىنىش زۆرۈر بولىدۇ. كۈچ-لىك ئەقىل نېمىشقا ئەبەدىي ئەمەس؟ بۇنىڭ ئۈچۈن ئەرەستۇ ئىرادە بويىچە ئەمەس، تەبىئەتتىن تەئەللۇق بولۇشى زۆرۈر. دېمەك، ئەلۋەتتە كۈچلۈك ئەقىلدە بىرىنچى پائال (ھەرىكەتتە-كى) سەۋەبلەرنى ياراتقۇچى ۋە باشقا ئەقلىي بىلىملەرگە تەبىئىي قابىلىيەت بەرگۈچى قانداقتۇر ماۋزۇ (ئوبىيكت) بولۇشى كېرەك.

ئون توققۇزىنچى بۆلۈم

ئۇشۇ ئەقىلنى (ئون يەتتىنچى بۆلۈم ئاخىرىدا سۆزلەنگەن ئەقىل نەزەردە تۇتۇلىدۇ) ئەرەستۇ تەتقىق قىلار ئىكەن، ئۇنى كۈچ - قۇۋۋەتكە ھېچ ئىگە بولمىغان، پائالىي (ئاكتىۋال) ئەتەكەنلىكىنى ئېنىقلايدۇ ۋە مۇتلەق كۈچ بىلەن قۇۋۋەتكە ئىگە بولمىغان نەرسە ماددا قاتارىغا كىرمەيدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئىنسان ئەقلى ئۆزىنىڭ ئاخىرقى كامالىتىگە يەتكەن تەقدىردىمۇ پەقەت ئۆزىنىڭ ماھىيىتى بىلەن پائال ئەقىل ماھىيىتىگە يېقىنەلىشالايدۇ، خالاس. ئەرەستۇ ئىنسان ئۆز ماھارىتىنىڭ كامالەتكە يېتىشىشى جەھەتتە شۇ ئەقىلگە تەقىلدى قىلىشنى ۋە تەقىلدى ئۇسۇ-لى بويىچە ئەڭ ئاخىرقى ھالەت ۋە فائىل (تەسىر قىلغۇچى سەۋەب) ئىكەنلىكىنى ئۆزى ئۈچۈن ئېنىقلاپ ئالىدۇ. ئاشۇ ئەقىل

زېھنىنىڭ ئاساسىدۇر. چۈنكى ئۇ فائىل ۋە ئۇنىڭ ۋاسىتىسىدە ئىنسان ئۆزىنىڭ ئەقلىي ماھىيىتىگە ئېرىشىدۇ. ئاشۇ ئەقىل يەنە مەقسەتمۇ؟ چۈنكى ئۈچ خىسلەتكە ئىگە ئاساستۇر. ئۇ فائىل (تەسىر قىلغۇچى سەۋەب)، ئۇ — مەقسەت ۋە ئۇ — پەئال ئەقىلگە يېقىن بولۇشقا ئىنتىلغۇچى بەركاماللىقتۇر. ئىنسان ئەقلى شەكىل، مەقسەت ۋە فائىلى بىلەن پەرقلەندۇ. ئىنسان نەپھىن (exh) بىلەن قانداقتۇر بىر مەزگىل پەئال ئەقىلگە (ئەقلىي فەئالگە) يېتىشكەچ ئېمىدۇر (نەرسە) ئەقىلنىڭ ئۆزدەدۇر. پەئال ئەقىلگە يېتىشىش جەھەتتە ئىنسان ئۆزى ۋە ئۇنىڭ (پەئال ئەقىلنىڭ) ئوتتۇرىسىدا بولمايدۇ. ۋە شۇ يوسۇندا ئادەم روھى (نەفسى ئىنسانىي) ئاشۇ ئەقىل ئىگىسى بولىدۇ. ئىنسان روھى (نەفسى ئىنسانىي) ئاشۇ ئەقىل ئۈچۈن مەۋجۇت بولغىنىدىن، تەبىئەت بولسا — ئادەمنىڭ تەبىئىي مۇستەھكەملىكىنى بىلىش ئۈچۈن، روھ (نەفس) بولسا — بار نەرسىلەردىن ئەڭ مۇكەممەلى نەزەرىيە ئەقىل ئۈچۈن مەۋجۇت ئىكەن، بۇلارنىڭ ھەممىسى مەۋجۇدىيەتنىڭ، ھاياتنىڭ مەلۇم بىر دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلۈشىدە ئىنسانغا خىزمەت قىلىدۇ.

بەزىدە ئەرەستۇ ئىلگىرى ئۆزىگە چۈشىنىكسىز بولغان مەسىلىلەرگە ياكى ئىنكار قىلغان كۆپ نەرسىلەرگە قايتىدۇ. كېيىن ئۇ پەئال ئەقىلنى كۆرۈپ چىقىدۇ. بۇ ئەقىل تەبىئەت ۋە روھ (نەفس)، تەبىئىي ۋە روھىي ماھىيەتلەر مەۋجۇددە. يېتىلگەن سەۋەبىمۇ — ئەمەسمۇ؟ دېگەن سوئالغا جاۋاب ئىزدەيدۇ. نەتىجىدە ئۇ ئۇنسۇرلار ۋە باشقا نەرسىلەرنىڭ ھەرىكىتىگە (ھەرىكەتلىنىشىگە) مايىل قىلغۇچى ئاساسلاردۇر، دېگەن پەكرىنى ماقۇلللايدۇ. ئۇ ئۆزىگە ساماۋىي جىسىملارنىمۇ ئالغان مەۋجۇت نەرسىلەرگە مەۋجۇدىيەت بېغىشلاش جەريانىدا ئەقىل ساماۋىي جىسىملارغا ئىئانەت (ياردەم قىلغۇچى) بولامدۇ — يوقمۇ دېگەن مەسىلىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئۇلاردا (نەرسىلەرگە

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

مەۋجۇدىيەت بېغىشلاش جەريانلىرى نەزەردە تۇتۇلىدۇ (تەبىئەت، روھ ۋە ئەقىلگە ئېرىشىش ئۈچۈن فەزاۋى جىسىملار (ئالەم بوشلۇقى جىسىملىرى) گە كامالەت بەخش قىلىدۇ ۋە ئاشۇ فەزاۋى جىسىملار ياردىمىدە تەبىئەت ۋە روھىيەتنى ھەرىكەتكە كەلتۈرىدۇ. كۆپ روھىي ماھىيەتلەر ئۆزلىرىگە مۇناسىپ ماددىلارغا ئېرىشىدۇ. بۇ ماددىلار بولسا ئەقىلنى قايتا يارىتىش ئۈچۈن ئۇلاردا مەۋجۇت بولغان تەبىئەتنى تەييارلايدۇ. بۇ ھال خۇددى ئادەم ئۆزىدىن ئالدىنقى ئادەمدە، ئۇ يەنە ئالدىنقىسىدىن تۇغۇلغانغا ئوخشايدۇ. ھايۋانات ۋە نەباتاتتىمۇ خۇددى شۇ يوسۇندا يۈز بېرىدۇ. مەدەنلەر بولسا ئۆزلىرىگە ئوخشاش خىللاردىن پەيدا بولمايدۇ.

شۇنىڭغا ئوخشاش بۇ خىلنىڭ شەكىللىنىشىگە ئىئانەتلىك (ياردەم) قىلغۇچى نەرسىنىمۇ تەكشۈرۈپ چىقىدۇ. قىسقىسى خىللارغا شەكىل بەرگۈچى فەزاۋى جىسىملارمۇ ياكى پائال ئەقىل-مۇ؟ ياكى پائال ئەقىل فەزاۋى جىسىملارغا شەكىل بېرىپ، ئۇلار ئۆز نۆۋىتىدە ماددىلارنى ھەرىكەت كەلتۈرىدۇ؟ شۇنىسى ئېنىقكى، فەزاۋى جىسىملار تەبىئىي جىسىملارنىڭ جەۋھىرىنىمۇ تەتقىق قىلىش زۆرۈرىيىتى پەيدا بولىدۇ. ئۇلار تەبىئەتمۇ، روھمۇ، ئەقىلمۇ ياكى باشقا بىر كامالەتكە يەتكەن نەرسىمۇ؟ ئۇلارنىڭ تەتقىقاتى پەقەت تەبىئەت تەتقىقاتىغا قارىغاندا ئومۇمىيىراق، كەڭ-رەك بولۇشى كېرەك. ئەرەستۇ فىزىكىدا بۇ مەسىلىلەرنى تەتقىق قىلار ئىكەن، تەبىئەتنى تەكشۈرۈشتىكى ئەڭ ئاخىرقى نۇقتا — ئەقلىي پەئال ۋە فەزاۋى جىسىملارنىڭ ھەرىكەت مەنبەئىدۇر، دەپ تەكىتلەيدۇ. ئىنسان تەرىپىدىن قابىلىيەتكە ئېرىشىشتە روھلارنىڭ كۈچ ۋە ھەرىكەتلىرى ئەمەلىي تەسەۋۋۇر كۈچى بىلەن نەزەرىيە ئەقىل كامالىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدۇ. پەقەتلا تۇغما ئارزۇلار ۋە ھېس - تۇيغۇنىڭ ئۆزى، ئەمەلىي ئەقىلگە تەۋە بولغان ھەرىكەتلەر (پائالىيەتلەر) يېتەرلىك ئەمەس.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئىرادىۋى (ئىركىن ئىرادە) ۋە نىيەت بىلەن مەۋجۇت بولغان بارچە پائالىيەتلەرنى (ھەرىكەتلەرنى) ئۆگىنىش زۆرۈرىيىتى پەيدا بولىدۇ. ئەگەر ئىرادىنىڭ ماھىيىتى ئەمەلىي ئەقىلگە مەنسۇپ بولغان ئىركىن ئىرادىدۇر. شۇ سەۋەبتىن ئۇنى باشقا تىرىك مەۋجۇداتلاردىن، مەسىلەن: ھايۋانلاردىكى «ئەزگۈ ئىرادىگە» ئوخشىتىپ بولمايدۇ. دېمەك، مۇشۇ ھەرىكەتلەرنى بىلىش ۋە ئاخىرقى مەقسەتتىن ئېلىنىدىغان سۇد (پايدا) ۋە زىياننىڭ پەرقىنى بىلىۋېلىش كېرەك بولىدۇ. گەرەستۇ يەنە بۇ ھەرىكەتلەردىن پەيدا بولغۇچى تەبىئىي پايدىلىق نەرسىلەرنىمۇ ئۆگەندى. ئۇ ھايۋانلار ۋە ئۆسۈملۈكلەرنىڭ روھىي ماھىيەتلىرىدىكى تەبىئىي ئاساسلارنىمۇ كۆرۈپ چىقىدۇ ۋە ئىنسانىي كامالەتكە ئېلىپ بارغۇچى ھەرىكەت پائالىيەتلەرنىڭ مەجمۇئەسى (پەن-خىندىسى) ئۈچۈن ئۇلارنىڭ (روھىي ئاساسلارنىڭ) قايسى بىرى پايدىلىق ئىكەنلىكىنى ئېنىقلاش زۆرۈر دەيدۇ. ئۇ باشقا تەبىئىي (تەبىئەتكە ئائىت) نەرسىلەرنىمۇ، يەنى تاشلار مەدەن ۋە ئۇنسۇرلارنى تەھلىل قىلىدۇ ۋە ئۇلاردىن قايسى بىرىنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكىنى ئېنىقلايدۇ. ئۇلاردىكى تاش، مەدەن ئۇنسۇرلاردىكى مەۋجۇدىيەتكە فەزاۋى جىسىملار سەۋەب بولغۇچى ھالەتلەرنى كۆر-سىتىدۇ. ئۇ ھايۋانلار ۋە ئۆسۈملۈكلەرگە نىسبەتەنمۇ خۇددى شۇنداق تەھلىل يۈرگۈزىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى ئۆگىنىش، تەبىئەتتىكى ماھىيەتلەر ھەققىدە ئەتراپلىق بىلىم ئېلىشقا ئىئانە بولمىقى كېرەك ۋە ئۇلار ھەققىدە فىزىكىۋى ۋە پۇقرالارچە پەلسەپىدىن (فەلسەفە تۈنمەدەن نىيەتۈن) يېتەرلىك ھالدا مەلۇم بولمىغان ھالەتلەرنى تولدۇرۇش كېرەك.

شۇ مۇناسىۋەت بىلەن گەرەستۇ ئۆزىنىڭ «كىتابۇر - رۇبۇبە-تۇن» (مېتافىزىكا) رىسالىدە مەۋجۇت نەرسىلەرنى، تەبىئىي ماھىيەتلەرنى ئۆگەنگەن ۋە تەتقىق قىلغان ئۇسۇلىدىن ئۆزگىچە-

ئەرەستۇ پەلسەپىسى

رەك ئۇسۇلدا ئۆگەنگەن ۋە تەتقىق قىلغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. يۇقىرىدا ئېيتىلغانلاردىن شۇ نەرسە مەلۇم بولىدۇكى، بىۋاسىتە بەدەن ۋە ھېس - تۇيغۇ سالامەتلىك ئۈچۈن بىۋاسىتە پايدىلانمايدىغان مەتقۇلاتلارنى (ئەقىل ئىشەنچ قىلىدىغان ماھىيەتلەرنى) ئۆگىنىش ۋە تەتقىق قىلىش زۆرۈر ئىشتۇر ۋە ئىنسان بىلىشى زۆرۈر بولغان ئىلىملەرگە نىسبەتەن ئىنسان قەلبى (نەفىسى ئىنسانىي) روھ ئىنتىلىدىغان، كۆرسىتىپ تۇرىدىغان نەرسىلەر مەۋجۇتلۇقىنىڭ سەۋەبى ھەققىدە مەلۇماتنى بىلىش ئىنسانىي ماھىيەتنىڭ ئېھتىياجى كۆپرەكتۇر. ئۇلاردىن ئەڭ پايدىلىقلىرى ئىنسان ماھىيىتىنىڭ شەكىللىنىشىدە ئىنساننىڭ ئەڭ يۇقىرى كامالەتنى ئىگىلىشىدە زۆرۈردۇر.

پەندە ئەرەستۇ تەرىپىدىن بىرىنچى مەرتىۋە ئۆگىنىلگەن دا-ئىشمەتلىك (ھېكمەت) مەسىلىسى (يەنى پەلسەپە) ۋە ھەقىقەتنى تىكلەش ئۈچۈن ئۆتكۈزگەن تەتقىقاتى، ئىنسان ئەقلىي قۇۋۋىتىنى بېيىتىشتا بىرىنچى زۆرۈرىيەتكە ئايلاندى. چۈنكى ئىنساننىڭ يارىتىلىش سەۋەبىمۇ شۇدۇر. باشقا پەن، يەنى مەتتىقىگە كەلسەك، ئەرەستۇ ئۇنى ئىككى مەقسەتتە تەتقىق قىلىدۇ: ئۇلاردىن بىرى ئىنسان يارىتىلىشىنىڭ سەۋەبى بولغان ئىنسان ئەقلىنى يۇقىرى كامالەتكە يەتكۈزۈشتە خىزمەت قىلىدۇ. باشقىسى — فىزىكا (تەبىئەت) ۋە مېتافىزىكا ئەل - ئىلاھىيەت (ئەل رۇبا-بەت) پەنلىرىدە يېتىشمەۋاتقان بىلىملەرنى تولدۇرىدۇ. شۇنداق قىلىپ پەلسەپە — ھېكمەت ئىمكانىيەتنىڭ بىرىچە ھەقىقەتكە يېتىش ئۈچۈن ئەلۋەتتە زۆرۈردۇر.

ئەبۇ ناسىر فارابىنىڭ «فازىل ئادەملەر شەھىرى» ناملىق توپلىمىدىن 1993 - يىل تاشكەنت نەشرى ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇپ ئېلىندى.

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

(تەلخۇسۇ نەۋامىسى ئەفلاتۇن)

ئەگەر ئىنسان ھەر قانداق ھايۋاندىن بىرەر نەرسىدە ئۈستۈن بولسا، ئۇ نەرسە ۋە ئىش - ھەرىكەتلەرنىڭ پەرقىنى ئاجرىتىشقا ياردەم بەرگۈچى بىر كۈچ بولىدۇ ۋە ئىنسان ئەشۇ كۈچ ياردىمىدە نەرسە ۋە ئىش - ھەرىكەتلەردىن ئۆز خاھىشى بويىچە پايدىلىنىدۇ. ئىنسان ئۇلارنىڭ قايسى بىرى پايدىلىق، قايسى بىرىنىڭ زىيانلىق ئىكەنلىكى ئۆزىگە روشەن بولمىغۇچە كۆزىتىدۇ ۋە پايدىلىقنى تاللىۋېلىپ ئۆزلەشتۈرىدۇ، زىيانلىقلىرىنى رەت قىلىپ، بۇلاردىن ئۆزىنى قاقۇرىدۇ. كۈچلەرنىڭ ھەرىكەتكە ئايلىنىشى تەجرىبە ياردىمىدە ئەمەلگە ئاشىدۇ. تەجرىبىنىڭ ماھىيىتى — ئايرىم تۈرلەر توغرىسىدا پىكىر يۈرگۈزۈش، ئاشۇ ئايرىم نەرسىلەر بىلەن ماس كېلىدىغان ئومۇمىيەتلەر ھەققىدە مۇلاھىزە قىلىشتىن ئىبارەتتۇر.

تەجرىبە ئۆتكۈزۈپ، بۇ تەجرىبە ۋە ھەرىكەتلەردە نەرسىنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتىگە قارىمۇ قارشى ھالىتى ھەققىدە ئويلاپ ئاداشقان ئادەم كامالەتكە يەتكەن ئەمەس، بەلكى بۇ ئىشتا كىم ئەڭ كۆپ تەجرىبىگە ئېرىشسە، شۇ ئەڭ مۆتىۋەر ۋە كامالەتكە يەتكەن ئىنساندۇر. يېڭىلىپ قېلىشنىڭ سەۋەبلىرى كۆپ، ئۇلاردىن (خاتا پىكىر قىلىشتىن) سۇفىستانىك سەنئەت ھەققىدە سۆز قىلىنغان خۇچىلار پايدىلانغان.

دانىشمەن كىشىلەر ئايرىم نەرسىلەر ئۈستىدە ئۆز كۆزىتىشلىرى جەريانىدا ئومۇمىي پىكىرلەر ۋە مۇلاھىزىلەرگە تايىنىشقا

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

تۇغما قابىلىيەتلىرى بولغان ئادەملەر ئەمەس، بەلكى تەجرىبە ئارقىلىق ئەسلى ھەقىقەتكە يېتىشكەن كىشىلەردۇر. شۇنىڭدەك ئايرىم نەرسىلەرنى ئۆزىدە مۇجەسسەم قىلغان ۋاقىت داۋامىدا شۇ نەرسىنىڭ شۇنداق ئىش - ھەرىكىتى بىرنەچچە قېتىم كۆزىتىل- سە، ئاشۇ ئايرىم نەرسە سۈپىتىنى ئىسسىقلىق (پۈتۈن بارلىق ۋە ھادىسىلەرنىڭ ماھىيىتى، دەسلەپكى ئاساسى) بولۇپ قالىدۇ. خۇددى بىر ياكى ئىككى ۋە ئۇنىڭدىنمۇ كۆپ قېتىم توغرا سۆزلەن- سە، ھەقىقەتنىڭ پۈتۈنلەي ھەققانىيلىقى توغرىسىدىكى مۇلاھىزە تۇغما قابىلىيەتكە ئوخشاپ قالغىنىدەك، بۇ نەرسە ھەققىدە شۇ ئىش - ھەرىكەتلەرنىڭ ئۆتكەن جەمئىي ۋاقتىغا قاراپ باھا بېرىد- لىدۇ. يالغان سۆزلەنگەندىمۇ خۇددى شۇنداق بولىدۇ. جەسۇر- لۇق، قورقۇنچاقلىق ياكى ئىنسان تەبىئىتىنىڭ باشقا بىرەر تەرە- پى بىرنەچچە قېتىم مۇلاھىزە قىلىنسا، ئۇ چاغدا بۇلار ھەققىدە ھەممە، دائىما ئۆز پىكرىنى بىلدۈرىدۇ.

ئەگەر ئاقىللار ئادەملەردىكى تۇغما قابىلىيەتلەرنىڭ بۇ ئەھ- مىيىتىنى بىلسە ئىدى، ئۇ كۆڭۈللىرىدە كۆپچىلىك باھا بېرىشى مۇمكىن بولغان، كۆپ قېتىم تەكرارلانغۇچى بىرەر پەزىلەتلەرنى تاپقان بولاتتى. كېيىن ئۇلار شۇ پەزىلەتنى، ئۇنىڭ تەتۈرسىچە بىرەر ئىش قىلىپ، ئادەملەردىن يوشۇرغان بولاتتى، ئادەملەر بولسا (شۇ تەتۈر ئىشنى) ئۇنىڭ ئاۋۋالقى خىسلىتى، دەپ ئويلار ئىدى. بۇ خۇددى ئىمان، ھەقگۈيلىك، زاھىدلىق ھەمدە مۇرا- سىملاردىن ياخشى خەۋەردار بولغان ۋە ئېزگۈلىكلەرنى خەلق ئارىسىدا تارقىتىش ئاق كۆڭۈل تەقۋادارنىڭ ئىشىغا ئوخشايتتى. ئۇ جاھىل ھاكىمنىڭ تەقىب قىلىشىدىن قورقۇپ، شەھەردىن قاچماقچى بولغان، ئەمما ئاشۇ ھاكىم تەرىپىدىن ئۇنى قەيەردىن بولمىسۇن تېپىپ كېلىپ، ھەپسىگە قاماشقا پەرمان چۈشۈرگەن- دى. تەقۋادار شەھەرنىڭ ھېچقايسىسى دەۋازىسىدىن چىقىپ كې- تەلمىدى. ئۇ سۇلتاننىڭ ساقچىلىرى قولىغا چۈشۈپ قېلىشتىن

قورقاتتى. شۇ چاغدا زاھىد بايراملىق كىيىملىرىنى كىيىپ ياسە-
نىشقا، قولغا تەمبۇر ئېلىپ، ئۆزىنى يالغاندىن مەسلىككە سې-
لىپ، تەمبۇرنى چالغان ھالدا كېچىسى شەھەر دەرۋازىسى ئالدىغا
كېلىشكە مەجبۇر بولدى. دەرۋازىۋەن ئۇنىڭدىن: «سەن كىم
بولسەن» دەپ سورىدى. زاھىد مەست كىشىدەك: «مەن پالانچى
زاھىدمەن» دەپ جاۋاب بەردى. دەرۋازىۋەن «بۇ مېنى مەسخىرە
قىلىۋاتىدۇ» دەپ ئويلاپ، ئۇنىڭ يولىنى توسىمىدى. شۇنداق
قىلىپ زاھىد، ھەرگىز يالغان سۆزلىمەي، تەقەببىدىن قۇتۇلدى.
ئۇشبۇ مۇقەددىمىدىن كۆزلىگەن مەقسىتىمىز، دانىشمەن
ئەفلاتۇن (پىلاتۇن) ئۆزى بىلگەن ئىلىملەرنى ھەممە ئادەمگە
ئاشارىلاشنى ئۆزىگە ئىپ كۆرمىگەنلىكتىن، شۇنىڭ ئۈچۈن تىم-
سالار، مەجازلار، تېپىشماقلاردۇر. ئىدراك ئېتىشكە قىيىن
ئۇسۇللار ۋاسىتىسىدە ئىلىمنى ئاڭا ئالاقىسى بولمىغان ئادەملەر
چۈشىنەلمەيدىغان دەرىجىگە يەتكۈزگەننى كۆرۈپ چىقىشتۇرۇر.
بۇ ئىلىمنىڭ قەدىرىگە يەتمەيدىغان ياكى ئۇنىڭدىن توغرا پايدىلان-
مايدىغان ئادەملەرگە نىسبەتەن توغرا تەدبىردۇر. ئەگەر ئىلىم
مەلۇم ۋە چۈشىنەرلىك بولۇپ كۆپچىلىك ئارىسىغا تارالغاندا،
ئەفلاتۇن بەلكى ئىلىم توغرىسىدا ئوچۇق ۋە ئېنىق سۆزلىگەن
بولاتتى. مۇتالىئە قىلغۇچى ۋە ئاڭلىغۇچى بولسا، ئۇلارنى بىر
مىسال دەپ، ئەفلاتۇن شۇ مىساللار ئارقىلىق ئۆز ئەسىرىدىكى
يوشۇرۇن نۇقتىلارنى ۋە زىددىيەتلەرنى ئۇ ئاۋۋال چۈشەندۈرگەن،
كۆرسىتىپ ئۆتكەن نۇقتىلىرىدا توختىلىپ يۈرمەي، ئۆز سۆھ-
بەتلىرىدە يارىتىلغان ئىلىمدە كۆرسىتىلگەنلىرىنىلا تەكىتلەيدۇ.
بۇ، ئۇنىڭ «قانۇنلىرى» دىكى ئۇسۇلدۇر. بىز بۇ كىتابنى چۈ-
شەنمەكچى بولغان ۋە ئۆگىنىشتە قىيىنلانغان ئادەملەرگە پايدىلىق
بولۇشى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۇشبۇ ئەسىرىدە ئۇقتۇرۇلغان ئاساسىي
مەنانى تەكىتلەپ كۆرسىتىشكە بەل باغلىدۇق.

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

بىرىنچى بۆلۈم

سوئال بەرگۈچى (ئافىنالىق) قانۇنلارنىڭ جارى ئېتىلىشىدە نىڭ سەۋەبلىرىنى ۋە بۇ سەۋەبلەرنىڭ مەناسىنى، ئېيتىپ ئۆتۈلگەندەك، ھەقىقەتەنمۇ قانۇنلارنى تۈزگۈچى نامىدىن ئەمەلگە ئاشۇرمايدۇ - يوقمۇ؟ بۇنى ئېنىقلايدۇ. جاۋاب بەرگۈچى (كىلىنىي) يۇنانلاردا بۇ قانۇنلارنى جارى قىلغۇچى نېۋىس ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇ بۇ ئىشتا بۈيۈك نەتىجىلەرگە ئېرىشكەنلىكىنى چۈشەندۈردى. قانۇنلىرىنىڭ كۆپلىكى ۋە كۆپى پايدىلىق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن ئەڧلاتۇن باشقا بىر قانۇن ھەققىدە ھېكايە قىلىشقا باشلايدۇ. ئۇ ئىسپات تەرىقىسىدە شېئىرىيەتتىن مىسال ئالىدۇ ۋە قەدىمكى قانۇن جارى قىلغۇچىلارنى مەدھىيىلىگۈچى ئادەملەر ئارىسىدا كەڭ تارقالغان ئىبرەتلىك سۆزلەرنى كەلتۈرىدۇ. كېيىن ئۇ قانۇنلارنى ئۆگىنىش توغرا ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. چۈنكى قانۇننى بىلمىگەن ۋە ئۇنىڭغا بويسۇنمىغانلار (قانۇنلارنى) مەنسىز دەپ ئاتاشنى خالاپ قالىدۇ. ئەڧلاتۇن قانۇنلارنىڭ ھەر قانداق ئاقىللىقتىن ناھايىتى ئۈستۈن تۇرۇشىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ ئۆز دەۋرىدە مەلۇم بولغان قانۇنلاردىن ئايرىم-لىرىنى ئۆگىنىپ چىقىدۇ.

سۆھبەتتە سەرۋەر ھەققىدە ۋە سوئال بەرگۈچىنىڭ قايسى يول بىلەن مېڭىشى ھەققىدە ئەسكەرتىپ ئۆتىدۇ. كۆپ ئادەملەر بۇ يەردە نازۇك مەنا دەپ ئويلايدۇ. ئەڧلاتۇن بەھس قىلغۇچىلارنىڭ سوئال - جاۋابلىرى ۋە ئەرەب ھەمدە چۈشىنىش قىيىن بولغان غايىلەر ياردىمىدە باشقىلار ئويلىغان مەنادىن ئۆزگىچە مەنىدە ئۆز نۇتۇقىنى سىزماقچى بولغان غايىلەر ياردىمىدە باشقىلار ئويلىغان مەنادىن ئۆزگىچە مەنىدىن ئۆز نۇتۇقىنى سىزماقچى بولغان مەنانىڭ تەتۈرىسىنى يارىتىشتا نۇتۇق روشەنلىكىگە ئېرىشكەن.

كېيىن ئۇ ئۆزلىرىدە (يۇنانلاردا) مەلۇم بولغان قانۇنلارنى كامالەتكە يەتكۈزۈشكە كىرىشىدۇ، ساغلام ئەقىل تەلىپىگە بىنا-ئەن ئۇلارنىڭ قانچىلىك توغرىلىقى ۋە پايدىلىنىشقا يارايدىغانلىقىنى ئۆگىنىدۇ. جامائەت بولۇپ تاماق يېيىش، ئېغىر يۈكلەرنى توشۇشتا يەڭگىل قۇرۇلمىلاردىن پايدىلىنىش ئەنە شۇنىڭغا كىرىدۇ. ئۇلارنىڭ كۆپچىلىكى پىيادە يۈرۈيدىغانلىقىنى ھېسابقا ئېلىپ تەكشى بولمىغان يوللاردا ئادەملەر ئارىسىدا بىرەر ئىش ياكى ئۆزئارا ياردەم مەۋجۇت بولسا، بۇنىڭدىن بولىدىغان پايدىنىڭ ناھايىتى كۆپ بولىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ.

كېيىن، ئۇ مۇۋاپىق قوراللارنىڭ قوللىنىلىشى، ئۇلارنى ئىشلىتىش ماھارىتى، بىرلەشتۈرۈش ۋە ئۆزئارا جايلاش-تۇرۇش - ئايرىم ئادەملەر ئۈچۈن ئەمەس، دائىمىي ئۇرۇش ھالەتلىرىدە ئومۇمىي زۆرۈرىيەت ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەفلاتۇن شۇنىڭدەك، بەزىلەر ئۇرۇشتا قانداق پايدا ئالىدۇ-غانلىقىنى، ئۇرۇشنىڭ ئايرىم ئورۇنلىرى كۆپچىلىك تەرىپىدىن پۇختا ئۆگىنىلگەنمۇ - يوقمۇ دېگەنلەرنى بايان قىلىدۇ. كېيىن ئايرىم ۋە ئومۇمىي مەسىلىلەرنى ئىزاھلايدۇ، ئاخىرىدا ئۇرۇش مەسىلىسىگە ئۆتىدۇ ۋە ئۇرۇشمۇ قانۇنلارنىڭ كۆپ پايدىلىق تەرىپى بارلىقىنى ئەسلىتىدۇ. مەسىلەن: سىرتتىن بېسىم ئىشلىتىپ، سىڭدۈرۈلىدىغان كۆڭۈل غەزىپىنى باستۇرۇش ئۈچۈن ئىنساننىڭ ئۆزى بىلەن ئېلىپ بارىدىغان ھەقىقەت ئىزدەش جە-ھەتتىكى كۈرەشتە قانۇننىڭ پايدىسى بارلىقىنى ئېيتىدۇ.

ئۇ يەنە قانداق شەھەر فازىل (پەزىلەتلىك) شەھەر ۋە قانداق ئادەم فازىل ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. قائىدىلىك، ساغلام فازىل ئادەملەرلا پىكىر يۈرگۈزۈش پەزىلىتىگە ئىگە ئىكەنلىكى، فازىل ئادەمنىڭ ھەمىشە غالىب ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ ھاكىم (قازى) غا ئىگە بولۇش خاھىشنىڭ چىن ئىستەك ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭغا بويسۇنۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈرىدۇ ۋە

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

بۇنىڭدىن كېلىدىغان پايدىنى كۆرسىتىدۇ. ئۇ مېھرىبانلىق ۋە باشقۇرغۇچىدىكى ئاساسىي ۋە ئەڭ ئەزىمەت تەرەپلەردىن باشلاپ، خەلقنى ئۇرۇشلاردىن ساقلاشتا ھەم جاھالەتنى باستۇرۇشقا خەيرىخاھ ھاكىمنىڭ ھايات تەرزى قانداق بولۇشى لازىملىقىنى تەرىپلەيدۇ.

ئۇ ئادەملەرنىڭ ئۆزئارا ئۇرۇشلارنى بىر ياقلىق قىلىشقا بولغان خاھىشلىرىنى چۈشەندۈرىدۇ ۋە بۇ خاھىشنى مۇستەھكەم-لىش زۆرۈرلۈكى ھەققىدە سۆزلەيدۇ. چۈنكى بۇ ئېزگۈلۈك ياخشى شىلىقتۇر. بۇ نەرسە پەقەت قانۇن بولغاندىلا ۋە ئۇ قانۇن ياخشى ئىشلىگەندىلا ئەمەلگە ئېشىشى مۇمكىن. ئەگەر قانۇن جەڭ قىلىشنى بۇيرۇسا، دېمەك، بۇ ئۇرۇش ئۈچۈن ئەمەس، تىنچلىق ئۈچۈن قىلىنىدۇ. ئەڧلاتۇن ئىنساننىڭ خەۋپسىز ياشىشى ئۈچۈن يالغۇز پاراۋانلىقنىڭ بولۇشىلا يېتىشمەسلىكىنى كۆرسىتىدۇ. مەسىلەن تەرىقىسىدە ئۇ مەشھۇر يۇنان شائىرى تىرتەينىڭ شېئىرلىرىدىكى كەلتۈرىدۇ. ئەڧلاتۇن مەدھىيە ئوقۇغان جاسارەت تاشقى ئۇرۇشتىكى جاسارەت ئەمەس. لېكىن ئادەملەر باھالىق - قۇدرەت ئارقىلىق ئۆز (ئىللەتلىرى) ئۈستىدىن غالىب كېلىپ، تىنچلىقنى تەمىنلەشلىرى مۇمكىن، دەيدۇ.

ئەڧلاتۇن ئەيتىدۇكى، بالاغەتكە يەتكەندىن كېيىن ۋە بۇ ئىش نېسىپ ئەتكەندە قانۇنچىلارنىڭ مەقسىتى خۇدا يولىدا جەسۇرلۇق، بۈيۈكلۈككە ئېرىشىش، ئۇ دۇنيادا ياخشى مۇكاپات ئېلىشقا ئىزدەش بولۇشى لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن تۆت تۈگمە پەزىلەتتىن بۈيۈكرەك پەزىلەتكە ئېرىشىش زۆرۈر. ئەڧلاتۇن ئىنسانلار ئارىسىدا شۇنداق ساھىبى قانۇنلار ئۇچراپ قېلىشى مۇمكىنلىكىنى ۋە ئۇلار ئۆز ئالدىغا تۈرلۈك مەقسەتلەرنى قويۇشلىرىنى، ئەمما قانۇن تۈزۈشتە ئالدىراخچىلۇق نەتىجىسىدە يامان نەتىجىلەرگە ئېرىشىشلىرى مۇمكىنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەڧلاتۇن ئاشۇلارغا ئوخشاشلارنىڭ ئالدىمچىلىقىدىن ئادەملەرنى ئېھتىيات قىلىشقا

ئۈندەش مەقسىتىدە بۇ گەپلەرنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. ئەڧلاتۇن ئېزگۈلۈك، ياخشىلىقلارنى ئىككى تۈرگە بۆلىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ قايسى بىرلىرى ئىنسانىي، قايسى بىرى ئىلاھىي ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئىلاھىي ياخشىلىق ئىنسانىي ياخشىلىقلارغا تەسىر ئۆتكۈزىدۇ. ئەگەر ئىلاھىي ئېزگۈلىكلەر ياخشىلىقلار ئۆزلەشتۈرۈلسە، ئۇ ھالدا ئىنسانىي ياخشىلىقلارمۇ ئۆز-لەشتۈرۈلىدۇ، پەقەت ئىنسانىيلىرى ئۆزلەشتۈرۈلگەندە بولسا ئىلاھىيلىرىنى قولدىن بېرىپ قويۇش مۇمكىن. ئىنسانىي ئېزگۈلۈكلەر، خەيرلىك نەرسىلەرگە كۈچ، گۈزەللىك، بايلىق، بىلىم ۋە باشقىلار كىرىدۇ. بۇلارنى ئەڧلاتۇن ئۆزىنىڭ ئەخلاق ھەققىدىكى كىتابلىرىدا تەھلىل قىلىدۇ. ئۇ ھەقىقىي قانۇن ئىكەنلىكىنى ئېزگۈلىكلەرگە يېتىش ئۈچۈن بۇ ئېزگۈلىكلەر ياخشى بىر تەرتىپكە سالغۇچى زات ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. چۈنكى ئۇ پايدىلىنىدىغان ئېزگۈلىكلەر قانۇن تەلپ قىلغىنىدەك ئىلاھىي ئېزگۈلىكلەردۇر. ئەڧلاتۇن قانۇن چىقارغۇچىلار ئېزگۈلىككە، ياخشىلىققا ئېرىشىشكە ياردەم بېرىدىغان ۋاسىتىلەرگە ئېرىشىشلىرى، ئادەملەر ئېزگۈلىكلەرگە ئېرىشىش يولىدا قەتئىيەت كۆرسىتىش زۆرۈرلۈكىنى ئاڭلىرىغا سىڭدۈرۈشى لازىملىقىنى تەكىتلەيدۇ. ئاۋۋال بۇ قانۇنىي نىكاھلارغا، ھېرىس ۋە ھېس - تۇيغۇلارنى تەرتىپكە سېلىشقا، ئۇلاردىن پەقەت قانۇن تەلپ قىلغان مىقداردا ئۆزلەشتۈرۈشكە تەئەللۇقدۇر. بۇ يەنە قورقۇنچ ۋە غەزەپ، مۇدھىش ۋە گۈزەل ئىشلار ھەمدە ئېزگۈلىككە ئېلىپ بارىدىغان باشقا ۋاسىتىلەرگە تېگىشلىكتۇر. كېيىن ئەڧلاتۇن بۇ ۋاسىتىلەرنىڭ ھەممىسىدىن زېۋىس ۋە ئاپپولونلارنىڭ پايدىلانغانلىرىنى ئېيتىپ ئۆتىدۇ. ئۇلارنىڭ قانۇنلىرىدىكى ھەربىر ئەمىر - تەلپلەردىن قانچىلىك كاتتا پايدا بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. مەسىلەن: ئوۋغا دائىر ياكى جامئە بولۇپ تاماقلىنىش ياكى ئۇرۇشتا تېگىشلىك بولغان ئەمىر - پەرمانلار. ئۇ

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

يەنە ئۇرۇشنىڭ زۆرۈرىيەت يۈزىسىدىن ۋە جۇشقۇنلۇق تۇيغۇسى ھەمدە بىرەر ئەۋزەللىكنى كۆزلەپ بولۇشى مۇمكىنلىكىنى تەكىت-لەيدۇ. ئۇ قانداق ئۇرۇشنىڭ ھېس - تۇيغۇ ۋە زورق ئېلىش ئۈچۈن، قايسىسى زۆرۈرىيەت جەھەتتىن بولۇشىنى ئېنىقلاپ چۈ-شەندۈرىدۇ.

ئەفلاتۇن ئۆزىنىڭ شائىرانە سۆزىدە سوئال بەرگۈچى ۋە جاۋاب قايتۇرغۇچى ئارىسىدىكى بەس - مۇنازىرىدە مۇددەش نەر-سىلەرنىڭ تەسىرى ئۆتكەن ۋە ئۇلارغا باغلىق بولۇپ قالغان بەزى گۈزەللىكلەر ھەققىدە ئەسلەپ ئۆتۈش لازىملىقىنى تەكىتلەيدۇ. شۇ سەۋەبلىك خەيرلىك ئىشلارنى تەمىنلەش، بۇ ئىشلار ھەققىدە-كى باشقىچە پىكىرلەرنى بىر ياقلىق قىلىش ھەمدە ئۇلارنىڭ ئەۋزەللىكى ۋە ھەققانىيلىقىغا ئىشەندۈرۈش ئۈچۈن قانۇن ئىگە-لىرىنىڭ چوڭقۇر مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشى ۋە تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىشى زۆرۈر. ئەفلاتۇن ئاشۇ قانۇنلاردىكى بەزى تەلپەرنىڭ زىيانلىق ئىكەنلىكىنى، بۇنداق پەرمانلارنىڭ قوبۇل قىلىنمايدە-غانلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. ئىدراكلىق ئادەم ئۆزىگە نىسبەتەن شۈبھە تۇغدۇرماسلىق ئۈچۈن ۋە پۇقرالارنى قانۇنلارنىڭ ھەققانىي-لىقىغا ئىشەندۈرۈش ئۈچۈن بۇنداق مىساللارنى ئۆگىنىپ چىقىشى زۆرۈر.

ئەفلاتۇننىڭ ئېيتىشىچە، ئەڭ مۇشكۈل ئىش - قانۇننى جارى قىلدۇرۇشتۇر. قانۇنغا شۈبھە بىلەن قاراش ھەمدە قانۇن ئۈستىدىن ئەرز قىلىش ئەڭ ئاسان ئىشتۇر. كېيىن ئۇ ئاۋۋالقى قانۇنلاردىن مەلۇم بولغان بەزى پەرمانلار ھەققىدە ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. بۇ مەقسەتكە تولىمۇ مۇۋاپىق بولغان بايراملار ھەققىدىكى پەرماندۇر. چۈنكى بايراملار (كىشىلەرگە) زوق بېغىشلايدۇ، ئۇلارغا ھەممە كىشى تەبىئىي ھالدا مايىللىق بىلدۈرىدۇ. ئۇلار ئاللاھ جارى قىلغان قانۇنلار سۈپىتىدە بەرقاراردۇر. ئۇلارغا ئەفلاتۇن خەيرىخاھلىق بىلدۈرىدۇ، مەدھىيەلەيدۇ ۋە ئۇلارنىڭ

قانداق پايدا كەلتۈرىدىغانلىقىنى زىكر قىلىدۇ. كېيىن ئۇ، قانۇن تەرىپىدىن تەلپ قىلىنغان تەقدىردە مەي ئىچىش ھەققىدە سۆزلەيدۇ ۋە باشقا بىرەر سەۋەب بىلەن مەيخورلۇق قىلىنسا نېمە بولۇشىنى كۆرسىتىدۇ.

ئەفلاتۇن گويىكى غالىبلار — دائىما ئەڭ ياخشى ئادەملەر. دۇر، مەغلۇبلار ئەڭ يامانلاردۇر، دېگەن چۈشەنچىدىن ئاگاھلاندۇرىدۇ. غەلىبە تاسادىپىي بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن: خەلقنىڭ كۆپ بولۇشىدىن بۇ خەلقنى قەھرىمان دەپ ئويلىسا بولىدۇ. ئەمما ئادەم غەلىبىسىدىن مەغرۇرلانمايلىقى كېرەك، ئەكسىچە ئۆز مەۋقئىنى قانۇنلارغا مۇۋاپىق رەۋىشتە قۇرۇشى لازىم. خەلىق ھىش بىلدۈرگەنلەرنىڭ ھەممىسى ھەقىقىي قانۇنچى بولالمايدۇ، قانۇنلارنى تۈزۈشتە يارالغانلار قانۇنچى بولۇشى كېرەك. بۇ ئىلىم — پەن ۋە باشقا ساھەلەردىكى رەھبەرلەرگىمۇ تەئەللۇق. ئۆز پائالىيىتى دەۋرىدىمۇ، بۇ پائالىيەتتىن ئۆزىنى تارتقاندىمۇ باشلىق، ئۆز نامى بىلەن باشلىق دەپ ئاتىلىشى لازىم. ئەگەر بۇ باشلىقلارنى بۇ سەنئەتكە ئۆگەتكەندىن كېيىن ئۆز پائالىيىتىدىن ۋاز كەچسىمۇ ئۇ يەنىلا رەھبەر، دەپ ئاتىلىشقا سازاۋەردۇر. ئەگەر سەنئەتتىكى رەھبەرنىڭ پائالىيىتى ماختاشقا سازاۋەر بولمىسا ۋە بۇ ئىش ئۇنىڭ قولىدىن كەلمىسە، ئۇ ھالدا باشلىق، دەپ ئاتىلىشقا لايىق ئەمەس.

ئەفلاتۇن قانۇنچىلار بىرىنچىدىن، قانۇنلارنى جارى قىلالايدۇ، ئىككىنچىدىن، پەرمان بېرىشنى بىلىشى زۆرۈر، دەيدۇ. ئەگەر ئۆزى بۇيرۇغان نەرسىنى جارى قىلالىمسا، ئەگەر باشقىلار بويسۇنغان نەرسىگە ئۆزى ئەمەل قىلالىمسا، ئۇ ھالدا ئۇنىڭ كۆرسەتمىلىرى قانۇنىي كۈچكە ئىگە بولالمايدۇ ۋە ئۇنىڭ سۆزلىرى قول ئاستىدىكىلەرگە تەسىر قىلمايدۇ. بۇ مۇناسىپ ۋە چەكلىمىلىك ھالدۇر. قانۇنغا ئۆزى ئەمەل قىلىمىغان رەھبەر ئۆزى قەھرىمان بولماي تۇرۇپ ئەسكەرلەرگە رەھبەرلىك قىلىدىغانلارغا

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

ئوخشاپ كېتىدۇ. بۇنداقلارغا ھەۋەش قىلىپ بولمايدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئەفلاتۇن ھاكىملىرى ۋە باشقىلىرى ئۆزلىرىگە ئوخشاش ئىچىپ يۈرىدىغان مەست - ئەلەسلەرنى مەس-سال قىلىپ كەلتۈرىدۇ. ئۇلارنىڭ باشقۇرغۇچىلىرىمۇ ئۆزلىرىگە ئوخشاش. مەست - ئەلەسلەرنى باشقۇرۇش ئۈچۈن زېھىن، بىلىم ۋە ھوشيارلىقتا ناھايىتى ئۆتكۈر بولۇش كېرەك. دەرھەقىقەت، ئەفلاتۇن ئېيتقاندا، ئەگەر قانۇنچىلار ئاددىي ئادەملەرگە ئوخشاش جاھىل بولسا، ئۇ ئادەملەرگە نەپ كەلتۈرىدىغان قانۇننى جارى قىلالمايدۇ. ئەفلاتۇن قانۇنلارغا رىئايە قىلىشتا تەربىيە ۋە مەشغۇلاتلار كاتتا ئەھمىيەتكە ئىگە ئىكەنلىكىنى ئېيتىدۇ. ئۆزى قانۇننى مەنىستەيدىغان ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە قول ئاستىدىكىلەرنىمۇ شۇنداق قىلىشقا ئۈندەيدىغانلار ئۆز ئىشى - ھەرىكەتلىرى بىلەن چوڭ تەرتىپسىزلىكلەرنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. ئەگەر ئىنسان ئۇنى مەدھىيىلەپ كۆتۈرگۈچىلەرنىڭ بەس - مۇنازىرە، سۆھبەتتىكى ماھىرلىقىنى، سۆز بايلىقى، بىلىم كۈچى تۈپەيلىدىن مەشھۇر بولسا، ئۇنى ئۇلار قانچە كۆپ ماختاشمىدەك، ئادەملەر بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ پەزىلىتى ئەمەس، دەپ تونۇيدىغانلىقىنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. ئەفلاتۇن ئەگەر ئادەمنى سۆزنىڭ قۇدرىتىگە قاراپ تەربىيەلەسە، بۇ - ئالىملار كۆپىنچە مۇراجىئەت قىلغۇچى ئەنئەنىدۇر. نۇتۇقنى ئاڭلىغۇچىنىڭ ۋەزىپىسى - تۈپ مەنانى توغرا ۋە ساغلام ئىگىلەپ چوڭقۇر ئۆگىنىپ، شۇ ئادەمدە تەربىيەلىنىۋاتقان سۈپەتلەر بارمۇ ياكى ئۇ سۈپەتلەرنى ئاتىق سۆزىمەنلىكى ۋە ئاتىقلىق ماھارىتى بىلەن ياكى ئاتىقنىڭ ھەممە نەرسە توغرىسىدا ياخشى پىكىر بىلدۈرۈشكە ئۇ - گەنلىكىدىن شۇنداق كۆرسەتتىمۇ، بۇنى بىلىۋېلىش زۆرۈر... قانۇننىڭ ئۆزى ئۆز ھالىچە ئالىيجاناب ۋە يۇقىرى مەرتىۋىلىك بولۇشى كېرەك ۋە ئۇنىڭ نامىدىن ھەمدە ئۇ (قانۇن) ھەققىدە نېمىنى سۆزلىگەن بولسا، مۆتىۋەر ھېسابلىنىشى كېرەك.

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى ۋە ئەۋزەللىكلىرىنى خەلق-
قە مەنتىق ئوقۇتۇش ۋە ئۆگىتىش ئارقىلىق چۈشەندۈرۈشنى ئېي-
تىدۇ. خەلق قانۇنلارغا ئېھتىياج سېزىشى ۋە ئۇنى چوڭقۇر
ئۆگىنىشى زۆرۈر. چۈنكى ئۇلار كېيىنچە خەلقنىڭ ئۆزىگە پايدا
كەلتۈرىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە، قانۇندىن كۆزلەنگەن مەقسەتكە
ئېرىشكىلى بولمايدۇ. ئەفلاتۇن مىسال كەلتۈرۈپ، گۆدەك بالد-
نىڭ ھۈنەر ئۆگىنىشىگە زور ئىشتىياقى بارلىقى تۈپەيلىدىن ئۇ
ئويۇن ئارىسىدا ئىشەك ۋە ئۆيلەرنىڭ قانداق ياسىلىشىنى ئۆگىنىد-
ۇېلىشىنى ۋە كېيىنچە شۇ ھۈنەرنى ئىگىلەپ ئېلىشىنى، بۇ
قابىلىيەتنىڭ پايدىسى تېگىشىنى ئېيتىدۇ. كېيىن ئەفلاتۇن قانۇن-
چىلارغا مۇراجىئەت قىلىپ، ئەگەر قانۇنشۇناس باشلىقىدىن باش-
لاپ دۆلەت ئىشلىرى بويىچە پايدىلىق مەشىقلەرنى ئېلىپ بېرىش-
قا، دۆلەت ئىشلىرىنىڭ توغرا ۋە ناتوغرىلىقى ھەققىدە مۇلاھىزە
يۈرگۈزۈشكە ئۆگەنگەن بولسا، ئۇ ھالدا ۋاقتى - ۋاقتى بىلەن
ئۆزى ئۈستىدىن نازارەت ئورنىتىشى ھەمدە ئىلگىرى شۇغۇللانغان
ۋە ھازىرمۇ داۋاملاشتۇرۇۋاتقان مەشغۇلاتلىرىغا سۈبات ۋە قىزد-
قىش بىلەن قارىشى زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئەفلاتۇن ھەربىر ئادەمنىڭ قەلبىدە قارىمۇقارشى، ئۆزئارا
تۇتاش جۈپ قۇۋۋەت: غەمكىنلىك ۋە خۇشاللىق، لەززەت ۋە
ئىزتىراپ ۋە ھاكازالار بار دەپ ھېسابلايدۇ. بۇ قۇۋۋەتلەردىن
بىرى تەھسىنگە سازاۋەر، ئىككىنچىسى ھايۋاندىر. قانۇن ھايۋا-
نى كۈچنى ئەمەس، تەھسىنگە سازاۋەر كۈچنى راۋاجلاندۇرۇشقا
قارىتىلغان بولۇشى كېرەك. ئەفلاتۇن ھايۋانىي قۇۋۋەت تەرىپىد-
كى زىددىيەت كۈچلۈك ۋە ئېغىر، تەھسىنلىك قۇۋۋەت تەرىپىدىن
زىددىيەت مۇلايمىراق ۋە خۇش كۆڭۈلرەك، دەپ چۈشەندۈرىدۇ.
ھەربىر ئادەم شۇ ئىككى زىددىيەت ھالىتى ھەققىدە ئويلىشى،
تەھسىنگە سازاۋەر قۇۋۋەتكە بويسۇنۇشى كېرەك. شەھەرنىڭ ھەم-
مە ئاھالىسىگە كەلگەندە، ئەگەر ئۇلار تەھسىنگە سازاۋەر كۈچلەر-

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

گە ئېرىشىشكە كۈچى يەتمىسە، يول كۆرسەتكۈچى، ئەڭ مۆتىۋەر ئەۋلىيالارنىڭ ئىشلىرىدىن سۆز يۈرۈتكۈچى، قانۇنچىلارنىڭ ئا- دەتلىرىگە بويسۇنۇشى كېرەك بولىدۇ.

ئەفلاتۇن ئېيتىدۇكى، قانۇنچىلار تەرىپىدىن ئېغىر ئىشلار ۋە مۇشەققەتلىك ئەمگەك بىلەن باغلىق بولغان پۇختىلىق - قەت- ئىيلىك تەلەپ قىلىنىشى ئەڭ ياخشى ئادەتتۇر. چۈنكى ئۇنىڭ ئاخىرىغا قۇلايلىق ۋە خەيرلىك ئىشلار كېلىدۇ. بۇ ھالەت خۇددى ئاچچىق، ئەمما سالامەتلىككە پايدىلىق دورا ئىچىشكە ئوخشايدۇ. ئەفلاتۇن ئىنسان تەبىئىتىدىكى مۇھىم خىسلەتلەرنى ۋە ئۇلا- رنىڭ قارىمۇ قارشى جەھەتلىرىنى پەرقلەندۈرۈش كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. مەسىلەن: كەمتەرلىك - تەھسىنگە (تەقدىرلەش- كە) لايىقتۇر. ئەمما كەمتەرلىك ھەددىدىن ئېشىپ كەتسە، ئۇ چاغدا ئۆز كۈچىنى يوقىتىدۇ ۋە زىيانلىق بولۇپ چىقىدۇ. ئادەم- لەر ھەققىدە ياخشى پىكىردە بولۇش ۋە ئۇلارغا نىسبەتەن ئوچۇق كۆڭۈللۈك تەھسىنگە سازاۋەردۇر. لېكىن بۇلار دۈشمەنگە تەئەل- لۇق بولۇپ قالسا، ئۇ زىيانلىقتۇر. ھوشيارلىقمۇ تەھسىنگە لايىق، ئەمما ھەددىدىن ئېشىپ كەتسە، ئۇ قورقۇش ۋە ئۆزىنى چەتكە ئېلىشقا ئايلىنىپ، زىيانلىق بولۇپ قالىدۇ. ئەللامە (ئا- لىم) ئەگەر ئۆز مەقسىتىگە ئېرىشىپ ھۆرمەتكە سازاۋەر بولسا، ئەمما مەقسەتكە ئەگرى يول بىلەن ئېرىشسە، بۇمۇ زىيانلىقتۇر، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئەڭ ياخشىسى مەقسەتكە چىرايلىق ۋە پاكىز يول بىلەن ئېرىشىش كېرەك.

ئەفلاتۇن ئەسلى ئادەمگە پايدىلىق ئىش سۈپىتىدە يامانلىققا يېقىنلىشىپ ئۇنىڭغا تەۋە بولۇپ قالماسلىق ئۈچۈن ئۇنى چۈشە- نىش، ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئۆز ھوشيارلىقىنى ئاشۇرۇش زۆرۈرلۈ- كىنى ئەسلىتىدۇ. ئۇ ھاراكەتلىك بىلەن سالامەتلىكنى مىسال كەلتۈرىدۇ. ئەفلاتۇن ساق ئادەملەرنىڭ مەستلەرگە يېقىن بولۇ- شى، ئۇلار بىلەن بىر داستىخاندا ئولتۇرۇش مەسلىكتىكى بىمەنە-

لىكتىن، قەبىھ ئىشلاردىن ئۆزىنى ھىمايە قىلىشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈرىدۇ. نىمجان ئادەم بەلكى كاسىلاپ ئىچىپ، ئۆزىنى كۈچلۈك پەرەز قىلىپ، ئۆز كۈچىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن شاۋقۇن - سۈرەن ۋە جېدەل - ماجىرانى توساپ قالىدۇ. ئەمما ھالىسىزلىنىپ ماغدۇرىدىن ئايرىلىدۇ. ئىچىرىمەن ئادەمدىن يەنە باشقا نۇرغۇن تەلۋىلىكلەر سادىر بولىدۇ.

ياخشى پەزىلەتلەرگە ئېرىشمەكچى بولغان ئادەم ياخشى خىس-لەتلەرگە ئىگە بولۇشى، ئۆزىدىكى ئىللەتلەرنى يوق قىلىشقا ئىزدەنىشى زۆرۈر. ئادەم پەقەت ئىللەتلەردىن خالاس بولغاندىن كېيىنلا ياخشى پەزىلەتلەرگە ئېرىشەلەيدۇ. ئاندىن ئۇ ھەربىر ئىنسان تەبىئىتىگە مەلۇم بىر خىسلەتنىڭ توغرا كېلىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. ھەربىر ئايرىم شارائىتتا ئۆزىنىڭ ماقۇللايدىغان ياكى ماقۇللىمايدىغان قارارىنى چىقىرىش ئۈچۈن ساھىبى قانۇنمۇ، ئىنساننىڭ ئۆزىمۇ شۇ نەرسىلەرنى يەنى ئىنساندىكى بۇ خۇسۇسىيەتلەرنى بىلىش كېرەك. بۇ شۇ قارارنىڭ يوقالماستىقى ئۈچۈنمۇ زۆرۈر. ئەگەر بىرەر قارار ئورۇنسىز چىقىرىلسا، بۇ ھالدا ئۇ يوقىلىپ كېتىدۇ ۋە ئۇنىڭدىن نامۇ نىشان قالمايدۇ.

ئىككىنچى بۆلۈم

ئەفلاتۇن: ئىنسان تەبىئىي خىسلەتلەرگە ئىگە. بۇلار ئۇنىڭدىكى خۇلق - ئەتۋار ۋە ئىش - ھەرىكەتلەرگە سەۋەب بولىدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. قانۇنچىلار بۇ خىسلەتلەرنى نەزەردە تۇتۇشى، ئۇلارنى تۈزىتىشى، شۇ خىسلەتلەرنى تۈزىتىدىغان قانۇنلار چىقىرىشى كېرەك. چۈنكى بۇنىڭ بىلەن قانۇنچى پۇقرالارنىڭ خۇلق - ئەتۋارىنىمۇ تۈزىتىدۇ...

راھەتلىنىش، دەرد چېكىش ۋە قايغۇرۇش ئاساسىي تەبىئىي خىسلەتلەر ھېسابلىنىدۇ. بۇلار تەپەيلى پەزىلەتلەر ۋە ئىللەتلەر

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

ئۆزلەشتۈرۈلىدۇ. نىھايەت، بالاغەت ۋە بىلىملەرگە، راۋاجلىق-
نىشقا تەربىيە ۋە مەشىق ئارقىلىق ئېرىشىلىدۇ. ساھىبى قانۇن
ئادەملەرگە ئۆزلىرىنى چەكلەپراق تۇرۇشنى بۇيرۇغان بولسىمۇ
ئادەملەر بايراملاردا ۋە ئارام ئالغانلىرىدا راھەتلىنىدۇ. چۈنكى
ئادەملەردە راھەتلىنىشكە تەبىئىي مايىللىق بار. بۇنداق راھەتلى-
نىش تۇيغۇلىرىنى خۇدايى تائالا ئاتا قىلغان. مۇزىكىغا بولغان
مايىللىقمۇ شۇنداق: تەبىئىي مەيىل - ئىختىيار تۈپەيلى، مۇزد-
كىدىن خەۋەردارلىق نەتىجىسىدە راھەتلىنىش پەيدا بولىدۇ. ئەف-
لاتۇن يۇناندا مەشھۇر بولغان ئاممىۋى ئۇسۇللار ۋە سۇناي ناۋالى-
رىنى مىسال قىلىپ كۆرسىتىدۇ. ئۇ ھەربىر ئايرىم ھالدا گۈ-
زەللىك نېمە، شۇنىڭدەك بىمەنىلىك نېمىلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ.
گۈزەللىك بۇ تۈرلۈك مۇزىكىلار، ياخشى خۇلق - ئەتىۋارغا توغرا
كېلىدىغان مەسىلەن: سېخىلىق، جەسۇرلۇققا ئوخشاش ياخشى،
ئىجابىي خىسلەتلەر - ئادەملەر ئېرىشىشكە ھەۋەس قىلىدىغان
نەرسىلەردۇر. خۇنۇكلۇك، بىمەنىلىك بولسا يامان خىسلەتلەرگە
ئۇندەيدۇ. ئەفلاتۇن مىسىر ئېھراملىرىدا مەۋجۇت بولغان كۈي
ۋە تەسۋىرلەرنى مىسال قىلىپ كۆرسىتىدۇ. بۇ ئېھراملاردا قەت-
ئىي قانۇن ئورنىتىلغان بولۇپ، ئۇلار ئىلاھىي دەپ ئېلان قىلىن-
غان.

ئەفلاتۇن خۇرسەندىچىلىكىنى خاتىرجەم ۋە سوغۇققان قوبۇل
قىلغان ئادەملەرگە نىسبەتەن ئۆسمۈرلەر راھەتلىنىشتىن ئالغان
خۇشاللىقىنى خېلىلا كۈچلۈك ھېس قىلىدىغانلىقىنى چۈشەندۈر-
دۇ.

ھەقىقىي قانۇن ئورناتقۇچى يېڭى قانۇن قوبۇل قىلىۋاتقىنىدا
ئۇنىڭ مەملىكەتتىكى ھەممە تەبىقىلەر ۋە ئەۋلادلارغا، بارلىق
ۋىلايەتلەرنىڭ ئاھالىسىگە بەخت - سائادەت، شاد - خۇراملىق
كەلتۈرۈشنى ھېسابقا ئالىدۇ. قانۇندا ئادەملەرنىڭ بارچە خىسلەت-
لىرىدىن پەرق قىلىدىغان تۇغما خىسلەتلەرمۇ ھېسابقا ئېلىنىشى

كېرەك. خەلقلەرنى بىرمۇبىر مەغلۇپ قىلىشقا قارىتىلغان قانۇنلارنى قوبۇل قىلىدىغان رەھبەرلەر مەرىپەتلىك قانۇنچىلار قاتارىغا كىرمەيدۇ. بىلىمدان قانۇن ئورناتقۇچى، مەسىلەن: سازەندىنىڭ خىسەلتىرىنىمۇ ھېسابقا ئالىدۇ ۋە ئۇ چىقارغان قانۇن سازەندىلەرنىڭ تۇغما پەزىلەتلىرىنىمۇ ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ. دېمەك، قانۇن تۈرلۈك - تۈمەن پېئىل ئەتۋاردىكى، تۈرلۈك - تۈمەن خىسەلتلىك ئادەملەر خەيرىخەلىق بىلەن كۈتۈپ ئېلىشقا ئەرزىيدىغان بولۇشى زۆرۈر. ئىدراكلىق ۋە تەجرىبىلىك ئادەمنى بوي-سۇندۇرغۇچى قانۇننى جارى قىلدۇرۇش، باشباشتاق كىشىلەر ۋە تەجرىبىسى يوق ئادەملەرنى ئالىملارغا تەڭلەشتۈرۈپ بويسۇندۇرغۇچى قانۇننى ئىجرا قىلىشقا قارىغاندا ياخشى ۋە ئەۋزەلرەكتۇر. بۇنى چوڭ باشلىق، تەجرىبىلىك ۋە سالماق ئادەملەر گەتراپىدا قوشاق ئېيتقۇچى ناخشىچىغا ئوخشاتسا بولىدۇ (بۇ ئادەملەر قانۇننى توغرا چۈشەنگۈچىلەر بىلەن قىياس قىلىنىۋاتقانغا ئوخشايدۇ). قانۇنچىلارمۇ، ئۇنىڭ كۆرسەتمىلىرىنى بېجىرگۈچىلەرمۇ خەلقنىڭ ناھايىتى كۆپ، تۈرلۈك - تۈمەن ئىشلىرىنى نازارەت قىلىپ تۇرۇشلىرى كېرەك، تاكى ھېچبىر ئىش ئۇلارنىڭ نەزدىرىدىن چەتتە قالمىسۇن. ئەگەر ئۇلار بۇنىڭغا ئېتىبارسىز قارىسا، ئۇ ھالدا تەسىرلىرى بولغان ھەممە ساھەلەردىن ئۇلارنى چەتلىشتۈرۈش كېرەك. ئەگەر ئۇلار بىر نەرسىگە كۆپ قېتىم ئېتىبار بەرمىگەن بولسا، ئۇ چاغدا ئۇلارنىڭ سەگەكلىكى نامۇنشانسىز يوقىلىپ كېتىدۇ، بۇ ئۇلارغا ئادەت بولۇپ قالىدۇ ۋە ئۆز ئېتىبارسىزلىقلىرى نەتىجىسىدە خۇددىنى يىلمەي قالىدۇ - دە، ئۆزلىرىگە ئەگىشىپ تەلىم ئالىدىغان بالىلار ۋە ئۆسمۈرلەرنىڭ ئىشلىرىدىن خەۋەرسىز قالىدۇ. ئەگەر ياشلار مەئىشەتكە بېرىلىپ، قانۇنغا زىت رەۋىشتە كۆڭۈل ئېچىپ، راھەتلىنىپ يۈرسە، قانۇنچىلار ئۇلارنى تۈزىتىشى قىيىن، شۇڭا راھەتلىنىشلىرىنى قانۇنغا بويسۇندۇرۇشلىرى زۆرۈر. بالاغەتكە يەتكەن ياش

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

يىگىتلەر بۇ شەرت - شارائىتلارغا كۆنۈكۈشلىرى ۋە ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشلىرى كېرەك.

قانۇنچىلارنىڭ ھەربىر گۇرۇھ ئادەملەرگە مۇراجىتى چۈشەنچىلىك بولۇشى كېرەك. بۇنىڭ بىلەن قانۇن چىقارغۇچى ئادەم-لەرنىڭ ئىدراك ئېتىش ئىمكانىيەتلىرىنى ھېسابقا ئېلىش كېرەك، تاكى ئادەملەر ئۇنى چۈشەنسۇن. چۈنكى ئادەملەرگە بىرەر نەرسىنى چۈشىنىش ۋە ئەمەلدا قوللىنىش قىيىن بولۇش مۇمكىن. چۈشەنمەسلىك بۇنداق قانۇندىن ۋاز كېچىشكە ۋە ئۇنى ئاغدۇرۇپ تاشلاشقا سەۋەبچى بولۇپ قالىدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئەفلاتۇن بىلىمدان ۋە مېھرىلىك تېۋىپ شىپالىق دورا تەييارلاپ، بىمار ياخشى كۆرىدىغان تاماققا قوشۇپ بەرگىنىنى مىسال قىلىپ كۆرسىتىدۇ.

ئەفلاتۇن مۇتلەق ئېزگۈلۈك بولمىغان نىسپىي ئېزگۈلۈكنى چۈشەندۈرىدۇ. ئۆز ئۆزىنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن سالامەتلىك، چىرايلىقلىق، بايلىققا ئوخشاش كۆپ كىشىلەر تەردىمىدىن خەيرلىك دەپ تونۇلغان ئېزگۈلۈك ئەسلىتىلگەن قەدىمىي شېئىرنى مىسال كەلتۈرىدۇ. بۇ ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئېتىبارلىق ئىنسانلار ئۈچۈن ياخشىلىق ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ جاھىل ۋە ئادالەتسىزلىك ئۈچۈن بولسا، ئېزگۈلۈك يوق ۋە ئۇلار بەختكە ئېرىشەلمەيدۇ. ئۇلار ئۈچۈن ھەتتا ھاياتمۇ بىر كۈلپەتتۇر.

ئەگەردە ياخشىلىق، ئېزگۈلۈككە دائىر قانۇن مەۋھۇم (خەيالىيەت) بولسا، قانۇن ۋە بۇ جەھەتتىكى پەندى - مەسھەتلەرنى يېزىپ ماڭغۇچىلار ۋە شائىرلار ئۇلارنىڭ سۆزلىرىدىكى خاتالارنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن بۇنىڭغا جىددىي ئېتىبار بېرىش كېرەك بولىدۇ. ئەفلاتۇن: ھەممە ئېزگۈلۈكلەر ئەينى ۋاقىتتا يېقىملىق «ئەمما» كۆپ يېقىملىق نەرسىلەر خەيرلىك ئەمەس» دېگەن ئىبارىلەرنى چۈشەندۈرىدۇ. ئېزگۈلۈكى يوق، پەقەت يېقىملىق نەرسىلەر بىلەن بولسا ئەقلى قىسقا ئادەملەر راھەتلىنىدۇ. ئېزگۈ-

لىك، ياخشىلىق ئۇلاردىن ھاسىل بولىدىغان نەرسىنى بىلگۈچى ئادەملەر ئۈچۈن يېقىملىقتۇر، بىلمەيدىغانلار ئۈچۈن بولسا يېقىم-سىزدۇر. ئايرىم بىر ئائىلىنىڭ تۇرمۇش ئۇسۇلى ھەققىدىمۇ شۇنداق دېيىش مۇمكىن.

ئەفلاتۇن ئېيتىدۇكى، بىر ئادەمگە تەئەللۇق بولغان قائىدە - ھەممە ئادەملەر ئۈچۈن شەرت ئەمەس، بىر گۇرۇھ ئۈچۈن يارىتىلغان قانۇنلارغا باشقا گۇرۇھتىكى ئادەملەرنىڭ رىئا-يە قىلىشىمۇ شەرت ئەمەس. ئۇ مۇنداق بىر مىسال كەلتۈرىدۇ: قېرىلىقنىڭ خۇسۇسىيەتلىرىنى نەزەردە تۇتقاندا، قېرىپ قالغان ئادەملەرنىڭ ئۇسۇلغا چۈشىشى ياراشمايدۇ. ئەگەر بۇنداق ئادەم ئورۇنسىز شۇ ئىشنى قىلسا، ئۇ كۆزگە خۇنۇك كۆرۈنىدۇ ۋە ئادەملەرگە ياقمايدۇ. ئەگەر ئۇ بەربىر شۇنداق قىلسا ۋە ئۇنىڭ ئۆزىنى بۇنداق تۇتۇشى ياراشسا، نېمە بولىدۇ؟ (فارابى بۇ سوئال-نى ئەفلاتۇننىڭ پىكىرىگە قارشى قويىۋاتقانغا ئوخشايدۇ.) ئەفلا-تۇن بىر چال ئۆزىگە ياراشمىسىمۇ، نەي چېلىپ، ئۇسۇلغا چۈشكەنلىكىنى مىسال كەلتۈرىدۇ. بۇ بايرامغا قاتنىشىۋاتقان ئادەملەر ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ ئۇسۇل ئوينىمايدۇ، ئۇلار خۇشال بولۇش ئورنىغا بىپەرۋا تاماشا قىلىدۇ. ئەگەر نەي چېلىپ ئۈس-سۇلغا چۈشۈشكە ئېھتىياج بولمىسا، لېكىن بۇ ئىش قىلىنسا، بۇ ئىش يېقىمسىزلىق ۋە ئەدەپسىزلىك ھېسابلىنىدۇ. شۇنداق قىلىپ، مەيلى قانداق ئىش قىلىنغان بولسۇن، ۋاقىت ۋە شارائىتقا توغرا كەلمىسە، كەلتۈرۈلگەن مىسالدىكىگە ئوخشاش بۇ چىرايلىق ئىش ھېسابلىنمايدۇ.

شۇنىڭغا ئوخشاش ئەگەر ھەرقانداق ئىش - ھەرىكەت زۆرۈر-رىيەتسىز ئەمەلگە ئاشۇرۇلسا، ئۇ يېقىمسىز بولۇپ، ئالغىشقا سازاۋەر ئەمەس. (ئۇنىڭ ئۈستىگە) بۇ ئىش تاماشا قىلىۋاتقانلار-دا، بولۇپمۇ تەجرىبىسىز ئادەملەردە يىرگىنىشلىك تۇيغۇلارنى ئويغىتىدۇ. ئەفلاتۇن ئەگەر بىرەر نەرسىدىن راھەتلىنىش ئادەم-

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

لەرگە خۇشياقمىسا، ئۇ نەرسە ئۇلارنىڭ ھاجىتى، تەبىئىتى ۋە ئادىتىگە توغرا كەلمەيدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ جەسۇر ئادەم-لەر، شۇنىڭدەك بىرەر سەنئەت ئىگىسى بولغان ئادەملەرگە دائىر مىساللارنى كەلتۈرىدۇ. بىر سەنئەت ساھىبى ئۈچۈن زوقلۇق بولغان نەرسە، باشقا سەنئەت ساھىبى ئۈچۈن زوقلۇق بولماسلىقى مۇمكىن.

شۇنىڭغا ئوخشاش بەزىلەرگە توغرا ۋە گۈزەل، ئادەلەتلىك كۆرۈنگەن نەرسە باشقىلارغا يامان كۆرۈنۈشى مۇمكىن. شۇڭا ئەڧلاتۇن: ئەشىالار ئۆز - ئۆزىدىن گۈزەل ۋە خۇنۇك ئەمەس، بەلكى باشقا ئەشىالارغا نىسبەتەن گۈزەل ۋە خۇنۇك بولىدۇ، دەپ قوشۇمچە قىلىدۇ. ئەگەر بۇ ھەقتە سەنئەتكارلاردىن سورالسا، ئۇلار ئەلۋەتتە بۇ پىكىرنى تەستىقلىغان بولاتتى.

ئەڧلاتۇننىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، نەرسىنىڭ ماھىيىتى نامەلۇم بولسا، بۇ نەرسىنى ئېنىقلاش ئۈچۈن ئۇنىڭ ئايرىم قىسىملىرى-نى، تەرتىپكە سېلىپ بولمايدۇ. ئەگەر كىمكى بۇنىڭسىزمۇ، تېگىشلىك جەھىتىنى ۋە زۆرۈرلىكىنى ئۇيغۇنلىقىنى (ئۇ نەرسە-نى) ئېنىقلاش مۇمكىن، دەپ دەۋا قىلسا يېڭىلىشىدۇ.

ئەگەر بىرەر ئادەم ئەشيانىڭ ماھىيىتىنى بىلىشمۇ شۇ نەرسىنىڭ ياخشى ۋە ئالىي سۈپەتلىرىنى ياكى يامان ۋە بىمەنە خىس-لەتلىرىنى بىلمەسلىكى مۇمكىن. ئەشيانىڭ ئەسلى ماھىيىتىنى، ئۇنىڭ ياخشى ۋە ئالىي سۈپەتلىرىنى، يامان ۋە بىمەنە خىسلەتلىرىنى بىلگىنىدىلا بۇ ئەشيا ھەققىدە مۇكەممەل بىلىمگە ئىگە بولۇشلىرى مۇمكىن.

قانۇنلارنى، ھەممە سەنئەتكارلارغا (ھۈنەرۋەنلەرگە) ئائىت بىلىملەرنىمۇ شۇنىڭغا ئوخشىتىش مۇمكىن. ھاكىم بۇنىڭغا ياخشى ياكى يامان مۇناسىۋەتتە بولۇشى ئۈچۈن، شۇ ساھىلەرنىڭ ماھىيىتىنى بىلىشى لازىم. ھاكىم ھەر ساھىلەنىڭ يۇقىرىدىكى ئۈچ جەھىتىنى ئېگىلىشى، ئۇلار ھەققىدىكى بىلىمنى كامالەتكە

يەتكۈزۈشى، توغرا ۋە ھەققانىي باشقۇرغۇچى ئۈچۈن ئۇلارنى بىلىشى كېرەك. قانۇننى ياراتقۇچى بۇ ئۈچ نەرسىنى (يەنى: ماھىيەت سۈپەت ۋە خىسلەتنى) ياخشى بىلىپ ئالغان تەقدىردىلا ئاشۇ قانۇن ئەڭ ياخشى قانۇن بولىدۇ. ئەگەر ئۇ ئۈچ جەھەتنى توغرا چۈشەنمىسە، ئۇ قانداق قىلىپ قانۇنلارنى يارىتالىشى مۇمكىن؟ بۇ پەقەت قانۇنلارغىلا ئەمەس، ھەر قانداق ئىلىم ۋە سەنئەتكىمۇ تەئەللۇقتۇر. ئەفلاتۇن شېئىرلارنى مىسال قىلىپ، ئۇلارنىڭ (ئومۇمىي) ئۆلچىمى، ۋەزنى، ئاھىتى ھەققىدە سۆزلەپ، بۇلارنىڭ ئىجادكارلىرى ھەمدە بۇ سەنئەتنىڭ ھەممە تۈرلىرىدىن بەھرىمەن بولغان ئادەملەرنى تىلغا ئالىدۇ.

ئەفلاتۇن قانۇنلاردىكى ھەربىر كۆرسەتمىدىن ماھىيەتكە قاراپ پايدىلىنىش زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن مىسال تەردە قىلىشىدە يەنە ئۆسسۈل ئويناش ۋە نەي چېلىش ھەققىدىكى باياننى داۋاملاشتۇرىدۇ. كىم بولسۇن بىرەر نەرسىنى تەلەپ قىلىشتا ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشتا ھەقىقەتكە خىلاپ ئىش قىلسا، ئۇ ئادەم ئەڭ قاتتىق قول، جاھىل ۋە بىمەنى ئادەم ھېسابلىنىدۇ. ئۇنداق ئادەمدىن دەرھال ۋاز كېچىش كېرەك.

ئۆزلىرىدە مەلۇم بولغان مۇزىكىلىق سەنئەتلەردىن توغرا پايدىلىنىشقا ئادەتلەنگەن ئادەملەر رەھمەتكە سازاۋەردۇر. ئۇلارنىڭ مەناسىنى ئۆزگەرتىپ ئورۇنسىز ۋە يولسىز پايدىلانغۇچىلار ئەيىبلەنىشكە ۋە قارىلىنىشقا لايىقتۇر. چۈنكى بۇنىڭ بىلەن غەم - كۈلپەتكە سەۋەب بولىدۇ. يۇنانلاردا قوشاق سەنئىتى مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن قانۇنچىلار ئۇنىڭغا ئالاھىدە ئېتىبار بېرىشلىرى لازىم. دەرھەقىقەت، قوشاق سەنئىتى ناھايىتى پايدىلىق. بولۇپمۇ ئۆزىنىڭ روھىيەتكە تەسىرى ھەمدە روپ - خەتكە ئالاقىدار بولغان قانۇنلار تەسىرى بىلەن بەكمۇ پايدىلىق تۇر.

ئۇشبۇ بابتا ئەفلاتۇن بەدەن ئۈچۈن ناھايىتى زۆرۈر بولغان

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

جىسمانىي مەشىقلەر روھ ئۈچۈنمۇ شۇنداق زۆرۈردۇر، چۈنكى بەدەننى پاك، ساغلام قىلىش — روھنىمۇ پاك ۋە ساغلام قىلىدۇ دەيدۇ.

كېيىن ئەڧلاتۇن باشقا بىر مەسىلىنى چۈشەندۈرۈشكە ئۆتتە. شۇنداق نەرسە باركى، ئۇلاردىن بىر قانۇندا پايدىلىنىدۇ — يۇ، باشقىسىدا ئۇنى يىرگىنىش، يارامسىز دەپ ئۇنىڭدىن ۋاز كېچىدۇ. ئۇ غەمخورلۇق ھەققىدىكى مىساللارنى كەلتۈرىدۇ. يۇنانلاردا بىر گۈرۈھ ئادەملەر مەي ئىچىشكەن، باشقىلىرى ئىچمىگەن، بەزىدە زۆرۈرىيەت يۈزىسىدىن مەي ئىچىشكە ئېھتىياجلىق بولغاندۇر. مەسىلەن: ئەس — ھوشنى يوقىتىش ئۈچۈن، ئاياللارنى تولغاق تۇتقاندا ياكى بەدەن يارىسى كۆيدۈرۈلۈۋاتقاندا، ياكى بەدەن ھالىسىزلىنىپ قالغاندا.

ئۈچىنچى بۆلۈم

ئەڧلاتۇن سۆزنى تۈرلۈك قانۇنلارنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى، يوقىلىشى ۋە يېڭىلىنىشى پەقەت ئۇنىڭ زامانىسىغىلا تەئەللۇق بىر يېڭىلىق ئەمەسلىكىنى چۈشەندۈرۈشتىن باشلايدۇ. ئەسلىدە قەدىم زامانلاردىمۇ شۇنداق بولغان ۋە كەلگۈسىدىمۇ شۇنداق بولىدۇ. ئەڧلاتۇن قانۇنلارنىڭ بىكار قىلىنىشى ۋە يوقىلىشىغا ئىككى سەۋەب بار، دەپ ھېسابلايدۇ. ئۇنىڭ بىرىنچىسى — ئۇلارنىڭ ئەسلىدە قوللىنىش مۇددىتىنىڭ سوزۇلۇپ كېتىشى بولسا، ئىككىنچىسى، دۇنيادا ھەممە خەلقلەر ئۈچۈن پالاكەتلىك توپان، ۋابا كېسەللىكى ئوخشاش ئاممىۋى پالاكەتلەرنىڭ يۈز بېرىش ئاقىۋەتلىرىدۇر.

ئەڧلاتۇن يېڭى شەھەرنىڭ قانداق بىنا قىلىنىشى، باشقۇرۇش ۋە قانۇنلارغا ئېھتىياجىنىڭ قانداق تۇغۇلۇشى ھەققىدە يازىدۇ.

مىسال تەرىقىسىدە ئۇ ھەممە شەھەرلەرنى يەكسان قىلغان توپان بالاسىنى كەلتۈرىدۇ. توپاندىن كېيىن شەھەرلەر يەنە قەد كۆتۈرۈپ راجلىنىشقا باشلايدۇ. ئۇ يەردە ئادەملەر ۋە شەھەرلەر بارلىققا كېلىدۇ. ئۇ ئاۋۋالقى شەھەرلەرنىڭ قانداق ۋەيران بولغانلىقى ۋە كېيىنچە قانداق قىلىپ باشقا شەھەرلەرنىڭ قۇرۇلغانلىقىنى بايان قىلىدۇ. ئاۋۋالقى بۇ شەھەرلەردىكى ئادەملەرنىڭ ئەخلاقىي تەھسىنگە سازاۋەر بولغان. لېكىن ئادەمزات ئەۋلادى كۆپىيىۋەرگەنسېرى بۇ خەلق ئۆزگىرىشكە باشلىغان. توپان بالا-سىدىن كېيىن ئۇلار ئۆزلىرىنى بەختى قارا ھېسابلاپ، بىر-بىرىگە خۇش مۇئامىلىدە بولۇپ، مېھىر - شەپقەت بىلەن قاردىغان. ئادەم ئەۋلادىنىڭ كۆپىيىشى نەتىجىسىدە ئۇلار ئارىسىدىكى ھەسەتخورلۇق، جاھالەت پەيدا بولدى، ئۇلار ئۆزئارا ئۇرۇش قىلىشقا باشلىدى. بۇ چاغدا توپان بالاسىدا زىيانغا ئۇچرىغان سەنئەتلەر (ھۈنەرلەر) ئومۇمەن يوق بولۇپ كەتتى. ئاستا - ئاستا مەدەن قېزىۋېلىش، دەرەخلەرنى كېسىش، دوكان ۋە ئۆي-لەرنى قۇرۇش زۆرۈر بولغانلىقى تۈپەيلى ھۈنەر - سەنئەتنى قايتا تىكلەشكە باشلىدى. بۇ ئىشلار پەقەت كىتابلاردىن بەھرىمەن بولغۇچىلار ئۈچۈن قىيىنچىلىق تۇغدۇرمايدۇ، ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ ئەسلى ماھىيەتلىرى (نېمە ئۈچۈن يارىتىلغانلىقى، مەقسەتلىرى، ۋەزىپىلىرى نېمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكى) ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزۈپ، سەنئەت ۋاسىتىلىرىنى ئىدراك قىلىشقا باشلايدۇ. ئىلگىرى ھۈنەر - سەنئەت ئۆز ھالىغا يارىشا زۆرۈر ئىدى. كېيىنچە خۇددى نازۇك ۋە ھىمايىسىز ئەزالارنى بېكىتىش ۋە ئىسسىق - سوغۇقتىن ساقلىنىش ئۈچۈن ياخشى كىيىملەر كېرەك بولغىنىدەك، گۈزەل ۋە چىرايلىق بۇيۇملارغا ئېھتىياج تۇغۇلدى. كېيىنچە ئۇلار بۇ بۇيۇملارنىڭ ئەڭ چىرايلىقلىرىغا ئالاھىدە ئېتىبار بېرىشكە باشلىدى. ئەفلاتۇن: ئادەملەر دەسلەپ-دە شەھەرلەر، قەلئەلەر ۋە ئۈستى يېپىق، پانا جايلىرىدا ۋەھشىي

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

ھايۋانلار ياكى كۈچسىز مەۋجۇداتلارغا ئوخشاش باشپاناھ قىلغان، دەپ ھېكايە قىلىدۇ. كېيىنرەك بىر - بىرلىرىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئىستىھكاملارنى قۇرۇشقا باشلايدۇ. شۇنداق قىلىپ ئاستا - ئاستا ئۇلار ئارىسىدا ئۇرۇش - جېدەل چىقىشقا باشلايدۇ.

ئەڧلاتۇن يەنە ئۆرپ - ئادەتلەر، ئۇلارنىڭ ئاتا - بوۋىسىدىن پەرزەنتلىرىگە قانداق ئۆتۈش ھەققىدە مەلۇماتلار بېرىدۇ. ئەگەر بۇ جەريان بىرلىك - بىردەملىكنى ئىدراك قىلىشقا ئېلىپ كېلىدىغان بولسا، ئۇ ھالدا تۈرلۈك ھايات تەرىپىدىكى ئادەملەرنى، كاتتا، ئابروۋىلۇق ئائىلىلەرنىڭ تەۋەرىشكە ياشىتىلىشى ئاتىلار ۋە پەرزەنتلىرىنى پاراڭ كەلتۈرىدىغان بىردەملىككە بىرلەشتۈرىدىغان قانۇنلار يارىتىشقا مەجبۇر قىلىدۇ. ئەڧلاتۇن ئەللىنلەر شەھىرى ۋە ئۇنىڭ بىنا قىلىنىشىنى تەسۋىرلىگەن ھومېرغا مۇراجىئەت قىلىدۇ. ئەڧلاتۇن يەنە، جاھالەت ۋە زوراۋانلىققا قەدەم قويغان بىر شەھەر ئاھالىسىدىن باشقا بىر شەھەر ئاھالىسى جەبرۇ - زۇلۇم چېكىدىغان ئۇرۇش قانۇنىسىز بولغانلىقى ئۈچۈن (ھېچقانداق) پايدا كەلتۈرمىگەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. مىسال تەرىقىسىدە ئۇ، قەدىمىي يۇنانلىقلار غەلىبە قازىنىپ بويسۇندۇرغان شەھەرلەرنى كەلتۈرىدۇ ۋە بۇ شەھەرلەرنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدا ئەسلىتىپ ئۆتۈلگەن مەنادا بايان قىلىدۇ.

ئەڧلاتۇن: بىر شەھەردە كۆڭۈل خالىمىغان ئىشنى قىلىپ يۈرىدىغان بىر ھاكىم ياشايتتى، دەپ ھېكايە قىلىدۇ. بۇ شەھەردە ياشايدىغان ئادەملەر ھەر جەھەتتىن ئۇنىڭغا تەقلىد قىلىشقانلىقى ئۈچۈن ھاياتلىرى بارغانسېرى ئايىنىپ بارىدۇ. نەتىجىدە شەھەر ئىنقىرازغا ئۇچرايدۇ. بۇ مۇنداق ئىككى خىل سەۋەب بىلەن يۈز بېرىدۇ: بىرى، ئۆزلىرىگە پايدا كەلتۈرۈشى مۇمكىن بولغان ۋەزىپىلەرنى بېجىرمىگەن ئادەملەرنىڭ ھايات يوسۇنى ناپاك بولغانلىقى؛ يەنە بىر سەۋەب — ئۇلارنىڭ ئۈستىدىن باشقا ھاكىملار.

نىڭ مەۋجۇتلۇقىدۇر. بۇ ھاكىمىيەت بەلكى قانۇنىي رەۋىشتە ئەمەلگە ئاشۇرۇلغاندۇر. لېكىن، شۇنداق بولغان تەقدىردە بىر دۆلەتتىكى بىرنەچچە ھاكىملار ئەفلاتۇن ئەسلىتىپ ئۆتكەن، ئۇ- نىڭ دەۋرىدە مەشھۇر بولغان شەھەرلەردىكىگە ئوخشاش ئىلاھىي قانۇن قوبۇل قىلىش ئۈچۈن بىرلەشكەن بولاتتى. ئەفلاتۇن ئۆزى كەلتۈرگەن مەسالىلارنىڭ بىرىدە چۈشەندۈرۈپ ئۆتكەندەك بىرەر خەلققە مەنسۇپ، تۇغما ئادەتلەرنى ئىناۋەتكە ئالمىغاندا، ئۇنىڭ پىكرىچە، بىر شەھەر ئاھالىسى باشقا بىر شەھەر ئاھالىسىغا قارىغاندا ئۆز قانۇنلىرىنى تېزىرەك بۇزىدۇ.

ئەفلاتۇن ئېيتىدۇكى، ماختاش بەزى قانۇننىڭ بە قارارلىق قىلغا ئېلىپ كېلىدۇ ۋە ئىنسان ئۆز ماھىيىتى بويىچە پاراۋانلىق كەلتۈرمەيدىغان نەرسىنى ماقۇللىشى مۇمكىن، دەپ ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. پاراۋانلىق كەلتۈرمەيدىغان ۋە بەختكە ئېلىپ بارمايدىغان قانۇننى قانداق قىلىپ ماقۇللاش مۇمكىن؟ ئەفلاتۇن: بۇ ناھايىتى مۇشكۈل مەسىلە، دەيدۇ ۋە ئۇشبۇ مىسال ئارقىلىق چۈشەندۈرىدۇ: ئاجايىپ كېمىنى كۆرۈپ تۇرغانلار ئۇنىڭغا ئىگە بولۇشنى خالايدۇ ياكى پاراۋانلىق، ھېسابسىز بايلىق خوشياققانلىقى ئۈچۈن ئۇنى كۆرگەن ئادەملەر ھەممىسىگە ئىگە بولۇشنى كۆزلەيدۇ. بەلكى بۇلار ھەقىقىي پاراۋانلىق كەلتۈرگۈچى نەرسىلەرمۇ ئەمەس- تۇر. ئۇ يەنە چۈشەندۈرۈپ مۇنداق دەيدۇ: گۆدەكلىك چېغىدا بالغا بىرەر نەرسە يېقىپ قېلىشى مۇمكىن، لېكىن ئۇ چوڭ بولغاندىن كېيىن ئاۋۋال خۇش كۆرگەن نەرسىسىنى خالىمايدۇ. دېمەك، ئۇنى ماقۇللىمايدۇ. (ھازىر خالىمىغان) بۇ نەرسە ئۆزى- نىڭ ئەسلىي ماھىيىتىنى ئۆزگەرتىپتۇ. ئەفلاتۇن يەنە قايسى ھاللاردا كۆڭۈلگە يارىغان نەرسە ھەقىقەتەنمۇ ياخشى، پايدىلىق؛ قاچان ياخشى ئەمەسلىكىنى ئىسپات قىلىدۇ. بىز بىلىمىزكى بالا بىر نەرسىنى خالايدۇ. ئۇنىڭ ئاتىسى بولسا ئۇ نەرسىنى خالىمايدۇ. ئاتا بۇ خاھىشنىڭ بالىدىن يىراقلىشىشىنى خۇدادىن ئىلتىجا

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

قىلىدۇ. چۈنكى ئاتا ئاقىل، بالا ناداندۇر. ئاقىل ئىدىراكلىق ئىنسانلار خالىغان نەرسە ياخشى، خۇشاللىق بېغىشلايدۇ. لېكىن نادانلارغا يارىغان نەرسىلەرنى رەت قىلىش كېرەك.

ئەڧلاتۇن ياخشىلىق، سائادەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇ قانۇننىڭ گۇۋاھلىق بېرىشىچە، ئەمەل قىلىنىشى زۆرۈر، ئەۋزەل كۆرۈشكە ئەرزىيدىغان ئاقىللىقتۇر ۋە ئۇنىڭغا ھەمىشە ئىنتىلىپ تۇرۇشى كېرەك. قانۇن چىقارغۇچى قانۇنشۇناسلار روھ ۋە ئىدىراكنى راۋاجلاندۇرغۇچى ئامىللارغا ئىنتىلىشى ۋە شۇ ئامىللارغا غەمخورلۇق قىلىشى زۆرۈر. ئەگەر بۇ نەرسىلەر ھەر قېتىم ئىشەنچلىك بولسا، ئۇ ھالدا قارارمۇ ئىشەنچلىك بولىدۇ. تەربىيە ئاقىللىقىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرىدۇ. قانۇن پاراۋانلىق بولىدۇ. شۇنداق ئىكەن. قانۇن ئىگىسى تەربىيىنى مۇستەھكەملەشكە ئالاھىدە ھەرىكەت قىلىشى لازىم. ئەگەر تەربىيە شەھەرلەرنىڭ ھاكىملىرى ۋە ئۇلارغا ئوخشاش ئادەملەر تەبىئىيەتنىڭ بىر قىسمى بولسا، ئەڧلاتۇننىڭ پىكرىچە، ئۇلارنى قۇۋۋەتلەشتىن، ئۇلارنىڭ ساپ دىللىقلىرى ۋە ئەڭ يۈكسەك خىسلەتلەر مەجمۇئەسى بولغان ھېكمەتتىن كەلگەن پاراۋانلىقتىنمۇ ئەۋزەل-رەك نەتىجىگە ئېرىشىدۇ.

ئەڧلاتۇن شەھەردە ھاكىملار ۋە بويسۇنغۇچىلار بولغان تەقدىرىدىنمۇ ئۇ يەردە قانۇنلاشتۇرۇشنىڭ كامالەتكە يېتىشى مۇمكىن-چىلىكى ھەققىدە يازىدۇ. ھاكىملار ئەسلى ئالىيجاناب ئاقساقال-لارغا ئوخشاش ئۇلۇغۋار ياشتا ۋە ھاياتىي تەجرىبىگە ئىگە بولۇش-لىرى كېرەك. بويسۇنغۇچىلار بولسا گۆدەكلەر، ياشلار ۋە جا-ھىل ئادەملەردىن تاشقىرى، قالغان ھەممە ئادەملەردۇر. ئىشتا بۇنىڭغا قانچىلىك رىئايە قىلىنسا، شۇنچىلىك توغرا بولىدۇ. ئەگەر ھاكىملار تەربىيىسىز بولسا، ئەڧلاتۇننىڭ پىكرىچە، ئۇ ھالدا ئۇلارنىڭ ئىشلىرىمۇ پۇقرالارنىڭ ئىشلىرىمۇ ئىنىقرازغا يۈز تۇتىدۇ. ئۇ مىسال تەرىقىسىدە يۈنان ھاكىملىرى ھەققىدە

سۆزلەيدۇ. ئەگەر ئۇلار ئىلىم ئىگىسى بولمىغان بولسا، قول ئاستىدىكىلەرنىڭ ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئىشلىرىنى بەربات قىلىپ، شەھەرلەرنى ھالاكەتكە ئۇچراتقان بولاتتى.

ھاكىملارنىڭ نادانلىقى بولسا، خەلق ئۈچۈن ئەڭ كاتتا زەرەردۇر. ئەفلاتۇن ھاكىمنىڭ تەربىيىلىك، باشقۇرۇشنىڭ كۆڭۈلدىكىدەك بولۇشى شەھەر ئاھالىسى ئۈچۈن ناھايىتى مۇھىملىقنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇ بەدەنگە غىزا، كېمىگە دېڭىزچى كېرەك بولغىنىدەك زۆرۈر نەرسىدۇر.

كېسەل بەدەن قىيىنچىلىقلارغا چىدامسىز، سەمەرىلىك ئىشلارنى بېجىرىشكە قابىلىيەتسىز بولغىنىدەك، كېسەل روھمۇ ئەڭ يۈكسەك ۋە پايدىلىق نەرسىلەرنىڭ پەرقىگە بارمايدۇ ۋە تاللاپ ئالالمايدۇ. روھنىڭ كېسەللىكى ئىلاھىي باشقۇرۇش ئەخلاىقىنى رەت قىلىدۇ. ئەفلاتۇن، ئۆزلىرىنى بىلىمدان ۋە خۇش خۇلق دەپ بىلگەن، لېكىن ئەسلىدە ئۇنداق بولمىغان ھاكىملارنىڭ ئۆز شەخسىيەتلىرىگە ئارتۇقچە ئېتىبار تەلەپ قىلىشلىرىنى ۋە ئىشنى بەربات قىلغانلىقلىرىنى مىسال قىلىپ كەلتۈرىدۇ. ئۇ ئېيتىدۇ: كى، خەلق قانۇن چىقارغۇچىغا ئەگىشىش ئۈچۈن قانۇننىڭ قەتئىيلىكى، ئالىي ھىممەت بولۇشى، ئۇنىڭ (قانۇننىڭ) كەمچىللىكى - يەڭگىلەرەك بولۇشى ئۈچۈن قانۇنچىلار باشقۇرۇش ساھەسىدە ئىشلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشلىرى لازىم، ئەكسىچە بولغاندا ئىشنىڭ مۇشكۈلاتلىرى چوڭقۇرلىشىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ چۈشەندۈرۈشىچە، ئىشنى بەربات قىلغان ھاكىملار كۆپ بولغان ۋە قانۇنچىلارنىڭ مەقسىتى ئەينەن ھاكىملارغا قارىتىلغان بولۇشى، بەلگىلەنگەن مەقسىتى سوزۇلۇپ كەتمەسلىكى، ئۇنىڭ قانۇنى ئەبەدىي بولۇپ قالماسلىقى كېرەك. ئەگەر قانۇنچىلار مۇستەقىل ۋە مەخسۇس قانۇنغا ئىگە بولمىسا، ئۇ ھالدا ئۇنىڭ ئىشى خەيردە خاھلىق بىلەن قوبۇل قىلىنمايدۇ.

ئۇ يەنە قانۇنچىلار ئۈچۈن ئەڭ پايدىلىق ۋە ئالقىشقا لايىق

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

قانۇننىڭ ئىختىيارىي زۆرۈرىيەت ئۇسۇلىدا ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشى، شۇنىڭدەك ئىچى تارلىق خىزمەتكارلار تەبىئىتىگە ماس بولغىنى ئۈچۈن، ھاكىم ھەسەتتىن خالىي بولۇشى كېرەك، دەپ چۈشەندۈردى. ئەگەر قانۇنلاشتۇرۇش ئەركىنلىك بىلەن ئىختىيا-رىي ئەمەلگە ئاشۇرۇلسا، ئۇ چاغدا بويىسۇنۇش ۋە ئىتائەتمۇ پۇقرا تەرىپىدىن خەيرىخاھلىق ۋە خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىنىپ، ئۇزاق مۇددەتكىچە داۋام قىلىدۇ. بۇ غايىلەر ۋە ئۇنىڭ ئەكسىنى ئۇ، پارسىلار، ئىران ھاكىملىرىنىڭ ھاياتى ۋە ئادەتلىرىدىن كەل-تۈرۈلگەن مىساللار بىلەن تولدۇرىدۇ.

ئەفلاتۇن مېھرى - شەپقەتلىك ۋە ئەخلاىلىق چۈشەنچىسى ھەققىدە سۆزلەپ قانۇنچىلار ئىنسان تەبىئىتىدىكى بۇ خىسلەتلەر-نى ئالاھىدە ئىناۋەتكە ئېلىش زۆرۈرلۈكىنى ۋە شۇ خىسلەتلەرنىڭ تەسىر كۈچىگە قاراپ ئىش قىلىش لازىملىقىنى ئەسلىتىپ ئۆت-ىدۇ. تاكى قانۇن چىقارغۇچى قانۇننى قۇللارچە ئىتائەتكارلىقنى تەلەپ قىلىش يولى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئەركىن رەۋىشتە قوبۇل قىلدۇرالىسۇن. ئەفلاتۇن ئۆز ھېكايىلىرىدە ئەسلىتىپ ئۆتكەن پارسىلار مىسالىدا، ھاكىمىيەتنىڭ ھاكىمىدىن ئوغلىغا ئۆتۈشى مىسالىدا ۋە دېڭىزدىكى ئۇرۇشتىن قانداق ئولجىلار ئېلىنغانلىقى مىسالىدا، قۇللارچە ئىتائەتكارلىقنىڭ ئىللەتلىك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىدۇ. بۇ يەردە بىر شەھەردىكى دۈشمەن قانداق قىلىپ دوست بولۇپ قالغىنى ھەققىدىكى ۋەقەنى ئەسلىتىپ ئۆتۈش ئۇ-رۇنلۇق. قانۇن چىقارغۇچى قول ئاستىدىكىلەرنىڭ دوستلۇق تۈي-خۇلىرى مەۋجۇتلۇقىنى كۆزەتكەن ھالدا، قانۇننىڭ كەمچىلىك ۋە ئىللەتلىرىدىن خالىي بولۇشىنى تەمىنلەش ئۈچۈن جارى قىلىنغان قانۇنلارنى چوڭقۇر ئىشەنچ ۋە بىلىم بىلەن كامالەتكە يەتكۈزۈش زۆرۈر. ئەفلاتۇن قانۇنلارنىڭ ئەركىن ئىتائەت قىلىش يولى بى-لەن قوبۇل قىلىنىشى ۋە ئۇنىڭدىن كېلىدىغان پايدىنى ھەمدە قانۇنلارغا قۇللارچە ئىتائەت قىلىنىشى ۋە مەجبۇر قىلىش يولى

بىلەن قوبۇل قىلىنىشى ۋە ئۇنىڭدىن كېلىدىغان زىيان سىرلىرىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەڭلا تۈن خۇداجۇيلىقتا پەمغەمبەرئە كارامەت-نىڭ ئەھمىيىتى ھەققىدە ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. ئەگەر شەھەر ئۆز قانۇنچىلىقىدا ھەقىقىي مۇھەببەت، يۈكسەك ئەخلاق، بەركامال ئەقىلگە ئىگە بولمىسا، ئۇنىڭ قىممىتى ھالاكەت ۋە پاراكەندىچىلىك بولىدۇ. ئەگەر بۇ ئۈچ (گۈزەل نۇقتىلار) بولسا، ئاقىۋەتتە ئۇ پاراۋانلىق ۋە بەختكە ئېرىشىدۇ. ئەڭلا تۈن بۇنى پۈتۈن شەھەر-گىمۇ، بىر ئۆي، بىرەر ئادەمگىمۇ ئوخشاشلا ئويغۇن كېلىدۇ دەيدۇ.

تۆتىنچى بۆلۈم

ئەڭلا تۈن ئۆز مەۋقەئىي ۋە ئادەملەر جامائەسى بارلىقى ئۈ-چۈنلا شەھەر دەپ ئاتالغۇچى شەھەر - ھەقىقىي شەھەر ئەمەسلىكىنى، ھەقىقىي شەھەر - ئاھالىسى ئادالەتلىك قانۇنلارغا ۋە باشقۇرۇش قائىدىلىرىگە رىئايە قىلىشلىرىغا، خۇدا يار قىلغان رەھبەرگە ئىگە بولۇشقا ۋە ئادەملەرنىڭ ئالقىشىغا لايىق ئادەتلىرى ۋە ئەخلاقىنىڭ مەيدانغا چىقىشىغا شەرت - شارائىت يارىتىلغان؛ جايلاشقان يېرى، تەبىئىي شارائىتى قۇلاي، يەنى ئۇنىڭغا ئاھالە ئۈچۈن ئوزۇق - تۈلۈك ۋە باشقا زۆرۈر نەرسىلەرنى ئېلىپ كېلىش مۇمكىن بولغان شەھەردۇر، دەپ تونۇشتۇرىدۇ. ئەڭلا تۈن: ئەگەر بىرەر ئادەمنىڭ ئادىتى ۋە تەبىئىتى ئادالەتلىك قانۇنغا ماس. گۈزەل ۋە تەلەپكە جاۋاب بېرەرلىك بولمىسا، ئۇ دائىما پەسكەش، يىرگىنچ بولۇپ، ھەر قېتىم قانۇننى بۇزغان چېغىدا جىنايەتچى سۈپىتىدە قارىلىنىدۇ، دېگەن غايىنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. مىسال تەرىقىسىدە ئۇ، دېڭىزدا ئۈزۈش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش سەرمايە كەلتۈرىدىغان ئىشلارغا ھەمدە تۈرلۈك سەنئەتلىرى (ھۈنەرلەر) بىلەن شۇغۇللىنىشقا ئۆزلىرىنى مەجبۇر ئېتىد.

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

دۇ. ئۆز روھلىرىنى تەربىيەلەپ، كېيىن مەشىقنى توختىتىپ قويغان جەسۇر ئادەملەر ھەققىدە ھېكايە قىلىدۇ. ئەفلاتۇن ئۆزلىرىنىڭ مەشھۇر شائىرلىرى ھومېرنىڭ، ئۆزىنى - ئۆزى مەنىستە مەي قويغان ئارىسلاننىڭ ئاخىرى جەسۇرلۇقىنى يوقىتىپ، كېيىنكىلەردىنمۇ قورقىدىغان بولۇپ قالغانلىقى ھەققىدىكى شېئىرنى كەلتۈرىدۇ. ئەفلاتۇن مەملىكەتتىكى تۈزۈمنىڭ گۈزەل ۋە ياخشى بولۇشىنى قانۇن چىقارغۇچىنىڭ بىلىمدانلىقى ھەمدە ئۆزگە تۈزۈملەردىكى پاراۋانلىق ۋە باشقا ئىجابىي جەھەتتىن خەۋەر-دارلىقى بىلەن باغلىق، دەپ ھېسابلايدۇ. يەنە قانۇنچىلار مەملىكەت ئاھالىسىنى باشقۇرۇش ھالقىلىرىدىكى قانۇنلارغا رىئايە قىلىشى ۋە بويسۇنۇشىنى تەمىنلەپ ئاللىسلا ئەلا دەرىجىدىكى دۆلەت تۈزۈمى بولۇشى مۇمكىن. ئەفلاتۇن ھاكىمىيەت مەسىلىسىگىمۇ ئېتىبار بېرىدۇ. ئېھتىمال، مەملىكەت ئاھالىسى خۇش خۇلققا ئىگە بولمىغان تەقدىردە ھاكىمىيەتكە ئېھتىياج تۇغۇلار ئەگەر ھۆكۈمدار زۆرۈرىيەت يۈزىسىدىن ۋە شەھەر ئاھالىسى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆز ئادىتىگە نىسبەتەن ھاكىمىيەتكە ئىگە بولسا، بۇنداق ھاكىمىيەت قارىلىنىدۇ. ئەمما، شەھەرنى ئىتائەتتە ساقلاش ئۈچۈن باشقۇرغۇچىغا ئېھتىياج بولۇشىمۇ مۇمكىن. ئۇ شەھەرنى ئىتائەت قىلدۇرىدۇ، قانۇنلارنى جارى قىلدۇرۇش ۋە بۇ قانۇنلار قانچىلىك ئىلاھىي، ئادالەتلىك بولسا، شۇنچىلىك ئالقىشقا سازاۋەر ۋە قىزىقارلىق ھېسابلىنىدۇ. ئەگەر ھاكىمىيەت مەسىلىسى ھەققىدە مۇھاكىمە قىلىنىدىغان بولسا، بۇ جەھەتتىن ھاكىمىيەت ئىختىيارىي قوبۇل قىلىنغاندا كۆپرەك ماقۇل ۋە ھەر تەرەپلىمە قولاي ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى ھاكىم ئۆز ھۆكۈمىنى ئاھالىگە تەۋسىيە قىلىش بىلەن ئۇلارغا قىسقا مۇددەتتە ئۆزلىرىنى تۈزىتىۋېلىشقا ئىمكانىيەت يارىتىپ بېرىدۇ. ئەگەر دە ھاكىم شەھەر ئەھلىگە ئۆز ھاكىمىيىتىنى تەۋسىيە قىلالمىسا، ئىشلار مۈشكۈللىشىدۇ. ھاكىمنىڭ پايدا كەلتۈرۈشىگە ئىمكانىيەت بول-

ماي قالىدۇ ۋە خەيرلىك ئىشلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش مۇددىتى سوزۇلۇپ كېتىدۇ. ئەڧلاتۇن قۇللار ۋە جاھىل ئادەملەر ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق ۋە ئۇلارنى ھاكىمىيەتكە بويسۇندۇرۇش ھەققىدە قەتەن توغرا ئىش ئىكەنلىكىنى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەركىن ۋە مېھىر - شەپقەتلىكلەرنى بويسۇندۇرۇش ئۆتۈپ كەتكەن بىمەنلىك ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ.

ئەڧلاتۇن شەھەر ئاھالىسى قانچىلىك مېھىر - شەپقەتلىك بولسا، ئۇلارنى باشقۇرۇش شۇنچىلىك يۇقىرى دەرىجىدىكى ئىلاھىي بولىدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ. ئەگەر ئۇلارنىڭ ھاكىمى لايىق بولسا، ئۇ چاغدا تاكى ئۇ ئىلاھىي ئەۋلادقا مەنسۇپ شەھەر ھاكىمى بولۇش دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلمىگۈچە ئاھالىنىڭ بەزى ئازغىنە قىسمىدىن تاشقىرى، باشقا ئۆز ھۆكۈمى ئاستىدىكىلەر بىلەن تىل تېپىشمالمايدۇ. كېيىن ئۇ ئېيتىدۇكى، باشقۇرۇش تۈرلىرىنىڭ سانى قانۇنچىلىقنىڭ سانىغا مۇناسىپتۇر. چۈنكى ھاكىمىيەت قانۇنلارغا بويسۇنىدۇ، ئۇلاردىن ھاسىل بولىدۇ ۋە ئۇلارغا ئاساسلىنىدۇ. چۈنكى ھاكىمىيەت قانۇنلارغا بويسۇنىدۇ، ئۇلاردىن ھاسىل بولىدۇ ۋە ئۇلارغا ئاساسلىنىدۇ. باشقۇرۇش قانۇنلارنىڭ سانىغا ۋە قەدەر - قىممىتىگە باغلىق. ياخشى باشقۇرۇش ياخشى قانۇنلارغا باغلىق، يامان باشقۇرۇش - يامان قانۇنلارغا، يېتىلگەن باشقۇرۇش - يېتىلگەن قانۇنلارغا باغلىق.

ئەڧلاتۇن ئېيتىدۇكى، ئۆزىنىڭ كامالىتى ياكى دۆلىتى بىلەن ياكى شۆھرىتى بىلەن ھەمدە ئالقىشقا سازاۋەر بولمايدىغان ۋە دىل شادلىقى ھېسابلانمايدىغان بىرەر پەزىلىتى بىلەن مەغرۇر - لىنىپ يۈرگۈچى ھاكىملار تەكەببۇر ھاكىملاردۇر. ئەسلىدە ھاكىم پۇقرالارنىڭ پاك - نومۇسلىق ئىكەنلىكىگە ئېتىبار بېرىشى، ئۆز شەخسىيىتى ۋە كۆڭۈل خوشلۇقى بىلەنغىنە شۇغۇللانغۇچى بەزى بىھايالارغا خۇدا نامىدىن شەپقەتسىز مۇناسىۋەتتە بولۇشى، گۈزەل ۋە خۇش كۆڭۈل تەسىرات قالدۇرمايدىغانلارغا مۇرۋۇۋەت

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

كۆرسەتمەسلىكى لازىم. ئەفلاتۇن ھاكىمنىڭ نېمىلەرگە ئەھمىيەت بېرىشى ھەققىدە مۇنداق يازىدۇ: بۇ ئالدى بىلەن — ماددىي ھۇزۇر. كېيىن روھىي، كېيىن ئۇلاردىن تاشقىرى بولغان بارچە نەرسىلەر ئۆز نۆۋىتى بىلەن، ئەفلاتۇن كۆپ سۆزلەشكە قىزدىقچى، مىساللار كەلتۈرىدۇ، چۈنكى ئۇلارنى پايدىلىق ھېسابلايدۇ ۋە نىھايەت ئوغۇللار ۋە ئاتىلار ھەققىدە سۆزلەيدۇ. ئۇلار قانداق بولۇشلىرى كېرەك، قانۇنلارنى قانداق بېجىرىدۇ، ھايات يولى قانداق باشلىنىدۇ؟ ئۆمۈر تۈگىگەندىن كېيىن ئۇلار نېمىلەرگە ئېرىشىشلىرى ھەققىدە پىكىر يۈرگۈزىدۇ. كېيىن ئۇشبۇ مېھىر — شەپقەت يولىنىڭ قىيىن ۋە يەڭگىل تەرەپلىرىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇ مەشھۇر شېئىرلاردىن مىساللار كەلتۈرىدۇ.

ئەفلاتۇننىڭ پىكىرىچە، ئەگەر شائىر بەھسلىشىكۈچى ياكى مۇتەكەللىم (ئاتىق) بىر — بىرىگە زىت پىكىرلەرنى ئوتتۇرىغا قويسا، ئۇ ھالدا قانۇنچىلار پەقەت پايدا كەلتۈرىدىغان تەرەپلەرنى ھىمايە قىلىشى كېرەك. ئۇ ئۆلگەن ئادەملەرنى كۆمۈش مۇراسىمى، كېيىن بىلەن ئوراش ھەققىدە شائىرلارنىڭ مۇلاھىزىلىرىدىن مىساللار كەلتۈرۈپ، بۇ ھەقتە قانۇنچىلارنىڭ پىكىرى قانداق بولۇشى زۆرۈرلۈكى ۋە ھازا تۈتۈلۈۋاتقان ئادەملەرنىڭ ئۆزلىرى (ۋەسىيەت قىلىپ) نېمە دېگەنلىكىنى ئىناۋەتكە ئېلىش كېرەك. لىكى توغرىسىدا يازىدۇ. ئەفلاتۇن ئادەملەرگە قانۇننى نەزەرگە ئالدۇرۇش ئۈچۈن قانداق چارىلەر كۆرۈش كېرەكلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ ۋە مىسال تەرىقىسىدە بالىلار بىلەن مۇلايىم مۇئامىلىدە بولغۇچى شىپاكەر ھەققىدە سۆزلەيدۇ. كېيىن ھەممە تېۋىپلارنىڭ ئىشلىرىنىڭ بىر — بىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغانلىقىنى ئەسلىتىدۇ. خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش ئادەملەرنى توغرا يولدىن يېتەكلەپ بېرىشتا ۋە ئەمەلدىكى قانۇنلارنى ھۆرمەت قىلىش ھەمدە باشقىلار ئۈچۈن ساقلاپ قىلىشقا مەجبۇر قىلىشتا ساھىبى قانۇنلارغا ھا-

كىملىرىنى تەقلىد قىلىدۇ. ئەڧلاتۇننىڭ پىكرىچە، شەھەر ئاھالىسىنىڭ سانىنى تەرتىپكە سېلىشنىڭ ئاساسىنى نىكاھ ۋە تۇغۇلۇش ھەققىدىكى قانۇن بولۇشى زۆرۈر. ئۇ ئالىي دەرىجىدە تەرتىپلىك ۋە ياخشى ئىشلەنگەن بولۇشى كېرەك. ئەڧلاتۇن بەزى چېگىش مەسىلىلەر ھەققىدە ۋە شۇ زاماندىكى قانۇنلاردا جەرىمانە ۋە جازا قاتارلىقلارنىڭ بولغانلىقىنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ.

ئەڧلاتۇن قانۇنلارنى يارىتىشتىن ئاۋۋال مۇۋەپپەقىيەتلىك كېلىشىم، مەجبۇرىيەتلەر ۋە تەبىئىي ھالەت ئوخشاش تەييارلىق چارىلىرى كۆرۈلمىگەن بولسا، قانۇنلار ئىنسانلارنىڭ يۈرىكىگە ھېچ ئورنىمايدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. يامان كېلىشىم ئىنسانلار ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتلەرنى بۇزغۇچى بىر ئامىلدۇر. شۇنداق بولغاندا ئادەملەر ئۇزاق داۋام قىلغۇچى ئەخلاقنىڭ يېقىلىشى ۋە خەلققە مەنسۇپ زېرىكىش قاتارلىق ھالەتلەر يۈز بەرگىنىدە مۇنازىرە، نۇتۇق ۋە چۈشەندۈرۈشلەر ئارقىلىق قانۇنغا بويسۇنۇشقا چاقىرىلىدۇ. ئەگەر بۇ ئۈچ ھالەت ھازىرلانغان بولسا، ئۇلار ئادەملەرنىڭ قانۇنلارنى ئىختىيارىي قوبۇل قىلىشقا شەرت - شارائىتى يارىتىدۇ. ئادەملەر قانۇنلارغا مۇراجىئەت قىلىشقا مەجبۇر دۇر. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇلار مۇرەسسەگە كەلگەنلىرىدە قانۇنلارنى مەنۇنىيەت بىلەن كۈتۈۋالىدۇ. ئەمما بۇ يەردە ئۈچ ھالەتتىن تاشقىرى باشقا بىر ھالەت كۆزدە تۇتۇلماقتا. بۇ يەردە قانۇنچىلار ۋە ھاكىملارنىڭ تەكلىۋىلەشتۈرۈلىشىغا زۆرۈر بولغان خام يوليۇ-رۇقلار ھەققىدە گەپ بارىدۇ. ياخشى خۇلق - ئەتىۋارلىق بولۇشقا ۋەدە قىلغان ياشلار ۋە نادانلار تاكى قانۇننى ئاسانلىق بىلەن قوبۇل قىلىشلىرى ۋە ئۇنىڭغا بويسۇنۇشلىرى ئۈچۈن پائالىلىق كۆرسىتىشكە قادىر بولغانغا قەدەر شۇ خام يوليۇرۇقلارغا ئەگىشىدۇ. چۈنكى جاھىل ئادەملەر ياخشى ئىشقا ئاسانلىقچە بويسۇنمايدۇ. ئوتتۇرا ھال ئادەملەر بولسا، ئاسان قۇلاق سالىدۇ. ئەڧلاتۇن يەنە شەھەر ئاھالىسىنىڭ روھلىرى، بەدەنلىرى، ئادەتلىرى ۋە تۇتقان

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

ئورۇنلىرى قانداق پەرمانلارغا موھتاج ئىكەنلىكى ھەققىدىمۇ چۈ-
شەندۈرۈش بېرىدۇ.

بەشىنچى بۆلۈم

ئەفلاتۇن روھ ئەڭ ئېزگۈ ئالەم بولغىنى ئۈچۈن ئىنسان
ئاۋۋال ئۆزىنىڭ روھىنى كامالەتكە يەتكۈزۈشنىڭ زۆرۈرلۈكى
ھەققىدە سۆزلەيدۇ. روھنى ئەزىزلەش — ئۇنىڭ زوقنى قاندۇ-
رۇشتىن ئىبارەت ئەمەس، چۈنكى ئەگەر شۇنداق بولسا (يەنى،
پەقەت زوق - ھەۋەسنى قاندۇرۇش بولسا) بالىلار ۋە جاھىل
ئادەملەردە پەيدا بولىدىغان ئۆز روھىي ھەۋەسلىرىنى قاندۇرۇش
ئىستىكى، روھنى ئەزىزلەشكە ئىنتىلىشتەك تۇيۇلاتتى. ئۇلار
نېمىنى ياخشى ۋە لەززەتلىك دەپ بىلسە، روھلىرىمۇ شۇ نەرسى-
لەرنى خالايدۇ. ۋەھالەنكى، بۇ ھەۋەسلىرىنى قاندۇرۇش كىشىگە
چوڭ زىيان يەتكۈزىدۇ. ئەسلىدە روھنىڭ قەدىر - قىممىتى
ئۇنىڭ پاكلىنىشىدىن ۋە ئىلاھىي قانۇنلاردا ماختاشقا لايىق ھېساب-
لانغان ئىستەكلەرنى قاندۇرۇشتىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك.
ئەگەر مۇئەييەن ئىستەكلەر قانۇندا قارىلانسىلا، روھ ئۇلاردىن
مۇھاپىزەت قىلىنسا، ئەزىزلانسىلا، شۇ ئىستەكلەر تېز ئارىدا زى-
يانلىق بولۇپ قالىدۇ. روھ بولمىسا بەدەنمۇ بولماس ئىدى،
دېگەن چۈشەنچىگە تارتىشىپ، روھ بەدەندىن ئەۋزەلرەك دەپ
ئويلىغان ئادەم خاتا قىلىدۇ. ئەفلاتۇن بۇ مۇئەممىنى قىزىق بىر
يوسۇندا چۈشەندۈرىدۇ، كېيىن ئۇ ئىنسانلار بېجىرىدىغان كۆپ
ئىشلاردا، مەسىلەن: بايلىق توپلاش قاتارلىق ئىشلاردا روھنى
قانداق ئەزىزلەش كېرەكلىكىنى كۆرسىتىدۇ. كېيىن ئەفلا-
تۇن روھنى ئەزىزلەشنىڭ قانداق خىللىرى بارلىقى ۋە قانۇن
چىقارغۇچى رەھبەر روھنى قانداق ئەزىزلەشكە ئېتىبار بېرىشى
زۆرۈرلۈكىنى تەكىتلەيدۇ.

ئەفلاتۇن روھ ئەزىزلەنگەندىن كېيىن بەدەننىڭ ئەزىزلىنىدۇ. شىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئالىجاناب بەدەن گۈزەللىكى، كۈچى، زەئىپلىكى، ساغلاملىق ياكى سېمىزلىكى ئۈچۈن ئالىجاناب ئەمەس، بەلكى قانۇنلارغا ماس ھايات تەرتىپى بويىچە ماقۇل كۆرۈلگەن ئادەتلەرگە رىئايە قىلغىنى ئۈچۈن ئالىجانابتۇر. ئىنسان تەبىئىتىنى تەربىيەلەشكە بولغان زۆرۈرىيەت بەدەننى ئەزىزلەشنى تەقەززا قىلىدۇ. بۇ پىكىرنى ئەفلاتۇن پايدىلىق مىساللار ئارقىلىق كەڭ چۈشەندۈرىدۇ. بالىلار تېخى ئۆسۈپ يېتىلمىگەن بولسا، ئۇلارنىڭ بەدىنىنى ئەزىزلەشكە قارىتىلغان قانۇنلار ئوتتۇرا ياش ۋە قېرى ئەدەملەرنىڭ بەدەنلىرىنى ئەزىزلەشكە قارىتىلغان قانۇنلارغا ئوخشىمايدۇ، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئەفلاتۇن روھنى ئەزىزلەشكە قارىتىلغان قانۇنلار چەت ئەللىكلەر، شەھەر ئاھالىسى ۋە قېرىنداش ئورۇنلار ئۈچۈن بىر خىل، ئۇلارنىڭ بەدەنلىرىگە دائىر قانۇنلار چەت ئەللەرگە باشقا، شەھەر ئەھلىگە باشقا بولۇشى كېرەك، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. تەربىيە ئىشىدا چەت ئەللىك ۋە قېرىنداش ئۇرۇق قىلغان جىنايەتلەر ئۈچۈن بىر خىل جازا بولۇشى كېرەك. چۈنكى بۇ جىنايەتلەر قانۇنلارنى بىر خىلدا ئاياغ - ئاستى قىلىدۇ.

ئەفلاتۇن ئەخلاىي - پەزىلەتلەرنى قانداق ئۆزلەشتۈرۈش مۇمكىنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. بۇنداق ياخشى ئادەتلەر ۋاقىتنىچە ئۆزلەشكەن بولىدۇ. جەمئىيەتلەر ۋە بارچە ئادەملەردە ئادەتلەر ئۇزاق مۇددەت ئۆتۈپ ئاندىن ئۆزلەشتۈرۈلىدۇ. ئادالەتلىك، پاك، جەسۇر بولۇشقا ئادەتلىنىش، شۇنىڭ بىلەن بىللە يامان قىلىقلاردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن مەلۇم مۇددەت ئۆتۈشى كېرەك. بۇ ۋاقىت داۋامىدا ئىنسان ئۆزىنىڭ يامان قىلىقلىرىدىن ۋاز كېچەلەيدۇ. ئەگەر ئادەمدە تۇغما، كۈچلۈك غۇرۇر تۇيغۇسى بولمىسا، ئۇ چاغدا بۇ ئادەم ئۆز روھىنى مەشىق ئارقىلىق تەربىيەلەش لازىم. چۈنكى ئۆزى سۆيگەن ئىنساننىڭ ئۆز جىنايەتلىرى

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

رىنى سەزمەسلىكى ئادەمنىڭ تۇغما خىسلىتىدۇر. شۇنداق ئىدى. كەن، شەھۋانە خاھىشلارغا يول قويماسلىق ئۈچۈن ئەلۋەتتە كۈچ-لىۋك غۇرۇر بولۇشى كېرەك. ئىنساننى ھالاكەتكە ئېلىپ بارىدىغان نەرسىلەرنى روھىغا راۋا كۆرمەسلىك ئۈچۈن بۇنداق ھاللاردا غەزەپتىنمۇ ئىجابىي پايدىلىنىشنى بىلىش ۋە روھنى دائىما ئۆزدىن قانائەتلەنمەسلىككە ئۆگىتىش كېرەك.

ئەڧلاتۇن ئېيتىدۇكى، تەربىيە كۆرگەن ئادەملەر ئۆز روھلىرىنى دائىما خۇشاللىق ئارتۇقچە كۈلۈش، قاتتىق خاپا بولۇش، ئارتۇقچە قايغۇرۇشتەك ھالەتلەردە مۆتىدىللىك دائىرىسىدىن چىقىپ ماسلىققا مەجبۇر قىلالىشى كېرەك. ئەڧلاتۇننىڭ ئېيتىشىچە ئادەملەر مەنىۋى پەزىلەتلەرگە ئېرىشىشنى كۆزلەپ، ئىلتىجا قىلىپ، ئۇلارنى ئۆزلەشتۈرۈشكە ئېتىبار بېرىشلىرى كېرەك، تاكى ئەخلاق قانۇنىي، ماختاشلارغا سازاۋەر ۋە ئىلاھىي بولۇپ قالسۇن.

ئەگەر ئىنسان ئىلاھىي ئېزگۈلىكلەرگە ئېرىشىشنى ئۈمىد قىلسا، ئۇنىڭ ھاياتى خۇشاللىقلارلىق، ھايات تەرتىپى ناھايىتى گۈزەل بولىدۇ. گۈزەل ھايات تەرتىپى بولسا، خەلق نەزەرىدىمۇ، خۇدا نەزەرىدىمۇ يۈكسەك بولىدۇ. بۇنى بايقاش ۋە ياخشى ئويلاپ كۆرۈش كېرەك. ئەڧلاتۇن بۇ پىكىرنى مۇپەسسەل ئىپادىلەيدۇ. ئېتىبارغا ئېلىنغان ھايات يوسۇنى قانداق بولۇشى كېرەكلىكىنى، ھەربىر ئايرىم ھالەتتە بۇ ھايات تەرتىپى ئەخلاق ۋە قانۇنغا مۇۋاپىق ياكى مۇۋاپىق ئەمەسلىكىنى كۆرسىتىدۇ؛ ئۇلاردىن بەزىلىرىنى مىسال تەرىقىسىدە ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. بۇ مىساللاردا ئۇ ئاقىللىق ھەققىدە ئەسلىتىپ، مۇشەققەتتىن تەھەننى ئۆزەل كۆرۈش مەنىسىز ھايات يوسۇنى ئىكەنلىكىنى، راھەتتىن مۇشەققەتنى ئۆزەل كۆرۈش بولىدىغان ھايات يوسۇنى ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. يەنە ئۇ ساقلىق، جەسۇرلۇق، بىلىم ۋە باشقىلار ھەققىدە سۆزلەيدۇ.

ئەفلاتۇن قانۇنلارنى جارىي قىلىش ئۈچۈن دۆلەت باشقۇرۇشىدا تەييارگەرلىك كۆرۈلگەن تەقدىردىلا شەھەر تەرتىباتى مۇكەممەل بولۇشى مۇمكىنلىكىنى ئەسلىتىدۇ. بۇ تەييارگەرلىك ئىشلىرى قانۇننىڭ بۈيۈك ۋە نوپۇزلۇق بولۇشىنى تەمىنلەيدۇ. شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇ، كەشتىنىڭ گۈلى ۋە چاكانا مىسال كەلتۈرىدۇ. ئۇ ئىككى خىل دۆلەت باشقۇرۇشى مەۋجۇت ئىكەنلىكى ھەققىدە سۆزلەيدۇ. بىر خىلدا ئادەملەر ئۈستىدىن ھاكىملار تۇرىدۇ، باشقا خىلدا قانۇن ھاكىملارغىمۇ ئورتاق تۇرىدۇ...

ئەفلاتۇن باش بىر پايدىلىق غايە - ھاكىمىيەت ھەققىدە ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. ئىلاھىي قانۇننى ئىدراك ئېتىشكە تەييارلىق كۆرۈش ۋە تۆۋەندىكى يەنە ئىككى غايىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ھاكىمىيەتكە موھتاجلىق پەيدا بولىدۇ. بۇ غايىلەردىن بىرى - سەئى ھەرىكىتى. ھۈنەرلىرى ۋە مەقسەتلىرى (ئادالەتلىك) ھاكىملارغا قارشى بولغان ياۋۇز نىيەتلىك ئادەملەردىن شەھەرنى تازىلاشتۇر. باشقا بىر غايە - پەندى - نەسىھەت يولى بىلەن پاراۋانلىققا ئىنتىلىش ۋە ئادەملەرنىڭ ئىلاھىي قانۇننى ئاسانلىقچە ۋە خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىشلىرىنى تەمىنلەش. تۇر. ئەفلاتۇن مىسال كەلتۈرۈپ، بۇ پىكىرنى قىسقىچە ئىپادىلەيدۇ...

ئەفلاتۇننىڭ پىكىرىچە، شەھەر تەرتىباتىدا ئەڭ ئاساسىي نەرسە مۈلۈك، نازۇ نېمەتلەرنى توغرا تەقسىملەشتۈر. شۇنىڭغا ئېتىبار بېرىش كېرەككى، كۆپچىلىك ئادەملەرنىڭ ئىشى سۈپەتسىزلىشىپ، چاكانىلىشىپ كەتمەسۇن. زۆرۈر نەرسىلەرنىڭ ئازىيىپ كېتىشىنى ئادەملەرنى نامرات ئەھۋالغا سېلىپ قويۇپمىدەك. دەسلەپتە يەر ۋە جايلارنىڭ مىقدارى، كېيىن ئۇلارنىڭ ئىگىلىرى ۋە تۇتقان ئورۇنلىرى، ئاخىرىدا ناھايىتى زۆرۈر نەرسىلەر بولغان ئوزۇق - ئوقەت، تېرىلغۇ يەر، ساراي ۋە شەخسىي ئۆيلىرىنىڭ مىقدارى ھېسابقا ئېلىنىشى كېرەك. ئەفلاتۇن تەقسىم-

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

مات ئىشىنى ناھايىتى قىيىن، لېكىن زۆرۈر ئىش دەپ ئىسلىتىدۇ. رەھبەر ئۆز قانۇنلىرىنى ئاساسلاپ ئەكس ئەتتۈرۈشى لازىم. ئەڧلاتۇن ئۆز زامانىسىدا مەلۇم بولغان مىساللارنى كەلتۈرۈپ قانۇنچىلار شەھەر ئاھالىسىگە يەر بۆلۈپ بېرىۋاتقاندا، قانۇن لايىھىلىرىنىڭ جارى قىلىنماقچى بولغان بۆلۈملىرىنى خەلقىتىن يوشۇرما سىلىق لازىملىقىنى ئېيتىدۇ.

بالىلار ۋە ئۆسمۈرلەر ھەمدە جاھىل ئادەملەر مەسىلىسىدە ئەڧلاتۇن يەنە بىر قېتىم توختىلىپ، ئۇلارنى قانداق باشقۇرۇش كېرەكلىكىنى كۆرسىتىدۇ. كېيىن ئۇ قانۇنلارنى ۋە باشقىلارنى ھۆرمەت قىلىش ھەمدە ئۇلارغا جىددىي ئېھتىرام بىلەن قاراش زۆرۈرلۈكى ھەققىدە سۆزلەيدۇ. ئەڧلاتۇن مۈلۈكنى پايدىسىز جەمغۇرۇشتىن پەرقلىق رەۋىشتە مۈلۈك ئىگىسى بولۇش يامان ئادەت ئەمەسلىكىنى، چۈنكى مۈلۈك ھالاللىق بىلەن توپلىنىدىغان بولسا، نامراتلىقتا ياشاشقا قارىغاندا دۆلەتمەنلىكنىڭ ئەۋزەل ئىدىيەسى بولسا، ئەگەر مال - مۈلۈك نەپسانىيەت ئۈچۈن توپلىنىدىغان بولسا، ئۇ چاغدا ئادەم كۈنلەردىن بىر كۈنى ئۇپاتقا قالىدۇ. شۇنداق قىلىپ مەنپەئەتتىن ئۆزىنى تارتىش، قانداق قىلىپ بولسىمۇ، ناپاك يول بىلەن ئېرىشىلگەن مەنپەئەتتىن ياخشىراق تۇر. بۇ بابتا ئەڧلاتۇن مال - مۈلۈك ئارتۇرۇشنىڭ يوللىرى ھەققىدە تەپسىلىي توختىلىدۇ ۋە يۇنانلىقلارغا مەلۇم بولغان ئۇسۇللارنىڭ قايسىسى بىرى ھالال، قايسىسى بىرى ھاراملىق ھەققىدە مىساللار كەلتۈرىدۇ. بۇ پىكىرلەر ساياھەت ۋە تىجارەت كىمۇ ئورتاق تۇر. بۇ ھالال ئىشلارنىڭ يىغىندىسى تۆۋەندىكىچە: ئەۋلادقا زىيان كەلتۈرمەيدىغان مال - مۈلۈك ئاشۇرۇش ۋە روھ ھەمدە بەدەننىڭ گەزىزلىكى تۈپەيلى ئالقىشقا سازاۋەر ئىش ھېسابلانغان قانۇنلار مۇقەددىمىسى بولغان تەربىيىدۇر. باشقىلارغا زەرەر كەلتۈرىدىغان نەرسىلەر بولسا ياماندۇر. زەرەر - كۈندەندىلىكتىن ۋاز كېچىش زەرەر كۈندەندىلىككە ئىنتىلىشتىن ئەۋزەل.

دۇر. چۈنكى تەربىيە ۋە قانۇنلارنىڭ مەقسىتى ئادەملەرنى يامان ئىشلاردىن قايتۇرۇشتۇر. قانۇن چىقارغۇچىلارنىڭ پېقىرلارغا ۋە بايلارغا تەڭ ئېتىبار بېرىشى شەرت، ئۇلارنىڭ روھلىرىنى تۈزدەتتىدىغان ۋە ياخشىلايدىغان قانۇنلارنى يارىتىش زۆرۈرلۈكى ھەققىدە ئۇ كۆپ توختىلىمىدۇ.

رەھبەر يەنە ئېغىرلىق ئۆلچىمى، دان - شېكەر قاتارلىق نەرسىلەر ئۆلچەملىرى ھەققىدىمۇ ھېچكىمگە زىيان كەلتۈرمەيدۇ. خان سودا - سېتىق ھەققىدە قانۇنلار چىقىرىشى كېرەك. شۇنىڭ بىلەن بىللە قانۇن چىقارغۇچى ھەممە دۆلەتمەن ۋە پېقىر كىشىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئەكس ئەتتۈرۈشى زۆرۈر. تاكى قانۇنلارنى بۇزغۇچى ۋە ئۆزىنىڭ نۇقسانلىرىنى ئاخىرغىچە تۈزەتمەي، رەزىلەلىكلەرنى داۋام سادىر قىلىپ تۇرغۇچى ئادەملەر تائىسى نەزەردىن چۈشۈپ قالمىسۇن.

ئالتىنچى بۆلۈم

بۇ بابتا ئەفلاتۇن پازىللار شەھىرىدە ھاكىملار ۋە ھاكىمىيەت دۇرۇست، تەبىئىي تەرتىپكە كەلتۈرۈلگەن بولۇشىنى، بۇنداق تەرتىپ بولمىغان شەھەر ياخشى ھېسابلانمايدىغانلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ. ھاكىملار ئالدىدا تەبىئىي تەرتىپنى ئورنىتىلمىغان قانۇن چىقارغۇچى كۆپ ئۆتمەي مەسخىرىگە قالىدۇ ۋە ئۇنىڭ ئىشلىرى چۈشىنىكسىز بولۇپ، چىقارغان قانۇنى ھەمدە ئۇنىڭ بىلەن بىللە شەھەرنىڭ ئۆزىمۇ يوقىلىشقا يۈز تۇتۇشى مۇمكىن. ئەفلاتۇن ئەگەر شەھەر ئاھالىسى مەرىپەتسىز، تەجرىبىسىز ئادەملەر ۋە بالىلاردىن ئىبارەت بولسا، ئۇ چاغدا ئۇلار قانۇنچىلار ئورناتقان تەرتىپ ۋە باشقۇرۇش ئۇسۇلىنى ياخشى قوبۇل قىلمايدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ. ئۇ قانۇننىڭ تەرتىپ قائىدىلىرىنى قوبۇل قىلىشنىڭ شەرت - شارائىتلىرى ھەققىدە سۆزلەپ، شەھەر ئىككى خىل

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

ئەھۋال ئاستىدا: يا ئۇ قەدىمىي بولغىنى ئۈچۈن ياكى يېڭى بولغىنى ئۈچۈن ئاھالى بىلەن كۆچۈم بولماسلىقىنى كۆرسىتىپ ئۆتىدۇ. ئەگەر ئۇ قەدىمىي بولسا، ئۇ چاغدا قانۇن چىقارغۇچى رەھبەرنىڭ ئىشى ئاسانلىشىدۇ. چۈنكى بۇ شەھەردە ئاھالىنىڭ ئەخلاقى ۋە ئەھۋالىغا تەسىر كۆرسەتكۈچى ھەمدە كېيىنكى قانۇنلارغا مۇقەددىمە بولىدىغان ئىلگىرىكى قانۇنلار كۈچىنى يوقاتمىغان بولىدۇ. ئەگەردە ئۇ يېڭى بولسا، ئۇ چاغدا قانۇنچىلارنىڭ ئىشى خېلى قىيىنلىشىدۇ. چۈنكى ئۇ، ئادەملەر ئارىسىدىن قا-نۇنلارنى قوبۇل قىلىشقا تەبىئىي ھالدا تەييار بولغان ئادەملەرنى تاللىۋېلىشى كېرەك بولىدۇ. شۇ چاغدا قانۇنچىلار ئۇلار بىلەن ھەمكارلىشىپ ئىشلىيەلەيدۇ ۋە كۆڭۈللىرىدە قانۇنغا ھۆرمەت ئويغىتالايدۇ ۋە ياردەمگە جەلپ قىلالايدۇ.

ئەگەردە بۇ شەھەرنىڭ قانۇنلىرى بىلەن باشقا شەھەر پۇقرا-لىرى تونۇشۇپ، ئۇ شەھەر ئاھالىسىمۇ ۋە تەنداش بولغانلىقى ئۇ-چۈن ئۇلارغا ئەگەشسە، ئۇ چاغدا بۇ شەھەرگە مەنسۇپ قانۇنلار باشقا شەھەرلەرگىمۇ ئەللىق بولىدۇ. قانۇنلارنى جارى قىلىش ئۈچۈن ھايات تەجرىبىسىگە ئىگە ۋە خۇش خۇلقلۇق ئادەملەرنى جەلپ ئېتىش كېرەك. ئەمما بۇ ئىشقا گۈل ۋە جاھىل ئادەملەرنى ئەسلا قوشماسلىق كېرەك. ئەگەردە قانۇنچىلار تاسادىپەن ئۇلارغا روبىرو بولۇپ قالسا، ئۇلارنى تەرتىپكە سېلىش ئۈچۈن نېمەندە-دۇر ئۇلارنىڭ تەبىئىتىگە ماس رەۋىشتە ئۆزگەرتىپ تەرتىپكە سېلىشى ۋە قانۇنلارنى تەن ئالغۇزۇپ، شۇ قانۇنلارغا بويسۇنۇپ ياشىشىغا ئىشەندۈرۈش كېرەك. بىز ئاۋۋال ئەسلىتىپ ئۆتكەن بۇ پىكىرنى ئەڧلاتۇنمۇ كىرىت ۋە باشقا شەھەرلەرنىڭ ئاھالىسى ھەققىدىكى مىساللاردا تەكىتلىپ ئۆتىدۇ.

ئەڧلاتۇن يېڭى قۇرۇلۇۋاتقان شەھەر قانداق ئەھۋالدا بولۇ-شى، ئۇنىڭدا ئادەملەر قانداق جايلىشىشى، ھايات كەچۈرۈش ئۈچۈن زۆرۈر بولغان مەھسۇلاتلار قانداق تەقسىملىنىشى ئاھالە-

نىڭ نېمىگە موھتاج بولۇشى مۇمكىنلىكىنى، ياشقا قاراپ قانداق ۋەزىپە ئۆتەش ھەققىدە سۆزلەيدۇ.

ئەفلاتۇن ئادەملەر ئارىسىدا تەرتىپ ئورنىتىلغاندىن كېيىن ئۇرۇش بولۇپ قېلىشىنى ھېسابقا ئېلىپ، ھەربىي قوماندانلارنى ۋە باشقا رەھبەرلەرنى تەيىنلەش كېرەك، دەپ تەكىتلەيدۇ. كېيىن ئۇ تەرغىبات دائىرىسىگە كىرىدىغان باشقا بىر پىكىرنى ئەسلىتىدۇ. ئېھتىمال، پۈتۈنلەي توغرا تەرتىپنى دەرھال ئورنىتىپ بولماس، دەيدۇ ئۇ. ئەگەر بەزى پائال بولمىغان ۋە ئىشنى ئانچە ياخشى بىلمەيدىغان ھاكىملار (ئىشتىن) چەتلىتىلگەندە ئۇنىڭدىن پائالراق ۋە ئۈستىراق باشقا بىرى تېپىلسا، ئۇ ھالدا ئىككىنچىسى پەقەت ئاق كۆڭۈللۈك، ھەقىقەتچىلىك بىلەن ئالىي مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن تەرتىپ ئورنىتىدۇ.

ئەفلاتۇن كېڭەش ئۆتكۈزۈۋاتقاندا، ۋەزىرلەر، سودىگەرلەر ۋە مەنسەپدارلارنىڭ بېجىرىۋاتقان ئىشلىرىغا، ئۇلارنىڭ ئۆزئارا مۇناسىۋەتلىرىگە - ئەھل ياكى نائەھل ئىكەنلىكىگە چوڭ ئېتىبار بېرىش زۆرۈرلۈكىنى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە قانۇنچىلار ۋە شەھەر ئاھالىسى تەرىپىدىن ئۇلارنىڭ پەزىلەتلىرىنى ئېتىراپ قىلىپ، رىغبەتلەندۈرۈش كېرەكلىكىنى تەكىتلەيدۇ. ئەفلاتۇن رەھبەرلەر ئۈچۈن زۆرۈر بولغان تۈرلۈك پەزىلەتلەرنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەڭ بىرىنچى پەزىلەت - ئاق كۆڭۈللۈك، ئىككىنچى مېھرى - شەپقەتلىك؛ ئۈچىنچىسى كېلەچىكى پارلاق بولۇش، تۆتىنچىسى ئادىل رۇي - ئېتىبار قازانغانلىقىدا. يولباشچىلارغا كەلسەك ئۇلارنىڭ بارچە پەزىلەتلىرى پايدىلىق بولۇش، بايلىق - نېمەتلەرگە چېتىش-لىق؛ ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تەرتىپ، بايلىقلارنىڭ مىقدارى ئاساسىدا بولۇشى كېرەك، بۇ تەرتىپلەرنىڭ ھەممىسىگە رىئايە قىلىش لازىم. ئەفلاتۇن ئۆز پەزىلەتلىرىنى قاباھەتكە ئالماشتۇرغان تەكەببۇر ۋە ھىيلىگەر ئادەملەرگە قارشى ھاكىملارغا كۈرەش ئېلىپ بارسىلا مۇۋاپىق تەرتىپ بولۇشى مۇمكىنلىكىنى چۈشەندۈ-

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

رىدۇ. ئەگەر ئۇلارنىڭ پەزىلەت ۋە قاباھەتلىرىنى تەكشۈرگۈچىلەر ھېسابقا ئېلىپ تەرتىپكە كەلتۈرمىسە، قانۇن بۇزۇلۇشى مۇمكىن.

ئەفلاتۇن شەھەردە تەرتىپ ئورنىتىش بويىچە قىزىق بىر غايىنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. بۇ دوستلۇقنى پەيدا قىلغۇچى تەڭلىك. كە مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى تەرتىپ ئورنىتىشتا چوڭ تەسىر كۈچكە ئىگە. قۇللار ۋە ئۆز يۇرتىدىن قوغلايدى قىلىنغان ئادەملەر بىلەن ئەركىن بولۇپ تۇغۇلغان ۋە پەزىلەتلىك ئادەملەر تەڭ دەرىجىدە تالانتلىق بولىدۇ، دەپ چۈشىنىش خاتا. تەڭلىك — ئۇلارنىڭ ھەربىرىگە ئاتا قىلىنغان. ئۆزى مۇناسىپ بولغان مەۋقەدۇر. بۇ تەڭلىكتىن مۇھەببەت ۋە دوستلۇق تۇغۇلىدۇ...

ئۇ، خىراجەت قىلىشتا سېخىيلىق ۋە پىششىقلىق ھەققىدە سۆزلەيدۇ. ئەگەر ياشاش ئۈچۈن بېرىلىدىغان مەبلەخ ئادەملەرنىڭ خىراجىتىگە توغرا كەلمىسە، تۈرلۈك نامۇۋاپىق ئىشلار يۈز بېرىدۇ. بۇ باشقۇرۇش ئەڭ قىيىن بولغان ئىشتۇر. كىمكى ئۆز ئىختىيارىدا (ئىگىدارچىلىقىدا) بولمىغان مۈلۈكنى پايدا ئېلىش ئۈچۈن مۇئامىلىگە قوشماي ئۆزى ئۈچۈن جەمغۇرسا، ناھايىتى چوڭ زىيان كەلتۈرىدۇ. ھاكىملار بۇنداق ئادەملەرنى نازارەت قىلىشلىرى (مۈمكىنلىكىنى ئۆز جايىدا ئىشلەتمەي تېجەپ قېلىشلىرىنى) مەنئى قىلىشى ۋە بايلىقنى بۇزۇپ - چېچىشقا يول قويماسلىقى كېرەك. ئەفلاتۇن بۇ پىكىرنى تەپسىلىي ئىزاھلايدۇ ۋە ئۆز مەبلەغلىرىدىن ئارتۇقچە سەرپ قىلىدىغانلارنىڭ ئىللەتلىرى ھەققىدىكى مەسلىنى چۈشەندۈرىدۇ. چۈنكى خۇددى شۇ ئادەملەرنىڭ سەرپىياتى ۋە مەبلەغلىرى شەھەردە ناھايىتى چوڭ كۈلپەت ۋە زىيان كەلتۈرىدۇ.

ئەفلاتۇن مۇھاپىزەتچىلەر ۋە ساقچىلار ھەققىدە ئەسلىتىدۇ. ئۇلار ئىككى خىل بولىدۇ. بىرىنچىسى شەھەر مۇھاپىزەتچىلەر.

رى. ئۇلارغا كەچلىك ساقچىلار ۋە مۇنتىزىم قوشۇن ئەسكەرلىرى كىرىدۇ. يەنە بىرى بولسا، قانۇن ۋە سەلتەنەت مۇھاپىزەتچىلىرىدۇر. بۇلار ھۆكۈمرانلار، ۋائىزلار، رەھبەرلەر ۋە مەنسەپدارلاردۇر. ئەفلاتۇن بۇنداق دۆلەت تۈزۈلمىسىنى دېڭىزدا ئۇزۇپ بېرىۋاتقان كېمىگە ئوخشىتىدۇ. ئۇ يەنە چاپارمەنلىك ئالاقىلىرىنىڭ، دۆلەت ئىشلىرىدا ھوشيارلىقنىڭ، بىخۇدلۇقنى تۈگىتىشنىڭ ۋە جىسەكچى ساقلاشنىڭ پايدىسى ھەققىدە توختىلىدۇ. ئەفلاتۇننىڭ پىكرىچە، مەنسەپدارلارنى توغرا تەيىنلەش چوڭ پايدا كەلتۈرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئۇلار ئىل ئىچىدە يۈرۈپ، گەپ توشۇيدىغان جاسۇسلار ۋە ئايغاقچىلار توغرىسىدا توختىلىپ ئۆتىدۇ. كېيىن ئۇ ئەركەكلەرنىڭ ماھىيىتى ئۈستىدە توختىلىدۇ. بۇ مەسىلىلەرنى تەھلىل قىلىش پايدىدىن خالىي ئەمەس. چۈنكى بۇ مەسىلە قانۇن چىقارغۇچى ۋە ھاكىملارنىڭ ئىشلىرىغا يېقىن ئىشلارنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئەركەكلەرنى تاللاش مەسىلىسىگە ئورتاقتۇر.

ئەفلاتۇن يېتەرلىك مىقداردا بولۇشى كېرەك بولغان تەبىئىي ئىدارىلەر توغرىسىدا تەپسىلىي سۆزلەيدۇ. يۈزلۈك يۈزلۈككە، ئونلۇق ئونلۇققا، بىرلىك بىرلىككە ئۆز ئورنى، ھالىتى ۋە ۋەزىيىتى جەھەتتىن توغرا كېلىشى زۆرۈر. ئۇ يەنە ئائىلە ئىشلەرىدىكى ياردەمچى خىزمەتچىلەر ھەققىدە توختىلىپ، شەھەر ئاھالىسى ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم نەرسىلەردىن بىرى دەستىيارلارغا (ئۆي خىزمەتچىسى، ئائىلە ياردەمچىلىرىگە) ئېھتىياج ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. دەستىيارلىق ئىككى خىل بولىدۇ: بىرىنچى خىلغا ئەر ۋە ئايال قۇللار كىرىدۇ. ئىككىنچىسىگە تىنچلىق دەۋرىدە ئۇرۇش پەيتىدە شەھەر ئەھلى موھتاج بولىدىغان ھايۋاندۇر. شەھەرنى ئىدارە قىلىش ۋە قانۇن تۈزۈشتە قانۇن چىقارغۇچىلار ۋە ھاكىملار بۇنى ھېسابقا ئېلىشلىرى كېرەك. ئەفلاتۇن سۇ مەسىلىسىگە ئېتىبار بېرىدۇ. چۈنكى شەھەر

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

ئاھالىسى ئۈچۈن سۇ مەنبەلىرىنى تەرتىپكە سالماي تۇرۇپ ھايات كەچۈرۈش مۇمكىن ئەمەس.

قانۇن چىقارغۇچىلار ۋە ھاكىملار سۇ مەسىلىسىگە، دەريالا-رىنىڭ سۇ ئېقىپ ئۆتىدىغان چوڭقۇرلىقىغا چوڭ ئېتىبار بېرىلىشى كېرەك. بىر يەردە سۇ كۆپ بولۇپ، بىر قىسىم كىشىلەر سۇ بىلەن تەمىنلىنىپ، باشقىلار سۇغا موھتاج بولماسلىقلىرى ئۈچۈن بۇ مۇئەمماغا ئادالەت ياندېشىش لازىم. ئۇ ئېكىنزارلارنى سۇغىرىش ۋە كېرەك بولسا، موھتاجلار ئۈچۈن جامائەت قۇدۇقى-لىرىنى قېزىش بويىچە قوشۇمچە تەدبىرلەرنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش زۆرۈرلۈكىنى ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. بۇ شەھەرلەردە ھايات كەچۈرۈشنىڭ ئەڭ مۇھىم ئامىلىدۇر. ئەفلاتۇن قانۇن چىقارغۇچىلار ۋە ھاكىملار سۇ ئىنشائاتلىرىغا ئالاھىدە ئەھمىيەت بىلەن قاراش-لىرى زۆرۈرلۈكىنى كۆپ قېتىم تەكىتلەيدۇ. كېيىن ئەفلاتۇن باشقا بىر پىكىر - ئادەملەر دەستۇرى ئەمەل دەپ بىلىشلىرى كېرەك بولغان، شەھەر ئۈچۈن زۆرۈر نەرسىلەر - زاكات، خىراج، جىزىيە ئوخشاش سېلىقلارنى سېلىش تەرتىپلىرى ھەققىدە-دىكى پىكىر توغرىسىدا توختىلىدۇ. سېلىق ھەرخىل بولىدۇ ۋە ئۇلار قانۇن چىقارغۇچىلار باش قاتۇرۇش كېرەك بولغان نەرسىلەر قاتارىغا كىرىدۇ.

قانۇن چىقارغۇچىنىڭ ھايات يوسۇنى شەھەر ئاھالىسىنىڭ ھايات يوسۇنى ۋە ئۇلارنىڭ قانۇنلىرىغا زىت بولماسلىقى كېرەك. ئەفلاتۇن جىنايەت ۋە جازا ھەققىدىمۇ سۆزلەيدۇ. جىنايەت ئىككى خىل بولىدۇ: ئۇنىڭ بىرىنچىسى قانۇنغا بويسۇنماسلىق، يەنە بىرى قانۇن ماقۇل كۆرمىگەن ئىشلارنى قىلىشتۇر. ئەگەردە جىنايەت پۇقرا تەرىپىدىن قىلىنغان بولسا، ئۇ ھالدا ھاكىم قانۇن تەرىپىدىن كۆزدە تۇتۇلغان جازانى قوللايدۇ. ئەڭ كاتتا جىنايەت - رەھبەر كىشى تەرىپىدىن قىلىنغان جىنايەتتۇر. بۇنداق ھالەتتە باشقا ھاكىملار ئۇنى تەربىيەلەش ۋە ئەسەر ئۆتكۈزۈش

چارىلىرى كۆرۈلۈشلىرى كېرەك. ئەگەر بۇنىڭغا ئەھمىيەت بېرىلمىسە، بۇنداق جىنايەتلەر شەھەر ئىللەتلىرىنىڭ كۆپىيىشىگە ۋە شەھەرنىڭ ئىنقىرازغا سەۋەب بولىدۇ. ئەفلاتۇن يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن، ئەمما ئىلگىرىكىدەك ئومۇمىي پاراۋانلىقنى ئەمەس، بەلكى شەخسەن ئۆزىگە پاراۋانلىق تىلەيدىغان شەھەر ئاھالىسىنىڭ ھايات كەچۈرۈشىگە زۆرۈر بولغان مەبلەغلەر توغرىسىدا ئەسلىتىپ ئۆتۈدۇ. ئەفلاتۇن مۇزىكا سەنئىتىگە ئالاقىدار ھاكىملار ۋە مەنسەپدارلار قانداق ئىشلارنى قىلىشى لازىملىقىنى ئەسلىتىپ ئۆتۈدۇ. چۈنكى بۇ سەنئەتكارلار پەقەت كېرەك بولۇپ قالغاندىلا ئەمەس، بەلكى ھەممە ۋاقىت زۆرۈردۇر. ئۇنىڭ پىكرىچە، بۇ سەنئەتكارلار ئىككى خىل بولىدۇ: بەزىلىرى كۈرەش ۋە ھەربىي ئىشلارغا ئۈندەيدۇ؟ باشقىلىرى تىنچ ھايات ۋە خۇشاللىققا دەۋەت قىلىدۇ. قانۇن چىقارغۇچى ۋە ھاكىملار بۇ سەنئەتلەرنى تەرتىپكە سېلىپ، قانۇن ۋاسىتىسىدە ئادەملەرنى سەنئەتلەر (ھۈنەرلەر) بىلەن شۇغۇللىنىشقا رىغبەتلەندۈرۈشلىرى كېرەك.

يەتتىنچى بۆلۈم

ئەفلاتۇن بۇ بۆلۈمنى قانۇنچىلار ئۆز ئەسىرىنىڭ ۋە كەلگۈسى ئەسىرىنىڭ ئادەملىرى مۇراجىئەت قىلىدىغان تەلىمات جارى قىلىشنىڭ زۆرۈرلۈكى ھەققىدىكى مەسىلىلەرنى چۈشەندۈرۈش بىلەن باشلايدۇ، بۇ ئەڭ مۇھىم ئىش ئىكەنلىكىنى ئەسلىتىپ ئۆتۈدۇ. تەلىماتلار باسقۇچمۇ باسقۇچ ۋە دۆلەت ئىشلىرىدىكى باشقا تەدبىرلەر بىلەن بىللە ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدىغان ئاساسىي ئىش بولۇشلىرى زۆرۈر. بۇ تەلىمات ئەۋۋەل شۇ دائىرىدە ئومۇملاشقان بولغان ئادەتلەرنى ساختىلاشتۇرۇش بىلەن مەشغۇل بولغان ئادەملەرگە قوللىنىلىشى كېرەك.

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

بۇ ساختىلاشتۇرۇشلار قانۇننى ياخشى بىلمەيدىغان ئادەملەر ۋە بالىلاردا بىر ئىللەت پەيدا قىلىشى مۇمكىن. ئەگەر تەلىمات ۋە قانۇنلارغا ئۆگىتىش ئىشلىرى باسقۇچمۇ باسقۇچ ۋە دائىملىق ئېلىپ بېرىلسا، ئۇ چاغدا بۇ ئىش ئەلا نەتىجە بېرىدۇ.

ئەڧلاتۇن بۇ تەلىماتلارنى تەھلىل قىلغۇچى ۋە كۆرۈپ چىققۇ-چىلارغا تېخى ئاشكارىلانمىغان ئۆرپ - ئادەتلەر كاشىلا بولماسلىق قى كېرەك، دەپ ئەسلىتىدۇ. ئۇ مىسال تەرىقىسىدە قەدىمكى قانۇنچىلارنىڭ بۇ ئادەتلەرنى ئۆگىنىپ چىققان ۋە بەزى ئەھمىيەت-سىز سۆزلەرنىڭ كۆپ مەناغا ئىگە ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىغان شا-ئىرلارنىڭ سۆزلىرىنى كەلتۈرىدۇ. ئۇ قىسقا ياكى تەپسىلىي بايان قىلىنغان نۇتۇقلاردىن ئىبارەت بىرنەچچە خىل نۇتۇقلار مەۋجۇت-لۇقىنى ۋە ئۇلاردىن قايسى بىرى ئەۋزەلرەك ئىكەنلىكىنى ئېنىق-لاش لازىملىقىنى ئەسلىتىدۇ. ئۇ يەنە پەندى - نەسىھەتلەر ھەققىد-ىمۇ توختىلىدۇ. ئەگەر شەھەر ئاھالىسى بۇ نەسىھەتلەرگە قۇلاق سالسا، ئۇلارنىڭ كۆڭۈللىرى يۇمشايدۇ. ئۇلاردا نازاكەت ۋە قايىللىق پەيدا بولىدۇ. ئۆزلىرى ئىتائەتچان بولۇپ، سىلىق ئىشلەيدۇ. ئەڧلاتۇن شەھەر ئاھالىسى يا ئۆتۈپ كېتىپ نام - نىشانى قالمىغان ئادەملەرنى ياكى ھايۋاناتنى ۋە ياكى غەيرىي ئاددىي بىرەر نەرسىنى چۈشىنىشنى دىلدىن خالاپ، ئەزىزلىيدىغان-لىقى ھەققىدە مىسال كەلتۈرىدۇ. بۇ ئىشلارنىڭ پايدىلىق تەرەپ-لىرىنى ئېنىقلايدۇ. بۇ پايدىلاردىن بىرى ئۆز تەبىئىتىگە قارىغاندا تەجرىبىسىز كۆپچىلىك ئادەملەرنىڭ تېخى ئاشكارىلانمىغان ئادەت-لىرىدىن ماھىيىتىنى زورغا چۈشەنسۇمۇ بىرەر نەرسە بىلىشكە ئىنتىلىشلىرىدىندۇر. ئىككىنچىدىن، بۇ ئادەملەر بىرەر يېڭى-لىققا قىزىقىپ قارىمايدۇ. ئۈچىنچىدىن، ئۇلار بۇ غارايىباتلار-نىڭ ماھىيىتىگە يېتىش ئۈچۈن قانۇننى ساقلاپ قالىدۇ. ئۇ ئاشۇ شەھەرلەرنىڭ پۇقرالىرىغا مەلۇم بولغان ۋە ئۇلار تۈپ مەنالارىغا يەتمەكچى بولغان كىتابلار ھەققىدە ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ. ئۆز شې-

ئىرلىرىدا بۇلارنىڭ ھەممىسىنى تەسۋىرلىگەن شائىرلار تۈپەيلى بۇ ۋەقەلەردىن خەۋەردار بولىدۇ، ھومبىر ۋە باشقىلار شۇنداق شائىرلاردۇر.

ئەفلاتۇن قانۇن ئىگىلىرى ئۆز شەھىرىنىڭ ئاھالىسىدىن ئاشكارىلانمىغان ئۆرپ - ئادەتلەرنى ساقلاش، ئۆگىنىش ۋە ئۇلارغا ئىتائەت قىلىشنى تەلەپ قىلىشنىڭ زۆرۈرلۈكى ھەققىدە سۆزلەيدۇ. ھېچقايسىسى قانۇنچى ئۆزىدىن ئالدىنقى قانۇنچىلار تەرىپىدىن ئەمەلگە ئاشۇرۇلغان ئىشلارنى رەت قىلماسلىقى كېرەك. لېكىن ئالدىنقى قانۇنچىلار قارارلىرىدىن بەزىلىرىنى ئۆزگەرتىش زۆرۈر بولسا، ئۇ ھالدا شەھەر ئاھالىسى ئۇلاردىن (ئۆزگەرتىلىشى كېرەك بولغان ماددىلاردىن) ۋاز كېچىشلىرى كېرەك. بۇ ئۇلارنىڭ قانۇنلاردىكى مەناسى بۇزۇلغان ماددىلارغىمۇ ئورتاق. كېيىن ئەفلاتۇن بۇ ماددىلارنى ئۆزگەرتىش توغرىسىدا توختىلىدۇ.

ئاخىرىدا قانۇنچىلار ئورنىغا كېلىدىغان باشقا بىر قانۇن ئىگىلىرى توغرىسىدىكى مەسىلە كۆرۈلىدۇ. قانۇنچى ئۆزىدىن كېيىن بولىدىغان باشقا قانۇنچىلار توغرىسىدا ئاھالىگە مەلۇمات قىلسا، بۇنىڭ بىلەن ئۇ شەھەر ئاھالىسىنىڭ كۆڭلىگە، بولۇپمۇ تەجربىسىز ئادەملەرنىڭ كۆڭۈللىرىگە غۇلغۇلا سېلىپ قويدۇ. ئۇلار نېمە بولىدىكەن، دەپ تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتىدۇ ۋە كېيىنكى قانۇنچى جارى قىلغان قانۇنلارغا ئىتائەت قىلىشقا خاھىش پەيدا بولۇشنى تەڭرىدىن ئىلتىجا قىلىدۇ. ئەفلاتۇن ھايات قانۇنىچىدا گويا ئۇنىڭدىن باشقا قانۇنچى كەلمەيدۇ، دېگەن پىكىر پەيدا بولماسلىقى ئۈچۈن ئۇنىڭغا ئېھتىياتكارلىق بىلەن ئۆقتۈرۈش زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ئەگەر بۇ شۇنداق ئويلىسا ۋە بۇنىڭدىن خەلق خەۋەردار بولۇپ قالسا، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇنىڭ ئورنىغا باشقىسى كېلىدىغانلىقىنى كۆرگەن خەلق ئۈچۈن بۇ ۋەقە بارچە قانۇنلارنى ئۆزىنىڭ (ھازىرقى) ساھىبى قانۇنىنىڭ.

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

مۇ، كېيىن كەلگىنىنىڭ قانۇنلىرىنىمۇ رەت قىلىشقا سەۋەب بولىدۇ. قانۇنچىلار خەلق بىلەن بىللە قانۇنلارنى رەت قىلىش ۋە تەن ئېلىش ئارىسىدىكى ئوتتۇرا يولنى بەلگىلەپ ئېلىشى لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن قانۇنچىلار ئۈگۈت - نەسىھەتلەر، قانۇنلار ۋە ئىنسان ئىللەتلىرىنى تۈگىتىش ئۈچۈن ئۇزاق ۋاقىت ئىشلەيدىغان، ياردەم بېرىدىغان ئادەم پەيدا بولغانلىقىدىن خەلقنى خەۋەر-دار قىلىشى كېرەك. ئەگەر ئۇنىڭدىن خەيرلىك ئىشلاردا ياردەم-پى شەخس ئۇنىڭ يۈزىگە ئوخشامدۇ، دەپ سورىسا، ئۇ ئىنكار قىلماسلىقى، ئەكسىچە خەلققە زىيان كەلتۈرمەسلىك ھەققىدە ئاگاھلاندۇرۇشى كېرەك. ئەڧلاتۇن شەھەر ئاھالىسى ۋە قانۇنچىلارنىڭ ھاياتىدىن مىساللار كەلتۈرىدۇ.

ئۇ قانۇنلارنىڭ ئىككى خىل بولىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. بىرىنچى خىل قانۇنلارغا، ھەر قايسى قانۇنچىلار قانۇنلارنى جارى قىلدۇرۇشتا شەھەر ئەھۋالى ھەم ۋاقىت زىچلىقىدىن ئالدىراقىسىزلىققا خاس بولغان خىللىرى كىرىدۇ. يەنە بىر خىلى ئۆزگەرمەيدىغان ۋە ئەسلى ھالىنى ساقلاپ قالدىغانلاردۇر، بۇلار تەبىئىي قانۇنلاردۇر. ئەڧلاتۇن بۇ پىكىرنى قېرىنداش — ئۇرۇقلارغا بولغان مۇناسىۋەت، خەيرلىك ئىشنى ئىنكار قىلىش ۋە باشقا مىساللار بىلەن تولدۇرىدۇ.

سەككىزىنچى بۆلۈم

ئەڧلاتۇن بىرىنچى كىتابىدىمۇ ھېكايە قىلىنغان بايراملار، ئۇلارنىڭ تەشكىل قىلىنىشى ھەققىدە ئەسلىتىدۇ. ئۇ بايراملاردىن ئاجايىپ پايدا بارلىقى ھەققىدىكى قىزىق پىكىرنى بىلدۈرىدۇ. بۇ بايراملاردا قۇربانلىق قىلىنغاندىن كېيىن ياشلار تۈرلۈك جىسمانىي مەشىقلەر ئۆيۈشتۈرۈشلىرى كېرەك بولىدۇ. بايرامنىڭ شاد - خۇرام ئۆتۈشى ئۈچۈن مەدھىيە ۋە تەنقىدىتىن ئىبارەت

بولغان قوشاق تۈرلىرىدىن پايدىلىنىدۇ. بۇلارنىڭ ھەممىسى خۇرسەنلىك ۋە شادلىق كۆرىكىگە كىرىشكە تەرغىپ قىلىش ئۈچۈن قىلىنىدۇ. مەدھىيە ۋە تەنقىد ئاڭلاش ئەگەر ئۇ قانۇن تەلەپ قىلغىنىدەك ھەققانىي بولسا، ياشلارنىڭ قەلبىگە ئورنىشىپ، كۈرەش ئارقىلىق خەيرلىك ئىشلارغا سازاۋەر بولۇشقا ئۈندەيدۇ. ئۇنىڭ رايىنى كۈچەيتىدۇ. كۆڭۈللىرىنى توق قىلىدۇ ۋە جاسارد-تىنى ئاشۇرىدۇ. بايراملارغا قاتناشقۇچى ياشلار ئورۇندايدىغان جىسمانىي مەشىقلەر ياشلارنىڭ شەھەر ئۈچۈن پايدىسى كۆپ بول-خان كۈرەش ماھارىتىنى ۋە جەڭگىۋارلىق كۈچىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن زۆرۈردۇر.

شەھەر ھاكىملىرى ئۆز ئىشلىرىغا بىپەرۋا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. بۇ قۇربانلىق قىلىشلار ۋە شەھەرلەرنىڭ مەلۇم بىر تەركىبىي قىسمى بولغان بايراملارنى بېزىتىش سەنئىتى بىلەن مەشغۇل بولغان ئادەملەرگە تەئەللۇقتۇر. ھاكىملار شەھەر ئاھا-لىسىدىن ھەددىدىن تاشقىرى كۆپ ئادەملەرنى سەنئەتنىڭ بۇ تۈر-لىرى بىلەن شۇغۇللىنىشقا رۇخسەت بەرمەسلىكلىرى، شەھەر ئاھالىسىنى بۇزماسلىق ئۈچۈن ئۇلارغا شەخسىي ئەركىنلىك بەر-مەسلىكلىرى، بۇ سەنئەتنىڭ يامان تەرەپلىرىنى كۆرۈپ، ئادەم-لەردە نەپرەت پەيدا بولۇشىدىن ساقلاش ئۈچۈن ئۇنىڭ يامان تەرەپلىرىنى نامايىش ئەتمەسلىكلىرى زۆرۈر. بۇ يەردە ئۆزى ئەسلى تەبىئىتىدىن نەپرەتلىك ۋە قانۇنلارغا نۇقسان يەتكۈزىدىغان نەرسىلەرگە نىسبەتەن بولغان نەپرەت تۇيغۇسى مۇستەسنادۇر. كېيىن ئەفلاتۇن بايرام كۈنلىرىدە بولىدىغان جىسمانىي مە-شىقلەر ھەققىدە ئەسلىتىپ ئۇلارنى بىر - بىرلەپ ساناپ ئۆتىدۇ ۋە شۇ دەۋرلەردە مەلۇم بولغان ئويۇنلارنىڭ ھەربىرى ئاتلىق، قورال بىلەن مەشىق قىلىش ھەمدە كۈرەشنىڭ پايدىلىق تەرەپلە-رىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ. شۇ بايراملىق كۆڭۈل خۇشلۇقلىرى بايرام كۈنى ئۇلارنىڭ يۈرىكىگە ئورنىشىپ قېلىشىنى ئەسلىتىپ

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

ئۆتىدۇ. ياشلار مۇنداق ئويۇنلارغا قىزىقىپ، ئادەتتىكى كۈنلەر-
دىمۇ شۇغۇللىنىپ تۇرۇشى زۆرۈرلۈكىنى ۋە بۇ تەدبىرلەر تاكى
ياشلار بايرام مۇسابىقىلىرىدىن ئالغان ھۇزۇرلىرىنى، قانۇنغا
خىلاپ نەرسىلەردىن ئالغان ھۇزۇرلىرىدىن ئەۋزەل كۆرۈپ ئۇنى
داۋاملاشتۇرۇش كېرەكلىكىنى ئۇقتۇرىدۇ. قانۇنچىلار بۇ غايە-
نى، بولۇپمۇ ھۇزۇرلىنىشقا تەئەللۇق غايىنى ياخشى ئەستە تۇ-
تۇشلىرى كېرەك. ئۇنىڭ (ھۇزۇر، كۆڭۈل خۇشلۇقلىرىنىڭ)
پايدىسى قانچە كۆپ بولسا، زىيانلىق تەرىپىمۇ ناھايىتى كۆپ.
ئەفلاتۇن بۇ ھەقتە ناھايىتى كۆپ سۆزلەيدۇ. كېيىن ياشلارنىڭ
ئاقىلانە، خەيرلىك ئىشلىرى ئۈستىدە توختىلىدۇ. ئۇ خەيرلىك
ئىشلارنىڭ يۈرەككە قانداق ئورنىشىشى ھەمدە قانۇنغا خىلاپ كۆ-
ڭۈل خۇشلۇقلىرىنىڭ ئىللەتلىك ئىكەنلىكى ھەققىدە سۆزلەيدۇ.
قانۇنچىلارنىڭ ئەڭ ئاساسلىق ۋەزىپىلىرىدىن بىرى يۇقىرىدا ئەس-
لىتىپ ئۆتۈلگەن قانۇنلارغا ئالاقىدار ئەھمىيەت بېرىشتىن ئىبار-
ەت.

ئەفلاتۇن بۇ ساھەدىكى قىيىنچىلىقلار، يەنى بۇ مۇراسىملار-
نى ھىمايە قىلىش ۋە نازارەت قىلىشنى ئەسلىتىدۇ. ئۆسمۈرلەر
ۋە يامان نىيەتلىك ئادەملەر پەقەت تاشقى گۈزەللىككە قىزىقىدۇ.
شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلارنىڭ بۇنداق خاھىشلىرىنى چەكلەشتە ھاكىم-
لار قىيىن ئەھۋالدا قالىدۇ. بۇنداق ئۆسمۈرلەر تاكى بىر بالاغا
ئۇچرىمىغۇچە شۇنداق قىلىۋېرىدۇ. ئاخىرىدا بۇ ئەھۋال شەھەرنى
قايغۇلۇق پالاكەتكە ئېلىپ كېلىدۇ. قانۇنچىلار بۇنداق مەسىلە-
لەرگە دائىما دىققەت قىلىشى، ئۇلارنى نەزەردە تۇتۇشى زۆرۈر.
شۇ قاتاردا، قانۇنچىلار ھۈنەرۋەنلەر، دېھقانلار، چەت جايلاردا
ياشىغۇچىلارنىڭ گۇناھلىق ئىشلىرىغا نىسبەتەنمۇ دىققەت قىلى-
شى، ئۇلارنى توغرا يولغا سالغۇچى قانۇنلارنى ئىشلەپ چىقىشى
كېرەك. شۇنىڭدەك قانۇنچىلار تاۋاپ قىلىنىدىغان يەرلەر، ئىبار-
ەتتە تەخانىلارغا كاتتا ئەھمىيەت بېرىشى كېرەك، تاكى ئۇلار ئېزىپ،

بۇزۇلۇپ كەتمىسۇن. ئۇلارنىڭ يامان ئەھۋالىغا چۈشۈپ قېلىشى شەھەر ئاھالىسىنىڭ يۈرەكلىرىنى ھەمدە شەھەر ئىشلىرىغا مەس-ئۇل ئادەملەرنىڭ قەلبىنى چىرىكلەشتۈرۈپ، قەيەپلىشىشكە ئېلىپ بارىدۇ.

ئادەملەر ھاكىملار كۆرسەتكەن توغرا يول بىلەن مېڭىشلىرى ۋە قانۇنلارنىڭ تۈزۈلۈشى ھەمدە ماھىيىتى ئۇلاردا غەزەپ - نەپرەت ئويغاتماسلىقى ئۈچۈن قانۇنچىلار ھاكىملارنى ئادەملەرنى باشقۇرۇشقا كۆندۈرۈشلىرى لازىم. ئەڭلا تۈن ئازاد تۇغۇلغانلار ۋە قۇللار، ئەسىر - ئەسىرلەر ھاياتىدىن مىساللار كەلتۈرىدۇ، ئادەملەر ئارىسىدىكى مۇناسىۋەتلەرگە تېڭىشلىق نۇقتىلاردا بۇ جاھىل ۋە رەزىل ئادەملەرنى نەزەردە تۇتىدۇ. ئۇ بىرەر رەھبەر ياكى باشقۇرغۇچى، بارلىق ئاشكارىلانمىغان ئادەتلەر، قانۇنلار ۋە ئەنئەنىلەرنىڭ تەلەپ ئېھتىياجلىرىنى بىلىش ئۆز مەملىكىتىنى باشقۇرۇشقا ماھىر بولۇشى ئېھتىمال. ئەمما ئۇنىڭغا ياخشى خەلقنى، مەسىلەن: قانچە كۆپچىلىك بولمىغان خەلق تاپشۇرۇلسا، بۇ ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدۇ. نېمە ئۈچۈنكى، ئۇلاردىكى مەۋجۇت تەلەپلەرنى، قانۇنلارنى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆرپ - ئادەتلىرىنى بىلمەيدۇ. ئەڭلا تۈن دېڭىز دۆلەتلىرى ۋە قۇرۇقلۇقتىكى دۆلەتلەرنىڭ ھاكىملىرى ھەققىدە كۆپ مىسال كەلتۈرىدۇ.

ئەڭلا تۈن ئوغرىلىق مەسىلىلىرىنى ۋە مۈلۈك ئاشۇرۇش مەسىلىلىرىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. مۈلۈك ئاشۇرۇشتا چوڭ خەۋپ يوق. ئەمما ئۇنى ئېھتىيات قىلىپ ساقلاش مۇمكىن ئەمەس. ئەگەر باشقا بىر كىشىنىڭ مۈلكى ھېسابىغا مۈلۈك ئاشۇرغانلار جازالانمىسا، ئۇ چاغدا شەھەر ئاھالىسىدىن ئىنساپ ۋە شوھرەت يوقىلىدۇ. مۈلۈكنى ئېھتىيات قىلىپ ساقلاپ ئۆز ئېھتىياجىغا ئىشلەتسە، بۇ يامان ئىش ھېسابلانمايدۇ. يۇقىرىدا ئېيتىلغاندەك باشقىلارنىڭ مۈلكىنى ئېلىپ، ئۆز مۈلكىنى كۆپەيتكەنلەرنى، بىرەر قىممەتكە ئىگە نەرسىنى ئوغرىلىغان ئوغرىلارنى جازالىغاندا

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

دەك جازالمىدا (ئۇلارنىڭ جىنايىتى باراۋەر ئەمەسلىكى ئۈچۈن بولسا كېرەك). ئەفلاتۇن ئۆزۈم ۋە باشقا مېۋىلەرگە مۇناسىۋەتلىك مىساللار كەلتۈرىدۇ.

ئەفلاتۇن تۈرلۈك سەنئەتلەر (ھۈنەرلەر) ھەققىدە توختىلىدۇ ۋە ئۇلارنىڭ ھەر بىرىدىن شۇ شەھەرگە مەنسۇپ بولغان سەنئەتلەرگە مۇۋاپىق رەۋىشتە پايدىلىنىش زۆرۈرلۈكىنى چۈشەندۈرىدۇ. كىمكى ئەرەك ئۈچۈن ۋە ئويۇن ئۈچۈن ياكى زۆرۈرىيەتتىن ئەمەس، تەكەببۇرلۇقتىن ۋە ياكى دەل شۇ ھۈنەر - سەنئەت بىلەن شۇغۇللىنىشقا كۈچى يەتمىگەنلىكتىن، ئۆزى شۇغۇللىنىۋاتقان كەسپىنى باشقا بىر كەسپكە ئۆزگەرتسە، شەھەر رەھبىرى ئۇنى بۇ ئىشتىن مەنئى قىلىش كېرەك، زۆرۈرىيەت بولسا جازالاش لازىم. چۈنكى ھۈنەر - سەنئەتنى بىكارىدىن - بىكارغا ئۆزگەرتىش - دۆلەت تۈزۈمىگە يات ۋە تۈرلۈك ئىللەتلەرنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولىدۇ. ئەفلاتۇن بۇ غايە توغرىسىدا ۋە بۇنداق ھادىسىلەر تۈپەيلى بولىدىغان زىياننىڭ ئىشتىراپى ھەققىدە خېلى توختىلىدۇ.

كېيىن ئەفلاتۇن شەھەر ئاھالىسىگە زۆرۈر بولغان ئوزۇق - ئوقەتلەر توغرىسىدا بايان قىلىدۇ. شەھەرنىڭ ھاكىملىرى يېمەك - ئىچمەكنى باشقۇرۇپ تۇرۇشى، قانۇنچىلار بولسا بۇ ئىشقا ئېتىبارسىز قارىماسلىقلىرى كېرەك. ئەكسىچە، ئۇلار شەھەر ئاھالىسىنى، شۇ قاتاردا قۇللارنى، ھايۋانلارنى ئوزۇق - تۈلۈك بىلەن تەمىنلەش بويىچە، كېيىن شەھەرلىكلەر بىر - بىرىگە بېرىدىغان مەدھىيىلەر، سوۋغىلار توغرىسىدا قەتئىي قانۇنلار جارى قىلىشى كېرەك. ئەفلاتۇن خۇداغا سېغىنىدىغان جايلارنى، شەھەر ئاھالىسى ئۇ مەنبەئەلەرگە مۇناسىۋەتلىك مەسلىھەتلەرنى ھەل قىلىش ئۈچۈن يىغىلىدىغان ساراي، ئۆيلەرنى تەسۋىرلەيدۇ. شۇنداق جايلاردىن بىرى بازارلاردۇر. قانۇنچىلار ۋە شەھەر ھاكىملىرى بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ھېسابقا ئېلىشى

كېرەك.

ئەفلاتۇن ئالدى - ساتتى مەسلىھىتىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. شۇ قاتاردا ئادەملەرگە زۆرۈر بولغان ئەسۋاب - ئۈسكۈنە بىلەن شەرتنامە تۈزۈش، چېگرىلار، دىنلارغا مەنسۇپلۇق ۋە دىنلار ھەققىدە يازىدۇ. قانۇنچىلار بۇلارنىڭ ھەممىسى ھەققىدە جان كۆيدۈرۈشى، ئويلىشى زۆرۈر. ئەفلاتۇن بۇ نەرسىلەرنى كىتابىنىڭ ئاخىرىدا ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ.

توققۇزىنچى بۆلۈم

بۇنىڭدا ئەفلاتۇن قانۇنلارنىڭ ئاساسىي قائىدىلىرى ۋە قانۇنچىلار بۇ ئىشنىڭ قايسى بىر تەرىپىگە پەرقسىز قارىماسلىقى، ئۇلارغا رىئايە قىلىنىشقا غەمخورلۇق قىلىش زۆرۈرلۈكى ھەققىدە توختىلىدۇ.

كېيىن ئەفلاتۇن قانۇننى ۋە ئۇنىڭ ئاساسىي قىسمىنى تاكا-مۇلاشتۇرۇش لازىملىقىنى ئېيتىپ ئۆتىدۇ. ئۇشبۇ شەھەر ئاھا-لىسىنىڭ ئەڭ ياخشى قانۇنلارغا يەنىلا ساداقەتلىك بىلەن بويسۇ-نۇشلىرى ئۈچۈن روھىي جەھەتتە ئۆزىنى تەربىيەلەشنىڭ زۆرۈر-لۈكىنى تەكىتلەيدۇ. چۈنكى ئەركىن بولۇپ تۇغۇلغان ئادەم قا-نۇنلارغا ئىختىيارىي رەۋىشتە، قۇللار بۇيرۇغاندىلا بويسۇنىدۇ، ياخشى پەزىلەتلەرگە ئىگە بولغان شەھەر ئاھالىسى ئەڭ بەختىيار ئادەم بولۇشلىرى ھەمدە قانۇنلارغا ئىختىيارىي بويسۇنۇشلارنى تەمىنلەش ئۈچۈن قانۇنلارنى تاكامۇللاشتۇرۇشى ۋە ئۇلاردىكى قانۇنلارنى مۇستەھكەملەشكە غەمخورلۇق قىلىشلىرى كېرەك. ئەفلاتۇن مۇقەددەس ئۆي - ئىمارەت، ئىنشائاتلارنى زىيارەت قىلىش ھەمدە دوستلۇق ئەڭ ئالىي پەزىلەتلەردىن بىرىسى ئىكەنلى-كى ھەققىدە مىساللار كەلتۈرىدۇ. ئىبادەت قىلىنىدىغان ئۆيلەرنى قەدىرلىمەيدىغان ئادەملەرگە قانداق مۇناسىۋەتتە بولۇش زۆرۈرلۈ-

ئەفلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

كى ھەققىدە ئەسلىتىدۇ.

ئەفلاتۇن ئاتا - ئانىلار ھەمدە ھاكىملارنى مەنسىتمەيدىغان -
لارنى جىنايەتچىلەردەك جازالاش زۆرۈر، دەپ ھېسابلايدۇ. ھا -
كىمىيەت ۋەكىللىرى بۇنداق ئىشلارنى ئۆز زىممىسىگە ئېلىپ
جىنايەتچىلەرنى ئۇلارنىڭ جىنايىتىگە قاراپ تاياق بىلەن ئۇرۇپ،
جەرىمانە قويۇپ، قەتىل قىلىپ جازالاش كېرەك، دەپ ھېسابلايدۇ.
ئەگەر جىنايەتچى جازاغا نارازى بولسا ۋە ئۇ ئىجرا قىلىندى -
شىغا قارشىلىق قىلسا، بۇ ئارقىلىق قانۇنلارغا تاشقى دۈشمەنلەر -
گە قارىغاندا كۆپرەك زىيان كەلتۈرىدۇ، دەپ ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ.
كېيىن مىراس مەسىلىسىنى كۆرۈپ چىقىدۇ. ئەگەر شە -
ھەردە كاتتا ئەۋلادقا مەنسۇپ پايدىلىق ئىشلار بىلەن شۇغۇللانغان
بىرەر پاك شەخس بولسا، ئۇنىڭ ئىشى داۋام ئەتتۈرۈلۈشى كې -
رەك. بىرەر ئەمەل ساھىبى ۋاپات بولسا، ئۇنىڭ ئورنىغا باشقا
بىر ئادەم ئولتۇرۇشى كېرەك. ئەفلاتۇن جازا ۋە پۇل جەرىمانىسى
مەسىلىلىرىنى قىسقىچە بايان قىلىدۇ، ئوغرىلىق ھەققىدە مىسال
كەلتۈرىدۇ. ئەگەر ئوغرى ئوغرىلىغانلىرىنى ئىككى باراۋەر قىل -
لىپ قايتۇرۇپ بەرسە ۋە توۋا قىلسا، ئۇ چاغدا بېرىلىدىغان جازا
قاماققا ئېلىشتىن باشقا يەڭگىلەرەك بىر جازاغا ئالماشتۇرۇلۇشى
ياكى جازا بىكار قىلىنىشى لازىم. ئەفلاتۇن ئەگەر ئادەملەر ئالىي
پەزىلەتلەرگە ئىگە بولسا، ئۇ چاغدا ئۇلار قانۇنلارغا ھېچ موھتاج
ئەمەس ۋە ناھايىتى بەختىياردۇر، دەپ چۈشەندۈرىدۇ. ئۇ شەھەر
ئاھالىسى قەدىمكى قانۇنلاردىن بەزىبىر ئۆگۈت - نەسىھەتلەرنى
تېپىش ھەققىدە ئەسلىتىدۇ. بۇ ئۆگۈت - نەسىھەتلەر قانۇنچىلارغا
كەمدىنكەم ئېھتىياج تۇغدۇرغان ھالدا، ئۇلارغا ئەخلاقنى تۈزد -
تىش جەھەتتە ئانچە - مۇنچە پايدا كەلتۈرىدۇ. ئەفلاتۇن يەنە
شېئىرىيەتتە ئەكس ئەتكەن، ئاشكارىلانمىغان ئۆرپ - ئادەتلەر
ۋە ئومۇمىي قانۇنلار ھەققىدە ئەسلىتىپ ئۆتىدۇ.
ئەفلاتۇن، خالاپ ۋە بېلىپ تۇرۇپ قىلىنغان ياۋۇزلۇق ھەم -

دە ئادەت بولۇپ قالغان ۋە چۈشەنمەي قىلىنغان ياۋۇزلۇق قانۇن نۇقتىئىنەزىرىدىن ئالغاندا ئوخشاشلا يامان، ئۇلار شەھەر ئىشلىرى-رىغىمۇ زىيان كەلتۈرىدۇ ۋە بۇزىدۇ، دەپ ھېسابلايدۇ. ئەفلاتۇن (ياۋۇزلۇق قىلىنغانلىقى ئۈچۈن) بېرىلىدىغان جازا ھەققىدە توختىلىدۇ. كېيىن ئۇ شەھەر ئاھالىسىنىڭ بىر - بىرىگە بىلىپ تۇرۇپ ياكى بىلمەي تۇرۇپ كەلتۈرىدىغان زىيانلىرى ھەققىدە سۆزلەيدۇ. ئۇ ئۆزلىرىدە مەلۇم بولغان (دۆلەتنى، شەھەرنى) باشقۇرۇش ۋەكىللىرى، ئادالەت ۋە ئالىيچانابلىق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش باشقا پەزىلەتلەر، ئۇلارنىڭ بىلىپ تۇرۇپ ياكى بىلمەي ئەمەلگە ئاشۇرۇشى ھەققىدە ئەسلىتىدۇ.

ئەفلاتۇن ناھايىتى پايدىلىق بولغان بىر پىكىرنى چۈشەندۈرۈشكە ئىنتىلىدۇ. بۇ ئادالەتنىڭ گۈزەللىكىدۇر. ئادالەتنىڭ ئەمەلگە ئاشۇرۇلۇشى ۋە بۇ جەھەتتىكى بارچە قىلىنىدىغان ئىشلار گۈزەلمۇ ياكى ئەمەسمۇ؟ ئەفلاتۇن ئۈچ ئېلىش ۋە جىنايەتچىنى جازالاشتا ئادالەتنىڭ ماھىيىتىنى تەھلىل قىلىدۇ. ئەگەر ئۆلۈم جازاسى، ئۇرۇش، جەزىمانە قويۇش كەبى ھەرىكەتلەرنىڭ ئۆزى ئايرىم قىلىنسا، ئۇلار ئومۇمەن گۈزەل ئەمەس. ئەفلاتۇن بۇنىڭغا مىسال كەلتۈرۈپ ئېيتىدۇكى، ئىبادەت قىلىنىدىغان ئۆيلەردىن بىرىگە ئوغرىلىققا چۈشكەن ئادەم يا ئۇرۇلىدۇ ياكى قەتىل قىلىنىدۇ.

ئەفلاتۇن تۆۋەندىكىلەرنى چۈشەندۈرۈشنى ئۆزىگە مەقسەت قىلىپ قويىدۇ: قانۇنلار تۈپەيلى تەربىيە تاپىدىغان، ئۇنىڭدىن باشقا ھېچ نەرسىنى بىلمەيدىغان، پەقەت قانۇن يوليورۇقلىرىنى بېجىرىپ، ئۇنىڭغا خىلاپ ئىش قىلمايدىغان ئالقىشقا لايىق ئادەم بارمۇ ياكى يوقمۇ؟ بۇ جەھەتتە ئۇ ئادەملەر ئارىسىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان چوڭ قارىمۇ قارشىلىقلار بارلىقىنى ئېيتىپ ئۆتىدۇ. كېيىن ئۇ ئىندراك قىلىپ، بىلىپ تۇرۇپ ئەمەس، بىلمەستىن جىنايەت قىلغان شەخسنى جازالاش كېرەكمۇ - يوقمۇ، دېگەن

ئەڧلاتۇن قانۇنلىرىنىڭ ماھىيىتى

مەسىلە ھەققىدە سۆزلەيدۇ. چۈنكى ئۇ ئادەم بەربىر قاچاندۇر بۈگۈنمۇ - ئەتىمۇ ئۆز جازاسىنى تاپىدۇ. ئەگەر ئادەم پەم - پاراسەت قۇۋۋىتىگە ئىگە بولسا، ئىللەت كەلتۈرىدىغان ئىشلاردىن ئۆزىنى تارتسا، ئەگەردە ئۇ ئۆز ئىنسانىي روھىيەتنى ئېتىبارسىز بىلسە، ئۇ ھالدا تەبىئەت ئىللەتلىك بولغان ئىشلارنى قىلىشتىن يالتايمايدۇ. ئۇ قاچانلا بولمىسۇن ئۆز قىلمىشىغا لايىق جازا تارتماي قالمايدۇ. كېيىن ئەڧلاتۇن جازا ھەققىدە توختىلىدۇ ۋە ئۆز زامانىسىدا مەلۇم بولغان جىنايەتلەرگە ئاساسەن جازالارنى دەرىجىلەرگە بۆلۈپ چىقىدۇ.

«مۇئەللىمۇ سانىي» ئۆزگىچە يېتىپ كەلگەن كىتاب بويىچە، بۇ ماۋزۇنى يورۇتتى. كىتابنى دىققەت بىلەن ئۆگىنىپ، پىكىر قىلغىنىمىزدىن كېيىن، بىز ھاكىم (ئەڧلاتۇن) يەشمەگەن قانۇنلارنىڭ مەزمۇنىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىشنى ئۆزىگە مەقسەت قىلىپ قويغان، دەپ خۇلاسە چىقاردۇق. كىتابتا بىلدۈرگەن پىكىرلەردىن گۈزەل ۋە نازۇك مەنالار، قىممەتباھا غايىلەر دۇردانىسىنى تاپتۇق. بۇ مەنا ۋە غايىلەر ئىككى مەرتەم پايدىلىق بولدى. چۈنكى ئەڧلاتۇن ئۆز ئالدىغا قويغان مەقسەت بىزنىڭمۇ مەقسىتىمىز بولۇپ چىقتى. بۇ كىتابتىن قوليازىمىلارنىڭ بىز تەييارلىمىغان بۆلۈملىرى چۈشۈپ قالدى. بۇ كىتابنىڭ بۆلۈم سانى ھەرخىل بەزىلەر ئون بۆلۈم بار دەپسە، بەزىلەر ئون تۆت دەپ تەستىقلايدۇ. قولىمىزدا پەقەت بايان قىلىپ ئۆتۈلگەن بۆلۈملەرلا بار.

(ئەبۇ ناسىر فارابىنىڭ «فازىل ئادەملەر شەھىرى» ناملىق توپلىمىدىن 1993 - يىل تاشكەنت نەشرى ئۇيغۇرچىلاشتۇرۇپ ئېلىندى).

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

(ئۆزبېكچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: مەخمۇت زەيدى)

ئا. ئىرساۋنىڭ مۇقەددىمىسى

ئۇلۇغ پەيلاسوپ ئەبۇ ناسىر فارابى كىتابلىرى تىزىمىدا ئۇنىڭ ئەدەبىياتشۇناسلىققا ئائىت بەزى ئەسەرلىرىنىڭ ناملىرى تىلغا ئېلىنغان، لېكىن بۇلار مۇئەللىپنىڭ باشقا كۆپلىگەن ئەسەرلىرىدە مەن ئوخشاش، تارىخنىڭ ئەگلىگەندىن ئۆتۈپ دەۋرىمىزگىچە يېتىپ كېلەلمىگەن. پەخىرلىنەرلىك بىر ئىش شۇكى، كېيىنكى يىللاردا مەدەنىيەت تارىخىنىڭ ئىشقىۋازلىرى فارابىغا ئوخشاش ئۇلۇغ ئالىملارنىڭ ئىلمىي مىراسلىرى تېپىلغانلىقى ھەققىدە مەتبۇئات ئارقىلىق جامائەتچىلىكنى خەۋەردار قىلىشتى. نەتىجىدە بىرقانچە قوليازىملار دەرھاللا كۆپچىلىكنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ، بۇ ساھەدىكى ئىخلاسمەن كىشىلەرنى بەھرىمەن قىلدى، مانا شۇ قوليازما مىراسلارنىڭ بىر قىسمى فارابىنىڭ ئەرەبچە يېزىلغان «كىتاب ئەش شەيىر»، يەنى (شېئىر كىتابى) ئەسەر-رى.

فارابىنىڭ بۇ ئەسىرى ھەجىم جەھەتتىن ئانچە چوڭ ئەمەس، ئۇنى بىر رىسالە دېيىشكە بولىدۇ. بۇ ئەسەر ئەسلىدە چوڭ ھەجىمدە يېزىلغان بولسىمۇ، كېيىنرەك مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن قىسقارغان ۋە شۇ قوليازىمدىكى نۇسخا ھالىتىدە بىزگىچە يېتىپ كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. شۇڭا بىز «يېرىغا بارىكالا» دېگەندەك، بۇنى شۇ يېتى ئېلان قىلىشنى نىيەت قىلدۇق. فارابىنىڭ

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

«شېئىر كىتابى» ناملىق ئەسىرىنىڭ قوليازما نۇسخىسى ھازىر چىخوسلوۋاكىيىنىڭ بىراتسلاۋا ئۇنىۋېرسىتېتى كۇتۇپخانىسىدا ساقلانماقتا.

شۇنىمۇ ئېيتىپ ئۆتۈش كېرەككى، فارابىنىڭ بۇ ئەسىرى ئالاھىدە كىتاب ھالىتىدە ساقلانمىغان، بەلكى ئالىمنىڭ مەنتىق (لوگىكا) غا ئائىت باشقا ئەسەرلىرى قاتارىدا تېماتىك جەھەتتىن بىر كىتاب مۇقاۋىسىغا كىرگۈزۈلگەن. فارابىنىڭ بۇ قوليازمىغا كىرگەن مەنتىققە ئائىت ئەسەرلىرى 12 قىسىمدىن ئىبارەت بولۇپ، مەنتىققە كىرىش؛ مەنتىق سەنئىتى؛ كاتېگورىيە؛ ئىبارە؛ قىياس؛ تەھلىل؛ سوفىستىكا؛ بۇرھان - ئىسپات؛ جەدەل - دىئالېتىكا؛ خىتابە - رىتورىكا ۋە ئاخىرىدا - كىتاب ئەش شېئىر يەنى (شېئىر كىتابى) قاتارلىقلاردىن ئىبارەت.

«شېئىر كىتابى» نىڭ قوليازمىسى ھەققىدە بىراتسلاۋا ئۇنىۋېرسىتېتىدا ساقلانغان شەرق قوليازىمىلار كاتالوگىدا قىسقىچە تەرىپىمۇ بېرىلگەن. شۇ كاتالوگدا تونۇشتۇرۇلۇشىچە، فارابىنىڭ بۇ ئەسىرى مەزكۇر مەنتىققە ئائىت قوليازىمىنىڭ 271 - ۋارىقىدىن باشلىنىپ، ئا - 274 - ۋارىقىدا تۈگەيدۇ. كاتالوگدا بۇ ئەسەرنىڭ بېشى ۋە ئاخىرىدا كېلىدىغان سۆزلەرمۇ يېزىلغان.

قوليازىمىنىڭ ئا - 274 - ۋارىقىدا مۇنداق سۆزلەر يېزىلغان: «شۇنىڭ بىلەن خۇدا رەھمەت قىلغۇر ئەبۇ نەسىر فارابىنىڭ بارلىق كىتابلىرى^① تۈگىدى. ئەمدى ئەقىلى ئاتا قىلغۇچىغا غايەت دەرىجىدە مەدھىيىلەر، چەكسىز شۈكىرلەر بولسۇن. بۇ كىتاب پەرۋەردىگارنىڭ ئەپۇسىغا ئەڭ موھتاج بولغان قول، ئەخ - مەت ئىبىن ئەلى ئەش - شامىنىڭ قولى ۋە ئەسىرىنىڭ مەرھىمىتى بىلەن تۈگىدى. بۇ، تارىخ 1116 - يىلىنىڭ ئەڭ مەشھۇر ئېيى بولغان خەيرلىك سەفەر ئېيىنىڭ ئون سەككىزى شەنبە كۈنى تاڭ

① «بارلىق كىتاب» دېگەندە ئاشۇ مىجۇمەدىكى ماقالىلەر كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

پەيتىدە كونىستانتىيىدە بېجىرىلدى. ھىجرىيە 1116 - يىلىنىڭ 18 - سەپىرىنى ھازىر يۈرگۈزۈلۈۋاتقان مىلادى يىلى ھېسابىغا توغرىلىساق، 1704 - يىلى 22 - ئىيۇن كۈنىگە توغرا كېلىدۇ. قوليازما كۆچۈرۈلگەن جاي كونىستانتىنپول يەنى ھازىرقى ئىس- تامبۇل شەھىرى بولغان.

بىراتسلاۋا ئۇنىۋېرسىتېتىدىكى قوليازىمىدىن ئېلىنغان فو- توكوپىيىنىڭ بىر نۇسخىسى فارابىشۇناس پەيلاسوپ مۇزەپپەر خەيرۇللايوفنىڭ شەخسى كۈتۈپخانىسىدا ساقلانماقتا. بۇ مۆھتە- رەم ئالىمنىڭ سەمىمىي مەرھىمىتى بىلەن ئاشۇ فوتو نۇسخىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدۇق. نەتىجىدە «كىتاب ئەش شېئىر» نىڭ ئەرەبچە مەتىن - تېكىستىدىن قىلىنغان قوللىنىش دىكى مۇشۇ تەرجىمىمىزنى دىققەت - ئېتىبارىڭىزغا ھاۋالە قىلىشقا ئىگە بول- دۇق.

بۇ يەردە شۇنى ئېيتىش كېرەككى، پەيلاسوپ فارابى ئۆتكۈر مەنتىقىشۇناس ئالىم بولغان. شۇڭا ئۇنىڭ بارلىق پىكىر - مۇلا- ھىزىلىرى مەنتىق ئىسلاھلىرىدا (ئاتالغۇلىرى بىلەن) يېزىلغان- لىقى مەلۇم بولىدۇ. ئوتتۇرا ئەسىر پەيلاسوپلىرىنىڭ چۈشەندۈرۈ- شىچە شېئىرىيەت مەنتىق بابىغا كىرىدۇ ۋە ئۇنىڭ بىر بۆلىكى سۈپىتىدە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈلىدۇ. مەسىلەن: ئىبىن سىنانىڭ «شېئىر سەنئىتى» (پوئېتىكا) ئەسىرى ئۇنىڭ «كىتاب ئەش - شىفا» ئەسىرىنىڭ مەنتىق بۆلۈمى 9 - پەن قىسمىدا كەلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ پەيلاسوپنىڭ پىكىر - مۇلاھىزىلىرىنى بەزى ئورۇنلاردا ئوقۇۋېلىش ئوڭاي بولماسلىقىنىمۇ كۆزدە تۇتۇش لازىم.

فارابىنىڭ باشقا بىر رسالىسى بولۇپ، ئۇ «شائىرلار سەن- ئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە» دېيىلىدۇ. بۇ ئەسەرنىڭ ئەسلى قول- يازمىسى لوندوندىكى «ئىندىئان ئۇفېس» (ھىند دىۋانى) كۈتۈپ- خانىسىدا ساقلانغان. ئۇنى شەرقشۇناس ئارتور - ئار بېررى 1937 - يىلىدا نەشر قىلدۇرغان.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

1963 - يىلى ئەرەب ئالىمى ئابدۇراخمان بەدەۋى ئارىستو- تىلىنىڭ «پوئېتىكا» ئەسىرىنىڭ قەدىمىي ۋە ھازىرقى ئەرەبچە تەرجىمىسى بىلەن بىللە فارابىنىڭ «شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە رسالە» ناملىق ئەسىرىنىمۇ نەشر قىلدۇرغانىدى. بەدە- ۋى نەشر مەتبىنىڭ ئاۋۋالقى بېتىدە «رسالە» دەپ ئېلىنغان بولسا، ئىچكى بېتىدە «ماقالە» دېيىلگەن. يەنە بەدەۋى ئارىستو- تىلىنىڭ «پوئېتىكا» سى تەسىرىدە يېزىلغان ئەسەرلەر قاتارىدا فارابىنىڭ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئەسىرى بىلەن بىللە ئىبىن سىنا ۋە ئىبىن روشىدەلەرنىڭمۇ بۇ توغرىدا يازغان ئەسەرلىرىنى نەشر قىلدۇرغان. فارابىنىڭ بۇ ئەسىرى كىتابنىڭ 147 - ، 158 - بەتلەرگە قويۇلغان. ئۇنىڭدا كۆرسىتىلىشىچە، بۇ ئەسەر- نىڭ بىرىنچى قېتىملىق نەشرى ئىكەن. ئارىبىرى ئۇنىڭغا ئون بىر ئورۇندا ئىزاھ بەرگەن. ئۇ ئۆز ئىزاھلىرىنىڭ بىرىدە بۇ ئەسەرنىڭ سەرلەۋھىدە يېزىلغان «شۇئارا»، «شائىرلار» سۆزى ئورنىغا «ئەش شېئىر» سۆزىنى ئىشلىتىشنى تەۋسىيە قىلغان. بىز بۇ تەۋسىيىگە ئاساسەن فارابى ئەسىرىنىڭ نامىنى تەرجىمە قىلساق: «شېئىر سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە رسالە» دېگەن مەنا كېلىپ چىقاتتى، بىراق بەدەۋى بۇ ئەسەرنىڭ نامىنى قولياز- مىدا قانداق يېزىلغان بولسا، شۇنداق ئېلىشنى لازىم تاپقانلىقى ئۈچۈن بىزمۇ شۇ يولدىن مېڭىپ قوليازىمدا يېزىلغىنى بويىچە ئالدۇق. فارابى بۇ ئەسىرىدە يۇنان ئەدەبىياتىدىكى شېئىر تورلە- رى ۋە ئۇنىڭ ژانىرلىرىغىمۇ توختىلىپ ئۆتكەن. بۇنىڭ بىلەن مۇئەللىپ ئۆز دەۋرىنىڭ ئەدەبىيات مۇخلىسلىرىنى يۇنان ئەدەبى- ياتى بىلەنمۇ تونۇشتۇرماقچى بولغان. ئەمما بىز بۇ يەردە فارابى ئەسەرلىرىنى تەھلىل قىلىپ ئولتۇرمىدۇق. پەقەت ئەنە شۇ بەدە- ۋى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ئەسەردىن مۇشۇ تەرجىمىمىزنى تەقدىم قىلىش بىلەنلا كۇپايىلەندۇق، خالاس. بۇ توغرىدا مۇلاھى- زە يۈرگۈزۈشنى ھۆرمەتلىك كىتابخانلارنىڭ ئۆزلىرىگە ھاۋالە قىلىمىز. تەرجىمىدە ئىسكوپكا ئىچىگە ئېلىنغان رەقەملەر مانا

شۇ ئەسەر قوليازمىسى نەشر قىلىنغان كىتاب بەتلەرنى كۆرسەتمەدۇ.

فارابىنىڭ «كىتاب ئەش - شېئىر» ئەسىرىدىكى ئىلمىي قاراشلىرىنى ئالىمنىڭ ھايات يولى ۋە پائالىيەتنى بىلمەي تۇرۇپ چۈشىنىش خېلىلا قىيىن بولۇشى مۇمكىن. شۇڭلاشقىمۇ بىز بۇ كىتابچىغا فارابىنىڭ ھاياتى ۋە ئىجادى ھەققىدىمۇ قىسقىچە مەلۇمات بېرىدىغان قىسىم كىرگۈزدۇق. كىتابنىڭ ئاخىرىدا بولسا، ئوتتۇرا ئەسەر ئەرەب مۇئەللىمى ئىمىن ئەبى ئوسەيىيا (1203 - 1270 - يىللار) نىڭ كىتابىدا فارابى ھەققىدە يېزىلغان مەلۇماتلارنىڭ ئەرەبچە تەرجىمىسىنى كىرگۈزدۇق. بۇ مەلۇماتلار ۋە شۇنىڭ بىلەن بېرىلگەن فارابى ئەسەرلىرىنىڭ تىزىملىكى، بۇ ھۆرمەتلىك زات ھەققىدىكى تەسەۋۋۇرىمىزنى خېلى كېڭەيتۈرۈشكە خىزمەت قىلىدۇ.

ئەبۇ ناسىر فارابىدەك ئۇلۇغ زاتنىڭ پىكىر - تىلەكلىرىنى كامالىغا يەتكۈزۈش جەھەتتە ئاز بولسىمۇ، چېكىنگەن ۋە سەۋەنلىككە يول قويغان بولساق، ئۇ ھالدا ھۆرمەتلىك كىتابخانلار تەرجىماننى ئەپۇ قىلار دېگەن ئۈمىدىمىز بار. ئورنى كەلگەندە شۇنىمۇ ئېيتىپ قويۇشقا توغرا كېلىدۇكى، يول قويۇلغان بۇ سەۋەنلىكلەرنى بىزگە قايسى ئۇسۇلدا بولمىسۇن، ئۇقتۇرۇپ قولىمىزدا ھەممىسىنى مىننەتدارلىق بىلەن قوبۇل قىلىمىز. ئابدۇسادىق ئىرساۋ (سوۋېت ئىتتىپاقى) رەتلىگەن.

*

*

*

بۇ يەردە (كەلتۈرۈلۈۋاتقان) مۇلاھىزىلەردىن ① مەقسىتىمىز ھېكىم ئارىستوتېلنىڭ «فىزىكا سىنائات ئەش - شېئىر» («شېئىر سەنئىتى» — «پوئىتىكا») ئەسىرىدە ئېيتقان

① مەتنى (ئەسلى تېكىست) دە — ئىل - قەۋل - بولۇپ «سوز» دېگەن مەنىدە كېلىدۇ. لېكىن بۇ يەردە ۋە بۇندىن كېيىنكى ئورۇنلاردا «ئاۋازل» سۆزىنى فارابى «پىكىر» ، «مۇلاھىزە» مەنىلىرىدە ئىشلىتىدۇ.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

پىكىر - مۇلاھىزىملىرىنى ئىسپاتلاپ كۆرسىتىشتىن ۋە ئۇنىڭ مەنىلىرىگە ئىشارە قىلىشتىن ئىبارەت. شۇڭلاشقا بىز، ئۇنىڭ بىلەن شېئىرى سەنئەت ئىشقىۋازلىرىنىڭ ھەممىسىنى تونۇشتۇر-ماقچىمىز. شۇنداق بىر تەرىپىمۇ باركى، ھېكىم ئارىستوتېل ئۆزىنىڭ «شېئىر سەنئىتى» («پوئىتىكا» سى) ئۇياقتا تۇرسۇن، ھەتتا موغۇلاتا — سوفىستىكا^① ھەققىدە مۇلاھىزىلىرىنىمۇ مۇكەممەل بايان قىلىپ ئۆلگۈرمىگەندى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ جەھەتتىكى گەپلەرنىڭ ھەممىسىنى يىپىدىن - يىڭىنىسىغىچە مۇپەسسىل قىلىپ، تەرتىپى بىلەن يازماقچىمۇ ئەمەسمىز. چۈنكى «سوفىستىكا سەنئىتى»^② گەسىرىنىڭ ئاخىرقى جۈملىلىرىدە ئارىستوتېل ئېيتىپ ئۆتكەن مۇلاھىزىلەرگە قارىغاندا، ئۇ بۇنىڭ سەۋەبىنى ھەقىقىي ئەھۋالنى ئىپادىلەپ بېرىش ئۈچۈن ئۆزىدىن ئىلگىرى ئۆتكەنلەرنىڭ ئەسەرلىرىگە قوبۇل قىلىدىغان، تەرتىپكە چۈشىدەنغان ھالدا ئۇلار ئاساسىدا يېڭىلىرىنى پەيدا قىلىدىغان بىرەر ئۇسۇل ۋە قانۇن - قائىدىلەر تاپالمىغىنىغا ياتىدۇ (150 - بەت). ھېكىم ئارىستوتېل ئۆزىنىڭ شۇنداق پەزىلىتى، ئىنتايىن يۇقىرى زېھنىي قابىلىيىتى بىلەن تۈگىتىشكە جەزم قىلالمىغان بىر بىشى بىز ئاخىرىغا چىقىرىشقا ئىنتىلگىنىمىزدىن كۆرە، بۇ سەنئەتكە پايدا بېرىدىغان ۋە ھازىرقى زاماندا ئۇچرايدىغان قانۇن - قائىدىلەر، مىسال ۋە مۇلاھىزىلەرنى كەلتۈرۈش بىلەنلا چەكلەنسەك ياخشىراق بولار.

ئەھۋال شۇنداق ئىكەن، بىز دەيمىزكى، ئاغزاكى سۆزلەر

① مەنىدە «ئەل - مۇغۇلاتا» كەلگەن. بۇ يەردە فارابى ئارىستوتېلنىڭ سوفىستىكا ئاتىتى گەسىرىنى نەزەردە تۇتۇپتۇ. ئارىستوتېلنىڭ «سوفىستىكا رەددىيەلىرى ھەققىدە» دېگەن ئەسىرى بولغان [سوفىزم - سەپسەنە، يۈزەكى قارىغاندا توغرىغا ئوخشىسىمۇ، ئەمەلىدە ئاتوغرا بولغان ساقىتا خۇلاسى. سوفىست - سوفىزم تەرەپدارلىرى. سوفىستىكا — سوفىزىغا، ساختا خۇلاسىلەرگە ئاساسلىنىش، سوفىستلار تەلىماتى].

② مەنىدە: «سەنئەت ئەل - موغالتىمىن» يەنى «چالغۇتۇچىلار - سوفىستىكىسى سەنئىتى. سۈپىتىدە كەلگەن، فارابى ئۆزىنىڭ «پەلسەپىنى تۈگىتىشتىن ئاۋۋال نىسلىرىنى بىلىش كېرەكلىكى ھەققىدە» دېگەن ئەسىرىدە (قاھىرە، 1907 - يىل، 60 - بەت). ئەسلىگىنىگە قارىغاندا، ئارىستوتېلنىڭ «سەنئەت ئەل - موغالتىمىن» (سوفىستىكا سەنئىتى) دېگەن ئەسىرى بولغان. شۇنىڭدەك بۇ خىل ئەسەرلىك بارلىقىغا ئەرەبچە تەرجىمە قىلىنغان قەدىمكى سوفىستىكا ئاتىتى «كىتاب تالىكىت مىسى - سوفاستا ئىيىپىن» (سوفىستلارنىڭ روھىي كەچۈرمىشلىرى ھەققىدە كىتاب) ھەم دەلىل بولالايدۇ.

يا بىرەر مەنىنى بىلدۈرىدۇ، يا بىلدۈرمەسلىكى مۇمكىن؛ ئۇلار شۇ ئىككى ھالەتنىڭ بىرىدە بولۇشتىن خالىي بولمايدۇ. مەنىنى بىلدۈرىدىغان سۆزلەر ساددا ۋە مۇرەككەپ بولىدۇ. مۇرەككەپ بولغان سۆزلەر بىرەر مۇلاھىزىنى يا ئاڭلىتىدۇ ياكى ئاڭلاتمايدۇ، مۇلاھىزىنى ئاڭلىتىدىغانلارنىڭ قەتئىي، جەزملىكلىكى ياكى جەزمسىزلىكى بولىدۇ. قەتئىيلىرى يا توغرا ياكى يالغان بولىدۇ. يالغانلىرىدىن بەزىلىرى ئاڭلىغۇچىلارنىڭ زېھنىگە ئۇنىڭ ئاڭلىتىدىغان مەنىسى بىلەن ئورنىشىپ قالىدۇ. ۋەھالەنكى، باشقىلىرى بولسا، ئۇنىڭ ئېڭىدا نەرسىلەرنىڭ ئوخشاشلىقى (ئەكسى) ① بىلەن ئورنىشىپ قالىدۇ. مانا شۇ نەرسە، تەقلىدلەر — شېئىرى مۇلاھىزىلەر ھېسابلىنىدۇ.

مانا شۇ ئەكسى ئوخشاشلىقلارنىڭ بەزىلىرى ئەڭ مۇكەممەل بولىدۇ. باشقىلىرى نۇقسانلىق بولىدۇ. ئۇلارنىڭ مۇكەممەللىكىنى يا نۇقسانلىق ئىكەنلىكىنى ئېنىقلاش شائىرلار ۋە تۈرلۈك — تۈمەن تىل ۋە لۇغەتلەردىكى شېئىرىيەتنى ئۆگىنىۋاتقان مەرىپەت ئەھلىنىڭ پىكىر دائىرىسىدە كىرىدۇ. لېكىن بۇنىڭدىن ھېچكىم سوفىستىكا بىلەن ئەكس تەقلىد ئىككىسىنى بىر سۆز، دەپ ئويلاپ قالمىسۇن. بۇلار ئىككىلىسىمۇ بەزى سەۋەبلەرگە كۆرە بىر — بىرىسىدىن پۈتۈنلەي پەرق قىلىدۇ. سوفىستىكىنىڭ مەقسىتى بىلەن تەقلىدچىنىڭ مەقسىتى تۈر — لۈكچە بولۇپ، بىر — بىرىسىدىن پەرق قىلىدۇ. سوفىست ئاڭلىغۇچىنى غەلەتكە (يالغانغا) ئۈندەپ، ھەقىقەتكە توغرا كەلمەيدىغان نۇقسانلىق نەرسىلەرنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ قويىدۇ. ھەتتا

① مەنىدە: مۇھاكىمە — ئوخشاش، ئەكس ئېتىش. تېرىمىن (ئىستىلاھ) مەنىسىدە — تەقلىد قىلىش دېگەنگە توغرا كېلىدۇ. قەدىمكى دەۋردە ھەربىر پەندىنى ئەسەر شېئىر (بۇ يەردە سۆزىتىلىق شېئىرلارنىمۇ كۆدە تۇتۇش مۇمكىن) يا ھېكايە، يا دراماتىك ئىسىم ئادەتتە توقۇلما بولمىغانىدى. ھەممىسىلا ھايات ۋەقەلىرى ئاساسىدا يېزىلغان. شۇنىڭ ئۈچۈن ھاياتتا تۈرلۈك بولىدىغان ھەربىر ھادىسە، ۋەقەگە نەمۇنە سۈپىتىدە قارىلىپ، بۇنى گەدەبىياتتا ئەكس ئەتتىرىپ ھېكايە ياكى شېئىر شەكلىدە نامايان بولغىنىغا تەقلىد قىلىدىغان سۈپىتىدە قارالغان. تەقلىدى گەدەبىيات ۋە سەنئەتتە ۋەقەلىكنى راستچىللىق بىلەن ئەكس ئەتتۈرۈش ئارقىلىق ھەقىقەت يۈزىگە چىقىرىلغان، بىزدە ژانېر سۈپىتىدە ئىشلىتىلىدىغان «ھېكايە» سۆزىمۇ ئەسلىدە تەقلىد — ئوخشاشنىش دېگەن مەنىگە بېرىپ تاقىلىدۇ [سوفىست — قەدىمكى گىرىتسىيىدە پەلسەپە ۋە ئاتاقلىق ئىلمىي ئوقۇتقۇچىسى].

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

ئۇ مەۋجۇت نەرسىنى مەۋجۇت ئەمەس دەپ، بەلكى مەۋجۇت بولمىغان نەرسىلەرگە بولسا، مەۋجۇت بولغان دەپ تەسەۋۋۇر قىلدۇرىدۇ. ئەمما تەقلىدچى بولسا، نەرسە تەسەۋۋۇرىنىڭ تەتۈرىنى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭغا ئوخشىشىنى تەسەۋۋۇر قىلدۇرىدۇ. بۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەر ھېستىمۇ ئۇچرايدۇ. بۇ شۇنداقكى، ئۆز جايىدا جىم تۇرغان كىشى شۇنداق ھالەتكە چۈشسە، گويا ھەرىكەت قىلىۋاتقاندەك بولىدۇ. مەسىلەن: كېمىدىكى كىشى كېمىدىن قىرغاققا چۈشۈپ قالغانلارغا قارىسا ياكى ياز چاغلاردا ئاسماندىكى ئاي ۋە يۇلتۇزلارغا، تېز يۈرۈپ كېتىۋاتقان بۇلۇتلار ئارقىسىدىن قارالسا، شۇنداق بولىدۇ (151 - بەت). بۇنداق ھالەت كىشىلەرنىڭ ھېسلىرىنى ئېلەشتۈرۈپ قويىدۇ.

ئەمما، ئەينەككە ياكى يالتىراق، سىلىق جىسىمغا قارىغان كىشىنىڭ ھالىمۇ خۇددى شۇنداق بولىدۇ. ئۇنىڭ نەزەر تاشلاپ، ئەشۇ نەرسىلەرگە ئوخشاش نەرسىنى كۆرۈۋاتقاندەك تۇيۇلىدۇ. مۇلاھىزىلەرمۇ قىسىملاغا بۆلۈنۈشى مۇمكىن. بىز ساڭا ئېيتساق بۇ تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت: مۇلاھىزە ياقەتتى، ياكى قەتئىي ئەمەسلىكتىن خالىي بولمايدۇ. ناۋادا ئۇ ئەگەر قىياسى بولسا، ئۇ ھالدا بىلىش قۇۋۋىتى ئۇنىڭ تەبىئىتىدىن بولىدۇ، ياكى بولمىسا، بىلىش پائالىيىتى — ھەرىكىتىدىن بولىدۇ. مۇبادا ئەگەر ئۇ، ئۇنىڭ تەبىئىتىدىن بولسا، ئۇ ھالدا ياكى ئىستىقرا (ئىندۇكتىۋ) ① بولىدۇ، ياكى بولمىسا، مۇلاھىزە تەمسىلى (ئانالوگىيە) ② بىلەن بولىدۇ. تەمسىل بولسا، كۆپىنچە شېئىر سەنئىتىدە ئىشلىتىلىدۇ. بۇنىڭدىن ئايان بولۇشىچە، شېئىرىي مۇلاھىزە تەمسىل — ئانالوگىيەگە كىرىدۇ.

قىياسلارمۇ ئومۇمەن ئالغاندا، مۇلاھىزىلەرمۇ باشقا تۈرلەرگە بۆلۈنۈشى مۇمكىن. ئېيتىشلىرىچە، مۇلاھىزىلەر ياكى پۈتۈنلەي

① ئىستىقرا (ئىندۇكتىۋ) مېتود — بەلسەبىدە ئايرىم پاكىت ۋە ھادىسىلەرنى كۆزىتىپ شۇنىڭغا ئومۇمىي قائىدە ۋە قانۇنلار چىقىرىشقا قوللىنىدىغان تەكشۈرۈش ئۇسۇلى.
② ئانالوگىيە — قىيالى قىلماق، تەقەسلىماق.

راست، ياكى بولمىسا پۈتۈنلەي يالغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. يا بۇنىڭ تەتۈرى ياكى توغرا ۋە يالغان مەنىدار (ساپلىق ئۆلچىمى — ت) دە باب — باراۋەر بولۇشى مۇمكىن. پۈتكۈل راست مۇلاھىزە ھېچ سۆزسىز بورھانىي (ئىسپاتلىق) دەپ ئاتىلىدۇ. مۇبادا ئۇنىڭ پۈتۈنلەي راست تەرىپى كۆپرەك بولسا، ئۇ ھالدا مۇنازىرە — دىئالېكتىك بولىدۇ. ھالبۇكى راست ۋە يالغان ئىككىسى باراۋەر بولۇپ قالغاندەك بولسا، ئۇ چاغدا ئۇ، خىتابى — رىتورىك^① بولىدۇ. راست پۈتۈنلەي كېمىيىپ بېرىدۇ. ۋەرسە، ئۇ چاغدا سۇپاستىۋى — سوفىستىك بولىدۇ. پۈتۈنلەي يالغان بولسا، ئۇ چاغدا ئۇ ھېچ شۈبھىسىز، شېئىرى دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ مۇشۇنداق قىسىملارغا بۆلۈنۈشتىن كۆرۈنۈشچە، شېئىرى مۇلاھىزە نە ئىسپاتلىق، نە دىئالېكتىك، نە خىتابى — رىتورىك ۋە نە سوفىستىك ئەمەس دېيىشىدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇ سولۇزىس موس^② — سىللوگىزىمغا^③، ياكى ئۇنىڭغا «قارام بولغان نەۋلەر» نىڭ بىرىگە (مۇئەللىپ نەۋ سوزىنى تۇر، زاتىر ئورنىدا ئالغان — ت) بېرىپ تاقىلىدۇ، يەنى «قارام بولغان نەۋلەر» دېيىشىمدىن كۆزلىگەن مەقسىتىم ئىستىقرا ئىندۇكسىيە، مىسال — ئانالوگىيە، پاراسەت (ئىنتوئىتسىيە) ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىلەر بولۇپ، ئۇلار مەنتىقى — قۇۋۋىتىدە ئاشۇ قىياس — سىللوگىزىمنىڭ كۈچ — قۇۋۋىتى بولىدۇ.

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن نەرسىلەرنى تەرىپلەپ بەرگەندىن كېيىن مەلۇم بولۇشچە، ئەمدى بىز شېئىرىي مۇلاھىزىلەرنىڭ نەۋ (تۈر) لەرگە قانداق بۆلۈنۈشلىرىنى تەرىپلەپ بېرىشىمىز كېرەك.

① [خىتابى — رىتورىك: رىتورىكا ئىككى مەنىدە كېلىدۇ، بىرىنچىسى، ئانئىلىق سەنئەتتىكى، ئىككىنچىسى، قۇرۇق دەپدەپلىك نۇتۇق].
② سولۇزىس موس — ئەسلى يۇنانچە سۆز بولۇپ، لۇغەت مەنىسى — ھىساپلاش، قىياسى سىللوگىزىم دەپ ئاتىلىدۇ. فارابى دەۋرىدە يۇنانچە مەنتىق ئىستىلاھ (ئانالوگىيە) لىرى ۋە بەلەمپە تېرىمىنلىرى ئەرەبچىگە تەرجىمە قىلىنىپ ئىشلىتىلگەن. شۇ سەۋەبتىن فارابى ئۆز ئەسەرلىرىدە يۇنانچە ئانالوگىيە ئاز ئىشلىتىلگەن.
③ [سىللوگىزىم — لوگىكىدا ئىككى پىكىرنى بىر — بىرىگە تەقەسلاپ ئۇلارنىڭ نەتىجىسى بولغان ئۈچىنچى پىكىرنى چىقىرىش].

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

شېئىرىي مۇلاھىزىلەرگە كەلگەندە بىز ساڭا ئېيتساق، يا ۋەزىنلەرگە قاراپ تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ، ياكى بولمىسا مەنىلەرگە قاراپ بۆلۈنىدۇ.

ئەمما، ۋەزىنلەرگە قاراپ بۆلۈنۈشلەرگە كەلگەندە شۇنى ئېيى-
تىش كېرەككى، بۇنىڭدىن كېيىنكىسىگە مۇلاھىزە يۈرگۈزۈش،
مۇسقىر — مۇزىكانت ۋە ئارۇزچىلارغا تېگىشلىكتۇر. شۇنىڭ
بىلەن بىللە مۇلاھىزىلەر (يەنى شېئىرىي سۆزلەر — ف) قايسى
تىلدا بولغىنى ۋە مۇزىكانتنىڭ قايسى تائىپىدىن چىققىنىغا باغلىق.

ئەمما، شېئىرنىڭ مەنىسىگە قاراپ ئىلمىي جەھەتتىن ئەۋ-
لەرگە تەقسىم قىلىشقا كەلسەك (152 - بەت)، بۇ ھەربىر خەلق
ۋە تائىپىدىكى رەزىلەر^① نى بىلگۈچى ۋە شېئىرلارنى شەرھلىگۈ-
چىسىگە، ئۇلارنىڭ مەنىلىرىنى نازارەت قىلىنىدۇ. بۇ خۇددى
ھازىرقى زامانىمىزدا پارس ۋە ئەرەب شېئىرىيىتى ئۆلىمالىرىنىڭ
بۇ ساھەدە كىتابلار تەسنىپ قىلغىنىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۇلار
شېئىرلارنى تۈرلۈك خىللارغا، شۇنداقلا، ھەجۋىيە (ساتىرا)،
مەدھىيە، مۇفاخەرە، لۇغەز — تېپىشماقلىق شېئىر، كۈلكىلىك
(كومېك)، غەزەلىيەت، ۋەسفىي^② شېئىر ھەمدە كىتابلاردا
تېپىلىشى قىيىن بولمىغان باشقا خىللارغا بۆلۈشىدۇ، ئۇلارنىڭ
بۇلارنى يېزىپ قويغانلىقى بۇ ھەقتە بىزنى مۇپەسسىل ئەسلەش
ۋە گەپنى سوزۇپ ئولتۇرۇشتىن قۇتقۇزىدۇ.

كېلىڭلار، ئەمدى باشقا مەسىلىلەرگە ئۆتەيلى. ئەسەرلىرى
بىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئۆتمۈش ۋە ھازىرقى زامان شائىرلىرى-
نىڭ كۆپچىلىكى شېئىرلارنىڭ ئەھۋالىغا قاراپ ۋەزىنلىرىنى ئا-
رىلاشتۇرۇپ تاشلىغان. ئۇلار شېئىرىيەتتە مەۋجۇت بولغان تۈر-
لەرنىڭ ھەربىرىگە ئۇلارنىڭ مەزمۇنىغا قاراپ مەخسۇس ۋەزىن
بەلگىلەپ چىقىشىمىغان. بۇ ھالەتتە پەقەت يۇنانلارلا خالىي، خالا-
س. ئۇلار شېئىر تۈرلىرىنىڭ ھەربىرىگە مەخسۇس ۋەزىن تۈرلى-
رىنى بەلگىلەپ چىققان. ھالبۇكى مەدھىيىلەر ۋەزنى، ھەجۋىي-
لەر ۋەزىندىن تامامەن باشقىچە؛ ھەجۋىيلەر ۋەزنى بولسا كۈلكى-

[رەمىز — مە، ئىشارەت ياكى كېلىشىۋېلىپ ئىشلىتىلدىغان يوشۇرۇن بەلگە].
② [ۋەسفى — تەرىپلىش، ماختاش].

لىك — كومېدىيىلەر ۋەزىنىدىن پۈتۈنلەي پەرق قىلىدۇ، باشقا ۋەزىنلەرنىڭ ئەھۋالىمۇ خۇددى شۇنداق.

ئەمما باشقا خەلق ۋە تائىپىلەردە ئېيتىشلارغا قارىغاندا، مەدەنىيەتلەر، ھەجۋىيلەر كۈيلىنىدىغان كۆپ ۋەزىنلەردىمۇ كۈيلىنىدۇ. بۇنىڭدا يا پۈتۈنلەي مەدەنىيە ۋەزىنىدە ھەجۋىيە ئېيتىلىدۇ ياكى پۈتۈنلەي بولمىسىمۇ كۆپرەك ئېيتىلىدۇ. بۇنىڭغا ئۇلار چېگرىنى خۇددى يۇنانلار قويغاندەك تولىمۇ قەتئىي قويۇشىمىغان. بىز بۇ يەردە خۇددى ھېكىم ئارىستوتېل ئۆزىنىڭ شېئىر سەنئىتى ھەققىدىكى مۇلاھىزىلىرىدە ساناپ ئۆتكەندەك، يۇنانلىقلار شېئىرلىرى تۈرلىرىنى ساناپ ئۆتتىمىز؛ ئۇلارنىڭ ھەر بىرىنىڭ خىلىغا ئىشارەت قىلىپ ئۆتتىمىز.

ئەمدى بىز ساڭا ئېيتساق، يۇنان شېئىرىيىتى مەن تۆۋەندە ساناپ ئۆتىدىغان نەۋ^① لەرگە بۆلۈنىدۇ. ئۇلار شۇلاردىن ئىبارەت^②: تراگېدىيە (تراغۇزىيە)، دىراممى (دىسراممى)، كومېدىيە (قومۇزىيە)، يۇمىي (ئىومبۇ)، دراما (دىراماتو)، ئەينى، دىئاگرامما^③ (دىئاگرامما)، ساتىرا (سوتورا) (153 - بەت)، پوئېما^④، ئېپوس^⑤، رىئورىكا (رىئورىي)، ئەفېزۇنوسوئۇس^⑥ ۋە

① مەنىسىدە: «نەۋ» (تۈر)، كۆپلىكى «ئەنۋا» (تۈرلەر) كەلگەن. لېكىن فارابى «نەۋ» (تۈر) ئاتالغۇسىنى كۆپرەك ھازىرقى ئىستېلاھىمىزدا ئىشلىتىدىغان «ژانىر» سۆزى ئورنىغا ئىشلىتىدۇ. ئۇنىڭ ئەدەبىياتتا قىلغان كلاسسىفىكاسىيە (تۈركۈملەرگە بۆلۈش) سىمۋولىقىدە ساقلاپ، لېكىن ژانىرنىڭ قەدىمكى دەۋرىدىكى مەنىسى بىلەن ھازىرقىسىنىڭ پەرقى تامامەن باشقىچە بولۇپ، «ۋەزىنى» مۇ ژانىر مەنىسىدە كەلگەن.

② بۇ تىپىلەر يۇنان تىلىدا ئىشلىتىلگەچكە، مەنىسىدە تىرىناق ئىچىدىكىدەك ئېلىنغان. دىئاگرامما — بەدەۋى بۇ سۆزنىڭ مەنىسىنى شەرھىلەشتە، مارگىلىئوسقا ھاۋالە قىلىپ، «ئادەتلىك ئىشلار» دېگەن مەنىگە توغرا كېلىدىغان يۇنان تىرىمىنى كەلتۈرىدۇ.

③ پوئېما — مەنىسىدە «قىيۇمۇتۇ، پوئىمۇتا» — «كىچىك شېئىرلار». ھازىرقى تەلەپپۇزدە جىزدا «پوئىما».

④ ئېپوس — ھەر بىر تىلىدىكى «افىقى» سۆزىنىڭ ئالدىنقى ھەرىپى «ا» (ئېلىپ) يەنى «ئا» نى «ئى» دەپ ئوقۇساق، «ئىفىقى» بولىدۇ. ئەگەر «ئە» ئوقۇساق، ھازىرقى دەۋرىمىزدىمۇ ئىشلىتىلىۋاتقان بىزگە يېقىن «ئەفىقى» يەنى «ئېپىك» دېگەن سۆز كېلىپ چىقىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاستا — ئاستا «ئېپوس» شەكىلىگە كەلگەن.

⑤ ئەفېزۇنوسوئۇس — ئارتۇر ئارىپىرى بۇ سۆزنى ئامېرىكىنىڭ بىر قىسمىدىن چىقىرىدۇ. بۇنىڭدىن ئۇ «زوكۇئەتەين» (ئىككى بارلىق ئىككىسى) دېگەن مەنىگە ياتىدۇ. بۇنداق چۈشەندۈرۈشنى بەدەۋى ماقۇللىمايدۇ ۋە «بۇ ئورۇنلۇق ئەمەس» دەيدۇ. بەدەۋىنىڭ بىكرىچە، بۇ نەۋ شېئىر، تەبىئەتتۇناسلاردىن چىققان. ئۇلار بۇنى تەبىئىي ئىلىم. لەرنى تەبىئىي ئىشلىتىش ئۈچۈن ئىشلىتىشكەن. شۇ سەۋەبتىن بەدەۋى بۇ تىپىمىنى ئەفېزۇنوسوئۇس — بارلىق ۋە تەبىئەتكە تەلەللۇق، شۇنىڭغا خاس نەۋ بولۇشى كېرەك، — دەيدۇ.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

ئاكۋستىكا^①.

ئەمما تراگېدىيىگە كەلسەك، ئۇ شېئىرنىڭ مەلۇم بىر تۈرى بولۇپ، ئۇنىڭ ئوقۇلۇۋاتقانلىقىنى ئاڭلىغان ياكى ئۆزى ئاۋازنى چىقىرىپ ئوقۇغان كىشى ھۇزۇرلىنىدۇ. تراگېدىيىلەردە باشقىدەلارغا مىسال (ئۆرنەك) بولالايدىغان ياخشىلىقلار ۋە ماختىلىدىغان پېئىل - خاراكتېرلار تىلغا ئېلىنىدۇ؛ بۇ ۋەزىندە شەھەرنى باشقۇرغۇچى ھۆكۈمدارلار مەدھىيىلىنىدۇ. مۇزىكىچىلار، پادىشاھلار ئالدىدا شۇ تراگېدىيە ۋەزىندە كۈيلىشىدۇ. مۇبادا بىرەر پادىشاھ ئۆلۈپ قالغۇدەك بولسا، تراگېدىيە قىسىم - بۆلەكلىرىگە باشقا قوشۇمچە نەغمىلەر قوشۇپ، ئەشۇ ئۆلگەن پادىشاھقا ئاتاپ نەۋھە* — مەرسىيىلەر ئوقۇشقان.

ئەمما، دىفېرامبىغا كەلسەك، ئۇ شېئىرىيەتنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، ئۇنىڭ ۋەزنى تراگېدىيە ۋەزىندىن ئىككى باراۋەر چوڭ بولىدۇ. ئۇنىڭدا ياخشىلىق ماختىلىدىغان بارلىق خۇلق - مەجەزىلەر، ئىنسانىي پەزىلەتلەر تىلغا ئېلىنىدۇ. دىفېرامبىدا مەلۇم بىر پادىشاھ ياكى كىشىنى مەدھىيىلەش مەقسەت قىلىنمايدۇ، بەلكى ئۇنىڭدىكى ئومۇمىي ياخشىلىقلار زىكىر قىلىنىدۇ.

ئەمما، كومېدىيىگە كەلسەك، بۇ شېئىرىيەتنىڭ مەلۇم بىر تۈرى بولۇپ، ئۇنىڭمۇ مەلۇم ۋەزنى بولىدۇ. ئۇنىڭدا يامان خۇلق - مەجەزىلەر تىلغا ئېلىنىدۇ. ئادەملەر ئۇلارنىڭ ئەخلاقىدا رىيا قارىلىنىدىغان ۋە خوش كۆرۈلمىگەن تەبىئەتلەر ھەجۋى قىلىنىدۇ. كۆپىنچە ئۇنىڭ بۆلەكلىرىگە ئاھاڭ - نەغمىلەر قوشۇلۇپ، ئۇلاردىمۇ قارىلىنىدىغان خۇلق - مەجەزىلەر ئەسلىنىدۇ. بۇ ئەسلىنىگەن خۇلق - مەجەزىلەردە ئىنسان، ھايۋان ۋە ئىككىسىگە ئالاقىدار بولغان خۇنۇك شەكىل - تىمسالار*** ئىشتىراك قىلدۇ (154 - بەت).

① ئاكۋستىكا — مەنىدە «ئاكۋستىكى».
** [نەۋھە — ئۇن تارتىپ يىغىلىق، ئالە قىلىق].
*** [تىمسال — ئوخشاشلىق].

ئەمما، يامبى ھەم شېئىرىيەتنىڭ بىر نەۋى بولۇپ، ئۇنىڭمۇ ئۆزىگە خاس مەلۇم ۋەزنى بولىدۇ. ئۇنىڭدىمۇ مەشھۇر مۇلاھىزىلەر ئەسلىنىدۇ. ئەمما كۆپلىنىدىغان نەرسىلەر خۇش پېئىل بولۇشى ياكى بەت پېئىل بولۇشى مۇمكىن، بۇ بەرىبىر. لېكىن شۇ بىر تەرىپى باركى، بۇ مىسالى بىر زەر بۇل مەسەل - ماقالىلەردەك مەشھۇر بولۇشى شەرت. شېئىرىيەتنىڭ بۇ نەۋى تارتىشىش، ئۇرۇش - جاڭجال، غەزەپ ۋە غىچىنغان پەيتلەردە ئوقۇلىدىغان شېئىرلاردا ئىشلىتىلىدۇ.

ئەمما، درامىغا كەلسەك، ئۇمۇ خۇددى يۇقىرىدا كەلتۈرۈلگەنگە ئوخشاش، شېئىر تۈرلىرىدىن بىرى سانلىدۇ: پەقەت بۇندا مەلۇم كىشىلەر ۋە مەلۇم شەخسلەر توغرىسىدا مەشھۇر بولغان مەسەل ۋە نەقىللەر ① تىلغا ئېلىنىدۇ.

ئەمما، «ئەينى» گە كەلسەك، بۇمۇ شېئىرىيەتنىڭ نەۋىلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئۇنىڭدا كىشىنى خۇرسەن قىلىدىغان مۇلاھىزىلەر تىلغا ئېلىنىدۇ. شۇنداق تەرىپىمۇ باركى، بۇلار ياكى ماھارەتنىڭ زورلۇقىدىن ياكى غايەت گۈزەل يېزىلغانلىقىدىن ئا- دەمنى خۇشال قىلىدۇ.

ئەمما، دىئىگراممىغا كەلسەك، بۇمۇ شېئىرىيەتنىڭ بىر نەۋى بولۇپ، بۇنى قانۇنشۇناسلار ئىنسان خۇلقىنى تۈزىتىش ھەمدە تەربىيەلەش مۇشكۈل بولغان تەقدىردە ئۇنىڭغا شېئىر يېزىپ، كىمكى قانۇن - قائىدىگە رىئايە قىلماس ئىكەن، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى ئېچىنىشلىق ئەھۋالغا چۈشۈپ قالىدۇ، دەپ قورقىتىش ۋە روھىنى دەھشەتكە سېلىش ئۈچۈن ئىشلەتكەن. ئەمما، ئېپىكا ۋە رىتورىكىغا كەلسەك، بۇمۇ شېئىرىيەتنىڭ

① مەنىدە ئەل - ئەمىسال ۋال ئاقۇۋىل - ماقۇل ۋە مۇلاھىزىلەر تەرىپىدە كەلگەن. بۇ يەردە درامىغا ئاساس بولىدىغان نەرسە ماقۇل ئەمەس، بەلكى مەسەلگە ئايالغان ۋەقە بولۇشى كېرەك. «ئاقۇۋىلنى» بىز يۇقىرىدا مۇلاھىزە دېگەن مەنىدە تەرجىمە قىلغاندۇق. لېكىن بۇ يەردە ئۇ مەنىگە ماس كەلمەيدۇ. درامىغا سۆزىتى ئاساس بولىدىغان نەرسە يا ئەپسانە، يا چۆچەك بولۇشى كېرەك. «ئاقۇۋىل» نىڭ ئەسلى مەنىسى قەۋللەر - كەپلەر بۇنىڭغا ماس چۈشىدۇ. شۇ جەھەتتىن بۇ يەردە «مەسەل ۋە نەقىل» دېيىپ ئالدىق.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

بىر نەۋى بولۇپ، بۇنىڭدا ئىلگىرى ئۆتكەن سىياسىي ۋە قانۇنىي تەرتىپ - قائىدىلەر تەۋسىيە قىلىنىدۇ. شېئىرىيەتنىڭ بۇ نەۋىد پادىشاھلارنىڭ خۇلق - ئېتىبارى، ئۇ ھەقتىكى خەۋەرلەر، ئۇنىڭ دەۋرى ۋە ئۇنىڭ بىلەن باغلىق بولغان ۋەقەلەر تىلغا ئېلىنىدۇ.

ئەمما شۇنى ئېيتىش كېرەككى، ساتىرامۇ شېئىرىيەتنىڭ بىر نەۋى بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ۋەزنى بولىدۇ. بۇ نەۋىدىكى شېئىرلارنى مۇزىكىچى ئالىملار ياراتقان. ئۇلار ئۆز كۈيلىرى بىلەن تۆت ئايغلىق ھايۋان، ئومۇمەن ئالغاندا جىمىكى ھايۋان زاتلىرىنى ھەرىكەتكە كەلتۈرەلەيدۇ. شۇنىڭغا بۇ ھايۋانلار ئۆزلىرىنىڭ تەبىئىي ھەرىكەتلىرىدىن بىر ئاز چەتكە چىققان بولۇپ (مەلۇم قىلىقلارنى قىلىش بىلەن) ئادەملەرنى ئەجەبلەندۈرىدۇ. ئەمما، فىيۇموتۇ (پوئىما) غا كەلسەك، بۇ شېئىرىيەتنىڭ بىر نەۋى بولۇپ، بۇنىڭدا (باشقا نەۋىلەرگە ئوخشىمىغان ھالدا) ياخشى - يامان، تۈز ۋە ئەگرى ھەرخىل سۈپەتلەر كۈيلىنىدۇ، تەسۋىرلىنىدۇ. بۇ خىلدىكى ھەربىر شېئىر نەۋىلىرىدە گۈزەل ۋە ياخشى، قەبىھ ۋە رەزىل ئىشلاردىن ئىبارەت بولغان ۋەقەلەر ئىپادىلىنىدۇ (155 - بەت).

ئەمما ئېفترۇنوسقا كەلسەك، بۇمۇ شېئىرىيەتتىكى نەۋىلەرنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، بۇنى تەبىئەتشۇناسلار ياراتقان. ئۇلار بۇنىڭدا تەبىئىي ئىلىملەرنى ماختىغان (سۈپەتلىگەن). شېئىر سەنئىتىدە ئەڭ ئۇزاق تارىخلىق سانالغان نەۋى مانا شۇ شېئىرنەۋى ھېسابلىنىدۇ.

ئەمما، ئاكوستىكاغا كەلسەك، بۇمۇ شېئىر تۈرلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، بۇ نەۋى ئارقىلىق مۇزىكا سەنئىتى ئۆگىتىلىدۇ. بۇ تۈردىكى شېئىر پەقەت شۇنىڭغىلا خاس، خالاس. باشقا باب - ئورۇنلاردا ئۇنىڭدىن پايدىلىنالمىدايۇ. يۇنان شېئىرىيىتىنى ياخشى بىلىگەن كىشىلەردىن بىزگە يېتىپ كەلگەن مۇپەسسەل

خەۋەرلەرگە ئاساسەن، ھېكىم ئارستوتېلغا نىسبەت قىلىنغان شېئىر سەنئىتى ھەققىدىكى مۇلاھىزىلەردىن ھەمدە توماس تىيۇس (تېمىستىي) بىلەن ئىككىدىن تاشقىرى يۇنان كىتابلىرىنى شەرھىلىگۈچى قەدىمكى ئالىملار ئەسەرلىرىدىن يۇنان شېئىرىيىتى تۈرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ مەزمۇنلىرى ھەققىدە تاپقان گەپلىرىمىز مانا شۇلاردىن ئىبارەت. بىز ئۇلارنىڭ بەزى مۇلاھىزىلىرىدىن تاپقانلىرىمىزغا قارىغاندا، ئۇلار ئۆز ئەسەرلىرىنىڭ ئاخىرىدا شۇ مەنالارنى ئۇلاپ قويغان. بىز ئۇلارنى قانداق ئۇچراتقان بولساق، شۇنداق ھالدا ئەسلەپ ئۆتىمىز.

ئەمدى بىز ساڭا ئېيتساق، شائىرلار ھەقىقەتەنمۇ تۇغما قابىلىيەتلىك ۋە شېئىر يېزىشقا تەييار تەبىئەتلىك كىشىلەر بولدى. ئۇلارنىڭ تەشەببۇسى ۋە تەمسىلگە لايىقلىقى ياخشى ئىشلەيدىغان بولىدۇ. بۇ خىل شائىرلار يا شېئىر نەۋىنىڭ كۆپ تۈردە ياكى بولمىسا بىر تۈردە ئىجاد قىلىشقا لايىقەتلىك بولىدۇ. لېكىن بۇ خىل شائىرلار شېئىر سەنئىتىدىن كېرەك بولغىنىچە خەۋەردار بولۇۋەرمەيدۇ، بەلكى ئۇلار تۇغما قابىلىيەتلىرىنىڭ ياخشىلىقى بىلەنلا قانائەت قىلىشىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى مۆلچەرلىگەن ھال-زىرلىقلىرىغا كۆرە ئىش تۇتۇشىدۇ. مۇنداق شائىرلار راستىنلا مۇسەلجىس (مۇلاھىزىچى) شائىرلاردىن ھېسابلانمايدۇ. چۈنكى ئۇلاردا شېئىر سەنئىتىنى ئۆزلەشتۈرۈۋېلىش ئۈچۈن كامالىتى يېتىشمەيدۇ ۋە بۇ سەنئەتتە مۇقىملىق بولمايدۇ. كىمكى ئۇنداق كىشىنىڭ شېئىرىنى كۆرۈپ، ئۇ قابىلىيەتلىك ئادەم ئىكەن، دەپ ئويلىغان بولسا، بۇ شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇنىڭ پېئىل - ئېتىبارىدا شائىرلارغا خاس بولغان تۇرق - كۆرۈنۈش مەۋجۇتلۇقىدىنلا شۇنداق مۇلاھىزىگە كېلىنگەن (156 - بەت) ياكى بولمىسا بۇ خىل ئادەملەر راستىنلا شائىرلار سەنئىتىنى ئىگىلىگەن

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

بولۇشىدۇ. ھەتتا شېئىر ئىجادىغا خاس بولغان خۇسۇسىيەتلەردىن بىرەرەسىمۇ — ئۇ، قايسى شېئىر تۈرىگە مۇناسىۋەتلىك بولمىدى. سۇن، بەربىر، بۇ قانۇن — قائىدىلەر ئۇنىڭدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. ئۇلار شېئىرىيەت سەنئىتىدە قوللىنىدىغان تەشبىھ ۋە تەمسىللەرنى تولىمۇ ماھارەت بىلەن ئىشلىتىدۇ، مۇنداق شائىرلار ھەقىقەتەنمۇ قابىلىيەتلىك شائىرلار دېيىشكە مۇناسىپتۇر.

ياكى بولغۇسى شائىرلار ئاشۇ يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتۈلگەن ئاۋۋالقى ئىككى تەبىقە شائىرلار ۋە ئۇلارنىڭ پېئىللىرىغا تەقلىد قىلغۇچىلار بولىدۇ. بۇلار ئاشۇ ئاۋۋالقى ئىككى تەبىقە شائىرلار يولى — ئىجادىنى يادلايدۇ. بۇ تۈردىكىلەرنىڭ ئۆزلىرىدە تۇغما شېئىرىي تەبىئەت بولمىغان ھالدا، شېئىرىي — سەنئەت، قانۇن — قائىدىلىرىدىن خەۋەردار بولماي تۇرۇپ تەشبىھ (ئوخشىمىش) ۋە تەمسىل قاتارلىقلار كەينىدىن بارىدۇ. يولدىن ئادىشىدىغان ۋە تېپىلىپ كېتىدىغان شائىرلارنىڭ كۆپچىلىكى خۇددى مانا شۇنداق تەبىقە شائىرلار ئىچىدىن چىقىدۇ.

ئەمدى بىز ساڭا ئېيتساق، ئاشۇ يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك ئۈچ تائىپە شائىرلارنىڭ ھەربىرى ئىجادچانلىقتا ياتەبىئىيلىك ياكى مەجبۇرىيلىقتىن خالىي بولالمايدۇ. بۇنداق دېيىش تىن كۆزلىگەن مەقسىتىم شۇكى، بىر شائىر كۆپىنچە مەدھىيىگە ۋە ياكى بىر ياخشى سۆز ئېيتىشقا ئادەتلەنگەن بولسا، ۋەزىيەت بەزىدە ئۇنىڭدىن ھەجۋىي ۋە باشقا تۈردە شېئىر ئېيتىشقا مەجبۇر قىلىپمۇ قويىدۇ. ئېيتايلىق، بىر شائىر شېئىرىيەت نەۋىلىرىنىڭ مەلۇم بىر نەۋىدە ئىجاد قىلىش سەنئىتىنى تاللىۋالغان ۋە ئۆزىنى شۇ خىلدىلا شېئىر يېزىشقا ئادەتلەندۈرگەن بولسا، بەزى ھاللاردا تاللىۋالمىغان تۈرلەردىمۇ شېئىر ئىجاد قىلىشقا توغرى كېلىدۇ.

* [مەنبەدە «ئەقى ئەلھا» (پېئىللىرى) دېيىلگەن. فارابى بۇنىڭ بىلەن شائىرلىق پائالىيىتى (شېئىرىي ئىجادىيەت) نى ئېيتماقچى بولسا كېرەك.]

بۇ بولسا ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزى ئىجاد قىلىشقا ئادەتلەنگەن شېئىر تۈرىگە نىسبەتەن باشقا بىر نەۋدە مەجبۇرىي يېزىلغان شېئىر بولىدۇ. بۇ مەجبۇرىيەت يا ئىچكى يا تاشقى سەۋەبلەر بىلەن بولىدۇ، ئەمما شائىرنىڭ ئەڭ ياخشىسى تۇغما شائىر بولغىنى سانسىلىدۇ.

ئاخىرىدا شائىرلارنىڭ شېئىر ئىجاد قىلىش جەھەتتىكى ئەھ-
ۋالى كامالەتكە يېتىشكىنى ۋە يېتىشمىگىنى جەھەتتىن تۈرلۈكچە
بولىدۇ. بۇ بولسا يا غايە جەھەتتىن، ياكى بولمىسا ماۋزۇ جەھەت-
تىن شۇنداق بولىدۇ.

ئەمما، غايە جەھەتتىن ئالغان تەقدىرىمىزدە، ئۇلار شېئىرغا
بەزىدە ياردەم بەرسىمۇ، بەزىدە ياردەم بېرەلمەي قالىدۇ. بۇنىڭغا
بەزىدە روھىي (نەپسانى) كەيپىياتلار سەۋەب بولىدۇ. شۇنىڭدا
يا روھىي كەيپىياتلار ئۈستۈن كېلىدۇ، ياكى بولمىسا بەزىدە
ئۆزى بۇنىڭغا بولغان موھتاجلىقتىن چۈشكۈنلۈككە ئۇچراپ پە-
سىيىپ كېتىدۇ.

ئەمما، بۇ بابتىكى تەكشۈرۈشلۈرىمىزدىن مەقسەت، بۇ مە-
سىلىنىڭ يېپىدىن - يىڭىنىسىگىچە ئىنچىكىلەپ ئېنىقلاشتىن
ئىبارەت ئەمەس. چۈنكى بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەخلاق ۋە روھىي
كەيپىياتلار تەرىپى ھەمدە ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ئىنسان روھىغا
ئالاھىدە تەسىرى ھەققىدە يېزىلغان كىتابلاردا بولۇشىغىچە بايان
قىلىنغان (157 - بەت).

ئەمما، ماۋزۇ جەھەتتىن ئالغان تەقدىردە كۆپىنچە بىرى
ئىككىنچىسىگە ئوخشايدىغان ئىككى نەرسە ئوتتۇرىسىدا ئوخشاش-
لىقى بولىدۇ. بۇنىڭدا كۆپىنچە كىشىلەرگە ئۇلارنىڭ يېقىنلىقى
كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. بۇلاردا شائىرنىڭ يېتىلگەن ۋە يېتىلگەن ئە-
مەلىكى ھەققىدىكى مۇلاھىزە ئەنە شۇ ئوخشىتىشنىڭ ھەققەتكە
يېقىن ياكى يىراقلىقىغا باغلىق بولىدۇ.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

بەزىدە شۇنداقلىرىمۇ بولىدۇكى، شېئىر سەنئىتىدە ئەڭ ئارقىدا قالغان شائىرىمۇ يۇقىرى دەرىجىدە ئاجايىپ شېئىر يارىتىشى مۇمكىن. ھەتتا بۇ ساھەدە بولغانلارمۇ ئۇنىڭغا تەڭ كېلىدەن. خان نەرسە (شېئىر) يارىتالماسلىقىمۇ مۇمكىن. لېكىن شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، بۇنىڭغا سەۋەب بەخت ۋە تاسادىپنىڭ توغرا كېلىشىدىن بولىدۇ. لېكىن ئۇنداق كىشى (قانچىلىك ئاجايىپ شېئىر يازغان بولمىسۇن) بۇ يازغان شېئىرى بىلەن ئۇ، مۇلاھىزىچى شائىر دېگەن نامغا ئىگە بولالمايدۇ. ئوخشىتىش دەرىجىلىرى ئۆزىنىڭ ئوخشىتىشلىرىغا كۆرە تۈرلۈكچە بولۇشى مۇمكىن. شۇ جەھەتتىن قارىغىنىمىزدا ئوخشىتىشنىڭ يېقىن ۋە مۇناسىپ بولۇشى ماۋزۇغىمۇ باغلىق؛ ياكى بولمىسا شائىرنىڭ بۇ سەنئەتتىكى ماھارىتىگىمۇ باغلىق، ھەتتا شۇنداق ئۈستى شائىرلار بىر - بىرىدىن يىراق بولغان ئىككى نەرسىنى، مۇلاھىزىلەرنى كۈچەيتىش بىلەن بىر - بىرىگە مۇۋاپىقتەك قىلىپ كۆرسىتەلەيدۇ. بۇ، شائىرلارغا يوشۇرۇن ئەھۋال ئەمەس، شۇ جۈملىدىن شائىرلار «ئا» بىلەن «ب» نى ۋە «ب» بىلەن «ژ» نى بىر - بىرىگە ئوخشىتىدۇ. چۈنكى بۇ يەردە «ئا» بىلەن «ب» ئوتتۇرىسىدا يېقىن ۋە مۇناسىپ ھالدا مەلۇم بولغان ئوخشاشلىق بار. شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە، «ب» بىلەن «ژ» ئوتتۇرىسىدىمۇ يېقىن، مۇناسىپ ھالدا مەلۇم بولغان ئوخشاشلىق بار. ئۇلار سۆز مەنىسىنى ئاشۇ تەرەپكە بۇراپ، ھەتتا سامىنى (ئاڭلىغۇچى) ۋە مۇنشىد (ئوقۇپ بەرگۈچى) لىرىنىڭ پىكىر - زىكرىنى، گەرچە ئۇلار ئارىسى يىراق بولسىمۇ، «ئا» بىلەن «ب» ۋە «ب» بىلەن «ژ» ئوتتۇرىسىدا بولغان ئوخشاشلىقتىن ئاگاھلاندۇرماقچى بولۇشىدۇ^①.

① بۇ يەردە كەلتۈرۈلگەن ھەرپلەر ئارقىلىق فارابى شېئىر مىسالىرى ۋە ئۇلارنىڭ قاپچاشلىقىنى ئېيتماقچى بولما كېرەك.

سەنئەتتە شائىرلىقنىڭ تاللىنىشى ئادەمدە ناھايىتى زور باي-لىق ھېسابلىنىدۇ. بۇ خۇددى ھازىرقى زاماندىكى^① بەزىبىر شائىرلار قىلمىشلىرىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. ئۇلار شۇنداقكى، ئەگەر بىر سۆزنى شېئىردىكى بېيىتكە قاپىداش قىلىپ قويۇپ، ئالدىنقى بېيىتىدە لازىم بولغان نەرسىلەرنى ياكى تەسۋىرلەش نىيىتىدە بولغان نەرسىلەرنى يېزىۋالسا، ئۇ ھالەتتە ئادەمدە ناھايىتىمۇ ئاجايىپ ھۇزۇر بەخش ھالەت پەيدا بولىدۇ.

بىز يەنە شۇنداق دەيمىز: بۇ سەنئەت ئەھلى بىلەن (ئۆيگە) نەقىش بەرگۈچى رەسسام سەنئىتى ئوتتۇرىسىدا قانداقتۇر مۇناسىۋەت بار. بۇلار ئىككىسىنىڭ سەنئىتىدىكى مۇددىئاسى تۈر-لۈك - تۈمەن بولسىمۇ، ئەمما شەكىلدە، يارىتىلىش ۋە مەقسەتلىرىدە بىر - بىرىگە ماس كېلىدۇ ياكى ئېيتايلىق، ئاشۇ ئىككىلا يارىتىلغان نەرسىدە ئۇلارنىڭ شەكىللىرىدە ۋە مەقسەتلىرىدە بىر - بىرىگە مۇۋازىنەت ئوخشاشلىق بار. بۇ شۇنداقكى (158 - بەت) شېئىر سەنئىتىنى بېزەيدىغان نەرسىلەر سۆز - مۇلاھىزىلەر بولسا، رەسساملار سەنئىتىنى بېزەيدىغان نەرسە - بويىقلار ھېسابلىنىدۇ. بۇلارنىڭ ئىككىسى ئوتتۇرىسىدا پەرق بار. ئەمما ئىككىلىسىمۇ، ئادەملەر تەسەۋۋۇرى ۋە سەزگۈلىرىدە بىر مەقسەتكە تەقلىد قىلىشقا يۆنەلگەن بولىدۇ.

شائىرلار سەنئىتى ئىلمىنى ئۆگەنگۈچىلەر پايدىلىنىدىغان ئومۇمىي قانۇن - قائىدىلەر مانا شۇلاردىن ئىبارەت. بۇ قانۇنلارنىڭ كۆپىنى (ئىلمىي نۇقتىئىنەزەردىن) تەكشۈرۈپ چىقىپ، مۇلاھىزىلەر بىلدۈرۈشىمۇ مۇمكىن ئىدى. لېكىن مۇنداق سەنئەت ساھەسىدە ئىلمىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىشتەك ئىش ئىزدىنىش سەنئەتنىڭ بىر تۈرىدە بىر تەرەپلىمە مۇلاھىزە ئېلىپ بېرىشقا كىرگۈزۈپ قويۇشى ھەمدە باشقا خىللار ۋە قاراشلاردىن

① قاراى زامانى، يەنى 10 - ئەسىر نەزەردە تۇتۇلۇۋاتىدۇ.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

يۈز ئۆرۈشكە ئېلىپ بېرىشى مۇمكىن.
شۇ سەۋەبتىن، بۇ ساھەدە ئېيتىپ ئۆتكەن مۇلاھىزىلىرىمىز
ئۇنىڭغا ئوخشىغان بىرەر نەرسىنى ھەل قىلىپمۇ بېرەلمەيدۇ.
(شۇنىڭ بىلەن ئەبۇ نەسىر مۇھەممەت ئىبنى مۇھەممەت ئىبى-
نى تارخان ئەل - فارابى يازغان رىسالە تۈگىدى)

شېئىر كىتابى ئەبۇ ناسىر فارابى

(ئۆزبېكچىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغۇچى: مەخمۇت زەيدى)

بىز شېئىرىيەتتىن خەۋەردار بولغان كۆپلىگەن خەلقلەرگە قارىغاندا، ئەرەبلەر ئۆز شېئىرلىرىدا بېيىتلارنىڭ ئاخىرىغا كۆپ-رەك ئېتىبار قىلىشىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئەرەب بېيىتلىرى مەلۇم بىر ئۆلچەمدىكى چەكلىك سۆزلەر بىلەنلا مۇكەممەل ۋە گۈزەل بولىدۇ. بۇ ھال ئۇلاردا كەم قوللىنىدىغان ياكى بولمىسا، كۆپچىلىك ئارىسىدا مەشھۇر بولغان سۆزلەرنى ئىشلىتىش بىلەن يۈز بېرىدۇ. مەزكۇر بېيىتلاردىكى سۆزلەردىن چۈشىنىلىدىغان مەنىلەر مۇشۇ سۆز بېرىۋاتقان نەرسە ۋە ھادىسىلەرگە ئوخ-شايدىغان — تەقلىدىي بولۇشى كېرەك. شۇنىسىمۇ باركى، ئۇ يەردە ئىشلىتىدىغان ئىبارىلەر رىتىملىق، مەلۇم بۆلەكلەرگە ئاج-رىتىلغان بولۇشى كېرەك. ھەتتا ئۇنىڭدىكى ھەر بىر رىتىم، تۇراق، سەۋەب، ۋەقەلەر^② سانىمۇ چېگرىلىنىشى زۆرۈر. شېئىرنىڭ ھەر بىر ۋەزنىدە قوللىنىلىدىغان سۆز بۆلەكلىرى

* بۇ يەردە ئېيتىلغان كىتاب سۆزى ھازىرقى چۈشەنچىمىزدىكى رىسالە، ماقالە (توم مەنىسى بىلەن پۈتۈك) دېگەننى بىلدۈرىدۇ. بۇ ئەسەرنىڭ پراىسلاۋ گۇنۋېرستېتى كۈتۈپخانىسىدا ساقلىنىۋاتقان قوليازىسى فارابىنىڭ مەتىنى (لوگىكا) گە ئائىت باشقا ئەسەرلىرى مەجمۇئەسىنىڭ «ب» — 271 - ۋارىقىدىن باشلىنىدۇ. بۇندىن كېيىنكى ۋاراق رەقەملىرى مەتىندە (ئەسلىي نۇسخا دېگەن مەنىدە) تىرتاق ئىچىدە كېلىدۇ ۋە رەقەم باشلانغان جايدىن تارتىپ تۆۋەنكى قىسمى شۇ ۋاراققا مەنسۇپ. بۇ ئەسەر مەنىن قوليازىسى بولغانلىقتىن، ئۇنىڭدا بىت ئەمەس، بەلكى ۋاراق بولىدۇ. ئادەتتە، ۋاراقنىڭ ئالدىنقى ۋە ئارقىسى بولۇپ، ئىلمىي ئەدەبىياتتا بۇ «ئا» بىلەن «ب» ۋاراققا ئايرىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ يەردە ۋاراقنى بىلدۈرىدىغان رەقەملەر يېنىدا «ئا» ۋە «ب» ھەرپلىرى يېزىلغان. ② ئارۇزدا ھەرىكەتلىك ئىككى بوغۇملۇق سۆزلەر سەۋەب (كۆپلۈكى ئەسەپ)، ئۈچ بوغۇملۇق سۆزلەر ۋاندە (كۆپلۈكى ئاۋتەد) دەپ يۈرگۈزۈلىدۇ. بۇ يەردە «تۇراق» ئورنىدا كەلگەن ئەرەبچە «سالامىيەت» سۆزى قاراي ئارۇزدىكى «قاسىلە» نى ئېيتماقچى بولسا كېرەك.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

تەرتىپىنىڭ مۇئەييەن چېگرىسى بولىدۇ. شېئىر بېيىتلىرىنىڭ ھەر بىر بۆلىكىدىن ۋەزىن تەرتىپى بىلەن باشقا قىسمىدىكى تەرتىپ ئاھاڭداش بولۇشى كېرەك. نەتىجىدە مانا شۇ يۇقىرىدىكى شەرتلەرگە رىئايە قىلىنسىلا، ئۇنىڭ ھەر بىر بۆلىكىلىرى ئوقۇ-لۇش پەيتىدە بىر - بىرىگە باراۋەر ۋاقىتتا ئوقۇلىدۇ ھەم سىلىق چىقىدۇ. ھەر بىر ۋەزىندە ئىشلىتىلىدىغان بېيىت سۆزلىرىنىڭ مەلۇم بىر تەرتىپى، چېگرىسى بار. مۇنداق بېيىت سۆزلىرىنىڭ ئاخىرلىرىمۇ چەكلەنگەن^①. يا تاۋۇشلار خۇددى ئۆزىدىكىدەك ياكى ئۇنى تەلەپپۇز قىلغاندا باراۋەر كېلىدىغان سۆزلەر بولۇشى كېرەك^②.

بېيىتلاردىكى سۆزلەرمۇ، گەپ نېمە ھەققىدە كېتىۋاتقان بولسا، شۇنىڭغا ئوخشىتىش تەرىزىدە ئىپادىلىنىشى لازىم^③. شۇنىڭ بىلەن بىللە بېيىتلارنىڭ بىر - بىرىگە ئاھاڭداش بولۇشىمۇ تەلەپ قىلىنىدۇ.

بەزى خەلقلەردە ئالدىن نەغمە - كۈي يارىتىلىپ، كېيىن ئۇنىڭغا ھەم ئاھاڭ قىلىپ، شېئىر باغلىنىدۇ. بۇ چاغدا شېئىر - نىڭ بۆلىكىلىرى كۈيگە باغلانغىنى نۇقتىسىنىڭ بىر تەرىپىدە بەزى

① بۇنىڭدا فارابى شېئىر مىسالىرىدا تۇراقلىق ئارتىپ كەتمەسلىكىنى نەزەردە تۇتۇۋاتقان بولسا كېرەك.

② بۇ يەردە فارابى شېئىرلارنىڭ ئاخىرى بىرىنچى مىسرادا قانداق كەلگەن بولسا، ئىككىنچى قىسمىمۇ شۇنداق كېلىشى كېرەكلىكىنى ئېيتماقچى. بۇنىڭ بىلەن فارابى قاپىيداش سۆزلەرنى نەزەردە تۇتۇۋاتقان بولسا كېرەك. چۈنكى بۇنداق ھاللاردا مىسرا ئاخىرىدىكى ھەرپلەر، تاۋۇشلار دائىما بىر خىل كېلىدۇ. بۇنىڭدا بولۇپمۇ، ئاخىرقى بوغۇملار شۇنداق بولىدۇ. لېكىن ئۇلاردىن ئالدىنقى بوغۇملار ئاھاڭدار ھەرپ ياكى سۆزلەردىن ئىبارەت بولىدۇ.

③ بۇ يەردە مەنىدە مۇھاكىمە - تەقلىد قىلىش، ئەگەشىش دېگەن مەنىمۇ ئوقۇلىدۇ. ئوتتۇرا ئەسىر دەسلەپسىدە تەبىئەتتىكى ھەر بىر نەرسىنىڭ ئاغدىكى ئەڭ تەسىرى ئىبادىتىگە تەقلىد دەپ قارالغان. ھەر بىر يەنىلا سۆيۈپ ياكى شائىر تەبىئەتتە يۈز بەرگەن ھادىسىلەرنىڭ ئەڭ تەسىرىنى، شەكلىنى ئىپادىلىگەن. دېمەك، شۇ سەۋەبتىن، ئۇ تەبىئەتتىكى ۋەقەلەرگە نىسبەتەن تەقلىپى ھېسابلانغان. لېكىن بۇ يەردە مۇئەللىپ ئەدەبىياتتىكى نەشېر - ئوخشىتىشنى ئېيتماقچى بولىدۇ. چۈنكى، ھاياتتىكى ھەر بىر ۋەقەگە ئەدەبىياتتا ئوخشاشلا قىلىنسا كېچىلىنەرلىك تۈپەل - دۇ، يەنى گۈزەل بولىدۇ. بۇنى بىز ھازىرقى تىلىمىزدا «ئوبراز» دەپ چۈشىنىمىز. شۇنداق دېيىلسە، فارابى تەقلىپى ئىپادىلەنگەندەك بولىدۇ. ھالبۇكى، ئەدەبىياتتىكى بەدىئىي ئوبرازسىز تەسۋۇر قىلىش بۇمىكىن ئەمەس. ھەر بىر ۋەقە ئوبراز ئارقىلىقلا ئوقۇغۇچىغا بېرىپ بېتىدۇ. شۇ ئوبرازلىق چۈشەنچىلەر ئارقىلىق باشقا شۇنىڭغا ئوخشاش ۋەقەلەرنى ياخشى چۈشىنىشىمىز، ئۇنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرۈشۈمىز ۋە ئىپادىلەپ بېرىشىمىز مۇمكىن. ئىمان شۇ ئوبراز ئارقىلىق مەلۇم بىر چۈشەنچىنى قوبۇل قىلىدۇ ۋە ئۇ ئارقىلىق چۈشىنىش ئاسان تۈپۈلىدۇ.

بىر ھەرپ - تاۋۇشلارغا ئوخشاپ قالىدۇ.

ئەگەر شېئىرنىڭ ① مەلۇم قىسمىغا ئاھاڭ باغلانماي قالغان بولسا، ئۇ ھالدا ۋەزىن بۇزۇلىدۇ. بۇ خۇددى شېئىردا ھەرپلەر-نىڭ بىرەرسى چۈشۈپ قالغان تەقدىردە ۋەزىننىڭ بۇزۇلغىنىغا ئوخشاپ كېتىدۇ.

بەزى خەلقلەردە، ئەرەبلەر شېئىرلارنى كۈيگە سالغىنىغا ئوخشاش، ئۆز شېئىرلىرىغا كۈي باغلىمايدۇ (ئا - 272). لېكىن شېئىر پەقەت بوغۇملاردىنلا تۈزۈلىدۇ، خالاس. بۇ، خۇددى ئەرەب شېئىرىيىتىدىكى ھالەتكە ئوخشاپ كېتىدۇ. بۇنىڭدا ئەگەر شېئىرغا كۈي باغلانسا، ئاھاڭ، ۋەزىن - رېتىم، شېئىر ۋەزىنىگە قارىمۇ قارشى كېلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن كۈيگە سېلىنغان سۆز يەنى شېئىرنىڭ ۋەزنى بۇزۇلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن، كىمدە - كىم سۆزگە نەغمە - كۈي باغلايدىكەن، شېئىرنىڭ بەزىبىر سۆزلىرىدە يۈز بەرگىنىگە ئوخشاش ۋەزىن بۇزۇلۇشىدىن ئېھتىيات قىلىش كېرەك ②.

كىشىلەر ۋە كۆپچىلىك شائىرلارنىڭ چۈشەنچىسىچە، سۆز-لەر مەلۇم تەرتىپتە بۆلەكلەرگە بۆلۈنۈپ، بۇ بۆلەكلەر مۇئەييەن باب - باراۋەر مەۋزۇن - ۋزىنلىك دېيىش مۇمكىن. بۇنىڭدا شېئىر بىرەر نەرسىگە تەقلىد قىلىپ توقۇلغانمۇ قانداق، مەسىلەن-نىڭ بۇ تەرىپى ئېتىبارغا ئېلىنمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەشۇ شېئىر يېزىلىۋاتقان تىلدا ئىشلىتىلىدىغان سۆزلەرنىڭ پاساھى-

① مەنىدە «ئەل - قەۋىل» - «سۆز» بۇ يەردە مۇزىكا تېكىستى، يەنى شېئىر دېيىلمەك.

② بۇ يەردە فارابى ھىجائىنىڭ بۇزۇلۇشىغا ئىشارە قىلماقچى. بەزى يېمىتىنىڭ ئاۋۋالقى مىسراسى بىلەن كېيىنكى مىسراسى بىر خىل ۋەزىنىدە بولماي، بىر - بىرىدىن بىر بوغۇم كەم ياكى ئارتۇق، كېيىنكى مىسراسى بىر خىل ۋەزىنىدە بولماي، بىر - بىرىدىن بىر بوغۇم كەم ياكى ئارتۇق بولسا، شېئىر توقۇلغاندا، ئىككىلا مىسراسنىڭ ۋەزنى بىر - بىرىگە ئاسى چۈشمەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن فارابىنىڭ «ھەرپ» دېگەن سۆزىنى «تاۋۇش» ياكى «بوغۇم» دەپ ئالساق، مەقسەتكە مۇۋاپىق بولىدۇ.

③ مۇئەللىپ بۇ يەردە بوغۇملارنىڭ ئارتۇق - كەم بولۇشىغا ئېتىبار بېرىشنى ئېيتىۋاتىدۇ.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە ⑤

تى ③ مۇئەتتىبارغا ئېلىنمايدۇ. بۇ سۆزلەر مەشھۇر ۋە يەڭگىل بولسىلا، بەس. شۇنىڭغا كۆپرەك ئېتىبار بېرىشىدۇ ①. شېئىردا كەلگەن سۆزلەرنىڭ كۆپى (يۇقىرىدا شەرتلىك رەۋىشتە ئېيتىلغان تەرەپلەرنى ھېسابقا ئالغان ھالدا) شېئىرنىڭ ئاخىرىدا ئىشلىتىلدىغان سۆز بۆلەكلىرى بىلەن باراۋەر تۈگەللىنىشىنى تەقەززا قىلىدۇ ②. بۇ ياكى بىر خىل ھەرپ - تاۋۇشلاردىن ئىبارەت سۆزلەر بولۇشى، ياكى بولمىسا، ئىككىلىسىمۇ باب - باراۋەر بىر ۋاقىتتا تەلەپپۇز قىلىنىدىغان سۆزلەر ③ بولۇشى كېرەك.

گەمما يۇنان شائىرى ھومېرنىڭ ④ ئىسمىدىن مەلۇم بولۇشىدەك، چە، ئۇ ئۆز شېئىرلىرى ئاخىرىنىڭ باراۋەر كېلىشىگە رىئايە قىلىمىغان.

ئەگەردە، سۆزلەر بىرەر نەرسىگە قىلىنغان تەقلىدتىن تەشكىل تاپقان بولسا، لېكىن ئۇلار بىرەر ئاھاڭ بىلەن ۋەزىنە چۈشۈرۈلگەن بولمىسا، ئۇنداق تىزما سۆزلەر شېئىر ھېسابلانمايدۇ. بەلكى بۇنداقلا شېئىرىي سۆز - مۇلاھىزە دەپ يورۇتۇلۇپ، خالاس. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئەگەر بۇ ئېيتىلغان «شېئىرىي

① مەنىدە «فەسىھە» كەلگەن. بۇ يەردە مۇئەللىپ شېئىرلاردا ئىشلىتىلدىغان پاساھەت ۋە بالاغەتنى ئېيتماقچى. شېئىردا گۇزەل، ئويناقتى ۋە ئوبرازلىق گىبارلەر ئىشلىتىلسە، ئۇنىڭ بەدىئىيلىكى كۈچىيىدۇ.

② بۇ يەردە قاراڭ شېئىردا ئىشلىتىلدىغان سۆزلەرنىڭ ھەممە كىشىلەرگە چۈشىنىشكە بولىشىنى ئېيتماقچى بولىدۇ. شۇڭلاشقا، شېئىردا قوللىنىلدىغان سۆزلەرنىڭ ھەر بىرىنى كۆپچىلىك بىلىدىغان، شۇنداقلا، چۈشىنىشكە بولىدىغان بولۇشى شەرت، دېمەكچى. بۇنىڭ بىلەن شېئىرلاردىكى ئوبرازلىق گىبارلەر، ئۇنىڭدىكى ئوخشىتىشلار، تەنە، چۆچەك، ھېكايە ياكى ھېسسانىگە قىلىنىدىغان ئىشارىلەر، ئاشۇ شېئىرنى ئوقۇيدىغانلارغا چۈشىنىشكە بولىدىغان بولۇشى كېرەك. شۇ نەرسىلەر بىلەن شېئىر پاساھەتلىك، گۈزەل بولىدۇ، دېمەكچى.

③ بۇ يەردە مۇئەللىپ شېئىر قابىيىسى، تۇراقلارنىڭ مەلۇم بىر ۋەزىندە كېلىشىنى ئېيتماقچى. بۇنىڭدىن كېيىنكى جۈملىنى شۇنىڭغا دالەت قىلىدۇ.

④ مەنىدە ھورۇق - ھەرىلەر كەلگەن. بۇ يەردە مۇئەللىپ بوغۇمنى ئېيتماقچى. ئەمەس ئېلىپبەسىدە ئاساسەن سوزۇق تاۋۇش ھەرپلىرى يېزىلمىغان تەقدىردە يېرىم سوزۇق (بۇنى ئەدەبىيەتتە چىنقىر سوزۇق ئاتىشىدۇ. قارىلىشىپ كېلىدۇ. ئۇلارنىڭ بارلىقى تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ. بۇلار يېزىقتا ھەرپ ئاستى يا ئۈستىدە كېلىدۇ. ئوقۇلۇشقا ئاشۇ ئۈزۈكتىن ئالدىن ياكى كېيىن ئوقۇلۇپ، بۇ ھەرپلەر ئۆز تۈۋىتىدە بوغۇم رولىنى ئوينايدۇ. بېيىتلەردە بىرەر بوغۇم كىم بولسا، بېيىت ۋەزنى بۇزۇلىدۇ.

⑤ مەنىدە ئۇمىرىيۇس، خۇمىرىيۇس يەنى ھومېر (گومېر) تەخمىنەن مىلادىيىدىن ئاۋۋالقى 10 - 12 ئىسىرلەردە ياشىغان بۈيۈك يۇنان شائىرى. مەشھۇر «ئودېس» ۋە «ئىلىيادا» داستانلىرىنىڭ مۇئەللىپى.

سۆزلەر» مەلۇم ۋەزىنگە چۈشۈرۈلۈپ، شېئىرىي بۆلەكلەرگە بۆلۈنگەندىلا، ئاندىن ئېيتىلغان سۆزلەر شېئىر بولالايدۇ.

قەدىمكى شائىرلار نەزىرىدە، شېئىر تۈزۈلۈشى ۋە ئۇنىڭ جەۋھەر ئاساسىي مۇنۇلاردىن ئىبارەت بولغان:

شېئىر بىرەر نەرسىگە تەقلىد قىلىنغان سۆزلەردىن تەشكىل تېپىشى كېرەك^①.

شېئىر مەلۇم بۆلەكلەرگە بۆلۈنگەن بولۇپ، بۇ بۆلەكلەر (ئالدى - كەينى) باب - باراۋەر ۋاقىتتا ئوقۇلىدىغان بولۇشى لازىم. شېئىر تەبىئىي - تۈزۈلۈشىدە باشقا قانۇن - قائىدىلەرگە رىئايە قىلىش ئۈنچىلىك زۆرۈر دەپ سانالمىغان. ۋاھالەنكى، بۇ قانۇن - قائىدىلەرگە رىئايە قىلىشنىڭ ئۆزى شېئىرىيەتنىڭ ئەڭ ئەۋزەل ۋە ئۇلۇغۋار بولۇشىغا سەۋەب بولغان. شېئىر تۈزۈلۈشىدە تۈتۈلمىغان مانا شۇ ئىككى يول پەقەت تەقلىد - تەنبىھ بولۇشىنىلا ئەمەس (ب. 272)، بەلكى ئۇلار ئارقىلىق تەقلىد قىلىنىشى مۇمكىن بولغان نەرسىلەرنىمۇ بىلىشنى تەقەززا قىلىدۇ.

بۇنداق قانۇن - قائىدىلەرگە رىئايە قىلىشنىڭ ئەڭ كىچىكى ۋەزىن مەسىلىسىدۇر.

خىتابە رىتورىكتىمۇ تەقلىدىي نەرسىلەر ئىشلىتىلىدۇ. ھال-جۈكى، بۇ خىل نەرسىلەر كۆپچىلىككە تولىمۇ يېقىندىن ئايان ۋە مەشھۇردۇر. نائىقلارنىڭ كۆپى تەبىئەتلىرىدە ئەسلى شېئىرىي مۇلاھىزە يۈرگۈزۈش قابىلىيەتلىرى بار تۇرۇقلۇقمۇ، خىتابە - رىتورىكا تەلەپ قىلىنغاندىن ئارتۇقراق دەرىجىدە تەقلىدىنى ئىشقا سالماقچى بولغان ۋە شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ خاتالىققا يول قويۇشقان. ئەمما، ئۇلارنىڭ بۇ مۇلاھىزىلىرىگە ھېچكىم ئىشىنىپ قارىمىد.

① بۇ «شېئىر بىرەر نەرسىگە ئوخشىتىلغان (ياكى تەنبىھ قىلىنغان) ئوبرازلىق سۆزلەردىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك» - دەپ چۈشىنىشى لازىم.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

خان، بەلكى ئەكسچە، ئۇلارنىڭ بۇنداق سۆزلىرى كۆپچىلىك نەزىرىدە تولىمۇ مۇبالغىلىق خىتابە (ئېلىپ قاچى گەپ) سۈپىتىدە قوبۇل قىلىنغان، ۋاھالەنكى، ئەسلىنى ئالغاندا، ئۇلارنىڭ بۇ سۆزلىرى شېئىرىي مۇلاھىزىلەرنىڭ ئەينەن ئۆزىلا بولۇپ، ناتىقلار بۇنىڭدا پەقەت خىتابە يولىدىن ماڭماستىن، بەلكى مەيلىدىن شېئىرىي يولغا قويغانىدى، خالاس.

كۆپچىلىك شائىرلارمۇ ئۆز پىكىر - مۇلاھىزىلىرىنى باشقىدەلاردا قانائەت ھاسىل بولىدىغان دەرىجىدە ئىپادىلەشكە قابىلىيەتلىك بولىدۇ^①. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئاشۇ قېنىقارلىق مۇلاھىزىلىرىنى شېئىرىي يول بىلەن ئىپادىلەشكەن. نەتىجىدە، بۇلار كۆپ-چىلىك نەزىرىدە شېئىر بىلەن پۈتۈلگىنى ئۈچۈن، ئۇنى شېئىرىي ئەسەر سۈپىتىدە قوبۇل قىلىشقان. ۋاھالەنكى، ئۇ ئەسلىدە بىر خىتابىي مۇلاھىزە بولۇپ، ئاشۇ شائىرلارنىڭ شېئىرىي يولىدىن چېكىنىپ، مەيلىنى خىتابىي - رىتورىك يولىغا بەرگەنلىرى ئىدى.

ناتىقلار كۆپىنچە، ئۆز نۇتۇقلىرىدا مانا شۇ ئىككى ھالەتنى جەملىگەن بولىدۇ^②. كۆپچىلىك شائىرلاردىمۇ ئەھۋال خۇددى شۇنداق. مەسىلەن: مەۋجۇت شېئىر ۋە شېئىرىي مۇلاھىزىلەرنىڭ ھەممىسى نېمە ھەققىدە سۆز كېتىۋاتقان بولسا، ئاشۇلارغا بېرىپ تاقىلىدىغان نەرسىلەردىن تۈزۈلگەن بولىدۇ. نەرسىلەرگە تەقلىد قىلىش بولسا، ھەم پېئىل بىلەن ھەم مۇلاھىزىلەر بىلەن بىلدۈرۈش يولى بىلەن ئەمەلگە ئاشۇرۇلىدۇ. پېئىل بىلەن مەيدانغا كېلىدىغان تەقلىد - ئوخشاشما ئىككى خىل بولىدۇ. ئۇلارنىڭ بىرى شۇكى، ئىنسان ئۆز قولى بىلەن بىرەر نەرسىگە

① مۇئەللىپ بۇ يەردە شائىر سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ناتىق سۈپىتىدە پىكىر قىلىشىنى ئېيتماقچى.
② مەنىدە خۇتابا - خىتاب قىلغۇچى - ناتىقلار. كۆپچىلىك ناتىقلار دەسلەپتە ناتىق بولۇشلىرى بىلەن بىللە شائىرلارمۇ بولالايدۇ، دېمەكچى.

ئوخشىغان شەكىلنى ياسايدۇ. شۇنداقلا، ئىنسان بىرونىڭ شەكىل ياكى قىلغىنى ئىشلەپ، ئۇنى مۇئەييەن بىر كىشىگە ياكى باشقا بىرەر نەرسىگە ئوخشاتماقچى بولىدۇ ياكى بولمىسا، ئىنسان بىرەر باشقا ئادەمنىڭ ئىش - ھەرىكىتىگە ئوخشاش ھەرىكەتنى قىلىدۇ.

سۆز بىلەن ئىشقا ئاشىدىغان تەقلىد - ئوخشاشما شۇنداق. ئۇ، ئاشۇ سۆز بىرىۋاتقان ھەرىكەتلەردىن بىرەرەرسىگە ئوخشىتىپ قىلىنغان سۆزلەردىن تۈزۈلگەن يا ئېيتىلغان بولۇشى كېرەك. بۇ سۆزلەر ئاشۇ نەرسىلەر ئوخشىتىپ قىلىنغان ھەرىكەتلەرگە ئىشارە قىلىدۇ ۋە ئاشۇ نەرسىلەردىن تۈزۈلگەن سۆز سۈپىتىدە خىيالىمۇ قىلىنىدۇ (ئا - 273). بۇ ھەرىكەت ئاشۇ نەرسىلەر - نىڭ ئۆزىدە يا بولمىسا، باشقا نەرسىلەردە بولىدۇ، دەپ خىيال قىلىنىدۇ.

شۇنداق قىلىپ، سۆز - مۇلاھىزە بىلەن بولىدىغان تەقلىد - ئوخشىتىشمۇ ئىككى خىل بولىدۇ. بىر خىلى تەقلىد - ئاشۇ نەرسىنىڭ ئۆزىدە، دەپ تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ، ئىككىنچىسى بولسا، بىر نەرسىنىڭ بارلىقىنى باشقا نەرسە ئارقىلىق كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈۋېلىنىدۇ. بۇ ھال ئىلمىي مۇلاھىزە يۈرگۈزۈلگەندە خۇددى شۇنداق بولىدۇ. بۇلارنىڭ بىرى، نەرسىنىڭ ئۆزىدە ئۆزىنىڭ بارلىقى ھەققىدە مەلۇمات بېرىدۇ. شۇنداقلا ئېيتايلىق، تەرىپ، ئىككىنچىسىدە بولسا، بىر نەرسىنىڭ بارلىقى باشقا نەرسىنىڭ بارلىقى بىلەن مەيدانغا كېلىشى توغرىلىق مەلۇمات بېرىدۇ. مىسال ئېيتايلىق، بۇرھان - ئىسپات.

دېمەك، بۇنىڭدىن مەلۇم بولۇشىچە، ئىسپاتتا ئىلىم، تارىختا ئىككىلىنىش، رىتورىكىدا ئىشەندۈرۈش قانچىلىك زۆرۈر بولسا، شېئىرىيەتتىمۇ خىيال ۋە تەسەۋۋۇر شۇنچىلىك زۆرۈر بولىدۇ. بەزىدە ئىنساننىڭ پەيكى كۆپرەك خىيال سۈرۈشكە باغ.

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

لىق بولىدۇ. بۇ شۇنداقكى، ئىنسان شۇ بىر نەرسىنى باشقا بىر نەرسىدە بار، دەپ تەسەۋۋۇر قىلىدۇ. بۇنىڭ نەتىجىسىدە ئۇ نەرسىلەرنىڭ بارلىقىنى ھېس ۋە ئىسپات تەستىقلىغاندىلا، ئەنە شۇ نەرسىدە بارلىقىغا ئىشىنىپ شۇنداق قىلىشى مۇمكىن. ھەتتا بۇ ئىشتا ئۇنىڭ بارلىقى يالغان بولۇپ، پەقەت خىيال قىلىنغان تەقدىردىمۇ، بۇ ھەرىكەت — پېئىلىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدۇ. شۇنداقلا، ئادەملەر ئېيتىشىدۇكى، ئەگەر كىشى بىرەر نەرسىگە نەزەر سالسا، ئۇ نەرسە ئۇنىڭ خۇش كۆرمەيدىغان نەرسىسىگە نىسبەتەن خۇش كۆرمەسلىك ھېسسى پەيدا بولىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھېلىقى كىشى ئۇ نەرسىدىن ئۆزىنى ئاۋايلاپ ئاسراپ چەتلىشىپ يۈرۈشكە ئۇرۇنىدۇ. ۋاھالەنكى، ئەسلىنى ئالغاندا، بۇ نەرسىنىڭ ئۆزى ئەشۇ خىيال قىلىنغاندەك يامان نەرسە بولماسلىقىمۇ مۇمكىن. مۇلاھىزىلەر ئىچىدە تەقلىد ئىشلىتىلگەن گەپلەرنى ئاڭلىغان كىشىدىمۇ خۇددى شۇنداق ھالەت پەيدا بولىدۇ. بۇ ھالدا ئۇ بىر نەرسىدە بىرەر باشقا نەرسىنىڭ ئوخشىشىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرىدۇ. بۇ بولسا، ئۆز نۆۋىتىدە ئۇ نەرسىنى ئەشۇ كىشى ئىلگىرى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن بولۇشى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ، ئۇ نەرسىنىڭ شەكلى ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا كەلگەن بولۇشى مۇمكىن. ئەگەر، ئۇ كىشىگە شۇنداق بىرەر نەرسىنىڭ ئۆزىنى سۆز بىلەن سۈپەتلەپ بېرىلسىچۇ، ئۇ ھالدا، ئەشۇ سۆز — مۇلاھىزىدە لەردە ئۆزى بۇرۇنقى چاغلاردا تەسەۋۋۇر قىلىپ يۈرگەن باشقا نەرسىلەرنىڭ ئوخشىشىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرىدۇ. شۇنداق قىلىپ، ئەشۇ سۆز — مۇلاھىزىلەردە ئىشلىتىلىدىغان ھەر بىر نەرسە ئىچىدە ياخشىلىق — يامانلىق، ئادالەتسىزلىك ياكى تۆۋەنلىك ۋە يا بولمىسا، ھالالىقنى تەسەۋۋۇر قىلغىنىغا ئوخشاپ كېتىدۇ. شۇنداق قىلىپ، ئىنساننىڭ پېئىل — ئەتۋارى كۆپرەك ئۆزىنىڭ خىياللىرىغا باغلىق بولىدۇ. بۇلار ئەلۋەتتە، ئۇنىڭ بىلىم يا

ئەندىشىسىگە باغلىق بولىدۇ. ئەمما شۇنداق تەرىپىمۇ باركى، كۆپىنچە، ئۇنىڭ بىلىم يا ئەندىشىسىگە باغلىق بولىدۇ. ئەمما شۇنداق تەرىپىمۇ باركى، كۆپىنچە، ئۇنىڭ بىلىم ۋە ئەندىشىسى خىيالىدىكى نەرسىلىرىگە تەتۈر كېلىپمۇ قالىدۇ، بۇنداق پەيتلەردە ئۇنىڭ پېئىل ئېتىبارى ئۆز بىلىم ۋە ئەندىشىسىگە كۆرە ئەمەس، بەلكى خىيالغا كۆرە ئىش تۇتىدۇ.

خوش، گەپ شۇنداق ئىكەن، خىيالغا كەلگەن سۆزلەردىن (ب 273) كۆزىتىلگەن مەقسەت ھەم ئاڭلىغۇچىنى ئۇنىڭ خىيالغا كەلگەن نەرسىنى قىلىشقا ئۈندەشتىن ئىبارەت بولىدۇ. ئۇنىڭ خىيالغا كەلگەن نەرسە، يا ئىزلەنگەن نەرسىلەردىن بىرىدەك ئىنتىلىش، يا بولمىسا، ئۇنىڭدىن قېچىشتىن، ئۇنىڭغا مايىل بولۇپ بېرىلىش ۋە يا بولمىسا، ئۇنى يامان كۆرۈش يا ئۇنىڭدىن يامانلىق يا ياخشىلىق كۈتۈشكە ئوخشاش ئىشلاردىن ئىبارەت ھېس (تۇيغۇ) پەيدا بولىدۇ. ئەشۇ نەرسىلەردىن ئۇنىڭ خىيالغا كېلىدىغان نەرسە مەيلى توغرا بولسۇن، مەيلى ناتوغرا بولسۇن، بۇنىڭ ئۇنىڭدىن پەرقى يوق. شۇنىڭدا، ئىش ھەقىقەتەن خىيالغا كەلگەن يۈسۈندا بولغانىدى، ياكى خىيالغا كەلگەندەك بولمىغانىدى، بۇنىڭمۇ پەرقى يوق، مەسىلىنىڭ بۇ تەرىپىگە قارالمايدۇ. بۇ خۇددى بىر كىشى ئۆزى بېجىرىۋاتقان ئىشنى بىر نەرسىگە تەقلىدەن قىلىۋاتقان بولسا، ئۇ بەزىدە ئەشۇ تەقلىد قىلىۋاتقان نەرسىنىڭ ئەينەن ئۆزىنى بېجىرىۋاتقاندەك بولىدۇ. بەزىدە بولسا، ئىنسان ئۆزى تەقلىد قىلىۋاتقان نەرسىنىڭ ئۆزىنى بېجىرىگەن بولىدۇ. شۇنداقلا، ئۇ ئەشەمنىڭ^① ئەپتى - قىياپىتىنى

① مەنىدە زەيد كەلگەن. ئەرەبلەردە زەيد بىلەن ئەر ئىسىملىرى خۇددى بىزدە ئەشەت، ئەشەت دېگەندەك كېلىۋېرىدۇ. بۇ يەردە بىز كىتابخانلارغا چۈشەنشى ئاسان بولسۇن ئۈچۈن، شۇنداق دەپ ئالدىق [ئۆزىنىڭ جانلىق تىلىدىكى «ئەشەت - ئەشەت» دېگەن ھەمىي ئىسىملار ئۇيغۇر تىلىدىكى «يالاڭچى - يۈكۈنچى» ياكى «ئەشەت بىلەن مەخەت» دېگەنلەرگە توغرا كېلىدۇ. بۇ يەردە ئۆزبېكچىدىكى «ئەشەت» نىڭ ئۆزىنى ئالدىق (ت)]

شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى ھەققىدە

ئەكس ئەتتۈرگەن ھەيكەل شەكلىنى ئىشلىگەن بولۇشى مۇمكىن. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ ئەشمەتنىڭ تۈسىنى ئەكس ئەتتىدىغان ئەينەكنىمۇ ياسىغان. خۇددى شۇنىڭدەك، بىز ئېھتىمال ئەشمەتنى تونۇماسلىقىمىز مۇمكىن. لېكىن بىز ئۇنىڭ ئىشلىگەن شەكلىنى كۆرۈپ، ئۇنى بىلىۋالىمىز. بىز بۇنىڭدا ئەشمەتنىڭ ئۆزىنىڭ شەكلىنى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئەپتى - بەشىرىگە تەقلىد قىلىنغانلىقىنى (ئوخشىتىلغىنىنى) كۆرۈپ بىلىۋالدۇق. كۆپىنچە، بىز ئۇنىڭ شەكلىنى كۆرۈپ ئولتۇرمايمىز، بەلكى ئوخشايدىغان شەكلىنى ئەينەكتىكىدەك ئەكس ئەتتىپ تۇرغىنىنى كۆرىمىز. شۇ چاغدا بىز ئۇنى ئوخشىتىلىۋاتقىنىغا ئوخشاپ قالغىنىدىن بىلىۋالىمىز. بۇ ھالدا، بىز ئەشمەت شەكلى ھەقىقىتىنى بىلىش جەھەتتە ئىككى باسقۇچ ئۇزاقلاشقان بولىمىز. خۇددى مانا شۇنىڭ ئۆزى مۇلاھىزىلەرنى تەقلىدكە ئىلەشتۈرىدىغان تەرەپلەر. دىن سانلىدۇ.

بۇ مۇلاھىزىلەر ئەنە شۇ نەرسىلەرگە ئوخشىغان نەرسىلەردىن تۈزۈلگەن بولۇشىمۇ مۇمكىن. بەزىدە بۇ تۈزۈلگەن نەرسىلەرنىڭ ئۆزى، ئۆز نۆۋىتىدە ئۇنىڭ ئۆزىگە ئوخشايدىغان نەرسىلەردىن ۋە ئۇ نەرسىلەرگە ئوخشىغان نەرسىلەردىن تۈزۈلگەن بولۇشىمۇ مۇمكىن. نەتىجىدە، تەقلىد - ئوخشىتىش جەھەتتە، نەرسىلەر ئەسلىدىن بىر نەچچە باسقۇچ ئۇزاقلىشىدۇ؛ ئەشۇ مۇلاھىزىلەر خۇسۇسىيەتلىك ھاسىل قىلىنغان نەرسىلەر تەسەۋۋۇرى مانا شۇلاردىن ئىبارەت. بۇ تەسەۋۋۇرلارنى قىلىشقا بولسا، مانا شۇنىڭدەك قاتار باسقۇچلار ئېلىشىپ كېلىدۇ. ھەربىر نەرسە بىرەر نەرسىگە بىۋاسىتە ئوخشىغان بولغانلىقتىن، ئۇ نەرسە تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ ياكى بولمىسا، بىر ياكى ئىككى نەرسە ۋاسىتىسى بىلەن تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ. نۇرغۇن كىشىلەر ئەسلىگە يېقىن بولغان نەرسىلەرگە تەقلىد قىلىشتىن كۆرە، ئوخشىتىشنى ئەڭ مۇكەممەل ۋە ئەۋزەل

بولدۇ، دەپ ئويلاندى. ئۇلارنىڭ پىكرىچە، مۇنداق ھالەتتە تۇرۇپ مۇلاھىزە يۈرگۈزگۈچىلەر، تەقلىد جەھەتتە ئىشلىگۈچىلەر ئارىسىدا ئەڭ لايىقەتلىك كىشى ھېسابلىنىدۇ. بۇنداق كىشى سەنئەت ئەھلىگە بەكمۇ مۇناسىپ كېلىدۇ ۋە تەقلىدىنى ئۆز يولىغا ماسلاپ، ئۇلاردىن پايدىلىنىدۇ. كىتاب تامام ①.

① شۇ يەردە 274 ۋاراق باشلىنىدۇ، كېيىن ئۇنى كۆچۈرگۈچى كاتىپ ئۆزىدىن سۆز قوشۇپ، كىتابنىڭ تۈگىگەنلىكىگە ئىشارە قىلغان. شۇنىڭ بىلەن بىللە كاتىپ بىرنەچچە ئەسەر-لەردىن ئىبارەت بولغان قاراۋى ئەسەرلىرى قوليازىسىنىڭ تۈگىگەنلىكىنى ئېيتىدۇ. بۇنىڭدىن بىلىنىدۇكى، «شىئىر كىتابى» رىئالىسى بۇ جىلدكە كىرگەن قاراۋى ئەسەرلىرىنىڭ ئەڭ ئاخىرقىسى ئىكەن. قوليازىسىنىڭ ئاخىرىدا كاتىپ: «ئەبۇناسىر كىتابلەرنىڭ بارلىق كۆچۈرۈلۈشى شۇنىڭ بىلەن پۈتۈلەي ئاخىرىغا يەتتى» دەپ يېزىپ قويغان.

فارابى شېئىرلىرىدىن نەمۇنە

فارابى شېئىرلىرىدىن نەمۇنە

ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتئىمىن

ئۇيغۇر ئالىمى، ئارىستوتېل تەلىماتلىرىنىڭ ئوتتۇرا ئەسىر-
دىكى مۇنەۋۋەر نامايەندىسى، بىر پۈتۈن ناتۇرالىستىك پانتېئىزم-
لىق پەلسەپىۋى سىستېمىنىڭ ئاساسچىسى، ئاتاقلىق لوگىك،
ماتېماتىك، مۇزىكاشۇناس — ئەبۇناسىر فارابى مەشھۇر ئەرەب
تارىخچىسى ئىبن خەللىكاننىڭ «ۋەقىياتۇل ئەكبان ۋە ئەنبەئەبىنە-
ئۇز زامان» ناملىق ئەسىرىدە، سەيد مۇھەممەت باقىرنىڭ «رەۋزە
تۇل جىئان» ناملىق ئەسىرىدە، ئەخمەت ئەيسانىڭ «ئەل مەد-
سورمىن كالا مۇل ئەتبىبە» ناملىق ئەسىرىدە ۋە مۇھەممەت
فەرىدىنىڭ «دائىرە تۇل مۇئارىف» ناملىق ئەسەرلىرىدە بىردەك
قەيت قىلىنىشىچە «مۈلكى چىن»^① كاشىغەرگە قاراشلىق بالاساغۇن
يېنىدىكى فارابدا 870 - يىلى تۇغۇلغانىدى. فارابى 30 يېشى-
دىن ھالقىغاندا، 10 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ئەينى زاماندىكى ئىسلام
خەلىپىلىكىنىڭ مەدەنىيەت ئوچىقى ھېسابلانغان باغداتقا كەتكەن
مەۋلانا لۇتپى ئۆزىنىڭ «ھاشىيەتى مەتالىئۇل ئەنۋەر» (نۇر مەنە-
جەلىرى ھەققىدە مۇھاكىمە) ناملىق ئەسىرىدە، تاشكۈبرى زادە
ئۆزىنىڭ «مىفتاھۇسسە ئادەت» (بەخت ئاچقۇچى) ناملىق ئەسىر-
رىدە، ھاجى خەلىپە ئۆزىنىڭ «كەشغۇزۇنۇن» ناملىق ئەسىرىدە
دە، جۇرجى زەيدان «ئەرەب گەدەبىيات تارىخى» ناملىق ئەسىرىدە
فارابىنىڭ ئۆز ۋەتىنىگە بىر قېتىم قايتقانلىقىنى ۋە سامانى شاھى

① خاقانىيە دۆلىتى نەزەردە تۇتۇلغان.

مەنسۇر ئىبنى نوھنىڭ تەكلىپى بىلەن «ئەتتە ئىلمۇسسانى» (ئا- رىستوتېلدىن كېيىنكى «ئىككىنچى تەلىمات») ناملىق ئەسەرلەر توپلىمىنى يېزىپ قالدۇرغىنىنى مۇقىملاشتۇرىدۇ. تۈركىيە تېبا- بەتچىلىك تارىخچىسى سۈھەيىل ئەنۋەر ئۆزىنىڭ «تېبابەتچىلىك تارىخى» ناملىق ئەسىرىدە ئىسپىھاندىكى «سۇۋانۇل ھىكمە» كۈ- تۇپخانىسىدا ساقلانغان فارابى قوليازمىسىنى ئۇنىڭ ئۆز يۇرتىغا قايتىشتا يازغان ئەسىرى، دەپ كۆرسىتىدۇ. فارابى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئىجتىمائىي پاراكەندىچىلىك تۈپەيلىدىن يەنىلا ئۆز يۇرتىدىن چىقىپ كېتىشكە مەجبۇر بولغان. ئۇ يېتىشكەن ئېنسكلوپېدىك ئالىم، ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ۋە ئىنسانپەرۋەر سۈپە- تىدە 160 پارچىگە يېقىن ئەسەر يېزىپ قالدۇرغان. فارابى ئېستېتىكا ۋە شېئىرىيەت توغرىسىدا قىممەتلىك ئەسەرلەر ياز- غان. ئۇ چوڭقۇر پەلسەپىۋى مەزمۇنغا، ئاھاڭدار شېئىرىي ۋەزىن- گە، كۈچلۈك ئىنسانپەرۋەرلىك ۋە ۋەتەنپەرۋەرلىك روھىغا ئىگە كۆپلىگەن شېئىرلارنىڭ مۇئەللىپى ئىدى. ئۇنىڭ شېئىرلىرى ئالىمنىڭ ھايات سەرگۈزەشتىلىرى ۋە دۇنيا قارىشىنىڭ تولىمۇ ئىخچام ۋە تولىمۇ گۈزەل شېئىرىي تەسۋىرى سۈپىتىدە مەنئىۋى ئىپادىلەش ۋە بەدىئىي مەھلىيا قىلىش كۈچىگە ئىگە ئىكەنلىكى بىلەن كۆزگە تاشلىنىدۇ. فارابى 80 ياشقا كىرگەن يىلى — 950 - يىلى دەمەشىقتە ۋاپات بولدى. ئۇنىڭ جەسىتى شەھەر سېپىلىنىڭ بابۇس سەغىر دەرۋازىسى يېنىغا دەپن قىلىنغانىدى. تۆۋەندە فارابىنىڭ ئەرەب تىلىدىكى توققۇز پارچە شېئىرىي ئەرەبچە ۋە قىسمەن رۇسچە نۇسخىلىرىدىن تەرجىمە قىلىپ تو- نۇشتۇرۇلدى.

1

ئەي قەبرىنداش، خالىي تۇر ھەمراھ ئەمەس ناھەق ساڭا.
ھەق - ئادالەتنىڭ قېشىدا سەن ماكان تۇت دائىما.

فارىبى شېئىرلىرىدىن نەمۇنە

بۇ جاھان ساڭا تۇرار مەڭگۈ مەقام - جايىمۇ ئەمەس،
زەرەبە قىسمەتتىن خالاس بولمايدۇ ھېكمىمۇ يانا.
قالغۇسى مۆجىز بولۇپ ئىخچام تەۋەررۈك سۆزلىرىڭ،
بەخش ئېتىپ تۇرغاچ تىرەن مەزمۇن پاراسەتلىك ئاڭا.
بىپايان ئالەم ھامان مەشغۇلى ھەرىكەت ئۈستىدە،
تۈرىمىز ئوخشاپ پەقەت تامچە ۋە ياكى نۇقتىغا ①.

2

ھەم چېكىنگەن ھەمدە تەتۈر بۇ زامان دەۋرانغا،
سەن قىلىپ سۆھبەت يېتەلمەيسەن كۆڭۈل ئارمانغا.
بارچە ئەل باشلىقلىرىنىڭ باشلىرى قاتقان تۈگەل،
ھەممە باشقا دەرد يېتىپ ئايلاندىمۇ سەۋدايغا.
ھاجىتىم بىلسەم ئۆزۈمنىڭ جانغا راھەت كېرەك،
نۇر چۈشۈپ تۇرماق ئۈچۈن مەندەك پېقىر ئالقانغا.
بىر ئىدا كەلدى ماڭا ئىلكىمدىكى نۇر بەرقىدىن،
زوق - ھۇزۇرى ئوخشىغان مىسلى ساما جەۋلانغا.
يۇرتلىرى چۆللۈككە غەرق بولغان قەدىم ئەللەر ئارا،
مېۋە تەرگەندەك قەدەم قويدۇم جاۋاھىر كانغا ②.

3

ئىككى شېشە جام بىلەن بولدى مېنىڭ ئۆمرۈم ئارا،
ھەممىلا مەشغۇللۇغۇمنى تولدۇرۇپ قۇيغان ئاڭا.
بىر قەدەتتە قاپقارا تۇرسا سىيايمىم لىپمۇ لىق،
ئۆزگىدە پەيۋەند بولۇپ تۇرغان شارابىمدۇر يانا.
بىرسىگە تولدۇرغىنىم گەر بولسا ھېكمەت گەۋھىرى،
بىرسىدىن غەم - قايغۇنى يۇدۇم پۈتۈن قەلبىم ئارا ③.

4

يەتتە يۇلتۇز ④ كائىناتتا مەنبەئى نۇر رەببىنا،
مىسلى كۆكتە يەتتە دەريا تىزمىسىدەك دائىما.

ھەربىرى سەييارىنىڭ سىمىي بىر ئامىلى ئۇنىڭ،
ماددا - جەۋھەر خىسلىتى بىر ئەسلى ھەم جەمدۇر ئاڭا.
ئەي زۇھەل ھەم ئاتارۇت ھەم مۇشتەرى شەيئىلىرى،
مەن قىلۇرمەن ياخشىلىق ئىزلەپ ھامان سۆھبەت

ساڭا ⑤

5

شەيئىلەر مەۋجۇتلۇقىدىن ھەم سەۋەبلىك كائىنات،
ھەم سەۋەبلىكنىڭ تۈپەيلى ياخشىلىق ئۇندىن نىجات.
يەر بىلەن بەھرى - دېڭىزلار تۇرىدۇ ھەمراھ بولۇپ،
رەببىنا، ئاسمان - ساما مەركەزلىرىمۇ قاتمۇقات.
قايدا سەن بولدى ماڭا نۇخسان - گۇناھ ئۆلپەت بۈگۈن،
پەيز - رەھمەت بەخش ئېتىپ قىلغىن گۇناھىمدىن ئازات.
رەببى - شەيئىم پاكلىغىن بولسا مەگەر مۇمكىن مېنى،
ئاناسىر - ئۇنسۇرلىرىدىن قالمىسۇن جىسمىمدە دات ⑥.

6

بىر تۆۋەنلەشنىڭ بولۇر ئەۋجى ھامان،
يوقىتىش بولغاي سوقۇشتا دائىمان.
ئۆز خانامنىڭ راھىتى ھاجەت ماڭا،
مەن غۇرۇر ئۆز ئىززىتىمدىن دائىمان.
ئىچكىنىم ئىلكىمدىكى شەرىپەت مېنىڭ،
راھىتىمنىڭ شولىدا بەرقى ئايان.
نۇر جۇلا شېشەمدە ئەكس ئەتكەن نىدا،
خوپ ھۇزۇرلۇق ساز - ساماغا ئوخشىغان ⑦.

7

چەكسىز زەخمەت - مۇلاقات سىز تەرەپتىن تەندە جان،
سىنە - قەلبىم سىز تەرەپكە تەلپۈنۈپ شەيدا ھامان.
ئولتۇرالماسەن ئىزىمدا قوزغىتىپ تۇرغاچ مېنى.

فارابى شېئىرلىرىدىن نەمۇنە

زوق، ئۈمىد ئىككى سەۋەب دەل سىز تەرەپكە دائىمان.
قوزغىلىپ چىقسام ئىزىمدىن سىزدىن ئۆزگە يوق ۋەتەن،
يا ئىزىمغا قويغىلى يوق بىر بەدەل مەن ئوخشىغان.
سىزدىن ئەبىرەلەرەك دىيار - ئەل گەر تەئەرىز قىلسىمۇ،
ئىلكىگە قەلبىمنى ئالماق ئىشقا ئاشماس ھېچقاچان ⑧.

8

قەسەم بىللا ھاياتلىقتىن بىزارمەن كۆڭۈلىسىز ئەمدى،
بەئەينى ئوق كەبى تەندىن چىقار جان ۋاقتى تېز ئەمدى.
بەخت باشلانسا يەتكەيلەر زاۋاللىققا بەختسىزلىك،
تەبىئەت جىنىسى بىز، ئۆز جىسمىمىزغا قايتقۇمىز ئەمدى ⑨.

9

پىشمايىن سىرى ۋۇجۇد خام قالدى ئالەم ئۆز پېتى،
يا تېشىلمەي گۆھىرى ھەم قالدى ئالەم ئۆز پېتى.
گەر ئەقىل يورۇق چېچىپ ھەر كىم ئاڭا مەنە ئېيتسىمۇ،
ئەسلى چىن تەسۋىرىدىن كەم قالدى ئالەم ئۆز پېتى ⑩.

ئىزاھاتلار:

① ئىبنى خەللىكان (ۋاپاتى 1283 - يىل) «ۋەفىياتۇل
ئەئىيان ۋە ئەنبىئەئەبىئە ئۆز زامان» ناملىق ئەسەر، 4 - جىلد،
242 - بەت. (ئەرەبچە نۇسخا) ۋە س. ئاشۇئىسكى، «ئىبنى
خەللىكان (ئەل فارابى توغرىسىدا ئىلمىي تەتقىقات)» ناملىق
توپلام (رۇسچە نۇسخا) لىرىدىن ئېلىنغان.

②③④⑤⑥⑦ ئىبنى ئەبۇ ئۇسەييە (ۋاپاتى 1270 - يىل)
«ئىيۇنۇل ئەنبەفى تەبەقەتۇل ئەتبە» ناملىق ئەسەر، 630 - ،
228 - ، 229 - بەتلەر (ئەرەبچە نۇسخا) لىرىدىن ئېلىنغان.
③ ئەل دەلىجى (ۋاپاتى 1810 - يىل) «ئەل فەلەكە تۇل
مۇفلىكۇن» ناملىق ئەسەر، 141 - بەت (ئەرەبچە نۇسخا) ۋە ئې.
بىرتىلىپس «تالانما ئەسەرلەر»، 1 - توم، 113 - بەت. (رۇسچە

نۇسخا) لىرىدىن ئېلىنغان.

④ گېگېل «ئېستېتىكا» ناملىق ئەسەر، 2 - توم، «قەدىمكى پېرسىيە ئېتىقادلىرى» ناملىق ماۋزۇغا قارالسۇن، (خەنزۇچە نەشرى، 35 - ، 40 - بەتلەر).

⑧ سەئىد مۇھەممەد باقىر (ۋاپاتى 1919 - يىلى) «رەۋزە-تۇل جىنان» ناملىق كىتاب، 683 - بەت، (ئەرەبچە نۇسخا) دىن ئېلىنغان.

⑨ ئەل سەفىدى (ۋاپاتى 1366 - يىلى) «ئەل ۋەفى بىل ۋەفىيات» ناملىق ئەسەر، (ئەرەبچە نۇسخا) دىن ئېلىنغان.

⑩ ئاكادېمىك خەيرۇللايوپ «فارابى دەۋرى ۋە تەلىماتى» ناملىق كىتاب، (رۇسچە نۇسخا) ۋە «ئۆزبېكىستاندا ئىلغار ئىجتىمائىي پىكىرلەر تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللار» ناملىق كىتاب، (ئۆزبېكچە نۇسخا) ئاساسىدا ئىشلەنگەن.

1985 - يىلى 7 - ئاي، ئۈرۈمچى

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بىبلىئوگرافىيىسى

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بىبلىئوگرافىيىسى

ئەشرىپ ئابدۇللا

شەرق مەدەنىيەت ئويغىنىشىنىڭ يۈسۈپ خاس ھاجىپ (XI ئەسىر) ۋە ئەلىشىر نەۋائىي (XV ئەسىر) دەۋرلىرىگە نەزەرىيىۋى ئاساس سالغۇچى ئەبۇ ناسىر فارابى (870 — 950) ئىنسانىيەتنىڭ دۇنيانى ۋە دۇنيادىكى ئورنىنى ھەم رولىنى بىلىش تارىخىدا، قەدىمكى يۇنان پەيلاسوپلىرى پىلا-تون (م.ئ. 427 - م.ئ. 347)، ئارستوتېل (م.ئ. 384 - م.ئ. 322) لاردىن كېيىن بىر پۈتۈن پەلسەپە سىستېمىسىنى ياراتقان يىرىك مۇتەپەك-كۈر، ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي خەلقلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىدا قامۇ-سىي ئەسەرلىرى بىلەن دەۋر بۆلگۈچ رول ئوينىغان ئىنسىكلوپېدىك ئالىم، ئارستوتېلدىن كېيىنكى «ئىككىنچى ئۇستاز» دېگەن سالاھىيىتى بىلەن فائىزۇم پەلسەپىسى (تەبىئەت بىلەن تەڭرىنى بىردەكلىككە ئىگە دەپ قا-راش) نى يارىتىپ، ئۇيغۇر ۋە باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ ئىدىئولوگىيە ساھەسىدە ئىرىكەن پىكىر يۈرگۈزۈشكە يول ئېچىپ بەرگەن پەيلاسوپ، ئەسەرلىرىدە ئىپادىلىگەن غايىۋى جەمئىيەت پرىنسىپلىرى ۋە پەزىلەتلىك شەھەر ئەھلى تەلىماتى بىلەن ئۆزىدىن كېيىنكى مۇتەپەككۈرلارغا، ئەدىب-لەرگە، سەنئەتكارلارغا كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىپ، پۈتكۈل ئۇيغۇر ئىدى-ئولوگىيىسىگە مۇكەممەل نەزەرىيىۋى ئاساس سېلىپ بەرگەن بۈيۈك ئەدىب-ئولوگ.

فارابى 80 يىللىق ھاياتىدا، تەبىئەت ۋە جەمئىيەت ھەققىدە، بولۇپمۇ ئالەمنىڭ سىرى، ئاقىلانە دۆلەتنىڭ تۈزۈمى، جەمئىيەتنىڭ ئىچكى بۆلەك-

لىرى، ئىنساننىڭ ئۆزىنى تونۇشى، ئىلىم - مەرىپەت، ئىنسان بەخت - سائادىتى، دۇنيانىڭ كەلگۈسى توغرىسىدىكى مۇپەسسەل قاراشلىرىنى ئىل - مى ئاساستا شەرھلەپ بەرگەن ناھايىتى كۆپ ئەسەرلەرنى يېزىپ قالدۇر - دى. مەن كەڭ ئوقۇرمەنلەرنى، بولۇپمۇ فارابى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇلل - دىنىشقا قىزىقىدىغان ۋە ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلىدىغان كىشىلەرنى فارابى ئەسەر - لىرىدىن ۋاقىپلاندىرۇش ئۈچۈن فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بىبلىئوگرافىيە - سىنى بەردىم.

1. «شەرى كىتاب ئىل - مەجەستى لى بەتلىمىيۇس» (پىتولىمىنىڭ «گېئومېترىيە» - «ئاسترونومىيە» ھەققىدىكى كىتابىغا يېزىلغان شە - رى)

2. «شەرى كىتاب ئىل - بۇرھان لى ئەرىستۇتالىس» (ئارىستوتېل - نىڭ «ئىسبات» - «ئىككىنچى ئانالىتىكا» ناملىق كىتابىغا شەرى) 3. «شەرى كىتاب ئىل - خىتابەلى ئەرىستۇتالىس» (ئارىستوتېلنىڭ «رىتورىكا» ناملىق كىتابىغا يېزىلغان شەرى)

4. «شەرى ئىل - مەقالە ئەس - سانىيە ۋە ئەس - سامىنە مىن «كىتاب ئىل - جەدەل، لى ئەرىستۇتالىس» (ئارىستوتېلنىڭ «ئىل - جەدەل» - «دېئالىكتىكا» كىتابىدىكى ئىككىنچى ۋە سەككىزىنچى ماقالە - لىرىغا شەرى)

5. «شەرى كىتاب ئىل - مۇغالەتە لى ئەرىستۇتالىس» (ئارىستوتېل - نىڭ «سوفىستىكا» - «پەلسەپىدىكى خاتالىشىش» ناملىق كىتابىغا يېزىل - غان شەرى)

6. «شەرى كىتاب ئىل - قىياس لى ئەرىستۇتالىس ۋە ھۇۋە شەرى ئىل - كەبىر» (ئارىستوتېلنىڭ «قىياس» - «بىرىنچى ئانالىتىكا» كىتابىغا يېزىلغان شەرى، بۇ كاتتا كىتاب)

7. «شەرى كىتاب لى ئەرىستۇتالىس ئەلا جىھەت ئەت - تەئلىق» [ئارىستوتېلنىڭ رىتورىكىغا ئائىت «بەرمىنىاس» («گېرمىنىۋىتىكا» - «ئىل - ئىبارە») - «تەلىق قىلىش» كىتابىغا چۈشەندۈرۈش يوسۇنىدا

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بېلىمىگىرلىقى

يېزىلغان شەرىھى]

8. «شەرىھى كىتاب ئەل - مۇقەۋۋىلات لى ئەرىستوتالىس» [ئارىستوتېلىنىڭ «مۇقەۋۋىلات» (ماددا، جىسىم، شەكىل، سۈرەت، سۆز-لەش كۈچى، ئەقىل) ناملىق كىتابىغا شەرىھى]

9. «شەرىھى كىتابۇسەمەئى تەبئىي لى ئەرىستوتالىس» (ئارىستوتېلىنىڭ «تەبئىي ئاڭلاش» ناملىق كىتابىغا شەرىھى)

10. «شەرىھى كىتابۇسەمەئى ۋەل ئالەم لى ئەرىستوتالىس» (ئارىستوتېلىنىڭ «ئاسمان ۋە ئالەم» ناملىق كىتابىغا شەرىھى)

11. «شەرىھى كىتابۇلئاسارولولۇيەت لى ئەرىستوتالىس» (ئارىستوتېلىنىڭ «يۇقىرىئالەم جىسىملىرى» كىتابىغا يېزىلغان شەرىھى)

12. «شەرىھى مەقالەتۈل ئىسكەندەر ئەفرودىسى فىننەپس» [ئىسكەندەر ئەل ئەفرودىسنىڭ نەفس - جان (روھ) ھەققىدىكى

ماقالىسىگە شەرىھى]

13. «شەرىھى سەدرى كىتاب ئەل - ئەخلاق لى ئەرىستوتالىس» [ئارىستوتېلىنىڭ «ئېتىكا» (ئەخلاق) كىتابىنىڭ مۇقەددىمىسىگە شەرىھى]

14. «شەرىھى كىتاب «ئىساغۇچى» لى فەرفۇرىيۇس» [پەرىفىرىيۇسنىڭ «ئىساغۇچى» (ئېچىلىپ تۇرغان گۈل) ناملىق كىتابىغا

شەرىھى]

15. «كىتاب ئەل - مۇختەسەر ئەل كەبىر فى ئەل - مەنتىق» (مەنتىققە ئائىت قىسقارتىلغان كاتتا كىتاب)

16. «كىتاب ئەل - مۇختەسەر ئەس - سەغىرى فى ئەل - مەنتىق ئەلا تەرىقە ئەل - مۇتەكەللىمىن» (مەنتىققە ئائىت مۇتەكەللىم -

كالاچىلار يولىدا يېزىلغان قىسقارغان كىچىك كىتاب)

17. «كىتاب ئەل - مۇختەسەر ئەل - ئەۋسەت گى ئەل - قىياس» (قىياس ھەققىدە ئۆزگىچە قىسقارغان كىتاب)

18. «كىتاب ئەل - ئەۋتىئافى ئەل - مەنتىق» (مەنتىققە مۇقەددىمە تەرىقىدە يېزىلغان كىتاب)

19. «كىتاب ئەل - قىياس ئەس - سەغىر» (قىياس ھەققىدە كىچىك كىتاب) ئەبۇ ناسىر ئەل - فارابىنىڭ ئۆز قولى بىلەن يېزىلغان شۇ كىتابى تېپىلغان ھەم كۆرۈلگەن
20. «ئېھسا ئەل - قەزايا ۋە ئەل - قىياسات ئەللەتى تۇستا ئىمەل ئەلا ئەل - ئۇلۇم فى جەمئىي ئەس - سەنئى ئەل - قىياسىيەتى» (بارچە مەسىلىلەرنىڭ كېلىپ چىقىشى ۋە قىياسى سەنئەتنىڭ بارچىسىدە ئىشلىتىلىدىغان قىياسلار ھەققىدە)
21. «كىتاب شۇرتۇل قىياس» (قىياس شەرتلىرى ھەققىدە)
22. «كىتاب ئەل - بۇرھان» (ئىسپات كىتابى) بۇ كىتاب ئارستو-تېلىنىڭ شۇ ناملىق ئەسىرىگە يېزىلغان شەرىھى، يەنى ئۆزى مۇستەقىل رەۋىشتە شۇ ماۋزۇدا يازغان كىتابى.
23. «كىتاب ئەل - جەدەل» [«دىئالېكتىكا» (مۇنازىرە) توغرىسىدا]
24. «كىتاب ئەل - مۇۋازى ئەل - مۇنتەزىيە مىن ئەل - مەقالە ئەس - سامىنە فى ئەل - جەدەل» مەنتىقىدىكى دىئالېكتىكىغا (مۇنازىرە) گە ئائىت سەككىزىنچى ماقالىنىڭ تاللانغان ماۋزۇلىرى ھەققىدە]
25. «كىتاب ئەل - مۇغەللەتە» [مەنتىقىدىكى خاتا (مۇجىمەل) ماۋزۇلار (جايلار) ھەققىدە كىتاب]
26. «كىتاب ئىقتىسابۇل مۇقەددىمات (مەۋجۇدىيەتنىڭ باشلىنىشىنى ئۆگىنىش توغرىسىدا)
27. «كەلام فى ئەل - مۇقەددىمات ئەل - مۇختەلىمە مىن مەن ۋۇجۇدى ۋە زەرۋرى» (ئارىلاشما مەۋجۇدىيەت ۋە زۆرۈرى مەۋجۇدىيەتنىڭ باشلىنىشى ھەققىدە سۆز)
28. «كەلام فى ئەل - خەلا لى ئەل - خىتابە» (ئارستوتېلىنىڭ «رىتورىكا» كىتابىنىڭ باش قىسمىدىكى بوشلۇق ھەققىدە سۆز)
29. «كىتاب ئەن - ئەۋامىس» (قانۇنلار كىتابى)
30. «كىتاب ئېھسائى ئەل - ئۇلۇم ۋە تەرتىبىھا» [ئىلىملەر كلاسسى-

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بىبلىئوگرافىيىسى

سىفىكاتسىيىسى (تۈرلەرگە ئايرىلىشى) ھەققىدە تەرتىپى ھەققىدە
[كىتاب]

31. «كىتاب ئەل - فەلسەفەتتىن ئەفلاتون ۋە ئەرستوتالىس»
(پلاتون ۋە ئارستوتېل پەلسەپىسى ھەققىدە كىتاب، بۇنىڭ ئاخىرى چۈ-
شۈپ قالغان)

32. «كىتاب لى مەدەنىت ئەل - فازىلە ۋە ئەل مەدەنىت ئەل -
مۇبەددەلە ۋە ئەل - مەدەنىت ئەززالە»

[ئەخلاقىي مەدەنىيەت، جاھىل (نادان) مەدەنىيەت، فاسىق (گۈم-
ران) مەدەنىيەت، ئۆزگىرىپ كەتكەن ۋە ئاداشقان مەدەنىيەتلەر ھەققىدە
كىتاب] بۇ كىتابنى يېزىشنى ئەبۇ ناسىر فارابى باغداتتا باشلاپ، مىلادى
941 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا شامغا ئېلىپ كەتكەن. ئاخىرىنى مىلادى 942 -
يىلى دەمەشىقتە تۈگەتكەن ھەم ئۇنى تەھرىرلەپ، بابلارغا ئاجرىتىپ چىق-
قان. شۇنىڭدىن كېيىن بەزىلەر ئۇنى يەنە كىتابنىڭ مەنىسىگە ئاساسەن
بۆلەكلەرگە ئايرىشنى سورىغان. ئەل - فارابى مىلادى 948 - يىلى
مىسىردا كىتابنى بۆلەكلەرگە، يەنى ئالتە بۆلەككە ئاجراتقان.

33. «كىتاب مەبۇدى ئاراي ئەل - مەدەنىت ئەل - فازىلە» (پەزىلەت-
لىك شەھەر ئەھلى قاراشلىرىنىڭ ئاساسلىرى ھەققىدە كىتاب)

34. «كىتاب ئەل - ئەلفاز ۋە ئەل - ھۇرۇف» (لەفىز -
سۆزلەر ۋە ھەرپلەر ھەققىدە كىتاب)

35. «كىتاب ئەل - مۇسقى ئەل - كەبىر» (كاتتا مۇزىكا ھەققىدە
كىتاب) بۇنى ۋەزىر ئەبۇ جەئفىر مۇھەممەد ئىبن ئەل قاسىم ئەل كەرىش-
يىگە بېغىشلاپ يازغان.

36. «كىتاب فى ئىھسائى ئەل - ئىقياتى» [رىتىملار كلاسسىفىكاتى-
سىيىسى (تۈرلەرگە ئايرىش) ھەققىدە كىتاب]

37. «كەلام لەھۇفى ئەن - تەقلە مۇزافەن ئەل - ئىقياتى»
(ئەبۇ ناسىرنىڭ رىتىمغا قوشۇمچە قىلىنغان چېرتىش ھەققىدىكى سۆزى)
بۇ 36 رەقەملىك ئەسەرگە قوشۇمچە تەرىقىسىدە يېزىلغان.

38. «كەلام فى ئەل - مۇسقىيا» (مۇزىكا ھەققىدە سۆزلەر)
39. «مۇختەسەر فۇسۇلى فەلسەفىيە مۇتەزامىن كۈتۈبى ئەل - فەلاسفە» (پەيلاسوفلار كىتابىدىن تېرىپ ئېلىنغان قىسقىچە پەلسەپىۋىيە فەسىللەر)
40. «كىتاب ئەل - مەبۇدى ئەل - ئىنسانىيە» (ئىنسانىيەتنىڭ پەيدا بولۇشى، باشلىنىشى ھەققىدە كىتاب)
41. كىتاب ئەر - رەددى ئەلا جالىنۇس ئەلا غەيرىي مەناھۇ» (ئارس-توتېلىنىڭ بەزى سۆزلىرىنى باشقا مەنىدە شەرھىلىگەنلىكى ئۈچۈن گەلبىنگە رەددىيە سۈپىتىدە يېزىلغان كىتاب)
42. «كىتاب ئەر - رەددى ئەلا ئىبىن ئەر - رەۋەندى فى ئەدەب ئەل - جەدەل» (ئەدەبىيات مۇنازىرىسى ھەققىدە بىننى رەۋەندىگە رەددىيە)
43. «كىتاب ئەر - رەددى ئەلا - رازىيە فى ئەل - ئىلىم ئەل - ئىلاھى» (ئىلاھىيەت ئىلىمىدە رازىيغا رەددىيە)
44. «كىتاب ئەر - رەددى ئەلا - رازىيە فى ئەل - ئىلىم ئەل - ئىلاھى» (ئىلاھىيەت ئىلىمىدە رازىيغا رەددىيە)
45. «كىتاب ئەل - ۋاھىد ۋە ئەلى - ۋەھىدە» (تەڭرىنىڭ بىرلىكى ۋە بىرلىكىگە ئېتىقاد قىلىش ھەققىدە كىتاب)
46. «كەلام لاھۇ فى ئەل - ھەيىز ۋە ئەل - مىقتار» (ئەبۇ ناسىرنىڭ ھەجىم ۋە مىقدار ھەققىدىكى سۆزى)
47. «كىتاب فى ئەل - ئەقىل سەغىر» (ئەقىل توغرىسىدا كىچىك كىتاب)
48. «كىتاب فى ئەل - ئەقىل كەبىر» (ئەقىل توغرىسىدا بۈيۈك كىتاب)
49. «كەلام لاھۇفى مەئىنا ئىسىم ئەل - فەلسەفە» (پەلسەپە نامىنىڭ مەنىنى ھەققىدە ئەبۇ ناسىر فارابىنىڭ سۆزى)
50. «كىتاب ئەل مەۋجۇدات - مۇتەغەيىرە ئەل - مەۋجۇت بى ئەل كەلام ئەت تەبىئى» (تەبىئەتشۇناسلار سۆزلىرىدە ئوتتۇرىغا قويۇلغان ئۆز-

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بېلىتوگرافىيىسى

- گىرىشچان مەۋجۇدات ھەققىدە (سۆز)
51. «كىتاب ئەش - شارائىت ئەل - بۇرھان»
[پەلسەپە ئىلمىدىكى قىياس شەرتلىرى (ئىسپاتلاش) شەرتلىرى ھەق-
قىدە كىتاب]
52. «كەلام لاھۇ فى شەرھى - مۇستەغلىق مىن مەسادىرە ئەل -
ماقالە ئەل - ئوۋلا ۋە ئەل - خامسە مىن ئوقلىدۇس»
(ئەبۇ ناسىرنىڭ ئېۋكلىدنىڭ بىرىنچى ۋە بەشىنچى ماقالىسىدىن
ئېلىنغان قىسمىنىڭ نا ئېنىق جايلارغا يېزىلغان شەرھى توغرىسىدىكى
سۆزى)
53. «كەلام فى ئىتتىپاق ئارا ئەبۇقرات ۋە ئەفلاتون» (گېئوپىكرات
ۋە ئەفلاتون قاراشلىرىنىڭ بىردەكلىكى ھەققىدە)
54. «رسالە فى ئەت - تەنبىھ ئەلا ئەسباب ئەس - سەئادە»
(سەئادەتكە ئېرىشىش سەۋەبلىرى كۆرسىتىلگەن كىتاب)
55. «كەلام فى جۈزئى ۋە مالا يەتەجەزەن» (بۆلۈنگۈچى شەيئىلەر
ۋە بۆلۈنمەيدىغان شەيئىلەر ھەققىدە)
56. «كەلام فى ئىسىم ئەل - فەلسەفە ۋە سەبەب زۇھۇرىيە ۋە ئەسما
ئەل - مۇبەررىزىن قىيا ۋە ئەلا مەن قەرەمنىھۇم» (پەلسەپە نامى، ئۇنىڭ
كېلىپ چىقىش سەۋەبلىرى ۋە ئۇنىڭدىن شۆھرەت قازانغان كىشىلەرنىڭ
ناملىرى ھەمدە ئۇلاردا ئوقۇغان شاگىرتلار ھەققىدە)
57. «كەلام فى ئەل - جىن» (جىنلار ھەققىدە كىتاب)
58. «كەلام فى ئەل - جەۋھەر» (ئۆز - ئۆزىدىن مەۋجۇد شەيئىلەر
ھەققىدە)
59. «كىتاب ئەل - فەھىس ئەل - مەدەنىي» [شەھەرلەرنى (مەدە-
نىي) تەكشۈرۈش ھەققىدە كىتاب]
60. «كىتاب ئەس - سىياسەت ئەل - مەدەنىيە ۋە يۈرە فۇبى مەبۇدىي
ئەل - مەۋجۇدات» (شەھەرلەر ئۈستىدىن سىياسەت يۈرگۈزۈش كىتابى
ئۇ مەۋجۇداتنىڭ باشلىنىشى دەپ تونۇلغان — مەدەنىي سىياسەتلەر)

61. «كەلام فى ئەل - مىللەت ئەل - فىقىھى ئەل - مەدەنىي»
(مىللەت - خەلق ۋە شەھەرلەرنى باشقۇرۇش ھوقۇقى ھەققىدە سۆز)
62. «كەلام جۈمئە ئەقاۋىل ئەن - نەبى سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەلەم بەشرۇن فىھى ئىلاسىنا ئەت ئەل - مەنتىق» (پەيغەمبەرنىڭ سۆزلىرىدىن پەلسەپە ئىلمىگە بېشارەت بېرىلگەن سۆزلىرىدىن فارابىنىڭ توپلىغانلىرى)
63. كىتاب فى ئەل - خىتابە كەبىر ئىشرۇن مەجەللەدەن» (رىتورد - كەھقىدە يىگىرمە توم جىلدلىق كاتتا كىتاب)
64. «رسالە فى قۇۋۋەد ئەل - جەيش» [لەشكەر بېشى ھەققىدە رسالە (ھەربىي قوشۇننىڭ قوماندانلىرى توغرىسىدا)]
65. «كەلام فى ئەل - مەئائىش ۋە ئەل - ھۇرۇب» (ھايات ۋە جەڭلەر ھەققىدە سۆز)
66. «كىتاب فى ئەت - تەئىرات ئەل - ئۇلۇبىيە» (ئالىي - يۇقىرى ئالەم جىسىملىرىنىڭ تەسىرى ھەققىدە كىتاب)
67. «مەقالە فى ئەل - جەھە ئەللەتى ياسىھوۋۇ ئەلەيھۇ ئەل - قەۋىل بى ئەھكام ئەن - نۇجۇم»
(يۇلتۇزلار ھۆكۈمى - ئاسترونومىيە قانۇنلىرى جەھەتتىكى توغرا سۆزلەر ھەققىدە ماقالە)
68. «كىتاب بى ئەل - فۇسۇل ئەل - مۇتەزەزەتى لى ئەل - ئىجتىمائىيات» (ئىجتىمائىي ھايات ئۈچۈن تاللانغان بابلار)
69. «كىتابى فى ئەل - ھىيەلى ۋە ئەن - نەۋەمىس» (ھىلىلەر، ھايا - نومۇسلار ۋە قانۇنلار ھەققىدە كىتاب)
70. «كەلام لەھۋى ئەر - رۇيا» (چۈش ھەققىدە ئەبۇ ناسىرنىڭ سۆزى)
71. «شەرىھى كىتاب ئەل - بۇرھان لى ئەرىستوتالىس ئەلا تارىق ئەت - تەئىلىق ئەملاھۇ ئەلا ئىبراھىم ئىبن ئەددى تىلىمىز لەھۋى ھەلەب»
(ئارىستوتېلنىڭ «ئىسپات» - «ئىككىنچى ئانالىتىكا» كىتابىغا يېزىلغان

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بېلىئوگرافىيىسى

شەرىھى كىتابى) بۇ ئەسەرنى ئەل - فارابى ھەلەبىدىكى شاگىرتى ئىبراھىم ئىبن ئەدىي ئىلتىماسى بىلەن يېزىپ چىققان.

72. «كىتاب فى سىنائەت ئەل كىتابە» (يېزىق سەنئىتى ھەققىدە)

73. «كەلام لەھۇفى ئەل - ئىلىم ئەل - ئىلاھى» (ئەبۇ ناسىرنىڭ ئىلاھىيەت ھەققىدىكى سۆزلىرى)

74. «شەرىھى ئەل - مەۋازى ئەل - مۇستەئەلە قەمەن كىتاب قاتىفۇ -

رىياس لى ئەرستۇتالىس ۋە يۈرەفۇبى تەئىلىقات ئەل - ھەۋاشى»

(ئارستوتېلنىڭ «كاتىگورىيە» ناملىق كىتابىدىكى ئېنىقسىز بولغان ماۋ -

زۇلارغا شەرىھى) بۇ، «ھاشىيەلەرگە پۈتۈلگەن تەئىلىقات» دېگەن نامى

بىلەن مەشھۇر

75. «كەلام فى ئەزائى ئەل - ھەيۋان» (ھايۋانلارنىڭ ئەزا تۈزۈلۈشى

ھەققىدە)

76. «كىتاب مۇختەسەر جەمئىي ئەل - كىتاب ئەل مەنتىقىيە»

(مەنتىقىغە ئائىت بارچە پەلسەپە كىتابلىرى ھەققىدە قىسقىچە بايان)

77. «كىتاب ئەل مەدھەل ئىلە ئەل - مەنتىق» (پەلسەپەگە ئائىت

مۇقەددىمە سۆزى ھەققىدە)

78. «كىتاب ئەت - تەۋەسسۇت بەينە ئەرستۇتالىس ۋە جالىنۇس»

(ئارستوتېل ۋە گەلىن ئوتتۇرىسىدىكى ۋاسىتىچىلىك رول ئوينىغان كى -

تاب)

79. «كىتاب غەرەز ئەل مەقولات» (بىر «جەۋھەر» ۋە «توققۇز

كەڭلىك» كاتىگورىيىسىنىڭ مەقسىتى ھەققىدە)

80. «كەلام لەھۇفى ئەش - شېئىر ۋە ئەل - قاۋافى» (ئەبۇ

ناسىرنىڭ شېئىر ۋە قاپىيىلەر توغرىسىدىكى سۆزى)

81. «شەرىھى كىتاب ئەل - ئىبارەتى لى ئەرستۇتالىس ئەلا جىھەت

ئەت - تەئىلىق»

(ئارستوتېلنىڭ «ئىبارە» كىتابىغا يېزىلغان شەرىھى)

82. «تەئالىق ئەلا كىتاب ئەل - قىياس»

- (ئارستوتېلنىڭ «ئەل قىياس» — «بىرىنچى ئانالىتىكا» كىتابىغا يېزىلغان شەرھىلىرى)
83. «كىتاب فى ئەل - قوۋۋە ئەل - مۇتەناھىيە ۋە غەير ئەل - مۇتەناھىيە» (چەكلىك ۋە چەكسىز قوۋۋەتلەر ھەققىدە يېزىلغان كىتاب)
84. «تەئلىق لەھۇفى ئەل - نۇجۇم» [ئەبۇ ناسىرنىڭ يۇلتۇز شۇناسلىقىغا (ئاسترونومىيىگە) ئائىت كىتابى]
85. «كىتابى فى ئەل - ئەشپائىلەتى يۇختا جۇئەن تەئەللەمە قەبىل ئەل - فەلىسەفە» (پەلسەپەنى ئۆگىنىشتىن ئاۋۋال ئۆگىنىشكە تېگىشلىك نەرسىلەر ھەققىدە)
86. «فۇسۇل لەھۇ مىمما جۇمئەھۇ مىن كەلام ئەل - قۇدەمائى» (قەدىمكى ئالىملارنىڭ سۆزلىرىدىن توپلانغان بىلىملەر)
87. كىتابى فى ئەغرازى ئەرىستوتالىس فى كۈلىلى ۋاھىد مىن قوتۇبىھى» (ئارستوتېلنىڭ تەپەككۇرىغا دائىر ئەسەرلىرىدىن ئېلىنغان مەلۇماتلار)
88. «كىتاب ئەل - ماقايىس» [مىقياسلار (ئۆلچەم) ھەققىدە]
89. «مۇختەسەر كىتاب ئەل - ھۇدا» (توغرا يول كۆرسىتىدىغان كىتاب) بۇ «كىتاب ئەل - ھۇدا» نىڭ قىسقارتىلمىسى
90. «كىتاب فى ئەل - لۇغەت (لۇغەت تىلى ھەققىدە كىتاب)
91. «كىتاب فى ئەل - ئىجتىمائات ئەل - مەدەنىيە» [شەھەر (مەدەنىي) جەمئىيەت توغرىسىدا]
92. «كەلام فى ئەننا ھەرەكەت ئەل - فەلاق دائىما» (ئاسمان جىسىملىرىنىڭ دائىملىقى ھەققىدە)
93. «كەلام فىما يەسلەھۇ ئەن يەزۇممەل مۇئەددەجە» (ئىلىم، ئەدەب ئۆگەنگۈچىلەرنىڭ خورلىنىشى ھەققىدە)
94. «كەلام فى ئەل - مەئالىق ۋە ئەل - جۇن ۋە غەير زالىكە» (مۇئەللەقتە كۆرۈنگەن نەرسىلەر، يەنى ئاسمان ۋە ئۇنىڭ ھاۋا رەڭلىكى ۋە باشقىلار ھەققىدە)

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بىبلىئوگرافىيىسى

95. «كەلام لەۋازىم ئەل - فەلسەفە» (پەلسەپە ئۈچۈن زۆرۈر بولغان نەرسىلەر)
96. «مەقالە فى ۋۇجوبى سەنئەت كىمىيا ۋە ئەر - رەدد ئەلا ئەل - مۇبىتەلىھا» (خىمىيە سانائىتىنىڭ زۆرۈرلىكى ۋە بۇ سانائەتنى يوققا چىقارغۇچىلارغا رەددىيە)
97. «مەقالە فى ئەغراز ئەرستۇتالىس فى ئەل - كۈلى مەقالە مىن كىتابى ئەل - مەۋسۇم بى ئەل - ھۇرۇف ۋە ھۇۋا تەھقىق غەرەرىھى فى كىتاب» — «مايەئىدە ئەت - تەبىئە» (ئارستوتېلىنىڭ «ھەرقلەر» دەپ ئاتالغان كىتابىدىكى ھەربىر ماقالىدىن كۆزلىگەن مەقسىتى ھەققىدە ماقالە، بۇ «مىتافىزىكا» مەقسەتلىرى ھەققىدە يېزىلغان تەقىرىزلىرىدۇر)
98. «كىتاب فى ئەد - دە ئاۋى ئەل - مەنسۇبە ئەلا ئەرستۇتالىس مۇجەردەن ئەن بېيىنا تىھا ھۇججەتىھ» [پەلسەپە ھەققىدە ئارستوتېلىغا ئىسپات بېرىلگەن دەئۋالەر ھەققىدە كىتاب]، بۇ دەۋالار ئىزاھسىز بېرىلگەن، دەلىل كۆرسىتىلمىگەن
99. «تەئالىق فى ئەل - ھىكمە» (ھىكمەتكە ئائىت ئىزاھاتلار)
100. «كەلام ئەملا ئەلا سايلىن سەلەھۇ ئەن مەنا زات ۋە مەنا جەۋھەر ۋە مەنا تەبىئە» (تەبىئەت ۋە شەيئىنىڭ ئەسلى ۋۇجۇدى ۋە ماھىيىتى ھەققىدە)
101. «كىتاب جەۋامى ئەس - سىياسەت مۇختەسەر» (سىياسەت ھەققىدىكى توپلاملارنىڭ قىسقىچە كىتابى)
102. «كىتاب بەرمىنىيەرلى ئەرستۇتالىس» (ئارستوتېلىنىڭ «تەلەقىن قىلىش»، «گېرىمېنىۋىكا» ئەسىرى ھەققىدە يېزىلغان كىتاب)
103. «كىتاب ئويۇن ئەل - مەسائىل ئەلا رەبى ئەرستۇتالىس ۋە ھىيامىئا ۋە سىنتۇن مەسئەلاتان» (ئارستوتېلىنىڭ پىكرىچە يۈز ئاتىش مەسىلىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان «مەسىلىلەر بۇلاقلىرى» كىتابى)
104. «كىتاب ئەل - مەدھەل ئەل ئەل - ھەندەسسە ئەل -

ۋەھىيە مۇختەسەرۇن» (خىيالىي گېئومېتىرىيىگە كىرىش ھەققىدە قىس-
قىچە كىتاب)

105. «جەۋابات لى مەسائىل سۇيىلە ئىنھا ۋە ھىيە سەلاكە ۋە ئىشروۇن
مەسئەلە» (ئەبۇ ناسىردىن مەسىلىلەرنى ھەل قىلىپ بېرىش ئۈچۈن سورى-
غان سوئاللارغا جاۋابلار بۇ يىگىرمە ئۈچ مەسىلە)

106. «كىتاب ئەسنافى ئەل - ئەشيا ئەل بەستە ئەللەتتى تەنقىسىم
ئىلەبھا ئەل - قەزايافى جەمئىي ئەس - سەنئائى ئەل - قىياسىيە»
(بارلىق قىياس سەنئىتىدە ھۆكۈم قىلىشقا بولىدىغان كەڭ شەيئىلەرنىڭ
تۈرلىرى ھەققىدە)

107. «جەۋامى كىتاب ئەن - نەۋامىس ئەفلاتون» (ئەپلاتوننىڭ
قانۇنلار ھەققىدە يېزىلغان ئەسەرلىرىنىڭ توپلىمى)

108. «كەلام مىن ئىملايى ۋە قەد سۇئىلە ئەماقالە ئەرستۇتالىس
فى ئەل - ھاررى» (ئىسسىق نەرسە ھەققىدە ئارستوتېلنىڭ سۆزىدىن
سورالغان سوئاللارغا، فارابىنىڭ يازغان سۆزلىرى)

109. «تەلىقات ئەنالىتىقا ئەل - ئوۋلالى ئەرستۇتالىس»

110. «كىتاب شەرئىت ئەل - يەقىن» (جەزىملەشتۈرۈش شەرتلىرى
ھەققىدە كىتاب)

111. «رسالە فى ماھىيەت ئەن - نەفىس» (نەفىس - روھ -
جاننىڭ ماھىيىتى ھەققىدە رسالە)

112. «كىتاب سىمائى ئەت - تەبئىي» (شەيئىلەر ھەققىدە تەبئىيەت
ماھىيىتىدىن ئاڭلاش مۇمكىن بولغان، يېزىپ ئىپادىلەشكە بولمايدىغان
مەسىلىلەر ھەققىدە)

113. «كىتابون فى ئىقسە ئىلىۋلومى ۋە تەتەرپ» (ئىلىم -
پەنلەرنىڭ تۈرلىرى ۋە ئۇنى تونۇشتۇرۇش ھەققىدە)

114. «كىتاب ئەغرازى فەلسەفەتى ئەپلاتون ۋە ئەرستۇتالىس» (ئەپ-
لاتون ۋە ئارستوتېل پەلسەپىلىرىنىڭ مەقسەتلىرى ھەققىدە كىتاب)

115. «ئەل - سەياسەتۇل مەدەنىيەت» (مەدەنىي سىياسەت ھەققىدە)

ئەبۇ ناسىر فارابى ئەسەرلىرىنىڭ بېلىمۇگرافىيىسى

116. «ئەل - سىرەتۇ ئەل - فازىلەتى» (ئۇلۇغ ئەخلاق ھەققىدە)
117. «كىتابۇ ئەتتە ۋەتتە فى ئەل - مەتتىق» (پەلسەپەدە چۈشكۈندۈرۈش)
118. «ئىملا ئۇن فى مەئانى ئىساغۇچى» («ئىساغۇچى» نىڭ مەنىلىرىنى تولۇقلاش)
119. «تەلىقات ئانالىوتىقە ئەل - ئۇلا لى ئەرىستوتالىس» (ئارىستوتەلنىڭ لۇگىكىسىغا ھاشىيە)
120. «شائىرلار سەنئىتى قانۇنلىرى توغرىسىدا» (2)

پايدىلانغان ماتېرىياللار:

- ① ئەبۇ ناسىر فارابى: «فازىل ئەدەملەر شەھىرى» — ئابدۇللا قادىرى نامىدىكى خەلق مىراسى نەشرىياتى تاشكەنت 1993 - يىلى نەشرى.
② «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» 1980 - يىلىلىق 2 - سان.

ئەمىن كىتابچىلىقى نەشرگە تەييارلىغان كىتابلار

1. ئەدەب - ئەخلاقتىن تەۋسىيىلەر 12 (يۈەن)
2. خوتۇنلارغا 101 تەكلىپ 12 (يۈەن)
3. مەدەنىيىتىمىزگە تەسىر كۆرسەتكەن مەشھۇر شەخسلەر 25 (يۈەن)
4. بىز ئۇنۇتقان ھېكايىلەر - (1 - 3) 30 (يۈەن)
5. مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ھاياتى 34 (يۈەن)
6. مۇسۇلمانلار دۇنياسى 19.8 (يۈەن)
7. ئىسلامىيەتنىڭ ياشلىق دەۋرى (1) 22 (يۈەن)
8. ئىسلامىيەتنىڭ ياشلىق دەۋرى (2) 22 (يۈەن)
9. ئىسلامىيەتنىڭ ياشلىق دەۋرى (3) 22 (يۈەن)
10. ئىسلامىيەتنىڭ قىران دەۋرى (1) 22 (يۈەن)
11. ئىسلامىيەتنىڭ قىران دەۋرى (2) 22 (يۈەن)
12. ئەتراپىمىزدىكى شىپالار 12 (يۈەن)
13. سەھىھ ھەدىسلەر 13.5 (يۈەن)
14. ئىسلامىيەتنىڭ ئىقتىساد ئىدىيىسى 18 (يۈەن)
15. تالانتلىق بالا مۇنداق تەربىيىلىنىدۇ 20 (يۈەن)
16. بۈركۈت سايىسى 15 (يۈەن)
17. ئۆمۈرلۈك دەسمايە 15 (يۈەن)
18. سۆيگۈ ۋە قىساس 13 (يۈەن)
19. ئارتاللىق ھەققىدە قىسسە 18 (يۈەن)
20. ئورۇقلاش جېڭى 19.8 (يۈەن)

21. ۋېناسچە ئىستىراتېگىيە 13 (يۈەن)
22. باشقىلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماڭ 13 (يۈەن)
23. ئاياللار ئاجىزلىقى 16 (يۈەن)
24. ئەرلەر داۋائىي غىزالىرى 12 (يۈەن)
25. ئاياللار ۋە قان تىپى 7 (يۈەن)
26. ئەرلەرنىڭ ئاياللارغا بىلدۈرۈشنى خالىمايدىغان سىرلىرى 15 (يۈەن)
27. ئەرلەر دەستۇرى 17.6 (يۈەن)
28. سىز نېمە ئۈچۈن كەمبەغەل بولۇپ قالدىڭىز 10 (يۈەن)
29. مەدەنىيەتلەرنىڭ بىللە مەۋجۇتلۇقى 20 (يۈەن)
30. تۈزاتلىق يوللار (پوۋېست) 10 (يۈەن)
31. كارل ۋېتېرنىڭ پەرزەنت تەربىيىسى 16.8 (يۈەن)
32. ئۇيغۇر تېبابىتىدە كۆز ئەتراپى قورۇقنى يوقىتىش 10 (يۈەن)
33. 100 كېسەلگە 1000 رېتسېپ (1 - 2) 32 (يۈەن)
34. ئاياللار بىلىشكە تېگىشلىك پەرھىزلەر (1، 2، 3، 4) 40 (يۈەن)
35. ئەرلەرگە 101 تەكلىپ 16 (يۈەن)
36. قىز - ئاياللار مەخپىيىتى 14 (يۈەن)
37. مىڭ دەردلەر دەۋاسى 15 (يۈەن)
38. لايى شاۋشىن (ياپونىيە بالىلار كارتون كىتابى) (1-32) 196 (يۈەن)
39. ئۇۋۇلاپ كېسەل داۋالاش 16 (يۈەن)
40. ساراڭ بولۇۋالغان ئوغرى 12 (يۈەن)
41. ياقىدىغان ۋە ياقمايدىغان يېمەك - ئىچمەكلەر 12 (يۈەن)
42. «قارابادىن ئاللانما رېتسېپلىرى» 14 (يۈەن)
43. قىزلىق دوقمۇشىدىن ئانىلىق سەپىرىگىچە 19 (يۈەن)
44. ئۇيغۇر تېبابەت داۋالاش دەستۇرى 72 (يۈەن)